LIZ GREENE

Astrologi og kærlighed

Forstå dit parforhold

Borgens Astrologi Bibliotek

Astrologi & kærlighed
Originalens titel
ASTROLOGY for LOVERS
Oversat fra engelsk af
Hans Find Andersen

First published by Samuel Weiser Inc. Maine USA

Omslagslayout: Kjeld Brandt
Trykt hos Narayana Press, Gylling
Udgivet af Borgens Forlag
Valbygaardsvej 33 DK-2500 København Valby
ISBN 87-418-6506-5

Indhold

Soltegn

Soltegn

I filmen *Annie Hall* spørger Woody Allen: »Hvorfor gider vi tage os af sådanne problematiske, komplicerede og pinagtige ting som parforhold? Hvorfor gøre sig umage med at lære noget om at drage omsorg for, give til, tage fra, værdsætte, bekæmpe og elske andre mennesker?«

Woody Allen besvarer sit eget spørgsmål med en vittighed:

Min bror er blevet tosset. Han tror han er en høne.

Hvorfor lader du ham så ikke indlægge? Fordi jeg har brug for æggene, siger Woody Allen.

Parforhold er noget i den retning.

Det er helt bestemt på mode for tiden og i visse kredse at forkaste vores forældres og bedsteforældres forældede værdinormer. For det første er det for mange mennesker helt tydeligt, at de ikke har fungeret; og for det andet var fortidens ægteskaber ikke bedre end nutidens. Der var selvfølgelig færre skilsmisser; men så havde man til gengæld to mennesker, som levede sammen til døden skilte dem og som fyldte hjemmet med tavst fjendskab og giftigheder, som afstedkom ikke så få psykologiske konflikter i deres børn. Selv om man ikke »tror« på psykologien, er det fortvivlende tydeligt, at den moderne kernefamilie har brug for lidt oppudsning, hvis den overhovedet skal fortsætte med at eksistere. Bare kast et blik på et par skilsmissestatistikker.

Nu, samtidig med de økonomiske problemer, atomfaren, truede dyrearter (og mennesker) og de andre foretrukne mareridt i denne afslutning på det tyvende århundrede og starten på det, som astrologerne kalder Vandmandens Tidsalder, har vi også et stort problem vedrørende menneskers forhold til hinanden. Det kan tilskrives to forskellige ting afhængigt af ens synspunkt. Moralen bryder sammen, ikke nok god gammeldags disciplin, ikke nok tro på Gud og den katolske kirke, ikke nok tro på Gud og den protestantiske kirke, seksuel undertrykkelse, kapitalisme, kommunisme og en hvilken som helst anden syndebuk, man kan komme i tanke om, som kan fri-

tage dig eller mig fra at tage ansvar for vores eget rod. I en højteknologisk tidsalder, hvor millioner af mennesker for første gang kan købe sig lidt fritid, er der også millioner af mennesker, som i deres desperate forsøg på at forstå, hvorfor alting er så forbandet meningsløst og hvorfor de er så ensomme, som vender sig mod fagområder og trossystemer, der er så oldgamle, at vi end ikke kan fatte deres oprindelse. Det, som nu kaldes esoteriske studier, trænger sig støt og roligt ind på det område, som en gang blev fastholdt i ortodokse religioners greb.

Ordet »esoterisk« betyder blot »indre«. »Esoterisk« kan henvise til en masse forskellige ting fra Maharishi og Transcendental Meditation til Guds Tempels Børn i Guyana. Esoteriske studier kan spænde fra det latterlige til det ophøjede. De kan lodde dybderne i klassiske og lærde afhandlinger om alkymi, magi, okkult filosofi og den jødiske kabbalah. De kan udforske mysterier som Bermuda Trekanten. Det indre handler om parapsykologiske fænomener, drømme, visioner og højere bevidsthedstilstande. Det drejer sig om synkronistiske fænomener, forvarslingsdrømme, tankeoverføring og klarsyn. Det handler også om dybdepsykologi, studiet af den menneskelige sjæl. Og det kan også handle om astrologi.

Er der overhovedet nogen mulighed for, at astrologien – som vi alle kender den fra de dumme, men uimodståelige spalter i avisen, hvori en eller anden astrolog fortæller os, at onsdag bliver en dårlig dag – kan bidrage noget som helst til løsningen af vores dilemma med hensyn til at leve på en overbefolket planet, hvor vi må gnubbe os (og vores sjæl) op ad alle disse fremmede mennesker?

Der har i den senere tid lydt en hel del ramaskrig fra akademiker- og videnskabskredse som helhed, som øjensynlig er blevet lidt skræmte over astrologiens popularitet. (Når det kommer til stykket, hvad er det så for en verden, vi lever i, hvis der forekommer noget mystisk ved livet, som den ortodokse videnskab ikke kan forklare?) Men uanset hvor ihærdigt det hævdes, at astrologien i virkeligheden kun er en bunke middelalderlig, overtroisk vrøvl, så breder troen på den sig. Der var engang, hvor alle læste disse allestedsnærværende soltegnsspalter med et blink i øjet, alt imens de lo; men alligevel i det skjulte funderede over om onsdag nu virkelig blev en dårlig dag og åndede lettede op, når det viste sig ikke at være tilfældet. (Uimodståeligt er det vrøvl jo. Det kommer tæt på kernen i alle menneskelige tidsfordriv – at læse om os selv.) Men ingen tør indrømme – især

ikke en fornuftig person som en selv – at der måske kunne være noget om det. Godt nok har der været nogle temmelig respektable personer som Sir Isaac Newton og professor Carl Jung, som har fusket i faget. Men størstedelen af dem, der læste en astrologibog, skjulte den i et omslag af brunt indpakningspapir, for at man ikke skulle tro, at de var tossede. Det ville være bedre at blive fanget i at læse »Playboy«!

Så dukkede en vedholdende franskmand ved navn Michel Gauquelin op og besluttede, at han én gang for alle ville modbevise astrologiens latterlige påstande. Han iværksatte et massivt, statistisk projekt, som indsamlede tusindvis af horoskoper for mennesker, som arbejdede i diverse professioner for at se, om der overhovedet fandtes nogen overensstemmelser mellem disse små klippestykker, der cirkulerer ude i rummet og vores almindelige menneskelige tilværelser. Og forbløffende nok opdagede hr. Gauquelin til sin store rædsel og forundring, at han stik imod at have bevist astrologiens definitive utilregnelighed, havde bevist at den virkede.

Siden M. Gauquelins opdagelser (som han på behørig måde publicerede i form af flere imponerende bøger) er astrologien omsider begyndt at opnå en lille smule respekt i de akademiske kredse. Den er også begyndt at vinde indpas på visse steder, hvor man ikke ville have forventet det, såsom på universiteter og hos psykiatere. Den bliver brugt af den amerikanske og den israelske regering og måske af flere andre regeringer – vi ved det ikke rigtig. Den bliver brugt i erhvervslivet i forbindelse med ansættelsesbeslutninger. Den bliver brugt af læger i diagnoseøjemed. Og den bliver langt om længe brugt til sit egentlige formål: at lære hvert enkelt menneske noget om sig selv; for når man lærer sig selv bedre at kende, holder man op med at projicere sine egne problemer og vanskeligheder på andre mennesker.

Før orakeltemplet i Delfi havde de gamle grækere – som på ingen måde var tåber – to råd indgraveret over deres hoveddøre. Det ene lød: »Intet til overmål«. Det andet var: »Kend dig selv«.

Den første instruktion er langt mere dybtgående, end den umiddelbart lyder. Den betyder ikke blot, at man skal undertrykke overdreven adfærd. Den betyder også, at man ikke skal have slagside. Og dette at have slagside – dvs. at lægge for megen vægt på en enkel livsanskuelse og menneskene – er en tilbøjelighed, vi alle har. Astrologien har meget at sige om det at have slagside. Ved at lære noget

om ens egen astrologiske beskaffenhed kan man temmelig hurtigt se præcis, hvor ensidigt ens eget syn på virkeligheden er.

Den anden instruktion er let nok at forstå. Den er meget sværere at efterleve. På enhver rejse, indre eller ydre, har vi brug for landkort. Ydre landkort findes der rigeligt af. Det gør der ikke af de indre. Astrologien er et indre landkort.

Hvis man virkelig tror, at løsningen på problemet med parforhold ligger i ting »der ude« i samfundet, så bør man se efter en gang til. Den kan meget vel ligge i os selv, i den måde hvorpå vi håndterer vores slagside og vores mangel på selverkendelse. Hvordan i alverden kan man overhovedet forvente at komme godt ud af det med andre mennesker, hvis man end ikke ved, hvem man selv er?

Og hvis du tror, at astrologien er en temmelig svært tilgængelig metode til at forsøge at opnå indsigt i ens egen adfærd og egne motiver, så fortsæt læsningen.

Hvad et horoskop kan og ikke kan fortælle dig

Lad os begynde med det vigtigste. Vær venlig at droppe den der soltegnsspalte i avisen. Ja, jeg ved, at det var det, du troede, astrologien drejer sig om. Men det svarer til at antage, at hele musikkens verden fra Beethoven til Pytagoras' Sfærernes Musik kan rummes i en signaturmelodi på 10 toner. For at forstå astrologien, må vi først lære noget om dens rødder og dens mening.

Den astrologiske symbolik er et forsøg på at skildre – i billedmæssig form snarere end i begrebsmæssig form – de grundlæggende energier bag livet og bag menneskene. Den er urgammel; så gammel, at vi ikke kender dens oprindelse. Vi ved, at de gamle ægyptere, babylonere, sumerere, kaldæer, indere og kinesere brugte den. En lille smule omhyggelig og begavet forskning har også afsløret, at de klassiske civilisationers »stjernestudier« ligner hinanden, selv om vi ikke kender til nogen forbindelse mellem disse adskilte kulturer. Og vi ved, at denne utroligt gamle skildring af livets kræfter stadigvæk er i live og er lige så fascinerende i dag, som den var for 5000 år siden.

Hvorfor et billedsprog? Et rimeligt spørgsmål, eftersom vi lever i en videnskabelig tidsalder og lærer, at der må findes et rationelt, begrebsmæssigt svar på alle livets gåder. Men videnskaben er i virkeligheden dårligt rustet til at forklare mange af livets mysterier, eftersom disse mysterier ikke er rationelle af natur. De kan forstås, føles sansemæssigt og intuitivt, man kan forestille sig dem og de kan skimtes gennem de sprog, som gælder for billeder, metaforer, lignelser, symboler og myter. Men at prøve at definere dem i enkle sætninger ligesom multiple svarmuligheder i en intelligenstest er rent ud sagt latterligt. Efter at have fået alle forklaringerne på de biologiske processer, der indgår i undfangelse og fødsel, ved vi så mere om, hvor livet kommer fra? Kan vi forstå dødens mysterium? Hvad med elektricitet, som vi alle bruger og som er blevet tøjlet for vort behags og vores bekvemmeligheds skyld. Hvad er det? Vi ved det stadigvæk ikke. Vi ved i virkeligheden slet ikke, hvad »stof« er. I kvantefysikken, en af det 20. århundredes mest raffinerede fagområder, er

man begyndt at observere, at i ethvert videnskabeligt eksperiment vedrørende subatomare partikler, påvirker eksperimentatoren og eksperimentet hinanden. Det betyder – forbløffende nok – at såkaldt »objektivt« stof ikke længere er objektivt, da det er intimt knyttet sammen med iagttagerens psyke. Når det kommer til stykket er stof lige så mystisk som ånd. Måske er det en fornuftig ide at lære en lille smule ydmyghed i denne arrogante tidsalder og erkende, at vi ved meget lidt om det univers, vi lever i. Naturen vogter over sine mysterier. Akkurat når vi tror, at vi har forklaret den, frembringer den noget, som forvirrer selv det mest forfinede intellekt. Sådan forholder det sig også med astrologien.

Astrologien er overraskende, fordi den virker. Så hvad er et horoskop i virkeligheden?

Hvad det ikke er, er en metode til at forudsige fremtiden eller til at fastslå, om denne høje, mørke, fremmede mand dukker op i næste uge. Definitioner først. Et fødselshoroskop er et kort over himlen – over solsystemet for at være præcis – nøjagtigt på fødselstidspunktet, dato og år. Det er helt enkelt et kort, som viser de 8 kendte planeters, Solens og Månens positioner i forhold til jordens horisont og meridian. Det er præcis astronomi, som der fra astronomens synspunkt ikke kan begås fejl med.

Dyrekredsen er en cirkel eller et bånd, som i virkeligheden er Solens tilsyneladende bane rundt om Jorden. Ja, vi ved udmærket godt, at Solen ikke bevæger sig rundt om Jorden; men det ser sådan ud, og dens bane kaldes Ekliptika. Astrologien opdeler denne Ekliptikas cirkel i 12 lige store kagestykker. Det astrologiske år begynder omkring den 20. marts, ved forårsjævndøgn. Der begynder dyrekredstegnet Vædderen. Ens fødselstegn eller soltegn er den del af dyrekredsen, som Solen passerer igennem i løbet af ens tegns 30 dage.

Det er her soltegnsspalterne i aviserne slutter. Hvis man er født den 18. april, er man Vædder. Hvis man er født den 4. september, er man Jomfru. Men det er kun begyndelsen. Vi glemte Månen og de 8 planeter. De er også vigtige og en del af horoskopet. Derfor markerer astrologen, hvor hver af disse himmellegemer står i forhold til dyrekredsen. Endelig må astrologen vide, hvornår præcis på døgnet man er født, for at han kan finde ud af, hvilket af dyrekredsens tegn stiger op i Øst i fødselsøjeblikket. Hokus pokus. Et horoskop. Hvad kan det fortælle os?

En masse. Sagt kort og koncist er horoskopet et kort over individets psyke. Det er en slags arbejdstegning, en grundplan, en model af de energier og drifter, som udgør enhver person. Da det er beregnet præcist for et givet tidspunkt og sted, er det enestående, i modsætning til soltegnsspalten i avisen. Selv identiske tvillinger fødes med mindst 4 minutters mellemrum, og på 4 minutter har billedet nået at ændre sig.

Trist nok kender kun få mennesker i England deres eksakte fødselstidspunkt. Det bliver ikke registreret. Når en astrolog spørger om klientens fødselstidspunkt, får han for det meste et svar i retning af: »Jo, det var omkring tetid« eller »Jo, mælkemanden havde netop afleveret mælken«. Et tilnærmet tidspunkt må gøre fyldest i sådanne tilfælde. Skotterne er meget smartere, og det er franskmændene og amerikanerne også: De registrerer de nøjagtige fødselstidspunkter. Måske vil de britiske hospitaler også en skønne dag gøre det, når det går op for folk i al almindelighed, at astrologien kan være et meget vigtigt værktøj i ens liv.

Horoskopet kortlægger mønsteret for et individs potentiale. Det afgørende ord her er »potentiale«. Det er potentielt på samme måde, som et æblefrø potentielt vil frembringe et æbletræ. Det rummer hele det cykliske udviklingsforløb i sig: frø, ung plante, træ, blomst, frugt, frø. Men hvis man holder det i hånden, er det stadigvæk kun et frø. Meget kan ske for et frø. Plejet, gødet, vandet og givet tilstrækkeligt solskin vil det frembringe et fint træ. Hvis det forsømmes, vil det frembringe noget, som ligger langt under dets fulde potentiale eller vil måske slet ikke blive til noget. Det er her, den frie vilje kommer ind i billedet. Vi gives et vist potentiale. Hvad vi gør ved det er vores egen sag. Vi har mulighed for at blive os selv i fuld blomst eller for at frembringe et udviklingshæmmet træ, som ikke bærer frugt. Og gartneren er ingen anden end os selv.

Mange mennesker er bange for astrologien; fordi de tror, at den kan forudsige skæbnen. Der var en gang i middelalderen og renæssancen, hvor den hævdedes at gøre netop det. Men astrologien har udviklet sig siden da, akkurat som lægevidenskaben har. Vi i Vesten – i modsætning til Indien – bryder os ikke om at forestille os, at der skulle findes nogen anden faktor, der former vores liv, end os selv og skattevæsenet. Sociologien anerkender dog et vist pres fra omgivelserne og psykologien påvirkninger i barndommen. Men de fleste af os ønsker at tro, at vi har vores fulde frihed til at træffe vores egne valg og beslutninger. Indgreb i vores personlige frihed er kun accep-

table, hvis de optræder på en måde, som vi kan erkende, som f.eks. dårligt vejr eller »force majeure«, som det hedder i forsikringspolicer. Sådanne ting kalder vi ulykker, og når der sker noget, som vi ikke kan kontrollere, klynker og jamrer vi. Især hvis det er en anden person, vi ikke kan styre: barnet der udvikler sig anderledes, end vi havde planlagt, ægtemanden som forlader os, hustruen som beslutter sig til ikke at underkaste sig og beundre en mere, moderen som blander sig, chefen som ikke værdsætter vores arbejde. Vi opfatter ikke disse ubehagelige krænkelser som skæbne, vi opfatter dem som plager, der tydeligvis skyldes andres dumhed, og vi gør vores bedste for at udslette årsagen, som naturligvis er den andens fejl.

Men er det i virkeligheden den andens fejl? Og hvor frie er vi? Astrologien tilbyder et ydmygt forslag. Talrige digtere, filosoffer og psykologer har igennem århundreder fremsat den samme formodning i deres forskellige sprog. Her er Rainer Maria Rilkes ord for den:

Hvad der er inden i os, omgiver os.

Husk dette citat. Det er afgørende for forståelsen af ikke alene astrologien, men også af parforhold. Vi kunne faktisk gå så vidt som til at sige, at det er afgørende for forståelsen af livet. Det indre materiale, som en person er skabt af – følelser, drifter, begær, fantasier, drømme, konflikter, kærlighed, had, talenter – er ligesom en magnet eller som en stemmegaffels tone. Den ræsonnerer med det ydre svingningsniveau, tiltrækker ting fra verden, som har samme substans. Carl Jung siger det på en anden måde:

Et menneskes liv er karakteristisk for det selv.

Så det der sker for en – i det personlige liv, da vi ikke på dette sted tager det i betragtning, som sker for de store kollektiver som racer og nationer – er på en måde en afspejling, et symbolsk portræt af noget i en selv.

Nu ved du, hvorfor grækerne indgraverede »Kend dig selv« over indgangen til templet i Delfi. En masse mennesker finder dette meget ubehageligt. Det betyder, at vi bliver nødt til at tage ansvaret for det, der kommer til os og påtage os vores del af skabelsen af vores verdener. Og det er så meget rarere, så meget nemmere at give en anden skylden for de negative ting og prise os selv for de positive.

Kun et barn forventer, at livet er så let. En viis person accepterer det, der gives ham og forventer at resten bliver, hvad han skaber af det.

Horoskopet beskriver en persons indre natur. Hans liv vil forløbe i overensstemmelse med denne magiske (vær ikke bange for dette ord – tiltrækningens lov er også et af magiens grundprincipper og alt liv er magisk) proces bestående af gensidig tiltrækning. Jo mere ubevidst en person er om det materiale, han er lavet af, jo mere skæbnestyret er han af sit eget indre selv. Han vil blive ved med at tiltrække ting til sit liv, hvadenten de er gode eller dårlige, hvadenten han anerkender dem eller ej. Jo mere bevidst han er, jo flere valg har han. Han er måske ikke i stand til at ændre sin grundlæggende substans. Husk æblefrøet. Det kan ikke pludselig springe ud af æblets indre og beslutte, at det vil være et pæretræ, når det blive voksent. Men et æbletræ kan varieres på forfærdelig mange forskellige måder.

Dette er betydningen af skæbne i astrologien. Ikke en gammel mand oppe i skyerne, som straffer synderen og belønner den hæderlige. Ingen mørke guder, som lurer i skyggen og venter på at beslutte, hvor lang livstråden skal være, ligesom »De Tre Grå« i de gamle græske myter. Kun vi selv – vores Selv, vort eget dybeste og inderste væsen bestemmer vores skæbne. Og hvor meget af vores Selv kender vi i virkeligheden, og hvor meget forbliver ukendt, skjult, ubevidst?

Om spejle …

Enhver, som har oplevet en af disse kontroversielle retssager, hvor mange vidner giver deres egne opfattelser af en bestemt begivenhed, vil vide, at hvis man beder 12 vidner om at beskrive en trafikulykke, så vil de beskrive 12 forskellige ulykker. Det er ikke, fordi nogen af dem lyver eller bevidst overdriver. Det er kun, fordi ethvert synspunkt eller enhver opfattelse er subjektiv. Den såkaldte »objektivitet« hos fornuftsmennesker, som roser sig af deres fokuseren på kendsgerninger, er lige så subjektive, da deres synssans ikke opfatter de urationelle faktorer i situationen, som ville skræmme og forvirre dem, hvis de erkendte dem. Kort sagt ser vi livet og andre mennesker igennem vores egne øjne, og vores øjne er tonede som et par kosmetiske kontaktlinser med vores egen personligheds specielle synspunkter.

Det lyder meget enkelt. Du ville imidlertid blive overrasket over, hvor fjendtlige folk bliver, når man fremsætter en så grundlæggende realitet. Hvad? Ingen objektivitet? Javel, jeg kan forstå det for min kones vedkommende eller min svigermoders eller de sortes eller jødernes eller arabernes eller irlændernes eller kommunisternes eller kapitalisternes… Men mig? Jamen, mit synspunkt er objektivt. Det ved jeg, det er. Jeg ved det er rigtigt, fordi det er mit.

Det er helt i orden at gøre nar af de forvredne syn på livet og virkeligheden og parforhold, som andre lever i; men det er ikke morsomt, når vi bliver nødt til at sætte spørgsmålstegn ved selve det grundlag, vi står på. Ser jeg virkelig ham/hende rigtigt? Har min mand virkelig de motiver, som jeg tillægger ham, når han tilbageholder sin kærlighed? Ønsker min elsker virkelig at lægge mig i lænker og eje mig? Misforstår verden virkelig mit geni?

Lad os nu vende tilbage til astrologien. Horoskopet som helhed er et kort over individet. Det betyder, at det beskriver personens temperament, psykologiske struktur og indre landskab. Alt andet lige oplever personen livet igennem det, således at det liv han kender – eller det som han ved er livet – er farvet af hans egen natur, hans egne behov, egne drifter, egne erfaringer. Men, kan man argumentere, en persons synspunkter formes af hans livserfaringer, ikke den anden vej rundt. At sige at det er den anden vej rundt er meget foruroligende: Det indebærer, at vi er ansvarlige for, hvad vores liv er. Javel. På en måde. Eller i det mindste ansvarlige for forståelsen af, hvorfor det, som sker for mig, sker for mig og ikke for dig. Fordi, hvis vi tager astrologiens standpunkt, postulerer fødselshoroskopet et medfødt temperament, en på forhånd givet subjektiv natur. Vi fødes på denne måde. Ingen gør os til det. Og vi skaber selv vores virkeligheder eller tolker virkeligheden i overensstemmelse med det på forhånd givne synspunkt.

Et eksempel. Jeg havde engang en klient, som var Stenbuk og som udviste alle de typiske kendetegn på dette sammensatte og vanskeligt forståelige tegn. Det skyldtes, at min klient ikke bare var Stenbuk; han havde også Ascendanten i Stenbukken, hvad der gjorde dette tegn særligt fremtrædende i hans væsen. I den første halve time af vores samtale beklagede han sig med stor bitterhed over, hvor barsk livet havde været ved ham. Det gjorde han som svar på min bemærkning om, at Stenbukken har en tendens til at være overforsigtig og overmistænksom i forholdet til andre mennesker.

»Men«, sagde han, »jeg har god grund til ikke at stole på hvem som helst. Folk svigter mig. De udnytter mig altid. De er ude efter alt, hvad de kan få fat i. Det er klogt af mig at slå først, at drage fordel af andre mennesker, før de bastarder udnytter mig.«

»Har du nogen sinde prøvet en anden tilnærmelse?«, spurgte jeg høfligt. »Som f.eks. at forvente, at personen viser sine bedste sider? Eller ved at vise tillid? Tillid udretter faktisk bemærkelsesværdige ting, som du ved. Hvis du virkelig accepterer en person, vil det ofte på mystisk vis fremkalde de mest tillidvækkende sider i ham.«

»Latterligt«, svarede min pragmatiske Stenbuk. »Jeg så, hvordan min far misbrugte og udnyttede min mor. Alle er ens«.

Man kan gætte, hvad der skete. Min klient med denne ikke for venlige holdning over for andre mennesker var tilbøjelig til at irritere dem. Ingen bryder sig om at blive anset for at være en overbærende bastard, inden de har haft en chance for at åbne munden. Han irriterede folk så meget, at de besluttede sig til at give ham lidt af hans egen medicin. Eftersom han kun tænkte på at udnytte dem, ræsonnerede de, at han ikke kunne bruges til andet end at blive udnyttet. Derfor udnyttede de ham og han påkaldte sig sine egne erfaringer

og gav derefter de andre eller livet skylden for noget, som han så med et barns øjne og som han – som så mange af os – antog var livets sande væsen. Et tragisk, men almindeligt eksempel på, hvordan vores specielle holdninger påvirker andre til at behandle os på den måde, hvorpå vi ser tingene.

Mange undrer sig over, hvorfor Skytter er så legendarisk heldige. Det er det samme fænomen. Skytten er et ildtegn og ildtegn har en slags indre tiltro til livet. De er ligesom store forvoksede børn på en legeplads, og hvis noget går galt, vel, så vil det helt sikkert gå i orden af sig selv. Der vil ske et eller andet, som redder mig ud af dette. Livet kan umuligt svigte mig. Der må ligge en lektie i det, en mening. Resultat? Der sker virkelig uvægerligt noget, som hjælper Skytten ud af hans problemer. Det er ikke fordi han har fået denne heldets gave af guderne. Det er, fordi han har en medfødt tro på livet, og livet retfærdiggør ham. Fordi han altid tror, at han befinder sig i en slikbutik, dukker der altid en eller anden op med slik. Gratis. Og når han endelig falder, tilskriver han det ikke andre menneskers grimme væsen. Han tilskriver det uheld, som snart vil rette sig selv op igen. Hvordan kan man argumentere mod dette?

Disse to eksempler illustrerer en meget vigtig pointe. Hele astrologiens pointe er at lære noget om, hvad du er. For hvis du ikke har nogen anelse om, hvad der i virkeligheden foregår inde i dig selv, vil du blive ved med at bære rundt på små stumper af magnetisk materiale, som gør, at du tiltrækker mennesker og situationer, som ræsonnerer med dette materiale. Hvis du er klar over det, kunne du muligvis have noget at sige om sagen. Hvis du ikke er klar over det, så styres du af skæbnen, men ikke af dine stjerner. Af dig selv, kammerat. Husker du Shakespeare? Fejlen, kære Brutus, ligger ikke i vores stjerner, men i os selv.

Lad os tage et hvilket som helst horoskop. Eller for den sags skyld et hvilket som helst tegn. Der er facetter af ethvert tegn, som er lette at få øje på. De ligger i udstillingsvinduet, så at sige. Vi kan læse om disse egenskaber i enhver avis. Enhver, som er bekendt med populær astrologi, vil f.eks. genkende den velkendte Løve, som er varm, har selvtillid, er storsindet, elsker at underholde, elsker at være i begivenhedernes centrum. Eller den velkendte Jomfru, som er pæn, soigneret, net, velorganiseret, effektiv, aldrig bliver fanget i at være uforberedt. Eller den typiske Krebs, som er følsom, fantasifuld, humørsyg, flydende, omskiftelig, kalejdoskopisk, foranderlig som Må-

nen, har behov for tryghed og en rede til at trække sig tilbage til. Eller den aggressive, sprudlende Vædder, som altid er parat til at tage en udfordring op og som elsker et godt slagsmål.

Men der er også en skjult underside af ethvert tegn. Alt, hvad der kaster lys, kaster også en skygge. Og disse hemmelige skyggesider af hvert tegn i dyrekredsen snakkes der kun sjældent om, fordi de er så pinlige. Men hvis man går rundt uden nogen sinde at anerkende denne understrøm, der ligner understrømmen i tidevand, kan den suge dig ud i havet. Lige pludselig er du fanget i stemninger eller situationer eller parforhold, som ikke er, hvad du stræbte efter – fordi din egen ubevidste adfærd ledte dig derhen ved at fremtvinge en hel samling af reaktioner, der ligger hinsides din kontrol. Det betaler sig at vide noget om den skygge, der følger lige i hælene på dig; især hvis du tror, du har en masse lys.

Lad os gå hurtigt igennem dyrekredsen og snakke om disse skyggesider for hvert tegn. De vil blive uddybet mere fuldstændigt, når vi kommer til selve tegnene og deres elementer. Men her er lidt grundlæggende forarbejde.

Husker du den beslutsomme, aggressive, tapre Vædder? Hvem ville gætte, at der under denne strålende, selvtillidsfulde, ubesindige overflade lurer et ubeslutsomt anstrøg, og en skrækkelig følsomhed over for andre menneskers accept? Ikke det billede han ville bryde sig om at udstråle. Men det følger ham ikke desto mindre som en skygge. Somme tider, vil man kunne se ham overkompensere herfor, fordi denne ubeslutsomhed og afhængighed af andre menneskers accept plager ham og gør ham meget utilpas. Så Vædderlederen kan ende med at blive en følgesvend, fordi han ikke kan stå på egne ben, når den virkelige klokke ringer og kampen begynder.

Og den ligevægtige, rolige, pålidelige Tyr? Ja, han er den, som altid er fornuftig, ikke let bliver vred og er tålmodig. Trækdyret, som gladeligt tager byrderne fra ens skuldre og aldrig beklager sig. Blid, fredelig og sen til at bevæge sig. Hvem ville gætte, at han har en lidenskabelig, ufornuftig, krævende og besiddende side, som hemmeligt fremkalder præcis de kriser, som han hader så meget og som driver ham ind i de forandringer og kaotiske kriser, som han ville gøre eller betale alt for at undgå? Tyren elsker stabilitet og hader forandringer. Men den hemmelige, teatralske, destruktive side bliver ved med at prøve på at bringe skuespillet til et voldsomt højdepunkt. Det er så ubehageligt for ham, at føle disse sydende strømme inden i

sig, at han ofte overdriver sin tålmodighed lidt og sømmer alting fast i gulvet for at undgå det. Gæt, hvem han bryder sig mindst om? Rigtigt, folk, som konstant aktiverer følelsesmæssige problemer og gør tingene mere komplicerede, end de er. Men de mennesker, han ikke kan lide, findes skjult i ham selv.

Se på Tvillingerne. Fornuftsmenneske, dygtig, vittig, intellektuel, kølig, hjernestyret. Man fanger ham ikke i naivt at »tro« på noget som helst; han kan lide krystalklare begreber og logiske strukturer. Han kan være abstrakt; men han er rationel. En strålende debattør, en dygtig kritiker, en talentfuld reporter og han holder samvittighedsfuldt fast i en situations logik. Men neden under dette gnistrende intellekt findes en naiv, godtroende og temmelig vattet mystiker, som er rede til at tro på hvad som helst, til at fordreje sandheden for at bevise sin intuition og overdrive kendsgerninger for på dramatisk vis at illustrere forbindelserne. Lyt til en Tvilling, som bliver engageret i at fortælle en historie. I begyndelsen holder han sig strengt til kendsgerninger. Så begynder han at tilføje lidt, fylde lidt på her og lidt mere der. Temmelig hurtigt opdager man, at han længes efter at tro på noget. Ud kommer spøgelseshistorierne, de psykiske oplevelser, de mystiske og meningsfulde tilfældigheder. Reporteren er blevet til en forfatter. Det kan gøre en Tvilling så utilpas, at han bliver en sønderlemmende kritiker af alt, der ikke er intellektuelt og holder sine konversationer til den mest banale sladder. Og Krebsen. Varm, følsom, foranderlig. Vi omtalte Krebsen tidligere som flydende, foranderlig som vand (det element, som tegnet tilhører), blød, nærende, omsorgsfuld. Og understrømmen? Ja, selvfølgelig. Beregnende. Det er disse følsomme, hjælpeløse Krebs, som evner at skrabe enorme underholdsbidrag til sig, gemme tusinder af kroner bundtet i ruller tykke som tømmerstokke, at manipulere penge og materielle goder, som det behager dem og som, om nødvendigt, kan udnytte enhver og hvad som helst til deres egen fordel – nemlig beskyttelse af sig selv. Denne side af Krebsen er så foruroligende for den blide, omsorgsfulde Krebseperson, at han ofte vil vende sig heftigt væk fra mere kyniske og hårde mennesker. Krebs bryder sig sædvanligvis ikke om ufølsomme og beregnende personer. Men denne skyggeside findes i dem selv.

Ah, Løven. Dyrenes og dyrekredsens konge. Individualistiske, selvglade, selvbevidste Løve. Skuespilleren, helten, prinsen på den hvide hest, den ridderlige prins, som er parat til at redde enhver

fortvivlet kvinde og forsvare de svage og de fattige. Han tror på sig selv og sin enestående skæbne og er en anelse forgyldt af sin aristokratiske herkomst. Selvfølgelig er han egocentrisk. Roterer hele universet måske ikke om ham? Ser alle og enhver ikke op til ham som et eksempel? Den bevidste side af ham føler sandsynligvis på denne måde; men understrømmen, den hemmelige skygge gør det ikke. Se nøje på Løven og du vil se, at han faktisk ikke kan bevæge sig uden andres accept og kærlighed. Selvtillid? Hvorfor ikke? Fordi han næsten ikke har nogen. Han er kun et lille hjul i en stor maskine, et ansigtsløst ansigt i mængden, en lille dråbe i havet. Og alt imens han kompenserer som en rasende ved at være den mest enestående person, han kender, bestræber han sig indædt på at afværge den plagsomme, ubehagelige fornemmelse af sin egen almindelighed. Han tror på sin egen heroiske myte, men den hemmelige stemme siger: »Ingen særlige undtagelser for nogen som helst«. En slags psykisk kommunisme.

Lad os se på Jomfruen. Præcis, ordentlig, pæn – i tankerne om ikke i praktiske anliggender. Der findes generelt set to Jomfrutyper. Der er dem, som ustandseligt tømmer askebægre, hvor alt er pletfrit og omhyggeligt planlagt. (Det sker oftere med Ascendanten i Jomfruen.) Og der er den medfødt sjuskede, som ikke desto mindre har en hjerne som et arkivskab. Genstande bliver måske væk; men minder og kendsgerninger og de seneste bøger gør det ikke. Beundringsværdige Jomfru, der, som spejderen, altid er beredt. Og understrømmen i Jomfruen er? Du gættede det, uklarhed og kaos. Hårde og forretningsmæssige på overfladen, som de er, kan de alligevel i det skjulte være tilbøjelige til at lade sig vildlede af enhver hjemløs flakke. Da de er utroligt følsomme, forsvarer de deres hemmelige skyggeside ved at prøve på at organisere deres liv, så det ikke kan skride ud, hvor de ikke kan se det. Dovne og magelige. Flyder med strømmen. Dagdrømmer. Det er så ubehageligt, at mange Jomfruer bliver besatte af at have de blå skjorter liggende i venstre side af klædeskabet og de gule i højre side; for hvis en blå skjorte kom til at ligge oven på en gul kunne kaos indtræffe.

Du kan allerede nu se, hvad det er, vi er ude på. Ja, ethvert tegn rummer i al hemmelighed det modsatte tegn. Man vil kunne genkende Vægtens kendetegn i Vædderen, Skorpionisk problemskaben i Tyren, Skyttegodtroenhed i Tvillingerne, Stenbukkens evne til at manipulere i Krebsen, Vandmandens fælleskabsfølelse i Løven og Fi-

skenes opløsningstendenser i Jomfruen. Der ligger mere endnu i denne hemmelige understrøm; men vi vil fortsætte med de sidste 6 tegn for at demonstrere pointen.

Vægten kan blive plaget af en ubevidst aggressivitet, selvoptagethed og grovhed, netop som han ihærdigt bestræber sig på at være høflig. Skorpionen kan blive overmandet af Tyreagtig materialisme og stædig klyngen sig til ting, som han er vokset fra, netop når han prøver at fatte meningen med en ny oplevelse. Skytten kan blive plaget af en besværlig skepticisme, netop når han forsøger at opleve det guddommelige, det uhåndgribelige. Stenbukken kan blive plaget af overfølsomhed og humørsyge, når han er nødt til at være mest mulig realistisk og vedholdende. Vandmanden kan blive forfulgt af sin egen hemmelige selvforherligelse, når han er midt i en tale om menneskerettigheder. Og Fisken kan i sig selv være i færd med tvangspræget pedanteri og organisatoriske trivialiteter, når han prøver at være accepterende, medfølende og altfavnende.

Enhver person har en mørk og en lys side og hvis vi bruger astrologien til at forstå nogens mest dyrebare drømme, behov og naturlige måde at udtrykke sig på, må vi i lige så stor grad bruge den til at afdække den del af hans personlighed, som er lidt mere barnlig og usleben og som kan give ham problemer netop i et afgørende øjeblik. Og det fører os til den vigtigste ide i denne bog. Fordi det, som vi ikke kan erkende i os selv, har vi en tilbøjelighed til at tro, at vi ser i andre mennesker. Vi elsker eller hader dem muligvis for det, anklager dem og gør deres liv uudholdeligt, eller vi føler en umådelig medfølelse og gør os enhver tænkelig anstrengelse for at hjælpe og beskytte dem. Men, når alt kommer til alt, er det meget subjektivt. Før et parforhold har overstået den vidunderlige, indledende forelskelsesfase, ved vi ikke for alvor, om den person, vi opfatter, i virkeligheden overhovedet er sådan eller om vi faktisk forelsker os i den skjulte side af os selv.

Den sydamerikanske forfatter, Alejo Carpentier siger: »Mennesker elsker aldrig andre mennesker. De elsker sig selv gennem andre mennesker.«

Selv om det er en lille smule kynisk, så gælder det for ganske mange parforhold, som starter med at være hede og vilde og som siden ebber ud, når den anden på mystisk vis »forandrer sig«. Den anden har overhovedet ikke forandret sig. Det forholder sig bare således, at vores billede af den anden er faldet fra hinanden og den virkelige

person har kikket ud fra det, der lå neden under overfladen. Reaktionerne er forskellige afhængigt af, hvor godt vi kender os selv. Som oftest medfører det en følelse af at blive svigtet og forrådt, som om den elskede har begået en synd ved ikke at leve op til det ideal, vi havde og som faktisk er noget, som vi skulle være i stand til selv at udleve, eftersom det er en del af vores egen psyke.

I psykologien kendes denne mystiske og forfærdeligt almindelige proces som projektion. Husk det ord. Fordi der findes ikke et levende menneskeligt væsen, som ikke projicerer visse mørke eller skyggeagtige sider af sig selv på andre mennesker. Og så længe, vi gør det, relaterer vi ikke. Vi lever i fantasien, hvad der uundgåeligt, ligesom i alle gode film og eventyr, ender med de barske knubs fra den modstående, fremmede persons virkelighed.

Nu bliver vi nødt til at gå tilbage til horoskopet igen. Man kan lave en grov tilnærmelse til sit fødselshoroskop ved at se i tabellerne længere fremme i bogen. Se først i Ascendanttabellen under dit fødselstidspunkt. Du bør tage i betragtning, om der var sommertid på det tidspunkt og i så fald trække en time fra dit fødselstidspunkt. Find derefter Ascendanten. Dette er selvfølgelig kun en grov beregning. For at få et ordentligt horoskop bliver du nødt til at beregne Ascendanten præcist. Men indtil videre kan tabellen være en hjælp.

Ascendanten er en af de vigtigste faktorer i enhver persons horoskop. De fleste af os kan finde ud af, hvilket Soltegn, vi er født i. Dette tegn er et symbol på den person, vi stræber efter at blive, den type af egenskaber, vi har behov for at tilegne os, den specielle, individuelle myte, som vi udlever. Ascendanten – det tegn, som stiger op over østhorisonten på det tidspunkt, vi fødes – betyder noget andet. Det er den måde, hvorpå vi udtrykker os selv udadtil i livet. Hvordan vi opfatter livet og hvordan andre mennesker på deres side ser os. En analogi for dette punktpar – Solen og Ascendanten – kan findes i mytologien. Solen er den solare helt i myten, individet i sin søgen efter at blive sig selv. Ascendanten er den rejse, som alene han må foretage – den specielle vej eller opgave, som til sidst vil føre ham til selvrealisering og mening. Synes du mening er et dunkelt ord? Tænk igen. Victor Frankl, en psykiater, gjorde under sin skrivning om jødiske koncentrationslejrfanger under sidste verdenskrig en meget vigtig iagttagelse. Han fandt ud af, at selv om de brutaliteter og prøvelser, som de jødiske fanger var udsatte for, var ens for alle, så var det dem, der besad en medfødt overbevisning om, at deres

liv havde en mening, der klarede at overleve nazisternes masseudryddelser. De, der døde, var dem, der følte, at deres liv var meningsløst, som tilfældige stumper af vraggods på livets hav. Mening har meget at gøre med ikke alene personlig lykke, men også med selve det at overleve.

Derfor er Ascendanten det punkt i horoskopet, som ikke alene beskriver den måde, hvorpå en person udtrykker sig selv; men også hvordan han kan begynde at finde en personlig, subjektiv mening med sit eget liv. Ascendanten repræsenterer ofte et problemområde i ens liv. Det kan dreje sig om noget i os selv, som vi har en masse besvær med at forstå eller udtrykke; men som vi bliver drevet imod igen og igen.

Lad os tage et eksempel. Se på en Sol i Vandmanden, hankøn, omkring 35 år gammel. Han er typisk Vandmand (måske står der også et par andre planeter i Vandmanden, lad os sige Merkur og Venus og måske står Månen i Vægten eller et andet lufttegn, som betoner hans luftige temperament). Vandmanden, fornuftsbetonet, logisk, dybt engageret i at finde sandheden. Interesseret i mennesker, men ikke særligt iøjnefaldende, når det drejer sig om enkeltpersoner. Kontrolleret på det følelsesmæssige område og glemmer somme tider ligefrem sine egne og andres understrømme. Fair, ærlig, fuld af integritet. Ivrig efter at være en »god« og »uselvisk« person. Idealistisk. Fornuftig. En tænker, videnskabsmand, akademiker, ingeniør, universitetsuddannet psykolog. Men, ligesom resten af os, er vores Vandmand to personer: en mørk og en lys. Lad os sige, at han sammen med Solen i Vandmanden har Ascendanten i Skorpionen. Som olie og vand. Skorpionen og Vandmanden lader sig ikke sådan bare blande sammen. Min Vandmandklient – for han er faktisk en virkelig person – kunne ikke forstå, hvorfor han, til trods for sine vedholdende forsøg på at styre sit liv efter logiske, fornuftige mønstre, altid blev filtret ind i temmelig eksotiske parforhold, som havde en stærk emotionel energi og sædvanligvis eksploderede i kriser. Han kunne heller ikke forstå, hvorfor han blev ved med at tiltrække en bestemt kvindetype: intens, flygtig, besiddende, krævende, dybt emotionel. I virkeligheden den kvindetype, som kunne være repræsenteret ved hans Ascendant. Han »projicerede« denne del af sig selv på omgivelserne og den blev ved med at møde ham i alle hans kærlighedsaffærer. Han kunne ikke finde sig til rette med den; men han kunne heller ikke holde sig væk fra den. Hvad skulle han gøre?

Jeg spurgte, om han nogen sinde selv havde haft intense, besættelsesprægede følelser. »Nej, bestemt ikke«, svarede han. »Jeg er altid fornuftig.« »Har du nogen sinde været jaloux?« »Aldrig«, svarede han. »Jeg hader besidderiskhed. Det er altid mine kvinder, som prøver at eje mig«.

Nu hændte det imidlertid, at jeg fik lejlighed til at observere denne yderst intelligente mand i aktion. Jeg fik også chancen for at snakke om hans parforholdsmønstre med en af hans mange kvindelige venner. »Jaloux? Gudfader bevar mig vel, ja«, svarede hun. »Åh, nej, ikke i det åbne. Han ville aldrig sige: «Du må ikke gå i byen og spise frokost med ham" eller »Hvorfor snakkede du så længe med den mand?« Men han udsender denne form for signaler. Du ved, den slags, som får dig til at føle, at du kunne skære i dem med en kniv. En virkelig giftig atmosfære, som en sort sky. Han straffer mig på denne måde, når jeg flirter med nogen. Og så isolerer han sig fra mig i et par dage. Bliver iskold. Når jeg spørger hvorfor, benægter han at vide, hvad jeg snakker om. Jeg tror egentlig ikke, han ved det; men hvordan kan han være uvidende om det?"

Ja, hvordan kan han virkelig være uvidende om sine egne følelser? Men Vandmænd er mestre i at forblive fuldstændigt og ubekymret uvidende om deres egen atmosfære, deres egne følelser. Alle andre føler den; men ikke Vandmanden. Da de er travlt optagede af at leve i deres intellekt, bliver de virkelig overraskede og sårede, når de beskyldes for at være kolde eller ubevidst bitre.

Ser vi på denne Skorpionascendant på et plan betyder det, at vores ven har en masse Skorpionegenskaber. Der er bare det ved det, at der er nogle af dem, han ikke er bevidst om, fordi de ikke passer sammen med det billede, han har af sig selv. Det er også nemmere at give andre skylden, end at forsøge at forlige to så diametralt modsatte tegns forskelligartede egenskaber.

Men hvis vi ser på Ascendanten som rejsen, så kan vi tolke den noget i retning af: Skorpionen er et vandtegn og hører derfor til det område, som handler om menneskelige følelser og forhold til andre mennesker.

Det er et seksuelt tegn i den forstand, at dets betydning ligger i konflikten mellem og foreningen af modsatrettede kvaliteter, mandlige og kvindelige. Det er et primitivt tegn i den forstand, at dets værdinormer ikke er det civiliserede 20. århundredes akademiske intelligenselites, men snarere naturens primitive livs: Det, jeg elsker, er

mit. Det, jeg ikke elsker, vælger jeg at holde mig væk fra. Og hvis du sårer mig, så vil jeg såre dig til gengæld, så du ved, hvordan det føles.

Skorpionen er et tegn med en umådelig stor dybde, umådelig stor indsigt. Hans rejse går gennem menneskets seksualitets og følelsers mørke sump, gennem to menneskers kamp, som forsøger at gennembryde illusionernes og fantasiernes slør, så de kan danne par som individer og opleve den transformation, som kommer af at frasige sig magten over et andet menneske. Det handler om det ubevidste: Det, som er skjult, det hemmelige motiv bag adfærdens maske. Det handler om sjælens hemmeligheder.

Min Vandmandven blev hårdt ramt, da jeg påpegede for ham, at den kendsgerning, at hans liv udviste et mønster, som bestod i vanskelige parforhold, der konstant gentog sig selv, havde en betydning. Det var ikke nogen tilfældighed eller noget uheld. Det var end ikke en neurose. Jeg havde set det igen og igen hos disse mennesker med Ascendanten i Skorpionen. Var der en mulighed for, at han ville give det en chance, løbe den risiko, der bestod i at udforske sit eget indre følelsesliv og prøve at finde meningen med dette mønster?

Ascendanten drager os hen til det, som vi har størst behov for at lære og som kan åbne for helt nye livssyn. Det kræver tid og arbejde. Men det er at bruge astrologien som det værktøj, det virkelig er, i stedet for som en selskabsleg, hvormed man kan spå om fremtiden. For horoskopet fortæller os, hvad der er mest meningsfuldt for os: den vej vi befinder os på, grunden til at vi er her, grunden til at vi møder de mennesker, vi gør og indgår i parforhold med dem. Fra astrologiens synspunkt findes der ingen tilfældigheder. Som Ralph Waldo Emerson engang skrev:

Verdens hemmelighed er båndet mellem person og begivenhed. Sjælen rummer den begivenhed, som vil overgå den... begivenheden er et aftryk af din form... Et menneske vil se sin personlighed udstrålet i de begivenheder, som synes at møde ham, men som udsendes af ham selv og ledsager ham.

På nuværende tidspunkt burde det stå temmelig klart, hvor vi bevæger os hen: Fødselshoroskop er lig med personlighed og personlighed er lig med skæbne. Og vores parforhold er vores skæbne, Fordi de afspejler vores egen personlighed. Vi bliver forelskede i os selv gennem andre; fordi det, vi søger at udvikle i et parforhold, er det, som ikke er fuldt udviklet i os selv. Når man sammenligner to horoskoper, ser man dette i levende »technicolour«. Det, som er blokeret og vanskeligt at få øje på eller udtrykke i det ene horoskop, vil afspejles i det andet. En vidunderlig chance, som den gamle alkymist kunne have sagt, til at udvikle sig, til at blive sig selv gennem oplevelsen af et andet menneske. Men hvad gør vi? Vi kludrer i det. Vi skyder begivenheden fra os – skænderiet, fortrædeligheden, misforståelsen, den tabte illusion, idealiseringen – og vi lægger den tungt over på den anden persons skuldre, og derefter skriger vi op over for ham, som om vi ikke havde noget som helst med det at gøre. Efterfølgende scenario kan høres ved afslutningen af eller i efterdønningerne fra et brudt ægteskab:

SÅRET KVINDE TIL VEN: »Selvfølgelig var det alt sammen hans fejl. Jeg gjorde alt, hvad jeg kunne. Det var mig der altid gav. Ikke en eneste gang fik jeg noget til gengæld. Åh, hvor jeg ofrede meget! Det bæst... det er alt sammen hans skyld. Han stak af med en anden kvinde. Forestil dig det! Efter at jeg har taget mig af ham i alle disse år...«

Der er talrige andre tilfælde, som hver især afspejler den sårende og den såredes synspunkter. Vi kan alle sammen genkende os selv i disse situationer; de er klassiske, man hører dem gentaget tusindvis af gange. Hvad, åh hvad, gør vi?

Lyt. Der var engang en eller anden, som spurgte Jung, hvordan det kunne være, at han syntes at være i stand til at hjælpe selv de vanskeligste, de mest forstyrrede af sine patienter. Han svarede: »Jeg lytter«. Begynd med at lytte til dig selv. Hvem er det i virkeligheden, du anklager? Har du hørt dette scenario før? Måske fra din mor? Din far? Ligger det virkelig i den anden person? Eller måske i dig selv.

Nemme spørgsmål. Pinefulde at besvare, fordi enhver tilbagetrækning af en psykologisk projektion rummer en afsløring af noget i en selv, som man ikke rigtig havde lyst til at se. Somme tider gør vi også dette med positive ting: »Åh, alle andre er meget smukkere/klogere/mere succesrige, end jeg er.« »Åh, han/hun har alting.« Åh, virkelig? Det er lige så meget en virkelighedsflugt, som at skyde skylden på alle andre. Og akkurat lige så destruktivt, fordi det giver næring til alle mulige former for ubevidst bitterhed.

Ja, jeg ved det, du troede, at det alt sammen ville blive nemt og morsomt. Det kan være det. Astrologien har også sin humoristiske side, og humoren viser sit lykkeligste ansigt, når du lærer at genkende tegnene og deres vaner. Og det er også en del af livets humor – du

udvikler en ironisk sans og en lille, måske kun en lille smule, evne til at grine ad dig selv. Men hvis du virkelig ønsker at finde ud af, hvor Solen rigtigt skinner, i dig selv og i andre, må du også være forberedt på at møde skyggen. Alt i vores mærkelige verden kommer i par. Det ved astrologien også, alt rummer sin modsætning. Og somme tider skaber netop den proces, der består i at acceptere disse modsætninger i os selv, mirakler. Det er i orden at være både blid og kærlig, men også at være strid og fortærende. Det er fint at være intelligent og dum. Vi rummer alle sammen noget mandligt og noget kvindeligt. En af de store lektier, astrologien lærer os, er tolerance: tolerance over for andre mennesker og tolerance over for os selv. Husker du citatet fra Bibelen: »Elsk din næste som dig selv«? Den gode kristne og filantropen med ligegyldigt hvilken religiøs overbevisning prøver ihærdigt på at elske sin næste. Det er noget, som enhver person, der stræber efter at være kærlig, prøver at gøre. Men vi glemmer »som dig selv«, som stille er hæftet på. Hvor mange af os elsker virkelig os selv?

Soltegn, opstigende tegn og andre ting ...

Når folk spørger: »Hvad er dit tegn?«, så henviser de til det tegn, du er født i. Hvilket grundlæggende betyder det tegn i dyrekredsen, som Solen bevægede sig igennem på din fødselsdag. Solen er omkring en måned om at passere igennem et tegn. Vi ved selvfølgelig alle sammen (medmindre vi tilhører »Den Flade Jords Selskab«), at det i virkeligheden er Jorden, som bevæger sig rundt om Solen og ikke Solen, der bevæger sig rundt om Jorden. Det giver os det fænomen, der består i en Sol, som står op og går ned og som ser ud til at bevæge sig hen over himlen. Grækerne, som betragtede dette herlige syn af Solen, som evindeligt bevægede sig gennem himlene, kaldte den Phoebus og forestillede sig den som en Gud, der passerede hen over himlens hvælving i sin stridsvogn af guld trukket af kridhvide heste. I vores videnskabelige tidsalder, forklarer vi i astronomiske vendinger, det som engang var et mysterium. Astrologien er ikke så uraffineret, at den ikke erkender det virkelige astronomiske fænomen bag Solens vej. Men fra et symbolsk synspunkt er det Solen, der krydser himlen, idet den følger dyrekredsens cirkel.

Så hvis du er født den 1. juni, er du Tvilling, fordi det så ud, som om Solen bevægede sig igennem det udsnit af dyrekredsen, som kaldes Tvillingerne, på den dag. Hvis du er født den 14. november, er du Skorpion. Og hvis du er født på en af disse listige dage, som falder mellem to tegn – som f.eks. den 23. december eller den 21. maj – så kaldes du en »cusper«, en person født på spidsen (spids = cusp) mellem to tegn og siges at få del i lidt af hvert af de to tegn. Du vil dog alligevel være enten det ene eller det andet. Somme tider bliver man nødt til at få lagt et ordentligt horoskop for at få fastlagt præcist, hvad man er, fordi Solen kan skifte fra et tegn til det næste i løbet af din fødselsdag. Men vi bruger sædvanligvis følgende kalender:

Født mellem 23. december og 20. januar: *Stenbuk*
Født mellem 21. januar og 20. februar: *Vandmand*

Født mellem 21. februar og 21. marts: *Fisk*
Født mellem 22. marts og 21. april: *Vædder*
Født mellem 22. april og 22. maj: *Tyr*
Født mellem 23. maj og 22. juni: *Tvilling*
Født mellem 23. juni og 23. juli: *Krebs*
Født mellem 24. juli og 23. august: *Løve*
Født mellem 24. august og 23. september: *Jomfru*
Født mellem 24. september og 22. oktober: *Vægt*
Født mellem 23. oktober og 22. november: *Skorpion*
Født mellem 23. november og 22. december: *Skytte*

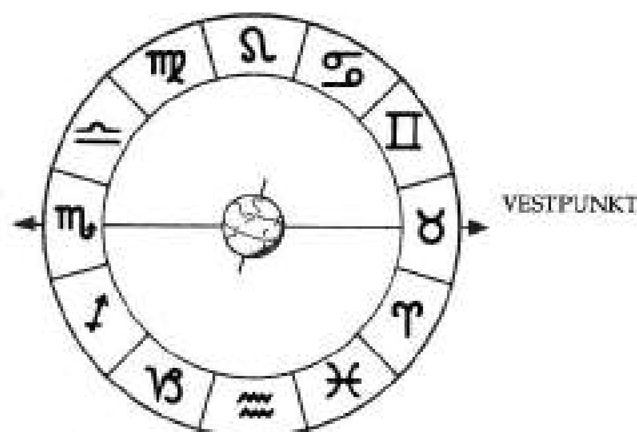
Nu har vi allerede nævnt, at i astrologien repræsenterer Soltegnet såvel som enhver anden position et potentiale, ikke en kendsgerning. Af denne grund opstår der en masse forvirring, når man læser Soltegnsspalterne i aviserne. Hvis du er født i Vædderen, betyder det ikke, at du automatisk opfører dig som den traditionelle Vædder: aggressiv, impulsiv, selvcentreret, heltemodigt og alt det andet gode Don Juan-stof. Det betyder, at din medfødte motivation repræsenteres af Vædderen. Men det kan være, at du har lidt svært ved at udleve det; enten fordi omgivelserne eller de mennesker, der befinder sig her, ikke tillader dig det eller fordi du ikke bryder dig om at opfatte dig selv på den måde eller simpelthen fordi du aldrig har fået chancen til at gøre det. Det er her astrologien bliver både kompleks og skrækkelig vigtig. Hvis alt, hvad den kunne fortælle dig, var noget, du allerede vidste, hvad ville pointen så være? Men naturligvis kortlægger den potentialer og portrætterer den naturlige retning, som personen fra naturens hånd længes efter at gå i, den kan hjælpe os meget med at afdække det hemmelige, frustrerede selv, som altid længes efter at komme til udtryk. Nogle mennesker er heldige nok eller ivrige nok eller sunde nok (dem er der ikke mange af) til at vide, hvem de er og til ikke at være bange for selv at vise dette til verden. De fleste af os har en masse røgslør og en god portion tvivl på os selv til at skabe uklarhed omkring spørgsmålet. Nogle af os hader endda os selv, sådan som vi er, fordi vi er blevet opdraget til at tro, at vi burde være anderledes – enten af forældre, kirken, uddannelsessystemet eller samfundets generelle, kollektive pres, sådan som vi møder det i tidsskrifter, aviser, fjernsynet, film og andre medier.

Så når du læser beskrivelsen af dit Soltegn eller Soltegnet for en, der står dig nær, så lad være med bare at sige: »Aha, det gør han aldrig«. Tænk et øjeblik. Nogle af adfærdsmønstrene er muligvis ikke iøjnefaldende. Men tænk meget ihærdigt over, hvad der virkelig motiverer dig eller din elskede. Hvor ærlig er du over for dig selv?

Der er mere. Et ordentligt horoskop er et kort over hele Solsystemet. Det tager ikke alene det tegn, som Solen passerede igennem, da du blev født, i betragtning; men også de tegn, som Månen, Merkur, Venus, Mars, Jupiter, Saturn, Uranus, Neptun og Pluto stod i. Du har brug for en rigtig astrolog, du må være i stand til selv at tegne horoskopet korrekt eller få det gjort pr. computer (se side 415) for at finde ud af, hvor alle disse himmellegemer stod, da du blev født. De betyder alle sammen noget. Solen er det vigtigste af dem, fordi den beskriver forskellige behov og drifter. Som f.eks. hvordan du kommunikerer og hvordan du relaterer til andre mennesker og hvor din hemmelige frygt ligger. Solen er vigtigst, fordi den symboliserer trangen til at være dig selv.

Der er et andet lige så vigtigt punkt i horoskopet, som vi vil tage i betragtning, fordi selv om en bog som denne ikke virkelig kan gå ind i de tekniske detaljer, der er forbundet med at beregne og tolke et horoskop, vil vi gerne tilbyde mere end blot en tolkning af Soltegnet. Siden kan du fortsætte med en af de mange gode lærebøger, som kan lære dig teknikken i at opstille et horoskop. Eller du kan få dit horoskop tegnet op af en, som har erfaring hermed. Men først vil vi gerne introducere dig for Ascendanten, der også kendes som det opstigende tegn. Ascendanten er det tegn, som steg op over horisonten stik øst for dit fødested, da du blev født. Nuvel, for at beregne et ordentligt horoskop må du have et fødselstidspunkt såvel som en dato og et årstal. Du må også vide, hvor du er født, fordi længde- og breddegraden for dit fødested er nødvendige for en rigtig beregning. Hele dyrekredsens hjul drejer en omgang på 24 timer. Hvis du fastfryser det på et eller andet tidspunkt – lad os sige, da du blev født, så vil et af de 12 tegn stige op i øst, et vil gå ned i vest, et vil kulminere foroven i Zenit og et forneden i Nadir. Det tegn, som er det vigtigste, er det, der stiger op i øst, for det er traditionelt solopgangspunktet, fremkomsten af liv, den ny dags morgengry, mødet mellem Solen og Jorden efter den lange nat. Det ser ud som på tegningen nedenfor.

Som vi har nævnt, er Ascendanten et meget vigtigt punkt i horoskopet. Det viser, hvordan du udtrykker dig selv over for verden. Det er den måde, hvorpå du viser dig for verden udenfor. På mange måder er Ascendanten mere iøjnefaldende hos folk, end Solen er.

Man bliver nødt til at kende en person i et stykke tid for virkelig at se, hvordan Soltegnet fungerer. Men hvis du møder en eller anden til et selskab eller lige er blevet introduceret til vedkommende, så vil du se Ascendantens tegn. Det er ligesom indgangsdøren til et hus. Uanset, hvad der foregår i huset, er det første, du ser, døren. Nogle døre er åbne, byder en velkommen, er inviterende, malet i muntre farver. Andre døre er tavse, lukkede, har et lille kighul, således at hvem, der end måtte bo indenfor, kan undersøge dig, inden du bliver lukket ind. Nogle døre er store og flotte som paladsporte. Andre er små og beskedne. Døren er ikke virkelig en indikation af husets indre. Der findes huse, hvor du aldrig ville lægge mærke til den tarvelige, lille dør. Men døren afspejler, hvordan den pågældende person ønsker, at du skal opfatte ham. Derfor tager vi Ascendantens tegn med.

For nøjagtig at finde ud af, hvad dit Ascendanttegn er og hvilken grad i dette tegn, der er opstigende, må du foretage en matematisk beregning, som involverer Greenwich Mean Time, længde- og breddegrad for dit fødested, dit fødselstidspunkt og en masse andre ting, som du uden tvivl virkelig ikke ønsker at blive udsat for lige nu i dette øjeblik. Vi har opstillet en tabel for at gøre livet lidt lettere. Det er en tabel over forenklede Ascendanter (se siderne 39 – 99). Hvis du bruger den rigtigt, skulle du være i stand til at få en tilnærmet ide om din Ascendants grad og tegn.

Det bør understreges, at det kun er en grov, generel ide. Det kan ikke give dig en eksakt Ascendant. Det skyldes faktorer, der ikke er taget højde for, såsom tidsændringer, sommertid i lande, som ikke er tabulerede, krigstid og de små tidsforskelle mellem byer inden for

samme standardtidszone. Så husk, at dit resultat kan være lidt ved siden af, og hvis det forekommer helt forkert og du har fundet frem til en Ascendant i slutningen af et tegn, så kan det godt være, at det er det næste tegn. Så læs derfor også afsnittet om dette tegn og se, hvordan det passer. Men i den nævnte tabel kan du finde en tilnærmet ide, og du kan også se, hvordan Solens og Ascendantens tegn somme tider kommer fint ud af det sammen og somme tider ikke gør det.

For eksempel: Lad os tage en person født den 4. september, kl. 12.00. Vi ved, at din Sol står i Jomfruen, hvis du er født på denne dag. Se nu efter i tabellen. Du vil se, at datoindgangen er givet for hver tredje dag. Der er tilfældigvis en indgang for den 4. september. Hvis du er født den 3. september, bør du vælge den nærmeste dato. Altså, den 4. september, kl. 12.00 stod Ascendanten i 27 grader Skorpionen. Så du er Jomfru med Skorpionen opstigende, hvis nogen skulle spørge.

Hvad betyder det? Det betyder, at dit inderste væsen er Jomfru. Se efter, hvordan du har det med den beskrivelse af Jomfruen, som findes på side 203. Men den måde, hvorpå du udtrykker dig over for andre vil være Skorpionen. Somme tider ser folk muligvis kun din Skorpionside. De vil gå glip af dit Soltegns mere rationelle og kølige egenskaber. Du vil måske også lægge mærke til, hvis du tænker over det, at disse to tegn på visse måder kommer godt ud af det sammen. De er begge stille, indadvendte tegn. Ingen af dem har let ved at bære hjertet uden på skjorten. Men Skorpionen er et yderst emotionelt tegn; mens Jomfruen er meget mere kontrolleret og fornuftsbetonet. Et sammenstød. Skorpionens af og til overfølsomme reaktioner kan komme til udtryk, før Jomfrusolen har fået en chance til at vurdere situationen. Og så findes der personen, som altid siger: »Undskyld, jeg reagerede blot for hurtigt« eller »Jeg ville ønske, jeg ikke var så forfærdelig følsom og emotionel«. Jomfruen dømmer Skorpionen. Vi dømmer alle sammen os selv på netop en sådan måde.

Eller lad os tage en person, som er født den 12. december, kl. 09.00. Du vil finde, at Ascendanten på dette tidspunkt står i 13 grader Stenbukken. Så denne flygtige, ildprægede, flydende, eventyrlystne Skytte har en temmelig snæver, upretentiøs indgang til sit noble hus. Indersiden er frihedselskende; men udtryksmåden udadtil for en person med Stenbukken opstigende er en hel del mere selvtilstrækkelig. Den rare side af dette er, at al denne ildprægede frodighed er

kontrolleret og disciplineret, holdt i ave af ansvarsfølelse. Men det kan somme tider føles temmelig kvælende, som om du aldrig kan slå dig fuldstændigt løs.

Under alle omstændigheder har du fattet ideen. Du bør læse begge afsnit og se efter, hvordan de går i spænd og er i modstrid med hinanden. I parforhold tiltrækkes folk ofte af partnere, som har Ascendanten i samme tegn som deres egen Sol. I den traditionelle astrologi anses dette for at indikere et stærkt bånd mellem de to. Nogle mennesker kan ikke lide deres Ascendanttegn og bliver irriterede af personer, hvis Soltegn ligner deres eget. De kan ikke lide sig selv og bliver kede af det, når andre minder dem om det. Det er interessant at finde ud af, hvor mange Sol-Ascendant-krydsninger der findes blandt de mennesker, som står en nær. Ingen person er kun én ting. Vi har alle mange ansigter, mange masker, mange stemmer, mange behov. Nogle harmonerer og styrker hinanden; andre er i voldsom konflikt. Lær dig selv at kende. Det betyder ikke bare at kende det, du godt kan lide ved dig selv eller de iøjnefaldende holdninger og/eller overbevisninger du har. Det betyder også at kende din mørke side, den socialt utilpassede side, som du skjuler for andre mennesker, den »svage« side, som du skammer dig over, de hemmelige længsler og håb, som er lige så meget en del af dig – og lige så nødvendige – som de mere »acceptable« karaktertræk. Så undersøg din Ascendant omhyggeligt. Dette ægteskab mellem Solen og Ascendanten ligner ethvert ægteskab mellem to personer. På nogle måder harmonerer de, på andre er de i konflikt. Men de har påtaget sig et forpligtende engagement med at finde en metode til at skabe harmoni, somme tider med ofre på begge sider. Således forholder det sig også med de forskellige sider af os selv.

Ascendanttabeller

1. januar

Kl.			Kl.		
1	21	Vægten	13	13	Tyren
2	12	Skorpionen	14	3	Tvillingerne
3	14	Skorpionen	15	19	Tvillingerne
4	26	Skorpionen	16	4	Krebsen
5	8	Skytten	17	17	Krebsen
6	21	Skytten	18	29	Krebsen
7	4	Stenbukken	19	10	Løven
8	19	Stenbukken	20	22	Løven
9	7	Vandmanden	21	3	Jomfruen
10	28	Vandmanden	22	16	Jomfruen
11	23	Fiskene	23	28	Jomfruen
12	19	Vædderen	24	10	Vægten

4. januar

Kl.			Kl.		
1	23	Vægten	13	17	Tyren
2	5	Skorpionen	14	6	Tvillingerne
3	16	Skorpionen	15	22	Tvillingerne
4	28	Skorpionen	16	6	Krebsen
5	11	Skytten	17	19	Krebsen
6	23	Skytten	18	1	Løven
7	7	Stenbukken	19	13	Løven
8	22	Stenbukken	20	24	Løven
9	11	Vandmanden	21	6	Jomfruen
10	3	Fiskene	22	18	Jomfruen
11	29	Fiskene	23	29	Jomfruen
12	25	Vædderen	24	12	Vægten

24. februar

Kl.			Kl.		
1	3	Skytten	13	10	Krebsen
2	14	Skytten	14	23	Krebsen
3	27	Skytten	15	5	Løven
4	12	Stenbukken	16	17	Løven
5	28	Stenbukken	17	29	Løven
6	16	Vandmanden	18	10	Jomfruen
7	10	Fiskene	19	22	Jomfruen
8	9	Vædderen	20	4	Vægten
9	5	Tyren	21	16	Vægten
10	27	Tyren	22	28	Vægten
11	12	Tvillingerne	23	9	Skorpionen
12	27	Tvillingerne	24	21	Skorpionen

27. februar

Kl.			Kl.		
1	5	Skytten	13	13	Krebsen
2	17	Skytten	14	26	Krebsen
3	1	Stenbukken	15	7	Løven
4	15	Stenbukken	16	19	Løven
5	2	Vandmanden	17	1	Jomfruen
6	22	Vandmanden	18	13	Jomfruen
7	16	Fiskene	19	24	Jomfruen
8	12	Vædderen	20	7	Vægten
9	7	Tyren	21	18	Vægten
10	28	Tyren	22	29	Vægten
11	15	Tvillingerne	23	12	Skorpionen
12	29	Tvillingerne	24	24	Skorpionen

2. marts

Kl.			Kl.		
1	7	Skytten	13	16	Krebsen
2	20	Skytten	14	28	Krebsen
3	3	Stenbukken	15	10	Løven
4	18	Stenbukken	16	22	Løven
5	5	Vandmanden	17	3	Jomfruen
6	26	Vandmanden	18	15	Jomfruen
7	21	Fiskene	19	27	Jomfruen
8	17	Vædderen	20	9	Vægten
9	11	Tyren	21	21	Vægten
10	2	Tvillingerne	22	2	Skorpionen
11	18	Tvillingerne	23	14	Skorpionen
12	2	Krebsen	24	26	Skorpionen

5. marts

Kl.			Kl.		
1	9	Skytten	13	18	Krebsen
2	22	Skytten	14	29	Krebsen
3	6	Stenbukken	15	12	Løven
4	22	Stenbukken	16	24	Løven
5	9	Vandmanden	17	5	Jomfruen
6	1	Fiskene	18	18	Jomfruen
7	27	Fiskene	19	29	Jomfruen
8	23	Vædderen	20	11	Vægten
9	16	Tyren	21	23	Vægten
10	4	Tvillingerne	22	5	Skorpionen
11	21	Tvillingerne	23	16	Skorpionen
12	6	Krebsen	24	28	Skorpionen

25. april

Kl.			Kl.		
1	7	Stenbukken	13	28	Løven
2	27	Vandmanden	14	9	Jomfruen
3	10	Fiskene	15	21	Jomfruen
4	6	Vædderen	16	3	Vægten
5	2	Tyren	17	15	Vægten
6	23	Tyren	18	27	Vægten
7	11	Tvillingerne	19	9	Skorpionen
8	26	Tvillingerne	20	20	Skorpionen
9	10	Krebsen	21	3	Skytten
10	22	Krebsen	22	14	Skytten
11	4	Løven	23	27	Skytten
12	16	Løven	24	12	Stenbukken

28. april

Kl.			Kl.		
1	2	Vandmanden	13	29	Løven
2	21	Vandmanden	14	12	Jomfruen
3	15	Fiskene	15	24	Jomfruen
4	10	Vædderen	16	6	Vægten
5	5	Tyren	17	18	Vægten
6	27	Tyren	18	29	Vægten
7	14	Tvillingerne	19	11	Skorpionen
8	29	Tvillingerne	20	23	Skorpionen
9	12	Krebsen	21	5	Skytten
10	25	Krebsen	22	17	Skytten
11	7	Løven	23	29	Skytten
12	19	Løven	24	15	Stenbukken

1. maj

Kl.			Kl.		
1	4	Vandmanden	13	3	Jomfruen
2	24	Vandmanden	14	14	Jomfruen
3	19	Fiskene	15	26	Jomfruen
4	16	Vædderen	16	8	Vægten
5	10	Tyren	17	20	Vægten
6	29	Tyren	18	2	Skorpionen
7	17	Tvillingerne	19	13	Skorpionen
8	1	Krebsen	20	25	Skorpionen
9	15	Krebsen	21	7	Skytten
10	27	Krebsen	22	19	Skytten
11	9	Løven	23	3	Stenbukken
12	21	Løven	24	18	Stenbukken

4. maj

Kl.			Kl.		
1	8	Vandmanden	13	4	Jomfruen
2	29	Vandmanden	14	17	Jomfruen
3	25	Fiskene	15	28	Jomfruen
4	21	Vædderen	16	10	Vægten
5	14	Tyren	17	22	Vægten
6	3	Tvillingerne	18	4	Skorpionen
7	20	Tvillingerne	19	15	Skorpionen
8	5	Krebsen	20	27	Skorpionen
9	17	Krebsen	21	9	Skytten
10	29	Krebsen	22	21	Skytten
11	11	Løven	23	5	Stenbukken
12	23	Løven	24	21	Stenbukken

16. september

Kl.			Kl.		
1	28	Krebsen	13	20	Skytten
2	10	Løven	14	3	Stenbukken
3	21	Løven	15	19	Stenbukken
4	3	Jomfruen	16	7	Vandmanden
5	14	Jomfruen	17	28	Vandmanden
6	26	Jomfruen	18	23	Fiskene
7	8	Vægten	19	18	Vædderen
8	20	Vægten	20	13	Tyren
9	2	Skorpionen	21	2	Tvillingerne
10	14	Skorpionen	22	18	Tvillingerne
11	25	Skorpionen	23	3	Krebsen
12	8	Skytten	24	16	Krebsen

19. september

Kl.			Kl.		
1	29	Krebsen	13	22	Skytten
2	12	Løven	14	6	Stenbukken
3	23	Løven	15	22	Stenbukken
4	5	Jomfruen	16	11	Vandmanden
5	17	Jomfruen	17	3	Fiskene
6	29	Jomfruen	18	29	Fiskene
7	11	Vægten	19	23	Vædderen
8	23	Vægten	20	16	Tyren
9	4	Skorpionen	21	6	Tvillingerne
10	16	Skorpionen	22	21	Tvillingerne
11	27	Skorpionen	23	6	Krebsen
12	10	Skytten	24	18	Krebsen

22. september

Kl.			Kl.		
1	2	Løven	13	26	Skytten
2	14	Løven	14	9	Stenbukken
3	26	Løven	15	25	Stenbukken
4	8	Jomfruen	16	14	Vandmanden
5	19	Jomfruen	17	7	Fiskene
6	1	Vægten	18	2	Vædderen
7	14	Vægten	19	28	Vædderen
8	25	Vægten	20	20	Tyren
9	7	Skorpionen	21	9	Tvillingerne
10	18	Skorpionen	22	24	Tvillingerne
11	29	Skorpionen	23	8	Krebsen
12	12	Skytten	24	21	Krebsen

25. september

Kl.			Kl.		
1	4	Løven	13	28	Skytten
2	16	Løven	14	13	Stenbukken
3	28	Løven	15	29	Stenbukken
4	10	Jomfruen	16	18	Vandmanden
5	22	Jomfruen	17	12	Fiskene
6	3	Vægten	18	8	Vædderen
7	15	Vægten	19	3	Tyren
8	27	Vægten	20	24	Tyren
9	9	Skorpionen	21	12	Tvillingerne
10	21	Skorpionen	22	28	Tvillingerne
11	3	Skytten	23	11	Krebsen
12	15	Skytten	24	23	Krebsen

7. januar

Kl.			Kl.		
1	25	Vægten	13	22	Tyren
2	7	Skorpionen	14	9	Tvillingerne
3	18	Skorpionen	15	25	Tvillingerne
4	29	Skorpionen	16	9	Krebsen
5	12	Skytten	17	21	Krebsen
6	26	Skytten	18	3	Løven
7	10	Stenbukken	19	15	Løven
8	25	Stenbukken	20	26	Løven
9	15	Vandmanden	21	8	Jomfruen
10	7	Fiskene	22	20	Jomfruen
11	4	Vædderen	23	2	Vægten
12	29	Vædderen	24	14	Vægten

10. januar

Kl.			Kl.		
1	28	Vægten	13	25	Tyren
2	9	Skorpionen	14	12	Tvillingerne
3	21	Skorpionen	15	28	Tvillingerne
4	3	Skytten	16	11	Krebsen
5	15	Skytten	17	23	Krebsen
6	28	Skytten	18	5	Løven
7	13	Stenbukken	19	17	Løven
8	29	Stenbukken	20	29	Løven
9	20	Vandmanden	21	11	Jomfruen
10	14	Fiskene	22	23	Jomfruen
11	9	Vædderen	23	4	Vægten
12	3	Tyren	24	16	Vægten

13. januar

Kl.			Kl.		
1	29	Vægten	13	29	Tyren
2	12	Skorpionen	14	15	Tvillingerne
3	24	Skorpionen	15	29	Tvillingerne
4	5	Skytten	16	13	Krebsen
5	18	Skytten	17	26	Krebsen
6	1	Stenbukken	18	8	Løven
7	16	Stenbukken	19	19	Løven
8	3	Vandmanden	20	1	Jomfruen
9	23	Vandmanden	21	13	Jomfruen
10	18	Fiskene	22	24	Jomfruen
11	14	Vædderen	23	7	Vægten
12	8	Tyren	24	18	Vægten

16. januar

Kl.			Kl.		
1	2	Skorpionen	13	2	Tvillingerne
2	14	Skorpionen	14	18	Tvillingerne
3	26	Skorpionen	15	3	Krebsen
4	8	Skytten	16	16	Krebsen
5	20	Skytten	17	28	Krebsen
6	3	Stenbukken	18	10	Løven
7	19	Stenbukken	19	22	Løven
8	7	Vandmanden	20	3	Jomfruen
9	28	Vandmanden	21	15	Jomfruen
10	23	Fiskene	22	27	Jomfruen
11	19	Vædderen	23	9	Vægten
12	13	Tyren	24	21	Vægten

12. juni

Kl.			Kl.		
1	10	Vædderen	13	5	Vægten
2	3	Tyren	14	17	Vægten
3	26	Tyren	15	29	Vægten
4	13	Tvillingerne	16	10	Skorpionen
5	28	Tvillingerne	17	22	Skorpionen
6	11	Krebsen	18	4	Skytten
7	24	Krebsen	19	16	Skytten
8	6	Løven	20	29	Skytten
9	18	Løven	21	14	Stenbukken
10	29	Løven	22	29	Stenbukken
11	11	Jomfruen	23	21	Vandmanden
12	23	Jomfruen	24	15	Fiskene

15. juni

Kl.			Kl.		
1	14	Vædderen	13	7	Vægten
2	8	Tyren	14	19	Vægten
3	29	Tyren	15	1	Skorpionen
4	16	Tvillingerne	16	12	Skorpionen
5	29	Tvillingerne	17	24	Skorpionen
6	13	Krebsen	18	6	Skytten
7	26	Krebsen	19	19	Skytten
8	8	Løven	20	2	Stenbukken
9	20	Løven	21	17	Stenbukken
10	2	Jomfruen	22	4	Vandmanden
11	13	Jomfruen	23	26	Vandmanden
12	25	Jomfruen	24	20	Fiskene

18. juni

Kl.			Kl.		
1	19	Vædderen	13	10	Vægten
2	13	Tyren	14	22	Vægten
3	3	Tvillingerne	15	3	Skorpionen
4	19	Tvillingerne	16	15	Skorpionen
5	3	Krebsen	17	27	Skorpionen
6	17	Krebsen	18	8	Skytten
7	28	Krebsen	19	21	Skytten
8	10	Løven	20	5	Stenbukken
9	22	Løven	21	20	Stenbukken
10	4	Jomfruen	22	8	Vandmanden
11	16	Jomfruen	23	29	Vandmanden
12	28	Jomfruen	24	25	Fiskene

21. juni

Kl.			Kl.		
1	25	Vædderen	13	12	Vægten
2	17	Tyren	14	24	Vægten
3	7	Tvillingerne	15	5	Skorpionen
4	22	Tvillingerne	16	18	Skorpionen
5	6	Krebsen	17	29	Skorpionen
6	19	Krebsen	18	11	Skytten
7	1	Løven	19	24	Skytten
8	13	Løven	20	8	Stenbukken
9	25	Løven	21	23	Stenbukken
10	6	Jomfruen	22	12	Vandmanden
11	18	Jomfruen	23	5	Fiskene
12	1	Vægten	24	1	Vædderen

15. november

Kl.			Kl.		
1	14	Jomfruen	13	26	Vandmanden
2	26	Jomfruen	14	21	Fiskene
3	7	Vægten	15	17	Vædderen
4	19	Vægten	16	11	Tyren
5	2	Skorpionen	17	1	Tvillingerne
6	13	Skorpionen	18	17	Tvillingerne
7	24	Skorpionen	19	2	Krebsen
8	7	Skytten	20	15	Krebsen
9	19	Skytten	21	27	Krebsen
10	2	Stenbukken	22	9	Løven
11	18	Stenbukken	23	21	Løven
12	5	Vandmanden	24	3	Jomfruen

18. november

Kl.			Kl.		
1	16	Jomfruen	13	1	Fiskene
2	28	Jomfruen	14	27	Fiskene
3	10	Vægten	15	22	Vædderen
4	22	Vægten	16	15	Tyren
5	4	Skorpionen	17	4	Tvillingerne
6	15	Skorpionen	18	20	Tvillingerne
7	27	Skorpionen	19	5	Krebsen
8	9	Skytten	20	17	Krebsen
9	21	Skytten	21	29	Krebsen
10	5	Stenbukken	22	12	Løven
11	20	Stenbukken	23	23	Løven
12	9	Vandmanden	24	5	Jomfruen

21. november

Kl.			Kl.		
1	18	Jomfruen	13	5	Fiskene
2	1	Vægten	14	1	Vædderen
3	13	Vægten	15	26	Vædderen
4	24	Vægten	16	19	Tyren
5	6	Skorpionen	17	8	Tvillingerne
6	18	Skorpionen	18	23	Tvillingerne
7	29	Skorpionen	19	7	Krebsen
8	11	Skytten	20	20	Krebsen
9	24	Skytten	21	2	Løven
10	8	Stenbukken	22	14	Løven
11	24	Stenbukken	23	26	Løven
12	12	Vandmanden	24	8	Jomfruen

24. november

Kl.			Kl.		
1	21	Jomfruen	13	10	Fiskene
2	3	Vægten	14	6	Vædderen
3	15	Vægten	15	2	Tyren
4	27	Vægten	16	23	Tyren
5	9	Skorpionen	17	11	Tvillingerne
6	20	Skorpionen	18	27	Tvillingerne
7	2	Skytten	19	10	Krebsen
8	14	Skytten	20	23	Krebsen
9	27	Skytten	21	4	Løven
10	11	Stenbukken	22	16	Løven
11	27	Stenbukken	23	28	Løven
12	17	Vandmanden	24	11	Jomfruen

30. juli

Kl.			Kl.		
1	15	Tvillingerne	13	12	Skorpionen
2	29	Tvillingerne	14	24	Skorpionen
3	13	Krebsen	15	5	Skytten
4	26	Krebsen	16	18	Skytten
5	7	Løven	17	1	Stenbukken
6	19	Løven	18	16	Stenbukken
7	1	Jomfruen	19	3	Vandmanden
8	13	Jomfruen	20	24	Vandmanden
9	24	Jomfruen	21	19	Fiskene
10	7	Vægten	22	15	Vædderen
11	18	Vægten	23	8	Tyren
12	1	Skorpionen	24	29	Tyren

2. august

Kl.			Kl.		
1	18	Tvillingerne	13	15	Skorpionen
2	3	Krebsen	14	26	Skorpionen
3	16	Krebsen	15	8	Skytten
4	28	Krebsen	16	21	Skytten
5	10	Løven	17	4	Stenbukken
6	22	Løven	18	20	Stenbukken
7	3	Jomfruen	19	7	Vandmanden
8	15	Jomfruen	20	29	Vandmanden
9	27	Jomfruen	21	25	Fiskene
10	9	Vægten	22	19	Vædderen
11	21	Vægten	23	13	Tyren
12	3	Skorpionen	24	3	Tvillingerne

5. august

Kl.			Kl.		
1	21	Tvillingerne	13	17	Skorpionen
2	6	Krebsen	14	28	Skorpionen
3	18	Krebsen	15	11	Skytten
4	1	Løven	16	23	Skytten
5	13	Løven	17	7	Stenbukken
6	24	Løven	18	22	Stenbukken
7	6	Jomfruen	19	11	Vandmanden
8	18	Jomfruen	20	3	Fiskene
9	29	Jomfruen	21	25	Fiskene
10	12	Vægten	22	25	Vædderen
11	23	Vægten	23	17	Tyren
12	5	Skorpionen	24	7	Tvillingerne

8. august

Kl.			Kl.		
1	24	Tvillingerne	13	19	Skorpionen
2	8	Krebsen	14	1	Skytten
3	20	Krebsen	15	13	Skytten
4	3	Løven	16	26	Skytten
5	15	Løven	17	10	Stenbukken
6	26	Løven	18	26	Stenbukken
7	8	Jomfruen	19	15	Vandmanden
8	20	Jomfruen	20	8	Fiskene
9	2	Vægten	21	4	Vædderen
10	14	Vægten	22	29	Vædderen
11	26	Vægten	23	22	Tyren
12	7	Skorpionen	24	10	Tvillingerne

19. maj

Kl.			Kl.		
1	29	Vandmanden	13	15	Jomfruen
2	25	Fiskene	14	28	Jomfruen
3	21	Vædderen	15	10	Vægten
4	14	Tyren	16	22	Vægten
5	3	Tvillingerne	17	4	Skorpionen
6	19	Tvillingerne	18	15	Skorpionen
7	4	Krebsen	19	27	Skorpionen
8	17	Krebsen	20	9	Skytten
9	29	Krebsen	21	21	Skytten
10	11	Løven	22	5	Stenbukken
11	22	Løven	23	21	Stenbukken
12	4	Jomfruen	24	9	Vandmanden

22. maj

Kl.			Kl.		
1	5	Fiskene	13	18	Jomfruen
2	29	Fiskene	14	1	Vægten
3	25	Vædderen	15	13	Vægten
4	18	Tyren	16	24	Vægten
5	7	Tvillingerne	17	5	Skorpionen
6	22	Tvillingerne	18	18	Skorpionen
7	6	Krebsen	19	29	Skorpionen
8	20	Krebsen	20	12	Skytten
9	1	Løven	21	25	Skytten
10	13	Løven	22	9	Stenbukken
11	25	Løven	23	24	Stenbukken
12	7	Jomfruen	24	14	Vandmanden

25. maj

Kl.			Kl.		
1	8	Fiskene	13	21	Jomfruen
2	4	Vædderen	14	3	Vægten
3	29	Vædderen	15	15	Vægten
4	22	Tyren	16	27	Vægten
5	10	Tvillingerne	17	9	Skorpionen
6	25	Tvillingerne	18	20	Skorpionen
7	9	Krebsen	19	2	Skytten
8	22	Krebsen	20	14	Skytten
9	4	Løven	21	27	Skytten
10	16	Løven	22	11	Stenbukken
11	27	Løven	23	28	Stenbukken
12	9	Jomfruen	24	17	Vandmanden

28. maj

Kl.			Kl.		
1	14	Fiskene	13	23	Jomfruen
2	10	Vædderen	14	6	Vægten
3	5	Tyren	15	17	Vægten
4	26	Tyren	16	29	Vægten
5	13	Tvillingerne	17	10	Skorpionen
6	29	Tvillingerne	18	22	Skorpionen
7	11	Krebsen	19	4	Skytten
8	24	Krebsen	20	17	Skytten
9	6	Løven	21	29	Skytten
10	18	Løven	22	14	Stenbukken
11	29	Løven	23	2	Vandmanden
12	12	Jomfruen	24	21	Vandmanden

13. april

Kl.			Kl.		
1	14	Stenbukken	13	19	Løven
2	29	Stenbukken	14	29	Løven
3	21	Vandmanden	15	12	Jomfruen
4	15	Fiskene	16	24	Jomfruen
5	12	Vædderen	17	61	Vægten
6	7	Tyren	18	18	Vægten
7	27	Tyren	19	29	Vægten
8	14	Tvillingerne	20	12	Skorpionen
9	29	Tvillingerne	21	23	Skorpionen
10	13	Krebsen	22	5	Skytten
11	25	Krebsen	23	17	Skytten
12	7	Løven	24	1	Stenbukken

16. april

Kl.			Kl.		
1	17	Stenbukken	13	21	Løven
2	4	Vandmanden	14	3	Jomfruen
3	26	Vandmanden	15	14	Jomfruen
4	20	Fiskene	16	26	Jomfruen
5	16	Vædderen	17	8	Vægten
6	10	Tyren	18	20	Vægten
7	1	Tvillingerne	19	2	Skorpionen
8	17	Tvillingerne	20	13	Skorpionen
9	1	Krebsen	21	25	Skorpionen
10	15	Krebsen	22	7	Skytten
11	27	Krebsen	23	20	Skytten
12	9	Løven	24	3	Stenbukken

19. april

Kl.			Kl.		
1	20	Stenbukken	13	23	Løven
2	8	Vandmanden	14	5	Jomfruen
3	29	Vandmanden	15	17	Jomfruen
4	25	Fiskene	16	29	Jomfruen
5	21	Vædderen	17	11	Vægten
6	14	Tyren	18	23	Vægten
7	4	Tvillingerne	19	4	Skorpionen
8	20	Tvillingerne	20	15	Skorpionen
9	5	Krebsen	21	28	Skorpionen
10	17	Krebsen	22	10	Skytten
11	29	Krebsen	23	22	Skytten
12	11	Løven	24	10	Stenbukken

22. april

Kl.			Kl.		
1	24	Stenbukken	13	26	Løven
2	14	Vandmanden	14	7	Jomfruen
3	5	Fiskene	15	19	Jomfruen
4	1	Vædderen	16	1	Vægten
5	26	Vædderen	17	13	Vægten
6	19	Tyren	18	24	Vægten
7	8	Tvillingerne	19	6	Skorpionen
8	23	Tvillingerne	20	18	Skorpionen
9	7	Krebsen	21	29	Skorpionen
10	20	Krebsen	22	13	Skytten
11	2	Løven	23	25	Skytten
12	14	Løven	24	9	Stenbukken

22. oktober

Kl.			Kl.		
1	26	Løven	13	24	Stenbukken
2	7	Jomfruen	14	14	Vandmanden
3	19	Jomfruen	15	6	Fiskene
4	1	Vægten	16	2	Vædderen
5	13	Vægten	17	28	Vædderen
6	24	Vægten	18	20	Tyren
7	6	Skorpionen	19	8	Tvillingerne
8	18	Skorpionen	20	24	Tvillingerne
9	29	Skorpionen	21	8	Krebsen
10	11	Skytten	22	20	Krebsen
11	25	Skytten	23	2	Løven
12	9	Stenbukken	24	14	Løven

25. oktober

Kl.			Kl.		
1	28	Løven	13	28	Stenbukken
2	9	Jomfruen	14	18	Vandmanden
3	21	Jomfruen	15	12	Fiskene
4	3	Vægten	16	7	Vædderen
5	15	Vægten	17	15	Tyren
6	27	Vægten	18	24	Tyren
7	9	Skorpionen	19	12	Tvillingerne
8	20	Skorpionen	20	27	Tvillingerne
9	2	Skytten	21	10	Krebsen
10	14	Skytten	22	23	Krebsen
11	27	Skytten	23	4	Løven
12	12	Stenbukken	24	16	Løven

28. oktober

Kl.			Kl.		
1	29	Løven	13	2	Vandmanden
2	12	Jomfruen	14	21	Vandmanden
3	24	Jomfruen	15	16	Fiskene
4	6	Vægten	16	12	Vædderen
5	18	Vægten	17	7	Tyren
6	29	Vægten	18	27	Tyren
7	11	Skorpionen	19	14	Tvillingerne
8	22	Skorpionen	20	29	Tvillingerne
9	5	Skytten	21	13	Krebsen
10	17	Skytten	22	25	Krebsen
11	29	Skytten	23	7	Løven
12	15	Stenbukken	24	19	Løven

31. oktober

Kl.			Kl.		
1	2	Jomfruen	13	5	Vandmanden
2	14	Jomfruen	14	26	Vandmanden
3	25	Jomfruen	15	21	Fiskene
4	7	Vægten	16	17	Vædderen
5	19	Vægten	17	11	Tyren
6	2	Skorpionen	18	1	Tvillingerne
7	13	Skorpionen	19	18	Tvillingerne
8	25	Skorpionen	20	2	Krebsen
9	7	Skytten	21	15	Krebsen
10	19	Skytten	22	27	Krebsen
11	2	Stenbukken	23	10	Løven
12	18	Stenbukken	24	22	Løven

3. november

Kl.			Kl.		
1	4	Jomfruen	13	9	Vandmanden
2	12	Jomfruen	14	1	Fiskene
3	29	Jomfruen	15	27	Fiskene
4	10	Vægten	16	22	Vædderen
5	22	Vægten	17	16	Tyren
6	4	Skorpionen	18	4	Tvillingerne
7	15	Skorpionen	19	20	Tvillingerne
8	27	Skorpionen	20	5	Krebsen
9	9	Skytten	21	17	Krebsen
10	21	Skytten	22	29	Krebsen
11	5	Stenbukken	23	12	Løven
12	21	Stenbukken	24	23	Løven

6. november

Kl.			Kl.		
1	7	Jomfruen	13	14	Vandmanden
2	19	Jomfruen	14	6	Fiskene
3	1	Vægten	15	1	Vædderen
4	13	Vægten	16	27	Vædderen
5	24	Vægten	17	20	Tyren
6	6	Skorpionen	18	8	Tvillingerne
7	18	Skorpionen	19	24	Tvillingerne
8	29	Skorpionen	20	8	Krebsen
9	12	Skytten	21	20	Krebsen
10	25	Skytten	22	2	Løven
11	8	Stenbukken	23	14	Løven
12	24	Stenbukken	24	26	Løven

9. november

Kl.			Kl.		
1	9	Jomfruen	13	17	Vandmanden
2	21	Jomfruen	14	10	Fiskene
3	3	Vægten	15	6	Vædderen
4	15	Vægten	16	2	Tyren
5	27	Vægten	17	23	Tyren
6	9	Skorpionen	18	1	Tvillingerne
7	20	Skorpionen	19	26	Tvillingerne
8	2	Skytten	20	10	Krebsen
9	14	Skytten	21	23	Krebsen
10	27	Skytten	22	4	Løven
11	11	Stenbukken	23	16	Løven
12	28	Stenbukken	24	28	Løven

12. november

Kl.			Kl.		
1	12	Jomfruen	13	21	Vandmanden
2	24	Jomfruen	14	15	Fiskene
3	5	Vægten	15	12	Vædderen
4	17	Vægten	16	7	Tyren
5	29	Vægten	17	27	Tyren
6	11	Skorpionen	18	14	Tvillingerne
7	22	Skorpionen	19	29	Tvillingerne
8	5	Skytten	20	13	Krebsen
9	17	Skytten	21	25	Krebsen
10	29	Skytten	22	7	Løven
11	15	Stenbukken	23	19	Løven
12	2	Vandmanden	24	29	Løven

1. april

Kl.			Kl.		
1	2	Stenbukken	13	10	Løven
2	18	Stenbukken	14	21	Løven
3	5	Vandmanden	15	3	Jomfruen
4	26	Vandmanden	16	14	Jomfruen
5	21	Fiskene	17	26	Jomfruen
6	17	Vædderen	18	8	Vægten
7	11	Tyren	19	20	Vægten
8	1	Tvillingerne	20	2	Skorpionen
9	17	Tvillingerne	21	14	Skorpionen
10	2	Krebsen	22	25	Skorpionen
11	15	Krebsen	23	8	Skytten
12	27	Krebsen	24	20	Skytten

4. april

Kl.			Kl.		
1	5	Stenbukken	13	12	Løven
2	21	Stenbukken	14	23	Løven
3	9	Vandmanden	15	5	Jomfruen
4	1	Fiskene	16	17	Jomfruen
5	26	Fiskene	17	29	Jomfruen
6	21	Vædderen	18	11	Vægten
7	14	Tyren	19	23	Vægten
8	4	Tvillingerne	20	4	Skorpionen
9	20	Tvillingerne	21	15	Skorpionen
10	5	Krebsen	22	28	Skorpionen
11	17	Krebsen	23	10	Skytten
12	29	Krebsen	24	22	Skytten

7. april

Kl.			Kl.		
1	8	Stenbukken	13	14	Løven
2	24	Stenbukken	14	26	Løven
3	12	Vandmanden	15	8	Jomfruen
4	5	Fiskene	16	19	Jomfruen
5	1	Vædderen	17	1	Vægten
6	26	Vædderen	18	13	Vægten
7	19	Tyren	19	25	Vægten
8	8	Tvillingerne	20	6	Skorpionen
9	23	Tvillingerne	21	18	Skorpionen
10	7	Krebsen	22	29	Skorpionen
11	20	Krebsen	23	12	Skytten
12	2	Løven	24	25	Skytten

10. april

Kl.			Kl.		
1	11	Stenbukken	13	16	Løven
2	28	Stenbukken	14	28	Løven
3	17	Vandmanden	15	9	Jomfruen
4	10	Fiskene	16	22	Jomfruen
5	6	Vædderen	17	3	Vægten
6	2	Tyren	18	15	Vægten
7	23	Tyren	19	27	Vægten
8	11	Tvillingerne	20	9	Skorpionen
9	26	Tvillingerne	21	21	Skorpionen
10	10	Krebsen	22	3	Skytten
11	23	Krebsen	23	14	Skytten
12	4	Løven	24	27	Skytten

31. maj

Kl.			Kl.		
1	19	Fiskene	13	25	Jomfruen
2	16	Vædderen	14	7	Vægten
3	10	Tyren	15	19	Vægten
4	29	Tyren	16	2	Skorpionen
5	16	Tvillingerne	17	13	Skorpionen
6	1	Krebsen	18	24	Skorpionen
7	14	Krebsen	19	7	Skytten
8	27	Krebsen	20	19	Skytten
9	8	Løven	21	2	Stenbukken
10	20	Løven	22	18	Stenbukken
11	2	Jomfruen	23	5	Vandmanden
12	13	Jomfruen	24	26	Vandmanden

3. juni

Kl.			Kl.		
1	25	Fiskene	13	28	Jomfruen
2	19	Vædderen	14	10	Vægten
3	13	Tyren	15	22	Vægten
4	3	Tvillingerne	16	3	Skorpionen
5	19	Tvillingerne	17	15	Skorpionen
6	4	Krebsen	18	27	Skorpionen
7	17	Krebsen	19	9	Skytten
8	29	Krebsen	20	21	Skytten
9	11	Løven	21	5	Stenbukken
10	22	Løven	22	21	Stenbukken
11	4	Jomfruen	23	8	Vandmanden
12	16	Jomfruen	24	1	Fiskene

6. juni

Kl.			Kl.		
1	29	Fiskene	13	1	Vægten
2	25	Vædderen	14	13	Vægten
3	17	Tyren	15	24	Vægten
4	7	Tvillingerne	16	5	Skorpionen
5	22	Tvillingerne	17	18	Skorpionen
6	6	Krebsen	18	29	Skorpionen
7	19	Krebsen	19	11	Skytten
8	1	Løven	20	24	Skytten
9	13	Løven	21	8	Stenbukken
10	25	Løven	22	23	Stenbukken
11	7	Jomfruen	23	23	Vandmanden
12	18	Jomfruen	24	5	Fiskene

9. juni

Kl.			Kl.		
1	4	Vædderen	13	7	Vægten
2	29	Vædderen	14	14	Vægten
3	22	Tyren	15	27	Vægten
4	10	Tvillingerne	16	8	Skorpionen
5	25	Tvillingerne	17	20	Skorpionen
6	9	Krebsen	18	2	Skytten
7	21	Krebsen	19	14	Skytten
8	4	Løven	20	27	Skytten
9	16	Løven	21	11	Stenbukken
10	27	Løven	22	28	Stenbukken
11	9	Jomfruen	23	17	Vandmanden
12	21	Jomfruen	24	10	Fiskene

4. september

Kl.			Kl.		
1	18	Krebsen	13	10	Skytten
2	29	Krebsen	14	23	Skytten
3	12	Løven	15	6	Stenbukken
4	24	Løven	16	22	Stenbukken
5	5	Jomfruen	17	11	Vandmanden
6	17	Jomfruen	18	3	Fiskene
7	29	Jomfruen	19	29	Fiskene
8	11	Vægten	20	24	Vædderen
9	23	Vægten	21	17	Tyren
10	5	Skorpionen	22	6	Tvillingerne
11	16	Skorpionen	23	22	Tvillingerne
12	28	Skorpionen	24	6	Krebsen

7. september

Kl.			Kl.		
1	20	Krebsen	13	12	Skytten
2	3	Løven	14	26	Skytten
3	15	Løven	15	10	Stenbukken
4	26	Løven	16	25	Stenbukken
5	8	Jomfruen	17	15	Vandmanden
6	19	Jomfruen	18	8	Fiskene
7	1	Vægten	19	4	Vædderen
8	13	Vægten	20	28	Vædderen
9	25	Vægten	21	20	Tyren
10	7	Skorpionen	22	9	Tvillingerne
11	18	Skorpionen	23	25	Tvillingerne
12	29	Skorpionen	24	9	Krebsen

10. september

Kl.			Kl.		
1	23	Krebsen	13	15	Skytten
2	5	Løven	14	28	Skytten
3	16	Løven	15	13	Stenbukken
4	28	Løven	16	29	Stenbukken
5	10	Jomfruen	17	19	Vandmanden
6	22	Jomfruen	18	13	Fiskene
7	4	Vægten	19	8	Vædderen
8	16	Vægten	20	3	Tyren
9	28	Vægten	21	24	Tyren
10	9	Skorpionen	22	12	Tvillingerne
11	21	Skorpionen	23	28	Tvillingerne
12	3	Skytten	24	11	Krebsen

13. september

Kl.			Kl.		
1	26	Krebsen	13	18	Skytten
2	7	Løven	14	1	Stenbukken
3	19	Løven	15	16	Stenbukken
4	29	Løven	16	3	Vandmanden
5	13	Jomfruen	17	23	Vandmanden
6	24	Jomfruen	18	17	Fiskene
7	6	Vægten	19	14	Vædderen
8	18	Vægten	20	8	Tyren
9	29	Vægten	21	28	Tyren
10	12	Skorpionen	22	15	Tvillingerne
11	23	Skorpionen	23	29	Tvillingerne
12	5	Skytten	24	13	Krebsen

21. december

Kl.			Kl.		
1	12	Vægten	13	26	Vædderen
2	23	Vægten	14	19	Tyren
3	5	Skorpionen	15	7	Tvillingerne
4	15	Skorpionen	16	23	Tvillingerne
5	29	Skorpionen	17	7	Krebsen
6	11	Skytten	18	20	Krebsen
7	24	Skytten	19	2	Løven
8	8	Stenbukken	20	13	Løven
9	23	Stenbukken	21	25	Løven
10	12	Vandmanden	22	7	Jomfruen
11	5	Fiskene	23	19	Jomfruen
12	1	Vædderen	24	1	Vægten

24. december

Kl.			Kl.		
1	14	Vægten	13	2	Tyren
2	26	Vægten	14	23	Tyren
3	8	Skorpionen	15	10	Tvillingerne
4	19	Skorpionen	16	26	Tvillingerne
5	1	Skytten	17	10	Krebsen
6	14	Skytten	18	22	Krebsen
7	26	Skytten	19	4	Løven
8	11	Stenbukken	20	16	Løven
9	27	Stenbukken	21	28	Løven
10	16	Vandmanden	22	9	Jomfruen
11	9	Fiskene	23	21	Jomfruen
12	5	Vædderen	24	3	Vægten

27. december

Kl.			Kl.		
1	17	Vægten	13	5	Tyren
2	28	Vægten	14	26	Tyren
3	10	Skorpionen	15	13	Tvillingerne
4	22	Skorpionen	16	29	Tvillingerne
5	4	Skytten	17	12	Krebsen
6	16	Skytten	18	25	Krebsen
7	29	Skytten	19	6	Løven
8	14	Stenbukken	20	18	Løven
9	29	Stenbukken	21	29	Løven
10	20	Vandmanden	22	12	Jomfruen
11	14	Fiskene	23	24	Jomfruen
12	10	Vædderen	24	6	Vægten

30. december

Kl.			Kl.		
1	19	Vægten	13	10	Tyren
2	1	Skorpionen	14	29	Tyren
3	12	Skorpionen	15	16	Tvillingerne
4	24	Skorpionen	16	1	Krebsen
5	6	Skytten	17	14	Krebsen
6	19	Skytten	18	27	Krebsen
7	1	Stenbukken	19	9	Løven
8	17	Stenbukken	20	20	Løven
9	4	Vandmanden	21	2	Jomfruen
10	24	Vandmanden	22	13	Jomfruen
11	19	Fiskene	23	26	Jomfruen
12	16	Vædderen	24	7	Vægten

12. februar

Kl.			Kl.		
1	23	Skorpionen	13	29	Tvillingerne
2	5	Skytten	14	13	Krebsen
3	17	Skytten	15	26	Krebsen
4	1	Stenbukken	16	8	Løven
5	15	Stenbukken	17	19	Løven
6	2	Vandmanden	18	1	Jomfruen
7	23	Vandmanden	19	13	Jomfruen
8	17	Fiskene	20	24	Jomfruen
9	14	Vædderen	21	7	Vægten
10	8	Tyren	22	18	Vægten
11	28	Tyren	23	29	Vægten
12	15	Tvillingerne	24	12	Skorpionen

15. februar

Kl.			Kl.		
1	25	Skorpionen	13	3	Krebsen
2	7	Skytten	14	16	Krebsen
3	20	Skytten	15	28	Krebsen
4	3	Stenbukken	16	10	Løven
5	18	Stenbukken	17	22	Løven
6	5	Vandmanden	18	3	Jomfruen
7	28	Vandmanden	19	15	Jomfruen
8	23	Fiskene	20	27	Jomfruen
9	17	Vædderen	21	9	Vægten
10	11	Tyren	22	21	Vægten
11	2	Tvillingerne	23	2	Skorpionen
12	18	Tvillingerne	24	14	Skorpionen

18. februar

Kl.			Kl.		
1	27	Skorpionen	13	6	Krebsen
2	10	Skytten	14	18	Krebsen
3	22	Skytten	15	1	Løven
4	6	Stenbukken	16	13	Løven
5	21	Stenbukken	17	24	Løven
6	9	Vandmanden	18	6	Jomfruen
7	1	Fiskene	19	18	Jomfruen
8	27	Fiskene	20	29	Jomfruen
9	23	Vædderen	21	12	Vægten
10	16	Tyren	22	23	Vægten
11	6	Tvillingerne	23	5	Skorpionen
12	21	Tvillingerne	24	17	Skorpionen

21. februar

Kl.			Kl.		
1	29	Skorpionen	13	8	Krebsen
2	12	Skytten	14	22	Krebsen
3	25	Skytten	15	2	Løven
4	9	Stenbukken	16	13	Løven
5	24	Stenbukken	17	26	Løven
6	14	Vandmanden	18	8	Jomfruen
7	6	Fiskene	19	20	Jomfruen
8	2	Vædderen	20	1	Vægten
9	28	Vædderen	21	12	Vægten
10	20	Tyren	22	24	Vægten
11	9	Tvillingerne	23	6	Skorpionen
12	24	Tvillingerne	24	18	Skorpionen

18. juli

Kl.			Kl.		
1	2	Tvillingerne	13	3	Skorpionen
2	18	Tvillingerne	14	15	Skorpionen
3	3	Krebsen	15	27	Skorpionen
4	16	Krebsen	16	8	Skytten
5	28	Krebsen	17	21	Skytten
6	10	Løven	18	4	Stenbukken
7	22	Løven	19	20	Stenbukken
8	3	Jomfruen	20	8	Vandmanden
9	15	Jomfruen	21	29	Vandmanden
10	27	Jomfruen	22	25	Fiskene
11	10	Vægten	23	19	Vædderen
12	21	Vægten	24	13	Tyren

21. juli

Kl.			Kl.		
1	6	Tvillingerne	13	5	Skorpionen
2	21	Tvillingerne	14	17	Skorpionen
3	6	Krebsen	15	29	Skorpionen
4	18	Krebsen	16	11	Skytten
5	1	Løven	17	24	Skytten
6	13	Løven	18	7	Stenbukken
7	24	Løven	19	23	Stenbukken
8	6	Jomfruen	20	12	Vandmanden
9	18	Jomfruen	21	3	Fiskene
10	29	Jomfruen	22	29	Fiskene
11	12	Vægten	23	25	Vædderen
12	23	Vægten	24	17	Tyren

24. juli

Kl.			Kl.		
1	9	Tvillingerne	13	8	Skorpionen
2	24	Tvillingerne	14	19	Skorpionen
3	8	Krebsen	15	1	Skytten
4	21	Krebsen	16	13	Skytten
5	3	Løven	17	26	Skytten
6	15	Løven	18	11	Stenbukken
7	26	Løven	19	27	Stenbukken
8	8	Jomfruen	20	16	Vandmanden
9	20	Jomfruen	21	8	Fiskene
10	2	Vægten	22	4	Vædderen
11	14	Vægten	23	29	Vædderen
12	26	Vægten	24	22	Tyren

27. juli

Kl.			Kl.		
1	12	Tvillingerne	13	9	Skorpionen
2	27	Tvillingerne	14	21	Skorpionen
3	11	Krebsen	15	3	Skytten
4	23	Krebsen	16	16	Skytten
5	5	Løven	17	29	Skytten
6	17	Løven	18	13	Stenbukken
7	29	Løven	19	29	Stenbukken
8	11	Jomfruen	20	20	Vandmanden
9	23	Jomfruen	21	14	Fiskene
10	5	Vægten	22	10	Vædderen
11	16	Vægten	23	5	Tyren
12	28	Vægten	24	26	Tyren

9. december

Kl.			Kl.		
1	2	Vægten	13	6	Vædderen
2	14	Vægten	14	2	Tyren
3	26	Vægten	15	23	Tyren
4	8	Skorpionen	16	11	Tvillingerne
5	20	Skorpionen	17	26	Tvillingerne
6	1	Skytten	18	10	Krebsen
7	14	Skytten	19	23	Krebsen
8	26	Skytten	20	4	Løven
9	11	Stenbukken	21	16	Løven
10	27	Stenbukken	22	28	Løven
11	16	Vandmanden	23	9	Jomfruen
12	10	Fiskene	24	21	Jomfruen

12. december

Kl.			Kl.		
1	5	Vægten	13	11	Vædderen
2	17	Vægten	14	6	Tyren
3	28	Vægten	15	27	Tyren
4	10	Skorpionen	16	14	Tvillingerne
5	22	Skorpionen	17	29	Tvillingerne
6	4	Skytten	18	13.	Krebsen
7	16	Skytten	19	25	Krebsen
8	29	Skytten	20	7	Løven
9	14	Stenbukken	21	19	Løven
10	29	Stenbukken	22	29	Løven
11	21	Vandmanden	23	12	Jomfruen
12	15	Fiskene	24	24	Jomfruen

15. december

Kl.			Kl.		
1	7	Vægten	13	16	Vædderen
2	19	Vægten	14	10	Tyren
3	1	Skorpionen	15	1	Tvillingerne
4	12	Skorpionen	16	17	Tvillingerne
5	24	Skorpionen	17	1	Krebsen
6	6	Skytten	18	15	Krebsen
7	18	Skytten	19	27	Krebsen
8	1	Stenbukken	20	9	Løven
9	17	Stenbukken	21	21	Løven
10	4	Vandmanden	22	3	Jomfruen
11	24	Vandmanden	23	14	Jomfruen
12	19	Fiskene	24	26	Jomfruen

18. december

Kl.			Kl.		
1	9	Vægten	13	21	Vædderen
2	21	Vægten	14	14	Tyren
3	3	Skorpionen	15	4	Tvillingerne
4	15	Skorpionen	16	20	Tvillingerne
5	27	Skorpionen	17	5	Krebsen
6	8	Skytten	18	17	Krebsen
7	21	Skytten	19	29	Krebsen
8	5	Stenbukken	20	11	Løven
9	20	Stenbukken	21	23	Løven
10	8	Vandmanden	22	4	Jomfruen
11	29	Vandmanden	23	17	Jomfruen
12	25	Fiskene	24	29	Jomfruen

10. oktober

Kl.			Kl.		
1	16	Løven	13	12	Stenbukken
2	28	Løven	14	28	Stenbukken
3	10	Jomfruen	15	18	Vandmanden
4	21	Jomfruen	16	12	Fiskene
5	3	Vægten	17	8	Vædderen
6	15	Vægten	18	3	Tyren
7	27	Vægten	19	24	Tyren
8	9	Skorpionen	20	12	Tvillingerne
9	21	Skorpionen	21	27	Tvillingerne
10	3	Skytten	22	10	Krebsen
11	14	Skytten	23	23	Krebsen
12	27	Skytten	24	5	Løven

13. oktober

Kl.			Kl.		
1	19	Løven	13	15	Stenbukken
2	29	Løven	14	2	Vandmanden
3	12	Jomfruen	15	23	Vandmanden
4	24	Jomfruen	16	17	Fiskene
5	6	Vægten	17	12	Vædderen
6	18	Vægten	18	8	Tyren
7	29	Vægten	19	28	Tyren
8	11	Skorpionen	20	15	Tvillingerne
9	23	Skorpionen	21	29	Tvillingerne
10	5	Skytten	22	13	Krebsen
11	17	Skytten	23	26	Krebsen
12	1	Stenbukken	24	7	Løven

16. oktober

Kl.			Kl.		
1	21	Løven	13	18	Stenbukken
2	3	Jomfruen	14	5	Vandmanden
3	14	Jomfruen	15	26	Vandmanden
4	26	Jomfruen	16	22	Fiskene
5	8	Vægten	17	17	Vædderen
6	20	Vægten	18	11	Tyren
7	2	Skorpionen	19	2	Tvillingerne
8	13	Skorpionen	20	18	Tvillingerne
9	25	Skorpionen	21	2	Krebsen
10	7	Skytten	22	16	Krebsen
11	19	Skytten	23	28	Krebsen
12	3	Stenbukken	24	10	Løven

19. oktober

Kl.			Kl.		
1	23	Løven	13	21	Stenbukken
2	5	Jomfruen	14	9	Vandmanden
3	17	Jomfruen	15	1	Fiskene
4	29	Jomfruen	16	27	Fiskene
5	11	Vægten	17	23	Vædderen
6	22	Vægten	18	16	Tyren
7	4	Skorpionen	19	6	Tvillingerne
8	15	Skorpionen	20	21	Tvillingerne
9	27	Skorpionen	21	6	Krebsen
10	9	Skytten	22	18	Krebsen
11	22	Skytten	23	29	Krebsen
12	6	Stenbukken	24	12	Løven

23. august

Kl.			Kl.		
1	8	Krebsen	13	1	Skytten
2	20	Krebsen	14	13	Skytten
3	2	Løven	15	26	Skytten
4	15	Løven	16	10	Stenbukken
5	26	Løven	17	25	Stenbukken
6	8	Jomfruen	18	15	Vandmanden
7	20	Jomfruen	19	8	Fiskene
8	1	Vægten	20	4	Vædderen
9	13	Vægten	21	29	Vædderen
10	25	Vægten	22	22	Tyren
11	7	Skorpionen	23	9	Tvillingerne
12	18	Skorpionen	24	25	Tvillingerne

26. august

Kl.			Kl.		
1	10	Krebsen	13	3	Skytten
2	23	Krebsen	14	15	Skytten
3	5	Løven	15	28	Skytten
4	16	Løven	16	13	Stenbukken
5	29	Løven	17	29	Stenbukken
6	10	Jomfruen	18	20	Vandmanden
7	22	Jomfruen	19	14	Fiskene
8	4	Vægten	20	9	Vædderen
9	16	Vægten	21	3	Tyren
10	28	Vægten	22	26	Tyren
11	9	Skorpionen	23	12	Tvillingerne
12	21	Skorpionen	24	28	Tvillingerne

29. august

Kl.			Kl.		
1	13	Krebsen	13	5	Skytten
2	26	Krebsen	14	18	Skytten
3	7	Løven	15	1	Stenbukken
4	19	Løven	16	16	Stenbukken
5	1	Jomfruen	17	3	Vandmanden
6	13	Jomfruen	18	23	Vandmanden
7	24	Jomfruen	19	17	Fiskene
8	7	Vægten	20	14	Vædderen
9	18	Vægten	21	8	Tyren
10	29	Vægten	22	29	Tyren
11	12	Skorpionen	23	16	Tvillingerne
12	24	Skorpionen	24	29	Tvillingerne

1. september

Kl.			Kl.		
1	16	Krebsen	13	8	Skytten
2	28	Krebsen	14	21	Skytten
3	10	Løven	15	4	Stenbukken
4	21	Løven	16	19	Stenbukken
5	3	Jomfruen	17	7	Vandmanden
6	15	Jomfruen	18	28	Vandmanden
7	27	Jomfruen	19	23	Fiskene
8	8	Vægten	20	19	Vædderen
9	21	Vægten	21	13	Tyren
10	2	Skorpionen	22	2	Tvillingerne
11	14	Skorpionen	23	19	Tvillingerne
12	26	Skorpionen	24	3	Krebsen

20. marts

Kl.			Kl.		
1	21	Skytten	13	29	Krebsen
2	5	Stenbukken	14	12	Løven
3	21	Stenbukken	15	23	Løven
4	8	Vandmanden	16	5	Jomfruen
5	1	Fiskene	17	17	Jomfruen
6	27	Fiskene	18	29	Jomfruen
7	22	Vædderen	19	11	Vægten
8	16	Tyren	20	23	Vægten
9	4	Tvillingerne	21	5	Skorpionen
10	20	Tvillingerne	22	16	Skorpionen
11	5	Krebsen	23	28	Skorpionen
12	18	Krebsen	24	10	Skytten

23. marts

Kl.			Kl.		
1	24	Skytten	13	2	Løven
2	8	Stenbukken	14	14	Løven
3	24	Stenbukken	15	26	Løven
4	12	Vandmanden	16	8	Jomfruen
5	5	Fiskene	17	19	Jomfruen
6	1	Vædderen	18	1	Vægten
7	26	Vædderen	19	13	Vægten
8	19	Tyren	20	24	Vægten
9	8	Tvillingerne	21	7	Skorpionen
10	23	Tvillingerne	22	18	Skorpionen
11	7	Krebsen	23	29	Skorpionen
12	20	Krebsen	24	12	Skytten

26. marts

Kl.			Kl.		
1	27	Skytten	13	4	Løven
2	12	Stenbukken	14	16	Løven
3	28	Stenbukken	15	28	Løven
4	17	Vandmanden	16	10	Jomfruen
5	10	Fiskene	17	22	Jomfruen
6	6	Vædderen	18	4	Vægten
7	2	Tyren	19	16	Vægten
8	23	Tyren	20	28	Vægten
9	11	Tvillingerne	21	9	Skorpionen
10	26	Tvillingerne	22	21	Skorpionen
11	10	Krebsen	23	3	Skytten
12	23	Krebsen	24	15	Skytten

29. marts

Kl.			Kl.		
1	29	Skytten	13	7	Løven
2	15	Stenbukken	14	18	Løven
3	2	Vandmanden	15	29	Løven
4	21	Vandmanden	16	13	Jomfruen
5	15	Fiskene	17	24	Jomfruen
6	12	Vædderen	18	6	Vægten
7	7	Tyren	19	18	Vægten
8	27	Tyren	20	29	Vægten
9	14	Tvillingerne	21	12	Skorpionen
10	29	Tvillingerne	22	23	Skorpionen
11	13	Krebsen	23	5	Skytten
12	25	Krebsen	24	18	Skytten

6. Juli

Kl.			Kl.		
1	17	Tyren	13	24	Vægten
2	6	Tvillingerne	14	5	Skorpionen
3	22	Tvillingerne	15	17	Skorpionen
4	6	Krebsen	16	29	Skorpionen
5	19	Krebsen	17	11	Skytten
6	1	Løven	18	24	Skytten
7	13	Løven	19	8	Stenbukken
8	25	Løven	20	23	Stenbukken
9	6	Jomfruen	21	12	Vandmanden
10	18	Jomfruen	22	5	Fiskene
11	29	Jomfruen	23	1	Vædderen
12	12	Vægten	24	26	Vædderen

9. juli

Kl.			Kl.		
1	22	Tyren	13	26	Vægten
2	9	Tvillingerne	14	8	Skorpionen
3	25	Tvillingerne	15	19	Skorpionen
4	9	Krebsen	16	2	Skytten
5	21	Krebsen	17	14	Skytten
6	3	Løven	18	26	Skytten
7	15	Løven	19	11	Stenbukken
8	26	Løven	20	22	Stenbukken
9	8	Jomfruen	21	17	Vandmanden
10	20	Jomfruen	22	8	Fiskene
11	2	Vægten	23	5	Vædderen
12	14	Vægten	24	29	Vædderen

12. juli

Kl.			Kl.		
1	24	Tyren	13	28	Vægten
2	12	Tvillingerne	14	10	Skorpionen
3	28	Tvillingerne	15	21	Skorpionen
4	11	Krebsen	16	3	Skytten
5	23	Krebsen	17	16	Skytten
6	6	Løven	18	29	Skytten
7	17	Løven	19	14	Stenbukken
8	29	Løven	20	29	Stenbukken
9	11	Jomfruen	21	20	Vandmanden
10	23	Jomfruen	22	14	Fiskene
11	5	Vægten	23	10	Vædderen
12	17	Vægten	24	5	Tyren

15. juli

Kl.			Kl.		
1	28	Tyren	13	1	Skorpionen
2	15	Tvillingerne	14	12	Skorpionen
3	29	Tvillingerne	15	24	Skorpionen
4	13	Krebsen	16	6	Skytten
5	26	Krebsen	17	18	Skytten
6	8	Løven	18	1	Stenbukken
7	20	Løven	19	16	Stenbukken
8	1	Jomfruen	20	4	Vandmanden
9	13	Jomfruen	21	24	Vandmanden
10	25	Jomfruen	22	19	Fiskene
11	7	Vægten	23	16	Vædderen
12	19	Vægten	24	10	Tyren

31. januar

Kl.			Kl.		
1	14	Skorpionen	13	18	Tvillingerne
2	26	Skorpionen	14	3	Krebsen
3	8	Skytten	15	16	Krebsen
4	20	Skytten	16	28	Krebsen
5	3	Stenbukken	17	10	Løven
6	19	Stenbukken	18	22	Løven
7	7	Vandmanden	19	3	Jomfruen
8	28	Vandmanden	20	15	Jomfruen
9	23	Fiskene	21	27	Jomfruen
10	19	Vædderen	22	9	Vægten
11	13	Tyren	23	21	Vægten
12	2	Tvillingerne	24	2	Skorpionen

3. februar

Kl.			Kl.		
1	16	Skorpionen	13	21	Tvillingerne
2	28	Skorpionen	14	6	Krebsen
3	10	Skytten	15	18	Krebsen
4	22	Skytten	16	1	Løven
5	6	Stenbukken	17	13	Løven
6	22	Stenbukken	18	24	Løven
7	11	Vandmanden	19	6	Jomfruen
8	3	Fiskene	20	18	Jomfruen
9	29	Fiskene	21	29	Jomfruen
10	23	Vædderen	22	12	Vægten
11	16	Tyren	23	23	Vægten
12	6	Tvillingerne	24	5	Skorpionen

6. februar

Kl.			Kl.		
1	18	Skorpionen	13	24	Tvillingerne
2	29	Skorpionen	14	8	Krebsen
3	12	Skytten	15	21	Krebsen
4	26	Skytten	16	3	Løven
5	93	Stenbukken	17	15	Løven
6	25	Stenbukken	18	26	Løven
7	14	Vandmanden	19	8	Jomfruen
8	6	Fiskene	20	20	Jomfruen
9	2	Vædderen	21	2	Vægten
10	28	Vædderen	22	14	Vægten
11	20	Tyren	23	26	Vægten
12	9	Tvillingerne	24	7	Skorpionen

9. februar

Kl.			Kl.		
1	21	Skorpionen	13	27	Tvillingerne
2	3	Skytten	14	10	Krebsen
3	14	Skytten	15	23	Krebsen
4	28	Skytten	16	5	Løven
5	12	Stenbukken	17	17	Løven
6	29	Stenbukken	18	29	Løven
7	18	Vandmanden	19	11	Jomfruen
8	12	Fiskene	20	23	Jomfruen
9	8	Vædderen	21	4	Vægten
10	3	Tyren	22	16	Vægten
11	24	Tyren	23	28	Vægten
12	12	Tvillingerne	24	9	Skorpionen

27. november

Kl.			Kl.		
1	23	Jomfruen	13	15	Fiskene
2	5	Vægten	14	12	Vædderen
3	17	Vægten	15	7	Tyren
4	29	Vægten	16	27	Tyren
5	10	Skorpionen	17	14	Tvillingerne
6	22	Skorpionen	18	29	Tvillingerne
7	4	Skytten	19	13	Krebsen
8	16	Skytten	20	25	Krebsen
9	29	Skytten	21	7	Løven
10	14	Stenbukken	22	19	Løven
11	29	Stenbukken	23	29	Løven
12	21	Vandmanden	24	12	Jomfruen

30. november

Kl.			Kl.		
1	25	Jomfruen	13	21	Fiskene
2	7	Vægten	14	17	Vædderen
3	19	Vægten	15	11	Tyren
4	1	Skorpionen	16	1	Tvillingerne
5	12	Skorpionen	17	17	Tvillingerne
6	24	Skorpionen	18	2	Krebsen
7	6	Skytten	19	15	Krebsen
8	19	Skytten	20	27	Krebsen
9	2	Stenbukken	21	9	Løven
10	17	Stenbukken	22	21	Løven
11	4	Vandmanden	23	3	Jomfruen
12	26	Vandmanden	24	14	Jomfruen

3. december

Kl.			Kl.		
1	28	Jomfruen	13	25	Fiskene
2	10	Vægten	14	21	Vædderen
3	22	Vægten	15	14	Tyren
4	3	Skorpionen	16	4	Tvillingerne
5	15	Skorpionen	17	20	Tvillingerne
6	27	Skorpionen	18	5	Krebsen
7	9	Skytten	19	17	Krebsen
8	21	Skytten	20	29	Krebsen
9	5	Stenbukken	21	11	Løven
10	20	Stenbukken	22	23	Løven
11	8	Vandmanden	23	5	Jomfruen
12	1	Fiskene	24	17	Jomfruen

6. december

Kl.			Kl.		
1	1	Vægten	13	1	Vædderen
2	12	Vægten	14	26	Vædderen
3	24	Vægten	15	19	Tyren
4	5	Skorpionen	16	8	Tvillingerne
5	17	Skorpionen	17	23	Tvillingerne
6	29	Skorpionen	18	7	Krebsen
7	11	Skytten	19	20	Krebsen
8	24	Skytten	20	2	Løven
9	8	Stenbukken	21	14	Løven
10	23	Stenbukken	22	26	Løven
11	12	Vandmanden	23	7	Jomfruen
12	5	Fiskene	24	18	Jomfruen

7. maj

Kl.			Kl.		
1	21	Vandmanden	13	7	Jomfruen
2	5	Fiskene	14	18	Jomfruen
3	1	Vædderen	15	1	Vægten
4	26	Vædderen	16	13	Vægten
5	19	Tyren	17	24	Vægten
6	7	Tvillingerne	18	6	Skorpionen
7	23	Tvillingerne	19	18	Skorpionen
8	7	Krebsen	20	29	Skorpionen
9	20	Krebsen	21	12	Skytten
10	1	Løven	22	25	Skytten
11	13	Løven	23	9	Stenbukken
12	25	Løven	24	24	Stenbukken

10. maj

Kl.			Kl.		
1	16	Vandmanden	13	9	Jomfruen
2	9	Fiskene	14	21	Jomfruen
3	4	Vædderen	15	3	Vægten
4	29	Vædderen	16	15	Vægten
5	23	Tyren	17	27	Vægten
6	10	Tvillingerne	18	9	Skorpionen
7	26	Tvillingerne	19	20	Skorpionen
8	10	Krebsen	20	2	Skytten
9	22	Krebsen	21	14	Skytten
10	4	Løven	22	27	Skytten
11	16	Løven	23	11	Stenbukken
12	27	Løven	24	28	Stenbukken

13. maj

Kl.			Kl.		
1	20	Vandmanden	13	12	Jomfruen
2	14	Fiskene	14	24	Jomfruen
3	10	Vædderen	15	6	Vægten
4	5	Tyren	16	18	Vægten
5	26	Tyren	17	29	Vægten
6	13	Tvillingerne	18	11	Skorpionen
7	29	Tvillingerne	19	22	Skorpionen
8	12	Krebsen	20	5	Skytten
9	25	Krebsen	21	17	Skytten
10	7	Løven	22	29	Skytten
11	18	Løven	23	15	Stenbukken
12	29	Løven	24	2	Vandmanden

16. maj

Kl.			Kl.		
1	24	Vandmanden	13	14	Jomfruen
2	19	Fiskene	14	25	Jomfruen
3	16	Vædderen	15	7	Vægten
4	10	Tyren	16	19	Vægten
5	29	Tyren	17	2	Skorpionen
6	16	Tvillingerne	18	13	Skorpionen
7	1	Krebsen	19	25	Skorpionen
8	14	Krebsen	20	7	Skytten
9	27	Krebsen	21	19	Skytten
10	9	Løven	22	2	Stenbukken
11	20	Løven	23	18	Stenbukken
12	2	Jomfruen	24	5	Vandmanden

28. september

Kl.			Kl.		
1	7	Løven	13	1	Stenbukken
2	19	Løven	14	16	Stenbukken
3	29	Løven	15	3	Vandmanden
4	12	Jomfruen	16	23	Vandmanden
5	24	Jomfruen	17	17	Fiskene
6	6	Vægten	18	14	Vædderen
7	18	Vægten	19	8	Tyren
8	29	Vægten	20	28	Tyren
9	12	Skorpionen	21	15	Tvillingerne
10	23	Skorpionen	22	29	Tvillingerne
11	5	Skytten	23	13	Krebsen
12	18	Skytten	24	26	Krebsen

1. oktober

Kl.			Kl.		
1	9	Løven	13	3	Stenbukken
2	21	Løven	14	18	Stenbukken
3	3	Jomfruen	15	5	Vandmanden
4	14	Jomfruen	16	27	Vandmanden
5	26	Jomfruen	17	23	Fiskene
6	8	Vægten	18	17	Vædderen
7	20	Vægten	19	11	Tyren
8	2	Skorpionen	20	2	Tvillingerne
9	13	Skorpionen	21	18	Tvillingerne
10	25	Skorpionen	22	3	Krebsen
11	7	Skytten	23	16	Krebsen
12	20	Skytten	24	28	Krebsen

4. oktober

Kl.			Kl.		
1	11	Løven	13	6	Stenbukken
2	23	Løven	14	21	Stenbukken
3	5	Jomfruen	15	9	Vandmanden
4	17	Jomfruen	16	1	Fiskene
5	29	Jomfruen	17	27	Fiskene
6	11	Vægten	18	23	Vædderen
7	23	Vægten	19	16	Tyren
8	4	Skorpionen	20	6	Tvillingerne
9	16	Skorpionen	21	21	Tvillingerne
10	27	Skorpionen	22	6	Krebsen
11	10	Skytten	23	18	Krebsen
12	22	Skytten	24	1	Løven

7. oktober

Kl.			Kl.		
1	14	Løven	13	9	Stenbukken
2	26	Løven	14	24	Stenbukken
3	8	Jomfruen	15	14	Vandmanden
4	19	Jomfruen	16	6	Fiskene
5	1	Vægten	17	2	Vædderen
6	13	Vægten	18	28	Vædderen
7	25	Vægten	19	20	Tyren
8	6	Skorpionen	20	9	Tvillingerne
9	18	Skorpionen	21	24	Tvillingerne
10	29	Skorpionen	22	8	Krebsen
11	12	Skytten	23	20	Krebsen
12	25	Skytten	24	3	Løven

19. januar

Kl.			Kl.		
1	5	Skorpionen	13	6	Tvillingerne
2	16	Skorpionen	14	21	Tvillingerne
3	28	Skorpionen	15	6	Krebsen
4	10	Skytten	16	18	Krebsen
5	23	Skytten	17	1	Løven
6	7	Stenbukken	18	13	Løven
7	22	Stenbukken	19	24	Løven
8	11	Vandmanden	20	6	Jomfruen
9	3	Fiskene	21	18	Jomfruen
10	29	Fiskene	22	29	Jomfruen
11	24	Vædderen	23	12	Vægten
12	17	Tyren	24	23	Vægten

22. januar

Kl.			Kl.		
1	7	Skorpionen	13	9	Tvillingerne
2	19	Skorpionen	14	24	Tvillingerne
3	29	Skorpionen	15	8	Krebsen
4	13	Skytten	16	21	Krebsen
5	26	Skytten	17	3	Løven
6	10	Stenbukken	18	15	Løven
7	25	Stenbukken	19	26	Løven
8	15	Vandmanden	20	8	Jomfruen
9	8	Fiskene	21	20	Jomfruen
10	4	Vædderen	22	1	Vægten
11	28	Vædderen	23	13	Vægten
12	20	Tyren	24	25	Vægten

25. januar

Kl.			Kl.		
1	9	Skorpionen	13	12	Tvillingerne
2	21	Skorpionen	14	28	Tvillingerne
3	3	Skytten	15	11	Krebsen
4	15	Skytten	16	23	Krebsen
5	28	Skytten	17	5	Løven
6	13	Stenbukken	18	17	Løven
7	29	Stenbukken	19	29	Løven
8	19	Vandmanden	20	10	Jomfruen
9	13	Fiskene	21	22	Jomfruen
10	8	Vædderen	22	4	Vægten
11	3	Tyren	23	16	Vægten
12	24	Tyren	24	28	Vægten

28. januar

Kl.			Kl.		
1	12	Skorpionen	13	15	Tvillingerne
2	24	Skorpionen	14	29	Tvillingerne
3	5	Skytten	15	13	Krebsen
4	18	Skytten	16	26	Krebsen
5	1	Stenbukken	17	7	Løven
6	16	Stenbukken	18	19	Løven
7	3	Vandmanden	19	1	Jomfruen
8	23	Vandmanden	20	13	Jomfruen
9	17	Fiskene	21	24	Jomfruen
10	14	Vædderen	22	7	Vægten
11	8	Tyren	23	18	Vægten
12	28	Tyren	24	29	Vægten

8. marts

Kl.			Kl.		
1	12	Skytten	13	20	Krebsen
2	25	Skytten	14	2	Løven
3	9	Stenbukken	15	14	Løven
4	24	Stenbukken	16	26	Løven
5	14	Vandmanden	17	8	Jomfruen
6	6	Fiskene	18	19	Jomfruen
7	2	Vædderen	19	1	Vægten
8	28	Vædderen	20	13	Vægten
9	20	Tyren	21	25	Vægten
10	8	Tvillingerne	22	7	Skorpionen
11	24	Tvillingerne	23	18	Skorpionen
12	8	Krebsen	24	29	Skorpionen

11. marts

Kl.			Kl.		
1	14	Skytten	13	23	Krebsen
2	27	Skytten	14	5	Løven
3	12	Stenbukken	15	16	Løven
4	28	Stenbukken	16	29	Løven
5	18	Vandmanden	17	10	Jomfruen
6	12	Fiskene	18	22	Jomfruen
7	6	Vædderen	19	4	Vægten
8	2	Tyren	20	16	Vægten
9	24	Tyren	21	28	Vægten
10	11	Tvillingerne	22	9	Skorpionen
11	27	Tvillingerne	23	21	Skorpionen
12	10	Krebsen	24	3	Skytten

14. marts

Kl.			Kl.		
1	17	Skytten	13	25	Krebsen
2	29	Skytten	14	7	Løven
3	15	Stenbukken	15	19	Løven
4	2	Vandmanden	16	29	Løven
5	21	Vandmanden	17	13	Jomfruen
6	15	Fiskene	18	24	Jomfruen
7	12	Vædderen	19	7	Vægten
8	7	Tyren	20	18	Vægten
9	27	Tyren	21	29	Vægten
10	14	Tvillingerne	22	12	Skorpionen
11	29	Tvillingerne	23	24	Skorpionen
12	13	Krebsen	24	5	Skytten

17. marts

Kl.			Kl.		
1	19	Skytten	13	28	Krebsen
2	2	Stenbukken	14	10	Løven
3	18	Stenbukken	15	21	Løven
4	5	Vandmanden	16	3	Jomfruen
5	26	Vandmanden	17	15	Jomfruen
6	21	Fiskene	18	26	Jomfruen
7	17	Vædderen	19	8	Vægten
8	11	Tyren	20	20	Vægten
9	1	Tvillingerne	21	2	Skorpionen
10	17	Tvillingerne	22	14	Skorpionen
11	2	Krebsen	23	26	Skorpionen
12	15	Krebsen	24	8	Skytten

24. juni

Kl.			Kl.		
1	29	Vædderen	13	14	Vægten
2	22	Tyren	14	26	Vægten
3	10	Tvillingerne	15	6	Skorpionen
4	25	Tvillingerne	16	19	Skorpionen
5	9	Krebsen	17	1	Skytten
6	21	Krebsen	18	14	Skytten
7	4	Løven	19	26	Skytten
8	16	Løven	20	11	Stenbukken
9	27	Løven	21	27	Stenbukken
10	8	Jomfruen	22	16	Vandmanden
11	20	Jomfruen	23	10	Fiskene
12	2	Vægten	24	5	Vædderen

27. juni

Kl.			Kl.		
1	3	Tyren	13	17	Vægten
2	25	Tyren	14	28	Vægten
3	12	Tvillingerne	15	10	Skorpionen
4	28	Tvillingerne	16	22	Skorpionen
5	11	Krebsen	17	4	Skytten
6	24	Krebsen	18	16	Skytten
7	6	Løven	19	29	Skytten
8	18	Løven	20	14	Stenbukken
9	29	Løven	21	29	Stenbukken
10	11	Jomfruen	22	21	Vandmanden
11	23	Jomfruen	23	14	Fisken
12	5	Vægten	24	10	Vædderen

30. juni

Kl.			Kl.		
1	8	Tyren	13	19	Vægten
2	29	Tyren	14	1	Skorpionen
3	16	Tvillingerne	15	12	Skorpionen
4	29	Tvillingerne	16	24	Skorpionen
5	13	Krebsen	17	6	Skytten
6	26	Krebsen	18	18	Skytten
7	8	Løven	19	1	Stenbukken
8	20	Løven	20	17	Stenbukken
9	2	Jomfruen	21	4	Vandmanden
10	13	Jomfruen	22	24	Vandmanden
11	25	Jomfruen	23	19	Fiskene
12	7	Vægten	24	16	Vædderen

3. juli

Kl.			Kl.		
1	13	Tyren	13	22	Vægten
2	2	Tvillingerne	14	3	Skorpionen
3	18	Tvillingerne	15	15	Skorpionen
4	3	Krebsen	16	27	Skorpionen
5	17	Krebsen	17	8	Skytten
6	28	Krebsen	18	21	Skytten
7	10	Løven	19	5	Stenbukken
8	22	Løven	20	20	Stenbukken
9	3	Jomfruen	21	8	Vandmanden
10	16	Jomfruen	22	29	Vandmanden
11	28	Jomfruen	23	25	Fisken
12	9	Vægten	24	21	Vædderen

11. august

Kl.			Kl.		
1	27	Tvillingerne	13	21	Skorpionen
2	10	Krebsen	14	3	Skytten
3	23	Krebsen	15	15	Skytten
4	5	Løven	16	28	Skytten
5	17	Løven	17	13	Stenbukken
6	29	Løven	18	29	Stenbukken
7	11	Jomfruen	19	20	Vandmanden
8	22	Jomfruen	20	14	Fiskene
9	4	Vægten	21	10	Vædderen
10	16	Vægten	22	4	Tyren
11	28	Vægten	23	26	Tyren
12	10	Skorpionen	24	13	Tvillingerne

14. august

Kl.			Kl.		
1	29	Tvillingerne	13	24	Skorpionen
2	13	Krebsen	14	51	Skytten
3	26	Krebsen	15	18	Skytten
4	7	Løven	16	1	Stenbukken
5	19	Løven	17	16	Stenbukken
6	1	Jomfruen	18	3	Vandmanden
7	13	Jomfruen	19	24	Vandmanden
8	24	Jomfruen	20	19	Fiskene
9	7	Vægten	21	15	Vædderen
10	18	Vægten	22	8	Tyren
11	29	Vægten	23	28	Tyren
12	12	Skorpionen	24	16	Tvillingerne

17. august

Kl.			Kl.		
1	2	Krebsen	13	26	Skorpionen
2	16	Krebsen	14	8	Skytten
3	28	Krebsen	15	21	Skytten
4	10	Løven	16	4	Stenbukken
5	22	Løven	17	19	Stenbukken
6	3	Jomfruen	18	7	Vandmanden
7	15	Jomfruen	19	28	Vandmanden
8	27	Jomfruen	20	23	Fiskene
9	9	Vægten	21	19	Vædderen
10	21	Vægten	22	13	Tyren
11	2	Skorpionen	23	2	Tvillingerne
12	14	Skorpionen	24	19	Tvillingerne

20. august

Kl.			Kl.		
1	6	Krebsen	13	28	Skorpionen
2	18	Krebsen	14	11	Skytten
3	29	Krebsen	15	23	Skytten
4	12	Løven	16	7	Stenbukken
5	24	Løven	17	22	Stenbukken
6	6	Jomfruen	18	11	Vandmanden
7	18	Jomfruen	19	3	Fiskene
8	29	Jomfruen	20	29	Fiskene
9	11	Vægten	21	25	Vædderen
10	23	Vægten	22	17	Tyren
11	5	Skorpionen	23	7	Tvillingerne
12	16	Skorpionen	24	22	Tvillingerne

Ild- og jord-elementerne

Fantasi kontra virkelighed

Ildelementet

Det er lettere for os at acceptere det ubehagelige end det ulogiske.

GOETHE

Dyrekredsen begynder med ild, den gave, som Prometheus stjal fra guderne for at give den til mennesket, så det fik håb og en mulighed for vækst og udvikling. Og hvis det skal lykkes os at få noget fornuftigt ud af disse besynderlige ildtegn – Vædderen, Løven og Skytten – og deres ofte uforståelige, men altid dramatiske adfærd i parforhold og livet generelt, så må vi, som med al dyrekredsmystik, tænke et øjeblik på selve ilden. Tager vi alle de myriader af forskellige former, som ild kan antage, i betragtning, er der to generelle kommentarer, vi kan fremføre. For det første bringer den lys ind i mørket. For det andet, kan den ikke rummes i en skikkelse, i en form. Den er flygtig og uforudsigelig. Således forholder det sig også med de personer, som tilhører det astrologiske element, ild.

Du kan finde nogle almindelige beskrivelser af ildtegnene i enhver god astrologisk lærebog eller i de mere hæderlige avisspalter: varm, udadvendt, selvcentreret, dramatisk, heldig. Ildtegnene synes at have meget mere frejdighed, end de andre elementer. Ingen kan helt komme op på siden af en Vædder, når det drejer sig om dristighed; ingen kan overgå en Løve med hensyn til personlighed og påvirkningsstyrke; ingen kan nærme sig en Skytte i en omstrejfende eventyrers øjne. Men hvad er det, der virkelig får ildmennesker op på dupperne? Alle disse beskrivelser er ikke meget værd, hvis du tilfældigvis er i et parforhold med en person med ildtemperament og bliver udsat for de mere overdrevne luner i deres adfærd. Hvordan ser livet egentlig ud gennem ildøjne og hvad er det, de virkelig har behov for at få fra en elsker, en partner eller ven?

Et par nøgleord, som måske kan være til hjælp: For ildtegnene er livet et endeløst hav af muligheder. Så længe der findes chancer at udforske, åbne døre at gå igennem, nye overraskelser i en fremtid,

Ild- og jord-elementerne

Fantasi kontra virkelighed

Ildelementet

Det er lettere for os at acceptere det ubehagelige end det ulogiske.

GOETHE

Dyrekredsen begynder med ild, den gave, som Prometheus stjal fra guderne for at give den til mennesket, så det fik håb og en mulighed for vækst og udvikling. Og hvis det skal lykkes os at få noget fornuftigt ud af disse besynderlige ildtegn – Vædderen, Løven og Skytten – og deres ofte uforståelige, men altid dramatiske adfærd i parforhold og livet generelt, så må vi, som med al dyrekredsmystik, tænke et øjeblik på selve ilden. Tager vi alle de myriader af forskellige former, som ild kan antage, i betragtning, er der to generelle kommentarer, vi kan fremføre. For det første bringer den lys ind i mørket. For det andet, kan den ikke rummes i en skikkelse, i en form. Den er flygtig og uforudsigelig. Således forholder det sig også med de personer, som tilhører det astrologiske element, ild.

Du kan finde nogle almindelige beskrivelser af ildtegnene i enhver god astrologisk lærebog eller i de mere hæderlige avisspalter: varm, udadvendt, selvcentreret, dramatisk, heldig. Ildtegnene synes at have meget mere frejdighed, end de andre elementer. Ingen kan helt komme op på siden af en Vædder, når det drejer sig om dristighed; ingen kan overgå en Løve med hensyn til personlighed og påvirkningsstyrke; ingen kan nærme sig en Skytte i en omstrejfende eventyrers øjne. Men hvad er det, der virkelig får ildmennesker op på dupperne? Alle disse beskrivelser er ikke meget værd, hvis du tilfældigvis er i et parforhold med en person med ildtemperament og bliver udsat for de mere overdrevne luner i deres adfærd. Hvordan ser livet egentlig ud gennem ildøjne og hvad er det, de virkelig har behov for at få fra en elsker, en partner eller ven?

Et par nøgleord, som måske kan være til hjælp: For ildtegnene er livet et endeløst hav af muligheder. Så længe der findes chancer at udforske, åbne døre at gå igennem, nye overraskelser i en fremtid,

som stadigvæk er i støbeskeen og hvori alt kan ske, vil ildtypen være rimeligt tilfreds – hvis tilfredshed er et ord, man kan bruge om denne rastløse, flygtige type. Men så snart man fjerner mulighederne, lukker dørene, planlægger fremtiden for stramt, og fjerner det gran af kaos, som får verden til at løbe rundt, går ildtypen i panik. Man har fjernet selve den ting, som giver dem næring: deres evne til at forme kreative ting ud af tilfældige muligheder. Og så snart, man har gjort det, har man mistet dem. Nogle mennesker behøver tryghed mere end noget som helst andet i verden. Sådan forholder det sig ikke med ildtegnene. Selv om de værdsætter lidt tryghed, så er for meget af den det samme som at begrave dem i mudder. De bliver kvalt.

Det er ikke ulejligheden værd at tale med dem om virkelighed og ansvar. De ser det fuldstændigt klart, ellers mange tak. Det er bare sådan, at det ikke er deres virkelighed. For et ildtegn er den »virkelige« verden i al hemmelighed den fantasiverden, som det var meningen skulle slutte, da den sidste eventyrbog blev gemt væk i skabet og den brutale sandhed om Julemanden blev åbenbaret. Se ind i ildtegnenes hemmelige virkelighed og du vil befinde dig i en verden bestående af ren romantik, rene myter. Ildtegn har behov for at skabe myter om alting: andre mennesker, professioner, situationer og sig selv. For ildtegn er hele verden en scene og ingen spiller sin rolle med så megen stil.

Du har måske mødt ildtegnenes almindelige tilbøjelighed til at gøre et muldvarpeskud til en bjergtinde i Himalaya. Det var ikke bare en lille uoverensstemmelse, det var et holocaust. Det var ikke en god film, den var vidunderlig, strålende, sindsoprivende. Ildtegnenes overvældende og smittende begejstring er svær at modstå; det er deres vrede også. Ildtegn overdriver ofte deres adfærd, dramatiserer den – selv når de er alene. De er ikke bare forkælede skarnsunger, som prøver på at få opmærksomhed. De har behov for denne fantaseren, denne indsprøjtning af strålende farver og lyd i det grå og banale stof, som verden ustandselig insisterer på er virkeligheden. Ild er ikke interesseret i den pragmatiske tilnærmelse til livet. Fjern ildtegns fantasier og visioner vedrørende hvordan tilværelsen kunne være, og du vil have gjort dem til krøblinge. Det er virkelig så alvorligt. Hvis der er en ting, som er hellig for ildtegnene, så er det deres drømme.

Det kan godt være, at du synes, at ildtyperne er noget egocentri-

ske og ufølsomme. I visse henseender er de det – når det drejer sig om det jordiske livs detaljer. Men det er egentlig ikke ufølsomhed. Der er bare det ved det, at det at tvinge et ildtegn til at fokusere sit brede og altomfattende syn på noget så jordisk og kedeligt som kendsgerninger, er med sikkerhed en trussel imod ham. Hvis han kikker på en detalje i for lang tid, føler han, at han måske går glip af noget. Ildprægede personer vil gerne opfatte sagens kerne uden at blive fanget af den i for lang tid, således at de kan tage deres følsomme, farverige indtryk og placere dem i sammenhæng med alle disse andre indtryk af livet, som de samler op. Det er grunden til, at så mange ildtegn er ivrige og rastløse rejsende. De kan lide at smage på verden, livet, aktuelle begivenheder, andre kulturer og folkeslag.

Fremtiden er den mest fascinerende ting i verden for et ildtegn. Fortiden er en roman, som en anden person har skrevet, nutiden er kun relevant som en mulig indgang til et helt netværk af mulige fremtider. Når ildtyper konfronteres med den materielle verdens uophørlige og ensformige krav, kan de ofte smide situationen fra sig, i stil med den legendariske varme kartoffel, og bevæge sig et andet sted hen. Det har gjort at de beskyldes for at være uansvarlige og afstumpede. Sådan forholder det sig ikke; de kan bare ikke holde til at være spærret inde.

Endnu et par betydningsfulde kommentarer om ildtegnene, inden vi ser individuelt på dem. Det er bedst, at du får et klart billede af denne type, for det er mindre sandsynligt, at de vil være i stand til at forklare sig selv for dig, end deres jord-, vand- og luftkolleger er. Når alt kommer til alt, er det aldrig nødvendigt i eventyrene for riddere på hvide heste at afgive forklaringer.

Visse ildprægede mennesker er begavede med et vidunderligt talent for magisk intuition. Har du nogen sinde iagttaget et ildtegn vurdere en situation? De vil sjældent analysere situationens bestanddele, for at retfærdiggøre sig over for et eller andet plagsomt jordtegn, som ikke tror på intuition, eller hvis de gør det, vil det ske i en eftersætning. Men ildtypen synes at være i stand til at opnå en øjeblikkelig opfattelse af alle de understrømme, der er i gang, og til at fremkomme med en hurtig konklusion, som blot synes at »ske« i deres hoved. De ved sjældent hvorfor eller hvordan. De har en glimrende næse for ting, som ofte går stik imod situationens iøjnefaldende kendsgerninger, men alligevel er ufejlbarlig nøjagtig. Man kunne endda kalde denne mystiske sjette sans en lille smule magisk. Hvad,

der i virkeligheden har fundet sted, er, at de har brugt en anden psykisk funktion til at vurdere situationen med end sanserne og den fornuftstyrede forstand. Hvilken anden funktion, kunne du spørge. Ethvert ildtegn kunne give dig svaret: Intuitionen.

Af denne grund synes ildtegnene at være meget heldige. Det er dem, der vinder på galopbanen og i lotterier, investerer i den ene aktie, hvis kurs stiger, mens markedet kollapser, der får en virksomhed til at se et produkt, der pludselig bliver behov for om et par år, der kikker i fremtidens tågede linse og skriver bøger, laver film, designer modeting, som mere er en profeti, end en afspejling af nuet. Og hvad sker der, når det går galt og forretningen kollapser, markedet bryder sammen, handelen ikke bliver til noget? Pyt med det. På en eller anden måde dukker en løsning op. Ildpersoner har en irriterende, urokkelig tro på fremtiden. Hvis du møder dem, når de er nede eller ude af markedet, pyt med det, det vil ordne sig en skønne dag på en eller anden måde. Og det, som kan gøre en skør, er, at det sædvanligvis faktisk ordner sig – hvis de da ikke har etableret et parforhold med en partner, som tramper på alle deres drømme og overbeviser dem om, at vejen til lykken er den regelmæssige, lille lønseddel, parcelhuset i forstadsområdet, 2-3 børn, 1-5 hunde og svigerforældre, der kommer til middag hver søndag. Hvis du møder et ildtegn, der lever på denne måde, så tag dit lommetørklæde frem. Der er ikke noget mere bedrøveligt end en ædel ridder i en rusten rustning, der prøver at klippe ligusterhækken i Vanløse.

Åh, de er romantiske, disse ildtegn. De lyder næsten for perfekte, for magiske, for heltemodige. Hvordan kan man modstå dem? Ikke ret mange mennesker kan. Har de da slet ingen laster?

Kan du huske, hvad vi sagde om, at ethvert element har en hemmelig, mørk side? Ja, her kommer de så, ildelementets hemmelige laster. Denne beskrivelse kan måske hjælpe med til at forstå dette:

JORD: Har du husket at betale telefonregningen, min kære?

ILD: Telefonregningen? Åh, ja, selvfølgelig. Undskyld, jeg har glemt det, jeg er netop startet på at udarbejde grundridset til min nye roman.

En uge senere:

JORD: Har du husket at betale telefonregningen, min kære?

ILD: Telefonregningen? (begyndende tegn på irritation). Ja, min kære. Se, jeg prøver at koncentrere mig om dette skriveri. Det går ikke så godt.

JORD: Jeg har bedt dig om det mindst et dusin gange. Telefonen bliver lukket, hvis du ikke betaler den.

ILD: (Føler sig skyldig, fordi han hader at blive beskyldt for at være uansvarlig) Hvis du holdt op med at plage mig, kunne det være at jeg huskede at betale den. (Oversættelse: Jeg kan ikke klare det, mind mig ikke om det.)

JORD: Du ville ikke huske det. Hvis jeg ikke huskede dig på det, ville du aldrig få gjort noget. Vi ville ikke have nogen telefon, vi ville blive smidt ud af huset, vi ville ikke have noget at spise, børnene ville ikke have noget tøj...

ILD: (Mister tålmodigheden) Kan du ikke bare for en gangs skyld lade mig være i fred? Nu har du ødelagt min koncentration, jeg kan ikke skrive mere i aften. Hvorfor skal du også plage mig med sådan noget elendigt vrøvl? Den skal nok blive betalt.

JORD: (Indtager en martyrholdning) Jeg er den eneste, som giver noget i dette parforhold. Jeg laver mad og gør rent og betaler regningerne og du sidder bare der og stirrer ud af vinduet og drømmer. Hvorfor får du ikke et ordentligt arbejde?

ILD: (Senere, til sin elskerinde) Hun forstår mig simpelthen ikke. Hun ødelægger min kreativitet.

JORD: (Senere, til sin advokat) Jeg vil have huset, 5000 kr. om måneden i underholdsbidrag og bilen. Jeg må jo, trods alt, tage vare på mig selv.

Vi kan sammenfatte ildtegnenes vanskeligheder i følgende generelle udtalelse: Ildelementet har et problem med hensyn til at klare den daglige verden. På trods af deres vidunderlige fantasi, intuition, energi og indsigt er verden, uheldigvis for ildtegnene, fuld af genstande og stædige, konservative mennesker. Verden forekommer mange ildprægede mennesker at rumme forsætligt ondskab i dens tilbøjelighed til at tvære dem ud. De må enten besejre den i flot stil eller trække sig tilbage til deres mærkelige fantasiverden. Disse frustrationer kan manifestere sig i velkendte og værdsatte former som statslige strukturer og bureaukrati, færdselslove, skatter, regninger, nødvendigheden af at tjene penge og problemet med at huske at nære, klæde og tage vare på det gamle mareridt, kroppen – som, når det kommer til stykket, er lavet af verdens jordiske substans.

Derfor kan vores ildvenner, selv om de måtte være vidunderligt succesrige i ethvert forehavende, som indbefatter spekulation og igangsætning af kreative ideer frem for rutinearbejde og fastlåsning i

detaljer, ikke forlade deres hus, uden at glemme bilnøglerne eller tegnebogen eller køre hen ad gaden uden at overtræde færdselsloven – hvis bilen overhovedet vil starte, det dumme bæst. Det er den slags oplevelser, som tvinger mange ildtegn ind i »det misforståede genis« syndrom. Men i virkeligheden er det ikke samfundet, som skaber problemet – selv om det alt for ofte er for konservativt, for snusfornuftigt og mindst 20-50 år bagefter ildens springende, intuitive visioner. Det er sanserne og selve materiens hemmelige, ukendte, ubevidste verden, som udgør ildens største problem. Og det er ofte selve hans egen krop.

Jeg har kendt mange ildprægede mennesker, som opretholdt en aktiv uvilje mod deres egne kroppe. Det kan strække sig fra uvilje mod deres udseende – og her er ildens besynderlige fantasitilværelse mest iøjnefaldende; for personens krop kan, efter almindelige normer, være meget smuk. Men der er bare noget ved kød i sig selv – kød adskilt fra de glamourøse, tågede billeder, som om det blev betragtet gennem gaze, blottet for dets associative symboler; kød, som bliver sygt, gammelt, frembringer hår, vorter, sved og appelsinhud – som er et mysterium og en rædsel. Det kan herudfra konkluderes, at mange ildtegnsmennesker er hypokondere. Det ville være korrekt, hvis du gættede på det. Det er i virkeligheden ikke de stakkels Jomfruer; de bekymrer sig blot om muligheden for bakterier og sygdom, som er noget helt andet. Men ild er bange for sin egen krop, for den forekommer ham alt for ofte at være en fjende, en fremmed, der trænger sig ind på ham, noget, som så at sige giver ham en følelse af at være udstoppet, ligesom en pølse i et pølseskind. Nogle ildmennesker vil endda indrømme over for dig, efter et par whiskyer og hvis du spørger dem forsigtigt om det, at de faktisk overhovedet ikke ønsker at være i deres krop; det er på en eller anden måde for hæmmende og begrænsende, for »formet«.

De er ubekymrede sjæle, flygtige, brændende elverlys; og at slæbe rundt på denne døde, gamle ting er en forbandet plage – udholdeligt, hvis den bliver ved med at fungere; helvedes svært, hvis den ikke gør det. Ganske mange sundhedsfanatikere og diæthelgener, makrobiotikere og massagemestre er ildtegn, som prøver, omend på en meget overdreven måde, at finde sig til rette med denne sansernes ukendte og fascinerende verden.

Dette fører os til det, som vil interessere dig mest, hvis du er engageret i et parforhold med et af de tre ildtegn: deres sexliv. Med risiko

for at udløse en passende ildagtig eksplosion fra mine ildtegnslæsere, må det ikke desto mindre siges, at ildtemperamentet er mere disponeret for at opleve følelser af seksuel utilstrækkelighed, end nogen anden gruppe. Følelser, sagde jeg. Det har intet at gøre med præstationer, som mange ildtegn er så besatte af, at hvis der fandtes konkurrencer til at afgøre sådanne ting med, så ville de uden tvivl løbe med alle præmierne. De hemmelige, vage, plagsomme følelser af, at man er en seksuel fiasko. Det stammer fra hele denne mangel på forståelse af kroppen. Hvis du ikke bliver venner med din krop, vil din seksualitet forblive et mysterium for dig og du vil måske ofte føle det, som om din krop passer sine egne processer, uden at du har nogen som helst indflydelse på dem. Og en anden sjov ting vedrørende ild er, at kroppen, i og med at personen er så forankret i fantasiens verden, bliver utilregnelig og er tilbøjelig til hurtigt at vise tegn på følelsesmæssig frustration, bitterhed, angst og vrede i form af diverse udtryk for det, vi høfligt kalder »seksuelle problemer«. De er i virkeligheden ikke seksuelle. De handler om det temmelig spinkle forhold ild har til det jordiske plan. Men de kan ikke desto mindre anrette stor skade i parforhold.

Ild lever, hvis du husker det, i fantasiens verden. Genstande i sig selv er i bedste fald kedelige og i værste fald skræmmende. De må indgives mening, lades med glamourøse eller romantiske bibetydninger. For et ildtegn bliver genstande med andre ord til symboler. Enkel værdsættelse af kroppen og kropslige fornemmelser er vanskelig uden en passende fantasi. Derfor er fantasielementet tilbøjeligt til at blive meget stærkt i et ildtegns romantiske relationer. Med fantasi mener vi forudanelse, visualisering, forventning, behov for erotiske stimuli, verbalt, visuelt, forestillingsmæssigt. Ingen elsker stripklubben eller pornobiografen eller det erotiske fotografi eller det sorte silkeundertøj helt så meget som ildtegnene. Dette element af fantasi er faktisk ofte så stærkt for et ildtegn, at det kan blive vigtigere, end selve den seksuelle akt. Lyder det mærkeligt? Ikke for ild. Sex er for dem noget, der lige så meget vedrører sindet som kroppen.

Udmærket, kunne du sige. Erotiske fantasier er normale; de bør opmuntres. Vi lever i en oplyst tidsalder. Vi formodes i det mindste at leve i en oplyst tidsalder. Men problemet opstår med det valg af partner, som ildtegnet træffer. Vi vil senere gå meget mere i detaljer med dette. Lad det på nuværende tidspunkt være tilstrækkeligt at si-

ge, at ildtegn som gruppe betragtet tiltrækkes kraftigst af jord. Og jord er det mest bogstavelige, det mest grundlæggende, det mest sensuelle, det mindst disponerede for fantasi af alle de astrologiske elementer. Så hvad sker der? Det stakkels ildtegn føler det ofte, som om der er noget i vejen med ham, eftersom hans partner får udløsning over hans behårede bryst eller muskuløse arme eller søde lille vom, mens han desperat forsøger at forestille sig atmosfæren i et møde mellem Mata Hari og Clint Eastwood i en natklub fra 30'erne i Berlin, med stearinlys og Marlene Dietrich, som synger Gestaposange i baggrunden.

Jords konkrete tilnærmelse til seksualitet vil sandsynligvis få vores ildtype til at føle sig lidt utilpas. Han vil måske føle det, som om han (eller hun) er forpligtet til at præstere noget, hvilket er en katastrofal forventning. At forvente nogen form for jordisk præstation, seksuelt eller på anden måde, af ild vil sandsynligvis føre til en katastrofe. Medmindre de har deres fantasi med, bliver ildtegn ofte impotente eller frigide. Dette stammer fra sammensatheden i ilds holdning til deres sanser. Men det ildtegn, som »svigter«, vil sandsynligvis skyde skylden på sin partner, eftersom det er meget ubehageligt at give sig selv skylden. Og skylden kan være en ud af flere typer.

Der er typen: »Jeg kan simpelthen ikke præstere noget hvert sekund ligesom en maskine«. (Reserveundskyldninger kan f.eks. lyde: »Ikke i aften skat, jeg har hovedpine« eller: »Jeg har haft en lang dag på kontoret.« osv.)

Der er typen: »Vores sexliv er blevet kedeligt, der mangler noget«. (Alternative varianter kan være parret, som udforsker silkeundertøj eller stripklubber sammen, eller parret, som ikke er så meget sammen og som prøver at erstatte sådanne vanskeligt definérbare, fantastiske muligheder med »åbent« ægteskab, konebytning, elskere osv.) Ild har det ligesom blondiner sjovere? Bedrag ikke dig selv. Det er ikke morsomt at være nødt til hele tiden at skulle bekræfte sig selv ved at spille Don Juan eller Donna Juana over for enhver tilgængelig udfordrer, blot for at være sikker på, at man er medlem af den menneskelige race.

Overkompensation, dette det mest almindelige menneskelige karaktertræk, kommer ofte op til overfladen hos ildtegnene, enten i forsøg på at bevise seksuel formåen eller i forsøg på at bevise materiel formåen. (Endda atletisk formåen.) Forskellen mellem ildprægede og jordprægede sportsmestre er, selv om de for den lejlighedsvise

iagttager kan forekomme ens, at den jordprægede gymnast – seksuelt eller på anden vis – nyder de fysiske fornemmelser og gør det, fordi det føles godt; den ildprægede gymnast stræber efter at vinde, fordi handlingen er ikke nær så interessant, som forventningen og erindringen om den er.

Romantiske forbindelser begynder for ildtegnene ofte som et eventyr og ender som et bur. Slet ikke spor sjovt, eftersom denne tilbøjelighed til utilregnelighed i parforhold fører til gevaldig megen ensomhed og en stor, fed følelse af fiasko. Og for at komplicere tingene yderligere finder ildprægede personer det ofte svært at give udtryk for deres behov – til dels fordi det er vanskeligt at sætte ord på fantasier og til dels fordi, selv hvis det kunne gøres, har de mere upåvirkelige typer for vane at stampe over alt på dem. Som Mick Jagger synger: »Hvad andet kan en stakkels dreng gøre end at blive medlem af en rockgruppe?«

Ildtegn er meget disponerede for voldsomme, fysiske lidenskaber, som de kalder kærlighed. Denne ulykkelige tilstand ender sædvanligvis med den triste åbenbaring af, at om natten er alle katte grå. De kan blive kyniske og brutale for dermed at maskere deres umådelige romantiseren og idealisme, da de altid rastløst søger efter den spirituelle tvillingesjæl, som hemmeligt forstår den angst, som driver dem frem, uden at kræve forklaringer af dem, som kan blæse luft til deres lille bål, så den bliver til en kæmpemæssig ildebrand; som kan omslutte dem uden at spærre dem inde. Findes sådanne mennesker? Det er ikke særligt sandsynligt. Kun i fantasien, eftersom ingen nok så stærk partner, uanset hvilket astrologisk element vedkommende tilhører, kan skabe et nyt skuespil hver aften. Før eller senere må ildtegnet lære at afbalancere sine visioner med lidt realisme og lidt værdsættelse af jordiske ting. Nuet kan være lige så interessant som fortiden og fremtiden. Kendsgerninger kan være lige så spændende som muligheder. Men at balancere er ikke det samme som at ændre sig. Enhver, som tror, at de kan tæmme ild til at være et spagfærdigt husdyr, vil sandsynligvis blive alvorligt forbrændt.

Vædderen

Lad os begynde vores beskrivelse af Vædderen med en lille scene, som kan illustrere nogle af dette, det første ildtegns egenskaber. Scenen kunne hedde »Ridderen i den Strålende Rustnings Syndrom«. Det kan forekomme i både mandlige og kvindelige Væddere – selv om det for kvindelige Væddere kunne have undertitlen, »Jeanne d'Arc syndromet«.

VÆDDEREN: (Til en ven) Jeg ser, at du ryger. Jeg går ud fra, at du er klar over, at det slår dig ihjel? Giver dig lungekræft, hjertesygdomme, arteriosclerose, emphysema...

VEN: Tak, jeg har læst alt om det. Men jeg tror stadigvæk, at jeg foretrækker at ryge. Vel, med hensyn til de bøger, du spurgte om ...

VÆDDER: Vent lidt. Har du virkelig læst de bøger? Ser du, det er ikke min mening at være nævenyttig; men ærlig talt, det er til dit eget bedste. Jeg mener, jeg er virkelig engageret i denne rygesag. Hver gang jeg tager med toget eller kører i undergrundsbanen og jeg ser alle disse mennesker ryge... Jeg har startet en gruppe i mit område. Den hedder »Død over Rygning komiteen«. Vi laver en lille, stille gadedemonstration uden for alle de lokale tobaksforretninger. Jeg

forestiller mig, at hvis vi lægger nok pres på dem, så vil de måske komme til fornuft.

VEN: (Tænder en cigaret i irritation) Er det nogen sinde faldet dig ind, at folk måske godt kan lide selv at bestemme, om de vil ryge eller ej? Vi er jo voksne mennesker, som du ved.

VÆDDER: Men jeg ved, hvad der er bedst for alle. Du siger, at du er voksen, at du selv kan vælge; men har du virkelig læst de bøger der er om det?

Emnet kan være rygning eller hvad som helst stort eller småt vedrørende samfundets velfærd. Giv ham en mission, en sag, en kamp, hvori han kan revse fjenden, et onde, han kan udfordre og frem kommer så rustningen, som er velholdt og nypudset for det tilfælde, at en nødsituation skulle opstå. Vi ved ikke om Jeanne d'Arc virkelig var Vædder eller ej. Hendes fødselsdag er gået tabt. Men hendes absolutte overbevisning, hendes mod, hendes tapperhed, hendes fanatisme, hendes visioner, hendes hengivelse til den franske nations sag, og hendes forsvar af det undertrykte menneske – et vigtigt punkt, dette sidste – gør hende meget til Vædder. Du bør måske lægge mærke til betoningen på at være forkæmper for de undertrykte. Vædderen føler sig bare ikke helt godt tilpas, medmindre der er en svagere person, som han skal tage vare på. Hvis vi virkelig nogen sinde kommer ind i et sandt utopisk samfund, vil Vædderen befinde sig i en sørgelig situation, fordi han lever og ånder for den store kamp. Og den store kamp kræver et ideal. Husk at Vædderen er et ildtegn og alle ildtegn har en tendens til at gøre livet til en myte. Idealet retfærdiggør kampen, bringer hans mod frem, fremdrager hans genialitet til hurtig handling. Og idealet bør, ideelt set, være beskyttelsen og forsvaret af den svage, den undertrykte, den forladte. Jeanne d'Arc kunne næppe være blevet den mytologiske skikkelse, hun blev, uden at have haft et stakkels overset vrag af en arveløs konge at forsvare. Det var det, som gav hendes sag styrke og mening. Genoprejsningen af den fortabte konge til kongedømmet, retfærdighedens tilbagevenden. Lyder det hele lidt for kvikt og vildt for det almindelige liv? Skidt med det. Vædderen tror ikke rigtig på det almindelige liv. Der findes måske ikke flere fortabte konger at genoprejse til deres kongedømme (selv om man aldrig kan vide); men Vædderen kan finde en god sag i social velfærd, i enhver form for liv eller menneskelige udtryk, som er overset, undervurderet eller forsømt eller som ikke har en chance. Vædderen er kollektivise-

ringens naturlige fjende, fordi kollektivisering ødelægger myter og fjerner hele det drama, som udspilles mellem undertrykkeren og den undertrykte.

Der er afgjort en ridderlig egenskab ved Vædderen. Det er ikke sådan, at han er uraffineret; nogle af de mest polerede, strålende, intellektuelt bevidste statsmænd og tænkere er Væddere.

Men dybt inde i Vædderens sjæl er den høviske kærligheds tidsalder ikke slut. Han ser sig stadigvæk omkring efter den ridderlige orden, det runde bord, som han kan tilslutte sig for at erklære sig selv en sand og hengiven ridder, og også efter den nødlidende kvinde, han kan redde. Du har måske lagt mærke til, at Vædderen er meget optaget af nødlidende kvinder. Halvdelen af fornøjelsen i et parforhold er for Vædderen hele redningsaktionens ridderlige opvisning. Siden rider ridderen sin vej igen, selvfølgelig. Riddere bliver aldrig hjemme og ordner de elektriske sikringer på deres slotte. De har behov for eventyr, ellers bliver de blege, livløse og fortvivlede. Og Vædderen har behov for eventyr. Det kan dreje sig om at lave penge eller oprette en skole eller udvikle en eller anden ny ide, som med sikkerhed vil forandre verden omkring ham. Men eventyr må han have. Tilfredshed og sindsro og uforanderlighed giver psykisk dårlig mave.

Vædderens hersker er planeten Mars, den mytologiske gud for krig og lidenskab. Alle hans egenskaber lyder som overdrevne Vædderegenskaber, når man læser om ham i sådanne kilder som Iliaden. Han er modig indtil det dumdristige og hans mod er blandet med et rimeligt stort islæt af personlig romantik. (Bag-scenen-mod er mere et karaktertræk for Skorpionen, Mars' skjulte ansigt.) Hvis du læser historie, vil du møde nogle interessante beskrivelser af ridderskabets tidsalder, og en af de mest interessante er Hundredeårskrigen. Blomsten af det franske ridderskab tabte nogle katastrofale slag ved Crecy, Poitiers og Agincourt. De opførte sig alle som Væddere. Der var ingen disciplin i de franske geledder, hovedsagelig fordi hver eneste ridder var så engageret i sin egen ære og tapperhed, at han ikke kunne tage imod ordrer fra en overordnet. De sloges konstant indbyrdes, fordi der ikke fandtes nogen virkelig samarbejdsånd; hver eneste ridder var adelsmand, og hver eneste adelsmand en enehersker. De overlæssede sig med flotte rustninger og bannere i en sådan grad, at hvis en ridder faldt af hesten, havde han ingen chance for at komme op på den igen uden hjælp fra et par væbnere – eller en kran, som endnu ikke var blevet opfundet. Ser du Vædderttrækkene? Naturligvis mejede den engelske hær, som var langt mere disciplineret, men dog langt mindre farvestrålende, dem ned. Ikke alle Væddere bliver mejet ned, selvfølgelig. Men dette præg af dumdristighed kræver et par år, før det bliver modereret af livets realiteter. Væddere er tilbøjelige til at modnes sent. Der skal et par hårde øretæver og et par konfrontationer med andre menneskers stædige modstand til for at lære dem, at ikke alt kan ske lige i dette øjeblik, således som de forventer det ifølge deres egne enestående og skabende visioner.

Vædderen vil altid opføre sig med ære over for både ven og fjende; han vil være gavmild og loyal over for sine venner og, skønt svidende hånlig, vil han kun sjældent nedværdige sig til hævn eller smålig adfærd over for sine fjender. Han har dog tendens til at skabe sig en fjende hist og her og det er ikke bare, fordi han er tilbøjelig til at være ubesindig og impulsiv. Han inspirerer også andre mennesker til en form for ondskabsfuld jalousi, fordi han på den ene eller den anden måde føler sig en lille smule større end livet. Han er tilbøjelig til at gøre sig selv til en myte og handle i overensstemmelse hermed. Der er også et kraftigt anstrøg af utålmodighed, grænsende til arrogance, i Vædderen; han har ikke let ved at tolerere tåber. Han har heller ikke let ved at tolerere forsinkelser eller opsætsighed eller langsomhed eller stupiditet eller indirekte tilnærmelser. I virkeligheden bryder han sig slet ikke om at lide under nogen form; medmindre det er ædel lidelse.

Som alle ildtegn er Vædderen i hjertet et barn. Det betyder, at han somme tider kan være barnlig; til andre tider betyder det, at han er som et barn på den mest beåndede og varmhjertede måde. Han kan blive vildt ophidset og ophedet over ting, som andre mere blaserte sjæle simpelthen ikke opfatter eller overser. Uanset, hvor gammel han er, fra 6 til 80 år, kan han stadigvæk kaste sig ud i sit arbejde eller sine specielle projekter med begejstring og energi. Mange Væddere er så rasende energiske, at man bliver træt ved bare at iagttage dem. De farer omkring med 18 jern i ilden, hele tiden for fuld damp, som om de brugte en slags usynlig pille, som gjorde det unødvendigt at spise, sove, hvile eller meditere. Denne egenskab, bestående af dynamisk energi, er en af de mest bemærkelsesværdige ting ved Vædderen. Det og den kendsgerning, at han sædvanligvis altid har travlt, selv når der ikke synes at være nogen grund til det. Han vil gå hurtigt fra dagligstuen til køkkenet. Han behøver bevægelse og far-

ver og liv omkring sig, da han ellers let kommer til at kede sig. Så er der Vædderens notoriske kværulanteri, irritabilitet og kantethed og hidsige temperament, som ofte blusser op. Nuvel, Vædderens temperament kan være lidt skræmmende. Har du nogen sinde prøvet at møde Mars på slagmarken? Men det hjælper at huske på, at Vædderens fagter er stiliserede og ofte dramatiserede. Al den ild og røg og eksplosion er ligesom et barn, der går amok. Hvis han er rigtig, rigtig vred, så vil han ikke eksplodere så meget; han vil blot stille og roligt gå i gang med at udslette det, som står i vejen for ham. Men hans temperament er lige præcis, hvad det er – temperament.

Og når det først er overstået, bærer Væddere ikke nag. En ting er, at han er for ridderlig til det, en anden, at han er for åndsfraværende. Det er bare ikke så vigtigt.

Jeg havde en Vædderklient, som engang fortalte mig om sin adfærd, da han var barn. Han sagde, at når han ønskede, at hans mor skulle købe noget til ham – et eftertragtet stykke legetøj eller noget slik – og hun var så tarvelig at afvise ham, så brugte han en enkel taktik, som altid gjorde underværker. Han gik amok midt på gaden uden for butikken. Dog ikke hylende og skrigende – det gør alle børn, og Væddere er ikke alle børn. Han ville med sin mest forkyndende stemme erklære: »Jeg holder vejret, indtil jeg bliver blå i hovedet«. Og det var præcis, hvad han ville gøre – sandsynligvis midt på fortovet, hvor alle og enhver ville stoppe op stimle sammen for at se, hvad der var hændt det stakkels barn. Hans mor ventede naturligvis aldrig til at se, om han virkelig blev blå i hovedet. Hun kendte tydeligvis ikke noget til anatomi eller til den kendsgerning, at hvis han besvimede, så ville han naturligvis begynde at trække vejret igen. Hun købte bare legetøjet eller slikken. Kuet af krigsguden, hver gang.

Man tror naturligvis, at sådan noget slutter med barndommen. Men min Vædderklient gjorde det smertelig klart, at selv om det hysteriske anfald havde ændret udtryksform – når det kom til stykket, hvem ville så falde for en 45-årig, som sagde, at han ville holde vejret, indtil han blev blå i hovedet? – var taktikken den samme. Han terroriserede venligt alle i sin husstand. Men Væddere finder som regel ud af, hvordan de skal få alle andre til at gøre, som de ønsker. Og deres indsats er ikke forfinet. Ingen følelsesmæssig afpresning som Krebsen eller langvarig strategisk planlægning med handlen eller økonomisk pression som Stenbukken. Eller venlig, diplomatisk

statsmandskab i samarbejdets ånd som Vægten. Nej, Vædderen bruger en enkel fremgangsmåde. »Gør det«. Hvis du ikke gør det, får du raserianfaldet i en eller anden form – måske en smækket dør eller en aften med isnende tavshed eller en prædiken eller et par smadrede tallerkener.

Én måde at beskrive Vædderen på består i at kalde ham egenrådig. En stor del af tiden er han uden diskussion ikke bevidst om den kendsgerning, at andre mennesker måske ønsker at trække i en anden retning. Det er svært for Vædderen at forstå kompromis og samarbejde. Når han er fyr og flamme for en sag, er der intet andet, som forekommer ham rigtigt, sandt eller lige så relevant. Han er dogmatisk. Det betyder, at han simpelthen ikke lægger mærke til modstridende meninger, medmindre man råber dem til ham. Og så bliver han ofte ægte såret over, at du tror, at han er selvisk eller egocentrisk. I virkeligheden er han ikke mere selvisk, end alle andre er og ofte endda mindre. Da han er tilbøjelig til at være gavmild ud over alle grænser, er han et let bytte for en sørgelig historie og kan let blive udnyttet. Han er heller ikke en særlig god menneskekender, da han ikke hører til den mistænksomme type og sædvanligvis tror det bedste om folk, indtil han bliver ubehageligt overrasket. Manglende loyalitet, at stikke kniven i ryggen på folk og ondskabsfuldhed af enhver art kan virkelig forvirre og såre ham. Der er bare det ved det, at han er tilbøjelig til at være lidt glemsom med hensyn til en situations kendsgerninger, eftersom han lever i sin verden af idealer. Han ser ikke tingene, som de er; men som de kunne eller burde være. Og selv hvis alle andre er for trætte eller for blaserte eller for sløve til at gøre noget ved det, så går Vædderen ud og bekæmper dragen, alene om nødvendigt (han foretrækker støtte, men kan klare sig uden). Og han forlanger heller ikke nogen betaling for det. Lidt bifald, værdsættelse, måske. Men der er ikke knyttet nogen snore til hans gaver.

At leve sammen med en Vædder kan ofte være svært, hvis du er den type, som ønsker at bevare tingene, som de er og at partneren ikke ændrer sig. Vædderen har behov for handling; han har behov for noget, som han kan øse sine pragtfulde energier ind i, noget der stimulerer ham og rummer åbne muligheder. Væddere arbejder ikke godt i rollen som den rolige og tilfredse medarbejder med en stærk chef. De har behov for udsyn og udfordring og en masse personlig frihed til at følge deres visioner uden forstyrrelser.

Der findes en Væddertype, som undertrykker alt dette, akkurat li-

gesom alle andre kan undertrykke deres væsens naturlige egenskaber. Du kan måske møde en underdanig, mild, føjelig Vædder styret af en magtfuld kone eller mand eller som holdes på plads af en stærk arbejdsgiver. Al denne ild går da indad, og spiser ham op indefra. Hovedpine er et almindeligt Væddersymptom, når hans vrede går indad. Man kan ikke forvente at krigsguden skal være lykkelig med at passe geranier i drivhuset. Han vil enten ødelægge sig selv eller gøre livet uudholdeligt for alle andre.

Ikke alle Væddere udviser den mytologiske Mars' fysiske kampmod, selv om mange er glade for sport og fysisk konkurrence. Konkurrence- og vinderånden er der; men det kan være på et intellektuelt plan i stedet. Mange Væddere synes at besidde denne egenskab af dynamisk energi på det mentale område, og hvadenten de er humanistiske videnskabsmænd, filosoffer, profeter, kunstnere, religiøse ledere af den ene eller den anden slags, bliver man umiddelbart imponeret af deres forstands livlighed. De elsker mentale udfordringer, vanskelige problemer, uigennemtrængelige tekster, som de kan slås med. Tro ikke at alle Væddere bærer rustning og rider på heste rent fysisk. Nogle gør det meget stilfærdigt. Men vær på udkig efter glimtet af stålpanseret, som findes et eller andet sted. Du vil altid finde det.

Som alle ildtegnene har Vædderen et problem med at håndtere kendsgerningerne i den situation, han befinder sig i. Nogle Væddere er skrækkeligt upraktiske med hensyn til alle jordiske ting – som f.eks. mad, penge, skat. Nogle er tilstrækkeligt beskyttede af en hær af sekretærer, agenter, rengøringskoner m.m. til at de forekommer at være forbilleder på effektivitet, hvor de i virkeligheden ville lave et håbløst roderi ud af den materielle verden, hvis de var overladt til at klare sig alene. Nogle er lidt bedre til denne verdens ting, men glemmer, at ting har deres begrænsninger. For Vædderen er alt muligt. Selvfølgelig er alt ikke muligt. Men det kan du ikke sige til en Vædder; han vil simpelthen synes at du er fej, fantasiløs, bange eller svag og gå sin vej for at bevise, at det kan gøres. Og han roder sig lige så tit ind i en masse problemer, som han får hædersbevisninger og samtidigt udretter det umulige.

Et af Vædderens farligste problemer er, at han let kan blive desillusioneret og bitter. Da hans virkelighedsopfattelse så ofte er farvet af den ridderlige kodeks' værdier, kan han igen og igen blive såret af folk, som nægter at anerkende denne kodeks. Vædderen går ikke på

kompromis med andre mennesker og livet på nogen yndefuld måde. Og hvis han er uheldig eller maser for meget på eller har visioner, som er for vilde eller umulige, kan han ende med at blive meget bitter. Han har mere end noget andet behov for at lære at se andre mennesker, som de er og lade dem være, som de er uden at indlede et korstog. At besejre de vantro virkede ikke i det 13. århundrede; det kommer bestemt heller ikke til at virke i det 20. århundrede. Det er vigtigt for Vædderen at lære balance, en gylden middelvej mellem hans ædle visioner om, hvordan verden kunne være og de begrænsninger, som ikke alene findes i ham selv, men også i den tid han lever i. Hvis han kan finde denne balance, sætter han sine mål lavt nok til at de kan nås, uden at overgive dem til den form for sort fortvivlelse, som overvældede ridderne, da Det Hellige Land gik tabt.

En mærkelig skabning, vores ildprægede Vædder. Han er i stand til at tænke dybt og udvise betragtelig ømhed; men han vil uden varsel være oppe på dupperne igen og igangsætte er nyt korstog. Livet er bestemt ikke kedeligt sammen med en Vædder. Hvis han ikke kan finde en krise, laver han en. Der er også et vist ondskabsfuldt anstrøg i ham; han vil puffe og prikke til folk og situationer, som er for sindige, for pertentlige, for stillestående, indtil det hele bryder ud i lys lue. Han er selvfølgelig den første, der kommer ud ad døren, så han aldrig bliver brændt – eller næsten aldrig. Men Vædderen kan være en drillepind, en hestebremse, som stikker løs på alle, som har vokset sig for fede og selvtilfredse og for sikre på sig selv. Han elsker at spille rollen som Djævelens advokat og har ikke noget imod, at alle bliver grundigt sure på ham af den grund. Det frembringer i det mindste lidt aktivitet, som for Vædderen er ensbetydende med liv.

♈ Myten

Der er to myter, som repræsenterer Vædderen; den ene er en gammel en fra Grækenland; den anden en middelalderlig myte, som stadig i vores egen tid er højt elsket og fortsat giver anledning til film, fjernsynsserier og romaner. Vi ser på den anden først: den fredløse fra Sherwood Skoven, Robin Hood.

Robin Hood er en perfekt Væddertype. Tænk først på den kendsgerning, at han er fredløs. På den ene eller den anden måde er Vædderen tilbøjelig til at indtage denne position, for han står for forandring og fremskridt. Derfor kommer han ofte på kant med de etablerede autoriteter på den ene eller den anden måde – somme tider i bogstavelig forstand, somme tider blot som eksponent for nye ideer eller en ny måde at fremme en ide på. Ofte kan samfundets bolværker ikke lide vores Vædder, fordi han skaber problemer og holder dem oppe på tæerne. Derfor repræsenterer Robin Hood – som selvbestaltet beskytter af de undertrykte fattige og fjende af etableret, korrupt autoritet – vores ridder så godt.

Tænk også på, at Robin Hood leder en bande af »Muntre Svende«. Han er ikke en mørk, uhyggelig fredløs, som sniger sig omkring i snævre sidegader; han får en virkelig fornøjelig oplevelse ud af det. Dette er også en Vædderegenskab; for Vædderen er som ildtegn fast besluttet på at nyde livet. Livet er stimulerende for ham, især når der er fare på færde. Jo større fare, jo mere krydret er det. Man ville forvente, at Væddere kører stærkt og måske lidt letsindigt. Mange gør. Ideen er at bevare humøret i kampens hede.

Hele den baggrund, hvori Robin Hood-myten er forankret, er også meget Vædderagtig. Der findes en God Konge – Richard Løvehjerte – som altid er på korstog for at generobre Den Hellige By fra de vantro. Der er en infam, ond, yngre bror – Kong John – som har tilranet sig Richards retmæssige trone. Der er den undertrykte fattige og den indbildske og arrogante rige. Der er en anden infam, ond skikkelse i form af den evige arketype, Sheriffen af Nottingham, som repræsenterer autoritet uden mening, lov uden barmhjertighed, klasseopdeling uden rettigheder.

Du kan se, hvorfor hele denne myte er så Vædderagtig. Selv den yndige Jomfru Marian passer ind i Vædderdrømmen; hun skal altid reddes. Mange Væddere spiller på den ene eller den anden måde Robin Hood i deres liv, idet de skamløst stjæler fra den undertrykkende fjende for at komme de undertrykte til undsætning. Og selvfølgelig vender Gode Kong Richard tilbage i slutningen af historien. Og der er noget ironisk ved hele denne historie, som også er temmelig Vædderagtigt. For Gode Kong Richard var ikke nogen særlig god konge. For Vædderen gør det ikke noget; han tager ofte fejl af kvaliteten af den sag eller person, han kæmper for. Jeanne d'Arc var måske ikke klar over, at Kronprinsen, Charles VII af Frankrig muligvis heller ikke i særlig høj grad var værd at blive brændt for. Det er visionen, det kommer an på.

Lad os nu se på den anden Væddermyte. Den handler om Jason og Argonauterne og erobringen af det gyldne skind. Ja, selvfølgelig måtte det være et gyldent gedeskind, for vædderen er Vædderens symbol. Du kan opfatte det, hvis du vil, som et symbol på Vædderens endegyldige mål – hvadenten det er virkeliggørelsen af hans egen individualitet eller fuldbyrdelsen af hans søgen eller redningen af den lille dame, eller hvad som helst. Pyt med det. Jason hører som en sand Vædder om dette fantastiske skind og nyder at opdage, at det er umuligt at finde. Det opmuntrer ham kun. Så han drager af sted med sin gruppe af muntre svende – Argonauterne – igennem den ene skrækkelige fare efter den anden for til sidst at nå frem til Colchis, hvor skindet er gemt, og erobrer det.

Jasonmyten ender imidlertid ikke lykkeligt. Den kaster på visse måder lys på de farer, som møder Vædderen under hans søgen. Jason er en slags mislykket Vædder, hvor Robin Hood er en succesrig Vædder. Hans fiasko skyldes, kan du nok tænke dig, den måde han behandler en kvinde på.

For at Jason kan erobre det gyldne skind, må han søge hjælp fra en hekse-prinsesse, Medea. Men Medea, datter af Kongen af Colchis, bliver vildt forelsket i Jason. Han er så ligefrem, så heltemodig, så tapper, så dristig, så ædel. Hun er endda villig til at ofre sin brors liv for at hjælpe ham, så dybt forelsket er hun. Alt går godt nok, indtil de kommer tilbage. Det gyldne skind er gået Jason til hans uldmankede hoved. Han begynder at opføre sig mere som et meget dumt får end som en gylden vædder. Han prøver at forkaste Medea til fordel for en yngre, mere passende prinsesse. Dette er et problem for Vædderen: Når han endelig har nået sit mål, glemmer han ofte den hjælp, han modtog undervejs. Eller han kommer til at kede sig og rejser videre. Det er et almindeligt mønster i Vædderparforhold. Medea er ikke den kvinde, som finder sig i den form for behandling. Hun var sandsynligvis Skorpion. I stedet for at trække sig yndefuldt tilbage for at gøre plads for den nye favorit, slagter hun de to børn, hun har med Jason, forgifter den unge brud med en kappe, som er blevet gennemvædet i en skrækkelig heks' bryg og flygter i sin stridsvogn trukket af vingede drager. Jasons held går fra da af ned ad bakke. I en vis forstand kunne man sige, at han undervurderer og overser det feminines styrke og værdi. Og det gør mange Væddere. For dem er

verden befolket med helte og noble gerninger og Vædderen kan ofte overse den styrke, der ligger i blidhed, tålmodighed, sympati, kompromis og tilpasning. Vædderkvinder gør det også. Husk at Jeanne d'Arc insisterede på at være klædt i mandetøj. Så vores Jason får et sørgeligt endeligt – ikke fordi han mislykkedes i at erobre det gyldne skind; men fordi han ikke ville tage andet end sine egne ønsker, sine egne visioner, sine egne vædier i betragtning. Og han pådrog sig en ganske infam hævn som resultat.

Begge disse myter berører de dybereliggende behov og motivationer i Vædderens natur. Der er behovet for at have et mål – uden et mål er livet meningsløst for Vædderen. Det kan være et lang- eller kortsigtet mål; men et mål skal der være. Der er behovet for en søgen – enten en rejse, som fører til farer, men ender med en eftertragtet og næsten uopnåelig pris, eller en kamp, som medfører mange risici; men som forsvarer de idealer og visioner, som har affødt den. Vædderen er et tegn for nye ideer og et forandringens tegn – og behovet for at fremme forandring, at se frem i tiden, at besejre fjenden er forankret dybt i dette tegn. Vi kan, hvis vi har lyst, se på dyrekredsens 12 tegn som en cyklus, som begynder med Vædderen og ender med Fiskene, idet den beskriver en livsrunde. Vædderen, det første tegn, forårets tegn er symbolet på nyt liv i den kolde og bare vinter. Hele naturen bebuder våren med en eksplosion af liv og farver, somme tider nedbør, somme tider overilet, somme tider for tidligt, men en påmindelse om, at alt får en ny fødsel, at uanset, hvor mørk eller begrænsende eller deprimerende vinteren har været, så ender den altid med foråret. Hele verden reagerer på forårets nye håb og nye liv. For Vædderen er det et konstant forår, en konstant udfordring til at afslutte vinterens greb, en konstant indsats på at bringe nyt liv op gennem den frosne jord. Uanset hvor utålmodig og hidsig og kluntet han kan være, så gør Ridderen i den Skinnende Rustning det muligt for livet at gå videre og forandre sig og vokse. På en måde bliver han nødt til at være lidt grov eller magtfuld eller ufølsom for at gøre dette; og måske vil det engang i en mere sober tidsalder, hvor vi har glemt riddere og ridderlighed og høvisk kærlighed, hvor vi har lært ikke at gå for meget på kompromis, være værd at lytte lidt nærmere til Vædderens stemme.

♈ Skyggen

Ja, riddere på hvide heste har skygger. Og med alt det skinnende panser, med sollyset glimtende så klart i det, kunne man forvente, at skyggen ville være temmelig mørk. Alle ildtegn har, fordi deres virkelighedsopfattelse er så farvet af deres indre visioner af en mytisk verden, en skygge, som er temmelig tung og jordisk. Det gælder også Vædderen. Vi kan benytte to ord til at beskrive kvaliteten af Vædderens skygge: ladhed og smålighed.

Den lade side er ikke noget, man lægger mærke til, men hvad med den hast og utålmodighed og hurtigheden i det lynglimt fra rustningen, som hvisler forbi? Det er ikke almindeligt at opfatte Vædderen som doven. Og han er ikke doven, ikke rigtigt, ikke i den forstand, at han mangler fysisk energi eller dynamik. Men han kan være tilbøjelig til at være en drømmer, og sammen med alle disse dejlige billeder af ridderlighed og høvisk kærlighed og jagtens herlighed bør vi huske en anden side af livet i middelalderen. Det er den adeliges holdning over for verden: Eftersom han befinder sig på toppen af hierarkiet (selv hvis han er økonomisk forarmet), bør han understøttes af dem, der står under ham.

Dette hænger sammen med en hemmelig drøm, som mange Væddere har, den velhavende beskytter. Drømmen om den velhavende beskytter er ikke helt det samme som Tyrens kærlighed til materiel luksus eller Fiskenes blide passivitet, som ofte kræver megen understøttelse. Vædderen kan tro så stærkt på sin egen drøm, sit eget talent, sin egen frelsermission, at han forventer at mindre talentfulde sjæle bør forsyne ham med de materielle midler, der er nødvendige for, at han kan indfri disse drømme. Selv Jeanne d'Arc ankom til slottet i Vaucouleurs og forlangte en hest, en rustning, et kompagni soldater, en hestepasser, en væbner og noget pænt tøj, så hun kunne være præsentabel over for kongen.

Denne forventning om, at andre bør gøre det smudsige arbejde og skaffe den fornødne støtte, er et virkeligt problem ved mange Væddere. Det er grunden til, at så mange kreative, begavede, idealistiske Væddere med et virkeligt talent aldrig driver det til noget. De venter stadigvæk på velhavende beskyttere, antager stadigvæk, at verden skylder dem noget for deres gave. Og når det ikke sker fyldest, kan de blive vrede og irritable, som om livet havde såret dem. Det er ik-

ke, fordi Vædderen afskyr arbejde. Det er bare sådan, at hans arbejde må være det, han har lyst til at arbejde med. Men alle disse kedelige jordiske detaljer bør være bragt i orden inden han ankommer. Han ønsker ikke at besvære sig med dem.

Det er nok så almindeligt for Væddermanden at indtage dette standpunkt i sine parforhold. Vædderen er tilbøjelig til at være hård ved sekretærer, tjenere, bude, detailhandlere. Han er utålmodig, irritabel og utilfreds, hvis tingene ikke sker hurtigt, umiddelbart og perfekt. Den kendsgerning, at han muligvis ville begå fejl, hvis han selv prøvede at gøre det, er irrelevant. Det skulle ikke være nødvendigt for ham at prøve at gøre det. Han er speciel. Han er Ridderen. Riddere pudser ikke deres egne rustninger eller fodrer deres egne heste. Det er det, mindre betydningsfulde folk er til for. Ja, Ridderen kan være temmelig utiltalende, når du fanger ham hjemme. Hans galanteri og tapperhed og ædle gerninger kompenserer godt nok; og de overskygger også den plageånd, han kan være, hvis der er en rustplet på hans rustning.

Det fører os til den anden side af Vædderens skygge. Jeg nævnte ordet, smålighed. Måske pertentlighed er et bedre ord. Da Vædderen ikke har det bedste forhold til det jordiske plan, kan han ofte være lidt tvangspræget omkring det. Han kan endda udvise egenskaber, som sædvanligvis forventes af den traditionelle Pertentlighedens Dronning, Jomfruen. Men Væddervarianten er forskellig fra Jomfruens vaneprægede behov for orden og mønstre og den rituelle Vædder ønsker ikke orden. Orden er et begreb, han ikke er interesseret i, da hans univers primært er fyldt med hans egen skikkelse. Orden betyder tilpasning af mange dele i en helhed. For Vædderen er der kun en del – ham – og helheden rummer ham og hans visioner. Nej, Vædderen er pertentlig på en anden måde. Det, som skal gøres for ham, skal gøres perfekt. Pletfrit. Fejlfrit. Omgående. Det berømte Væddertemperament kan slippes løs med stor hast, hvis noget ikke er blevet gjort rigtigt. Vædderen har ingen tålmodighed tilovers for sjusket betjening.

Han kan endda lave et korstog ud af det. Hvis en skjorte kommer hjem fra vaskeriet, og stadigvæk har en plet på flippen, så kan det give anledning til en offentlig kampagne og mange langvarige og emotionelle konfrontationer med vaskeribranchen. Hvis stegen ikke er velstegt, eller chipsene er bløde, kommer hele restauranten i undtagelsestilstand, fordi det bliver til en principsag, og tænk på alle de

andre lidende kunder, og hvad udvikler det moderne forbrugersamfund sig til, og det er regeringens skyld, og... Ja, du kan se billedet. Den mindste bagatel kan eksplodere med en voldsomhed, der giver genlyd i denne ædle hjerne, fordi små bagateller altid forekommer Vædderen at være symbolske for alvorlige problemer. Nøglen til dette er den kendsgerning, at han synes at se alting symbolsk. Ting er ikke bare en isoleret hændelse eller tilfældighed; de er altid symptomer på noget større. Så pletten på flippen er symptomatisk for den slaphed, hvormed folk nutildags omfatter deres arbejde, og de bløde chips er symptomatisk for de lave lønninger og ringe beskæftigelsesforanstaltninger, som udspringer fra den regering, som han tilfældigvis ikke bryder sig om, og så videre, indtil du begynder at ønske, at han bare ville drage af sted på et korstog for at erobre Det Hellige Land og lade dig være i fred.

Don Quijote er en figur, som rummer meget af Vædderens skygge. Han slås mod vejrmøller. Det besynderlige karaktertræk hos Ridderen i den Strålende Rustning er yderst nedslående, da Vædderen normalt har format i alt, hvad der vedrører ham – hans hjerte, hans tegnebog, hans visioner. Dog kan han eksplodere over bagateller. Det er sædvanligvis jordiske ting, små trivielle detaljer, som ethvert jordtegn blot ville grine af og så leve videre.

Et godt råd til Vædderskyggen kunne være: Slap af og tag det let, for verden er også befolket af andre mennesker, som er vigtige. Den Vædder, som sparer på sine kreative ideer som en jomfru, der gemmer på sin jomfrudom, kan blive sørgeligt skuffet over livet, eftersom den velhavende beskytter måske kun eksisterer i hans overophedede, ildprægede forestillingsverden. Det kan blive nødvendigt for ham at gå ud og skaffe sig sine midler selv, ofte gennem arbejde eller forehavender, som han til at begynde med ikke kan lide. Og den Vædder, som forventer, at alt vil blive gjort for ham omgående og upåklageligt, har måske brug for at erkende, at andre mennesker lever andre liv, har andre behov, andre drømme og også andre interesser ud over ham. Desuden er de ligesom ham ikke perfekte. Den hovmodige Vædderskygge har brug for at blive modereret lidt af et gran tålmodighed og en smule blid tolerance. Efter lidt hvile vejer hele denne rustning meget mindre; og hvis du ikke slår hesten halvt ihjel i din hast efter at komme af sted på korstoget, kunne det jo være, at hesten ville vise sig at være til hjælp, når du har mest brug for det. Vædderen kan lære noget af Henry V's bueskytter ved Aginco-

urt. De var tålmodige, tolerante, ydmyge og disciplinerede. Og de vandt.

♈ Vædderen som elsker

En forelsket Vædder er selvfølgelig, hvad man kunne forvente. Kærlighed er høvisk kærlighed og riddere i strålende rustninger elsker hverken på en ond eller en halvhjertet måde. De elsker imidlertid ofte det strålende ideal i stedet for den virkelige prinsesse, som muligvis er lidt varm og utilpas over at sidde og se på den forbandede turnering, som er arrangeret til hendes ære.

For Vædderen er jagten den halve fornøjelse ved kærlighed, fremfor selve fangsten. Har du nogen sinde set de middelalderlige vægtæpper med jagtmotiver? De viser jagt under enhver tænkelig form: jagthornene, hundene, de vidunderlige heste, damerne med deres opsatte hovedbeklædninger... men aldrig fangsten. Hvad ville pointen med et billede af fangsten være? Hvor kedsommeligt, hvor banalt. Når dyret først er fanget, bliver det spist eller hængt op på væggen som et trofæ. Fra det øjeblik, succesen er hjemme, planlægger jægeren allerede den næste jagt.

Nogle Væddere følger dette mønster meget tæt i deres parforhold. Det er grunden til, at det ofte er en god ide at være lidt tøvende, når man står over for en ridderlig Vædders efterstræbelser. Man må vide, hvordan spillet skal spilles. Høvisk kærlighed er en bemærkelsesværdig, stiliseret, rituel form for menneskeligt parforhold. Den smukke, unge ridder forelsker sig, altid, i en uopnåelig dame. Den opnåelige findes naturligvis i hans liv – det kan endda være hans kone. Men det tæller ikke rigtigt. Det er det, som han ikke kan få, han virkelig elsker og beundrer. Han skriver digte til hende, maler miniaturebilleder til hende, synger trubadursange til hende, forklæder sig som fattig musikant, så hun kan kaste en rose ned til ham fra sin balkon. Han smægter og sukker og ser meget på Månen og tilbringer en masse tid med at gå i skoven i en slags bedrøvet, mat melankoli. Han bærer hendes farver under turneringen og sætter sit liv på spil for at udføre forfærdeligt farlige bedrifter for hendes skyld. Til sidst

vindes damens gunst forhåbentlig. Men man hører aldrig om, hvad der sidenhen skete.

Det er ikke sådan, at Vædderen ikke evner at udvise hverken loyalitet eller troskab eller at opretholde et varigt parforhold. Han er bare tilbøjelig til at blive lidt febrilsk, hvis forholdet aldrig ændrer sig eller giver ham nogen udfordringer eller konflikter. Når man kender Vædderens karakter, skulle man tro, at dette yderst maskuline tegn ønskede en passiv, svag, underdanig partner – af begge køn. Ikke rigtigt. Sådanne forhold optræder nok så tit; men de er træningsløb. Vædderen vil holde fast, når han har fundet et parforhold, som han ikke fuldstændigt kan dominere. Så derfor, underdanige sjæle, pas på.

Vædderen er, som de to andre ildtegn, Løven og Skytten, født romantiker. De mere prosaiske sider af kærligheden interesserer ham ikke rigtig, ligesom at grille fisk sammen over ilden. Medmindre ildstedet tilfældigvis befinder sig i en hytte begravet i sne i Alperne og redningsholdet ikke når frem før om tre dage, eller fisken lige er blevet fanget med fare for liv og lemmer fra en kuldsejlet yacht og hvor I begge måtte svømme som rasende for at komme i land, samtidigt med at I holdt fisken imellem jer. Så snart tingene henfalder til en vane, begynder Vædderen – mandlig som kvindelig – at gabe. Det kan forekomme at være en umulig opgave altid at skulle forsyne Vædderpartneren med spænding og stimulans. Det betyder faktisk ikke, at du bliver nødt til at skaffe stimulansen. Det betyder, at du må være forsigtig med ikke at prøve på tæmme trangen til spænding og forandring og udfordring, fysisk eller mentalt. Og det betyder, at du må have dit eget liv og dine egne interesser, så han – eller hun – aldrig føler, at du fuldstændigt og aldeles er noget der kan ejes. I det øjeblik begynder elendigheden.

På den ene eller den anden måde vil du ikke kede dig. Medmindre det drejer sig om en af disse totalt kuede Væddere, som har vendt al deres energi og dynamik indad mod sig selv. Vædderen er aldrig kedelig. Og selv den sårede, indadvendte Vædder er det ikke; selv hans neurose er interessant, omend belastende. Hvis du ønsker en snusfornuftig, fredsommelig, veltilfreds partner, så hold dig væk fra Vædderen. Tilfredshed er ikke hans sag. Det er udfordring. Prøv en Tyr eller en Krebs. Ellers kunde du brænde dig.

♈ Den mandlige Vædder

Den mandlige Vædder er den oprindelige Ridder. Han er også den oprindelige mandschauvinist, for du bliver nødt til at slå ham med en veritabel mursten for at minde ham om, at hans beskyttelse og indblanding måske ikke er velkommen. Og du må bogstaveligt talt vende vrangen ud på ham for at få ham til at bemærke, at du kan beskytte dig selv.

Mange kvinder ønsker ikke specielt at beskytte sig selv, eller de er smarte nok til at vide, at de kan gøre det stille, uden at lædere dette skrøbelige Vædder-ego. Ingen tvivl om den sag, Vædderen har et ego, lavet af en æggeskal, for at bruge en vending, som er udmøntet af Beata Bishop i »Below the Belt« (Under bæltestedet). Han er så meget mand, som mænd kan blive: den virkelige macho-mand. Han føler sig ofte forpligtet til at opretholde dette image, selv når han ikke føler sig rigtig macho; riddere bliver også trætte og gnavne og sårede og sårbare; men heller ikke her hører du nogen sinde om det. Ingen beskriver nogen sinde Sir Lancelot, når han er snotforkølet og har behov for at blive nusset om. Væddermanden presser ofte sig selv ud over sine egne grænser, idet han så ihærdigt prøver på at være det ideelle billede på en mand. Det hjælper ham meget at slappe af og erkende, at han også er et menneske. Men Vædderen har meget svært ved at anerkende sin egen menneskelighed, fordi han er fanget i myternes verden.

Han er i stand til at skifte mellem store, gavmilde fagter, som er ligefrem poetiske og svære at overgå, og en temmelig grov ufølsomhed og trampen på andres følelser. Når han er i dårligt humør, er han ofte ikke klar over, hvor meget han kan såre andre, som er mere følsomme; og når han rider sin kæphest, forventer han, at alle omkring ham tror så helt og fuldt på, hvad han foretager sig, at de bør opgive deres egne mål og visioner. Men hvis du virkelig tror på hans drømme, er han en standhaftig ven og vil forsvare dig og beskytte dig bogstaveligt talt til graven.

Det, du muligvis kommer til at lide mest under med en Væddermand, er den underlige fornemmelse af, at den gudinde han tilbeder, prinsessen han beundrer, er en eller anden uklar, flimrende skikkelse lige bag din venstre skulder. Når du prøver at fortælle ham, at du er et menneske, et individ, sker det ofte, at han ikke kan forstå det.

Væddere er tilbøjelige til at idealisere kvinder. Det evigt feminine er meget virkeligt for ham og han opfatter og elsker det, såvel som han begærer det. Men en bestemt kvindes individuelle, personlige egenskaber er ikke altid så lette at få øje på. Generelt set kan han lide de kvinder, som han anser for at være feminine og han er tilbøjelig til at stereotypere dem, præcis på samme måde, som han er tilbøjelig til at stereotypere sig selv i macho-rollen. Det er svært at bringe ham nok ned på jorden til, at han kan lade konturerne af to mennesker træde ud af al hans mytemageri. Og somme tider – hvis han er en mere ekstrem ildtype – er konturerne af den virkelige person foruroligende og kan sende ham af sted på den næste søgen. Det er lettere at være forelsket i et idealbillede end i en virkelig kvinde, fordi den virkelige kvinde har behov for at blive relateret til som et individ. Det betyder, at han må sætte farten ned og se, overveje, føle og tilpasse sig. Vi har allerede nævnt, at Vædderen ikke er specielt begavet, når det drejer sig om tilpasningens kunst.

Vædderen mangler ikke lidenskab. Og heller ikke romantik. Han er generelt set ikke en en-gang-hver-søndag-klokken-ti-mand. Vædderen kan være en Don Juan eller Casanova; men han er bestemt ikke en hverdagselsker. Du må værdsætte hans romantik og spille op til den. For megen realisme dræber hans ild og for megen rutine knuser hans ånd.

Vædderen elsker at slå fødderne væk under kvinderne. Det kan være elementært og fysisk eller det kan være forfinet og intellektuelt. Han elsker også at spille Pygmalion – at lave dig om, at skabe dig, fylde dig med sine ideer, stimulere dit intellekt. Mange Væddere elsker at tro, at de begynder med uformet ler og skaber en gudinde. Pygmalion var utvivlsomt Vædder. Men hvis du er stærkt feministisk indstillet, kan dette være irriterende. Problemet ved at være genstanden for Pygmalions bestræbelser er, at så længe du bevarer den form, han har skulptureret, har han det godt; men hvis du udvikler nogen form for udsmykning eller egenskab, som ikke var indeholdt i hans design, kan han blive såret og fornærmet og ja, føle sig truet.

Sandheden er, at Vædderen er et meget sårbart tegn, når det kommer til forholdet til kvinder. Der findes en underholdende film med Clint Eastwood som både skuespiller og instruktør med navnet: »Every Which Way But Loose«. Helten er, som alle Clint Eastwood-helte, den rigtige macho-mand – som er barsk, men følsom, stærk men poetisk, i stand til at tæve alle de slemme drenge; men alligevel

i stand til at nyde duften af sommerblomster. Han bliver fuldstændig ført bag lyset og tværet ud af en luder, forklædt som en fortvivlet, lille dame. Hun ser så skrøbelig, så nødlidende, så såret, så misbrugt ud. Hun har virkelig brug for lidt penge og så et hurtigt farvel. Hans ansigtsudtryk, præget af forbløffet sårethed, i slutningen af filmen er et klassisk Vædderudtryk. Alligevel er det hans egen mangel på indsigt og hans blinde vedholdenhed med hensyn til at tage det feminine for pålydende som et billede, i stedet for at se og forstå den aktuelle kvinde, som er ansvarlig for roderiet. Da han er så sårbar over for kvinder, må han ofte være lidt hårdhændet over for dem. Dette er et paradoks, som er særegent for ildtegnene og især for Vædderen.

På den anden side har Væddermanden en prægtig egenskab, som bør betones igen og igen. Han elsker forandring og det indbefatter forandring af ham selv. Selv om han kan være arrogant, vranten og ligefrem nederdrægtig, er han aldrig selvglad. Det betyder, at hvis han forstår, at et parforhold er noget, som vokser og forandrer sig og kræver indsigt og opmærksomhed, så vil han med glæde gøre det til sin sag. Og så får du fordelen af de bedste sider af Ridderen i den Strålende Rustning. Og de savnes i sandhed nu om dage.

♈ Den kvindelige Vædder

Det er ikke den letteste ting i livet at være en Vædderkvinde i en verden, som brænder Jeanne d'Arc. Den holdning, som var fremherskende på Jeannes tid, er ikke ovre endnu. Hvis du læser hendes samtidiges domme og udtalelser om hende, finder du en forbløffende ting: Det, der virkelig ophidsede enhver vedrørende Jeanne, var ikke hendes visioner, hendes udstråling, den vilde myte om hende, hendes mærkelige evne til at forudsige sejre. Det var hendes insisteren på at klæde sig i mandetøj. Praktisk taget alle udtalelser imod hende nævner dette, som den værste, den mest utilgivelige af hendes synder.

Vædderkvinden har, uanset hvor feminin hun er, uanset hvor hengiven en hustru eller mor, også behov for et korstog. Hun har også

behov for udfordringer og projekter, som stimulerer og inspirerer hende, og en god sag at forfølge, og et mål at nå. Hun har også behov for at føle, at hun gør noget for at fremme forandring og fremskridt, uanset i hvor lille en skala. Vædderkvinder er født til overordnede og ledende stillinger, fordi deres styrke, mod, ligefremhed og overbevisning giver dem både personlig udstråling og autoritet. De er handlingsmennesker. Du kan ikke forvente, at de skal sidde stille bag en skrivemaskine eller stå i køkkenet og bage brød 24 timer i døgnet. På en måde er verden kun lige akkurat ved at blive i stand til at give plads for Vædderkvindens klare ild. Traditionelle, astrologiske tolkninger betonede tidligere hendes maskuline egenskaber, som om de tog hendes grundlæggende kvindelighed fra hende.

Vædderen er selvfølgelig ikke den kvindetype, som tilfredsstiller dem, der fantaserer om geishapiger i paradis. Hun er ikke tilbøjelig til at være føjelig, underdanig og et tomt kar, hvori en mand kan projicere alle sine fantasier. Hun er ikke tilbøjelig til heltedyrkelse eller til at smile sødt, når hendes partner opfører sig modbydeligt. Hun er mere tilbøjelig til at diskutere, råbe op, få et hysterisk anfald, styrte ud af huset, eller sætte sin egen karriere højest. Og det er helt rigtigt for hende, for Vædderen er et beåndet tegn, som har lidt under vægten af det sociale pres, som er lagt på det.

Vædderen er måske heller ikke specielt moderlig. Med Mars som tegnhersker, har hendes energi nok behov for styring gennem andre former for kreativitet. Vædderkvinder er ofte, når de er mødre, pligtopfyldende og hengivne, men grundlæggende utålmodige og meget bedre som kammerater og venner, når børnene bliver ældre. De mangler den ro og evne til at holde til støj og forvirring, som nødvendigvis må være til stede sammen med kærligheden i de tidlige år af et barns liv. De er også tilbøjelige til at bekæmpe barnet, hvis det bevæger sig i en retning, der går imod forældrenes ønsker. Men Vædderkvinder har, som mødre, den enestående dyd, der består i ikke at være tilbøjelige til at leve deres egne liv igennem deres børn. Det er en uvurderlig gave. Den skåner barnets psyke, så det kan udvikle sig som sig selv.

Man kunne sige – men selvfølgelig er der undtagelser blandt individuelle Væddere – at Vædderkvinden er en langt bedre elskerinde end hustru. Det skyldes, at hun må have romantik og en vis mængde udfordring i sine parforhold. Og somme tider er hun også voldsomt

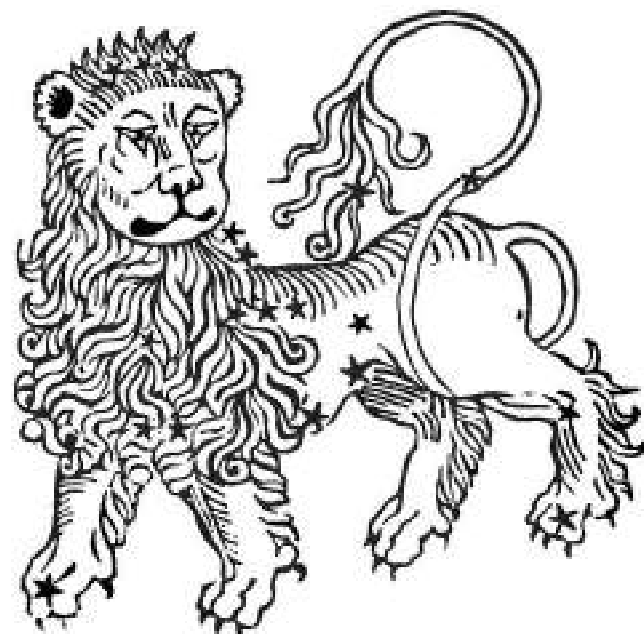
uafhængig og det er alt for sandsynligt, at hun tiltrækker partnere, som let lader sig dominere og som er på udkig efter en Jeanne d'Arc.

Den største vanskelighed med Vædderkvinden i et parforhold er hendes konkurrencelyst. Hun er tilbøjelig til ikke alene at se en mand som en udfordring, men også som en medkonkurrent. At være ene om at være den bedste kan være et virkeligt problem for Vædderkvinden; og hendes medfødte egocentricitet kan også blive skyld i et gevaldigt slag. Det er ikke værre for den kvindelige Vædders vedkommende, end det er for den mandliges; men det synes, som om det mandlige ego, på dette trin af vores udvikling, er dårligere rustet til at klare et Vædderangreb, end det kvindelige ego, som har et par tusind års træning.

Vædderkvinden er også tilbøjelig til at overtage styringen og lave om på sine kære. Denne form for indblanding – populært kendt som herskesyge – er underholdende for nogle mennesker og ophidsende for andre. Det afhænger af din smag og af, om du kan håndtere det på en produktiv måde eller ej. Bedst er det at bekæmpe det, fordi Vædderen forstår et godt slagsmål, hvorimod hun ikke forstår listige hentydninger og understrømme og forfinede emotionelle pressioner. Vædderkvinden er ofte forsvarsløs over for den tilslørede barbar, den indirekte fjendtlighed. Det er grunden til, at hun ofte er meget bedre venner med mænd, end med kvinder. Det er typisk for Vædderkvinder at foretrække mænds selskab. Det skyldes til dels, at hun på besynderlig vis er uegnet til at opfatte små understrømme, subtil jalousi og hentydninger, som er så stor en del af skyggesiden i venskaber mellem kvinder. Og til dels, fordi bruset fra udfordringen og flirten altid eksisterer for hende.

Denne kvinde er ædel og har en ædel ånd. Hun kan være yderst vanskelig at leve sammen med og relatere til, af alle de grunde vi har diskuteret. I modsætning til Løvekvinden, som foretrækker dronningens rolle, eller Skyttekvinden, som foretrækker hetærens rolle, er Vædderen i stand til at udvise et gevaldigt loyalt og forpligtende engagement. Hun vil slås for dem hun elsker, hellige sig dem, arbejde for dem, tro på dem, inspirere dem. Hun er i stand til at stå side om side på slagmarken, samtidigt med at hun bevarer sin medfødte kvindelighed. Mænd med skrøbelige egoer, som behøver at blive kælet for, hold jer væk. Jeg har en god ven, som er gift med en Vædderkvinde, som engang, efter at have diskuteret en eller anden triviel beklagelse over hendes herskesyge, sagde: »Der er ingen i hele

verden som hende. Jeg vil aldrig forlade hende. Det er, fordi hun er sig selv, sin egen person. Hun gør noget ud af sit liv. Hun er interessant og spændende. Jeg beundrer og respekterer hende.« Hvis du er den type mand, som er tilbageholdende med at beundre og respektere en stærk kvinde, så prøv et andet tegn. Men du vil gå glip af en skrækkelig masse.

Løven

Løvens reklamestab har haft meget travlt i Soltegnsspalterne i aviserne med at portrættere dyrenes konge som den bedste i hele bunken. Når alt kommer til alt, er Solen hans herskerplanet, Det Store Lys, som det kaldes i middelalderastrologien. Derfor har vi følgende traditionelle portræt af Løven: flyvende manke, stærk udstråling, selvtillid og solskin, rede til at besejre og overstråle enhver fjende, elskende sig selv, livet og publikums bifald. De fleste Løver gør deres bedste for at hjælpe til med at dyrke dette image. De vil være de sidste til at fortælle dig, at det ikke er det, tegnet virkelig handler om. Men det er det ikke.

Her kunne det måske være på sin plads med en påmindelse om, hvordan man tolker Soltegn i horoskopet. At være født i et bestemt tegn eller at have en masse planeter eller Ascendanten placeret der, viser ikke automatisk, at du er disse ting, at du har disse egenskaber fuldt udviklet og rede til at blive udstillet i butiksvinduet. Det betyder, at der findes et reservoir af medfødte muligheder i dig, noget at stræbe imod. Du vokser dig ind i dit horoskop, lige som et frø vokser op til at blive en hel plante. Stjernerne modsvarer os, afspejler os, har en forbindelse med os; men de bestemmer ikke vores skæbne.

Hvis du ser en person med en masse Løve i sit horoskop, så begå ikke den fejl at tro, at han er selvtillidsfuld, strålende, egocentrisk, kreativ, selvsikker. Det betyder, at han stræber efter at udvikle tillid til sig selv, prøver at udstråle sig selv i omgivelserne, prøver at finde ud af, hvem han er, prøver at udtrykke sin kreativitet. Og da disse mål sandsynligvis er skrækkeligt vigtige for ham, bruger han en masse tid og energi på at udvikle dem. Men Løven, selvtillidsfuld? Næppe. Hans problem er sædvanligvis lige det modsatte, hvad der er grunden til, at han bruger så meget tid til at tænke på sig selv. Når alt kommer til alt, hvis du kikker i spejlet og der ikke er nogen hjemme, hvilken mening med livet kan du så se?

Løven er et ildtegn. Ildelementet handler frem for alt om opdagelsen og fuldbyrdelsen af fremtidige muligheder. I Vædderen handler disse muligheder om handling, om lederskab, om udfordring. I Løven handler de om at fuldbyrde sin egen specielle myte. Og du behøver ikke at lede længe for at finde myten om Løven. Der findes en vidunderlig bog om betydningen af mytologi af Joseph Campbell, som hedder *The Hero With a Thousand Faces*. Deri er Løven: helten eller heltinden i tusind forskellige forklædninger, spillende tusind forskellige roller, forklædt som en du kender eller måske endda dig selv. Neden under den tilsyneladende jordiskhed og ildtegnenes bombastiske stil findes der altid et hemmeligt barn, som skaber en myte ud af livet. Og Løven elsker mere end noget af de andre to ildtegn at gøre en myte ud af sig selv. Han er så idealistisk, at det er til at græde over. Selv Løven, som klæder sig i verdens kynisme, er i virkeligheden i bund og grund romantiker. Og Løvens idealisme får også ofte ham selv til at græde, eftersom han er tilbøjelig til – idet han har en ret fast personlighed – at blive temmelig fastlåst (forskønnende omskrivning) i sine holdninger og måder at tænke på. Løven er med andre ord tilbøjelig til at forestille sig livet på en bestemt måde – og den måde er sædvanligvis farvet af al den charme og romantik, som fandtes ved Kong Arthurs hof – og når han først har realiseret sin vision, bryder han sig virkelig ikke om at skulle lave den om. Det kræver en masse at overbevise ham om, at livet ikke er den eventyrhistorie, han tror, hvor skurke altid er genkendelige og totalt onde, hvor heltene altid vinder og skurkene altid taber, hvor den smukke, reddede prinsesse er passende taknemmelig og beundrende. Til Løvens store ærgrelse har skurke og helte somme tider fine nuancer af gråt og er ikke så lette at definere. Løver har en slags sort-

hvid opfattelse, som ikke har nemt ved at rumme den menneskelige naturs sammensathed og understrømme. Og disse smukke prinsesser har en grim vane, især på det seneste, med overhovedet ikke at ønske at blive reddet, da de er i færd med at lære at redde sig selv. Hvad skal en stakkels Løve gøre?

Løver indbyder til det ene chok efter det andet på det virkelige livs plan. Som for de to andre ildtegn arbejder hans intuition på overtid og fortæller ham om de kreative muligheder, hvormed han kan udleve sin myte som helt, skaber, understøtter, beskytter af de svage. Det er en barsk rolle at spille nu om dage, eftersom folk kan være så forbandet utaknemmelige. Selv på Kong Arthurs tid var de ikke altid villige til at spille spillet. Så derfor støder Løven som regel, med manken først, ind i visse sider af livet, som han ikke bryder sig ret meget om. Men hvis han stadigvæk kan holde fast ved sit indre billede af sig selv og give afkald på sine krav om, at resten af verden skal tilpasse sig hans ideal, vil det måske en skønne dag gå op for ham, at han virkelig er en helt i færd med at søge efter sit eget Selv, og at den store kærlighed til livet, som blomstrer i ham, ikke er spildt, fordi han lejlighedsvis bliver nødt til at foretage et par tilpasninger til virkeligheden.

Tendensen til at klynge sig til idealet og blive forvirret, når det ikke stemmer overens med virkeligheden, er yderst synlig i Løvens parforhold. Både i forretningsanliggender og kærlighed, i familien og over for venner, forbløffes han evindeligt af den smålighed, flertydighed, jalousi og almindelige nederdrægtighed, som huserer i den menneskelige psyke. Det er ikke, fordi han ikke selv besidder alle disse egenskaber; men Løven vil sædvanligvis gøre sig enorme anstrengelser for at være hæderlig i sin omgang med andre mennesker, fordi det er ridderens kodeks. Helt rigtigt, han er en levende anakronisme. Der findes Løver, der går omkring og hvor man ligefrem kan høre raslen fra rustningen og se de heraldiske bannere vaje i brisen. Loyalitet er forfærdeligt vigtigt for Løven, og ære – et ord, hvis betydning er blevet temmelig anløbent nutildags. Det er fuldkommen forståeligt, hvorfor Løven så ofte kan ses med dette sårede, desillusionerede udtryk i sit noble ansigt.

I den store, farverige verden, som Løven lever i, er forstyrrelser fra små og banale ting ikke velkomne. Løven har behov for at male på sit lærred med store, ubegrænsede penselstrøg. Hvor som helst, der er behov for nogle nye, originale ideer, hvor som helst, der skal gøres

indtryk, hvor som helst man kan forestille sig nye, kreative muligheder, der vil man finde Løven. Freddie Laker er en karakteristisk Løve. Hvem skulle have troet, at en enkelt mand, uden de store luftfartsselskabers enorme midler og hierarki bag sig, kunne have held med at etablere sin »Skytrain Service« med en sådan flair? Læg mærke til annoncerne for hans flyrejser. Du vil ofte se et billede af Sir Freddie selv, smilende idet han lover sine kunder den bedste service, man kan få. Der er Løvepræget: Det personlige præg. Ikke noget koldt, upersonligt foto af en stor, stærk flyvemaskine, som du ser hos de kommercielle flyselskaber. Nej, du får selve manden at se. En smule ekshibitionistisk? Selvfølgelig. Men det er også en del af Løvens charme – jo mere markant og individuel han kan være, jo lykkeligere er han. Visse Løver fører dette ud i de mest aparte yderligheder. Napoleon ønskede f.eks. at erobre verden. Men du vil lægge mærke til, at hvor som helst, det siges, at noget ikke kan gøres, der vil du finde en Løve, som er fast besluttet på at gøre det.

Problemet med alle disse store, ligefremme, farverige penselstrøg på livets lærred, er, at nogen bliver nødt til at rense penslerne og tørre malingen på gulvet op bagefter. Også undervejs. Og du kan være temmelig sikker på, at det ikke er Løven, der føler sig fanget og ulykkelig, når han skal tage sig af hverdagslivets detaljer. Når du læser mytologien, er det ikke ofte, at du finder helten i færd med at overveje, om han skal vaske munden med sæbe, så prinsessen kan acceptere ham. Nej, sådanne detaljer er ikke en del af den mytologiske verden. Hvem har nogen sinde hørt om Kong Arthur på indkøb hos Marks and Spencer for at spare en krone eller to på en ringbrynje? Du har muligvis hørt, at Løven er ødsel. Ja, det er fuldkommen sandt. Hans ødselhed stammer fra to kilder: for det første elsker han, at ting har kvalitet, er smukke og luksuriøse såvel som særprægede og stilfulde. For det andet kan han virkelig ikke bekymre sig om, hvorvidt der er penge nok på kontoen til at dække hans indkøb. Løven kan ikke fordrage at tilpasse sig og hader begrænsninger. Hvis han ønsker noget, så tror han, at han bør have det. Spare? Budget? Vær ikke dum. På en eller anden måde vil det blive betalt. Løvens intuition giver ham også en uknækkelig optimisme. Hvis han får arbejdsløshedsunderstøttelse, vil hans tanker være rettet år ud i fremtiden, hvor han igen vil være på toppen. Problemet med alt dette er, at i mellemtiden er det ofte en anden, som må bekymre sig på hans vegne. Det kunne være rimeligt at sige, at Løven opfører sig, som om

han havde behov for at have en 24-timers sekretær- og bogholderiservice til sin rådighed. Nuvel, din mere succesrige Løve kunne meget vel have netop det, og livet er virkelig en myte for ham, da han kan svælge i sine griller, som det passer ham. For den mere begrænsede Løve kan livet være et helvede. Eller han vil gøre det til et helvede for sin partner, som er den, der hænger på at huske ham på, at han har en aftale hos lægen, huske ham på at han ikke har betalt sin telefonregning, huske ham på at han skal sende sit tøj til rensning, huske ham på... Du kan sikkert se billedet. Løver kan helt ubevidst give indtryk af, at de forventer, at man tager sig af dem og gør rent efter dem, fordi de er optagede af langt vigtigere ting.

Det kan naturligvis udvikle sig til et klassisk scenario og gør det ofte. Da Løven er et ildtegn, drages han ofte ind i parforhold med jordprægede partnere, som synes at give ham den stabilitet og virkelighedssans, som han behøver som modstykke til sine store drømme. Men du skulle høre disse jordiske partnere beklage sig: Hvorfor tror du altid, at du har vigtigere ting at foretage dig og overlader det til mig at rydde op i roderiet bagefter? Det er virkelig ikke forsætligt enevælde. Sig til en Løve, at han opfører sig skidt og han vil som regel blive både forbavset og såret. Det er ikke hans mening at behandle folk som en flok bejlere; men hans tanker beskæftiger sig så ofte med fremtiden eller hans fantasiverden af kreative visioner eller det store overblik, at han ikke bemærker de vanskeligheder, han skaber for andre mennesker. Dog er hans talenter så fremragende, at andre undskylder ham. For en tid.

Dette hænger sammen med en anden besynderlig side af Løvens psykologi. På grund af den let dramatiserede verden, han lever i, kan han ofte ikke fatte den kendsgerning, at den ydre verden ikke kun drejer sig om ham, sådan som den indre gør. Derfor er det tit svært for ham at erkende, at livet fortsætter uden ham. Han har behov for at føle, at han er betydningsfuld for sig selv og forsøger derfor ofte at finde denne fornemmelse af selvværd ved at være betydningsfuld for andre mennesker. Når de ikke lægger mærke til ham, bliver han såret. Objektivitet er ikke et af Løvens stærke punkter. Jeg havde engang en ven – en Dobbeltløve, med både Solen og Månen stod i Løven – som, da han en dag syntes, at hans tennissko var for snævre, skar snuderne af dem. Et par dage senere, dukkede en ny mode op i skoforretningerne (det var i Hollywood, det naturlige tilholdssted for mange Løver) – tåløse støvler. Min Løveven observerede dette fænomen med en vis charmerende blanding af forundring og selvtilfredshed og sagde så i fuldt alvor: »Jeg ville ønske, folk ikke altid efterlignede mig på den måde.«

Der har vi det. Sagen er, at folk faktisk tit efterligner Løver, fordi de tit har stil og personlig udstråling og det er let at se, hvordan en lille smule opblæst personlighed rækker vidt. Intet i verden er helt så vigtigt for Løven, som hans egen verden. Det er ægte smerteligt og vanskeligt for ham at se ud over sin egen bevidstheds brilleglas og forstå, at andre mennesker virkelig er anderledes, tænker og føler anderledes, og som det vigtigste, har ret til at være anderledes. Inderst inde er Løven dyrekredsens guddommelige barn. Og for et barn er verden en mystisk og spændende forlængelse af ham selv. Solen skinner for hans skyld, skyerne regner på ham og for hans skyld, held og uheld står personligt i forhold til himlen, som begunstiger ham eller ikke kan lide ham, i stedet for hverken at være resultat af hans egne bestræbelser eller af tilfældigheder.

Løvemænd og Løvekvinder finder det ofte svært at dele scenen med andre. At dele med en anden betyder at fjerne muligheder for, at deres egen kreativitet kan komme til udtryk. Det betyder også at være begrænset, fordi de må tilpasse sig til en andens behov og følelser. Derfor vil Løven ofte finde veje, åbenlyse eller fordækte, – og der findes mange fordækte Løver, som ikke rigtig ser ud som Løver, men som faktisk er lige så trofaste over for deres tegn, som dem med en større personlig udstråling – til at kræve det råderum, som er blevet fraranet dem, tilbage. Hvis du er den frygtsomme og hemmeligt vrede type, så hold dig væk fra Løver. Ildtegn er ikke kendte for deres sensitivitet over for følelsesmæssige strømninger omkring dem og de er ikke gode tankelæsere med hensyn til andre menneskers behov, hvis disse behov ikke udtales. Løven kan uforvarende komme til at trampe på andres følelser uden overhovedet at have det til hensigt eller uden overhovedet at erkende det; simpelthen fordi han er så optaget af sine egne visioner. Derfor må du lave lidt larm, hvis du ønsker en del af scenen. Hvis du igennem 10 års ydmyg underkastelse har skabt et præcedens og så opdager, at du har fået mavesår eller migræne, fordi du syder af vrede over denne afstumpede Løvefølsomhed, så er det din egen skyld. Husk barnet. Selv om Løven elsker at pynte sig og over for andre fremstå som toppen af stil, så er han skrækslagen ved tanken om ikke at blive elsket, om at være middel-

mådig, uværdsat og ubemærket. Og hans stolthed vil sjældent tillade ham at indrømme det.

Det er somme tider svært at forstå, at disse farvestrålende, altid individualistiske mennesker ikke altid er de udadvendte personer, de synes at være. Løven er ofte genert og dybt indadvendt, men er så afhængig af andres kærlighed og accept, at han vil gøre praktisk talt hvad som helst for at opnå deres godkendelse. Det er et identitetsproblem. Den første opgave i livet, som udfordrer Løven, er spørgsmålet om, hvem han er, hvorfor han er her og hvorfor han udelukkende er sig selv. Det er en livslang udfordring. Hvis han ikke kan mønstre det selvværd, som han behøver, fra sine indre ressourcer, så vil han forlange at få det fra publikum, ligesom en narkoman kræver sit stof. Men hans virkelige rejse må finde sted inde i ham selv, ind til kilden til hans egen væren. Løven er inderst inde et religiøst tegn, idet ordet her bruges, således som det oprindelig var ment: at binde tilbage, at genskabe forbindelsen til oprindelsen. Det er hemmeligheden ved hans intense behov for at skabe noget, som afspejler hans egen grundlæggende substans – det være sig en virksomhed, en bog, et maleri, en politisk bevægelse, et flyselskab, en videnskabelig bedrift, et kejserrige, et fotografi. Det er i denne skabelsesproces, at han opnår sin virkelige selvværdsfølelse. Løven er en katastrofe, når han forsøger at følge andres råd og belæringer. Et liv brugt på at følge andre vil ofte tage livet af ham med en hjertesygdom og frustration. Han har behov for på en eller anden måde at skabe noget, uanset hvor småt, som fuldt og helt er hans eget.

Løven kræver den samme ædelhed af andre, som han selv stræber efter. Han kan være en uudholdelig perfektionist med hensyn til både andres og sin egen adfærd. Intet mindre kan gøre det. Knus hans drømme og du vil forårsage ham smerte; men smerte er det eneste, som kan ryste ham ud af hans stolthed og selvtilfredshed. Hans hjerte er en ædel ridders. Men han har behov for realisme og jordisk visdom og frem for alt humoristisk sans vedrørende sig selv og sine egne fobier. I myter og eventyr er helte ikke de komiske roller. De roller er overladt til hofnarren. Det synes at forholde sig således, at når Løven lærer selv at være narren og kan grine lidt af sig selv, så kommer hans sande ædelhed til syne. Fleksibilitet er det også vigtigt for ham at lære, for det mangler han som regel også. Han har frem for alt behov for tro på sig selv, hvad han står for og på hvad han forsøger at blive. Løven er det mest menneskelige, det mest noble, det mest tragiske – i den klassiske, græske betydning – af tegnene. Det skyldes, at tegnet er indbegrebet af menneske, denne forvirrede skabning, som er halvt dyr og halvt gud og som endnu ikke har forstået hverken sin egen oprindelse eller den kendsgerning, at verden er befolket med andre menneskelige væsener, som er forskellige fra ham. Den Løve, som lærer dette, er virkelig en helt.

♌ Myten

En af de myter, som hjælper med at kaste lidt solskin på det Solbeherskede tegn, Løven, er middelalderlegenden om Parsival. Selv om vi måske genkender denne skikkelse som Sir Percival fra Gral-historierne, så er Parsival i virkeligheden en meget ældre skikkelse, hvis rødder findes i før-kristen keltisk og germansk mytologi. Og hvis vi skulle tillægge Parsival et Soltegn, ville det nok blive Løven.

Parsival er indbegrebet af helten på sin spirituelle søgen. Som vi har set, ligger helteskikkelsen Løvens hjerte nær, da dette tegn er virkelig optaget af det at udtrykke ens unikke, individuelle potentiale.

Vores mytiske helt er, ligesom mange andre helte, faderløs ved historiens begyndelse og vokser op i en skov sammen med sin mor. Han er uvidende om sin oprindelse, da hans mor har gjort sig umage med at forhindre ham i at finde ud af det. Hun er bange for, at han vil forlade hende og drage ud i verden. Derfor lever Parsival naivt og uskyldigt i sin bekvemme rede i skoven.

En dag rider en gruppe riddere igennem skoven og Parsival ser dem og snakker med dem. Han beslutter at blive ridder. Hans mor får naturligvis et hysterisk anfald, da det betyder, at han forlader hende. Hun prøver at forhindre ham; men han er besluttet på at søge sin fremtid, at finde ud af, hvad han måske kan blive til. Riddernes ædelhed og ridderlighed har fyret op under hans visioner og hans fantasi. Derfor laver han en meget mangelfuld rustning af træpinde og blade og rider af sted.

Løver er mærkeligt nok ofte faderløse eller har et vanskeligt forhold til deres far. Det synes, som om den dybere betydning bag dette tegn kræver en form for søgen efter en rigtig far, et indre selv eller en

åndelig kerne. Og kaldelsen til at forlade det kendte og bekvemme til fordel for en farefuld og strålende fremtid er også karakteristisk for Løven. Han må ofte gøre oprør mod autoriteter eller sociale skikke og normer for at starte sin egen søgen. Uanset, hvor du møder ham, har han altid sine øjne rettet mod at blive større, bedre og mere betydningsfuld. Der er altid noget, der drager ham, noget mere tiltrækkende, end den situation han befinder sig i.

Så Parsival påbegynder sine eventyr. Efter mange omskiftelser får Parsival et syn i en skov, hvor han finder sig selv inde i et mystisk, glitrende slot omgivet af røgelse, guld og nogle mærkelige skikkelser. Der er en syg, gammel konge med et sår i lysken, som udfører et omhyggeligt ritual, hvori det forgiftede blod suges ud med spidsen af en lanse. Der er en gådefuld og smuk kvinde, som kommer ind bærende på et fad, hvorpå der ligger et sværd og en genstand, som i senere kristne legender bliver kendt som Den Hellige Gral – det bæger, som Kristus drak af under Den Sidste Nadver. I den oprindelige historie er Gralen eller Sangraalen – som slet ikke er et bæger, men en sten – De Vises Sten i alkymien, symbolet på det evige Selv. Parsival stirrer forvirret på dette drama, men siger ikke noget. Hans mor har lært ham ikke at stille uhøflige spørgsmål til fremmede. Så han tier stille under hele ceremonien. Til sidst taler en kraftig, vred stemme til ham og fortæller ham, at han har begået en forfærdelig fejl og svigtet alle, fordi hele pointen var, at han skulle have stillet det magiske spørgsmål, som ville have gjort den syge, gamle konge rask igen og dermed have vundet Gral-kvinden til hustru og Gral-slottet til arv. Og spørgsmålet er: Hvad betyder dette?

Parsival vågner op fra sit syn kold og alene i skoven. Han erkender, at han har været blind og uvidende og beslutter at finde Gral-slottet igen en dag. Anden del af legenden drejer sig om hans langsomme modning. 20 år senere genfinder han som moden mand og en sand helt slottet efter megen smerte og lidelse. Denne gang husker han at stille spørgsmålet. Og han opdager, at han i virkeligheden er Gral-kongens søn og bliver den nye konge og vogter af Livets Sten.

Hvis vi fjerner de senere forskønnelser, som kristendommen har givet dette eventyr, så kan vi i det se Løvens livsmønster. For Løvens åndelige søgen er søgningen efter Selvet: Hvem er jeg? Hvad er meningen med mit liv? Hvad er det, som gør mig forskellig fra andre mennesker? Det er en meget indadvendt, dybtgående søgen. Mange Løver er ikke på nogen måde klare over, at dette er deres vej; men de

følger den ikke desto mindre alligevel. De traditionelle tolkningers prangende Løve er sædvanligvis enten en meget ung Løve, som ikke er vågnet endnu eller en ældre Løve, som har mistet Gral-slottet og ikke har mod til at prøve igen. Så han søger sin identitet i publikum. Men Løven er ikke rigtig dyrekredsens forlystelsesdirektør. Den rolle må gå til Skytten, hvis vidtløftige hersker, Jupiter, er en meget bedre repræsentant for amatørdramatikerne. Løvens vej går inde i ham selv, selv om frugterne af hans kreative søgen ofte er produkter, som verden ser og hylder. Men den skabende proces har i virkeligheden ikke noget med publikum at gøre. Den sker mellem Løven og ham selv, det i ham, som skaber. Det er denne opdagelse af, at en anden, et noget inden i ham er i stand til at fremkomme med kreative ideer og billeder via hans eget sind og egne hænder som medium, der er Løvens mest betydningsfulde opdagelse. Det er vejen til Gral-slottet. Den Løve, som er modig nok til at følge denne vej, vil til sidst nå sit eget centrum. Carl Jungs psykologi er et glimrende udtryk for denne søgen efter Selvet. Jung kaldte den proces, hvorigennem et menneske bliver sig selv, for individuationsprocessen. Det er en livslang rejse. Selvets centrale motiv, personlighedens indre essens, er af den allerstørste betydning i Jungs psykologi. Det er ikke nogen tilfældighed, at Jung var Løve.

Også af denne grund er Løven selvcentreret. Han besidder en form for konstant selvbevidsthed, en slags vidne, som altid bevidner sig selv bevidne sig selv, som aldrig rigtig tillader ham at være fuldstændig opmærksom på omgivelserne undtagen i deres forhold til ham selv. Det er næsten umuligt for Løven at frigøre sig fra sig selv. Det bør han heller ikke. Hele hans rejse handler om at opdage, hvem dette vidne er. Som Alan Watts' limerick siger:

Der var engang en mand, som sagde: »Skønt jeg tror, at jeg ved, at jeg ved, ønsker jeg, at jeg kunne se det skjulte jeg, som kender mig, når jeg ved, at jeg ved, at jeg ved.«

Løvens tendens til at være selvcentreret kan være irriterende for andre tegn. Men det er nødvendigt, at man tager det for, hvad det er: En stærk drift til at opnå selverkendelse. Løven har også behov for at forstå dette, fordi han ellers kan begå den fejl at antage, at det er det lille »mig«, som er genstand for al den energi. I så fald bliver han virkelig ulidelig. Han kan blæse sig selv op og tro, at han er det mest vidunderlige menneske i verden, Guds udvalgte søn, som hele verden skylder ærbødighed. Men hvis Løven nogen sinde lærer at for-

stå, at denne »anden« inden i ham ikke er ham, men hans kilde, så er han virkelig nået frem til Gralens vision og blevet til et lys, som kaster lys over andres liv, ikke gennem det, han gør, men gennem hvad han er – den sande helt, som har nået sin rejses mål.

♌ Skyggen

Løvens skygge er nok en af de bedst kendte skygger i dyrekredsen. Det skyldes, at intet af det, Løven gør, er småt eller beskedent. Alt er stort og lidt større end selve livet. Det indbefatter hans skyggeside. Vi kunne kalde det »Jeg, Kongen syndromet«. Vendingen: »Jeg, Kongen« blev anvendt af den hellige, romerske kejser, Karl V, i det 16. århundrede og det betød, at der ikke kunne stilles spørgsmål ved, at han regerede verden. Hvis et dokument var underskrevet: »Jeg, Kongen«, så var der ikke mere at snakke om. Man diskuterede, debatterede, argumenterede, forhandlede ikke, ej heller omtalte man sagen igen. Man adlød bare. Scenen lyder nogenlunde, som følger:

VEN: (Til Løve) Jeg har besluttet mig til at søge efter et andet job. Jeg er virkelig dødtræt af at arbejde i forsikringsbranchen. Jeg kunne godt tænke mig at finde noget mere kreativt.

LØVE: Jeg har lige det rette til dig. Du kan arbejde for mig. Jeg har brug for en til at redigere mine filmmanuskripter, før de bliver optaget. Du kan redigere og korrekturlæse dem.

VEN: Jamen, jeg ved ikke noget om film.

LØVE: Det kan jeg lære dig (tonen i stemmen bliver fyldig og ædelmodig). Vi starter selvfølgelig med at give dig en ret lille løn, da du jo, når det kommer til stykket, ikke har nogen erfaring; men efterhånden som du lærer, øger vi den. Lad os sige 300 kr. om ugen.

VEN: (Sønderflået af skyldfølelse. Væmmet ved tanken, men taknemmelig over at have fået chancen til at arbejde inden for et nyt område.) Det er ikke ret meget.

LØVE: Jamen, du har jo ingen erfaring. Du skal ikke bekymre dig. Du får mere efterhånden.

6 måneder senere:

VEN: Tak for lønforhøjelsen. For resten, jeg har prøvet selv at skrive et lille manuskript. Jeg ville sætte pris på dine kommentarer.

LØVE: Selvfølgelig, selvfølgelig. Jeg vil med glæde læse det. Jeg er sikker på, at du har gode evner.

6 uger senere:

VEN: Du har brugt min ide.

LØVE: Hvad snakker du om?

VEN: Det der filmmanuskript. Du har taget min ide og skrevet den ind i dit eget manuskript.

LØVE: Vær nu ikke latterlig. Det er min egen originale ide. Ser du, jeg bryder mig ikke om tonen i din stemme. Det var takket være min gavmildhed, at du overhovedet kom ind på dette arbejdsområde. Hvis det ikke havde været for mig, ville du stadigvæk have arbejdet på det forsikringskontor. Jeg gjorde dig en tjeneste. Dette her er så din måde at gengælde det på. Det er sgu skide utaknemmeligt. Jeg fik den ide for lang tid siden. Du tror da vel ikke, at jeg fik den fra dit tåbelige manuskript. Se nu her, du har arbejdet hårdt. Nu skal jeg fortælle dig noget; vi giver dig 50 kr. mere om ugen og flytter dig over til kamerastyring. Det er noget, du ikke ved så meget om...

Scenen illustrerer flere sider af Løvens skygge. Den første side kikker somme tider ud gennem Løvens ædelmodighed. Somme tider er denne gavmildhed ægte og ingen i hele verden kan være så gavmild og rundhåndet, som en Løve kan. Men når skyggen sniger sig ind, er den slet ikke ægte. Der er en bagtanke med i spillet. For blot at nævne en enkelt ting, så elsker Løven, at der er nogen, som behøver ham; han elsker at føle at andre er afhængige af ham. Somme tider glemmer han, at det, at opmuntre en anden persons egen individualitet, er lige så vigtigt som altid at give. At modtage en gave kan somme tider være endnu vigtigere. Somme tider giver og giver Løven, men ønsker ikke at modtage, fordi det sætter den anden person på lige fod med ham og fjerner taknemmelighedsgælden.

Løven omgiver sig også ofte ubevidst med kreative mennesker, så han selv kan skinne mere. Det sker, når Løven ikke beskæftiger sig med det han elsker, når han ikke har en chance for selv at være kreativ. Men han belønner dem ikke med den anerkendelse, deres anstrengelser fortjener og tager somme tider – ubevidst – deres ideer for sine egne. Han kan spille på den kendsgerning, at han var den, som gav dem en chance eller gjorde dem en tjeneste, og aldrig virkelig tillade dem frihed til at blomstre på egen hånd. Og når de prote-

sterer, får han dem med al sin charme til at føle sig skyldige og utaknemmelige, i og med at han nu har været så gavmild og tolerant. Det er svært at vide, hvad man skal stille op med en Løve i et sådant humør, fordi det er hans egen utryghed, der bryder igennem og som får ham til at opføre sig på denne mindre ærefulde facon. Du ved, at du er blevet taget ved næsen, men at der ikke er noget, du kan sætte fingeren på. Når du er blevet taget ved næsen af en Stenbuk, en Jomfru eller en Vægt, så ved du nøjagtigt hvordan og på hvilken facon. Som regel er Løven faktisk så gavmild og rundhåndet, at det ikke er muligt at forestille sig nogen som helst situation, som man kan give ham skylden for. Derfor klynger han sig til dig og får dig til at føle dig som et godt menneske, fordi du har hjulpet ham, og Løveskyggen opsuger gradvist alle dine ideer og betragter dem som sine egne.

Det er en temmelig mørk skygge, denne her. Men Løven gør alting på en flot måde og hans ædelhed er tilsvarende storslået. Når Løven skinner, er han et hoved højere end alle andre; men når han er i sin skygge, er han tilsvarende mørkere. Hans skygges egentlige rod er hans ego, kongepsykologien. For Løven er andre mennesker i hans liv ofte kun forlængelser af ham selv. Han er ægte i sin tro på, at deres kreativitet er hans, deres ideer er hans og at han er i sin gode ret til at tage for sig af retterne, fordi når det kommer til stykket, så er det jo altsammen hans univers under alle omstændigheder og han er kongen. Det er en form for ren ufølsomhed, en mangel på erkendelse af andre menneskers individualiteter. Det kommer af at være så optaget af sin egen individualitet. Det er ikke hans hensigt at være sådan. Nogle Løver glemmer at give andre æren for deres resultater, når skyggen er i arbejde. Eller de undlader at uddele ros og ægte opmuntring. Løven tror, som konge og far, at de mennesker, han elsker, er hans børn. Uheldigvis har børnene en metode til at gøre oprør mod hans enevælde. Så føler Løven sig uretfærdigt behandlet og fortæller verden om det.

Dette er en af grundene til, at det er så forfærdelig vigtigt for Løven at udvikle sine egne kreative udtryksmuligheder. Han har behov for anerkendelse af sine egne evner og bør være rede til at putte en masse tid og energi i at sikre, at han frembringer noget, som gør sig fortjent til det. Den Løve, som ikke har skabt noget, bliver for ofte sur og jaloux og så ser man skyggen titte frem. Han prøver at tilrane sig scenens midtpunkt fra enhver, som tilfældigvis befinder sig der, idet han glemmer, at de måske har arbejdet hårdt for at nå dertil.

Der er andre egenskaber ved hans skygge. En er »jeg ved, hvad der er bedst for dig« mønsteret, som belaster mange i øvrigt varmhjertede og ærværdige Løver. De mener det godt. Det gør de virkelig. Deres råd er ment som en hjælp og de giver dem gratis og er utroligt gavmilde med deres tid og i deres anstrengelser for at hjælpe dig. Problemet er bare, at du muligvis ikke har bedt om det. Løver har ry for somme tider at blande sig ret meget og det kan somme tider gøre dig tosset, især hvis Løven tilfældigvis er din mor eller din bedste ven, når de inviterer sig selv til at ordne dit liv for dig og så ser så rædsomt sårede ud, når du afviser deres gode råd. Løven behøver at blive behøvet. Da hans myte er heltemyten, behøver han i endnu større grad at blive opfattet som en frelser, en som virkelig har gjort noget for andre mennesker. Hvis han ikke kan frelse en eller anden, hvordan kan han så være en helt? Og hvis du protesterer – lad os sige, fordi du faktisk ikke har behov for at blive frelst eller ville foretrække at finde din egen frelse – så synes han, at det er din fejl, fordi du er utaknemmelig og ikke værdsætter ham.

En tredje egenskab ved hans skygge er »jeg ved alt« syndromet. Det handler om Løven, som ikke kan bære at indrømme, at der er noget, han ikke kan eller ikke ved. Det minder lidt om Jomfruskyggen, en anden ved-det-hele; men motivationen er en anden. Jomfruen er nødt til at vide alt, fordi han er bange for alt, hvad der er ukendt. Løven må vide alt, fordi han er nødt til at være konge. Selv når hans bidrag er temmelig absurd og lyser af blomstrende uvidenhed, vil han ikke give sig. Jeg kendte engang en Løve, som var sådan. Han hævdede at vide noget om alt muligt, fordi han havde behov for et image, som værende yderst lærd. Hvis du tvivlede, ville han begynde at argumentere. Selvfølgelig havde han altid ret. Hvor vover du at tvivle på det? Hvad? Ikke kende svaret? Ikke ham. Han vidste alt. Han blev endda fornærmet og vred, hvis du tvivlede på ham, for at dække over sin utilstrækkelighed. Jeg, Kongen. Hvad kan Løven stille op med denne skygge? Meget af den kræver at være meget, meget bevidst om sig selv. Løven har svært ved at være bevidst om andres behov, fordi han tager en masse for givet. Løven er ikke et tegn, der handler om forholdet til andre mennesker, ligesom Krebsen, Vægten og Fiskene. Men Løven har behov for at gøre denne galante indsats, som består i at lægge mærke til, hvad hans adfærd gør ved andre mennesker og give dem deres uafhængighed og den ære de fortjener, hvis han ikke ønsker at miste sine venner og si-

ne kære gennem fjendskab og modvilje. Fjendskab er pinligt for Løven, som har så voldsomt behov for at blive elsket. Vi har sagt, at Løven ikke rummer det mindste lille anlæg for ondskabsfuldhed og det er fuldstændig sandt. Men hans skygge kan være noget af en tyran, som unødvendigt tramper på andre menneskers vilje og ønsker. Medmindre han er i stand til sætte tid af til at udtrykke sin kreativitet, løber han risikoen for at frarøve andre mennesker deres. Det er ikke nogen nem opgave; men det er en, som det er værd at stræbe efter og som passer sig for den ægte, ædle personlighed, som er Løvens virkelige fundament.

Der er et smukt billede på et af Tarotkortene, som beskriver Løven på en fin måde. Det er kortet for Solen. Det viser et lille barn, kronet med en blomsterkrans, ridende uden sadel på en hest, med begge arme og ben strakt ud i luften af glæde. Han holder ikke engang fast i hesten, så tillidsfuld er han over for livets gavmildhed. Bag ham stråler en kæmpemæssig sol. Dette er den Løve, som virkelig tror på sit eget, indre selv. Han behøver så ikke at eje andre; han er bare sig selv og det er godt at leve. Skygger har det med at forsvinde i middagssolen.

♌ Løven som elsker

Kærlighed får verden til at løbe rundt for Løver. Og kærlighed er, ligesom enhver anden oplevelse i tilværelsen, noget mytisk for ham, noget, som må dramatiseres til det yderste. Kærlighed skal også være stor, ligefrem, imponerende og dramatisk. En lille smule ømhed er ikke Løvens stil. Han elsker at være forelsket og elsker at spille elskerens rolle. Og hvis du er modtageren, hvadenten det er en mandlig eller kvindelig Løve, ligner det sandsynligvis ikke noget, du har oplevet før.

For at nævne en ting, så er det Løvens magiske talent for de rette teatralske gebærder. Han er romantiker og en gavmild sådan; og en af hans måder at vise sin kærlighed på er at øse gaver ud over sin elskede. Og disse gaver er ikke bare ganske almindelige, banale æsker chokolade. Det er mere sandsynligt, at de er kostbare, eksotiske og

vanskelige at få fat i; og de er sædvanligvis ting, som det er meningen, man skal bære, så enhver kan beundre dem. For Guds skyld, vis din taknemmelighed. En Løve, som har påtaget sig en hel del besvær for at give sin elskede en gave, kan blive fuldstændig knust og ydmyget, hvis gaven ikke bliver modtaget med passende begejstring. Løven er en bedre giver end modtager. Han elsker oprigtigt at give; men han yder ikke tjenester uden forberedelse; der ligger en vis selvbevidsthed bag dem og han har behov for at blive takket.

Løvens kærlighedsidealer er imidlertid forskellige fra Vægtens, det andet tegn, som frem for alt andet handler om kærlighed og parforhold. For Vægten er kærlighed en udveksling, et partnerskab, et møde mellem to forskellige individer. For Løven er det en skabende akt og han er solen i centrum. Somme tider kan du få en tydelig fornemmelse af, at midt i Løvens romance er han så forelsket i at være forelsket og så forelsket i det smukke billede af sin kærlighed, at han på en eller anden måde glemmer at lægge mærke til dig. Det er et almindeligt Løveproblem i kærlighedsaffærer. Partneren føler sig på en måde lukket ude af historien, medmindre han eller hun er et af disse mennesker, som også har håndelag for at gå ind og ud af eventyrlandskabet.

Men bortset fra dette problem – og det kan være stort eller lille, afhængigt af Løven – er Løven virkelig den ideelle elsker. Talentet for at gøre en kærlighedsaffære magisk, til noget specielt er uanset køn en af Løvens specielle egenskaber. Han kan altid få dig til at føle det, som om det er første gang, at nogen i hele verden nogen sinde har været forelsket. Han elsker med stil og uden hæmninger. Og det ligger også i hans natur at være loyal; for skønt Løven kan være forfængelig og elsker at blive beundret af det modsatte køn, er han grundlæggende en konstant partner og har et idealistisk syn på kærligheden, som noget, der holder. Når han elsker, kan han flytte bjerge. (Hvis han ikke elsker, vil han ofte udnytte.)

Selvfølgelig kræver han noget i bytte for al den loyalitet. Han kræver f.eks. loyalitet til gengæld. Løven er, hvadenten mandlig eller kvindelig, en jaloux kat og vil ikke tillade mindre småkravl at efterstræbe hans udkårne mage. Han kan være meget påfaldende og ikke så lidt grov i sin måde at fornærme og bortvise udfordrere på. På en måde nyder han konkurrencen, under forudsætning af at han er på sikker grund, da denne form for ridderlig kamp passer til hans image. Hvad han ikke kan udstå er forræderi, hvilket er dybt såren-

de og kun sjældent vil blive tilgivet. Løven har et naivt hjerte og en vidunderligt himmelstræbende idealisme. At forråde hans tillid er en rædselsvækkende ting for ham. Hvor Stenbukken forventer det og Skorpionen mistænker det konstant, kan Løven ganske enkelt ikke tro det. Han vil kun sjældent se under overfladen efter hvorfor. For ham er det en kardinalsynd, den værste synd, man kan begå. Og man får ikke ret tit chancen til at begå den igen.

Hvis du ønsker at forstå præcist, hvor dybt denne æres- og loyalitetsfølelse stikker i Løven, så må du tænke på de holdninger til kærlighed og krig, som var fremherskende i Riddertiden. Frankrig har altid været et levende eksempel på den ridderlige kodeks; og en fransk ridder, som opdagede, når han en enkelt gang blev taget til fange under kamp i Hundredårskrigen, at den person, som havde taget ham til fange, blot var en simpel bonde af lavere rang end ham selv, ville slå sin fangetager til ridder, så de havde samme rang, således at hans egen rang af ridder ikke blev ærekrænket. Se, det er Løven. Det siges, at Frankrig styres af dette tegn og man har ikke svært ved at tro det, hvis man læser lidt fransk historie. Og den franske holdning til kærlighed er typisk Løveagtig: Det er en kunst.

Løven forventer ikke alene loyalitet og troskab, men også at blive behandlet som en konge eller en dronning. Det er et sværd med to ægge. På den ene side kan Løven være så elskelig, at du under alle omstændigheder ønsker at behandle ham som kongelig. På den anden side kan denne »Jeg, Kongen« vane somme tider være lidt trættende, fordi den rummer noget dobbeltmoralsk. Nuvel, det er måske lidt uretfærdigt at sige sådan; men på trods heraf, så synes Løven en stor del af tiden at fungere på et dobbeltmoralsk grundlag. (Hvordan kunne han ellers være, når hans primære motivation er hans egen selvrealisering?) Men det er somme tider svært på en blid måde at minde Løven om, at hvad der er godt for ham, er også godt for dig. Han er tilbøjelig til at glemme det.

Til gengæld for den loyalitet og kærlighed, Løven så intenst søger, tilbyder han en vidunderlig beskyttende egenskab. Den mandlige såvel som den kvindelige Løve vil slås for de personer, han elsker og forsvare dem loyalt. Han kan være beskyttende og støttende og forfærdelig omsorgsfuld og er ikke uvillig til at yde nogle temmelig store ofre på vegne af sin kærlighed. (De små ofre er somme tider sværere for ham.) Men når det kommer til store armbevægelser, viger

Løven ikke tilbage. Han kan være fuldstændigt selvopofrende og opgive alt og aldrig ærgre sig over det.

Alt i alt er Løvens kærlighedsaffærer og ægteskaber interessante, men forløber kun sjældent glat. Han er en for temperamentsfuld skabning og hans visioner og idealer er for store til, at han kan undgå konflikter på de mindre betydningsfulde livsområder.

Løven kommer ikke godt ud af det med den jordiske virkelighed i parforhold og med den menneskelige naturs begrænsninger og mangel på konsekvens. Det Løven ønsker er den totale kærlighed, den mytiske kærlighed, den kærlighed, som blev besunget i trubadurernes sange for 6 århundreder siden. I en vis forstand eksisterer den form for kærlighed ikke og Løven oplever som følge heraf som regel på et eller andet tidspunkt skuffelser i kærlighedsforhold. På den anden side er dette symbol på kærlighedens magt også en realitet på et andet plan, og intet tegn er som Løven i stand til at bringe myternes verden ind i den almindelige verden for på en blid måde at minde andre dødelige om, at de også er helte og prinsesser. Hvis du befinder dig i nærheden af en person, som hele tiden prøver at være en omvandrende myte, begynder du at forstå, at myter findes overalt omkring dig; og et parforhold med en Løve kan overbevise dig om, at eventyr ikke er så dumme, når det kommer til stykket.

♌ Den mandlige Løve

Man kunne forvente, at Løvemanden måtte være en smule større end livet. Det er han som regel også. Somme tider er det på den iøjnefaldende måde – hans kreative evner eller hans succes eller hans farvestrålende personlighed. Løven har ofte en stærk personlig udstråling – og hvadenten du kan lide ham eller ej, vil du sandsynligvis lægge mærke til ham. Somme tider ses den mere stille, mere indadvendte Løvetype på scenen og han brøler ikke højt om hvor enestående han er. Men hvis du lærer ham at kende, så vil du opdage, at inderst er han akkurat den samme, og det samme behov for at lave en myte ud af sit eget liv eksisterer dybt inde i ham. Lad dig ikke tage ved næsen af stille, generte Løver. De har måske deres Ascendant i

mere begrænsende tegn som Krebsen eller Stenbukken eller Jomfruen. Men de er ikke desto mindre Løver. Og denne kvalitet af intens selvbevidsthed, der består i altid at føle det, som om de står på scenen med et publikum, der ser på, gennemsyrer selv den mest indadvendte Løve.

Da han lever så meget i sine visioner, er Løvemanden ofte tiltrukket af en mere jordpræget partner. Det kan være en vidunderligt kreativ kombination; men det kan også være en katastrofe. Hvor det fungerer, søger Løvemanden den stabiliserende indflydelse fra sin partner og opnår måske en grad af realisme og kontakt med virkeligheden gennem hende – ved at værdsætte hendes mere jordiske syn på livet. Hvor det er en katastrofe, udspringer det simpelthen fra Løvens tendens til at undervurdere detaljer og det almindelige livs ting. Når han tager dette standpunkt, vil han sandsynligvis behandle sine kvinder, som om de var en del af hans liv for at gøre rent efter ham og minde ham om hans aftale kl. 11. Det ender sædvanligvis med en meget vred og bitter partner.

Den romantiske Løve kan slå benene væk under dig. Hans holdning til kærlighed er hverken forsagt eller hæmmet, og disse storslåede armbevægelser – hvadenten de er gaver eller magiske rejser til magiske feriesteder eller dramatiske, emotionelle erklæringer – er uimodståelige. En Løvemand kan få en kvinde til at føle sig fuldstændig feminin og attråværdig. Og det er temmelig typisk for Løvemanden at have en temmelig lang, stor og insisterende skare af beundrere og mennesker, som efterstræber ham. Selv hvis han ikke i traditionel forstand er smuk eller succesrig, er der noget over ham, som kvinder finder fascinerende. Løven er en meget maskulin skabning. Der er intet forblommet over ham. Han kan ofte være det arketypiske hankønsvæsen og uanset kvindefrigørelsen er det ganske svært at modstå denne form for magnetisme.

Problemerne opstår senere. Der var engang, på en tid hvor kønsrollerne var temmelig usmidige, og kvinderne kun havde få chancer for og måske kun lidt ønske om at leve uden for disse roller, da Løvemanden fra ethvert synspunkt var alles idealbillede på manddom. Det er han for den sags skyld stadigvæk. Problemet er, at samfundet har forandret sig, og folk har forandret sig, og det er i stigende grad blevet klart, at mænd har en feminin bestanddel i deres psyke og kvinder en maskulin. Behovet for at udtrykke dette modstykke inde i en selv er et stigende krav i vores kultur. Og det er her Løven møder sine vanskeligheder, for han tænder ikke ret meget på forestillingen om at have en kvinde med et liv, som rækker ud over ham i centrum. Mange Løvemænd bliver stærkt irriterede, når en kvinde viser for stor interesse for eller engagement i en karriere, et kreativt forehavende eller blot et opbud af selvstændige interesser, hobbier eller ideer. Løven har behov for at føle, at han er solen, rundt om hvilken din måne kredser. Hvis du pludselig frigør dig og begynder at skinne med dit eget lys, er han tilbøjelig til i bedste fald at blive lidt sur og i værste fald at kvæle din individualitet, fordi hans egen bliver truet. Det er en sjælden Løve – omend den er både mulig og ses regelmæssigt – som ikke alene kan anerkende behovet hos sin mage for at udtrykke sig selvstændigt og kreativt, men også sit eget behov for en selvstændig partner. Han kan kun virkelig gøre dette, hvis han står på et fast fundament af selvtillid og selvværdsfølelse. Ellers kan han være temmelig vanskelig at være i nærheden af, da alt hvad du foretager dig, som ikke sætter ham i centrum, bliver betragtet som et forræderi.

Løvemanden opnår sandsynligvis mere harmoniske parforhold med de mere bevægelige tegn – Tvillingerne, Fiskene, Jomfruen, Skytten og måske Vægten. Det er, fordi han grundlæggende er et fast tegn; han har ikke nemt ved at ændre sine vaner og synspunkter og da slet ikke fordi en anden person har sagt, at han skulle gøre det. Hvis du prøver at forcere eller ændre en Løvemand, så spilder du din tid. Han kan være stædig i en grad, som kan gøre dig vanvittig, og hans stolthed vil kun sjældent tillade ham at anerkende visdommen i dine råd. Det er hans sag at give gode råd, ikke at modtage dem. På den anden side kan det at tro på ham, tro på hans drømme, have tillid til hans håb og acceptere hans somme tider barnagtige behov for konstant bekræftelse og opmærksomhed skabe mirakler. En Løve, som ved, at man tror på ham, kan udrette mirakler ude i verden og i sig selv.

Hvis du tilhører den mere uafhængige eller selvstændige type, kan Løven være et stort problem for dig. Han kræver masser af tid, kærlighed, opmærksomhed og hengivenhed. Han ville alligevel ikke være halvt så interessant eller have halvt så stor en personlig udstråling, hvis han var den selvudslettende type. Hvem har for øvrigt nogen sinde hørt om en helt, som skjulte sig et eller andet sted i baggrunden, mens hans dame klarede paragrafferne? Yderliggående rødstrømper bør holde sig væk fra dette dyr, for selv om Løven som

regel elsker kvinder og elsker at elske kvinder, så forventer han, at hans kvinde først og fremmest er kvinde. Hvis du har behov for primært at blive anerkendt som et individ og først dernæst som kvinde – så vil du komme til at se nogle pelstotter flyve, hvis du prøver at skabe et hjem sammen med dyrenes konge. På den anden side, hvis du er den selvudslettende martyrlignende type, er Løven heller ikke noget for dig, for han ønsker, at du skal være lige så kongelig, som han er. Det reflekteres tilbage på ham selv og han har behov for at være stolt af sin partner. Hvis du involverer dig med en Løve, er det sandsynligt, at du får et vanskeligt, men livligt parforhold. Det er aldrig et nemt tegn – alt for temperamentsfuldt. Men intet kan sammenlignes med Løven, når det drejer sig om rent og skært liv, vitalitet og farve. Og hvis du ønsker at have en partner, som du respekterer og er stolt af, så er Løven sandsynligvis et godt valg for dig. Han er ikke bare hvem som helst, når det kommer til stykket. Han er sig selv for enhver pris.

♌ Den kvindelige Løve

Ydmyg, mild, farveløs og selvudslettende er denne dame ikke. Hun er dronning og forventer at blive behandlet som sådan. Selv den mere undertrykte Løvekvinde vil vise denne side af sin natur, selv om den kan være stærkt forklædt i socialt acceptable udtryksformer for god opførsel. Sandheden er, at Løvekvinden er stærkt individuel og ikke god til at være alles yndlingsmodel på konventionalitet. Hun er som oftest en ballademager, eller en kvinde, som forårsager, at folk sladrer om hende. Hun har et intenst behov for at leve sit eget liv på sin egen måde og det liv skal have lidt farve og lidt dynamik i sig. Har du nogen sinde iagttaget løvinder i bur i en zoologisk have trave frem og tilbage og frem og tilbage med rasende og stirrende øjne, fordi de ikke har plads til at strække ud? Det er, hvad der sker med Løvekvinden, når hun bures inde enten af sociale forventninger eller et begrænsende parforhold.

Løvekvinden har behov for plads til at udtrykke sine kreative impulser. Hvadenten disse har form af kunstneriske talenter, organisatoriske evner, evner inden for public relations eller hvad som helst, så har hun behov for at være en speciel person og være ekstremt god til et eller andet, som kan skaffe hende en eller anden form for anerkendelse. Anerkendelse er lige så vigtig for Løvekvinden, som for Løvemanden. Hvis Løvekvinden ikke finder en udtryksform, vil hun sandsynligvis prøve at opnå sin anerkendelse enten ved at få enhvert tilgængeligt hankønsvæsen til at forelske sig i hende eller ved at forsøge at spille rollen som Pygmalion og forme sin mands og sine børns liv og siden hen fordre passende anerkendelse fra dem for alt, hvad hun har gjort. Denne dynamiske, energiske kvinde må have en scene, som hun kan optræde på. Ellers vil hun sandsynligvis smide dig ud af din.

Løvekvinder er ofte yderst konkurrencebetonede. Det kan være på deres arbejdsområde, hvor de har behov for at stråle. Løvekvinden bør have en stilling, hvor hun ikke hele tiden er nødt til at stå til ansvar over for nogen; hun har behov for råderum til at arbejde med sine egne ideer, og skabe sine egne konstruktioner.

Løvekvinder er ofte også meget konkurrencebetonede over for deres eget køn, og det er virkelig ikke et tegn, som egner sig for et godt søsterskab, medmindre de andre søstre er villige til at spille det græske kor bag hovedrollen. Løvekvinden må nødvendigvis spille den kvindelige hovedrolle. Det er meget typisk at se hende med en sværm af venner omkring sig, som alle støtter sig til hende og har behov for hendes gode råd og hjælp. Det skyldes til dels, at hun er både stærk og gavmild og har behov for, at der er brug for hende, og til dels, at hun ikke bryder sig om konkurrence.

Løvekvinder udvider ofte denne tilbøjelighed til at være en støtte for den svagere rolle i deres parforhold. Man ser ofte Løvekvinder sammen med en blid og behagelig og grundlæggende ubeslutsom mand, som ligger for deres fødder og tilbeder dem og giver dem den hengivenhed, de har så hårdt brug for og som også er villig til at lade sig forme. Mange Løvekvinder er bange for stærkere mænd, fordi de har behov for at dominere, og det kan skabe et stort problem, fordi det samtidigt med, at det tilfredsstiller de Løveprægede behov, fornægter de feminine. Og alt for ofte er parforholdsmønsteret det, at Løvekvinden må tage ansvaret, træffe beslutningerne, være den stærke partner og så vredt bebrejde manden for at være svag, når hun i virkeligheden aldrig har givet ham en chance for at være anderledes.

Det er grunden til, at det er så væsentligt for Løvekvinden at have et eller andet livsområde, hvor hun kan stråle uafhængigt af sin familie. Hvis dette behov tilfredsstilles et andet sted, kan hun relatere til de mennesker, der står hende nær på en mindre tvangspræget måde.

Løvekvinden er også meget optaget af det image, hun har i samfundet. Du ser hende ikke tit være forskræmt og selvudslettende; det er mere sandsynligt, at hun vil klæde sig dramatisk, agere dramatisk og tiltrække sig opmærksomhed på grund af sin markante stil og personlige udstråling. Tag f.eks. en Løve som Jacqueline Kennedy Onassis. Selvudslettende er hun ikke. Hun har en Skorpionascendant og er måske derfor mere underspillet, end mange Løveskuespillerinder og -kunstnere er; men stil er skrækkelig vigtigt for hende og det er hendes værdighed også. Løvekvinder bryder sig ikke om at spille tåbens eller offerets rolle. Deres stolthed er voldsom stor.

Deres talenter ligger både i deres evne til at være så stærkt individuelle og så intenst levende og i deres loyalitet og gavmildhed over for dem de holder af. Løvekvinden er i endnu højere grad end Løvemanden tilbøjelig til at vise hengivenhed og give urokkelig kærlighed i parforhold – under forudsætning af at hun bliver behandlet godt. Men det er rimeligt nok, for hun er en speciel person og hun ved det. Tag aldrig, aldrig, aldrig en Løve for givet. Løvinden har kløer og er ikke bange for at lave en scene, som ville få mere socialt hæmmede tegn til at blive blege og kolde af skræk. Hvis du leder efter en kvinde, som også er et individ, et individ til fingerspidserne, så vil du kunne lide Løven. Du vil faktisk endda elske Løven, for det er et tegn, som inspirerer til stærkt modspil. En ting, som sandsynligvis ikke vil ske, er, at du overser hende.

Skytten

Kentauren er en mystisk, sammensat skikkelse fra den græske mytologi – halvt hest og halvt menneske – som altid skyder sin pil mod et eller andet fjernt mål over horisonten og derefter galoperer af sted i en ivrig jagt. Somme tider finder han pilen. Somme tider bliver han imidlertid ført fuldstændigt på vildspor af alle de interessante landskaber på vejen, indtil et nyt mål kalder. Det er et passende og beskrivende billede af Skytten, det tredje og mest flygtige af ildtegnene. For denne hestebueskytte retter virkelig sit intuitive syns lynhurtige pil mod et fjernt mål i fremtiden; og det meste af hans liv tilbringes med at forfølge den ene pil efter den anden. Det store spørgsmål er, om han har sigtet rigtigt eller ej. Og derefter om han overhovedet kan finde sin pil.

Nøgletemaet i hele denne klassiske forestillingsverden er, at det, som virkelig interesserer Skytten, er spændingen ved at sigte og fascinationen ved rejsen. Målet er i virkeligheden, når det kommer til stykket, forholdsvis uvæsentligt. Skytten har en grundlæggende, medfødt holdning, der går på, at livet er et eventyr, en rejse, en søgeproces – og den virkelige sport i at leve er at gøre denne rejse så in-

teressant, afvekslende og omfattende og så informativ, som muligt. At komme til målet er ikke pointen.

Jupiter, Gudernes Konge i den romerske mytologi, siges at være Skyttens tegnhersker. Og vi kan lære en masse om vores kentaurvenner ved at se nærmere på Jupiters imponerende skikkelse. Først og fremmest er han ædel, værdig og majestætisk. Det vil sige det meste af tiden, når han har sit olympiske hof omkring sig og helt ud til fingerspidserne spiller rollen som »rex deibus« (gudernes konge). Han er en fuldendt skuespiller, vores ven Jupiter. Han er også de olympiske højders mest ødsle gud, en gud, som altid jagter et eller andet – mest kvinder. Nogle Jupiterstyrede personer tager dette symbol meget bogstaveligt og de er dyrekredsens Don Juan'er. Det er dog ikke, fordi de er drevet af en uimodståelig, seksuel lidenskab. Det er idealet, som driver dem, muligheden for noget nyt og spændende. Eventyret, det uudforskede mysterium, det uopnåelige mål, det mål, som slap væk. Det synes, som om Skytten har denne Jupiter-tilbøjelighed til at være bange for, at han måske går glip af noget – det være sig en kvinde, et projekt, en ide, en bog, et kreativt arbejde, praktisk taget alt nyt og uprøvet og uudforsket. På det mere udadvendte plan vil man altid se, at Skytter samles, hvor en ny klub er åbnet, en spændende ny restaurant, en kunstnerisk film, en kreativ workshop eller gruppe af en eller anden art. Nogle personer har brugt det uvenlige ord »modebevidst« til at beskrive denne adfærd. Det, det i virkeligheden handler om, er, at Skytten har en bemærkelsesværdig intuitiv næse for, hvad der vil blive populært, længe før nogen andre ved det. Det er ofte Skytten, som skaber moden, fordi han ser den først og giver sit ofte højtråbende godkendelsesstempel. Og alle andre følger trop, da de ved, at hvis den ikke er god, så ville han ikke gå ind for den.

Den mere indadvendte Skytte, vil måske ikke blive set på hyppige besøg i et nyt diskotek eller på en ny rulleskøjtebane. Men han er sædvanligvis mange kilometer foran alle andre med en ny roman, en ny filosofi, en ny film, et nyt kulturelt fænomen. Det er den samme talentfulde intuition, som fungerer her, men på en mere indre måde. Og den fungerer også med hensyn til kontakter. Ingen andre har så stort et talent for at skabe værdifulde kontakter, som Skytten har. På en eller anden måde er det altid kentauren, som falder over direktøren, som søger efter en ny ledetråd, forlæggeren, som leder efter et nyt værk, pladeproducenten, som leder efter en ny stemme. Den måde, hvorpå heldet synes at øse ned fra himlen på Skyttens gloriebesmykkede hoved, kan få dig til at rive dig i håret. Men det er i virkeligheden ikke held. Det er denne bemærkelsesværdige sans for at se en chance, den intuitive næse, som kan udpege et potentiale eller en mulighed på 30 kilometers afstand. Og også impulsiviteten, hurtigheden, ligefremheden, kald det, hvad du vil, som giver Skytten den helvedes frækhed at prøve lykken, hvor andre tegn ville gemme sig under deres vinger og vente på noget mere konkret.

Kedsomhed er dette ekspansive og uforudsigelige tegns værste fjende; og tro mig, de har let ved at komme til at kede sig. Det kræver blot at skulle gøre en ting to gange på samme måde for at drive den mere rastløse kentaurtype af sted efter den næste pil. Når det kommer til stykket, så har han jo allerede gjort den ting en gang. Hvorfor gøre det igen? Tænk ikke på at fortælle ham om de belønninger, som kommer af at gøre en disciplineret indsats. Giv det råd til en Jomfru eller en Stenbuk. Skytten er ikke interesseret. For ham drejer det sig om den opløftede stemning, som ligger i processen med at komme derhen, ikke om den form for belønning, som man kan holde i sin hånd. Desuden vil han uden tvivl bruge den i løbet af 5 minutter, hvis det nogen sinde skulle ske, at han kom til at holde den i hånden.

Lad os kaste endnu et blik på Jupiter, for han er fuld af informationer om vores uforudsigelige ildtegn. For endnu en ting er, at han har en meget jaloux kone. Ikke fordi jalousi er den rette måde at bevare en Skytte i et parforhold på; indhegninger gør ham vanvittig og ultimatum'er driver ham med garanti direkte til den modsatte adfærd. Tænk dig om en gang til. Men uden denne jaloux kone, som altid går lige i hælene på ham og gør skrækkelige ting ved hans dødelige elskerinder, hvor ville Jupiter så stå? Hvad ville der så blive af gnisten og spændingen ved alle disse småsynder? Ikke sandt? Det, som for en stor del gør dem sjove, er, at Jupiter får lejlighed til at narre nogen, til at spille hasard. Hvis det altsammen var socialt acceptabelt og foregik i det åbne, så ville han sandsynligvis ikke gide. Det ville have været for kedeligt. Elementerne af fare og lidt oprør mod sociale normer er hjerteblod for Skytten. Han kan måske se konventionel ud, men han elsker at prøve lykken.

Endnu en ting ved Jupiter. Han skifter altid form. Når han gør kur, er han tilbøjelig til at være en svane, en tyr, en byge af guld, praktisk taget alt, hvad hans fantasi kan skabe. Det er den fuldendte skuespil-

ler igen. Skytter elsker rollespil – jo mere teatralske, desto bedre. At blive fanget i at bære det samme kostume to gange er aldeles forfærdeligt for ham. Hans rastløse sind søger altid efter nye måder, hvorpå han kan tilnærme sig disse mål, nye kostumer, nye positurer, nye teknikker. Forandring, rejser, konstant mental stimulans, udforskning af ukendte landskaber – fortæl Skytten, at der virkelig findes en skjult skat under det der bjerg og han vil være lige så lykkelig, som enhver Tyr, hvis bankkonto er ved at blive overtrukket. Find en Skytte, som er tvunget til at gå rundt på det samme område igen og igen, udføre den samme rutine i endeløs ensformighed og du vil have fundet den mest elendige skabning af alle.

Jupiter har også et meget eksplosivt temperament. Tænk på alle disse tordenkiler og lyn. Han kan være temmelig frygtindgydende, når han er midt i eksplosionen. Men når det er overstået, er vreden borte og han er jovial igen. Han er ikke en gud, som bærer nag. Og selv om Skytten somme tider kan udvise en temmelig bombastisk form for vrede, komplet med vilde armbevægelser og smadret porcelæn, så ruger han virkelig ikke over det bagefter. Du vil ikke finde Skytten siddende i et hjørne og spekulere på hævn 10 år senere, sådan som du kunne finde en Skorpion, eller pleje sine sår som en Krebs. Når først han højlydt har skældt dig ud, så er han færdig. Ofte kan han ikke forstå, hvorfor modtageren af al denne bralren op og støjen bliver så såret. Når det kommer til stykket, mente han det jo ikke, ikke rigtigt. Alle disse forfærdelig direkte, hårrejsende ærlige bemærkninger, han kom med, var ikke virkeligt sande, de var bare, nå ja, for effektens skyld. Efterhånden som du får samlet dig selv op fra gulvet efter hans byge af dødbringende, verbale pile, kan du meget vel blive forbløffet over, hvor hurtigt han har genvundet sit normale, søde humør. Men Skytten er ikke kendt for sin følsomhed over for de mere forfinede tegn – såsom Fiskene, Jomfruen, Krebsen – men han er ikke klar over det. Hvis du slår ham oven i hovedet, vil han ikke bryde sammen af skræk. Han kunne finde på at slå igen; men det er altsammen en del af spillet. Hvordan kan man blive ved med at være vred på en sådan godtroenhed?

Skytten kan også være direkte tåbelig, hvis du smigrer ham ordentligt. Som alle ildtegnene elsker han mytologi – især hvis det betyder, at han kan gøre en myte ud af sig selv. En elskelig egenskab – medmindre du tilfældigvis er hans kone og det er en anden, som fremkommer med smigeren. Hvad gør du så? Absolut ingenting.

Giv masser af snor. Med lidt held, vil han hænge sig. Ildtegns hjerter er altid trofaste. Men det er over for idealet, at de er trofaste, ikke over for den fysiske virkelighed med alle dens mangler. Og det er temmelig hårdt for denne ildånd at bo i en verden bestående af grænser og begrænsninger. Vis ham, at du har forstået dette og du har skaffet dig et udødeligt venskab.

Venskab er for resten et nøgleord for Skytten. Han vil ofte henvise til en elskerinde som »min ven«, for det betyder til syvende og sidst mere for ham. Stærke følelsesudladninger, især af den klæge slags, som ikke rummer noget romantisk islæt, er meget foruroligende for Skytten. Han kan klare det storslåede drama – når det kommer til stykket, så skaber han jo nok af det selv – men han kan ikke klare svulstighed. Hjemmeliv kan også skræmme ham fra vid og sans. Og det gælder også den kvindelige Skytte. Giv hende 3-4 børn, dynger af uvaskede bleer, at skulle lave mad, at rede senge og ingen udsigt til nogen sinde at kunne flygte på en eller anden spændende rejse og du vil aldrig nogen sinde se nogen flygte så hurtigt. Den verden, som består af tryg, uforanderlig, hjemlig tryghed og sjælefred, er ikke Skyttens forestilling om et lykkeligt liv. Han har behov for at have sin oppakning på ryggen og et bjerg at bestige. Hjemme er rart, så længe bagdøren ikke holdes aflåst.

Hvori består så denne søgen, som enhver sand Skyttepræget ånd må gå i lag med? Det varierer. Der er skrevet meget om dette tegns sportslige side; men det er mere et biprodukt, end selve formålet med at søge. Masser af Skytter hader sport. Og rejser, selv om det ofte er en yndlingsbeskæftigelse for Skytter, er det i virkeligheden et middel til at øge deres horisont med. Den rejsende Skytte er ikke den, som køber 2-ugers feriepakken på et kæmpehotel på Costa del Sol og som sidder i solen og plejer sin solbrændthed. Han er den type, som har behov for at være mobil, som har behov for en by, han kan udforske, en ruin, et slot, et bibliotek, et bjerg, et sted, hvor ingen andre har været. Og jo mærkeligere og mere fremmed kulturen er, des bedre synes han om det.

Sagt i én sætning: I Skyttens hjerte ligger der en stærk trang til at udforske og forstå livet. Uanset om Skytten er rettroende eller ej, så er det ligesom Løven et religiøst tegn – og ordet, religiøs, er her brugt i sin oprindelige betydning: at genskabe forbindelsen. Det betyder at genskabe forbindelsen til kilden, til livets rødder, med en eller anden form for mening. Hvadenten du møder ham rejsende som

sælger eller arkæolog, digter eller lærd mand, uanset hvilken profession eller hvilket arbejde, så bringer han sig selv i land. Skytten forsøger at gøre sit udsyn videre, at øge sin bevidsthed. For Skytten er livet en besynderlig og interessant ting. Det er noget, man skal lege med, udforske, nyde og kikke nærmere på. Og til sidst forstå.

Betragt den røde tråd i en typisk Skyttesamtale. Udtal en almindelig dagligdags bemærkning – noget i retning af: »Har du lagt mærke til, at moden her i sommer er blevet meget fremmedartet – alt det hamp og linned og indisk bomuld?« Ethvert andet tegn ville have svaret med en personlig kommentar. Ja, jeg synes virkelig at det er pænt. Eller, ja, jeg synes det er rædselsfuldt. Eller, det er helt fint, fordi tøjet er så billigt. Eller, min mor synes ikke om det, fordi man kan se igennem det tynde stof. Men hør Skytten. For ham er alting forbundet med noget højere. Hvadenten han er i billardsalonen eller på universitetet, er han en ukuelig filosof, med eller uden det dertil hørende ordforråd. Ekspansion er nøgleordet. Derfor: »Ja, jeg har lagt mærke til det. Jeg er sikker på, at det skyldes, at der i vores nuværende samfund findes et dybtliggende behov for at forsøge at genskabe en forbindelse til naturen. Teknologien har tvunget mennesket til…« Og du er startet på en dyb, bred, ofte overdådigt morsom og hyppigt inspirerende filosofisk diskussion. Skytten betragter andre mennesker meget og han besidder både en udtalt ironisk sans og en høj grad af skarpsindig indsigt. Ildelementets iøjnefaldende intuition er for Skyttens vedkommende rettet mod ideernes verden – ofte med stor dygtighed eller i det mindste med en evne til at fatte bredere sammenhænge og temaer. Ingen Skytte, uanset hvor lidt belæst eller ringe uddannet, mangler denne evne til at skabe forbindelser mellem det latterlige og det sublime.

Jupiter er gudernes konge, fordi han er den største. Og på en mærkelig måde er Skytten det største tegn – med hensyn til horisonter. Det er bedre at skyde en pil højt op og miste den, end at sigte lavt.

♐ Myten

Vi har allerede talt en hel del om Jupiter. Lad os nu se på en af de myter, som er forbundet med selve kentauren; fordi det giver os en nøgle til Skyttens dybere betydning.

Den mest berømte kentaur i den klassiske mytologi var Chiron. Han var en slags kentaurkonge, halvt menneske og halvt hest, som levede med sin stamme i Trakiens vilde bjerge og skove. Han var kendt på grund af sin visdom, som han havde indhøstet gennem et langt og afvekslende liv – især den visdom, han havde om livet, om naturen, om menneskelig adfærd. Vild og uciviliseret, som han var, bragte alle Grækenlands konger ham gaver og sendte deres unge sønner til ham for oplæring, som en forberedelse til deres uddannelse til prinser. Chiron var vismanden, læreren, filosoffen. Han var en mystisk skikkelse; for fra hans mærkelige forening af menneske og dyr stammede både en dyb viden om menneskets dyriske oprindelse og en dyb tristhed over hans egen anderledeshed. Han var en fremmed, en udenforstående. Han så for meget. En af historierne om Chiron beretter, at han fik et sår fra en forgiftet pil. Men på grund af sin visdom havde han fået udødelighedens gave af guderne. Derfor kunne han ikke dø. Men såret kunne heller ikke læges, for giften stammede fra en dødbringende slange.

Derfor har Chiron rollen som den sårede healer, vismanden, som har et uhelbredeligt sår, men som alligevel, på grund af dette sår, langt bedre forstår smertens natur. Han bliver healer ved at lære urternes og magiens hemmeligheder. Og alligevel kan han ikke heale sig selv.

I denne ædle og temmelig tragiske mytefigur kan vi få et glimt af Skyttens dybeste betydning. Det er ikke sådan, at det er et tragisk tegn, langtfra, for ingen er så optimistisk eller yderliggående positiv i sine synspunkter, som Skytten er. Chiron er dog også positiv og optimistisk. Hans sår handler i virkeligheden om kløften mellem den dødelige, dyriske side af ham og den udødelige, gudelignende side. Lad os forklare det på en anden måde. Skytten er med sin intuition og sine visioner ofte i kontakt med mange mysterier. Han har muligvis en dyb, ofte uudtalt følelse af, at livet er meningsfuldt, at mennesket er guddommeligt, at alting har et formål og lærer os en lektie og giver mulighed for vækst; men afstanden mellem hans lyssyn og be-

grænsningerne i at være et menneske er enorm stor. Det håndgribelige, fysiske livs virkelighed er altid ufuldstændig, altid på en måde forgiftet i sammenligning med de visioner, han ser. På en vis besynderlig måde er dette Skyttens egentlige sår. Han kan forsøge at undgå sit sår og kaste sig selv ud i en endeløs løben omkring i en flugt fra den ene spændende oplevelse til den anden, altid stræbende efter at slippe for at stoppe, så han ikke bliver nødt til at føle nogen smerte. Masser af Skytter er den slags mennesker, som går ind i deres lejligheder og øjeblikkeligt tænder for både TV og radio og ringer til en ven for at undgå at være alene med deres tanker. Den Skytte, som har mod til både at se sine visioner og sit livs virkelighed i øjnene, er sjælden; men skulle det lykkes ham, så er han i sandhed den sårede healer, for han har lært medfølelse – en egenskab, som den mere naive eller blinde Skytte totalt mangler. Og han er også indviet i en af livets og menneskets dybeste hemmeligheder – den dualitet mellem gud og dyr, som ligger til grund for os alle.

⊘ Skyggen

Også Skytten har en mørk side. Der findes et par typiske udtryksformer for den. Den ene af dem kunne vi kalde snobben. Ordvekslingen lyder noget i retning af følgende:

VEN Til Skytte: Jeg hører, at du har været på ferie. Var du et interessant sted?

SKYTTE: Åh, Cannes, selvfølgelig. Jeg måtte bare være der, mens der var festival. Det var virkelig dejligt at se Stanley og Michael igen.

VEN: Stanley og Michael?

SKYTTE: Nåh, ja, du kender dem ikke, vel? Kubrick og Cimino. Den nye film er virkelig enestående. Vi fik en lang snak om den under middagen.

VEN: Jeg tog til Southampton i et par uger.

SKYTTE: (Med et ansigtsudtryk, der viser, at han keder sig voldsomt) Virkelig? Det var da interessant. Jeg går ud fra, at du har hørt om Micks skilsmissebetingelser?

VEN: Mick hvem?

SKYTTE: Åh, skidt med det, du kender ham sikkert ikke alligevel. Vel, jeg må se at komme af sted, Ariana holder et cocktail party i aften, og du ved, nå ja, jeg har en tydelig fornemmelse af, at hun kan lide mig, så...

(Der er et efterspil til denne scene. Det handler som regel om, at vennen ikke ser Skytten igen, fordi han simpelthen ikke kender de rette mennesker og ikke følger med i, hvad der sker.)

Skyttens skyggeside kan være en person, som slynger om sig med navne og er med i de rigtige grupper. Der er den litterære Skyttesnob, som kender Lawrence Durrell godt og af og til bor hos ham. Der er den esoteriske Skyttesnob, som er nære venner med Guru Swamikananda og ved alt om hans private sexliv. Der er den politiske Skyttesnob, som altid spiser til middag hos Jim og Maggie. Der er endda en videnskabelig Skyttesnob og en juridisk og en medicinsk version. Skytteskyggen holder kort sagt af at være der, hvor det hele sker og sammen med de mennesker, som det hele sker for; og på en eller anden måde lykkes det ham, med sin vidunderligt intuitive næse, at være i den rette restaurant på det rette tidspunkt og møde den rette person. Et af Skyttens talenter er evnen til at skabe kontakter og finde nye muligheder. Dette talent tages i tjeneste af Skytteskyggen, når bueskytten bruger andre mennesker som sin chance og dropper dem igen, når de ikke er til nogen nytte.

Tro ikke, at snobben er begrænset til den kvindelige Skyttes skyggeside. Det er den ikke. Der er lige så mange tilhængere på disse områder blandt det mandlige køn, som blandt det kvindelige. Og Skyttesnobbeskyggens mandlige variant er ikke mindre villig til at udnytte et seksuelt forhold med en fortryllende eller velkendt kvinde til at bringe sig i en fordelagtig stilling (det var ikke meningen at være vittig), end den kvindelige variant er. I og med at jeg har tilbragt et par år med at arbejde i Hollywoods grammofonbranche, har jeg haft rig lejlighed til at observere fænomenet. Det kan ses inden for enhver profession, hvor berømmelse, forherligelse, kulør og spænding er en del af forestillingen. Og de virkeligt gode af slagsen, dem for hvem det lykkedes at opbygge en veritabel karriere igennem at sole sig i en eller andens rampelys, var som regel Skytterne.

Skytteskyggen er altid den første til at høre om en ny klub, en ny restaurant, en ny bar, hvor de interessante folk holder til. Han vil være den første til at købe pladen, læse bogen, se filmen. Og kors, hvor han snakker om det. En del af morskaben består i, at du får lej-

lighed til at fortælle alle dine mindre indviede venner om denne vidunderlige olympiske verden, som de ikke har adgang til, fordi de ikke har, nå ja, »det«. Og hvis du ikke er en person, som går nogen steder, så har denne Skyttetype ikke tid til dig. Hvis du er kommet ind i varmen, men er på nedtur, bliver hans tid mindre og mindre tilgængelig. Han udnytter andre skamløst, men så charmerende, at du ofte ikke kan stå for det; og på en eller anden måde får han dig til at føle dig afdanket og uinteressant, hvis du ikke har været på de steder, hvor han har været og mødt de mennesker, han har mødt. Javel, enhver skygge søger den ene eller den anden form for magt.

Der er endnu en facet af bueskyttens skygge. Vi kunne kalde den »loveren«. Loveren er en temmelig velkendt side af Skytten og den har meget at gøre med bueskyttens tilbøjelighed til at brede sig for meget. Loveren lover simpelthen. Han lover at låne dig penge, når du har brug for det; han lover dig, at du kan bo i hans lejlighed, mens han er bortrejst; han lover at tage dig med på en rejse til Indien, Egypten, Madagaskar, så snart det bliver sommer; han vil ringe til dig på søndag, i eftermiddag, i næste uge, han vil holde et selskab, han vil købe en bil; du kan selv nævne noget og han vil love det. Og alle disse ting, materielle eller emotionelle eller åndelige løfter, er han aldrig, aldrig i stand til at holde, fordi han aflagde dette eller hint løfte i et øjebliks vild begejstring for både at overbevise sig selv og gøre indtryk på dig. Virkeligheden er anderledes. Du er som regel nødt til at blive brændt mindst to gange af loveren, før du bliver klar over hans spil. Det minder om barnet, der råbte ulv. På det tidspunkt dropper han dig og finder et nemmere bytte.

Og alligevel kan du være sikker på, at når du lover ham noget, vil han ankomme på den aftalte dag for at indkassere. Og, ih du milde, hvor kan han blive sur, hvis du ikke har det klar lige på stedet. Et typisk område, hvor loveren viser sine skyggekulører, drejer sig om penge. Han vil som regel gavmildt tilbyde dem – men ikke når du har brug for dem. Når du har brug for dem, har han som regel ingen penge. Det må retfærdigvis siges, at mange Skytter er lige så rundhåndede og gavmilde, som du overhovedet kunne håbe på. Men skyggesiden er det ikke. Den er ligefrem nærig. Den lyder gavmild – det er loverens talent at lyde godt. Når du har brug for det, så er det der ikke. Men skulle du låne penge til loveren, så kys dem farvel. Hvis du nogen sinde prøver at indkassere dem, så har han glemt det, har ingen penge, er ikke i byen, i morgen, næste uge, næste måned.

Og skulle han låne dig nogle penge, så vil han aldrig lade dig glemme det – helt til den sidste øre. Der er et besynderligt, ubevidst, ondskabsfuldt træk, som af og til viser sig hos Skytten – og jeg gentager ubevidst, fordi den sande Skyttepersonlighed er storsindet og ekstravagant og gavmild og fuldstændig uinteresseret i materielle begrænsninger. Men det er den forbandede skygge igen. Den har andre planer. Og den fjerner Skyttens medfødte ædelhed og store hjerte og viser dig en durkdreven kræmmernæse, som ville få enhver Stenbuk til beskæmmet at se naiv ud.

Skytteskyggens rod ligger i hans problem med at tilpasse sig virkelighedens begrænsninger. Den bueskytte, som ikke er sikker på sig selv med hensyn til at klare sig i verden, som er bange for fiasko, som ikke kan mønstre tilstrækkelig modenhed eller disciplin til at holde fast i noget og gøre det færdigt, falder ofte i hænderne på sin skygge, fordi det er meget lettere at ride på en andens anstrengelser. På bunden er dette ikke et virkeligt onde i Skytten; det skyldes frygt. Skytten er ofte bange for at indgå i noget som helst forpligtende engagement med den håndgribelige verden, for så ville han blive nødt til ikke alene at se formernes begrænsninger i øjnene, men også den kendsgerning, at hans potentielle genialitet muligvis ikke er helt så ubegrænset og kosmisk, som han tror. Jupiter, gudernes konge, er en vidtløftig guddom, som ikke kan tåle begrænsninger. Det er altsammen udmærket for Jupiter, fordi han er en gud og kan slippe af sted med det. Den dødelige Skytte kan ikke. Indrømmet, han slipper af sted med det i langt højere grad, end næsten ethvert andet tegn, fordi han tror på sit held og er optimistisk; og fordi han tror på livet, behandler livet ham pænt. Men han er ikke nogen gud. Og det er ofte svært for ham at affinde sig med sin dødelighed og det at være et almindeligt menneske. Derfor bliver han en snob, som i stedet klynger sig til andres resultater uden at turde løbe en risiko på egen hånd, eller han bliver en distanceblænder, som har et desperat behov for at lyde rig, succesrig, betydningsfuld, fordi det hjælper ham til at føle sig som en sådan, hvis andre ser ham sådan. Det er virkelig ligesom at se et barn spille Cæsar. Skytten kan spankulere omkring og desperat hårdt prøve på at udleve sine fantasier. Det er, når han tillader sig selv at være talentfuld, fantasifuld, morsom, intelligent, rastløst at udforske livet, sådan som han i virkeligheden er, at han kan tillade sig selv at blive elsket for sin egen skyld og ikke for sine fantasiers skyld.

♐ Skytten som elsker

Det er traditionel snak, at Skytten udviser en vis tilbageholdenhed, når det kommer til ting som ægteskabelige edsaflæggelser. Det er ret forståeligt set i lyset af alt det foregående. Eftersom Skyttens store kærlighed handler om åbne muligheder, vil han naturligvis stejle, når han bliver bedt om at opgive alle disse fremtidige muligheder til fordel for en enkelt virkelighed i resten af hans liv. »Til døden os skiller« er en sætning, som genlyder i hans bevidsthed, hovedsageligt på grund af ordet »død«, som er, hvad et sådant engagement kan synes at være for vores evigt søgende bueskytte. Og det er især sandt, for en bueskytte, som allerede har været igennem et ægteskab, som han gik ind i på et tidspunkt, hvor hans idealisme ikke var anløben af erkendelsen af, at somme tider udvikler tingene sig ikke som forventet. Find en Skytte, som en gang er blevet skilt og han vil sandsynligvis blive meget, meget skræmt over at blive bidt igen. Og på mange måder passer den ugifte tilstand Skytten godt; ikke fordi han nødvendigvis altid flakker omkring og er utilfreds, men fordi han i det mindste ved, at han kan eksistere med et minimum af ståhej, hvis han ønsker det. Og blot det at vide at bagdøren står åben, gør underværker for hans bekymringer.

Skytten lyder måske ikke som en alt for god udsigt for et parforhold set ud fra alt det, vi har sagt. Det er selvfølgelig ikke virkelig sandt; det afhænger blot af forholdets kvalitet. Hans myte er helt bestemt vandringsmandens. Men myter afbilder symboler og psykologiske realiteter, ikke nødvendigvis bogstavelig adfærd. Den endeløse søgen efter fremtidige mål og muligheder, den endeløse søgen efter mening, kan i virkeligheden være en søgen, som gennemleves i hans egen sjæl og ikke nødvendigvis gennem en række partnere, som roterer omkring soveværelset. Nogle Skytter vælger selvfølgelig den bogstavelige virkeliggørelse. Og der er ikke ret meget, du kan gøre ved det; medmindre du synes om denne form for åbent forhold og er forberedt på også selv at have dit eget liv. Det er ikke altid noget sygeligt; når det kommer til stykket, så husk Jupiter. Han er et godt forbillede.

Hvis du har engageret dig i et forhold med en Skytte, som denne, vil det ikke være til megen nytte at spille rollen som Juno og blive den plagsomme, jaloux, mistænksomme kone. Det hjælper virkelig

slet ikke; og det driver ofte Skytten, ligesom Jupiter, direkte ind i mere sympatiske arme. Det samme gælder Skyttekvinden, som ofte kan udvise de samme tilbøjeligheder, som hendes mandlige modstykke. Så snart du minder Skytten om, at han er ansvarlig for noget over for nogen, bliver han ofte meget, meget utilpas og bliver nødt til at gøre noget for at overbevise sig selv om, at han ikke kan være bundet af ansvar. Hvis du ønsker at gøre noget som helst for at hjælpe på situationen med en lastefuld Skytte, så prøv omvendt psykologi. Men det er kun for meget stærke mennesker. Ellers find dig et mere konstant og hjemmegående tegn.

Hvis det er nogen trøst, så prøv at huske på, at Skytten, som værende idealist, som regel drives af sit behov for at realisere sine romantiske fantasier. Det parforhold, som han går ind i på dette grundlag, betyder tit ikke ret meget; og han vil som regel vende om og komme hjem igen, fordi hjemme er der, hvor hans stabilitet ligger. Han både længes efter og frygter stabilitet; men det er mere sandsynligt, at han vil længes efter den, hvis den ikke ligefrem hænger ham om halsen som en møllesten. Skytten drives også ofte af en dyb følelse af seksuel utilstrækkelighed. Da han er et ildtegn, har han tit svært ved overhovedet at være i sin fysiske krop, som indebærer irriterende begrænsninger. Hans syn på kærlighed vil sandsynligvis også være så præget af ønsketænkning og så fuld af ilddramatik og krav om fuldkommenhed og åndelig forening, at intet parforhold helt vil kunne tilfredsstille hvert eneste af hans behov. Men jagten efter det evigt feminine er simpelthen en del af hans mønster, og han må have lov til både at fortsætte med det og blive desillusioneret af det. Forlad ham, hvis du er nødt til det, da dette somme tider hjælper ham videre med visse erkendelser – som f.eks. den kendsgerning, at andre mennesker ikke altid vil vente på, at han kommer tilbage. Men det er en del af hans rejse og den unge Skytte, som nægter sig selv at udforske kærligheden, opdager sædvanligvis som midaldrende, at han må bryde ud af sine konventionelle bindinger. Og senere i livet er det langt mere smertefuldt med børn og terminer og alle de andre ting, vi er tilbøjelige til at samle sammen, efterhånden som vi bliver ældre.

Der findes selvfølgelig masser af Skytter af begge køn, som er helt villige og i stand til at engagere sig i parforhold. Men også her må du passe på ikke fejlagtigt at anse din kentaur for at være en anden dyreart. Han bryder sig stadigvæk ikke om at være buret inde, selv om

han er helt tilfreds med at forblive sammen med en enkelt person. Det betyder at være indeburet psykologisk såvel som seksuelt. Det betyder, at når han har behov for at svæve af sted i sin forestillingsverden og sin fantasi eller i en bog, som opildner ham eller i en filosofisk spekulation, som efterlader dig gispende og grundstødt, som en fisk på tør jord, så bliver han simpelthen nødt til at tage af sted. Hvis han har behov for at rejse – og rejse er for mange Skytter en eliksir, som altid tjener til at forynge deres blafrende ånder – så lad ham eller hende rejse og alene om nødvendigt. Det betyder ikke, at bueskytten er i færd med at stikke af. Det betyder bare, at han er nødt til at bruge disse hesteben lidt, føle jorden bevæge sig under sig, afskyde en pil eller to blot for at holde armene i form. Man kan ikke rigtig tæmme Skyttens ånd. Han er ikke et husdyr. Forsøg end ikke. Hvis du ønsker en rolig, jordisk type, så prøv et jordtegn. Det er tragisk at se bueskytten, når han er blevet kneblet og bundet af en person, som ikke vil lade ham træne sin ånd. Og det kan være meget subtilt – det er ikke så enkelt, som bare at lade ham komme hjem til den tid, der passer ham. Det er en meget sart, psykologisk proces den måde, hvorpå vi af og til kontrollerer og ejer hinanden; og meget af den indebærer at knuse den andens drømme.

Skytten har behov for at tro på noget, og han har behov for at have nogle mål, selv hvis de ikke er realistiske. Konstant, smålig kritik af disse mål er ensbetydende med at ødelægge ham. Hele tiden at minde ham om, at noget, som er ham kært, er dumt eller umuligt eller urealistisk eller barnagtigt, er den bedste måde at jage ham væk på for bestandigt. Men på den anden side, hvis du ikke troede en lille smule på hans drømme, ville du alligevel ikke være sammen med ham, vel? Eller ville du?

Skytten kan være den mest gavmilde af alle sjæle, både materielt og emotionelt. Men han kan ikke give på kommando, som en varm eller kold vandhane. Hvis du lader ham give spontant, kan han overraske dig med en eller anden spændende plan eller et spændende projekt – som regel en rejse et eller andet sted hen – præcis, når du har mest brug for det. Hans intuition er særdeles god på den måde. Kræv at han skal give regelmæssigt, på konventionelle måder og han vil føle sig knust og utilstrækkelig. Han er en temmelig selvcentreret sjæl – det gælder også kvindelige Skytter – i og med at der er en vis ufølsomhed ved ildtegnene. De skal mindes om, at de er åndsfraværende eller ubetænksomme. Du bliver nødt til direkte og uden 10 års

opsparet vrede sydende under overfladen, at sige: »Du afbryder mig, skat.« Ellers ved de simpelthen ikke, at de gør det. Og du bliver også nødt til at være en smule realistisk med hensyn til i hvilken grad, de er i stand til at modificere denne adfærd, fordi selv en Skytte, som er håbløst forelsket, er stadigvæk tilbøjelig til at være ufølsom. I en vis forstand er han nødt til at være det; hvis dine øjne er fæstnet på den fjerne horisont, kan du ikke samtidigt være opmærksom på, hvor du går. Hvis du ser nøje på ethvert græsstrå under dine fødder, går du glip af horisonten. Du kan ikke få begge dele.

Hvis Skytten indgives en følelse af, at han godt kan være sig selv, så giver han frit af sig selv. Og ingen er så underholdende og stimulerende en partner, fordi for ham er livet fuldt af spænding og nye muligheder og hans begejstring er smittende. Det hele er en stor legeplads. Knur ikke. Hvornår gav du sidst slip på dig selv og bare nød livet? Skytten bryder sig mindst om folk, som bliver ved med at minde ham om, at han bliver nødt til at blive voksen og mere ansvarlig. Han kender den stemme, han har den også inde i sig selv og den lyder sandsynligvis skrækkelig meget som hans mor eller far. Det er den sikreste måde at gøre ham meget vred på, og en vred Skytte er ikke det samme som en vred Krebs, som surmuler eller en vred Skorpion, som ruger eller en vred Jomfru, som kløver pindebrænde eller en Stenbuk, som syder. En vred Skytte vil sandsynligvis smadre porcelæn, vælte stole og råbe højt. Senere vil han selvfølgelig glemme det, for hans temperament ligger ikke til sygeligt rugeri. Men han kan lave en helvedes masse støj undervejs.

Den verden, som fængsler en i sløv rutine og uendeligt kedsommeligt ansvar, er for både den mandlige og den kvindelige Skytte den visse død i et parforhold. Det er det også at få stillet krav og blive givet ordrer. Personlig frihed er en gud for Skytten og han vil give afkald på en masse for at bevare sin gud i nærheden. Han tror også på demokrati, hvilket også gælder den kvindelige Skytte; så prøv derfor ikke gør-som-jeg-siger-stilen, for du vil bare blive grinet af eller forladt. Det Skytten behøver og virkelig værdsætter er en ven, som han kan dele sine drømme med og som er der, når han lander med et bump (hvad han uundgåeligt altid gør til sidst). Det er virkelig ikke ret meget at bede om – hvad har man, når det kommer til stykket, venner til?

♐ Den mandlige Skytte

Denne flygtige og fascinerende skabning kan ofte kendes enten på hans tilbøjelighed til at gestikulere vildt eller på hans tilbøjelighed til at fortælle meget morsomme historier. Han vil ofte gøre begge dele. Men en af de ting, som oser ud af Skytten, er hans sans for dramatisk ironi.

Du vil ofte se, at Skyttemanden foretager sit rejseri og sin vandren omkring på et mentalt plan, mere end på et fysisk. De er ofte dyrekredsens tilsyneladende intellektuelle, som sluger bøger, indtager alle former for viden ligesom velsmagende måltider. Men Skytten er ikke et intellektuelt menneske i den forstand, som Tvillingerne er det; han er ikke disponeret for at analysere alle de småstumper af information, som falder ham ind, med en fintandet kam. Han er meget mere intuitiv og mere interesseret i at se sammenhænge mellem forskellige videnområder, end i at dissekere dem. Og hans forstand er spekulativ – hvadenten det drejer sig om filosofi, litteratur, kunst eller aktiemarkedet.

For ham er dette forstandens liv meget vigtigere, end hvad han skal have at spise til middag. Han vil faktisk tit glemme at spise. Skyttemanden har en besynderlig vane, især i den tidlige del af sit liv, med at blive engageret i temmelig materielle og jordiske kvinder, som ser denne åndsfraværende og indtagende egenskab ("Den kære stakkel, han er så intelligent og han kan ikke engang huske at skifte skjorte) og omgående føler, at de bliver nødt til at tage vare på ham. Hvad han ikke har brug for, jeg gentager, hvad han ikke har brug for, er, at blive taget vare på. Ja, selvfølgelig ville han bo i en svinesti uden dig, og hans tøj ville være krøllet og hans hår trænge til at blive klippet; men hvis du gør alle disse ting for ham, vil han ikke alene komme til at afsky det med tiden, han vil heller aldrig lære selv at gøre det. Desuden ville han nok også være ligeglad. Skytten er ligesom de andre ildtegn ofte tiltrukket af jordtegnene – Tyren, Jomfruen og Stenbukken. Og Skyttemanden med en jordisk partner vil, for en tid, bestemt tillade hende at blive et symbol på stadighed, stabilitet, tilregnelighed. Hvis du har anlæg for denne rolle, så prøv at holde op med at spille den straks fra starten, ikke til sidst. Det er en tragisk fejltagelse, som sker regelmæssigt i parforhold med Skytter. Du kan ikke være mor for ham, indtil han bliver voksen. For at nævne en ting, så betyder det at blive voksen i hans sprog noget, der er helt anderledes, end at blive voksen i dit. For jordmennesker er modenhed ensbetydende med at påtage sig ansvar i den håndgribelige verden. For ildmennesker er modenhed at se, vide og forstå. Set på jordiske betingelser bliver Skytten aldrig helt voksen. Det bør han heller ikke. Og al denne omhyggelige, moderlige omsorg og skjortestrygning, som sædvanligvis sigter (hemmeligt) på at binde denne flotte, omvandrende sjæl til dig i al evighed, vil sandsynligvis give bagslag på en slem måde. Skytten har med alle sine længsler efter jord og stabilitet til syvende og sidst brug for at finde disse kvaliteter i sig selv. Og jo mindre ansvar du påtager dig for ham, desto mindre fortrydelig vil du blive og jo mere afslappet vil han føle sig og jo bedre bliver fremtiden for jer begge.

Ikke fordi du har skylden. Bueskytten er en stimulerende og spændende og dynamisk mand, og hans rapfodethed, denne tillokkende, men uopnåelige egenskab, bestående af fri selvudfoldelse og utæmmede visioner, gør ham forfærdelig tiltrækkende for især kvinder, som længes efter lidt spænding og eventyr i deres liv. Og der er ingen tvivl om, at Skyttens eventyrlystne sjæl garanteret ikke vil kede dig. Men prøv at finde eventyr og spænding i dig selv først, hvis du vil være så rar, så vil du sandsynligvis nyde ham og hans visioner meget, meget mere. En af Skyttens grundlæggende holdninger til livet er at grine af det; når det kommer til stykket, hvad er det så, der er så alvorligt, når du virkelig tænker over det? Du må selv have humoristisk sans, ellers vil du slet ikke kunne forstå alt det, han griner af; især når han griner af dig. Skytten kan af og til være en skrækkelig drillepind og han kan godt finde på at udspekulere en snedig, lille stikpille til enhver, som slæber rundt på for megen alvor eller opblæsthed. Heldigvis afbalanceres denne ikke særligt charmerende egenskab af det forhold, at han også kan grine af sig selv.

Den mandlige Skyttes største problem i parforhold er at skabe den frygtede bro mellem romantiske fantasier og den kødelige virkelighed. For mange bueskytter er det bare for stor en kløft og det lykkes dem aldrig at bygge bro over den. At leve i fantasiens verden er, hvis du har penge nok at leve for, den eneste udvej for denne Skyttetype. Nogle bueskytter fortvivler og føler, at de aldrig vil opnå et godt parforhold, så derfor strejfer de rundt livet igennem efterladende et spor af brudte affærer bag sig, uafsluttede sager, ikke tilbagebetalt gæld, ulevet liv. Angsten for fiasko er her lige så stor, som angsten

for materiel fiasko er for Skytten. Hvad var det egentlig, Jupiter prøvede at bevise? Bag den ofte foragtende og ironiske holdning, som mange Skyttemænd har til kærlighed og forpligtende engagement, finder man ofte et skræmt barn, som er bange for, at hans romantiske verden skal blive knust. Barnet kan opbygge en temmelig stor kynisk mur omkring sig. Han kan bevæbne sig med et lammende udvalg af sarkasmer, vittigheder og sidebemærkninger, som får dig til at tro, at han ikke har noget hjerte. Men indeni er han et barn. Fald ikke for det. Skytten har et hjerte af guld. Det kvæstes bare nemt. Til sidst lærer han, at ideen er at nå det første mål først. Og tillid og venskab er de vejvisere, som hjælper ham på vejen. Han kan selv give disse til overflod og han fortjener dem virkelig selv til gengæld.

♐ Den kvindelige Skytte

Der findes også kvindelige eventyrere. Ikke alle opdagelsesrejsende, bjergbestigere og jordomrejsende er mandlige Skytter. Og den sande kvindelige bueskytte er lige så rastløs, lige så sulten efter spænding, længes lige så meget efter at udforske det fascinerende karneval, som hun ser som livet, som hendes mandlige modstykke gør. Denne kvinde har i ekstraordinær høj grad behov for personlig frihed og hun er ikke kendt for hverken sin villighed til at gifte sig eller sin villighed til at påtage sig husligt ansvar. Hun er ofte lykkeligere ved at tilbringe sit liv uden nogen af delene. Og det er lige så sandsynligt, at hun vil få et barn uden for ægteskab og gladeligt opfostre det som en rejseledsager, som at hun vil forskanse sig bag trygge mure. Mure er for enhver Skytte, som at holde en rød klud op for en tyr.

Enhver karriere, som giver råderum, rejser, bevægelsesfrihed og chance for nye kontakter behager Skyttekvinden. Og den bueskytte, som ikke stræber efter en karriere, behøver alligevel disse ting. Skulle alt andet mislykkes, bliver hun en af selskabsverdenens spidser, fordi hun så i det mindste kommer til at holde selskaber og møde spændende mennesker. Der findes også mange indadvendte, filosofiske Skyttekvinder – og nogle, der, ligesom Jane Fonda, er filosofiske, men som også er mere typiske for deres tegn i og med, at de råber højt om deres filosofier. Man ser ofte Skyttekvinden engageret i en eller anden god sag, fordi hendes skarpsindige visioner og fornemmelse for bevægelser i den gruppe, hun tilhører, giver hende interesse for og engagement i menneskeligt velfærd.

En ting, hun ikke er, det er at være uden meninger. Skytter tænker altid på et eller andet, tygger det igennem, lærer det at kende, læser om det, diskuterer det. Overbevisninger er forfærdelig vigtige for Skyttekvinden, selv om hendes overbevisninger sandsynligvis ændrer sig regelmæssigt. Skytten er et flydende, fleksibelt tegn. Somme tider ser man også tydeligt den mere spirituelle eller religiøse side af Skyttekvinden – idet den ofte viser sig som en interesse for religion, myter, psykologi og diverse udsøgte, esoteriske eller okkulte emner. Der findes en kærlighed til det ukendte og udfordrende, det magiske og det uforklarede.

Skyttekvinden besidder også en udpræget sans for morskab og humor. Og den berømte, ligefremme Skyttetunge høres også tydeligt hos hende. Du kan ikke forvente, at en bueskytte vil smigre dig på en diplomatisk måde. Det er mere sandsynligt, at hun vil levere en verbal knytnæve lige mellem øjnene – ikke fordi hun er brutal, men fordi hun har en tilbøjelighed til at tale, før hun tænker og til ikke helt at være klar over, at du, som den følsomme sjæl du er, netop er blevet uigenkaldeligt knust af hendes fornærmelse. Hun har sædvanligvis også ret; det er temmelig svært at narre Skyttens skarpe intuition, som har en evne til at se durk igennem forstillelse og hykleri.

Du kan måske se et strejf af snob i hende. Skyttekvinden har tit behov for at være der, hvor der sker noget, hvor interessante og spændende mennesker befinder sig. Hvadenten det sker på grund af hendes egne talenter eller på grund af en anden persons, tiltrækkes hun af alt nyt og betydningsfuldt. Og hun har behov for hele tiden at være i bevægelse, for at arbejde med noget og have travlt med sine projekter. Det, som ikke fungerer, er et 9-16-job ved et arkivskab på et kontor eller et 6-8-job med at lave morgenmad til børnene og gå på indkøb og stryge. Du har måske lagt mærke til, at mange Skyttekvinder faktisk er skrækkeligt uegnede til at tage sig af sådan noget som at organisere håndgribelige ting. Hvis de gør det, får de ofte god, jordisk hjælp – disse Jomfruer og Stenbukke og Tyre, som står stille i baggrunden og indkasserer pengene og vasker op. Pyt med det. Hendes evner ligger i at bringe folk sammen, inspirere dem, glæde

dem, lære dem noget, åbne verden for dem. Faktisk ikke i at gøre rent efter dem.

Den romantiske Skytte kan få det problematisk i et langvarigt parforhold. Da hun elsker det nye og det spændende, følger hun muligvis sin mandlige modparts mønster, idet hun altid søger efter ridderen på den hvide hest, som kan tage hende væk fra banaliteterne og vise hende en verden af eventyrromantik. Det kan være en bogstavelig eller opdigtet eskapade; men sådanne eskapader er almindelige og vil med stor sandsynlighed optræde. Men hun kommer ikke tilbage igen, hvis hun overlades til sig selv. Hvad, du ikke kan, er at eje hende; i så fald vil hun slås og hun er ikke fremmed for tanken om blot at gå sin vej. Skyttekvinder er meget uafhængige. Man kan endda se det i Skyttebarnet. Man beordrer dem ikke til noget. Man beder dem. Pænt.

Skytten har ligesom Tvillingerne behov for at være i stand til at kommunikere. Hvis du er på jagt efter den stille, føjelige type, så glem det. Mange Skyttekvinder er store snakkehoveder; og de kan snakke om hvad som helst, de finder interessant og spændende. De har en vis evne til at få det til at lyde spændende også for andre. Somme tider bliver de ved for længe, og bliver til plageånder; og der findes ikke noget så kedsommeligt som en kedsommelig Skytte, når først hun kommer i gang med sin aktuelle yndlingsinteresse eller -begejstring. Men Skytten er generelt set et konversationsdyr og har behov for en partner, som også er interesseret i og villig til at snakke. Den stille, tavse type klarer sig ikke særlig godt i et parforhold med en bueskytte.

Alle ildtegnene har behov for at være forelskede. Den fine skelnen mellem at elske og tilstanden af forelskelse er helt i orden for de mere rationelle elementer, luft og jord. Men uden troen på kærligheden visner ild. Og Skyttekvinden er virkelig i sit hjerte forelsket i selve livet. Det skal leves, ikke bures inde; og selv om hun uundgåeligt vil få en hel del romantiske knubs som følge af sagens natur – ikke mindst fordi hendes behov for personlig frihed og uafhængighed kan jage et par skræmte partnere væk – mister hun aldrig sine håb om fremtiden. Denne kvinde er optimist, en troende på livskvalitet og livskraft. Tilbring nok så kort en tid i hendes nærhed og du vil også begynde at tro på det. Skyttens tro er smitsom. Men i modsætning til de fleste andre smitsomme ting er den ikke dødelig. Tværtimod. Den giver næring til livet.

Jordelementet

> Problemet ved altid at have begge ben solidt plantet i jorden er, at man aldrig kan få bukserne af.
>
> J.D. SMITH

Eftersom jord er det, vi alle står på, er lavet af, trækker næring fra og som vi er uløseligt rodfæstede i, kan man sige, at i astrologien er jord et symbol på den 3-dimensionale, materielle verden, den synlige forbindelse mellem tid og rum. Jord er virkelig, jord er solid, jord er tilregnelig, saglig og tilstedeværende. Og jordtegnene – Tyren, Jomfruen og Stenbukken – besidder som deres grundlæggende måde at opleve livet på en væren opmærksom på og en erkendelse af alt, hvad der optager sanserne. Jord repræsenterer virkelighedsbegrebet til fuldkommenhed. Eller hvis vi skal sammenfatte alt dette, så er jordmennesker frem for alt realistiske.

Realisme er et farligt, relativt begreb for alle andre end jordtegnene. Når det kommer til stykket, findes der mange forskellige former for virkelighed. Men et jordtegn vil sige til dig: »Det er altsammen meget godt; men ikke desto mindre, til trods for alle dine teorier om det modsatte, så opfatter, jeg det, jeg opfatter og derfor vil jeg arbejde med det og skabe noget ud af det.« Jord er ikke interesseret i hvorfor, hvordan eller hvordan det kunne være, hvordan det har været, hvordan det kunne blive. Det er interesseret i det, der virker. Pragmatisk til det sidste.

Det, der virkelig er vigtigt i studiet af astrologien, er ikke at katalogisere adfærdsmæssige kendetegn, men at forstå den virkelige essens, den inderste motivation og den måde, hvorpå livet opleves, som et tegn – eller en gruppe af tegn, som tilhører samme element – har til fælles. Som følge heraf vil vi, hvis vi katalogiserer kendetegnene for Jomfruen, Tyren og Stenbukken, ikke lade dette fascinerende, tilsyneladende enkle, undervurderede og ringeagtede tegn vederfares retfærdighed. Der er sandsynligvis færre jordtegn, som studerer astrologi, end nogen anden gruppe. Jeg har mødt færre Tyre og

Stenbukke på mine kurser, end noget andet tegn. Jomfruen synes at være tilbøjelig til at synes om systematiseringen og kommer derfor, fordi de finder den nyttig. Men den sande jordpersonlighed har ikke tid til dunkle, kosmologiske spekulationer. Han er meget mere interesseret i, hvad der foregår her og nu i hans verden, hvordan den skal ordnes, hvordan han skal anvende sine færdigheder til at skabe sig et liv, som er produktivt, nyttigt og fuldt.

De fleste lærebogsbeskrivelser af de tre jordtegn har visse almindelige tillægsord til fælles. F.eks.: praktisk, effektiv, fuld af sund fornuft, sanselig, realistisk, velorganiseret, glad for penge og tryghed og status. Det er i rimelig stor grad rigtigt. I virkelighedens sfære – eller det, vi via vores sanser anser for virkelighed – udmærker den jordiske type sig. På en eller anden måde lykkes det dem, til de mere intuitive, flygtige menneskers mystifikation, at skabe orden ud af den tilfældige samling af stimuli, som angriber sanserne, ved til hver enkelt oplevelse eller genstand, at opbygge en samling af data og erfaringer, som tillader dem at fungere i livet ved at tage sig af dette livs ting. Det sker gennem at studere disse tings love og natur, smage på dem og gå videre til det næste. Giv Gud, hvad Guds er; kejseren, hvad kejserens er. Ildtegnene er tilbøjelige til at bruge en masse tid på Gud, mens jordtegnene gør kur til det omhyggelige bekendtskab med »kejserens« behov og forventninger – eller som katharerne ville have sagt, med »rex mundi«, denne verdens Herres behov og forventninger.

Jordmennesker er tilbøjelige til at føle sig hjemme med deres kroppe. De kan lide kroppe, de føler sig godt tilpas ved at være klædt i kød, de tror ofte, at de faktisk er deres kroppe. Hvis du spørger en gruppe mennesker hver for sig: »Hvem er du?« og beder om det første ærlige, spontane svar, så vil du se elementerne gøre sig meget hurtigt gældende. Den intuitive vil – om muligt – søge at give udtryk for, at han er sit inderste, spirituelle væsen, sin skabende kilde. Jordtegnet vil fortælle dig, at han er sin krop eller oplever sig selv som sin krop. Når det kommer til stykket, hvilken bedre ven end ens krop, har man så? Det er så langt, vores viden om virkelighed rækker for mange af os. Derfor er jordmennesker som regel sunde, da de hverken undertrykker eller ringeagter kroppens behov.

De føler sig hjemme med genstande og kan som regel håndtere penge og ansvar på en tilsyneladende uanstrengt måde, som er yderst irriterende for deres ildkammerater. Jordmennesker har talent

for at aktualisere deres ønsker. De tager sig tid til at udforske alle de praktiske facetter af en situation og rækker ikke ud efter det umulige. Derfor har de succes på de områder, som kræver disciplin, hårdt arbejde, anvendelsesorientering, flid, tålmodighed og omhu. Ild er alt for sjusket til at lade sig besvære med denne form for tålmodighed. Jord ved, at enhver fødsel kræver et forudgående svangerskab, som afventes med ømhed og forsigtighed. Hvis dine øjne holdes rimeligt nær ved jorden, vil du ikke gå glip af ret meget på den vej, du vandrer ad.

Problemet er selvfølgelig (som citatet ved begyndelsen af dette kapitel humoristisk påpeger), at hvis du holder dine øjne rimeligt nær jorden, vil du aldrig se himlen, og du vil sandsynligvis danne dig et billede af universet, som i stedet for at spænde over ildens brede, sammenhængende lærred vil bestå af småbidder og være reduceret til en konstant, monoton runde af daglige detaljer og kendsgerninger. Svagheden, den eneste virkelig store fare for jordtegnene ligger i denne hemmelige, mørke side, som vi har talt om. Fordi der er en tendens til at ignorere eller ringeagte eller undertrykke de mere vilde, mere storslåede, mere fantastiske visioner og tilbøjeligheder i deres natur, er jordmennesker disponeret for dogmatik, snæversynethed, overdreven besiddertrang, oversimplificering og en tvangspræget gøren i orden. Akkurat ligesom det verdslige livs detaljer truer ildtegnets visioner, truer for mange visioner jordens tryghed. Ild frygter orden; jord frygter uorden. Som den franske digter Paul Valery skrev:

Verden er konstant truet af to ting: orden og uorden.

Fordi livets iboende kaos, dets tilfældigheder, dets bevægelse, dets uophørlige disposition for omskiftelser og forandringer er så skrækindjagende for jordmennesker, har de en tilbøjelighed til at bygge bastioner, som de kan trække sig tilbage til og føle sig sikrede mod det ukendtes altid tilstedeværende trussel. Mens ild elsker det, den ikke kender og endnu ikke har set, holder jord af det, som er kendt, trygt og tillidvækkende. Livet er måske et paradoks i og med, at det rummer begge dele. Mens jordmennesker med lethed kan håndtere sammensatheden i genstandenes verden, er de i uhyggelig grad tilbøjelige til ikke at opfatte den indre mening med deres liv. På grund af deres angst for kaos og det, som er ukendt og foranderligt, er jordmennesker ofte plagede af irrationel angst og uklare ængstelser.

Man ser somme tider jordmennesker, som har trampet så hensyns-

løst på deres forestillingsevne, deres intuition, at de lever i et endeløst, gråt tusmørke bestående af arbejds- og rutineopgaver, som, mens de gradvist øger bunken af genstande omkring sig, aldrig mindsker det virkelige tomrum. Og som dybt inde i sig selv kan høre det vemodige skrig, længslen efter en fornemmelse af formål, en vis følelse af at være en del af et større liv, et vist håb for fremtiden. Alle disse arbejdsopgaver gør det svært at leve kreativt. En anden måde at sige alt dette på er, at jordprægede personers problem er: Han kender ikke til at lege. Han har glemt barndomstilstanden, som ikke forlader os bare fordi vores kroppe er blevet »voksne«. Der findes et hemmeligt barn i os alle, fuldt af forundring og naivitet og håb om, at livet uventet vil bringe overraskelser, glæder og rige gaver – ligesom Julemanden gør Juleaften. Hvis ild er det evige barn, så er jord den evigt gamle mand eller gamle kvinde. Han er ofte gammel, når han er ung, idet han er mere følsom over for og villig til at påtage sig ansvar; og selve dette talent, som tillader ham at se realistisk på det, han må udrette i sit liv, er også hans største fjende. Medmindre han kan bryde ud af den trædemølle, som består i hans slavebinding til det, han kalder virkelighed, er han i særlig høj grad tilbøjelig til at frygte døden som den endelige opgørelse: Den afsluttende statusopgørelse over hans liv, hvis dybere betydning på en eller anden måde har undveget ham.

Ildtegn har ofte en forfærdelig stærk, hemmelig længsel efter selve den tryghed, stabilitet og »almindelighed«, som de måske offentligt er blevet hørt forbande som værende kedelig og kvælende. Jordtegn har i modsætning hertil en lige så stærk, lige så hemmelig, lige så uudtalt længsel efter det spirituelle. Den optræder ofte forklædt som overtro, som er endnu mere pinlig, da de er så hurtige til at forlange kendsgerninger og så tilsyneladende alt andet end godtroende. Men der findes ikke noget mere spirituelt godtroende element end jord, selv om du muligvis må drikke din jordtegnsven fuld for at få ham til at indrømme, at han altid banker under bordet, ikke går under stiger og er skrækslagen over at spilde salt. Jordtegn er ofte fascinerede af spøgelser, mediumisme og andre parapsykologiske fænomener, som er en dagligdags del af ilds liv. Men ofte vil jordpersonen ikke anse disse ting for at være en del af universet, en naturlig del, som måske endnu ikke er forstået. Han »tror« på det »overnaturlige« på en fordækt måde uden at erkende konsekvenserne af en sådan verden. Derfor er det forudsigeligt, at han vil lede efter disse kvaliteter i

en partner. Jord tiltrækkes af ild, akkurat som ild tiltrækkes af jord. Jordtypen vil ofte blive set i en omhyggelig, systematisk jagt på et kærlighedsobjekt, som symboliserer mediet, inspirationen, den skabende ånd – en guide, som kan dele kosmos' hemmeligheder med ham, en som kan bringe drama og ild og liv. Uheldigvis kan disse ildpartnere, som muligvis er i kontakt med et eller andet indre mysterium, det være sig spirituelt eller ubevidst, ikke uddele denne form for indsigt i små pakker ligesom brød og ost. Sådanne oplevelser er helt individuelle, stærkt personlige og uforklarlige i konkrete vendinger. Som Lawrence Durrell skrev:

Intuitive mennesker oplever, at sproget er en hindring, en klodset forhindring. Øjnene forstår uden ord – for ord tildækker mere, end de åbenbarer.

Du kan forestille dig, hvilket problem det er for den jordprægede person at forstå ildens dunkle og flygtige, symbolsprog.

For jord kan ikke forstå noget, medmindre det er bakket op af hans sansers vidnesbyrd. Han har det ofte som en hund, der er bundet til en pæl med en lang snor. Han løber rundt og rundt og kan alligevel aldrig overskride den cirkel, som bestemmes af længden på hans lænke – en lænke, som er smedet af hans insisteren på, at sanserne er det eneste middel til at opfatte virkelighed med. Sikke et problem! Det følgende er en typisk dialog, som man kan komme til at høre under et selskab:

JORD: Men fortæl mig ikke, at du tror på al den slags sludder.

ILD: Jeg »tror« ikke på det og det er ikke noget sludder. Der er bare visse ting, jeg ved. Jeg har haft nogle oplevelser.

JORD: Måske var du på stoffer på det tidspunkt. Hvad for nogle oplevelser?

ILD: Åh, tjah, du ved. Jeg kan ikke forklare det. Men jeg tror, at der sker ting, som vi ikke kan give en rationel forklaring på.

JORD: Vrøvl. Alt har en rationel forklaring.

På dette tidspunkt tror jordtegnet, at ilden er tosset og ildtegnet synes, at jorden er en snæversynet dødbider. Virkelighed kontra fantasi. Hvad skal en stakkels fyr stille op?

Jordtegn kan være vidunderligt gode håndværkere, skaffere, husmødre, samvittighedsfulde tjenere, som dækker deres kæres behov. Deres virkelig store synd er, at de altid udviser omsorg og gør sig umage. Det er deres mangel på visioner, som ofte kvæler dem, der

står dem nær og knuser deres egen såvel som andres medfødte kreativitet ved at insistere for meget på det praktiske.

JORDFORÆLDER TIL ILDBARN, som er i færd med at lære at male/spille klaver/studere filosofi/mestre at blæse røgringe: Hvorfor spilder du din tid med det pjat? Du burde være ude og lære at tjene penge.

Vi ved kun alt for godt, hvad denne holdning har gjort ved yngre generationer. Man kunne sige, at jordtegnssynspunktet – forståeligt nok i et jordtegn – blev den almindelige, kollektive samfundsnorm for en tid, efter to verdenskriges rædsler og alvorlige økonomiske depressioner. Der findes på nuværende tidspunkt hele to generationer af mennesker, som har meldt sig ud af samfundet eller er flygtet fra det og som har gjort voldsomt oprør mod disse overdrevent jordiske værdier, som er blevet påtvunget dem af velmenende forældre, som har gennemlevet dette århundredes økonomiske og politiske mareridt og utryghed og som har glemt, at fremtiden altid rummer nye muligheder. Jordprægede mennesker værdsætter kun det, de kender og det de opfatter gennem deres sanser; og de går glip af en masse på denne måde. Hvem ville have lyst til at bruge sin sidste krone på hyacinter til sjælen, når en god skålfuld suppe ville være lige så god?

Problemet er, at jord vil bruge et helt liv på at forsyne andre med ting, som han tror, de ønsker sig, fordi han selv ønsker dem. Og når denne ildpartner så viser en forkærlighed for hyacinter, er det et slag i ansigtet. Problemet her er det samme, som det er for os alle: At erkende, at forskellige mennesker opfatter forskellige virkeligheder og har behov for forskellige ting.

Lad os nu snakke en lille smule mere om jordtegnene i parforhold. Det burde være temmelig klart på nuværende tidspunkt, at hvis en jordpræget person bliver rimeligt tilfredsstillet seksuelt og befinder sig i en situation, som honorerer hans behov for materiel tryghed, vil han almindeligvis forblive solid, loyal og ubevægelig (i det mindste for det meste) i parforhold, som ville gøre de andre elementer, især ild, vanvittige. Mens jord bliver stadig mere tryg, føler ild sig stadig mere fængslet. Og selv om jords sanselighed ofte vil føre ham ind i udenomsaffærer, som er en nydelse på samme måde, som et virkelig godt måltid er det, vil han kun sjældent foretage sig noget for at true strukturen i et parforhold eller ægteskab, som har holdt i lang tid, hvis det tilfredsstiller hans behov for tryghed og social accept. Åh ja,

vi omtalte ikke social accept. Den er forfærdelig vigtig for jordtegn, fordi samfundet er et sted, hvor man kan finde sikkerhed. Samfundets støtter og alt det der. Samfundet er en jordtegnsopfindelse. Det beskytter og understøtter. Det opretholder traditioner og giver love, hvormed liv og adfærd kan systematiseres. Jordmennesker elsker al den slags. Ild hader det. Ild er stærkt individualistisk og vil i almindelighed føle, at han står uden for, hinsides eller er dårligt egnet til samfundet. For konservativt, traditionelt og trygt. Uf. Der har vi et andet typisk problem.

JORD: Skat, hvordan kunne du dog opføre dig sådan, når mine venner var til stede?

ILD: Jamen, jeg gjorde jo ikke andet, end at snakke om min tro på, at der virkelig findes flyvende tallerkener.

JORD: Jamen, det er jo også noget sludder, enhver ved, at det er sumpgas eller lys fra japanske patruljebåde. Du fik mig til at føle mig latterlig.

ILD: Du er så forbandet bange for, hvad folk tænker. Jeg har ret til at give udtryk for min egen mening.

JORD: Nej du har ikke, ikke når du chokerer folk på den måde. Det er ikke NORMALT.

Normal og unormal er to ord, du vil høre i mange samtaler mellem jord og ild. Normalitet – hvad det så end er – er tryg, stabil, et middel, hvormed jord kan organisere sin virkelighed. Unormalitet er væmmelse. For ild er normalitet kedelig – hvem ønsker at være middelmådig? Unormalitet er for ild simpelthen et andet ord for individualitet. Begge frygter og begærer i hemmelighed det modsatte. Jordprægede mennesker kunne godt have lyst til en gang imellem at være komplet skøre. Og ildprægede mennesker kunne godt have lyst til en gang imellem at være kedsommeligt almindelige.

Da han baserer sin virkelighed på det, som står lige foran ham, den kendsgerning, at en partner er fysisk til stede, at et ægteskab faktisk eksisterer, betyder, at der eksisterer et parforhold. Al den der snak om »noget, der mangler«, er temmelig uforståeligt for jordtegnene. Pligt, loyalitet, ansvar, forpligtelse og tryghed er langt mere vigtigt, end vild, romantisk idealisme. De finere nuancer i at relatere undviger ham ofte. Tragisk nok undviger hans partner ham også tit, da hun søger mere af dette kaotiske, brændende »stof«, som findes i spirituel lidenskab og sjæl. Det er som regel ild, der forlader et par-

forhold med et jordtegn; medmindre ildtegnet har en enkelt affære for meget og jordtegnet går på grund af såret hævngerrighed.

Seksuelle problemer belaster i sig selv sjældent jordtegnene. Hæmninger vedrørende fantasi gør dog. Jordtegnene tenderer mod at være en snerpet skare, når det kommer til de mere eksotiske sider af erotikken. De værdsætter sanserne, ikke forestillingsevnen. Du kan forestille dig, hvad det fører til.

Tyren

I de berømte børnebøger er Tyren Ferdinand en elskelig skabning. Han muntrer sig med at snuse til blomster, lytte til fuglesang, nyde sommerbrisen. Han foretager sig ikke ret meget, vores Ferdinand; men han er nem at gøre tilfreds og føler sig hjemme på sine græsgange. Så en dag sidder han på en blomst og på blomsten er der en bi... Nå ja, du kan selv finde ud af resten. Tyren Ferdinand er den fuldkomne Tyr. Og mange Tyres livshistorier følger dette mønster – tilfredsheden med marken og blomsterne; men der er altid denne forbandede bi. Tyren beherskes af planeten Venus. I mytologien er Venus kærlighedens og skønhedens gudinde. Hun er også den mest lade af alle de olympiske guddomme, idet hun foretrækker sine betragteligt mange nydelser frem for det hårde arbejdes plage. Alt dette beskriver meget nydeligt en side af Tyrens natur. Nogle få ord omslutter det. Fred, ophøjet ro, nydelse, stilhed, stabilitet, fredsommelighed. Tyrens berømte tålmodighed er ikke så meget en tålmodighed, der bygger på disciplin og kynisme, som Stenbukkens er. Det er naturens tålmodighed, selve jordens tålmodighed, ophøjet og levende hver dag for de glæder, den rummer, mens i morgen er – så længe det kan garanteres, at i morgen vil blive ligesom i dag – glemt.

Tyren har naturligvis andre sider. I en vis forstand kan man anbringe Tyre i en af to faser i deres liv: Før og efter denne af Tyren den mest frygtede side af livet, den ting, som strider imod dens medfødte mønster: Forandring.

Blandt de traditionelle associationer vedrørende Tyren findes den materielle stabilitets og trygheds område. Og der er ingen tvivl om det, Tyren holder af tryghed i håndgribelige, uforanderlige former – som guldbarrer eller værdifulde, antikke møbler eller en virkelig overdådig Ferrari. Abstrakt rigdom, bundet i investeringer eller rigdom af en ikke-materiel art (såsom viden, selvforståelse, venner og andre mindre håndgribelige bekvemmeligheder) er ikke rigtig rigdom for en Tyr. Tryghed er det, man kan have tillid til. Det man kan have tillid til, er det, som ikke forandrer sig, korroderer, forlader en, forsvinder eller hvis værdi afhænger af andre. Når først han har det, kan han slappe af. Han slapper ofte så meget af, at han dårligt nok bevæger sig igen.

Der er en anden side af denne tryghedsopbyggende impuls i Tyren. Det drejer sig om Tyrens måde at se på livet på. Da vi diskuterede jordelementet generelt, nævnte vi, at det handlede om at håndtere virkeligheden – den konkrete, håndgribelige virkelighed. Tyren, det første af jordtegnene, udmærker sig ved dette »realistiske« synspunkt. Tyren er aldrig tåbeligt idealistisk. Aldrig naiv med hensyn til den almindelige tilværelses betingelser og krav. En sand Tyr skæver altid med det ene øje til, hvordan han kan ernære og bevare sig selv igennem livet. Hans mål er altid realistiske, idet han ikke sætter dem højere, end han kan nå dem. Taget for sig selv er Tyren ikke et ambitiøst tegn. Han kan sagtens trives med blot at være den usete drivkraft bag scenen: investoren, bogholderen, den, som holder forretningen i gang uden at få den offentlige laurbærkrans. Tyren er realistisk nok til at vide, at man ikke kan spise laurbærkranse, og de kan ikke bruges til at reparere et utæt tag med.

Den anden side af mønten med denne store realisme er, at Tyren ofte går glip af det, som ikke kan ses med hans jordiske øjne. Han sætter pris på enkelhed og grundlæggende kendsgerninger; men mange af livets facetter er hverken enkle eller lader sig reducere til formler. Vi kunne kalde dette for den kedelige pragmatikers syndrom. Han er hovedsagelig kedsommelig, fordi, hvis han ikke kan holde en ting i sin hånd, kan han ikke sige noget om den og da slet

ikke værdsætte dens nuancer. Skidt med alle disse hyacinter til sjælen. En scene kunne forløbe, som følger:

VEN: Jeg har den mest vidunderlige ide. Du ved den roman, jeg arbejder på? Jo, jeg har tænkt på, om den ikke kunne bruges til et filmmanuskript. Alle kampscenerne om natten med fakler og bål osv.... virkelig dramatisk! Og kostumerne fra det 15. århundrede...

TYR: Jeg begriber ikke, du gider bryde dit hoved med det pjat. Du tjener ingen penge på det.

VEN: Nej, ikke endnu; men det er et held, at jeg kan få lidt hjælp fra denne ven, som...

TYR: Du kommer aldrig ind i filmbranchen. Konkurrencen er for stor. Hvad godt er der desuden ved et historisk drama? Hvem interesserer sig for historie? Den er død. Jeg forstår ikke, hvorfor du spilder så megen energi på den.

VEN: Den er ikke død. Den har alle mulige former for symbolsk betydning i dag...

TYR: Symbolsk? Hvad taler du om? Enten er noget dødt eller også er det ikke dødt. Jeg forstår ikke, hvad du siger. Hvorfor satser du ikke på noget, som kan give dig lidt penge?

Denne scene spilles i flere forskellige versioner. Det kan som her dreje sig om den komplette mangel på forståelse for det symbolske, det romantiske, det dramatiske. Tyren kan lide sine frikadeller og kartofler uden tilbehør, uden sauce. De skal naturligvis være af den absolut bedste kvalitet; men han kan ikke lide overflødigt pynt. Han bryder sig heller ikke om valgmuligheder. For at noget kan være virkeligt for Tyren, må det være mere end muligt: Det må være endeligt afgjort.

Andre versioner af denne scene opstår på alle områder, hvor nogets fysiske virkelighed ikke er umiddelbart iøjnefaldende. Mange Tyre er berygtede skeptikere over for alt, hvad de anser for »mystisk« – som f.eks. astrologi. Igennem en 10-års periode med undervisning har jeg lagt mærke til, at færre Tyre end noget andet tegn melder sig til mine kurser. Der er også meget få Løver. For sidstnævntes vedkommende er det selvfølgelig sandsynligt, at de hellere selv vil undervise; og desuden kan Løver heller ikke lide at lære noget af andre. Men Tyren vil være forfærdelig forsigtig med sådan noget som astrologi, medmindre man helt tydeligt og videnskabeligt kan vise ham, at den fungerer. Og ikke bare én gang, men mange gange, for det tilfælde, at den første skulle være et lykketræf. Jeg

havde engang en Tyreklient, som, skønt han var temmelig oprørt og imponeret over tolkningen af hans horoskop, tvivlede på, at jeg kunne gentage en sådan præstation. Han var ikke forberedt på at acceptere, at horoskopet fungerede; han mente (hvilket syntes at være en endnu mere vanvittig tolkning), at jeg på en eller anden fysisk eller telepatisk måde havde skaffet mig oplysninger. Han spurgte, om han måtte overvære flere andre tolkninger af nogle af hans venners horoskoper. Da han var Tyr og jeg vidste, at der ikke var nogen anden måde at overbevise ham på, indvilligede jeg. Efter omkring 15 sådanne sessioner indrømmede han modstræbende, at der måtte være noget om det. Og da først en holdningsændring havde fået tag i ham, kastede han sig som en god Tyr ud i handling. Ikke tilfreds med blot at acceptere det, besluttede han sig også til at lære det. Han lærte det på den måde, som Tyre gør, når de endelig går i gang: Som besat. Nu er han praktiserende astrolog.

Denne pragmatiske holdning til ting, som kan være tågede, uldne, humbugmageri eller falske kan også fungere til Tyrens fordel. Det holder ham fra at lave gale streger og hjælper ham til at sikre, at de ting, han lukker ind i sit liv, er absolut pålidelige. Det gælder også parforhold. Tyren er en persontype, som på besynderlig vis foretrækker at vide en masse om dig, at »kontrollere dine referencer«, før han forpligter sig på nogen måde. Det er trods alt den fornuftige og realistiske måde at gøre tingene på. Selv om han har et sentimentalt, blidt anstrøg, så bakkes det op af sund kynisme. Midt i rosenbuketterne kunne han kaste et blik på din bankkonto og undersøge dine familieforhold nærmere. Det er ikke sådan, at han forventer, at du skal gøre ham rig; han vil bare gerne vide, at alt er stabilt, trygt og til at stole på. Indbefattet dig.

Lad os se på Tyrens berømte sanselighed. Den sande Tyr er unægtelig en sanselig skabning. Det vil sige ikke kun på det seksuelle område, men vedrørende alt, som behager sanserne. Farver: Tyren har ofte en virkelig fin næse for design, for farver, ofte for maling og fotografering. Lyd: Tyren er velkendt for sin kærlighed til musik, og mange Tyre er blevet berømte sangere (ligesom Barbara Streisand) eller komponister (ligesom Tchaikovsky). Berøring: Det betyder ikke bare følsomhed over for fysisk berøring, men også kærlighed til klædestof. Silke, fløjl, satin, pelsværk. Ja, selvfølgelig koster det penge; men Tyren er ikke interesseret i noget, som er billigt. Smag: Det kan være et problem. Kærlighed til god mad leder mangen en Tyr ind i

vægtproblemer. Mange Tyre har et glat, velnæret udseende – ikke slasket fedt, men solidt kød, kendetegnet på en person, som ikke kun spiser det, der smager godt, men også hvad der har en høj kvalitet. Måske lidt for meget høj kvalitet. Din Tyreven kender med sikkerhed alle de bedste restauranter – ikke nødvendigvis de fashionable (der går Tvillingerne og Skytterne), men dem, man virkelig kan stole på med hensyn til pragtfuld mad. Lugt: Tyre er skrækkeligt følsomme over for lugte og har som regel en stor forkærlighed for luksuriøse dufte af forskellig art. Fra blomster til ubetalelige parfumer. Tyren kan lide at omgive sig med gode dufte. Tyrens sanser er ofte så præcise og stærke, at han finder det uudholdeligt at befinde sig i nærheden af noget som helst, der ser snavset, billigt eller grimt ud eller lugter eller føles sådan. Tyren har et stærkt instinkt for harmoni.

God smag er en anden egenskab, som ofte ses hos Tyren. Tyrens smag tenderer mere i retning af det konventionelle, end det chokerende; hvis du vil have chokerende smag, så prøv ildtegnene eller måske lufttegnene. Jord tenderer, som følge af at være mere realistisk og bevidst om samfundets krav, mod ting af høj kvalitet, som ikke risikerer pludselig at gå af mode om et halvt år. Tyren er ikke en »modejon«; men inden for grænserne af hans mere solide, næsten borgerlige palet er hans smag upåklagelig. Aldrig dunkel. Måske en virkelig god bil som en Bentley eller en Rolls Royce (aldrig noget så smart og upålideligt som en Lamborghini, som altid er på værkstedet for at blive tunet). Noget solidt og pålideligt, som ikke indikerer mode, men solid velstand. Tyren har stærke rødder i traditionen. Og der findes ofte en kærlighed til gamle og antikke ting – antikke møbler, antikke kniplinger, antikke sjaler og smykker, gamle mestres malerier. Solidt, tidløst, værdifuldt.

Med Tyrens kærlighed til skønhed er det givet, at han vil skabe nogle omgivelser, som rummer så megen skønhed og behagelig atmosfære, som muligt. På den anden side er han ofte så optaget af fysisk skønhed, at han går glip af det, der ligger nedenunder. Tyren lader sig meget nemt dupere af et smukt udseende; han kan sætte genstandes og personers udseende så højt, at han overser og undervurderer egenskaber som opfattelsesevne, vid, intelligens og karakter. Det er ikke så svært at narre en Tyr, hvis du er smuk. Trist, at måtte sige det; men mange Tyre er håbløst betagede af, hvordan ting ser ud. Det er en af hans store svagheder.

Tyren er også samler. Af genstande, penge og mennesker. Det, han

samler på, må have værdi for ham. Han vil holde af det, passe på det, give det opmærksomhed og klynge sig til det med begge hænder tæt lukkede om det. Det er grunden til, at Tyren ofte er den partner folk søger, når de søger den virkelige tryghed, der ligger i et stabilt, uforanderligt forhold. Uanset, hvad der sker eller hvad du gør, står Tyren ved din side. Han forstår måske ikke altid dine motiver; men han vil alligevel forblive loyal.

Tyrens samlerinstinkt kan gå over gevind. Han kan samle for det at samle's skyld, hvilket er fint, når det drejer sig om ting – de synes ikke at have noget imod det – men det er meget foruroligende, hvis det drejer sig om mennesker. Somme tider kræver det nogle alvorlige chok og et par skænderier at overbevise en Tyr om, at du har din egen individualitet og dit eget, private, indre liv. Du bliver nødt til at sige det til ham. Han kan ikke læse tanker, og overser ofte fine signaler. Og han har det pokkers svært, når han forsøger at udrede motiver.

Da guderne ikke synes at kunne fordrage råhygge, er der som regel en bi i blomsterne. Det synes at være en nødvendig del af livsmønstret. Tyren selv gør ofte kur til denne bi uden at være klar over det, idet han ubevidst arrangerer en situation, hvor han bliver chokeret til at være opmærksom, mens han tror, at det skete ved en tilfældighed eller var en andens fejl. Men uden bistikket bliver han ved med at være charmerende og barnlig. Mange voksne Tyre er så barnlige, at det er forbløffende. Livet er skrækkeligt enkelt for dem, sort og hvidt, uden grå nuancer imellem. De har fundet ud af det hele, logisk, systematisk og enkelt. Gode mennesker er gode og kommer i himlen; onde mennesker er onde og kommer i helvede. Barnlig og tillidsfuld. Det bien tilbyder er en chance til at tage denne dyrebare, barnlige enkelhed og kombinere den med en lille smule jordisk realisme. Det er en skøn kombination, når først den er opnået. For så har du en person, som ikke alene kender livets realiteter og kan håndtere dem, men som også kan leve lykkeligt og tilfreds i øjeblikket og være i stand til at overgive sig til sine nydelser på den fuldhjertede måde, som børn kan, før det er banket ud af dem. Husk gudinden Venus. Hun er på mange måder det evige barn.

♉ Myten

Mytologien myldrer med motiver vedrørende tyre af den ene eller den anden slags. I omkring totusinde år var tyren, dyrekredstegnet Tyrens symbol, et af de religiøse hovedsymboler for Tyrens Tidsalder – som fandt sted fra rundt regnet år 4000 til år 2000 før Kristus. I den tids bondereligion var tyren og koen symboler på jordens frugtbarhed, for denne epoke faldt sammen med fremkomsten af de store landbrugscivilisationer ved Tigris og Eufrat og Nilen.

Af alle disse motiver er myten om Theseus og Minotauren en af de bedst kendte og mest rammende for Tyren. Det er en kompliceret myte med mange facetter, men den hjælper med til at illustrere både de primære vanskeligheder og de primære udfordringer på tegnets mere dybtgående rejse.

Minos var Kretas konge og havde en hord af særlige tyre, som var dedikerede til guden Poseidon. Han indgik en handel med guden og lovede ham en særlig smuk, hvid tyr som offer, hvis Poseidon ville give ham herredømmet over havene. Guden accepterede handlen og Kreta blomstrede.

Minos var imidlertid begærlig og grådig (et typisk Tyreproblem) og da tiden var inde til at ofre tyren, besluttede han at snyde guden og beholde den for sig selv, idet han ofrede et ringere eksemplar i stedet. Som hævn bad guden Afrodite (Venus), kærlighedens gudinde, om hjælp til en gengældelsesplan. Afrodite påførte Minos' kone, Dronning Pasifae, et ukontrollabelt begær efter den hvide tyr. (Ukontrollabelt begær er en anden dyd, som står højt på Tyrens liste.) Pasifae, som var ude af stand til at undertrykke sit begær, indhentede hjælp fra Daidalos, paladsets mesterhåndværker, til at fremstille en tyr af træ, som hun kunne forklæde sig i, så hun kunne parre sig med den hvide tyr. Afkommet efter denne forening var Minotauren, et forfærdeligt bæst med menneskekrop og tyrehoved, som levede af menneskekød.

Minotauren i vores historie er et symbol på Tyren, når den er gået amok. Med menneskekrop og tyrehoved, er hans menneskelighed komplet overskygget af hans voldsomme begær. Minotauren var, da den var et tegn på Minos' skam, indelukket i en labyrint, som var så kompliceret og ufremkommelig, at bæstet ikke kunne flygte. Kvoter af ynglinge og møer fra Kretas overvundne vasaller blev med regel-

mæssige mellemrum kastet ind i labyrinten for at tilfredsstille Minotaurens endeløse sult efter menneskekød.

Theseus, søn af Kongen af Athen, meldte sig frivilligt til at deltage i denne offerkvote med henblik på at dræbe Minotauren. Ved hjælp af Minos' datter Ariadne og hendes berømte garnnøgle, fandt han vej gennem labyrinten og dræbte Minotauren med en kølle og fandt ud igen ved hjælp af garntråden. Efter at have fuldført denne farefulde dåd blev han gjort til konge over Kreta – idet han giftede sig med kongens datter og overtog Minos' nedarvede titel.

Både Theseus og Minotauren er aspekter af Tyren. Som enhver myte skildrer den mange ting og kan skrælles for betydninger som et løg. Men en måde, du kan opfatte den på, er, at inden i enhver Tyr findes denne grundlæggende konflikt mellem den menneskelige, heroiske side og den dyriske side med sin voldsomme appetit, som er et produkt af mere tvangsprægede begær stammende fra begge dens forældre. Begær er en dominerende kraft i Tyren, hvadenten det er begær efter seksuel tilfredsstillelse, mad, drikke, penge, status eller alt andet, du kan komme i tanke om. Når Tyren bliver besat af genstanden for sit begær, er der intet, der kan holde ham væk fra den. Han er som en fuldt optrukket damptromle; det kan godt tage ham et stykke tid at finde ud af, hvad han vil have og et stykke tid at blive varmet op; men når først han kommer i gang, kan intet på Guds grønne jord stoppe ham. Kunsten er at tøjle begærene, så de arbejder for mennesket i stedet for, at de slæber mennesket af sted efter sig. Og for at være sikker på, at begærene, hvad end de måtte være, ikke – som det maleriske mytologiske billede antyder – æder menneskekød.

Læg mærke til, at det lykkes for Tyren på grund af garnnøglet. Garnnøglet handler om plan og formål. Normalt ville Tyren styrte blindt ind i labyrinten, fordi han ikke så langt nok frem til det tidspunkt, hvor han måtte ønske at gå ud igen. Tyren besidder ikke altid fremsyn. Men rustet med det, bliver opgaven nem. Desuden repræsenterer labyrinten sammenfiltringen af menneskelige motiver og følelser, som så ofte nedlægger Tyren. På grund af hans kærlighed til enkelhed og hans stærke modvilje imod det at drage slutninger, krummelurer, halve antydninger og flertydighed, understrømme og nuancer, farer han ofte vild i de menneskelige parforholds labyrint og i sit eget liv. Han har alvorligt behov for et nøgle garn – det vil sige en tydelig vej og en ide om et kort over stedet. Givet dette, er han på rette vej.

Der er en anden myte, som også er rammende for Tyren og som mere beskriver tegnets styrker og evner. Theseus og Minotauren skildrer et af Tyrens grundlæggende problemer. Vulcan (Hephaistos på græsk) er en gud, som repræsenterer en anden side af Tyrens natur. I mytologien er Vulcan Venus' mand. Han er den guddommelige håndværker, bygmester, arbejdsmand. Han arbejder i sin smedje, som ligger i hjertet af en vulkan og på sin ambolt skaber han alle de værktøjer og smukke ting, som giver de andre olympiske guddomme deres magt. Vulcan er ansvarlig for fremstillingen af Zeus' tordenkiler, Merkurs bevingede hjelm og sandaler, Plutos usynlighedshjelm, Minervas magiske skjold. Alle guderne skylder Vulcan noget; for det er Vulcan, som ud af selve jorden smeder magtens attributter. Han er alkymist: Af selve jordens grundsubstans fremstiller han guld og kostbare sager. Han er en utrættelig arbejder med enorme kræfter i sine skuldre og arme. Han repræsenterer den skabende krafts egenskaber, som Tyren besidder, utøjlet og rettet mod et nyttigt og meningsfuldt formål. Hvis blot Tyren kan finde sit formål, sin mening, et arbejdsområde, som kan beskæftige hans enorme virketrang og energi, så er han en sand kunstner – hvadenten det drejer sig om en skulptur, en symfoni, et bygningsværk, en regering. Først må han selvfølgelig have det bistik, som minder ham om, at han ikke kan bruge hele sit liv på at være tilfreds med at tygge græs og jage andre tyre væk fra græsmarken. Dybt i enhver Tyr er der et behov for at være nyttig, for at producere, for at bygge noget solidt og permanent og håndgribeligt, som kan stå som et vidnesbyrd om hans evner og hans eksistens. Tyren søger et symbol på sin egen værdi, sit eget værd. For at opnå dette, må han skabe noget, som er varigt. Indtil han falder til ro i sit livsarbejde, har Tyren ofte ingen målrettethed eller er sløv eller passiv eller afhængig af andres støtte. Men hans virkelige natur er lige så meget Vulcan, jord-ild-guden, som det er Venus, den smukke, magelige gudinde. Sæt de to sammen – som romerne gjorde i deres myte – og du får et vidunderligt afkom.

♉ Skyggen

Lad os se på den understrøm, som eksisterer i alle jordtegnene: ildens. Og lad os huske, at denne understrøm viser sig i en mærkelig form for religiøs glød eller fanatisme. Her har du Tyrens skygge, som er fuldstændig skjult i mange Tyre og frigjort med fuld styrke i andre. Ingen, uden undtagelse, er så god til at grundlægge erstatningsreligioner, som Tyren er.

Læg mærke til religionernes egenskaber. Lad os tage Karl Marx, en Tyr. Nuvel, dialektisk materialisme anses for at være en politisk filosofi. Det er meningen, at den skulle forklare de kræfter, som fungerer i historien – alt forklaret på ægte Tyrefacon, med hensyntagen til økonomiske motivationer, men helt uden bevidsthed om andre strømninger og motiver. Betydningen af spirituelle behov er for eksempel groft ignoreret. Magtfulde personligheders indflydelse er udeladt. Og myternes underliggende planer, den menneskelige psykes grundlæggende mønstre og struktur, er bedrøveligvis udeladt. Dialektisk materialisme er en antireligiøs religion. Se den religiøsitet, hvormed dens partisaner forsøger at omvende verden. I stedet for at jagte kættere, som den gamle Inkvisition gjorde, jagter den kapitalister. Og drivkraften er Tyreagtig: usmidig, vedholdende, beslutsom, besættelsespræget og fanatisk.

Lad os tage en anden Tyr: Sigmund Freud. Den moderne psykologi står i umådelig stor gæld til Dr. Freud; for han var den første til at postulere eksistensen af det, vi kalder det ubevidste, menneskets skjulte side. Uanset hvor utidssvarende Freuds teorier forekommer os at være nu, er det værd at erindre, at han var den virkelige grundlægger af, skaber af et nyt syn på mennesket. Siden Freuds tid er mennesket blevet meget mere bevidst om, at han er en sammensat skabning med mange facetter, som ikke er synlige for det almindelige øje. Freud var en ægte Tyr i og med, at han var empiriker, ikke-mystisk pragmatiker, grundig, videnskabelig og foregangsmand. Han var også Tyr på skyggesiden; for Freudiansk psykologi er som en religion. Når man læser Freud, bliver man klar over, at han tilbyder os en ny Bibel, en ny side af Gud, en ny udelukkelse fra Paradisets have. For Freud er seksualdriften en gud; den besidder Guds magt og absolutte væsen. Freuds egne religiøse dispositioner kom til udtryk i hans psykologi. Den er dogmatisk, usmidig og ortodoks.

Dens tilhængere er strengt taget så nært beslægtede med Kirkens, at det er morsomt at opleve dem, sådan nogle ærke-antagonister. Freuds arbejde er bandlyst i Irland, Kirkens højborg. Alligevel rummer de besynderlige ligheder.

Denne religiøse fanatisme gennemsyrer ofte Tyrens bestræbelser. Listen er meget lang og strækker sig fra det meget lyse – Buddha siges at have været Tyr – til det meget mørke – Hitler var også Tyr. Hvad har de til fælles? Det er ikke en retfærdig sammenligning. Men historien om Siddhartha er en Tyrehistorie – alt eller intet. Sådan er Hitlers også. Og i Hitlers kan man se Tyreskyggen gå så meget amok, at vi endnu ikke er kommet os over det: En så intens religiøs fanatisme at den vestlige verden stadigvæk i det 20. århundrede vakler under påvirkningen af den utøjlede Wotan.

I det almindelige liv kan denne fanatisme titte frem på en masse forskellige steder. Den mest typiske form er intolerance. Tyren er ikke kendt for at have nemt ved at acceptere andres synspunkter. Han fornægter simpelthen eksistensen af alt, som ikke passer ind i hans virkelighedsskema. Tyren er disponeret for de mærkeligste former for glødende godtroenhed. Hans pragmatisme har ofte en understrøm af grov, blind fanatisme – en meget upragmatisk egenskab. Han er som regel ikke klar over det. I hans egne øjne er ingen mere realistisk. Men tyren kan være så ensporet, at den kun kan se rødt.

Intolerance står i nært forhold til fordomme. Og fordomme er et af Tyrens hovedproblemer på skyggesiden. Når først han har truffet en beslutning om, at en given ideologi, religion, race eller persontype er fortabt, så holder han fast ved det. Der er ingen mulighed for at ændre på det eller rokke ved det. Og han kan være utroligt fornærmende i sin kritik af andres værdinormer. For Tyren er hans egne værdinormer de eneste værdinormer. Han går ikke af vejen for at være hverken grov eller fornærmende, hvis man modsiger ham.

Der er andre facetter af Tyrens skygge, som står i forbindelse med de netop omtalte. En af dem er Tyrens tilbøjelighed til at udnytte andre mennesker. Det hænger sammen med hans længsel efter at finde mening, hans søgen efter det glamourøse, det mystiske, det dramatiske.

Når det ikke lykkes ham at finde disse kvaliteter i sit eget liv, bliver han somme tider en form for spirituel snob. Eller en rigtig snob. Du vil se masser af Tyrekvinder gå arm i arm med berømte popstjerner, filmskuespillere, adelige. Tyren er somme tider i stand til at sæl-

ge sig selv for en stump af en andens handlinger. Det er et rimeligt bytte for ham, en tuskhandel med hans egne værdier til fordel for noget, han sætter mere pris på. Der er en side af både den mandlige og den kvindelige Tyr, som holder af at blive holdt af en anden, købt af en anden, fordi det fastslår en pris, en værdi. Jo højere pris, desto større værdi.

Fanatisme og opportunisme, to af den i Tyren undertrykte ilds forvredne ansigter. Ildtegnene har selv dem begge; men på en anden måde, udvandede og mere ærlige. For Tyrens vedkommende er de skyggeegenskaber og han er sædvanligvis ikke klar over, at han undtrykker dem. Hvad skal man stille op med dem? Som med alle skyggeegenskaber, hjælper det at kende til dem. I tilfældet med fanatismen, den religiøse glød, hjælper det, hvis Tyren er villig til at erkende, at livet er fuldt af ting, som ikke kan erkendes alene gennem de fem sanser. Der findes mysterier og niveauer af mening med livet, som unddrager sig den pragmatiske, statistiske tilnærmelse. Det betyder ikke tyreagtig trampen på andres værdier, og det betyder heller ikke at stjæle andres værdier, som det gør i tilfældet med Tyreskyggens opportunisme. Det indebærer opbygning af ens egne værdier og at lære at sætte pris på sit eget selv. Og det betyder at lære fleksibilitet og tolerance. Så kan Tyren ligesom Theseus håndtere sin egen Minotauros på en effektiv måde og blive det, han virkelig egner sig til at være: bevareren, støtten, foregangsmanden, kunstneren, giveren. Tyren er ikke et lunkent, tøsedrengetegn.

Man ville ikke forvente, at han gemte en temmelig udpræget bums på skyggesiden. Man ville heller ikke forvente, at han besad enorm styrke og udholdenhed, tålmodighed og mod på den positive side. Glem disse blide, smukke beskrivelser af Ferdinand blandt blomsterne. Husk at han er en tyr. Selve jordens kraft strømmer igennem ham.

♉ Tyren som elsker

Lad os først tage os af det iøjnefaldende. Tyren er et meget fysisk tegn. Det er en sjælden Tyr, som ikke besidder en stærk og intens begærlig natur. Tyren er sanselig, elsker skønhed og kan være aldeles overdådig. Det er ikke tegnet for asketen, medmindre du vil have en ekstremt religiøs fanatiker i stedet for.

For mange Tyre har den seksuelle side af et parforhold højeste prioritet. Hvor der er god sex, der bliver Tyren. Det ville være en fejltagelse at tillægge Tyren en bestemt moral; den afhænger af hans personlige synspunkt, hans generation og hans private værdiopfattelse. Hvis han vælger at være trofast, er han meget trofast. Hvis han ikke gør det, vil han gladeligt dyrke sine sanselige nydelser ved siden af og få en enorm tilfredsstillelse ud af dem; dog uden nogen sinde at tillade dem at forstyrre stabiliteten i et ægteskab. Husk, at stabilitet er virkelig vigtigt for Tyren. Det er tilfredsstillelse selvfølgelig også. Måden at bevare en Tyr i et parforhold på er ikke at lege seksuelle lege som »nu-ka'-du-få-mig, nu-ka'-du-ikke«. Han vil bare finde noget, der er lettere tilgængeligt.

Med Venus som tegnhersker har Tyren sans for romantik. Det er ikke stilfuld romantik som Vægtens eller en anelse forvirret som Fiskenes eller intens og lyssky som Skorpionens. Det er god, gammel historiebogsromantik, da Tyren har et konventionelt anstrøg. De fra gammel tid højtærede ritualer og metoder fungerer bedst. En ægte Tyr holder sine løfter, lover ikke noget, medmindre han er sikker og er ikke sikker, før han har kontrolleret alle situationens kendsgerninger. Nej, det er ikke særlig romantisk. Men hans romantik er, omend somme tider håndfast, ægte. Han tror virkelig på forlovelsesringe og hvide brudekjoler. De er konkrete udtryk for hans følelser. Tyren er tilbøjelig til at give gaver, til at demonstrere følelser. Det kan være både smigrende og vanskeligt, fordi følelser ikke nemt opstår i hans faste, forsigtige væsen.

Da han er meget bevidst om stabilitet, er det sjældent at en Tyr ryger ind og ud af parforhold. Han kan muligvis ryge ind og ud af seksuelle affærer; men ordet »parforhold« har for ham en tung klang. Hans ansvarsfølelse sammenholdt med hans behov for tryghed vil ofte fastholde ham i et parforhold, som for længst har mistet sin charme. I så fald vil han sandsynligvis finde charmen et andet sted, så længe det ikke rokker det trygge hjems fundament. Og Tyren kan gøre dig rasende med sin enkelhed. Et parforhold betyder, at du er fysisk til stede. Det er svært at tale om finere nuancer med en Tyr. Du bliver nødt til at være bogstavelig, fordi Tyren ofte har problemer med hentydninger. Han er tilbøjelig til at tro på, hvad du siger, og til

selv at være lige så direkte. Når du taler om ting som ubevidst fjendtlighed og følelsesmæssig afpresning og lignende understrømspjat, som en Skorpion ville føle sig hjemme med, som en fisk i vand, vil Tyren ofte vende hovedet væk i afsky. Hvad taler du om? Vis ham det. Læg det i hans hånd. Ofte vil han ikke se på de kræfter, som dannes under overfladen og som tit ødelægger de bedste parforhold, ganske enkelt fordi hans syn er bundet til det, der ligger i butiksvinduet.

Tyren kan være rørende blid, øm og hengiven. Da det er et meget fysisk tegn, har de fleste Tyre behov for at udtrykke kærlighed gennem berøring. Dette kan igen være enten smigrende og nærende eller det kan være kvælende. Du har måske hørt om Tyrens berømte besiddertrang. Tyren er virkelig et besiddende tegn; dog af forskellige grunde på en anden måde, end Skorpionen, som også er berygtet for sin jalousi. Tyren besidder, hvilket betyder, at du – ligesom de dyrebare malerier, de værdifulde antikviteter, de sjældne, gamle bøger – er hans (eller hendes) og dermed basta. Tyren vil ofte demonstrere dette offentligt med fysiske fagter af ejendoms-ejerskabs-typen. Det afhænger af din smag. Tyren er ikke det tegn, du skal engagere dig med, hvis du holder af ubundethed og åbne parforhold, ikke hvis han er forelsket.

Det kræver meget at tirre en Tyr til at blive vred. Den endeløse tålmodighed og afslappede ro i dette tegn er en velsignelse og en lettelse for enhver, som søger fred og ro i et parforhold. På den anden side, hvis du skubber ham for langt, får du den legendarisk vrede tyr. Og når Tyren først er blevet vred, kan han blive fysisk voldelig. Han er sjældent forfinet nok til at uddele verbale bid, som Jomfruen og Tvillingerne eller fremmane en giftig atmosfære, som Skorpionen. Hans sprog er enkelt: Han smadrer porcelænet eller giver dig en på kassen.

En måde at observere hans voldelighed på består i at vifte ham om næsen med din frihed. Er der først indgået en aftale, er det en sikker måde at gøre Tyren vred på. En anden er at true hans materielle tryghed. Tyrekvinder er i separations- og skilsmissesituationer tilbøjelige til at klynge sig til huset, bilen, møblementet og bankkontoen med tænderne blottet og fingerneglene parate til angreb. Tag Tyrens besiddelser, hans stabilitet fra ham og du får en meget vred – og meget utryg – tyr.

Med hensyn til loyalitet og standhaftighed kan ingen slå en Tyr.

Heller ikke med hensyn til ro grænsende til efterladenhed kan nogen overgå en Tyr. Som for alle tegnkombinationer afhænger passende partnere for Tyren af ens personlige smag. Tyren tiltrækkes ofte af ildprægede personligheder, som besidder den dristige, barnlige løssluppenhed, det spillerinstinkt, den forkærlighed for fare, den forestillingsevne og hurtighed, som han ikke selv tør udtrykke. Tyren har behov for ilden til at varme sig, løsne ham op, vise ham, at der eksisterer andre dimensioner af virkeligheden. Han har behov for tro på livet, da hans egen tro hovedsagelig bygger på, hvad der står på hans bankkonto. Han har også behov for ild til kreativ inspiration, som en muse. Og de mere flygtige personlighedstyper, sigøjnerne og vandrerne, de visionære og profeterne har behov for Tyren, fordi han ligesom jorden støtter og ernærer, beskytter og plejer, og fordi hans styrke med hensyn til at håndtere tilværelsens almindelige problemer er endeløs. Og fordi han i modsætning til mere komplicerede tegn blot ønsker at være lykkelig; og lykke er ikke så svær at finde for ham. Og hans enkelhed og kærlighed til det naturlige gør det lidt nemmere for andre også at opå lykken.

♉ Den mandlige Tyr

Tyren er et yderst maskulint dyr. Selv om Tyren anses for at være et feminint tegn, udviser den mandlige version ikke megen femininitet – medmindre man anser egenskaber som blidhed, sanselighed og kærlighed til skønhed for feminine. Men Tyren er tilbøjelig til at blive lidt machoagtig i mange mænd – hovedsageligt fordi den er så fysisk og også fordi Tyren er et tegn, som er meget følsomt over for de kollektive roller, som samfundet tilbyder. Derfor er Tyren tilbøjelig til at samle på det udstyr, som samfundet anser for maskulint, strækkende sig fra tøj til ståsted og hans trang til at eje sin kvinde.

Mange af rollerne i den romantiske, historiske litteratur synes at være Tyre. Den stærke, tavse helt – en slags krydsning mellem Clint Eastwood og Herkules – er en Tyreagtig figur. Han er som regel forfærdelig smuk (og det er Tyren som regel – om ikke på den konventionelle måde, med rene, regelmæssige træk, så på en behagelig jor-

disk og sanselig måde) og også smukt klædt. Dette sidste er en af Tyremændenes hyppige træk: Somme tider opfattet som forfængelighed og til andre tider opfattet som god smag. Tyren kan lide elegance og mange Tyremænd bruger – omend de ikke nødvendigvis er lapsede – en forfærdelig masse tid på deres hår, sko, negle og hudpleje efter barbering. Dette er altsammen fysiske nydelser, tegn på fysisk skønhed og fysisk stil. Det er en sjælden Tyremand, som ikke har dette strejf af forfængelighed gemt af vejen et eller andet sted. Når det kommer til stykket, hersker Venus over dem – og Venus sad evindeligt foran sit spejl.

De stærke lidenskaber er et andet romanheltetræk, som er tydeligt hos mange Tyremænd. Hvis du kan lide sanselighed, så besidder Tyren det til overflod. Mange Tyremænd roser sig af deres seksuelle formåen; fysisk kærlighed er ligesom fysisk skønhed vigtig for dem og ikke noget, som skal udføres på en forhastet eller dårlig måde.

På den anden side kan du måske ikke lide stærke, tavse helte. Du synes måske om en masse småsnakkeri nu og da eller lidt flertydighed. I så fald, hold dig væk fra Tyren. Han fanges ikke ind med spil. Og selv når du finder ham i den værst tænkelige situation, synes han på en eller anden måde at være sund og rask. Man kan bare ikke tage dette skær af selve den gode jord fra ham. D.H. Lawrences »naturmand« (du kan finde ham i *Lady Chatterleys Elsker* og andre romaner) må have været Tyr. Den udtrykkelige sensualitet, den fuldstændige mangel på forlegenhed over noget som helst aspekt af den menneskelige krop er typisk Tyr.

Du kan måske imidlertid lide en person med lidt mere næse for tingene eller noget, der er lidt mere fordækt. Prøv en Vægt, en Skorpion eller en Fisk. Tyremænd kan være ophidsende enkle. Hvis der er noget, de ikke vil forstå, blokerer de for det. De fortæller dig, at du er urimelig, irrationel eller dum. Og de kan være nedladende. Det er en af de mere irriterende egenskaber ved Tyremanden: Han kan være selvglad. Da han ikke selv er let at bringe ud af fatning, reagerer han ofte på andres ængstelse, frygt eller nervøsitet med foragt eller ved slet ikke at reagere. Så får du et klap på kinden og bliver foreslået at tage en aspirin og få en god nats søvn. Eller en god nat på en anden måde, den store althelbredende kur i Tyrens helsehåndbog.

Når du har det skidt, kan han være en klippe af styrke og ro. På den anden side forstår han sandsynligvis ikke din situation, så gør dig ingen ulejlighed med at forsøge at forklare den for ham, medmindre du kan gøre det enkelt. Han har ingen tålmodighed med »kvindelige hysterikere«. Alt må have en enkel løsning. Visse ting har uheldigvis ingen løsning. I sådanne tilfælde nægter Tyren at se dilemmaet.

Og vær omhyggelig med ikke at forråde ham. At forvente forståelse gennem indviklede spil fører ikke til noget. Tyren er skrækkelig sårbar, når det drejer sig om hans mere romantiske følelser. Hvis han opfatter dig som sit romantiske ideal, vil han ganske enkelt blive såret og forvirret, hvis du giver ham dobbeltmeldinger. Det er muligt at binde en Tyr til sig i lang tid, fordi han er tilbøjelig til at holde af faste forbindelser; men hvis du først har drevet ham for vidt, er han lige fuldt i stand til at smide dig og dine ejendele ud af huset og aldrig tale med dig mere. Fast er fast, i kærlighed som i had. Og Tyren er ikke særlig god til at tilgive. Glemme, måske, eller simpelthen ikke diskutere. Men tilgive, nej, han vil huske dig i lang, lang tid.

Du har muligvis også hørt om den mandlige Tyrs berømte dovenskab. Ja, det er sandt. Tyren kan være utroligt, overvældende lad. Hans ide om afslapning kan være en øl foran TV og se på dagens kamp, mens du forestiller dig noget mere romantisk. Han har også en tilbøjelighed til at sidde med fødderne oppe på bordet og vente på at middagen bliver serveret; det er ikke en holdning, som er beregnet på at vinde rødstrømpens hjerte. Han elsker at blive forkælet og opfatter det ofte som sin medfødte ret. Igen en gang afhænger det af din smag. Husk at uanset, hvor skummel en fortid han har, og hvor billedstormende hans synspunkter kan være, så er han på bunden konventionel og vil sandsynligvis altid bære et vist mandschauvinistisk præg. Men det er i virkeligheden ikke så slemt, hvis du husker på, hvor dejligt det er at have et hankønsvæsen omkring sig, som man ved, hvor man har. Tyremænd har et vist talent for at få kvinder til at føle sig meget feminine. Hvem kan klage?

♉ Den kvindelige Tyr

Mens tyren er en overordentlig maskulin skabning, er koen overordentlig feminin. I moderne sprogbrug anses det at ligne en ko for at

betyde, at man er sløv, langsom og kedelig. Men grækerne havde en anden opfattelse af koen; de kaldte kærlighedens og begærets gudinde, Venus (Afrodite), for »Den Kvieøjede«. Egypterne havde også en ko-gudinde, Hathor, et symbol på jordens og kvindens frugtbarhed. Den kvindelige Tyr er ofte indbegrebet af det instinktivt feminine – mange mænds drømmebillede med alle hendes gudindeforgængeres blødhed, styrke, visdom, tålmodighed og lidenskab.

Det synes, som om der findes to klart forskellige typer af kvindelige Tyre. Den første er den virkelig Venusiske Tyr. Det er de smukke, med perfekt teint, omgivet af smukke dufte, klædt i sanseligt, dyrt tøj.

Janet Reger driver sandsynligvis en blomstrende forretning med overdådigt, ægte silkeundertøj til denne verdens Tyrekvinder. Værende forvænte, magelige, sanselige og meget optagede af både deres egen tiltrækningskraft og deres evne til at behage en mand skylder de de gamle tempelpræstinder fra den tid, hvor jordgudindens magt repræsenterede selve livets magt, meget. Denne type af den kvindelige Tyr er det ideelt feminine for mange mænd. Hendes problem er, at hun ofte ikke foretager sig ret meget eller tænker ret meget på noget som helst andet.

Den Venusiske Tyrekvinde er hengiven og som regel loyal – forudsat du giver hende tryghed, og drager omsorg for hende og forkæler hende. Hun vil give sig selv helt, og hendes iver og trofasthed er beundringsværdig. Af og til er den for beundringsværdig. Hvis du prøver at løsrive dig fra et parforhold med en Tyrekvinde som hende, bliver du nødt til enten at være hårdhudet eller give op, da hun vil klynge sig til dig med denne utrolige, Tyreprægede sejlivethed, indtil du giver op og vender tilbage af ren og skær udmattelse. Tyrekvinder kan vente, og ofte venter og venter og venter de på det forpligtende engagement eller løftet. Som vi nævnte tidligere er Tyren tiltrukket af ild. Mange Tyrekvinder fascineres af ildtyperne – uheldigvis de mindst pålidelige af alle dyrekredsens mænd. De elsker romantik og succes og et lille stænk, en lille smule rapfodet uforudsigelighed. Selv er de villige og rede til at spille rollen som Moder Jord. Vær sikker på, at du ønsker dig en Moder Jord. Efter at have været flirtende i begyndelsen falder Tyren meget nemt og hurtigt til ro i stabilitet. Fordelene ved en Tyrekvindes omsorg og kærlighed er uvurderlige. Hvis du imidlertid sætter pris på din frihed så prøv et andet tegn, såsom Tvillingerne eller Vandmanden.

Den anden type af den kvindelige Tyr er den »naturlige« type. Hun er stadigvæk en Moder Jord og hendes egenskaber i retning af hengivenhed, blidhed, urokkelighed og styrke er lige så meget til stede her, måske endda mere. Men de er de kvinder, som undgår sminke, spiser sundt, bor på landet, afskyr tobaksrøg og ønsker at vende tilbage til den gamle livsstil. Hvis du har denne hemmelige fantasi om det lille hus på landet, dækket med klatreroser, med din egen hest græssende på marken bagved og den dejlige duft af nybagt brød fra køkkenet, så er denne type Tyrekvinde egnet for dig. Vær imidlertid forsigtig, hvis du let bliver rastløs. Hvis du holder af at rejse, så giv hende mindst 3 måneders varsel. Og lav for Guds skyld ikke om på dine planer i sidste øjeblik.

Tyrekvinder er ofte meget bogstavelige. Det vil sige, de tror på, hvad du siger og holder dig fast på det næste dag. Hvis du er en af den type mennesker, som ustandselig skifter mening, så pas på. Tyren kan finde på at slynge dig i hovedet: »Jamen, du sagde, at du elskede mig.« »Ja, men det er et år siden«, svarer du. »Og hva' så?«, svarer Tyren igen. »Du lovede«. Og sådan fortsætter det. Hvis du lover noget, så men det. Ellers forstår hun det simpelthen ikke. Og du får tildelt rollen som et dumt svin.

Uanset hvad Tyrekvinden går igennem – fra dyr luder til direktør – findes der en indre naivitet og sundhed, en naturlighed, som erfaring ikke synes at være i stand til at knække. Selv den Tyrekvinde, hvis praktiske evner og forretningssans og vedholdenhed har ledt hende til at gøre karriere, besidder denne naivitet. Enkelhed er måske et mere venligt ord. Det kan være begge dele – charmerende behændighed eller irriterende bogstavelighed. Men Tyrekvindens store talent er hendes evne til at holde tingene inden for rammerne af sund fornuft, hvadenten det er i hjemmet eller på jobbet. Hendes øje for det realistiske, det stabile, det pålidelige er ufejlbarligt præcist. Hun er en ringe menneskekender, fordi mennesker er mere sammensatte og rummer mange lag. Hendes øje for kendsgerninger af håndgribelig art er fantastisk præcist. Og hendes sunde fornuft er en vidunderlig eliksir for den udmattede, visionære person, som har set så mange muligheder og formøblet så mange talenter, at han ikke forstår noget af det hele mere. Tyren bringer tingene ned på jorden. Og da det er et blidt tegn, bliver det sandsynligvis en blød landing.

Jomfruen

Til at begynde med kan vi smide alles yndlingsbillede af denne evindelige askebægertømmer og møbelafstøver væk. Den nette, ordentlige, velsoignerede sjæl med den perfekt afstemte bankkonto og det pletfri køkken er et billede, som kan udløse et anfald af kynisk latter hos de fleste Jomfruer. Og selv den dydige, jomfruelige dame med det udslåede hår (diskret klædt), som bærer smykker og soltegnstingeltangel har heller ikke meget at gøre med vores tema. Af visse uforklarlige grunde – som måske blot, som så mange astrologiske misforståelser, ligger i det forsøg, som blev gjort i middelalderen på at gøre et symbolsystem »kristent« eller »moralsk«, som er meget ældre og mere omfattende, end kristendommen – misfortolkes Jomfruen bedrøveligvis. Nogle tegn får en ilde medfart, når man prøver at pålægge symboler moralske tolkninger for at få dem til at passe til nogle samfundsmæssige begreber, og Jomfruen og Skorpionen er dem, der er blevet ramt hårdest – man bliver fanget mellem den evige sekretær og den evige sexgalning. Ligesom mange Skorpioner bliver også Jomfruer irriterede over alle disse fejltolkninger. Især de sjuskede, som er helt skamløst sjuskede og som er fuldstændigt ligeglade med, om de kommer et minut i otte eller et minut over otte.

Det er blevet foreslået, at Jomfruer ikke har fundet sig selv endnu, fordi Jomfruens virkelige tegnhersker – Vulcan – endnu ikke er blevet opdaget. En mærkelig lille »planet«, som astronomerne var hurtige til at navngive Chiron af grunde, som de bedst selv kender, men som måske netop passer til rollen, er imidlertid blevet opdaget mellem Saturn og Uranus. Vi ved det ikke endnu. Det er også lige meget. Hvad handler Jomfruen virkelig om, hvis ikke om at være dyrekredsens evige vicevært?

Lad os først og fremmest huske på, at hvert tegn har en dybtliggende, fundamental drift eller basal motivation i sig, som driver individet frem, hvadenten han er klar over det eller ej. Denne grundlæggende drift kommer til udtryk på forskellige måder for forskellige mennesker. Vi har allerede berørt disse – hvordan, for eksempel, trangen til at forstå, som motiverer Skytten, gør nogle kentaurer til rejsende og andre til filosoffer. Hvadenten den udtrykker sig fysisk, emotionelt eller mentalt, stammer udtryksformen stadigvæk fra den samme kilde. Lad det være tilstrækkeligt at sige, at Jomfruens primære drift ikke handler om renlighed. Det er blevet foreslået, at perfektionisme skulle være karakteristisk for Jomfruen. Jeg har ikke konstateret, at det er tilfældet. Skelneevne, ja. Absolut. Ingen har en bedre skelneevne, end Jomfruen. Et simpelt ja eller et simpelt nej er ikke tilstrækkeligt. Det er ja til denne del og muligvis også til denne anden del og sandsynligvis nej til den midterste del, medmindre A og B kan byttes om, og helt sikkert nej til den sidste del. Aldrig sort og hvidt. Sort/hvide valg forudsætter et simpelt univers og for Jomfruen er universet kun sjældent simpelt. Det ligner mere et kæmpemæssigt, ubegrænset puslespil og Jomfruen bliver vanvittig, hvis der ikke findes et billede af det færdige puslespil på toppen af æsken, før han begynder at samle det. Skelneevne er en fint udviklet sans i Jomfruen. Du kan se det på hans valg af venner, elskere, mad, ideer, livsstil, tøj, det han læser, kunstnerisk smag eller et hvilket som helst område, hvor der må træffes et valg. Men for at være perfektionist må man være idealistisk, eftersom man må have en idealforestilling om, hvad det perfekte består i. Og Jomfruen er ikke idealist. Det er et af de mest realistiske, sandsynligvis det mest realistiske tegn i dyrekredsen. Jomfruen nærer ingen forestillinger om en umulig, lyserød udgave af en perfekt, utopisk verden, end ikke om et perfekt, utopisk køkken. Jomfruen bruger det, der er for hånden, det der bliver serveret. Jordelementet er, som du husker, det element,

som vedrører accept af det jordiske plans virkelighed. Og ingen perfektionist har nogen sinde accepteret virkeligheden.

Det er også blevet foreslået, at der skulle findes to typer Jomfruer, de ordentlige og de sjuskede. Det er sandsynligvis sandt, så langt det nu rækker. Der findes to typer af ethvert tegn – den indadvendte og den udadvendte. Den udadvendte udgave af ethvert tegn i dyrekredsen er tilbøjelig til at udtrykke sig i den ydre verden. Derfor finder den udadvendte Vædder udfordringer i den ydre verden, den udadvendte Skytte udforsker den ydre verden, den udadvendte Fisk projicerer sine visioner på den ydre verden og så fremdeles. Den udadvendte Jomfru forsøger uden tvivl at anvende sit behov for at klassificere og ordne og syntetisere på et verdsligt plan. De indadvendte udgaver af tegnene udtrykker deres natur igennem en indre virkelighed. Således er den indadvendte Stenbuk spirituelt eller psykologisk ambitiøs, den indadvendte Skytte rejser i sit sinds og sin ånds ubegrænsede regioner, den indadvendte Fisk kommunikerer med dybderne i sit eget indre ocean med dets mystiske beboere, og den indadvendte Jomfru forsøger at få samling og orden på sig selv. Hvilket betyder, at køkkenvasken meget vel kan gemme en virkelig moden skat af ugegamle tallerkener, huset kan gemme et formidabelt udvalg af ting i et syndigt rod, og verden kan meget vel falde fra hinanden for Jomfruens skyld – så længe han udfører sit langvarige, alkymiske arbejde med sig selv i sit eget, indres dyb.

Læg mærke til ordet, syntese. Det giver en meget bedre nøgle til Jomfruens grundlæggende motivation, end perfektion gør. Syntese betyder at bringe forskellige ting sammen, ligesom en god kok, der udfører mirakler af kulinarisk genialitet med et tilfældigt udvalg af levninger fra gårsdagens måltider. Syntese betyder også at finde forenelige ting eller ideer eller aspekter af livet, som de fleste mennesker oplever gensidigt udelukker hinanden. Både Jomfruens tvangsprægethed og talent befinder sig på dette synteseområde. Alt må bringes til at passe sammen og til at blande sig. Det betyder at finde ud af, hvor alting hører til ved at give det navn, lære det at kende, kategorisere det, klassificere det. En af mine venner kaldte engang Jomfruen for »Den Store Klassifikator«. Med Merkur, guden for intelligens og kommunikation, som den nuværende hersker i tegnet, ville man forvente en stor kærlighed til at opnå viden. Forskellen mellem Jomfruen og Tvillingerne, som begge styres af Merkur, er imidlertid, at Tvillingerne elsker småbidder og -stumper af viden for

deres egen skyld, hvorimod viden kun er relevant for Jomfruen, hvis den kan bruges til noget.

Så på en måde kan man sige, at denne lille, indre stemme altid giver et ekko i den stakkels Jomfrus sind, hver gang han oplever noget nyt. »Hvordan kan jeg få det her til at gå op i en højere enhed?«, siger han og derefter: »Hvordan kan jeg bruge det?«. Hvis han ikke kan syntetisere det, vil han foregive, at det ikke eksisterer eller påbegynde en stædig jagt på navne og definitioner, som giver ham mulighed for at rubricere den pågældende oplevelse for at gøre den håndterbar. Hvis den ikke kan bruges til noget, vil han smide den væk med en vis respektløs arrogance. Ja, det kan være udmærket for mere upraktiske sjæle.

Trangen til at skelne gør somme tider Jomfruen barsk. Han kan bortkaste mennesker eller ideer eller karrierer eller smukke ting; fordi de måske ikke er nyttige eller anvendelige inden for det, han betragter som den praktiske virkelighed. Somme tider smider hans også romantikken ud, hvilket er tragisk, eftersom man så får den Jomfrutype, for hvem livet kun er slid og slæb. Han er ofte en kyniker, som ser på virkeligheden med misundelige øjne; han ved udmærket godt, at man må være smart for at overleve og han er rede til at slide lidt i det og til at gøre sig ulejlighed med at polere sine varer, da det gør dem mere salgbare. Hvis han gør noget, så gør han det godt, både på grund af håndværksmæssig stolthed og på grund af en god fornemmelse for markedsføring. Idealistisk perfektion? Næppe.

Somme tider er det eneste velordnede, man ser hos en Jomfru, hans bogreol, for mange Jomfruer respekterer i overdreven grad det totale område af viden. For ham er hans bøger personificeringer af hans forstand, og hans forstand ligner ofte et af disse komplicerede urværker i et schweizerur, idet den ustandseligt bevæger sig og katalogiserer og tænker og overvejer og rubricerer. Han kan leve med en rodebunke på dagligstuetæppet; men du kan vædde på, at han rydder op i sin psyke. En masse Jomfruer føler sig som fisk i vandet med hensyn til astrologi – det vil sige, hvis de nogen sinde kan overvinde deres modstand mod denne aura af vag spiritualitet, som de populære spalter i aviserne har kastet over emnet – fordi astrologi og andre kosmologiske landkort giver dem bekræftelser på, at universet grundlæggende er velordnet og at Gud fra naturens hånd er velsoigneret.

Impulsen til at være til tjeneste er også udtalt i Jomfruen. Jomfruer

behøver at blive behøvet og de har behov for at føle sig nyttige. Den typiske Jomfru er ikke specielt ambitiøs; han mangler den nødvendige ensidighed, det kræver at gå fuldhjertet ind for et enkelt mål. Det er som om, at hans tendens til hele tiden at kigge efter større og større brikker for at fuldende livets puslespil, fratager ham evnen til at fokusere på en enkelt brik. Det er en sjælden Jomfru, som magtfuldt sigter på en bestemt position. Som oftest ser man dem som vejledere og rådgivere for andre, som har været dumme nok til at bemægtige sig tronen og udsætte sig for alt det besvær, det medfører. Jomfruen foretrækker, smart som altid, at gemme sig bag tronen og holde sig væk fra skudlinien. Realistisk, husker du? Dumdristige Løver, Væddere og Stenbukke sigter på toppen. Jomfruen ved, at det der stiger til vejrs også falder ned igen. Han vil hellere beholde fødderne på jorden, ellers mange tak. Medmindre en Jomfru har en masse Løve i sit horoskop eller Solen står stærkt placeret, møder du ham som regel kun igennem hans arbejde og ikke igennem hans udadvendte personlighed. De mest typiske Jomfruer er temmelig generte eller om ikke ligefrem tilbagetrukne så dog forfinede og mere stille, end deres venner født i andre tegn. Da Jomfruen er et jordtegn, holder han virkelig af sin tryghed, og behovet for tryghed er ofte et problem, fordi det afholder Jomfruen fra at afprøve kreative muligheder, som kræver dristighed og en lille smule spillermentalitet. Bed en Jomfru om at spille og han vil blegne og se chokeret ud. Spille? Hvor skrækkeligt! Man ved aldrig, hvornår livet giver dig en øretæve; så er det bedre at planlægge og forberede sig på fremtiden. Man møder ofte Jomfruer, som har forankret sig i temmelig begrænsende jobs i mange år, hvor deres medfødte intelligens og forestillingsevne bliver kvalt, på grund af den vidunderlige tryghed der ligger i den regelmæssige løncheck. Desuden er Jomfruen mere interesseret i det, der får bilens hjul til at løbe rundt, end i at køre bilen og deltage i racet. Han vil hellere studere og observere livet, end han vil være spiller og igangsætter. Det siges, at Jomfruer er bedre tjenere end herskere. Det er uden tvivl rigtigt. Husk de historiske personligheder som Kardinal Richelieu. At være en magtfaktor bag tronen passer Jomfruen fint. Faglig dygtighed og listighed ses ofte side om side i dette forfinede tegn. I mytologien var Merkur også tyvenes og løgnernes gud, og overvågede forretningsaftaler.

Der er et andet karaktertræk, som nogle gange er indtagende og som andre gange er voldsomt irriterende og som er værd at bemærke her under Jomfruen. Det er hans tvangsprægethed. Han kan være besat af orden og ryddelighed på en iøjnefaldende måde, men lige så tit på det emotionelle område. Det vil sige, vis aldrig dine følelsesmæssige svagheder. Jomfruen er god til at styre sine følelser. Det forholder sig faktisk sådan, at hvis du iagttager en mere tvangspræget Jomfru i et stykke tid, vil du begynde at få en besynderlig fornemmelse af, at han organiserer ritualer med henblik på at holde mørkets kræfter i ave. Hvadenten det er den Jomfru, der er tvangspræget i sit forhold til ting, og som lægger alle de gule skjorter i venstre side af skabet og som får et hysterisk anfald, hvis du lægger en blå imellem dem; eller det er den stramtandede, følelsesmæssigt hæmmede Jomfru, som analyserer alting i en form for afsindigt ønske om at forhindre, at nogen sønderrevet psykologisk søm skulle komme til syne, så er roden den samme. Du har gættet det. Alt det kaos og den emotionelle følsomhed og pladdersentimentalitet og romantik og det synsbedrageri, som hemmeligt skjuler sig i Jomfrusjælens afkroge. Han må alt for ofte slås med sit eget kaos til at være tolerant over for de svagheder og den uldenhed, som findes i andre mennesker eller i verden omkring ham. Der findes for meget af ham selv i den. Jomfruens tilsyneladende hårdhed og hensynsløshed – intet andet tegn er så tilbøjeligt til at sige »nej« – er ofte hans måde at beskytte sig selv på over for en uudholdelig følsomhed. Hans berømte ondskabsfuldhed – og der er ingen tvivl om, at mange Jomfruer er virkelig ondskabsfulde, når det drejer sig om penge – er ofte et dække over et anstrøg af medfødt ødselhed. Og hans vedholdende tvangsprægning med at holde sig til den praktiske virkelighed, hjælper ham med at flygte fra mystikeren i hans egen sjæl.

En sær fisk, denne Jomfru. Ikke langt nede under den kølige og analytiske fernis finder man en sentimental romantiker. Jomfruen kan være brysk i sin opførsel, og prøv ikke på at låne penge, medmindre du har bevist, at du kan betale dem tilbage igen. Man vil kun sjældent opleve Jomfruen, som man oplever Fiskene, som vil give sin sidste krone til en fuld mand på Piccadilly Circus. Det er mere sandsynligt, at Jomfruen vil levere et alvorligt og hyppigt utåleligt irriterende foredrag om selvhjælp. Men det skyldes ofte, at han er for intenst bevidst om livets drukkenbolte, menneskevrag, tabere og omstrejfere og er virkelig bange for, at han selv skulle ende som en af dem. At planlægge og skabe garantier for sin fremtidige tryghed er en besættelse for Jomfruen, fordi hans skarpe fornemmelse af ver-

den, som den er, ofte gør det svært for ham at tro på livet og have tillid til det. Han kan ikke håndtere den virkelighed, som han er så tæt forbundet med. Det truer hans fornemmelse af stabilitet. Så derfor udelukker han det – idet han som en rasende undgår ethvert element af det, han ikke kan have med at gøre – og kigger efter det mest perfekte. Man kan ofte opleve Jomfruen være gavmild og tilsyneladende altruistisk, idet han gratis giver af sin tid og sine færdigheder, især hvis det drejer sig om at lære nogen, hvordan noget skal gøres. Han elsker at vise sin kompetence og er ægte gavmild, når han giver andre del i sin viden. Men man vil kun sjældent se Jomfruen give ud over det punkt, hvor han beder folk ringe, inden de kommer forbi. Han lærer som regel sine lektier tidligt i livet. Det er næsten, som om han har en hemmelig Fisk i sig et eller andet sted og har lært Fiskenes lektie – uden grænser går man i opløsning. Når det kommer til stykket, er det jo kun realistisk.

♍ Myten

Det moderne sprog gør somme tider nogle pudsige ting med ord og begreber, som stammer fra tiden før Kristus. Tag for eksempel det latinske ord, virgo. Det oversættes sædvanligvis til jomfru, med hele dette ords seksuelle betydning. Så derfor skildres den typiske Jomfru i den populære astrologi som jomfruelig, dvs. snerpet eller hæmmet eller seksuelt kølig. Man behøver kun at se på nogle velkendte filmpersonligheder født i Jomfruen, såsom Sophia Loren og Jacqueline Bisset og Sean Connery, for at føle sig lidt dum over at sætte Jomfruen lig med mangel på seksuel interesse eller udstråling. Husk, at nøgleordet er skelneevne og du vil få en bedre ide om naturen af Jomfruens seksualitet. Men mere om det senere. Lad os gå tilbage til det, ordet virgo engang betød. Det havde faktisk ikke noget at gøre med seksuel jomfruelighed, men betød simpelthen intakt, selvtilstrækkelig. Den store mystiske skikkelse, som står bag Jomfruen, er Storgudinden, Magna Mater, og hun var ikke nogen jomfru. Hun skildres ofte i myterne som Storskøgen, den frugtbare. Der findes en storslået statue af jomfrugudinden Artemis, et af mange af Storgudindens navne, afbildet med 50 bryster for at vise, at hun repræsenterer den, der nærer og giver liv til alt liv. Men hun er »virgo« i den forstand, at hun er selvbehersket, sin egen person. I den tidlige mytologi, hvorfra vi arver Jomfrugudindeskikkelsen, før den hellenske invasion nordfra af de ægæiske landbrugscivilisationer i omkring år 2000 før Kristus, skyldte gudinden ikke sin guddommelige ægtemand sine evner eller sin status, sådan som vi ser det i den senere mytologi. Hun regerede alene, selvtilstrækkeligt, uden ægtemand og alligevel tilbød hun frit sin kvindelighed, som hun valgte. Hun var alt livs gemalinde. Dette er en ledetråd til Jomfruens dybeste betydning: Det endelige mål for dette tilsyneladende ydmyge tegn er intet mindre end den selvejede psyke, personen, som er fuldt integreret i sig selv og derfor kan give frit, da han ikke behøver at frygte, at han vil miste sig selv i en anden person. Han kan vælge livets erfaringer fra sit eget stade af fuldkommenhed, i stedet for at hans behov for at finde sig selv i en anden driver ham ind i parforhold eller situationer, som udsletter ham eller hersker over ham. Somme tider ser man dette mønster, som består i at blive sig selv, udlevet i Jomfruers liv igennem nødvendigheden af at leve alene i en periode. Dette synes faktisk næsten altid at være en forudsætning for, at Jomfruen kan udvikle sig selv. Da det er svært for ethvert menneske at se ensomheden i øjnene, pålægger mange Jomfruer sig selv denne erfaring; ikke fordi de ikke har behov for andre mennesker, men fordi noget i dem siger, at man først må lære at være sig selv og elske sit eget selskab, før man kan tillade et andet menneske at være sig selv.

Dyrekredsens tolv tegn er opdelt i to halvdele. Den første halvdel – Vædderen til og med Jomfruen – opfattes ofte som symboliserende den personlige udviklings stadier. Den anden halvdel – Vægten til og med Fiskene – opfattes ofte som symboliserende individets forhold til den større helhed, samfundet, andre mennesker, verden.

Jomfruen er det sidste tegn i den første halvdel af dyrekredsen, den individuelle udviklings cyklus, som vi omtalte tidligere. Det betyder, at Jomfruen i den mest fundamentale forstand handler om individets virkelige syntese og integration, bearbejdelsen og ordningen af alle de erfaringer, som stammer fra de første fem tegn. På en besynderlig måde kan man se dette i Jomfruen, akkurat ligesom man ser det i Fiskene, det sidste tegn i den anden halvdel af dyrekredsen. I Fiskene kan man se verden, for tegnet står ved slutningen af den store runde. Fiskemennesker rummer helheden af alle menneskelige

erfaringer. Det er grunden til, at de kan identificere sig med enhver, somme tider meget på deres egen bekostning. Jomfruen rummer alle stadierne i den individuelle udvikling. Han har været igennem det ubesindige, impulsive mod i Vædderens udfordrende liv. Han har været igennem Tyrens opbygning og opnåelse af stabilitet. Han har været igennem Tvillingernes nysgerrighed og fascination af ideer. Han har været igennem Krebsens behov for varme og familie og rødder. Han har været igennem Løvens behov for at være kreativ og individuel. Man kan se et nøgternt »Ja, jeg har gennemlevet den kvalitet« i mange Jomfruer, når de ser på disse andre tegn. Det er, som om det er lagret et eller andet sted i deres erindringsbank. Og deres job, deres opgave handler om at tage alle disse forskellige stadier og former for erfaring og ikke specialisere sig i en enkelt af dem, men i stedet skabe en forarbejdet og velfungerende helhed ud af dem. Det er en af grundene til, at man ser så mange Jomfruer, som er besat af helbred og kost og lige så mange besat af psykologi og selvhjælp. De prøver ihærdigt på at strikke hele historien sammen, at blive den effektivt fungerende person, som kan håndtere enhver situation. Men da Jomfruen er den endelige summation af den første cyklus, bygger enhver erfaring på personlige kontakter, ikke på kontakt med en gruppe. Jomfruen er ikke parat til at gå ud i det større samfundsliv. Han holder sig for sig selv. Det andet er Vægtens job. Den tvangsprægede selvperfektionering, som man ser hos så mange Jomfruer, den endeløse strøm af bøger og kurser og foredrag og lektioner om, hvordan man holder sig sund, hvordan man lærer dette og mestrer hint; alt dette har en dybtliggende symbolsk rod. Det er behovet for at klargøre skibet, udtænke det, forme det, forfine det for en eller anden uklart fornemmet kommende fase, som Jomfruen venter på, uden virkelig at vide, hvad det er han venter på eller forbereder sig til.

Alle myter er dybsindige, og hvis vi ikke gør os lidt umage for at tænke på et andet niveau af det daglige liv, end det, der handler om, hvad vi skal spise til middag og på et andet niveau af astrologi, end det, der handler om, at Jomfruer er gode til at skrive på maskine, så er der ingen vej ud af den meningsløshedernes ormegård, som vi har skabt med vores egen indskrænkethed. Når vi iagttager de af vores venner, elskere og børn, som er født i Jomfruens tegn, fare fortravlede omkring med deres kostdiller, deres selvudviklingsteknikker, deres nye metoder til husbygning eller bilreparation efter gør-det-selv-

princippet, kan vi her se – som for ethvert andet tegn – en dybtliggende drift og en dybsindig myte i færd med at prøve på at udtrykke sig. Når vi lægger askebægertømningen væk, er Gudinden som en uafhængig næringsgiver til alt liv et passende og nobelt symbol for dette underspillede tegn.

Jomfruen står også i forbindelse med det mærkelige billedsprog og de mærkelige begreber i den middelalderlige alkymi. Enhver Jomfru er på en eller anden måde i stor eller lille grad alkymist. Middelalderalkymien har i virkeligheden ikke mere at gøre med at lave guld, end Jomfruen har med jomfruelighed. Hvis man læser de gamle, alkymiske tekster, vil man se, at de konstant siger, at alkymisk guld ikke er almindeligt guld. Det er forvandlet substans, indre guld, spirituelt guld, skabende guld. Det handler om renselse, om at tage noget akavet og uforarbejdet og uædelt og omdanne det, således at dets virkelige potentiale stråler ud af det. Hvadenten det drejer sig om Jomfruens bil eller hans krop eller hans psyke foregår denne arbejdskrævende proces igennem hele hans liv. Jomfruen forsøger altid på en eller anden måde at gennemføre den alkymiske forvandling, hvadenten det drejer sig om ham selv eller andre mennesker eller den rodede verden, hans forretning, hans omgivelser eller produkterne fra hans dygtige hænder. Det er i virkeligheden ikke den ydre verden han prøver at ordne og syntetisere. Det er livet. Og livet er i sidste ende ham selv.

♍ Skyggen

Med et tegn, der er så tvangspræget, som Jomfruen er, kunne du forvente en temmelig nervøs skygge. Hvor har du ret. Jomfruens skyggeside er indviklet, ligesom hans almindelige bevidsthed. En af de vigtigste sider kunne vi kalde »jeg ved alt« syndromet. Det ligner noget i retning af følgende:

HUSTRU: (Til Jomfruægtemand) Jeg har netop opdaget noget virkelig interessant. Det var på mit malekursus. Hvis man fortynder oliefarver med terpentin og lader dem flyde på noget vand og så dypper papir...

JOMFRU: Ja, ja, jeg ved alt om det. Det lærte jeg at gøre for flere år siden. Men du bliver nødt til at sikre dig, at du ikke bruger for meget terpentin, da farverne ellers løber. Lad mig hjælpe dig med det næste gang.

HUSTRU: Jamen, mine billeder blev virkelig gode. (Hun føler sig helt flad, fordi det ville være så rart en gang imellem at overraske ham med noget, han ikke allerede vidste.)

JOMFRU: Det tror jeg da gerne; men jeg kunne måske hjælpe dig med at blande farverne bedre. Det er ikke nemt.

HUSTRU: Ah, jeg læste i avisen i dag...

JOMFRU: Jeg ved det. Om de nye nedskæringer i finansloven.

HUSTRU: Ja. Jeg synes virkelig, at hvis regeringen agter at støtte økonomien, burde de...

JOMFRU: Før du kritiserer lovforslaget, burde du virkelig lære noget mere om det. Jeg har studeret politisk og økonomisk filosofi i årevis. Jeg er overbevist om, at det er det bedste, de overhovedet kunne gøre.

HUSTRU: Jamen...

JOMFRU: Det er lige meget. Jeg ved, jeg har ret.

Det lyder rimeligt uskyldigt på overfladen. Bare en almindelig »jeg ved alt«. Men den destruktive side af Jomfruens skygge er længe om at bære frugt. Hvis du anlægger denne stil over for nogen i en periode på et par år, så vil du forhindre dem i nogen sinde at lære noget, finde ud af noget, tænke noget, som de kan give dig. Du har allerede taget det. Du ved det i forvejen. Det er en af de mest lumske og dødbringende metoder, der findes, til at knuse en anden persons kreativitet. Og det er en af Jomfruens mørkere sider. Jomfruskyggen nedbryder langsomt og med bittesmå, usynlige skridt fuldstændigt et andet individs tro på sig selv, uanset om det begår fejl eller ej. Jomfruskyggen har som en af sine tvangstanker en absolut rædselsvækkende angst for at tage fejl eller at have uret. Der ligger noget i at have med noget at gøre, som ikke er helt kendt, rubriceret, klassificeret, som er uudholdeligt. Men livet er fuldt af fejl og det er mennesker også og sandsynligvis også Gud. Jomfruskyggen dræber på sin egen måde livet, fordi den forsøger at fjerne livets uforudsigelighed og ubalance.

En tilsvarende side af denne skygge er »jeg har jo fortalt dig, at det er sådan« syndromet. Det kræver ikke mange ord at beskrive det, da vi alle har mødt det hos en eller anden person eller hos os selv. Det

giver en lyst til at begå mord. Dette selvglade, let tilfredse ansigtsudtryk, som Jomfruen af og til kan få – når han har advaret dig om noget og du kvajede dig, alt imens han hele tiden vidste, at du ville – giver dig lyst til at fylde badekarret med piratfisk. Det er en anden måde til aldrig at tillade noget som helst at ske, som er uventet, rodet, ufuldstændigt. Det er Jomfruens måde at sige: »Jeg ville aldrig have kvajet mig sådan. Jeg ved bedre.«

Du kan se billedet. Hvad handler denne skygge om? Jo, for at nævne en enkelt ting, så stammer den fra Jomfruens angst for det ukendte. Når en Jomfru er virkelig ærlig over for sig selv, er han sædvanligvis måske en lille smule forsigtig med det, men ikke latterlig. Han er følsom, det ved han, verden er vanskelig og fuld af forandringer og problemer og han arbejder som regel på at finde færdigheder og værktøjer, som kan hjælpe ham med at klare sig. Men en Jomfru, som føler sig virkelig utryg, går over stregen med sin forsigtighed. Hvis du fortæller ham noget nyt, vil han enten foregive, at han allerede ved det eller sige til dig, at det ikke er sandt. Hvis du viser ham en side af dig selv, han ikke har mødt før, vil han kritisere den og fortælle dig, hvordan du kan reparere den, fordi den truer hans mønster. Vis lidt spontanitet og han vil forsøge at knuse den, fordi den gør ham skrækslagen. Vis ham nogle uventede følelser og han vil tabe mælet og stivne, fordi han ikke ved, hvordan han skal klassificere dem eller håndtere dem. Alt dette er dele af Jomfruskyggen. Det handler om kontrol, som alle skygger gør. Og for Jomfruens vedkommende er det et slags vanvittigt, naivt, latterligt forsøg på at kontrollere livet, så det ikke rummer nogen ukendte eller truende elementer.

Der er endnu en type Jomfruskygge, som man somme tider ser og det sker, når Jomfruens følsomhed er blevet læderet for slemt. Vi kunde kalde den bondefanger. Bondefangeren er en side af Jomfruen, som kommer til syne, når virkeligheden og dens vanskeligheder vejer for meget på vægten, mens håb og tro og tillid vejer for lidt. Så dukker bondefangeren op. Han bruger Jomfruens medfødte, snedige forretningssans og vrider den, sådan at alting bliver noget, der skal handles om. Bondefangeren laver en handel ud af alt. Han er også rede til at sælge alt, for en vis pris. På visse måder er den klassiske, mytiske Storskøges image her blevet til den tarvelige luders. Oversat betyder det: »Ja, selvfølgelig vil jeg sælge det til dig, hvad er det værd for dig?« Alt for at kunne lægge lidt til side. Ethvert individ er

en potentiel kunde, et potentielt offer. Og dette er måske den mest tragiske side af Jomfruens skygge, for den optræder kun, når Jomfruen er blevet så desillusioneret eller så skræmt, at han må sætte barrierer op over for alting. Selv kærlighed er så til salg og det »passende« ægteskab må nødvendigvis indbefatte det rette beløb på bankkontoen. Det falder ikke uden for denne side af Jomfruens skygge at kontrollere dine kreditiver før det første stævnemøde accepteres. Den kendes somme tider som psykologisk åger.

Denne side af Jomfruskyggen optræder trist nok hyppigst hos mandlige Jomfruer. Jeg er kommet til den konklusion, at det skyldes, at samfundet gør det en lille smule svært for Jomfrumanden. Dette er et følsomt og modtageligt tegn, ikke fra naturens hånd ambitiøst og meget ofte bevidst om dybtliggende understrømme og intuitive samspil, som unddrager sig de tykhudede tegn. Det er også et tegn, som fra naturens hånd er disponeret for at følge efter i stedet for at lede. Dette er ikke en del af det konventionelle macho-image, som mænd forventes at have i vores kultur. Jomfrumanden har ofte vanskeligheder med at være sig selv i en verden, som kræver, at han skal være mere ufølsom end medfølende, mere succesrig end dygtig, mere leder end håndværker, mere pengemager end naturelsker. Så derfor dukker bondefangersiden af Jomfruskyggen op, og det er ikke nogen særlig elskelig side. Alle skygger går i opløsning, når de kommer frem i lyset. Denne er ikke nogen undtagelse. For en Jomfru, som ser sig selv i lyset – også med det, han er bange for – er en stor healer. At han blot en enkelt gang forsøger at have tillid til sig selv og andre mennesker og livet, i stedet for at alting skal have et navn og et garantibevis, har også en stor healende virkning. Og at erkende, at livet rummer mysterier, som han aldrig vil kunne forstå eller forklare, og kaos, som måske aldrig bør ordnes, og lommer af fejltagelser og smuttere og roderi, som virkelig ikke behøver at blive ryddet op, har den største af alle healende indflydelser på ham. Realisten, Jomfruen, er med andre ord i realiteten ikke rigtig realistisk. Den virkelighed, han ser, er kun den håndgribelige. Det er den anden side, han har brug for at finde og have tillid til. Så kan han blive det, som myten skildrer: Den som kan heale og give næring og bringe liv, hvadenten det er til mennesker eller ideer eller sin kunst, fordi han har sluttet fred med det ukendte.

♍ Jomfruen som elsker

Jeg stødte engang på et spøgefuldt horoskop, som indeholdt en specielt fornærmende sætning til hvert tegn. Til Jomfruen sagde det: »Jomfruer er tilbøjelige til at falde i søvn, mens de elsker. De er gode buschauffører«. Underholdende nok; men det afspejler en generel holdning, som det meste af astrologien har, med hensyn til Jomfruen som elsker. Og trist nok findes der mange Jomfruer, som ikke foretager sig noget for at ændre dette image.

Jeg kendte engang en Jomfrumand, som havde en af disse allestedsnærværende begynderbøger om sex, som fortalte dig, hvilken erogen zone din venstre hånd skulle anbringes på efter de første fem minutter af forspillet, liggende ved siden af sin seng. Han forsøgte faktisk at følge instruktionerne, som om han fulgte en opskrift. Jomfruer er tilbøjelige til at være glade for brugsanvisninger, på æsker, pakker, bøger eller hvad som helst. Fjern instruktionen og de vil ofte gå i panik. Denne Jomfru undrede sig over, hvordan det kunne være, at han ikke syntes at kunde bevare sin elskerindes interesse. Det går igen tilbage til det problem, Jomfruen har med det ukendte. Og seksualitet og kærlighed er begge mysterier, som vi praktisk talt intet ved om. Som forfatteren, Robert Musil skrev:

Der er stadigvæk meget, vi ikke ved om dette fænomen, som formår at bringe en almindelig »civiliseret« mand og kvinde i en tilstand, som vi under andre omstændigheder kun ville sætte i forbindelse med en frådende galning.

Dette er imidlertid ikke det, som Jomfruens natur virkelig handler om. Det er bare sådan, at han ofte ser sig selv som en potentiel frådende galning og forsøger at sikre sig, at det ikke sker. Så får du den tilsyneladende kølige og uromantiske Jomfru, som måske er seksuelt ydedygtig, men emotionelt usynlig, som fortæller dig, at det at have sex tre gange om ugen er godt for dig, på grund af en eller anden bog, han netop er blevet færdig med. Åh, hvad er der dog sket med Storskøgen?

Den Jomfru, som giver sin seksualitet frie tøjler er imidlertid en helt anden skabning. Sammen med Tyren og Stenbukken er Jomfruen jordpræget og det gælder både billedligt og astrologisk. Hans seksuelle behov er ofte dybe og sanselige og hans følsomhed og finfølelse tillader ham – eller hende – at være bevidst om en anden persons

behov på en meget præcis måde, som mere fortravlede tegn ikke lægger mærke til. Problemet ligger som altid i at frigøre denne seksuelle side. Det siges, at Jomfruen er længe om at varme op. Det er sikkert rigtigt. Det skyldes til dels denne gamle frygt for det ukendte, det kaotiske. Lidenskaber er ikke ligefrem noget, der kan defineres og gøres trygt.

En anden grund til Jomfruens tilsyneladende langsomhed i kærlighedsanliggender er, at han ikke er helt let at narre eller ikke falder for et smukt ansigt, hvadenten mandligt eller kvindeligt. Jomfruen tænker for meget. Det betyder, at han har behov for at kommunikere, at have et vist grundlag for et parforhold ud over det seksuelle. Hans arbejdsliv er ofte forfærdelig vigtigt for ham – Jomfruer identificerer sig ofte med deres arbejde og vurderer sig selv ud fra, hvor godt de klarer deres jobs – og hvis du ikke ønsker at dele hans interesse i hans arbejde eller at tale med ham om det, så bliver han meget hurtigt træt af selv den mest vellystne og spændende partner. Følelser og sex er ikke nok til at holde på en Jomfru. Husk at tegnet styres af Merkur, og at der ligesom for Tvillingernes vedkommende nødvendigvis må finde en kontakt sted – uanset hvor sparsom – på tankens plan.

Jomfruens realitetssans kommer også ind på scenen her og gør det temmelig svært for dette tegn at kaste sig ud i en vild månebestrålet kærlighed-ved-første-blik-lidenskab. Han observerer verden for meget og ved for meget til at tage sådan noget særlig alvorligt. Han kan heller ikke lide at spille, og at spille på øjeblikkelige lidenskaber vil indebære en risiko for at blive såret og i bedste fald desillusioneret. Så somme tider kan han blive meget kold og udelukke en person, som han er tiltrukket af, fordi han ikke har tillid til noget, som sker pludseligt og er ukontrollabelt og uforklarligt.

Du vil somme tider se Jomfruer, som tilsyneladende slår til Søren. Men se ordentligt efter. Du vil som regel opdage, at deres hjerter ikke er rigtigt med. For både mandlige og kvindelige Jomfruer tager det lang tid virkelig at tø op på et følelsesmæssigt plan. Han kan nok tillade sig at blive forelsket; men at elske er noget, der for ham kræver tid og omhyggelig pleje. Han er realistisk, forstår du nok. I sidste ende vil han foretrække det tilregnelige frem for det overdådige. Du kan se det på hans smag, hans boligindretning, hans vaner. Vælg altid det nyttige, det sikre, det kendte, det, der har kvalitet frem for det strålende, det spontane, det utilregnelige, det uforudsigelige. Det

kan være skrækkelig kedeligt, eller hvis det modereres med lidt humor og sans for morskab kan det give et præg af forståelse og varme og visdom, som er både magnetisk og yderst tiltrækkende. Den måde, verden fungerer på, er sjov. Jomfruen har ofte brug for at lære dette ord at kende i forbindelse med kærlighed.

Som for alle andre er det, Jomfruen undertrykker i sig selv, det, han søger i en partner. Jomfruen, »den jordbundne skaber af flyvemaskiner, landkrabben, der bygger skibe«, beordrer ofte sig selv ind i en meningsløs labyrint. Ikke at se skoven for bar træer, er en anden måde at sige det på. Han har så travlt med at forsøge at gøre skibet perfekt, at han glemmer, at meningen med det er, at det skal indeholde noget. Derfor er Jomfruens største rædsel i livet som regel hans største fascination på kærlighedens område: Det ildprægede kaos og den spontane evne til at udtrykke intuition og fantasi, som personificeres af disse omkringfarende og utilregnelige ildtegn, som synes at stå i hemmeligt forbund med guderne og som faktisk spiller, ja, oh rædsel, spiller, i stedet for at udvise passende forsigtighed. Når Jomfruen møder en ildtype, længes hele det undertrykte barn i ham efter at flygte og være fri. Den jordbundne Jomfru forholder ofte sig selv ren og skær livsglæde. Han vil hellere arbejde, tak, der er for meget at lave. Jomfrumænd og -kvinder kan ofte ses med lange lister over, hvad de skal gøre hver dag, og de vil uvægerligt give leg laveste prioritet. Og det er ofte Jomfruens mønster at vælge en partner, som repræsenterer al den uansvarlighed og dramatik, han ikke vil tillade sig selv, al den ustabilitet og »selviskhed« (Jomfruen holder af at bruge dette ord om folk, som ikke følger hans prioriteter). Disse parforhold kan naturligvis udvikle sig på to forskellige måder. Enten bliver Jomfruen varm, løsner op og bringer sig selv i balance eller han forsøger at spille Pygmalion med denne dejlige, rå sten ved at hugge den i facon. Så får vi dramaet med ildpartneren, som spyr ild som en drage, fordi han eller hun altid bliver stukket til eller kritiseret. Parforhold fungerer sjældent glat og nemt for Jomfruen, medmindre han satser på ikke at løbe nogen risiko og finder sig en anden jordtype, som passer ind i hans univers. Og så keder han sig trist nok og livet bliver trælsomt og han føler, at han på en måde er kommet for sent til båden. Opskriften på lykke er den samme her som for Jomfruskyggen. En god, frisindet dosis barn: at spille, at lege, et stænk anerkendelse af, at det, der er nyttigt, ikke nødvendigvis altid er det, der er ensbetydende med at leve og som er menings-

fuldt. Og lejlighedsvis at tage fejl. En gang imellem at være en tåbe, da tåben i vores allerældste mytologier er hellig.

♍ Den mandlige Jomfru

Nogle af Jomfruens bedste egenskaber viser sig i den mandlige Jomfru, når han er forelsket. En af disse er hans ønske om at blive behøvet og hans gavmildhed og hjælpsomhed, hvis du har brug for støtte, snak, forståelse eller materiel hjælp. Da Jomfrumanden altid er fornuftig, vil han ofte hjælpe dig på gled med dine problemer og han elsker at give gode råd. Giv ham et problem, som kan løses og han vil angribe det som et spil skak, og hans uvildige indsigt er nyttig og konstruktiv. Der er også en følelse af tryghed over ham og en kærlighed til sandhed og præcision. Og det er sjældent, at Jomfruen foregiver at være noget, han ikke er. Du bliver ikke tvunget op i en krog for at spille rollen som det beundrende publikum, som du kan risikere med en Løve- eller en Væddermand.

På den anden side kan Jomfrumandens selvkontrol og kølighed være meget irriterende. Han er somme tider den persontype, som insisterer på at hænge sin frakke pænt på bøjle, før han kysser dig, fordi tingene må gøres i den rigtige rækkefølge. Nogle gange er han forfærdelig socialt følsom og vil undgå, at man rører ved ham offentligt, fordi »nogen« måske kunne lægge mærke til at han ikke havde fuld kontrol over situationen eller opdage, at han har lidenskaber. Og hvis vi går til yderligheder, kunne du også blive udsat for at måtte klare, at alt må ske efter en plan, inklusive kurmageri – som altid rangerer lavere end arbejde – og endda sex – som også ofte rangerer lavere end arbejde.

Husk at det ikke er nemt at være en Jomfrumand. Tegnet er ligesom Fiskene følsomt og sårbart og stemmer ikke umiddelbart overens med vores kulturs billede af en mand. Jomfrumænd er ofte rede til at slå fra sig, fordi de prøver så ihærdigt på at være rolige og kontrollerede. Ethvert emotionelt behov, som ikke udtrykkes i pæne, velstrukturerede, verbale vendinger, kan så synes at være et overvældende krav. Der er et mærkeligt selvtilstrækkeligt præg over

Jomfruen, som går tilbage til vores myte om gudinden. For at en elsker eller partner skal kunne tolerere denne tendens til at afskære sig fra andre mennesker, må han eller hun kunne opretholde en vis sans for humor, for ellers kan Jomfruens kritiseren opfattes sårende og hele forholdet kan eksplodere i vrede.

Det, som redder dette sammensatte og af og til uudholdelige temperament fra at være aldeles utåleligt, er, at Jomfruen altid lytter, hvis du kan sige sandheden til ham på en stille og tydelig måde. Det er en af de mest indtagende egenskaber ved Jomfrumanden. Hvis han har såret dig eller været kold eller for struktureret, så prøv at give det ord. Stilfærdigt. Han vil som regel lytte. Hvis du udtrykker det emotionelt, vil han ikke. Hvis du er den let antændelige type, med en masse Skorpion eller Løve, så prøv et mere elastisk og mindre hårdt opstrenget temperament. Jomfruen kan ganske enkelt ikke klare vredesudbrud og uvejrsscener eller langvarige tudeture med en masse gennemblødte lommetørklæder. Man ser ofte Jomfrumænd være nervøse, rygende tæt, bidende negle og udføre andre småhandlinger, som røber dette tegns hårdtopstrengede nervesystem. Ud fra den kendsgerning, at Jomfrumanden som regel overanstrenger sig under alle omstændigheder, hjælper det ikke på hans medfødt nervøse temperament. Han har behov for megen leg, hvile og for at være ude i naturen for at blive healet. Han kan som regel ikke tage sig sammen til at afsætte tid til det, da der står »arbejde« øverst på hans liste. Så det er din opgave at lokke ham, tale fornuft til ham eller slæbe ham hen et sted, hvor han efter sine indledende beklagelser måske endda opdager, at det egentlig er ganske rart at sidde i solen og ikke foretage sig noget.

Af alle disse grunde er den forelskede Jomfrumand ikke altid enhver kvindes romantiske drøm om den fuldkomne ægtemand. Det er et følsomt, hårdtopstrenget og sammensat temperament, sjældent aggressivt, mere tilbøjeligt til at lade bagateller og vanskeligheder gnave og gnave indeni, før der direkte handles. Jomfruen er ikke nogen Don Juan, selv om der vandrer nogle temmelig gode efterligninger omkring i form af forfærdelig utrygge Jomfruer, som prøver at foregive, at de er Skytter eller Løver. Tillid, ro, varme og tryghed er nødvendig for ham, for at han kan vise noget af den mere mystiske, følsomme side af sig selv, den side, som du angiveligt valgte ham på grund af. Forhåbentlig valgte du ham ikke for, at han skulle give dig tryghed; for du begår en bedrøvelig fejl, hvis du tror, at han vil være

i stand til at påtage sig rollen som den støttende far i ret lang tid. Han er for flydende og foranderlig og for skræmt af sin egen tilbøjelighed til at forandre sig til at tolerere at være en anden persons klippe. Værdsæt hans intelligens, hans vid, hans kyniske visdom, hans håndværksmæssige formåen, hans snedighed, hans venlighed og hans følsomhed og du får en meget sjælden skabning som elsker. For dem, som værdsætter raffinement og vid og respekterer indre ensomhed, får Jomfruen de mere overdådige tegn til at synes temmelig ubehøvlede i sammenligning.

♍ Den kvindelige Jomfru

Hvis du leder efter den perfekte husholderske og netop har læst et eller andet sted, at Jomfrukvinder er herrer (eller herskerinder) over denne kunst, burde du sandsynligvis rette denne fornærmelse mod et andet tegn. Jomfrukvindens vigtigste talent er hendes intelligens, ikke hendes ordenssans; og når du finder den tvangsprægede, hjemmegående type, som støver af tre gange om dagen, så lægger du op til problemer, for så har du fået dig en Jomfru, som ligger i tegnets skyggeside. Og alt det husholderi vil skrumpe ind til betydningsløshed i forhold til den arrigskab, som følger med. Vi gentager, det er ikke det, den kvindelige Jomfru handler om. Som et biprodukt kan det være en rar bonus, og der findes masser af Jomfrukvinder, som interesserer sig for deres hjem og holder af ryddelige omgivelser; men Jomfruen synes, således som den kommer til udtryk i den feminine psyke, at dreje sig om ting som god smag, forfinethed og forståelse og et kvikt hoved med hensyn til mennesker og livet.

Der er naturligvis en hage ved alting. Mytens selvtilstrækkelige skikkelse ses meget tydeligt hos Jomfrukvinden, og det er ofte svært for Jomfruen virkelig at være »gift« i nogen dybere betydning af ordet. Der er en egenskab ved Jomfrukvinden, som er psykologisk urørlig og hvis du prøver at trænge dig ind på den, opnår du den samme reaktion, som hvis du forsøgte at begå fysisk voldtægt. Jomfrukvinder er som regel ikke den klamrende, hjælpeløse type. Som oftest er de amazoner, som udviser en skræmmende grad af formåen

og effektivitet, enten på et fysisk eller et mentalt plan – eller sommetider endda på begge planer. Gode point for rødstrømpebevægelsen; men dårlige point, hvis du ønsker at være den sol, omkring hvilken en lykkeligt spejlende måne kredser.

For at nævne en ting, så har Jomfrukvinder deres meninger. Merkurs tilknytning til tegnet synes at resultere i et behov for at kommunikere, at snakke, sommetider for simpelthen at sladre eller sludre. Mange Jomfrukvinder taler uophørligt. Det kan af og til få dig til at holde dig for ørerne og skrige blot for at stoppe lyden. Det behøver dog ikke at være den traditionelle kritiseren, der gør det. Det kan være alt om den sidste bog, hun har læst, den film, hun har set eller den person, hun for nylig har splittet ad og analyseret psykologisk. Jomfruer elsker at snakke om andre mennesker og gøre det meget detaljeret. Så hvis du er på jagt efter den smukke, tavse type, så glem det. Jomfrukvinder har også til tider en beundringsværdig og til tider irriterende hang til at betvivle dit ord og også din viden. Hvis du fortæller hende noget, vil hun spørge om din kilde, komplet med fodnoter. Jomfruen er tilbøjelig til ikke at stole på nogen, før det fuldt udviklede referencemateriale foreligger. Det er svært at være mere vidende end en Jomfru, da de ikke vil tillade det. Det har både en god og en dårlig side. Det skaber mirakler for dit intellektuelle perspektiv og rædsler for dit ego.

Mange Jomfrukvinder kommer tæt på at være en Moder Jord figur, fordi tegnets besynderlige følsomhed udtrykker sig igennem kærlighed til naturen og et healende og godt håndelag for alle håndværk. Det synes at være en typisk Jomfrufærdighed at have et vist tag på håndværk af enhver art. De forskellige fagdiscipliner tiltrækker kun sjældent Jomfruen for deres egen skyld, fordi ting skal være nyttige for at være relevante. Men Jomfrukvinden udviser ofte meget stor dygtighed i havearbejde og håndværk på mange områder. Og den egenskab, som består i at have behov for at blive behøvet og som trækker så mange Jomfruer ind i servicefagene, lige fra sygepleje, kostvejledning og psykologi til rådgivning, er vældig meget et aspekt af Stormoderens arketype, som er tilknyttet dette tegn.

Det forholder sig sådan, at du ofte må finde det bag ved det hårdtopstrengede nervesystem, irritabiliteten, behovet for ensomhed, den tilsyneladende kølighed og uafhængighed. Det er svært for en Jomfrukvinde at være spontan. Ofte kan hun kun vise sin kærlighed og hengivenhed til dig ved at gøre noget fysisk for dig. Her gælder den

samme situation, som for den mandlige Jomfru: Følelser og lidenskab er forstyrrende og skræmmende og kan kun udtrykkes i en atmosfære af fuldstændig tillid. Hvis du bryder denne tillid, vil du opleve Jomfrutungens sarkastiske, skærende æg, som kan være virkelig ondskabsfuld, fordi hun med minutiøs omhyggelighed har gået og lagt mærke til alle de svagheder og fobier, som du ikke troede nogen bemærkede. Jomfruen har en foruroligende vane med at lægge mærke til den skjulte, flossede manchet, det lille sår fra barberingen, de nedslidte sko, fortalelsen, den nervøse trækning, som du troede, du havde styr på. De lægger mærke til de mindste detaljer, fordi for Jomfruen afspejles livets brede spektrum bedst i det små. For Jomfrukvinden er den store kunst det lilles kunst.

Det er måske på sin plads igen at minde dig om de Jomfruer, som er alt andet end stramtandede, gammeljomfruagtige krukker: Denne verdens Greta Garbo'er og Sophia Loren'er og Jacqueline Bisset'er. Men du kan se en rød tråd, der går igennem disse kvinder, såvel som igennem alle andre Jomfrukvinder fra Lauren Bacall (endnu en Jomfru) til Twiggy. Læg mærke til den opmærksomhed, der lægges på dygtighed. Alt, hvad Jomfruen gør, gøres godt og Jomfrukvinder er ingen undtagelse. De nævnte Jomfruer er dygtige skuespillerinder med glans og upåklagelig optræden. Jomfrukvinder er stolte af deres dygtighed, hvadenten det drejer sig om madlavning, billedhugning eller undervisning. Værdsæt det og du vil fortjene hendes varme. Overse det eller undervurdér det og du har begået en gyselig fejl. Og hvis du er en af disse mænd, som ikke synes, at det passer sig for en kvinde at være dygtig til noget som helst andet end at behage en mand, så lægger du op til virkelige problemer med en Jomfrukvinde. Pudsigt nok har Jomfruen behov for en masse respekt – et behov, som ikke altid er iøjnefaldende for de andre tegn, som er mindre tilbøjelige til at identificere sig med deres færdigheder. Læg også mærke til disse kvinders kølige selvtilstrækkelighed. Uanset om de er gift eller ej, udstråler de alle en vis mystisk tilbagetrukkethed, som ikke så meget er et »hold dig væk« tegn, som det er et »velkommen, men respektér min selvstændighed«. Det ses tydeligt hos Jomfruen, selv under den seksuelle lidenskabs hede eller stærke følelser. Selvtilstrækkelig. Hvis du kan lære at håndtere skyggesiden, jeg-ved-alt-egenskaben, de lejlighedsvise anfald med at ordne og rydde op i omgivelserne eller dig, så kan du nå Jomfruens anden side. Er det ikke dejligt at være i stand til at værdsætte en anden person, som evner at

være sig selv? Mens alle kvinder og alle mennesker i sidste ende stræber efter dette, skaber Jomfruen en karriere og somme tider en kunst ud af det. Jomfruen vil ikke tilbede dig blindt. Det er mere sandsynligt, at hun vil elske dig for dine fejl og mangler, fordi hun er realist og det får hende også til at føle sig behøvet. Og det kan enten skræmme en mand til at løbe med 120 kilometer i timen i den modsatte retning eller det kan være et vidunderligt kølende bad at virkelig være i stand til at være sig selv. Men så afhænger det jo af, hvilken type mand du er, ikke?

Stenbukken

Stenbukkegeden er ikke nogen ordinær gedebuk, som gumler græs på engen. Se nøje på symbolet for dette, det mest mystiske af jordtegnene, og du vil se, at han har en hale, som er en slags krydsning mellem en fiske- og en slangehale. Geden, som bestiger den jordiske succes' og de materielle resultaters frygtindgydende bjerg, har også en anden, helt anderledes og sædvanligvis skjult side i sin natur. Folk, som tror, at Stenbukken kan sammenfattes i jordiske ambitioner, tager bedrøveligt fejl. Hvis vi ser på den klassiske symbolik, opdager vi, at slangen er en af de ældste repræsentationer for instinktiv visdom og for selve jordens hemmeligheder. Og fisken er også en skabning, som svømmer i dybderne af psykens ukendte vande. Vores bjergged – hårdtarbejdende, luntende, forsigtig, materialistisk, snedig, ambitiøs – er i sit hemmelige hjerte også en slags magiker, en søger efter mysterier. At manipulere og organisere verdens stof er ikke nogen gennemsnitsbedrift og det kræver mere end blot tålmodighed. Uanset hvilket område Stenbukken præsterer noget på – det indre eller det ydre – anvender han de samme principper og disse principper kan sammenfattes i et enkelt ord: mesterskab.

Det er ikke nemt at lære en Stenbuk at kende. For at nævne en enkelt ting, så har han som regel allerede i en alder af tre år lært, at man skal lade modparten vise sine kort først, og at det somme tider er nødvendigt at gemme et es eller to i ærmet. Der er en pudsig ting ved Stenbukbørn: somme tider kan du se dem i øjnene og finde en lille, gamle mand, bag barneansigtet. Mange Stenbukke følger den klassiske geds mønster, som består i at være nødt til at bære ansvar eller prøvelser meget tidligt i livet. Geden er ikke venligt stemt over for, at hans hemmeligheder bliver kendt før han ønsker det. Han må først vide præcis, hvor han står, og præcis, hvem du er, og præcis, hvad du vil, før han indvilliger i at vise sine kort. Mistænksom? Ja, det kan man sige. Mistænksomhed er et medfødt anlæg for Stenbukken. Nogle gange tager det den forkerte retning og bliver til en dyb mistillid til livet og til andre mennesker; men den bedre side af det er forsigtighed og realitetssans. Stenbukke lærer fra barndommen – og barndommen er for dem slet ikke nogen barndom, men en for tidlig indføring i livets barske kendsgerninger – at man altid bør se sin kapital efter og vurdere sine mulige tab, før man indlader sig på nogen handel. Og for Stenbukken er alt en form for handel, selv når hans motiver er de mest ædle og altruistiske. Husk at nøgleordet for alle jordtegnene er realisme.

Dette er på en måde tegnet for dybereliggende formål. Det er også et tegn for umådelig fin opfattelsesevne: bild dig ikke ind, at du har fundet ud af alle hans motiver; for der er altid et, som du ikke har tænkt på. Stenbukken foretager sig aldrig noget uden et formål. Al denne udspekulerede venten og vurderen og dette hårde slid og slæb er altid målrettet. Og man ser ikke altid geden bære sit mål uden på tøjet som en anden Skytte, eller snakke om det, som en anden Tvilling. Han vil ofte spille rollen som den ydmyge tjener, ham, som ikke har nogen ambitioner, som kun søger at hjælpe, medens han venter, vurderer og planlægger. Men Stenbukken har ikke tid til at spilde tiden, ingen plads til unyttig tidsfordriv og leg. Alvorlig? Ja, det kan man også godt sige om Stenbukken. Hans vid er ofte af den ironiske type, gennemsyret af en sans for livets uoverensstemmelser og ikke af visse af de andre tegns almindelige, lavkomiske type. Dette ironiske vid er en del af Stenbukkens underspillede charme. Men for de fleste geder er livet en alvorlig sag; fordi man bliver nødt til at mestre det, hvis man vil overleve.

Overlevelse er et andet nøgletema for Stenbukken. For geden er verden ikke altid et venligt, overdådigt sted. Det er, som om hans an-

tenner altid er koblet ind på det, som kan gå galt i stedet for på det, som kan gå godt.

J.D. Smith siger:

Verden er kun et enormt, organiseret forsøg på at fange dig med bukserne nede.

Intet tages for givet af geden, mindst af alt held, som for Stenbukken er en yderst utroværdig og ofte ikke-eksisterende vare. Han vil hellere erstatte held med godt, solidt, hårdt arbejde i modsætning til hans fætre i ildtegnene. Og mål er selvfølgelig en anden grundtone for vores forvirrende ged. Uden mål glider Stenbukken baglæns ned af denne stejle bjergsti og lander med et brutalt bump i en stor, sort depression. Eftersom verden grundlæggende ikke er et venligt sted for ham, giver hans mål ham en følelse af mening, og at opnå resultater er for ham, hvad romantik er for ildtegnene. Desuden er Stenbukken den første til at fortælle dig, at romantik kan være meget godt, men den er ikke særlig varig og den giver dig ikke tag over hovedet. Resultater kan derimod vare ved – og endda overleve dig – og viser sig ofte i form af god, hård valuta.

Lad os se et øjeblik på Saturn, Stenbukkens planetare tegnhersker. Han har et besynderligt ry inden for astrologien, da han altid er blevet anset for at være symbolet på begrænsning og disciplin. Også på isolation og ensomhed. I mytologien er Saturn en af Titanerne, jordguderne, børn af den store Jordgudinde, Gaia. Virkelig jordisk: Der findes ingen større pragmatiker end Stenbukken. I mytologien beskrives Saturn også tit som en hensynsløs skikkelse, som ikke viger tilbage for noget – selv sin egen fars ødelæggelse – for at opnå magt. Hensynsløshed ses ofte hos geden, og den politiske arena myldrer med Stenbukke. Men hensynsløshed er altid nødvendig og stammer kun sjældent fra tankeløs ondskab eller brutalitet. Magt er også tiltrækkende for mange Stenbukke, både ude i verden og i deres privatliv. Dette er faktisk et af gedens største problemer i menneskelige relationer: Han finder det umådeligt svært at give slip på kontrollen. Både mandlige og kvindelige Stenbukke må altid holde tømmerne. De er direkte skrækslagne ved tanken om, hvad der kunne ske, hvis de mistede kontrollen – ikke alene over den ydre situation, men også over dem selv. Ud fra dette kan du måske gætte på, at Stenbukken sandsynligvis ikke er den store spiller på lidenskabernes område. Du har ganske ret. Han er mere kendt for at være smart nok til at vælge anden violinens dirigent.

Alligevel faldt Saturns herskerskab over verden sammen med menneskehedens Guldalder. Vinstokkene bærer rigelig frugt, floderne strømmer sødt, himlen er blå og skyfri, jorden giver rigt afkast, menneskenes børn behøver ikke længere arbejde i deres ansigts sved. På nogle måder har jordtegnene sluttet fred med verden, og verden viser ofte – da den er glad for at blive kendt som noget andet end en nusset, tarvelig og uspirituel affaldskule (vi lærer jo trods alt, at det er temmelig svært for rige mennesker at komme i himlen) – et venligt ansigt som belønning for det langvarige slid, som jordtegnene er villige til at yde. Og man vil ofte se, at Stenbukken, når først han har indfriet sine verdslige forpligtelser til færgemanden og præsteret noget i form af succes eller dygtighed, læner sig tilbage og begynder at udvikle den dybere, mere grundlæggende side af sin natur. Stenbukken, som langtfra er en hensynsløs materialist, er en eftertænksom og ofte meget indadvendt sjæl, som ved, at han aldrig vil få sin frihed til at efterstræbe sin kærlighed til mysterierne, uden først at have lært at leve i verden. Visionær og mystisk er han ikke; de egenskaber, som er forbundet med tro på det uhåndgribelige, er svære for Stenbukken at mønstre. Men han tiltrækkes ofte af det okkulte, som indebærer at lære de energiers love at kende, som styrer livet. Det er en helt anden vej.

Besynderlige folk, disse Stenbukke. Med en magtfuld og trofast hersker som Saturn er det ikke så underligt, at de er svære at lære at kende. Der er også et andet mærkeligt paradoks i Stenbukken: konflikten mellem samfundet og den individuelle vilje. Mange Stenbukke er usædvanligt følsomme over for verdens meninger og værdinormer og er meget opmærksomme på ting som gode eksamensbeviser og en acceptabel uddannelse. Den rette påklædning er vigtig – aldrig forprangende, men altid god kvalitet, den slags som er beskedent og udtrykker en upåklagelig smag. Det rette nabolag er vigtigt, den rigtige skole til børnene, det rette sociale image. Stenbukke har ofte en bemærkelsesværdig evne til at fremstå som samfundets støtter, og selv om de i deres unge dage er rebelske, som alle unge mennesker kan være det (husk, at Stenbukken er interesseret i verden og ofte i at lave den om) bliver de som regel stadig mere konservative med årene. Det var højst sandsynligt en Stenbuk, som sagde: »Hvis du ikke er socialist i 20-årsalderen, så har du ikke noget hjerte; men hvis du ikke er konservativ i 40-årsalderen, så har du ikke nogen hjerne.« Man vil også ofte høre Stenbukke udtale det berømte:

»Hvad vil folk ikke tro...«, for geden er ofte meget optaget af ikke at skeje ud inden for samfundets beskyttende rammer. Af og til kan Stenbukken være benhård i sin insisteren på at adlyde de uudtalte regler for, hvad der er rigtigt og passende. Alligevel er han dybt inde i sig selv en stærk individualist, og hans spil med samfundet er som regel endnu en af hans umådeligt forfinede metoder til at sikre sig, at verden omkring ham ikke forstyrrer ham, mens han arbejder sig igennem sin særlige skæbne. Den er baseret på princippet om at give Cæsar, hvad Cæsars er og sig selv, hvad ens eget er.

Mønsteret i Stenbukkens rejse deler sædvanligvis hans liv i to tydeligt adskilte halvdele. I den første halvdel – som indbefatter denne hyppigt hæmmende og byrdefulde barndom – er geden enten frustreret eller tynget af et eller andet ansvar og på en måde overladt til samfundets eller sine opgavers og ansvars nåde. Prøvelser – indre eller ydre – synes at være en del af Stenbukkens træning i livets skole, og hvis livet ikke sørger for det, så gør han det selv. Man ser ofte, at Stenbukke underkaster sig en form for frivilligt slaveri i den tidlige del af deres liv, som om de faktisk ønskede at opleve disse frustrerende betingelser. Det kan dreje sig om at passe syge eller gamle forældre eller at have et arbejde, som de ikke kan fordrage eller at rode sig ind i et hæmmende ægteskab. Uanset naturen af disse begrænsninger er det en pudsig form for psykologisk bodsskjorte, som Stenbukken ifører sig for en tid. I den middelalderlige mystik symboliserede bodsskjorten individets metode til at rense sig for sine kødelige synder med henblik på at forberede sig til oplevelsen af Gud. Stenbukkens symbolske bodsskjorte er en form for evindelig selvafstraffelse eller selvpålagt slid. Prøv at få ham til at more sig og han vil give dig tusind grunde til, hvorfor hans ansvarsbehæftede opgaver ikke tillader ham det. Og ligesom en britisk officer af den gamle skole er han overbevist om, at det, som smager dårligt, må være godt for ham. Der er ikke plads til luksus eller overdådige forlystelser. Han kan udvise en asketisk livsstil, selv når han har masser af penge. Han er mere tilbøjelig til spare dem op og leve, som om han ikke havde dem, i stedet for frit at spendere dem på smukke ting og fornøjelser.

Men disse første 30 års træning tjener et formål. Selv når det foregår på et dybt, ubevidst plan, planlægger Stenbukken sin endegyldige skæbne. Han kan være et nul, en som må tage imod ordrer fra andre eller arbejde med ting, som han foragter og som ikke indebærer

nogen udfordring af hans virkelige formåen. Men se ham, når denne periode er overstået og han løslades fra sit eget selvpåtagede fængsel. I hele den forløbne tid er en stærk beslutsomhed og ambition samt en umådelig stor viljestyrke vokset i ham. Det kan være et verdsligt mål han ser for sig – at drive sin egen forretning, at tjene penge nok til, at han kan købe sig et stykke jord eller hvad det nu kan være. Det kan være ambitioner i kreativ forstand – at udvikle stor dygtighed som maler, skribent, musiker. Det kan være en indre ambition – selverkendelse eller noget mere okkult. Man kan se denne side af Stenbukken i personer som Gurdjieff og Krishnamurti. Men uanset, hvad målet er, har disse første år udviklet en stålsat beslutsomhed i vores ged, og selv om han måske er lidt længe om at komme i gang, er der ikke noget, der kan stoppe ham, når først han er i bevægelse, uanset hvor mange forsinkelser og hindringer, han møder. Stenbukken er meget sejlivet. Efter alt det arbejde agter han ikke at opgive sit projekt, bare fordi vejen er lidt stenet. Hvis du vil indgå et væddemål om, hvem livet vil lykkes for, så sats på Stenbukken. Det er ikke, fordi der ikke er nogen Stenbukke, som mislykkes. Der er masser. Men den Stenbuk, som virkelig udtrykker sin grundlæggende natur, er en sikker vinder. Det kan godt være, at det tager ham 70 år, så forvent ikke, at det går hurtigt. Men han skal nok nå frem.

Arbejde og succes er ikke det eneste i verden for Stenbukken. Da han er meget engageret i tradition og struktur, er hans familieliv også yderst vigtigt. Struktur er endnu en grundtone for dette tegn, og ægteskabs- og familieforpligtelser tages ofte meget alvorligt og med stor ansvarsfølelse. Stenbukke kan ikke lide at bryde løfter; de vil gerne opfattes som værende ansvarlige, og det er vigtigt for det billede, de har af sig selv, at verden opfatter dem på denne måde. Tanken om at forlade et ægteskab eller at fornærme familien, er yderst pinefuld. Han vil ofte udholde et ægteskab, som har været uden kærlighed i mange år, fordi hans engagement i struktur og tryghed er så stærkt. Dette træk er som regel mere typisk for den ældre Stenbuk, eftersom de fleste Soltegn ikke rigtig viser deres sande ansigt, før de er omkring 30 år, Stenbukken endda somme tider senere. Men Stenbukken kan drive sin pligtfølelse så vidt, at han gør både sit og sine omgivelsers liv til et levende helvede. Pligt er et tveægget sværd. Og skyldfølelse plager ofte vores ged: uklar skyld, som han ikke altid kan definere; men som får ham til at påtage sig ansvar,

som andre burde tage sig af. Mange Stenbukke tager frivilligt de tråde op, som andre tegn gladeligt har droppet, fordi de på en eller anden ubestemmelig måde føler sig ansvarlige for at opretholde jordens rotation om sin akse, og fordi de føler sig skrækkeligt skyldige, hvis de ikke træder til. Det kunne jo være, at den holdt op med at rotere, hvis de gjorde. Det er svært at vriste skyldfølelsen fra en Stenbuk, fordi den giver ham en fornemmelse af, at han bidrager med noget. Problemet er, at det ofte leder andre mennesker til at læne sig op ad ham og udnytte ham, hvilket kun øger hans mistænksomhed og hans mistillid til andres motiver. Og han erkender kun sjældent, at det er noget, han selv skaber.

Stenbukkens rette plads er ude på verdens scene, hvor han kan flytte lidt om på de store som de små ting, så han kan forlade stedet lidt bedre organiseret, end det var, da han fandt det. Hans talenter ligger på områderne organisation og kontrol, disciplin og igangsætning af forandringer inden for allerede eksisterende strukturer. Han er ofte mere idealist, end man ville forvente i og med, at han kan have en vision om, hvordan verden, eller det lille hjørne af den, som han bebor, kan forbedres. Mystisk er han ikke, og hans idealer er altid opnåelige. Det sikrer han sig – samt at han råder over de ressourcer og de færdigheder, som det kræver at opnå dem. Han vil ikke sidde passivt hen og lade andre bringe hans visioner til verden. Han hader at delegere ansvar og tror som regel, at han må gøre alting selv. Det er sædvanligvis først i en moden alder, at han opdager, at det er i orden en gang imellem at slappe af og nyde frugterne af sit slid. Nogle gange må han tilskyndes kraftigt af en rasende kone, en kæreste eller et grædende barn til at holde en lille ferie og tillade sig selv at være dvask og menneskelig. Men i sit hjerte er han et menneske, som bygger ting op og ofte uselvisk bygger for andre med sin umådelige dygtighed og viljestyrke. Det kan godt tage nogen tid at lære ham at kende. Men under den ofte overkonventionelle kappe har han set meget af livet og forhåbentlig også meget af den morsommere side. I kabbalistisk tænkning blev Saturns symbol lignet med forståelse – dybtgående, rig visdom baseret på virkelig erfaring frem for teori og filosofi. Det er både tid og anstrengelse værd at tappe denne guldåre.

♑ Myten

Der findes mange skikkelser i mytologien, som kan lære os noget om Stenbukkens rejse. Den gamle Titan, Saturn, er kun en af dem. Men vi kan sammenfatte dem alle i at sige, at dette vintersolhvervets tegn, som begynder på årets korteste dag på den nordlige halvkugle, er koblet sammen med myten og mysteriet om Faderen.

Nuvel, faderbegrebet er en temmelig sammensat sag. Det betyder mere end blot far. Far er en del af det, helt bestemt. Man ser ofte, at gedens jordiske liv er stærkt præget – somme tider ligefrem arret – af et vanskeligt eller intenst eller yderst kompliceret forhold til faderen. Det betyder somme tider tabet af faderen og at man tidligt i livet må påtage sig ansvar af en faderlig art. Somme tider har Stenbukken en streng eller reserveret far eller en far, der er svag eller ustabil. Somme tider er han en overidealiseret figur, et mønster, man ser hos mange kvindelige Stenbukke; de bliver ved med at lede efter denne beundrede og overidealiserede far i lang tid, idet de ofte gifter sig tidligt i livet med mænd, som kan spille den faderlige rolle. Somme tider er faderen en forherliget figur, med hvem Stenbukkebarnet føler, at han aldrig kan konkurrere, eller hvis kærlighed forekommer vanskelig at opnå. Uanset omstændighederne er faderbegrebet et mysterium og en udfordring og ofte et problem, som må løses. Dette er grunden til, at de første 30 år af Stenbukkens liv ofte er vanskelige. Mange Stenbukke har travlt med at gøre oprør mod faderen i denne periode eller med at forsøge at leve op til hans forventninger. Men lige meget, hvilken type far Stenbukken har, er deres forhold næsten altid kompliceret. Det synes, som om det først er i voksenalderen, at Stenbukken – mand som kvinde – erkender, at han eller hun bliver nødt til i en dybere forstand selv at blive fader. Egenskaber som styrke, kontrol, vilje, beskyttertrang, stabilitet er alle noget, som ikke kan findes i en anden person eller i et job eller i en eller anden stor, hierarkisk forretning eller virksomhed, som så mange Stenbukke bliver tiltrukket af i begyndelsen. Disse egenskaber, som er egenskaber, der sættes i forbindelse med fadersymbolet, må nødvendigvis bygges op inde i en selv på den langvarige, hårde, langsomme måde.

Der er endnu et mytisk billede, som vi bør tilføje til Stenbukken. Det er den østerlandske lære om Bodhisattva. I nogle østerlandske

skoler findes der to typer af oplyste sjæle: Buddhaerne og Bodhisattvaerne. Den første opnår selvrealisation eller oplysning og forbliver i den mystiske tilstand af enhed med Gud. Den anden vender, efter at have nået porten til det guddommelige, tilbage og ser resten af menneskeheden lide og slide i mørket. Han kunne ligesom Buddhaen blive i hans vidunderlige verden af enhed med lyset; men han vælger frivilligt at vende tilbage og igen rejse ned i det ordinære livs fortættede, mørke verden, for at hjælpe dem, der stadigvæk er spærret inde. Først når de er frie, føler han sig fri til at forlade sit selvpålagte fængsel. Det er et grundlæggende symbol og et symbol, som skildrer Stenbukkens virkelige bestemmelse. Uanset om den bjergtop, han søger, er materiel eller spirituel eller begge dele, kan han ikke blive på toppen. Han må stige ned på jorden igen, selv om han muligvis ikke behøver at blive i sit specielle job eller engagement, fordi der måtte være behov for hans færdigheder.

Denne østerlandske lære om Bodhisattva afspejles også i mange aspekter af den kristne lære. Og det er ikke nogen tilfældighed, at vi fejrer Kristus' fødsel den 24. december, hvor Solen er i Stenbukken. I mange hedenske, religiøse systemer fødes solguden altid i Stenbukkens tegn, fordi han er den forløser, som frivilligt tilbyder at lade sig inkarnere i den hårde, pinefulde verden blandt dødelige mennesker for at hjælpe med at løfte dem op i lyset. Måske er det lidt for forherligende for mange hårdtarbejdende Stenbukke, som ikke har nogen højere ambition end at eje deres egen lille forretning og fortsætte med at arbejde på at overleve og understøtte familien. Men et eller andet sted i enhver Stenbuk findes der et frø, som stammer fra denne klassiske skikkelse, som virkelig er meget ældre, end selve Kristendommen, som af egen fri vilje vælger at forblive i de begrænsninger og den tyngde, som hører med til den ordinære tilværelse og dens ansvar for blot at ændre tingene en lille smule og efterlade dem bare lidt bedre eller lysere.

♑ Skyggen

Skyggesiden af ethvert tegn i dyrekredsen er forbundet med de dele af personligheden, som individet ikke kan erkende og ikke kan udtrykke. Og man kunne forvente, at med al Stenbukkens realisme og jordiske visdom og betoning af det verdslige og praktiske, måtte alle disse undertrykte følelser og drømme og fantasier gå et eller andet sted hen. Stenbukken er trods alt sammensat og følsom og den er meget mere dybsindig, end det ofte ser ud til. Så vi kunne kalde hans skyggeside for Fanatikersyndromet. Denne specielle figur er forbundet med en anden, som vi kunne kalde »formålet helliger midlet«. Dialogen forløber nogenlunde således:

VEN: Jeg hører, at du stiller op til Folketinget. Det er virkelig en god nyhed. Jeg har altid syntes, at du burde søge en karriere inden for politik. Hvad har du tænkt dig at gøre?

STENBUK: Jo, jeg har nogle langsigtede planer. Hvis jeg ikke kan få denne taburet, så kan jeg begynde at få accept for mine egne ideer om at få ryddet op i Istedgade.

VEN: Åh, hold op. Hvorfor vil du rydde op i Istedgade? Jeg troede, du var så realistisk.

STENBUK: (Med et strengt og patriarkalsk udtryk i ansigtet) Det er på tide, at dette land vendte tilbage til vore fædres gode, gamle værdier. Alle disse afskyelige pornofilm og prostituerede på hvert eneste gadehjørne og politiet kan ikke engang kontrollere det...

VEN: Ah, de generer da bestemt ikke nogen og desuden tilfredsstiller de formodentlig en nyttig funktion. En masse mennesker har behov for at få udløb for deres mere forsumpede sider.

STENBUK: Det er total selvfortabelse, grådighed, det er faktisk syndigt. Fordi det ødelægger familien som samfundets grudlæggende enhed. Små børn kan gå hen og se på disse afskyelige butikker, hvor man kan købe alle disse forfærdelige ting og de bliver fordærvede, endnu inden de kommer i gymnasiet. Jeg ville lukke hver eneste butik og hver eneste biograf. Jeg ville arrestere enhver, som...

VEN: Jeg troede, vi havde ytrings- og pressefrihed i dette land.

STENBUK: Men det er for helhedens bedste. Ah, jeg formoder det ville ruinere nogle få personer, som tjener deres penge på at sjakre med disse modbydelige ting; men i det lange løb...

Når Stenbukkeskyggen bliver fanatisk, kan den finde nogle priva-

te kartofler, som skal hyppes, i næsten enhver sag. Når du først hører ham blive ved, griner du måske. Åh, den dumme mand eller kvinde, som moraliserer sådan, ved han eller hun ikke, at man ikke kan ændre den menneskelige natur? Men Stenbukken tror, at man kan. Og uanset om sagen drejer sig om sex eller penge eller religion eller politik eller om bløt at give en masse uvelkomne råd om, hvordan du bør leve dit liv, kan Stenbukkeskyggen, når den ikke er under kontrol, fryse dit blod til is, fordi den ligesom Jahve i Det Gamle Testamente siger: »Gør som jeg siger uden at stille spørgsmål.« Skyggesiden af Stenbukken er heller ikke nødvendigvis politisk konservativ: Husk at Stalin også var Stenbuk. Det, som det virkelig drejer sig om, er, at Stenbukken, når den er gået over til skyggesiden af sin natur, altid har en plan til, hvordan man kan ændre samfundet, hvilket naturligvis nødvendiggør forandring på hans måde, hvilket naturligvis betyder, at der ikke er plads til afvigere, hvilket naturligvis betyder, at du enten fjerner dem med magt eller betaler dem for at gå. Richard Nixon er også Stenbuk. Målet helliger midlet.

Det, som i Stenbukkens øjne kræver forandring, må nødvendigvis også vedrøre et stort udsnit af samfundet. Det kunne være dig: ægtemanden eller hustruen, kæresten eller barnet. Og du vil se den samme fanatiske glød i Stenbukkens normalt vise og vidende øjne. Oplev ham på hans yndlingskæphest og du vil se, at han ikke tolererer nogen form for opposition. Afslå hans råd og du har fornærmet ham varigt. Og han vil ofte manipulere dig på den mest afsindige måde, for at få dig til at gå med på sine planer; fordi han er overbevist om, at han har ret og at til slut, uanset hvilke midler han har brugt – lige meget hvor hensynsløse – vil de blive tolereret på grund af resultaterne.

Sagen er, at Stenbukken kun sjældnet tillader sine visioner eller sin forestillingsevne at rumme noget større perspektiv, fordi han har så travlt med at være realistisk. Han vil aldrig tillade sig at have nogen fantasier om, hvad verden kunne være, fordi han tvinger sig selv til at fokusere på det praktisk opnåelige. Alligevel har han en stærk fantasi og en masse visioner. Og det må jo bruges et eller andet sted. Og du vil ofte opdage, at Stenbukke har en hemmelig vision gemt væk et eller andet sted om, hvad de ville gøre, hvis de nogen sinde kom op at sidde på den store chaufførs sæde. Problemet er, at det, at holde en sådan fantasi låst inde i kælderen i 20 eller 30 år, har en tendens til at gøre den lidt småtosset. Den puster sig op og når den bliver lukket ud, mister Stenbukken sin vidunderlige realitetssans og bliver bjergtaget af sine egne frelservisioner. Selvfølgelig kan verden eller du laves om. Og han er mand for at gøre det. Og hvis du stritter imod, nå ja, det er kun dit eget selvbedrag eller din tossegodhed eller dumhed eller lignende, som forårsager, at du er så uintelligent, at du ikke kan erkende hans overbevisnings Absolutte Sandhed.

Hvis du ikke er modtagelig for hans Store Mission, er du måske den person, som står ham nærmest og som må lytte til hans planer og til, hvem der forventes at ofre den allersidste dråbe af sin egen energi for at sikre, at han realiserer den.

Det er her, Stenbukkens skygge ofte kan påføre andre mennesker lidelse; for i et parforhold eller en familiesituation er han parat til at ofre alle andres viljer til fordel for sin egen. Hvadenten det er hans moral eller hans syn på penge eller hvad nu hans overbevisning måtte dreje sig om, forventer han, at alle andre følger ham. Dette er Stenbukkefaderen, som fanatisk tror på, at prøvelser er godt for dig, og som kun giver sine børn 1 krone om ugen i lommepenge, selv om han har tusindvis af kroner i banken. Det er Stenbukkemoderen, hvis strenge moralske synspunkter eller sociale adfærdsnormer hensynsløst pålægges mand og familie. Det er Stenbukkevennen, som selv påtager sig at blande sig i dit privatliv, fordi han tror, at det virkelig er godt for dig, at du får at vide at din kæreste bedrager dig. Stenbukkeskyggen forsøger kort sagt at bøje alle andres viljer mod sin egen og alle andres behov, ønsker, ideer og livsstile til sine egne begreber om, hvordan livet bør leves. Og for den realistiske Stenbuk er det næppe realistisk. Kun en selvbedragerisk tåbe tror, at han kan ændre menneskers natur blot ved at udstede en befaling. Og kun en selvbedragerisk tåbe tror, at han endda har ret til at gøre det.

Stenbukken har, fordi det er et stærkt tegn, som sædvanligvis udretter meget i verden, en farlig skygge. Det gør det så meget vigtigere for geden, at han finder sig til rette med det fanatiske anstrøg i sig selv, fordi han altid er tilbøjelig til at ende med at befinde sig i en position med ansvar for et eller andet, og der er som regel andre mennesker, som har brug for hans stærke, vejledende hånd. Hvis han misbruger denne hånd, er det langt mere livsfarligt, end de små skyggelege, som folk med ringe indflydelse på andres liv, leger. Det er somme tider svært for Stenbukken at lære tolerance, fordi han ofte bliver nødt til at disciplinere sig selv og sine egne behov på en hensynsløs måde for at opnå det mål, han er ude efter. Han kan ikke for-

stå, hvorfor andre mennesker enten ikke er interesserede i eller i stand til at anvende den samme disciplin, fordi han ikke erkender, at deres mål muligvis er forskellige fra hans, eller at de slet ikke har nogen mål i den forstand, som han har.

Stenbukken er, som vi har sagt tidligere, forbundet med Fadermyten og skyggesiden af Faderen er tyranen. Du kan ikke være en tyran, medmindre du har givet dig selv nogle temmelig tætsiddende skyklapper på, som hindrer dig i at se nogen som helst andre synspunkter end dine egne. Opskriften for Stenbukkeskyggen består ofte i at gøre sig lidt umage for at forstå, at forskellige mennesker har forskellige liv, de må leve, forskellige myter, som de må udtrykke og forskellige behov og begær. Stenbukken kan tit have udbytte af astrologien, fordi den kan lære ham, at der findes 12 grundlæggende livsmønstre, ikke kun et enkelt. Inde under den rustning, som Stenbukken må iføre sig på sin rejse gennem en uvenlig og udfordrende verden, er han i stand til at elske og vise hengivenhed, som enhver anden person. Han har behov for at kunne huske, at han formår at elske og også for at huske, at det at elske andre mennesker betyder at anerkende dem og ikke bare at vejlede dem. Faderen – hvadenten skikkelsen viser sig i en mands eller en kvindes psyke – er i sin positive form den, som yder støtte, vejledning, visdom og undervisning i, hvordan verden fungerer. I sin negative form yder Faderen kun støtte, hvis du er rede til at følge hans råd; han giver kun vejledning, hvis du accepterer hans synspunkter i deres helhed; han giver kun sin visdom, hvis du ikke anerkender nogen anden visdomskilde og han underviser i, hvordan verden fungerer ifølge hans eget billede af den. Denne Fadertype tilbageholder sin kærlighed, hvis der ikke er lydighed. Roden til dette er den intenst emotionelle drift, som Stenbukken så tit undertrykker og som til sidst begynder at fortære hans sædvanligvis fornuftige tænkning og dermed gør ham blind, netop som han tror, han kan se. Jo mere geden kan udtrykke sine stærke emotionelle behov i menneskelige relationer, jo mindre tilbøjelige er de til at forplumre hans syn. Og jo mere han tillader sig at slappe af en gang imellem, jo mere kan han se, at mindre disciplinerede sjæle ikke er mindre værdifulde, men ofte ejer en nøgle til glæde i livet, som han selv måske er gået glip af. Så findes der også den virkeligt blide ged, som kan både danse og bestige bjerge.

♑ Stenbukken som elsker

Parforhold er ikke nemme for Stenbukken. Det kunne man også forvente, eftersom kontrol altid er så vigtigt for ham og det at opgive denne rustnings solide beskyttelse kræver en stor indsats. Han har båret rustningen i så lang tid, at den meget sandsynligt er rustet i hængslerne og du vil høre nogle temmelig højlydte støn og protester, når han tager den af. Du vil sædvanligvis opleve, at uanset, hvor meget geden elsker, er der altid et sidste, specielt sted inde i ham, som han ikke er rede til at dele med nogen, et sidste område af selvkontrol, som han ikke agter at give slip på. Stenbukken er ofte en enegænger, en selvisoleret skikkelse, som bestiger sit eget private bjerg. Og somme tider vil han ikke tillade sig at acceptere hverken hjælp eller medfølelse, når vilkårene er barske. Ellers tak, han skal nok klare sig selv. Det er vanskeligt at gøre Stenbukken en tjeneste. Man kan ofte se ham yde sine venner og kære tjenester; han kender til at give, især når det drejer sig om jordiske ting. Men somme tider er han ikke særlig god til at modtage. Han ejer en voldsom stolthed og er rædselsslagen ved tanken om at være afhængig eller svag. Ingen ged kan klare en situation, som han ikke har kontrol over.

Hvis du nogen sinde får en chance for at kradse lidt i Stenbukkens overflade, vil du opdage, at han er en hemmelig romantiker. Det har han til fælles med de andre jordtegn. Men hans romantiske følelser får næsten aldrig lov til at diktere hans beslutninger. Han vil meget hellere ofre den store romantiske kærlighed til fordel for den trygge, passende partner, som også er en social gevinst. Når Stenbukke gifter sig tidligt, løber mange af dem risikoen for at vælge partner ud fra tryghed og stabilitet og for senere bittert at fortryde dette valg. Man vil kun sjældent se Stenbukke kaste alt over bord for kærlighedens skyld. Han kunne måske kaste alt over bord for sine overbevisningers skyld eller for at bevare sin familie. Men kærlighed? Nå ja, ægteskab er ikke altid motiveret af kærlighed for Stenbukkens vedkommende og bestemt ikke alene. Tilbage i de dage, hvor ægteskaber blev arrangeret og du igennem mange års holden sammen (skilsmisser fandt bare ikke sted) lærte at udvikle en dyb sympati og respekt for din partner, ville Stenbukken have fundet det pågældende arrangement helt rigtigt. Du kan sikkert forestille dig, hvad Fiskene og Løverne og Skytterne ville have gjort. Men Stenbukken tager sine

hellige løfter alvorligt og før han aflægger dem, ønsker han at være meget sikker på, at investeringen sandsynligvis vil vise sig at være gunstig. De fleste Stenbukke gifter sig enten tidligt – i så fald leder de enten efter fædre eller prøver at spille fædre – eller de gifter sig sent efter omhyggeligt at have undersøgt markedet. Men impulsivt? Sjældent.

Ikke at det er et dårligt karaktertræk. Stenbukken tillægger dyb respekt, pligt, loyalitet og familiebindingers styrke større værdi, end han tillægger et par måneders vild lidenskab. Ikke fordi han ikke er i stand til at være lidenskabelig. Dette tegn er et jordtegn, husker du nok, og seksualdriften er ofte stærk og den fysiske natur meget grundlæggende. Men mange Stenbukke holder denne side for sig selv, uden for deres seriøse parforhold, fordi de sjældent stoler på deres lidenskaber.

Hvis du er engageret i et forhold med en Stenbuk, bliver du nødt til at acceptere den kendsgerning, at han eller hun vil forsøge at tage roret. Stenbukken ser hverken med venlige øjne på situationer, hvor han må underkaste sig eller lade sig ydmyge, eller på det, altid at ville være nummer et – medmindre det er ham selv der er vinderen, og du er den, som underkaster dig. Hvis du sårer hans stolthed eller skader hans selvrespekt, vil det tage ham lang tid at tilgive og endnu længere tid at glemme det.

På grund af sin jordiske, kontrollerede natur finder Stenbukken det somme tider vanskeligt at udtrykke sin kærlighed og hengivenhed på en afslappet måde. Han føler det måske på et dybt plan; men du vil muligvis aldrig få det at vide. Og han tiltrækkes som regel af dem, som kan løsne ham en lille smule op – den udadvendte, emotionelle type, det uansvarlige og legende temperament, barnet. Det, som gør mange Stenbukke til hemmelige, religiøse søgende, er det samme, som gør dem til søgende efter mennesker, som er i stand til at åbne den romantiske side af livet for dem. Under Stenbukkens realistiske og pragmatiske overflade kan du finde alle mulige former for fantasier. Men det er ikke sandsynligt, at han vil fortælle dig om dem. Stenbukken er meget bange for kaos. Det er grunden til, at så mange Stenbukke viger tilbage fra livets overnaturlige eller mystiske side – eller, sagt på en anden måde, fra det ubevidste, de ukendte dybder i dem selv. Et følelsesmæssigt udbrud eller en ikke-rationel oplevelse kan efterlade Stenbukken i en tilstand, hvor han føler sig forlegen og sårbar. Alligevel længes han efter disse egenskaber i en

partner, en person, gennem hvem han kan lære at finde tillid til alle disse ting, som han ikke tør stole på i sig selv eller i livet.

Derfor vil denne gammel-unge mand eller kvinde søge en person, som kan hjælpe ham med at befri hans indre barn. Og et sådant forhold kan ofte heale ham og udløse hans virkelige kreativitet. Problemet er, at når Stenbukken har fundet et menneske, som personificerer livets ildside, vil han ofte påtage sig rollen som den strenge forælder med et barn, idet han undertrykker i stedet for at opmuntre dets spontanitet. Hvis det er dig, der har fået tildelt barnets rolle, så kan denne velmenende, forælderagtige tone blive lidt kvælende, for ikke at sige begrænsende. I virkeligheden er det barnet i ham selv, som Stenbukken bliver ved med at forsøge at holde i snor; den rastløse, flygtige vandringsmand, som kunne forstyrre alle hans planer og pludselig påkalde verdens opmærksomhed på hans egne vanskeligheder med at engagere sig forpligtende. Stenbukkens forælder-barn-ægteskaber (og han vil som regel smage på begge sider af dette arrangement, eftersom han meget sandsynligt vil spille barnet i sin ungdom og forælderen senere i livet) kan være enten kreative eller destruktive. Hvis de løber sur, kan de udvikle sig til et endeløst fængsel for den mere spontane partner og en voksende mistænksomhed og mistillid for Stenbukken. Eller det strenge, stive anstrøg i Stenbukken kan tø lidt op under kærlighedens indflydelse og derved lære ham, at det er muligt at opnå tillid til livet. Og hvis den mistænksomme ged kan lære det, ja, så ligger verden virkelig for hans fødder, eftersom han kan begynde at nyde belønningerne for alt sit slid. Det er mere sandt for Stenbukken, end for noget andet tegn, at livet begynder ved 40 – og ofte også kærligheden.

♑ Den mandlige Stenbuk

Mød denne mand, mens han stadigvæk er i tyverne og du vil sandsynligvis ikke rigtig få øje på geden. Du vil møde en ged under dannelse og han vil ofte synes at være en jordisk fiasko eller en flakke, som ikke er faldet til ro og som er usikker på, hvilken retning han skal tage. Eller det vil se ud, som om han har givet op og pålagt sig

selv en trist fremtid i et eller andet job, som han ikke bryder sig om. Men hold kontakten med ham eller mød ham senere og du vil få geden at se i sin sande form. Og han vil næsten altid have et mål, som han er i færd med at arbejde sig frem til. Og hans måde at vise sin kærlighed på er i almindelighed at dele dette mål med dig, og hans forventninger til kærligheden er, at du gør alt, hvad der står i din magt for at hjælpe ham med at nå det.

Stenbukkemænd er i det store og hele tilbøjelige til at tilhøre en mere traditionel skole. Det behøver endnu en gang ikke at være synligt i den tidlige del af livet, eftersom geden må lære gennem kontante oplevelser og kontante oplevelser betyder, at han bliver nødt til at prøve en masse ting i sin ungdom, som han senere vil moralisere voldsomt imod. Men på grund af sin emotionelle sammensathed og sine hæmninger og fordi tryghed betyder meget for ham, vil han sædvanligvis før eller senere se sig om efter et stabilt, solidt parforhold, som kan udgøre en familie for ham. Du vil også lægge mærke til, at det er vigtigt for mange Stenbukke at have sønner; for selv om det stærke forældrepræg i tegnet måske nok elsker og beundrer kvinder, så føler han alligevel i al hemmelighed, at verden bør styres af mænd. Stenbukke er ikke rigtigt gode medlemmer af rødstrømpebevægelsen, sådan som mange mandlige Vandmænd, Vægte og Fisk er det. De har en stærk fornemmelse for, hvad maskulin stolthed og værdighed og præstationsevne handler om. Hvis du gerne vil have en Stenbuk til at tage dine meninger og ønsker i betragtning, som må du lære at være diplomat. Han respekterer trods alt diplomati. Hvad han ikke kan lide er oprør.

Du vil ofte se en virkelig faderlig kvalitet i Stenbukkemanden. Han kan være vidunderligt beskyttende og støttende og han er sædvanligvis den type mand, som, når han siger: »Tag det roligt, jeg skal nok tage mig af det«, også virkelig gør det. Han kan være en stærk støttepille og en fornem kilde til visdom og hjælp. Vanskeligheden med denne forælderrolle er, at du somme tider kun ser dens smukkeste ansigt, hvis du er rede til at være den hjælpeløse, som behøver støtte. Mange Stenbukkemænd kan ikke lide dygtige kvinder; det berøver dem deres behov for at være den stærke partner i forholdet.

Somme tider ser man dette vendt om. Den Stenbukkemand, som ikke har fundet sig til rette med forholdet til sin far, kan opføre sig som en pubertetsdreng, der stadigvæk gør oprør mod sin far. Og så leder han på besynderlig vis efter disse forælderegenskaber i sine

kvinder. Der findes en stor gruppe Stenbukkemænd, som lader deres damer underholde sig økonomisk og foretage de finansielle beslutninger. De læner sig tilbage i stolen og spiller rollen som barn over for kvinde-fader-elskeren. Det er et besynderligt fænomen og man ser det, når Stenbukken er blevet alvorligt arret eller såret af sin barndom. Men det er mere almindeligt, at Stenbukkemanden er mere end lykkelig for at spille rollen som den stærke, støttende og formående mand. Somme tider er det bare svært for ham at delagtiggøre nogen i den.

I parforhold med Stenbukken bliver du også nødt til at acceptere, at karrieren kommer først. Det betyder, at hvis han bliver forflyttet af sit firma fra London til Stoke-on-Trent, så lærer du at holde af Stoke-on-Trent. Hvis det er hans ambitioner, som måtte blive tilfredsstillet ved at flytte hjemmet, beskære omgangskredsen, en ændring af en hvilken som helst af de ting, som giver komfort og glæde i privatlivet, så er det hans ambitioner, som kommer først. Hvis du selv har nogle, forventes du at tilpasse dig. Det betyder, at du har to løsninger. Enten accepterer du med ynde og glæde det klassiske kønsrollemønster, som der kan siges meget om, eller, hvis du er den mere selvstændige type, lærer du at opretholde et parforhold med Stenbukken, som ikke er særlig tæt. Det betyder som regel et seksuelt forhold uden nogen forpligtelse. Han agter ikke at forpligte sig over for dig, medmindre han ved, at du er parat til at forpligte dig over for ham og hans mål. Og han kan blot have et par lejlighedsvise affærer i en periode, indtil han finder den kvinde, som kan give ham den form for emotionel støtte, som hans indesluttede natur behøver for at blomstre.

Det er klart, at denne mandetype er den perfekte mage for nogle kvinder og en katastrofe for andre. Det er en smagssag. Men du kan kun dominere en Stenbukkemand ved at anvende de mest luskede, følelsesmæssige afpresningsmetoder – og han vil sædvanligvis afsløre dem og med tiden lære at foragte dig for det – og du kan ikke gøre dig selv mere betydningsfuld for hans liv, end hans egne indre overbevisninger og forpligtelser. Og hvad dette ender op med er en mand, som er en temmelig god legemliggørelse af det maskuline princip i en af sine ældste og mest traditionelle former. Mange kvinder foretrækker mere usikre mænd, som evner at bøje sig lidt mere mod midten og besidde større tolerance over for den feminine side af livet. Ikke Stenbukken. Han er ikke den mindste smule usikker.

Han ved som regel, hvad han vil have – og hvis det er dig, så vil han i almindelighed være temmelig vedholdende med hensyn til at få dig til at overgive dig – og han viger kun sjældent uden om, når først han har besluttet sig. Du kan enten elske eller respektere det, eller lade det ligge. Det er næsten umuligt at lave om på en Stenbuk, eftersom det er hans livsopgave at forandre både sig selv og verden. Og ingen kan gøre det for ham.

♑ Den kvindelige Stenbuk

Det kan måske være svært at forestille sig en kvinde, som rummer Faderprincippet. Men det gør faktisk ikke Stenbukkekvinder maskuline. Om noget, har de ofte et præg af kvindelighed over sig, som repræsenterer mange mænds fantasier. Tag for eksempel Marlene Dietrich. Maskulin? Nej, ikke på den måde, vi forstår ordet. Men kik en gang til. Den typiske Stenbukkekvinde er som regel forfinet og følsom og hurtigt opfattende. Hun vil hellere anvende diplomati end argumentere aggressivt.

Hendes stemme er sædvanligvis kølig og rolig og dyb. Hun er ofte smukt og smagfuldt klædt, aldrig prangende og aldrig i tøj, som følger en modedille, men i klassiske, skræddersyede ting. Hun er klog nok til at vide, at silkeundertøj og dyr parfume er langt mere effektivt end blåt- og grøntfarvet hår. Hun er også klog nok til at vide, at man ikke skal konfrontere magt direkte; så hvis hun gerne vil have dig til at gøre noget, ender du som regel med at tro, at det var dig selv, der fik ideen, og det er lykkedes hende at sno dig om sin lillefinger med så megen finesse, at du er overbevist om, at hun er sart og hjælpeløs og du begynder at føle dig så meget som helt, at dine bicepser begynder synligt at svulme. Åh, den stakkels sjæl. Ingen Stenbuk er sart og hjælpeløs. Alle Stenbukkekvinder er født med en ryggrad af rustfrit stål.

Det betyder ikke, at alle Stenbukkekvinder udnytter folk. Mange gør; deres stærke, kyniske præg får dem til at vælge partnere, som kan give dem støtte og tryghed eller hjælpe dem til en kreativ karriere. Men mange er også hengivne elskere, hustruer og mødre, som

ofrer deres viljer og forretningssans og verdslige visdom og skarpe dømmekraft for at hjælpe dig med din karriere. At spille rollen som den usete magt bag tronen passer Stenbukkekvinden ganske udmærket. Hun er realistisk nok vedrørende sig selv til at vide, at det, at være den synlige magtfaktor i parforholdet, er meget farligere – du påkalder dig samfundets fjendskab på denne måde – end at fremstå som den, der følger med. Men kærligheden og hengivenheden kan være aldeles selvisk, ligesom de manipulationer og underhåndsmetoder, hun bruger for at hjælpe den person, hun elsker, med at udrette noget i hans liv.

Sagen er den, at Stenbukken har behov for at lede og organisere noget, og det gælder lige så meget den kvindelige som den mandlige Stenbuk. Hvis der ikke viser sig en karriere i en Stenbukkekvindes liv, rettes hendes behov for at udfylde en nyttig rolle og organisere og lede i almindelighed hen på medlemmerne af hendes familie. Så vil hun organisere din tilværelse og styre din energi, ofte til din egen fordel, somme tider til skade for dig, fordi de mål, du tror du har, hyppigt er hendes. Stenbukkemoderen, hvis organisationsinstinkt hæmmes, vil som regel iscenesætte sine børns liv. Det er vigtigt for Stenbukkekvinden at have et område i sit liv, hvor hun kan anvende sit talent for at organisere, administrere, drage omsorg for andre, uden for sine private relationer. Hvadenten det er en kunstnerisk færdighed eller et ønske om at tilbyde en fysisk tjeneste såsom sygepleje eller lægegerning eller kiropraktik eller en anden typisk Stenbukkeprofession eller en butik eller et håndværk, som hun trives med, så har Stenbukkekvinden behov for at have et sted, hvor hun kan realisere sin ambition om at udrette noget, set enten med sine egne øjne eller med verdens. Stenbukke har behov for at føle, at de er dygtige til noget. Pas på den Stenbukkekvinde, som ikke føler, at hun udretter noget eller som end ikke erkender, at hun har en trang til det. Ubevidst vil hun gradvist begynde at gøre dig til det, hun udretter.

Vi har allerede omtalt den tilbøjelighed, som mange Stenbukkekvinder har til at søge mænd, som kan spille faderrollen i den tidlige del af deres liv. Den kvindelige Stenbuk har ligesom den mandlige ofte et sammensat og problematisk forhold til sin far. Somme tider møder du en type Stenbukkekvinde, som er fars lille pige, som har behov for at blive beundret og få gaver og blive passet på, medens hun udtrykker sin charmerende, frivole, uansvarlige personlighed.

Siden forsøger hun at udleve denne stærke, jordiske Stenbukkenatur gennem sin mand. På et tidspunkt vil hun som regel gennemgå en krise; nogle gange bryder ægteskabet sammen, fordi manden eksploderer, eller hendes problem med at forpligte sig i parforhold fører hende igennem så mange mislykkede kærlighedsepisoder, at hun begynder at tvivle alvorligt på sig selv. Du kan også møde en type Stenbukkekvinde, som har travlt med at forkaste sin far, fordi han er for streng eller besiddende eller kontrollerende og som så vælger mænd, som kan støtte sig til hende. Så spiller hun faderrollen og lider ofte herunder for så vidt hendes kvindelighed angår. I begge tilfælde synes Stenbukkekvinden senere i livet at vokse sig ind den varmeste, rigeste side af tegnet.

Den Stenbukkekvinde, som har lært at være sin egen Fader og stå på egne ben i tilværelsen, er fri til at udløse den blide, mere følsomme og omsorgsfulde side af sin natur i parforhold. Den feminine side af jordtegnene viser her sit ansigt i form af virkelig følsomhed og gavmildhed med hensyn til tid og energi; også i form af loyalitet og hengivenhed. Som vi allerede har omtalt, er livet en alvorlig sag for Stenbukken. Og den Stenbukkekvinde, som har passeret sin egen overlevelsesprøve og som har lært, at hun kan fungere i verden ved egen kraft, har også opnået visdom og medfølelse undervejs. I den kaballistiske lære repræsenterer Saturn det feminine princip for visdom og forståelse, som vi har sagt og det kaldes også Den store Moder. De meget store dybder af visdom og indsigt, som ligger i Stenbukkehjertets stille vande, kan strømme ind i parforholdet, når først Stenbukkekvinden har lært at stole på sin egen styrke og ressourcer og også har lært, at livet kan være en nydelse. Hvis du leder efter en pige at vise frem er det ikke dette tegn, du skal vælge, selv om alverdens Marlene Dietrich'er uden for scenen er vise og selvdisciplinerede kvinder med et realistisk syn og et hårdt tilkæmpet kendskab til menneskelige svagheder.

Nogle yderligere kommentarer

Der findes et klassisk scene, som med pragtfuld klarhed illustrerer et af de mønstre, som parforhold mellem ild- og jordtegn ofte følger. Scenariet skildrer, således som det gengives her, et forhold mellem en ildmand og en jordkvinde; men rollerne kan nemt byttes om og alligevel i det væsentlige indeholde det samme mønster. Vi kan se det, når et af disse to elementer helt mangler i den ene persons horoskop og er rigeligt til stede i den andens. Det er (helt klart) en karikatur. Men spor, nuancer, aspekter af det kan findes i ethvert typisk parforhold mellem ild og jord. Det er i sin grundlæggende karakter et sammenstød mellem visioner og virkelighed. Som alle andre sammenstød mellem modsatte kvaliteter – et fænomen, som synes at udgøre det meste af vores menneskelige parforhold – har det to forgreninger, en venstre og en højre. Til venstre ligger de grimme manifestationer, som alle skilsmissedomstole kender. Til højre ligger den mindre hyppigt betrådte, men mere kreative vej, som er et forsøg på at forene modsætningerne, så begge personer kan lære af og vokse med hinanden. Vores stjerner kan disponere vores temperament; men hvilken af de to grene, vi vælger, er op til os selv.

Den, der læser mytologi, kan i sin fantasirejse muligvis genkende den allestedsnærværende modergudinde, som i den hedenske verden symboliserede livets moderskød, materiel forplejning og omsorg, naturens skabende og avlende kraft, kropsliggørelsen af det feminine. Sammen med sine omsorgsfulde og kærlige aspekter besidder hun i myter og folklore (og i mænds hemmelige fantasier) en mørk side, repræsenteret i utallige skulpturer, kalkmalerier, mosaikker og relieffer som knurrende hunde, vildsvin eller vilde bjørne, rovfugle, som flankerer hende og skræmmer de profane væk. Og med sig har hun sin af enhver studerende af Frazers *The Golden Bough* velkendte, guldhårede søn/elsker, den smukke, bevingede yngling, som hun føder, elsker i en sæson og som på tragisk vis dør eller forsvinder, efterhånden som sommeren bliver til efterår og efteråret bliver til vinterens grumme nøjsomhed. Og han fødes på ny

med forårets komme og genfremstår atter bevinget og guldhåret, samtidigt med at knopperne springer ud.

Hvad, kunne du meget vel spørge, har antikkens mytologi med vores parforhold at gøre? Eller for den sags skyld med astrologi? Andet spørgsmål først. Mytologi og astrologi er begge billedsprog, som i det ældste af mennesket kendte kosmologiske system beskriver livskræfterne og hvordan de fungerer uden for og inden i os. I astrologien bærer planeterne antikkens guders navne og karakteriseres ved de samme egenskaber, som disse guder også tillægges. For at forstå den virkelige astrologi, må man kende lidt til mytologi, for når det kommer til stykket, stammer de fra den samme kilde: De dybeste, kreative lag i den menneskelige psyke.

Da myter og eventyr skildrer, hvordan menneskets skjulte, indre psyke fungerer, viser de typiske menneskelige problemer og typiske menneskelige løsninger. Nogle af de berømte myter er skildringer af de mere betydningsfulde begivenheder i kosmos: Verdens skabelse, selve menneskets opståen. Nogle myter er mindre betydningsfulde og fortæller om denne eller hin helts eller halvguds bizarre, ofte groteske, ofte muntre omskiftelser. De er alle relevante; for vi har myterne med på vores vej og lever dem uden overhovedet at kende den dybere og mere fundamentale mening bag vores almindelige, dagligdags adfærd. Mange mennesker har igennem tusinder af år fundet trøst og relevans i at læse de store myter. Du vil, når du har mødt Moderen og Den Evigt Unge, forstå, hvad vi mener.

Så myter har ganske meget at sige om de mønstre og det generelle rod, vi laver i vores forhold til hinanden. Nogle af os er Theseus eller Odysseus eller Persephone eller Atalanta. Andre er de gyselige Medusaer, drager, dæmoner og troldmænd. Eller alt det ovennævnte. Under alle omstændigheder fortsætter myten om den store jordgudinde og hendes evigt døende og evigt fornyelige, ungdommelige søn-medsammensvorne med at leve i dette nydelige par inde ved siden af, som vi kan se udleve et mønster så typisk, så farceagtigt, så tragisk, så ædelt, så banalt og så latterligt, at kun erkendelsen af, at det er et medfødt menneskeligt mønster, giver det nogen som helst værdighed eller mening.

Så på med scenen. Ind kommer Den Evigt Unge. Han kan være virkelig ungdommelig; men alle ynglinge er evige og Den Evigt Unge er her en type, som vi tiere møder, når han har passeret de 30. Han er i andre bøger blevet beskrevet som en person med en moden

krop og pubertetsfølelser. Astrologisk set ser vi ham oftest som en person med overvægt på ildelementet i sit horoskop og kun lidt eller ingen jord. Husk, at ildelementet handler om intuitive muligheder, om skabende visioner og om fremtiden. Jordelementet handler om aktualisering, om at håndtere de kendsgerninger og situationer, som den herværende virkelighed byder på. Begynder du at se billedet?

Den Evigt Unge ser som regel godt ud (det gør alle mødres skat); for hvis han ikke gjorde det, ville det have været nødvendigt for ham at lære at håndtere virkeligheden for længe siden. Han er somme tider yderst succesrig med et eller andet kreativt eller spekulationsforetagende; eller somme tider er han fuld af ideer, som han en skønne dag vil realisere og tjene en million på. Uanset hvad han gør – med succes eller uden – er han i almindelighed utilfreds med det, fordi han keder sig eller er rastløs eller ikke får udtrykt sin kreativitet. Virkeligheden er, uanset hvor gavmild den måtte være, med andre ord ikke fuldkommen, fordi den somme tider stiller krav til ham eller kræver, at han begrænser sig.

Det irriterer ham virkelig. Guder forventes ikke at tilpasse sig til virkeligheden.

Og ih, du milde, hvor vores Evige Yngling elsker damerne. Eller det er i det mindste det indtryk, han giver og de fleste narres af det. Han elsker dem så meget, at han må have mere end en ad gangen. Mere ekstreme Ynglinge vil kun sjældent blive set med den samme dame i mere end en uge eller to; de mindre ekstreme har næsten altid elskerinder ved siden af konen eller kæresten. Man kan også ofte se en tydelig forkærlighed for de lidt mere tvivlsomme damer. Dette er drengen, som fascineres af mørket; af luderen, stripperen, pornobiografen, den dyre eskortpige. Hvorvidt han udlever disse fantasier afhænger af, hvilken generation han tilhører, hans kultur, hans moral. Men du kan æde din gamle hat på, at disse fantasier befolker hans natlige (og ofte daglige) drømmerier.

Den Evige Yngling udstråler en magnetisk og meget tydelig aura. Det vil sige, den er tydelig, indtil du erkender, at disse charmerende drenge er svære at skelne fra hinanden, når du lærer dem nærmere at kende. De er typer, ikke individer. De bliver ikke til individer, før de er blevet mænd. Somme tider når de dog aldrig dertil. Men Den Evige Yngling udstråler et præg af hurtighed, karisma, magi. Han er utæmmelig, uciviliseret, uforpligtet, sprudlende, udsender en mystisk atmosfære af at have foretaget tusind rejser og elsket tusind

kvinder. Han er lige steget ud af flyvemaskinen fra Shanghai på vej til Madagaskar, altid lidt fortravlet, så hans uopmærksomhed kan forklares ud fra denne grund i stedet for den egentlige årsag – som er, at han simpelthen ikke er fuldt opmærksom på livet i al almindelighed, aldrig villig til at være fuldt og helt til stede her og nu. Han er på vej et eller andet sted hen til noget. Det er det, Marie-Louise von Franz, en kendt Jungiansk analytiker, kaldte »det midlertidige liv«. Han er kølig og romantisk, med en sulten dame i hver en havn, som drømmer om, at hun måske er den, som kan kapre ham. På en eller anden måde lader han sig aldrig helt kapre. Og hvis han gør det – kone, børn, terminer, osv. – lykkes det ham på en eller anden måde at komme ud af det, omend i smug. Han er den type, som ikke »ser ud«, som om han er gift, hvad det så vil sige. Og han udstråler et højlydt, ubevidst budskab: »Ingen kvinde forstår mig, ingen kvinde har nogen sinde været virkelig i stand til at tilfredsstille mig, jeg er en misforstået, kreativ sjæl, som leder efter den forstående kvinde, som jeg i det mindste kan etablere mig med, forpligte mig over for... måske er det dig...«

Dumme pige. Denne fyr er stadigvæk gift med sin mor, i lyst og i nød. Hvorfor? Det kræver et sammensat svar og det er forskelligt for hver enkelt Evige Yngling. Men astrologisk set, bortset fra hvad nu Kære Mor har gjort for at binde sin søn sådan til sig, forholder det sig sådan, at når en mand mangler jord og er belæsset med ild, så er der tale om en talentfuld ånd, som ganske enkelt ikke finder det nemt at håndtere det almindelige livs ansvar, begrænsninger og krav. Som Goethe sagde, er det ubehagelige lettere at bære for ham, end det inkonsekvente – og alt, hvad der ikke er en del af hans vision om fremtiden, er inkonsekvent. Resultat? Han venter altid på, at Kære Mor skal komme og gøre rent efter ham, betale hans regninger, forstå, trøste, tilgive, snøre hans sko, lytte. Problemet er, at, hvis du er tåbelig nok til at tro, at du kan være hans Kære Mor, så er du på vej til at få et grimt chok. For den dybe, mørke sandhed om denne Evige Yngling, som synes at elske damerne så meget, er, at han fundamentalt set ikke elsker sin Kære Mor. Kære Mor kvalte ham og gjorde ham til krøbling, når det kommer til stykket. Så hvis du spiller rollen som Kære Mor, så er det, kære dame, grunden til, at du bliver sparket.

Lyder det kynisk? Det er det. Men der er håb. Det stammer fra enhver persons evne til at heale sig selv, blive bevidst om sig selv, gøre

sig den ulejlighed at tænke lidt over de ting i sig selv, som han er vant til at give andre skylden for. En lille smule sund kontakt med det ubevidste, kunne man sige. Hvor mange af os er villige til at forsøge?

Tilbage til vores Yngling. Uimodståelig? Ja, for nogle. Disse jordprægede damer, som er tilbøjelige til at identificere sig med deres seksualitet og udtrykke hengivenhed gennem sanselighed, gennem moderlig omsorg og organisering af andres liv, bliver ofre ligesom så mange forgiftede bananfluer bliver det. Til at begynde med er det vidunderligt, et forhold skabt i himlen. Den Evige Yngling elsker sexede kvinder. Han elsker de komplimenter, de giver hans maskulinitet, ved at han får lejlighed til at holde en smuk og tydeligvis varm dame under armen, eftersom han jo har for vane at tvivle på sin egen maskulinitet. Ssh, det taler vi ikke højt om. Hvis du siger det til ham lige op i hans åbne ansigt, kan du godt risikere øretæver. Men det er hans mørke hemmelighed. Ingen jord, husker du? Ingen jord, ingen kontakt med kroppen.

Husker du, hvad vi sagde om ildtegnene? De føler sig ikke rigtig godt tilpas i materien. Kroppen er fremmed, noget man er blevet stoppet ind i som en pølse i et pølseskind. Idealistiske drømmere om, hvad livet måtte, kunne, burde og vil blive – men aldrig, hvad det faktisk er fra øjeblik til øjeblik. Og præsentér Den Evige Yngling for et mere grundlæggende, jordisk krav – emotionelt eller seksuelt – og denne letfodede skabning viser dig sine hæle i en fart. Borte med blæsten, meget hurtigere end Rhett Butler.

Og damen? Åh, jordgudinden. Som ung er hun enhver mands (eller i det mindste enhver ildmands) drøm. Da hun har identificeret sig med og plejer sin krop og føler sig tryg med sin kvindelighed – i det mindste på et seksuelt plan – gør hun mest muligt ud af sit udseende. Hun er ofte dygtig enten på det huslige eller det økonomiske område eller på begge. Hun vil sædvanligvis gerne have børn, dog ofte først senere. Og hun giver indtryk af at være meget friere, lettere, mindre tilknyttet, end hun i virkeligheden er. Hvis hun ikke er bidt af vores Evige Ynglings charme, kan hun lære ham en munter forkastelsesdans. Hvis hun er bidt, så bliver rollerne byttet om. Senere. Hun er varm, accepterende, tålmodig, yderst kvindelig. Det, hun mangler, er denne medfødte sans for humor vedrørende livet, evnen til at tage en chance. Det er grunden til, at hun falder for disse Evige Ynglinge. Hun er jordbunden, forstår du nok, og kan ofte ikke se no-

gen mening med sit liv ud over det parforhold, hun befinder sig i. Gnisten mangler. Folk, som mangler ild, kan tit ikke se skoven for bar træer.

Så ind kommer parret. Flotte Evige Yngling med Jordgudinden under armen. De er vanvittigt forelskede; og hun er den eneste ene, siger han til sig selv, den helt rigtige og deres sex er glimrende og hun har kommandoen til at begynde med (det tager lidt tid for jord at varme op) og han er så romantisk, at han får dig til at begynde at tro, at han har aktier i »Sig det med Blomster«.

Vi kommer nu til y-vejen. For dette tidlige stadium af et forhold mellem jord og ild er fascinerende og tvangspræget. Men når de indledende fantasier begynder at fortabe sig, og de indblandede parter begynder at blive ældre og mere modne, sker der noget. Det kan gå til venstre eller til højre. Det afhænger helt af, hvor bevidst hver af partnerne er om sig selv og hvor bevidste de begge er om, hvilken type temperament den anden har. Og mest vigtigt: Hvor bevidste de begge er om, hvad det er, de prøver at udleve igennem den anden person, fordi de ikke selv tør leve det ud.

Den Evige Yngling er trods alt en Evig Yngling. Da han er lænket og ubevidst, skræmmer den virkelige pardannelsesproces ham halvt ihjel. Det medfører slemme ting som forpligtelse, følelsesmæssig ærlighed, accept af ufuldkommenhed, menstruationskrampe, sygdom, børn, ansvar og alt det der. Kort sagt, virkeligheden. Parforhold på et mytisk, arketypisk plan eller fantasiens plan er virkelig som symboler; men de er paradoksale, for de er banale og kedelige og kræver også arbejde. Hvis du kun ser halvdelen af paradokset, er du i vanskeligheder. Den Evige Yngling ser visionen, symbolet, den ideelle romance i fantasien. Moderen ser ansvaret, forpligtelsen, den daglige omsorg for og pasning af et andet menneske. Han mangler realisme, hun mangler visioner. Alt som ikke lever op til drømmen, de fem første ugers fantasier, begynder for Den Evige Yngling at føles som et bur. Åh nej, det er hans mor om igen. Han troede, at han var sluppet af med hende. Derfor træder han et skridt tilbage. Drømmen er begyndt at blive anløben. Han er ikke helt så romantisk. Måske går der en nat, hvor han ikke er særligt oplagt. Lidt færre blomster. En time eller to længere på kontoret.

Problemet med denne adfærd er dobbelt. For det første, hvis du er hemmeligt, stille, ubevidst i færd med at trække dig væk fra nogen, så ved de det. Så meget narrer vi heller ikke hinanden. Hun ved det

måske ikke bevidst – men på et eller andet plan, dybt nede, er det tydeligt. Noget er gået galt. Og jord bliver, idet den er så fokuseret på sanserne, meget foruroliget og utryg, når de håndgribelige kærlighedserklæringer begynder at aftage. I stedet for ikke at tage det så tungt og vente på, at cyklusen bringer sig i orden igen af sig selv – hvilket kræver, at man i et vist omfang også har sit eget liv – klamrer jordgudinden sig lidt mere og kræver lidt mere hengivenhed. Han træder endnu et skridt tilbage. Hun træder endnu et skridt frem. Pudsig tango, dette her. Hun holder øje med ting, som de kan skændes om, i håb om at det vil bringe varmen tilbage. Skænderier er for ham lig med krav, som er lig med fængsling. Forpligtelse er et ord på tolv bogstaver. De er kommet til den venstre forgrening. Han træder endnu et skridt tilbage, et stort et, lige ind i armene på sin sekretær/rengøringskone/luder/stripper/bedste vens kone, som forstår ham meget bedre, selvfølgelig.

Hun får naturligvis huset, bilen og et stort underholdsbidrag. Verden opfatter ham som en sjover og han opfatter også sig selv som en sjover. Hun er dog en jævnbyrdig partner i dansen; tænk på al den følelsesmæssige afpresning, alt det småskænderi, al den kræven, al den beden en pubertetsdreng (om end forklædt som en voksen) om at bære den byrde, der ligger i ansvaret for hendes lykke og hendes mening med livet, når han selv stadigvæk har travlt med at søge efter sin egen. På dette tidspunkt har de uvægerligt fået børn, eftersom modergudinder, når det kommer til stykket, er mødre. Børn synes også at være et middel for dem til at cementere et parforhold. Ni ud af ti »uønskede« svangerskaber (har du nogensinde hørt noget så dumt, i vor tid med nemme præventionsmuligheder?) hænder for jordgudinder, som er bange for at miste deres Evige Yngling. Og da han selv er sådan et barn, er ankomsten af et rigtigt barn, komplet med hylen og snavsede bleer, nok til at kaste ham ud i en virkelig grim sindstilstand. Kære Mor er virkelig blevet mor; og det er en modig Evig Yngling, som kan se den kendsgerning i øjnene, at han er ved at belæsse sin kvinde med en meget falsk og uretfærdig identifikation med den gamle kvinde, som stadigvæk venter i lufthavnen. Jeg citerer her en passage fra Marie-Louise von Franz:

Hvis en mand er for præget af sin mor, hvadenten det er hendes skyld eller hans egen disposition, således at hun forstyrrer hans kontakt med virkeligheden... så har han, som nogle følsomme mænd, måske ikke en tilstrækkelig stærk maskulin brutalitet til at frigøre

sig fra hende og kæmpe sig frem til frihed. (Maskulin brutalitet tager her del i ganske mange jordegenskaber.) Derfor flygter han ind i sit intellekt, hvor hun som regel ikke kan følge ham. Han forlader jorden, tager en flyvemaskine og flyver 2000 meter op i luften, hvor den gamle dame ikke kan nå ham, føler sig som en mand og føler sig fri; men det har naturligvis en ulempe. Dette er en meget udbredt type ung mand... så snart han ønsker at berøre jorden, enten for at få et sexliv eller for at blive gift eller hvad som helst af den slags, som betyder at stige ned på jorden igen, så står den gamle dame der og venter på ham i lufthavnen.

Ikke, må du indrømme, et lykkeligt billede. Hvad skal en stakkels dreng (eller pige) gøre? Lad os antage, at vi har et par, som er villige til at tage selve parforholdet seriøst, noget der kræver ærlighed og bevidsthed. Lad os sige, at de er villige til at erkende, at forskellige astrologiske tegn og elementer taler forskellige sprog og ser forskellige virkeligheder. Den Evige Yngling kan trods alt blive voksen, hvis han ønsker det. Men han bliver nødt til at finde sig til rette med ildelementets urgamle fjende, den verden, som består af konkrete og banale realiteter. Realiteter betyder det, som er her og nu; ikke det, som kunne være, som engang var, skulle, burde være. Det, som eksisterer komplet med vorter og det hele. Og jord kan trods alt – idet Moder Jord er meget gammel og vis på bunden af sit hjerte og gennemtrænger os alle, eftersom vi lever i fysiske kroppe – vise sig at være noget helt forskelligt fra den triste og dystre fælde, som ildtegnene ofte ser i deres mareridt. Det er ikke, fordi denne vidunderligt dynamiske, kreative gruppe af tegn behøver at blive gamle mænd bebyrdede med materielle ansvar. Ild er stadigvæk ild og den Evige Yngling forbliver Evig, selv hvis han lærer at håndtere verden. Han bevarer sin gnist og sin kreativ ånd. Der er til syvende og sidst ikke noget galt i at være en Evig Yngling; det holder os i kontakt med de ting, som er evige, åndens og fantasiens ting. Men den mere vanskelige side og den triste afslutning på så mange parforhold mellem ild og jord kan afhjælpes en hel del og forvandles til en meget kreativ form ved at huske dette gamle orakel i Delfi:

Alt med måde.

Luft- og vand-elementerne

Harmoni kontra sandhed

Luftelementet

Intellektet i ethvert menneske er Gud.

MENANDER

»Jeg tænker, altså er jeg til«, skrev Descartes. Dette berømte citat fremskyndede Fornuftens Tidsalder, som vi endnu ikke er kommet os over. Det samfund, vi lever i, fortsætter med at opretholde Descartes' maksime; ikke bare som en afstivning af det, som anses for at være et individs evner og kvaliteter. Vi lever i en tidsalder bestående af afprøvninger af intellektet. Det er det kloge barn, som passerer intelligensprøven med overbevisende lethed, som anses for at være den, der skal holdes øje med, den, der skal hjælpes, den, som en skønne dag i voksenalderen vil bidrage mest til den verden, han lever i.

Men Descartes' erklæring er lidt problematisk. For at nævne en enkelt ting har den forfærdelig meget slagside: »jeg føler, altså er jeg til«? Eller »jeg sanser, altså er jeg til«? Eller endda »jeg er bevidst, altså er jeg til«? Det interessante ved det 20. århundredes Descartes-tilhængere – og det omfatter praktisk talt hele spektret af videnskaber, uddannelser, økonomi- og managementstudier og endda, trist nok, psykologi – er, at de stadigvæk klynger sig stædigt til troen på, at intellektet, menneskets tænkeevne, er det eneste i ham, som det virkelig er værd at beskæftige sig med og den eneste måde at bedømme og vurdere, hvad der er eksakt og sandt. Astrologien tager dette syn på livet til sig og forbinder det med luftelementet.

Luft er, bortset fra at være nødvendig for liv og vejrtrækning, den mindst håndgribelige af de fire astrologiske sfærer. Ild kan brænde eller varme dig, vand kan forfriske eller drukne dig, jord kan begrave dig eller give dig afgrøder. Men du kan ikke se luft. Ligesom forstanden – hvorpå endeløse filosofiske spekulationer har været baseret i mange århundreder – er luft flygtig, frejdig, omskiftelig, klar, gennemsigtig og, kunne man sige, fuldstændig abstrakt.

Astrologien bruger billedsprog til at beskrive visse sandheder om livet og mennesker. Når man ser på de traditionelle symboler, som forbindes med hvert af tegnene og med hvert af elementerne, kommunikeres visse ting, som det ikke lykkes 50 siders begrebsmæssig afhandling at gøre på så rammende måde. Tag f.eks. de tre billeder for de tre lufttegn, Tvillingerne: Et par tvillinger. Vægten: En vægt med to vægtskåle. Vandmanden: En vandbærer. Se så på symbolerne for de tre andre elementer. Ild rummer en vædder, en løve, en kentaur. Vand rummer en krebs, en skorpion, et par fisk. Jord rummer en tyr, en jomfru, en ged. Lagde du mærke til noget? Rigtigt. Luft er det eneste element uden nogen dyresymbolik. Lufttegnene er, for at sammenfatte det i et enkelt ord, civiliserede. Ingen dyrisk adfærd til dem. De tænker. Derfor har de en chance for at tænke på moral, værdiopfattelser, principper, begreber, systemer, rigtig og forkert adfærd, sociale regler og alt andet, som kan bearbejdes til at være midler til at vurdere erfaringer med. Lufttegnene er faktisk så civiliserede, at den eneste ikke-levende genstand i dyrekredsens symbolik – en vægt – tilhører Vægten, et lufttegn. Jeg tænker og derfor er jeg et menneske og ikke længere et dyr. Luft er det mest menneskelige element, den kvalitet, som har gjort mennesket i stand til at skabe samfund, regler for samliv, etiske normer, at skrive, at lære og den uhyre og frygtindgydende samling af gaver og forbandelser, som falder ind under den moderne teknologis paraply. Luft har gjort mennesket til herre over sin planet; eller det tror han.

Hvad lægger du nu mærke til hos en person, som i overvejende grad er luftpræget af temperament? Det gamle, middelalderlige ord for lufttemperamentet var sangvinsk, og en sangvinsk person var altid optimistisk, mistede aldrig fatningen, var aldrig foruroliget og altid positiv. Men lufttemperamentet var først og fremmest fornuftigt. Han er mindre tilbøjelig til at blive hysterisk, når tingene går ham imod, fordi han har udviklet evnen til at se andre synspunkter end sine egne. Han er objektiv nok til at erkende, at verden er større end bare ham; derfor er han forberedt på at klare skuffelser og omskiftelser på en temmelig filosofisk måde. Selv når han er vred, vil han forsøge at snakke fornuft med sin modstander, og han er en stor tilhænger af den etiske kodeks, som handler om integritet og ærlighed i alle menneskelige anliggender. Han er sædvanligvis rede til at betragte samfundet som en organisme, som er skabt til fordel for dem, som tilhører det, således at han frivilligt vil bekæmpe det, som han anser for at være selvisk eller uhensigtsmæssig adfærd. Set fra hans syns-

punkt er det ganske enkelt ikke rimeligt. Og da han ofte er veluddannet og i det mindste selvlært, har han en bred mangfoldighed af kilder, hvorfra han kan hente sine holdninger og sine overbevisninger. Luft er sjældent snæversynet. Han kan være skrækkeligt snæver på andre måder; men hans forstand er altid åben for nye ideer.

Den luftprægede person reagerer sjældent spontant, på grund af denne tilbøjelighed til at tænke over tingene. Han vil intellektuelt vurdere en social situation omhyggeligt i stedet for at føle sig frem til den. Han er logisk og kræver forklaringer og navne på de ting, som kommer ind i området for hans opmærksomhed. De behøver ikke være håndgribelige; men de skal være forklarlige. Han er somme tider så logisk, at han kan få dig til at skrige, når han beder dig om at forklare følelsesmæssige tilstande eller sindstilstande eller ikke-rationelle intuitioner, som ikke på en million år vil blive tilgængelige for hans analytiske hjernes granskning. Han kan få dig til at føle det, som om du var i selskab med en krydsning mellem en datamat og et køleskab. Disse meget værdifulde dyder bør afbalanceres med nogle temmelig væsentlige problemer. Og lufts største problem er det, som fremstår som kulde i almindelige menneskelige relationer.

Luftmennesker kan give indtryk af at være overmåde kolde. Ikke, forstår du nok, i den almindelige sociale betydning. Der findes ikke noget element, der er så meget mester i gruppesamspillets ynder: ordinær plapren om en bred vifte af interessante emner, objektiv og intelligent diskussion, stimulerende konversation, ægte tolerance over for andres synspunkter. Men denne arktiske brise fejer somme tider hen over dig, når du er alene med ham og ønsker at snakke med ham om, hvad du føler og han tænker en masse over, hvad han føler og tænker yderligere lidt over, hvad du føler og derefter en masse om, hvad han tænker, at han tror, han føler, og når han omsider er nået frem til at finde ud af det til sin egen tilfredshed – struktureret, navngivet, analyseret, vurderet og indplaceret i det netværk, som giver ham den endelige opdeling af livsværdier, så er tidspunktet – som man siger – forpasset.

Efter allerede at have sagt, at sådan noget som fuldkommen objektivitet ikke eksisterer, bør det siges, at lufttegnene, taget som en gruppe, forsøger mere ihærdigt end nogen andre at opnå den. Og de kommer virkelig tæt på; de ejer den ubetalelige gave, som består i at være villige til at betragte mennesker, begivenheder og ideer uden for deres egen personlige erfaringers rækkevidde som værende lige

så værdifulde og at fortjene lige så megen opmærksomhed og energi som de ting, der berører deres privatliv. Det er faktisk somme tider så kraftigt betonet i det større billede, at det mindre billede – især det, der handler om parforhold – ofte fortaber sig i en fjern tåge og du sidder tilbage med en følelse af på besynderlig vis at være betydningsløs og skamfuld over din egen fordringsfuldhed. Ingen er fuldkommen. Uden luftelementet ville vi stadigvæk slå uldne mammutter i hovedet med sten, og hjulet ville aldrig være blevet opfundet. Det er luftelementet, der giver os evnen til abstrakt tænkning.

En anden vej til at opnå en vis forståelse af det luftprægede temperament er at iagttage den måde, hvorpå lufttyper stræber efter at forstå ting. Han vil evindeligt spørge om, hvorfor, i modsætning til hans kammerater, som enten vil reagere med et enkelt »det kan jeg godt lide« eller »det er rædselsfuldt« og overlade vidtløftige spekulationer over menneskets og kosmos' natur til filosofferne. At stille spørgsmål ved strukturerne bag den manifesterede verden falder ham lige så naturligt, som at trække vejret. Selv på et prosaisk plan vil lufts videnskabelige hjerner arbejde ihærdigt på at finde hemmelighederne i en virksomheds økonomiske struktur, gødnings sammensætning, landbrugsjords organisering og systematisering, de spændinger og pres og love, som fungerer i sociale grupper. Et nøgleord for luft er fornuft. Et andet er logik. Og et tredje lige så vigtigt er system. Luft er systemernes element. Alting må udgøre et sammenhængende mønster. Hvis det ikke passer ind i mønsteret, vil lufttypen enten lave et nyt mønster – ofte kaldet filosofi, psykologi eller religion – eller han vil nægte at erkende den pågældende ting som en realitet. Ting, som ikke passer ind i mønstre, er yderst uforklarlige adfærdsmønstre, uvante følelser og sindstilstande, som ikke passer ind i skemaet, usædvanligt karismatiske og mærkværdigt magnetiske personligheder, og handlinger, som ikke stammer fra nogen iøjnefaldende årsag. Iagttag lufttegnet, når noget som dette sker: En eller anden beboer fra de oceaniske dybder af livets ikke-rationelle side, smækker ham en øretigen ligesom en havfruehale, der svirper op af havet. Du kan ligefrem se hans pande blive furet, når han starter på den lange kæde tilbage til det, som muligvis kunne forklare dette fænomen, så han kan forstå det. At forvente, at han skulle acceptere noget uden, at han kan forstå det, er håbløst. Han skal forstå alt. Hele hans billede af universet hviler på hans fatteevne. Tag den væk og du vil få et meget skræmt individ at se.

For lang tid siden lagde jeg mærke til, at den psykologiske branche var fuld af lufttegn. Til at begynde med slog det mig som værende underligt; men når det kommer til stykket og vi ser bort fra disse besynderlige tidsfordriv med at jage rotter i laboratoriet, som går under fejlbetegnelsen akademisk psykologi, så handler selve dette område om menneskets »sjæl« (ordet betyder studiet af sjælen) og drejer sig derfor om indre tilstande, hovedsageligt emotionelle. Jeg forventede en masse Skorpioner og Krebs og Fisk. I stedet fandt jeg et overvældende antal Vandmænd, store grupper af Tvillinger, skarer af Vægte. Til sidst begyndte det at blive tydeligt. Lufttegnene skal, fordi de skal forstå alt, lave systemer til at beskrive de fænomener de møder i livet. Det eneste fænomen, som de evindeligt møder og finder uendeligt vanskeligt at forstå, er det menneskelige væsen. Som følge heraf opstod psykologien, fordi for luft er det en metode til at forstå det, som ifølge sagens natur ikke kan forklares, for slet ikke at sige defineres. Men som vi sagde, luft forsøger mere ihærdigt.

Jeg har en mistanke om, at lufttegn tiltrækkes af astrologien, af samme grund. Man finder de fleste af dem arbejdende på forskningssiden, i færd med at forsøge at systematisere selve kosmos. For lufttegnene er Gud i live og har det godt og gemmer sig i systemer. Udmærket. Det nytter ikke noget at rokke ved det, når det for lufttegnene er der, virkeligheden findes.

Vi må naturligvis tale en lille smule om lufts mørke side. Det er jo trods alt sådan et lyst element fra naturens side – sangvinsk. Du har måske gættet, at den mørke side er temmelig mørk. Og du kan også gætte, at den side af livet, som mest konsekvent modsætter sig systematisering, som afviser analyse og struktur, som ikke kan forklares verbalt eller begrebsmæssigt, er den mest irriterende ting i verden for luft og også den mest fascinerende: Følelser.

Luft kan, som vi sagde, give det udseende af at være temmelig kold. Luftmennesker er i virkeligheden ofte bange for denne kvalitet i dem selv og prøver derfor særligt ihærdigt at udvise følelser på passende tidspunkter, da de ellers får ry for at være hjerteløse. Fornemmelsen af at blive lukket ude er en almindelig erfaring for dem, der lever sammen med luftprægede mennesker. Det er ligesom om, personen det ene øjeblik er der og i næste øjeblik er væk, efterladende sin krop siddende i stolen og snakke. Men man får det tydelige indtryk, at rummet er tomt, at man er alene. Det er en yderst mørk oplevelse, hvis man ikke er indblandet, da man ligefrem kan se lyskontaktens lille, hurtige svirp, idet lufttegnet pludselig skubber sine følelsesmæssige reaktioner ned i underbevidstheden og maskinen viser nul. Det er umådeligt sårende, hvis man er forelsket, da det er ligesom om, nogen skar ledningen over og lod dig blive helt alene tilbage. Men sådan er det. Luft undertrykker følelser, som han ikke kan håndtere. Med undertrykke mener vi ikke kun kontrollere. Også det. Men det er meget mere alvorligt, end det. Han blokerer simpelthen helt for dem. Han er ikke mere bevidst om dem, end du er. De forsvinder helt i dybet og overfladen fremviser kun en glat, glasagtig beskaffenhed. Vred? Selvfølgelig er han ikke vred. Såret? Vær ikke latterlig. Jaloux? Hvorfor dog det, han føler aldrig jalousi. Du begynder at føle dig udpræget grov og irrationel og krakilsk, når du står over for al den mangel på reaktion. Lad det ikke narre dig. Du bør erkende det, som han ikke ved om sig selv. Luftelementet maskerer en intenst emotionel natur, som helt sikkert skræmmer bukserne af ham. Hvis han er heldig, vil den forblive ubevidst i lang tid. Eller måske skulle jeg sige, hvis han er uheldig; for i jo længere tid han blokerer for sine følelsesmæssige reaktioner, desto værre bliver den uundgåelige eksplosion. Ja, uundgåelige. Intet, som ikke er levet ud, dør. Psykisk energi forsvinder ikke, fordi du ikke bryder dig om den. Den går bare under jorden og kommer så op til overfladen, når du en skønne, mørk nat vender ryggen til.

Under dette sangvinske temperament er der en masse følsomhed, en stærk følsomhed, som gør den luftprægede person langt lettere at såre end andre og meget dybere såret. Det er også årsag til, at han er mere disponeret for følelsesmæssig afhængighed og et dybtliggende behov for ømhed og sympati, som han ikke, om det så gjaldt hans liv, kunne bede om på en direkte måde. Når de andre elementer føler sig svage, skræmte, længselsfulde, jaloux, sårede, vrede eller forkastede, eller voldsomt forelskede, vil de sige det til dig. Jord vil købe blomster til dig, måske, og ild vil skrive et overdådigt digt til dig. Vand vil helt sikkert oversvømme dig med følelsesudbrud. Men luft? Luft vil diskutere vejret. Hvad havde du ventet? Eller også vil de diskutere den politiske situation i Iran; eller fagforeningernes situation. Og hvis du er tankelæser eller kender lidt til astrologi, kan du lære at læse hans kropssprog, udvidelsen af hans pupiller, hans håndbevægelser, hans stemmeleje, den uhåndgribelige kommunikation af en emotionel kendsgerning, som – hvis han så det i øjnene –

ville gøre ham overordentlig forlegen. Vær tålmodig. Ingen rødmer, som et lufttegn.

Følelsesmæssigt er lufttegnene – de mest raffinerede af alle på tænkningens og forståelsens område – kort sagt børn. De rummer også hele spektret af et barns natur, både det mørke og det lyse. På den ene side er deres naivitet rørende og smuk, og enhver følelsesmæssig oplevelse har en dybde og en mening, som de mere hårdhudede typer helt savner. Luft kan virkelig være opstemt, for på dette plan er han barnlig, og børn reagerer stadigvæk på undere. Han kan også være rørende tillidsfuld på en måde, som altid får dig til at ville vise ham din bedste side og behandle ham med retskaffenhed. Den medfødte idealisme i hans følelser skubber kraftigt i retning af at leve op til idealet. Der er en renhed i følelserne, en mangel på verdslighed, som muligvis kan gøre os forlegne, men som er en sjælden og dyrebar gave, hvis det tilfældigvis er dig, der er modtageren.

Han har også et barns egocentricitet, afhængighed, småtossethed, holden fast og overfølsomhed. Husker du de hysteriske anfald børn får, når man forsømmer dem? Du får måske aldrig et rigtigt anfald at se. Det er mere sandsynligt, at du ser lidt surmuleri eller en meget uudtalt kølighed, som højt og tydeligt tilkendegiver sit synspunkt. Du har forsømt mig. Nu vil jeg forkaste dig. Sådan. Denne form for surmuleri og ubevidst humørsyge er meget vanskelig at holde ud, hvis du ikke forstår det. Især når du prøver at fortælle ham det. Dialogen forløber noget i retning af følgende:

»Hvad er der i vejen, skat? Du synes at være i dårligt humør.« (Oversættelse: Du er blevet kold. Hvad har jeg gjort?)

»Der er ikke noget i vejen. Jeg er ikke i dårligt humør. Jeg har det helt fint.« (Smøret grin af hemmelig tilfredshed med, at du er blevet tilbagevist og har lagt mærke til det.) (Oversættelse: Jeg lider aldrig af humørsyge. Det er dig, som er emotionel og humørsyg.)

»Jamen, jeg ved, der er noget galt.«

»Bare lad mig være i fred, ikke? Jeg bliver ved med at fortælle dig, at der ikke er noget galt. Lad være med at være så forbandet krævende.«

Dette er en klassisk scene. Og den irriterende side af den er, at luftpersonen ikke lyver. Han fortæller dig sandheden, sådan som han forstår den. Han siger altid sandheden, hvad der er en af hans store fejl. (Som f.eks. når du ser skrækkelig ud eller han meddeler dig, at han ikke er sikker på, om han elsker dig i dag.) Han ved det virkelig

ikke. Og at pinde ud, hvad der er sket, ville betyde, at han måtte blive bevidst om sine egne følelser. Hvilket betyder, at det sår, han tror, du tildelte ham, den forsømmelse, den jalousi, den hvad som helst, er det sidste i verden han ønsker at indrømme, at han oplever. Det er simpelthen ikke civiliseret.

Ingen tvivl om det. Af alle elementerne er dette mærkelige dyr det vanskeligste i kærlighedsaffærer. Det vil sige, hvis du ikke er følelsesmæssig tankelæser. Hvis du er det, så er det i orden; for både det pragtfulde og det tragiske ved luftpersoner er, at når de virkelig giver deres hjerter væk, så gør de det som børn, for evigt. Problemet er, at de kan give det væk uden at vide det og forlade parforholdet (eller blive forladt) og opdage det 30 år senere, hvor det er alt for sent. Et af den menneskelige naturs paradokser viser sig frem her med vajende faner. Hvert af dyrekredsens elementer er forbundet med en livssfære og hvert af dem har sit specielle talent for at udtrykke sig i den pågældende livssfære. Men hvert element har også en hemmelig bagside, som er præcis det modsatte, ligesom tidevandet har sin understrøm, når det strømmer ind. I adfærdsmæssige vendinger er luft et lidt køligt element. Men hvis du virkelig bryder igennem overfladen og passerer denne konstant analyserende og rationelle strukturering, som vanemæssigt fortsætter i det luftprægede sind, så vil du se, at luftpersonens følelser er dybe og stærke – i virkeligheden så dybe og så stærke, at de gør ham rædselsslagen. Emotionelt er luft et barn. Et barns følelsesmæssige natur er naiv, intens og ikke særlig smidig. I følelsesmæssige anliggender er luft simpelthen ikke særlig raffineret, selv om man ud fra hele denne polerede selskabscharme og den lethed, hvormed han flirter og småsludrer og formulerer elegante hentydninger, skulle tro, at forhold til andre mennesker er en nem sag for ham. Hvad der virkelig er tale om, er hele barnets sårbarhed, følsomhed og behov i en voksens krop. Og et godt råd til enhver, som er indblandet i et parforhold med et stærkt luftpræget temperament, er: Håndtér det med forsigtighed, for personen er sædvanligvis ikke selv klar over de dybder, som følelserne kan nå. Luftprægede mennesker kan ofte være voldsomt irriterende på grund af deres mangel på varme i nære relationer. Du føler det, som om de behandler dig på samme måde, som de behandler enhver anden: Retfærdigt, med høflig interesse, men ikke som noget specielt. Men hvis du kan forstå denne side af lufts natur og lokke den ind i blide udtryksformer (luftprægede mennesker nærmer sig ofte

en tilstand af lammelse, når de konfronteres med emotionelle krav, som udtrykkes voldsomt), så vil du blive belønnet med al den finfølelse og dybde, der ligger i hans naive, men stærke kærlighed. Under det kølige vid er luft en uhelbredelig romantiker på de emotionelle områder og er helt ude af stand til at udnytte følelser til diplomati eller manipulation. Børn er trods alt de eneste virkeligt ærlige sjæle blandt os.

Tvillingerne

Det siges, at Tvillingerne er et af de nemmeste tegn at genkende. For det første taler Tvillinger som regel meget og derfor får du en chance for at hurtigt at lægge mærke til denne kultiverede, vittige, verdensmandscharme i enhver social situation. (Husk Marilyn Monroe, en berømt Tvilling.) Tvillingen er også genkendelig, fordi han ofte ikke befinder sig der, hvor du sidst forlod ham, og det er gængs, astrologisk viden, at du ikke kan tøjre Tvillingerne med et solidt reb og forvente, at denne luftens sylfide vil blive stående sløvt og tålmodigt, indtil du giver et ryk i rebet. Det er mere sandsynligt, at han vil udføre et Houdini-agtigt trick og forsvinde lige for øjnene af dig og efterlade dig med rebet. Uforudsigelig er et andet ord, som almindeligvis gælder for den typiske Tvilling; omskiftelig som kviksølv, elsker at forklæde sig og parodiere, fascineret for en kort stund af næsten hvad som helst, hurtig til at kede sig og bevæge sig videre. Interesseret i mange emner, kompetent inden for få; for verden er for stor og der er for meget, der skal læres at kende og for meget at snakke om til at spilde tiden med at gå i dybden og gå glip af alle disse andre muligheder. Tvillingerne er i større eller mindre grad dyrekredsens sommerfugl (nogle sommerfugle er mindre og mere vævre,

end andre; men de flyver alle), idet den glæder dit syn for et kort øjeblik, mens den falder til ro på en udsøgt blomst og derefter flyver videre. Selvfølgelig findes der Tvillinger, som er blevet dygtige inden for et bestemt fag eller en bestemt kunstart eller profession – men selv disse Tvillinger må på en eller anden måde finde variation og alsidighed inden for det. Man ser for eksempel aldrig en Tvillinge-skuespiller, som altid spiller den samme rolletype.

Tvillingerne er på den negative side blevet beskyldt for at være overfladiske og ikke ret dybtgående. Men det er hverken sandt eller retfærdigt. Tvillingesindet er udmærket i stand til at gå i dybden og til at koncentrere sig, når det er nødvendigt. Ideernes sfære er hans naturlige jagtmark. Det forholder sig bare sådan, at Tvillingernes sind fungerer på en besynderlig ikke-lineær måde. Han ved, at hvis man bruger for meget tid på en enkelt ting, går man sandsynligvis glip af alle dens tilknytninger og forbindelser. Og Tvillingernes mål er ikke at opnå specialiseret dybdeviden om nogen enkelt ting. Han søger et bredt og omfattende spektrum af viden, som kun kan udvælges ved at stoppe ved hver en dør. Han værdsætter satire og den sætning, som i stenografi på en eller anden måde kommunikerer hele billedet uden nødvendigheden af at grave sig ned i alle detaljer. Og han værdsætter også det, som er interessant lige i øjeblikket. Hans koncentration er ikke tåget, sådan som mange Fisks er; han er heller ikke åndsfraværende. Det forholder sig bare sådan, at han er tilbøjelig til let at lade sig distrahere. For mange ting fanger hans opmærksomhed. Og hvorfor ikke? Livet er for Tvillingerne fuldt af ting, som bevæger sig, og hvor de bevæger sig hen, bevæger han sig også hen.

Tvillingens somme tider udspekulerede parodieren kan være sårende og pinlig; netop fordi han er mester i at ramme den håndbevægelse, det udtryk, som udleverer hele situationen med et enkelt glimt. Det er som regel ikke hans mening at være grusom; men når man holder til i de højder, som han gør, er man ofte ikke klar over de emotionelle reaktioner, som finder sted omkring en. Selv er han ikke særlig sårbar og har også den dyrebare evne at kunne le ad sig selv. Du kan parodiere ham, hvis du har lyst. Det, han ikke kan forstå, er den stakkels sjæl, som bryder ud i krampegråd på grund af hans lille spøg. Hvad gjorde han? Pyt med det, det er tydeligvis på tide at komme videre.

Tvillingerne udmærker sig i medierne, især inden for journalistikken, den form for skrivning eller rapporteren, som kommunikere hele situationen i nogle få velvalgte billeder. Og trangen til at kommunikere er stærkt udtalt i dette tegn, således som trangen til at lære også er det. Der er noget evigt barnligt over Tvillingernes sind. Hvis du tager dyrekredsens cyklus som et symbol på forskellige stadier af menneskets udvikling, repræsenterer Tvillingerne, idet det er det tredje tegn, det stadium, hvor tankeprocesserne begynder. Iagttag et barn, når det er interesseret i noget. Dets interesse kan være af kort varighed, men så snart det opdager noget, må det fortælle alle om det. Det er lige så naturligt for barnet, som at trække vejret. Tvillingerne kan dominere en samtale i timevis; ikke fordi de ønsker at tiltrække sig opmærksomhed, som mange Løver gør, men fordi at de, hvis de ved noget interessant, synes, at det er den mest naturlige ting i verden at fortælle det til alle andre.

Tvillingerne er også dyrekredsens store demokrat. Du kan virkelig ikke forvente, at han skal være anderledes; han skatter sin evne til at tænke højt og er bestemt ikke indstillet på at overlade retten til at træffe beslutninger og til at formulere begreber til nogen anden. Fortæl ham, hvad han skal mene om noget og du vil se hans ryg fortone sig meget hurtigt i det fjerne. Den overmåde store fornøjelse, Tvillingerne har af at opdage noget for sig selv, finde ud af noget, lære noget, er så iøjnefaldende og klar, at du næppe kan forestille dig ham følge en andens meninger med nogen form for lærevillighed. Og da han kan lide at være velinformeret, er det svært at narre ham eller påvirke ham følelsesmæssigt. Han er interesseret i mennesker, på afstand, og elsker at finde ud af, hvordan de fungerer, og han vil tale med stort set enhver for at finde ud af bare en lille smule om et eller andet, fordi for ham er alt interessant. Du vil kun sjældent møde konservatisme eller fordomsfuldhed i Tvillingernes livlige, stimulerede sind.

Han betaler selvfølgelig en pris for disse strålende gaver. Ingen kan være alt og vi har alle temmelig meget slagside i starten. For at bevare dette glatte, polerede syn på verden, som stammer fra at skumme overfladen for en forbløffende mangfoldighed af livserfaringer, bliver Tvillingerne nødt til at ofre evnen til at relatere på et dybere plan. Jo mere han spreder sig mellem blomsterne, idet han samler lidt ind hist og her, desto mindre sandsynligt er det, at han vil være i stand til at opretholde et tæt parforhold. Tvillingen er ikke den person, du skal vælge, hvis du holder af lange, intense diskus-

sioner om følelser. Det får ham til at føle sig fanget i en fælde, knust og besiddet. Han vil som regel komme med en vittighed eller en åndfuld sarkasme om de ting, som han har de stærkeste følelser for. Og han ville foretrække, at du også brugte sarkasme, i stedet for at øse din inderste sjæl ud i flotte, teatralske fagter. Det får ham til at blegne af forlegenhed. Han er mere tilbøjelig til at udføre sit forsvindingsnummer, og overlade dig at rydde op i rodet.

Med al den viden raslende rundt inden i kraniet skulle man forvente, at Tvillingerne også havde kendskab til sig selv. Sådan er det ikke. Han er det mindst indadvendte tegn i dyrekredsen og det kræver, at han gør sig nogle temmelig kritiske eller vanskelige erfaringer for virkelig at få ham til at sætte sig ned og udrede sine egne motiver. Det er ikke hans stil. Han er ligesom et barn i stand til at vise flere forskellige og tydelige personligheder uden selv at være klar over det. Han er også i stand til at dumpe ned i nogle temmelig vrantne, følelsesmæssige tilstande, som dog ikke varer ret længe (det er der ingen sindstilstand der gør for Tvillingerne), og som han sjældent analyserer eller forstår. Hans krav om personlig frihed er så stærkt, at han ofte vil trække sig krænket tilbage, hvis du forsøger at få ham til at forandre eller ændre sin medfødte omskiftelighed. Og han er fuldt ud i stand til at udføre både store og små bedrag, både over for andre og over for sig selv, når han føler sig trængt op i en krog.

Du vil bemærke, at der flere gange er blevet henvist til barnlige egenskaber. Dyrekredsens evige barn er Tvillingerne i en nøddeskal. Det betyder ikke, at han er barnlig i den forstand, som vi bruger ordet til at beskrive folk, hvis adfærd på en eller anden måde har sat os i forlegenhed. Det betyder lig et barn, som ikke er det samme. Hans levende interesse i at lære, hans tendens til at fare af sted i flere forskellige retninger på én gang (jeg kender flere Tvillinger, som ser fjernsyn og læser i en bog samtidig eller snakker i telefon samtidig med at de skriver et brev eller udfører en hvilken som helst anden fingerfærdighed, og hans uvilje mod at påtage sig ansvar, som han ikke kan forstå, er alle egenskaber, som gør, at han har meget til fælles med børn. Det er også en kendsgerning, at mange Tvillinger kommer strålende ud af det med børn – ikke fra et følelsesmæssigt, moderligt synspunkt, sådan som Krebsen; men fordi de elsker fornøjelser og er fantastisk dygtige til at opretholde et barnesinds omflakkende interesse, fordi deres sind flakker omkring på samme måde.

Nej, Tvillingerne bryder sig ikke ret meget om ansvar. Han har som regel en stærk etisk kodeks – det har alle tegn – og han vil behandle folk retfærdigt. I den forstand er han et af de mest ansvarlige tegn; han er idealist med hensyn til, hvordan han opfatter mennesker og deres indbyrdes relationer. Men pligt for pligtens egen skyld interesserer ham ikke, og han kan lide at rejse med en let bagage. Han er i almindelighed lykkeligere, hvis han kan holde et par bagdøre åbne, for det tilfældes skyld, at han skulle beslutte, at han havde behov for en lille rejse til at forfriske sig med. Bind ham til et enkelt sted og et enkelt job, hvor han kun udfører en enkelt ting i en længere periode og han vil enten gå i stykker, i en masse nervøs fingereren, rygning, neglebidning, riven papir i stykker, eller han vil gå sin vej. Tvillingerne har behov for mental og fysisk bevægelighed. Anbring ham, hvor han kan tale med folk og rejse lidt, så har han det godt og er udmærket i stand til at forvalte ansvar. Sæt ham sammen med en partner, som taler meget om pligt og du har med garanti et mislykket forhold.

Ord er fascinerende for Tvillingerne. Hvadenten han er den mere verbale Tvillingetype, som snakker fanden et øre af eller den mere tavse type (jo, der findes nogle stykker), hvis forstand roterer med alt muligt, men som er for indadvendt til at fortælle dig om det, så er sprog sædvanligvis en vidunderlig og evigt stimulerende leg for ham. Jeg har mødt mange Tvillinger, som er uhelbredelige ordspilsmagere – en form for humor, som kun synes at være særegen for et par tegn, hvor Fiskene er det andet, som også elsker at lege med sproget. At udtrykke sig gennem sproget er yderst vigtigt og Tvillinger elsker også tit at høre sig selv snakke – ikke fordi han synes, at han er så vidunderlig, men fordi han er fascineret af, hvad ord kan gøre. Han vil ofte lære fremmede sprog hurtigt, og ordlege morer ham, mens mere klodsede former for humor ikke interesserer ham. Og sprog betyder også en masse for ham. Et sprog er et helt folks udtryksmiddel og det fortæller dig en masse om de psykologiske karaktertræk i det land, hvor det tales. Marlene Dietrich siges engang at have gjort en morsom iagttagelse vedrørende sprog. På fransk, sagde hun, er de mandlige kønsorganer hunkøn; på tysk er de kvindelige hankøn og på engelsk er de begge uden køn. Det er den slags ting Tvillinger lægger mærke til. Hvorfor? Jo, fordi det er interessant. Og det får dig til at tænke.

Livet er ikke nogen frygtelig alvorlig sag for Tvillingerne. Af denne grund flyder mange Tvillinger omkring, usikre på hvor deres fær-

digheder og erhverv ligger, fordi der er så meget, der er interessant og de ofte kun udviser lidt talent for en masse ting. Selv hvis en Tvilling har et enkelt udtalt talent, vil han generelt set være temmelig rastløs og utilfreds med at dedikere sig selv til det, fordi, kun at gøre en enkelt ting er temmelig kedeligt. På sin vis er det generelt set en god ide at råde Tvillingerne til enten at have to jobs eller et job og en vigtig hobby, for når det ene bliver kedeligt, synes det andet måske forfriskende og interessant. Vi har ikke lært at se på karrierer på denne måde; vi forventes, i denne verden, at arbejde med en enkelt ting og gøre det godt. Tvillingerne bliver trist nok ofte snydt af denne politik, fordi hans virkelige talent ikke består i at gøre en enkelt ting godt, men i at finde sammenhængene mellem to helt adskilte ting. Han er en virkelig brobygger på ideernes område. Og han er lykkeligst, når han kan oversætte en livssfære til en anden livssfæres sprog.

Man kan som regel udpege en Tvilling på hans øjne. Ikke fordi de er særligt mærkelige eller sådan noget. Det er bare sådan, at de som regel bevæger sig, selv når han taler med dig og er dybt interesseret i det, du siger. Men han kan simpelthen ikke lade være med at lægge mærke til det, hvis der kommer en ny person ind i lokalet, eller hvis en ny genstand dukker op på bordet eller på væggen. Det er temmelig forstyrrende for mange mennesker, som gerne vil føle, at hele hans opmærksomhed er koncentreret om dem. Hvis du er den persontype, som har behov for denne form for koncentreret opmærksomhed, så undgå Tvillingerne. Han er simpelthen ikke i stand til at udelukke indtryk fra omgivelserne. Det betyder ikke, at han ikke er interesseret. Det betyder, at han ikke er så engageret. Dybt engagement eller forpligtelse er vanskeligt for ham. Det er ikke; fordi han har behov for en masse snor. Det betyder, at han har behov for slet ikke at have nogen snor. I så fald vil du måske, hvis du ikke holder for meget øje med ham, til din overraskelse og glæde opdage, at han stadig er der.

♊ Myten

De mest berømte tvillinger i vores mytologiske arv er Castor og Pollux, Zeus' sønner, som blev udruget af et æg lagt af Leda, efter at han havde parret sig med Zeus, der var forklædt som svane. Det fortæller dig noget lige med det samme: Tvillingerne er under alle omstændigheder halvt fugl. Fra den højtflyvende havfugl til den efterabende papegøje. Tvillingerne har en masse til fælles med vores fjerklædte venner.

Nuvel, Castor og Pollux er et yderst besynderligt tvillingepar i myten. Det skyldes hovedsageligt – selv om begge er tapre og dygtige krigere – at den ene er et menneske og den anden er en gud. Parret er så nært knyttet til hinanden, at da den ene dør, når deres bønner til sidst Zeus' øre og han slår en handel af med dem. (Tvillingerne har for resten et virkeligt forretningstalent.) De får lov til at bytte deres udødelighed. Mens den ene holder en lille ferie på Olympen sammen med guderne, er det den andens tur til at være et dødeligt menneske på jorden. Derefter bytter de plads. Det ligner en slags udveksling af udenlandske studenter på universiteterne. Og hver gang de bytter, får de lidt tid sammen til at udveksle notater i.

Myten giver os, spøgefuld som den lyder, en masse indsigt i Tvillingernes dybere mening. Tvillingerne har ofte en bevidsthed af en højt spirituel og æterisk art. Her mener jeg ikke spirituel i den almindelige religiøse forstand – som ofte er alt andet end spirituel – men i form af en slags fintfølende bringen sig i samklang med et transpersonligt eller højere bevidsthedsplan. Mange Tvillinger viser dette igennem en meget fint udviklet intuition, som registrerer alle mulige ting på et ikke-rationelt plan, som kan virke meget bekymrende for den mere intellektuelle og rationelle side af personen. Jeg mener heller ikke spirituel i den forstand, som ligger i dagligstueseancer og spiritualisme. Det er følelsen af en anden, højere verden. Tvillingerne har fornemmelse for det evige, for de skjulte energier, som fungerer i livets skabende processer. Det er en del af grunden til, at han ofte ikke tager livet eller livets ansvarligheder så alvorligt. Noget dybt inde i ham ved, at det ikke er alt, hvad der ligger i det. Problemet er, at disse indtryk ikke er permanente og at de heller ikke altid er velkomne. Som myten fortæller os, dvæler den ene tvilling i de himmelske regioner, mens den anden bliver på jorden. De befinder sig ikke

samme sted på samme tidspunkt. Tvillingernes intuition støder ofte voldsomt sammen med hans mere omhyggeligt strukturerede, analytiske forstand. Ofte er han en fremmed for sig selv, som ikke ved, om han er videnskabsmand eller mystiker, kunstner eller intellektuel. Somme tider forsøger han med magt at forhindre en af disse Tvillingesider i at komme til udtryk – og det kan være den ene, såvel som den anden – og det giver anledning til megen kval undervejs i processen. Tvillingernes vekslen mellem perioder af lyse og mørke sindsstemninger, af udadvendthed og indadvendthed, af visioner og analyse forekommer både ham selv og andre besynderlig. Hvem af dem er han? Begge, selvfølgelig. Og på en eller anden måde har han på sin vej igennem livet behov for at lære at oversætte det, der foregår på det ene plan til det andet plans sprog. De er begge virkelighed for ham. Det ligner vekselstrøm. Til tider er han virkelig i kontakt med sit hemmelige, indre Selv og så stråler han og det er ligesom, når solen står op en forårsmorgen. Han er den smukke sommerfugl, det evige barn, det funklende væsen, som pensler guldstøv på alt, hvad han går forbi. Og så pludselig bliver han fremmedgjort. Han befinder sig ikke længere på Olympen, men sidder fast på jorden i en dødelig krop. Livet er lidt bittert og til tider mørkt og spottende og han er tilbøjelig til at blive kynisk og ubehagelig og tænker meget på døden. Han trækker sig væk for at ruge over tingene, fordi forbindelsen er blevet afskåret og han trods alt kun er dødelig. Og hans dødelighed, den kendsgerning, at han vil blive gammel, som enhver anden, hviler tungt på ham.

Man kan ikke blande sig i Tvillingernes cyklus eller forvente, at han ændrer den. Han har brug for sin periode med sammenstød med dødelighed, akkurat ligesom han har behov for at indånde de olympiske højders duft. Denne cyklus er alene hans og du er meget tåbelig, hvis du tror, at det er noget han gør imod dig eller på grund af dig. Mere følsomme sjæle som Fiskene og Skorpionerne og Krebsene kan blive sårede og føle sig skrækkeligt forkastede, når Tvillingerne gennemgår en af sine mørke ture. Han kan være temmelig ubehagelig og kølig, mens det står på. Men det er ikke personligt ment.

Tvillingernes skiften kan beskrives på en anden måde. Man kunne sige, at det drejer sig om en polaritet i ham: intellektuel og emotionel eller mandlig og kvindelig eller bevidst og ubevidst. Den ene er menneskelig, den anden er guddommelig. Tvillingerne bliver ofte

forvirret med hensyn til, om han skal foretage en rationel bedømmelse eller en følelsesmæssig. Somme tider ryger han også ind i en masse seksuel forvirring, fordi der findes en hel del af begge køn i ham – uanset om det drejer sig om en mandlig eller kvindelig Tvilling – hvilket ikke er en afspejling af hans seksualitet, men i virkeligheden betyder, at han er både intuitiv og rationel, sensitiv og beslutsom, eftertænksom og udadvendt. Maskulinitet og femininitet i Tvillingerne skal her forstås i deres bredeste betydning og mange af Tvillingerne er temmelig forvirrede med hensyn til, hvilken rolle de skal spille eller hvilket image de skal dyrke, fordi de kan se begge sider i sig selv og kan relatere lige godt til mænd og kvinder.

Alt dette danner grundlag for en temmelig inkonsekvent adfærd. Somme tider hjælper det, hvis Tvillingerne i det mindste kan skelne mellem, hvornår han er Castor og hvornår han er Pollux og så prøve at få dem til at snakke sammen. Man vil i forvejen ofte høre Tvillingerne snakke med sig selv. Ja, selvfølgelig. Der er to af ham, ikke? Det ene øjeblik stråler verden og er fuld af lys, det næste øjeblik er den mørk og indelukket. Det er en af grundene til, at Tvillinger er så gode til at rapportere og skrive og tage sig af offentligheden. De er markant følsomme over for begge sider af livet og er som regel velforsynede med både idealisme og kynisme. De ser begge dele og er begge dele.

Der er et andet mytisk billede, som det er vigtigt at tage i betragtning, hvis du ønsker at forstå Tvillingerne. Den planet, som hersker over dette tegn, er Merkur. Nuvel, Merkur er den mindste og hurtigste planet i Solsystemet – i sig selv et godt symbol på den hurtighed og bevægelighed, som kendetegner Tvillingernes opfattelsesevne. I mytologien er Merkur gudernes sendebud. Han bærer meddelelser og informationer fra en gud til en anden og fra guderne på Olympen til mennesker på jorden. Han er også kendt som tyvenes og løgnernes gud, som vejenes beskytter og som handelens gud. Ser du billedet? Han er en amoralsk gud, flydende og smidig og altid optaget af at bygge bro mellem guder og mennesker og mellem mennesker og mennesker i form af ideer, penge, gennem både håndgribelige og uhåndgribelige kommunikationskanaler.

Merkur er også kendt som Mercurius i den middelalderlige alkymis symbolik. Og det siger noget vigtigt om Tvillingerne. Sådan som alkymisterne forsøger at beskrive Merkurius, er han et symbol på forståelses-, forbindelses- og integrationsprocesserne. Når du plud-

selig erkender noget eller forstår det, og der går et lys op for dig, og to ting, som ikke tidligere havde nogen forbindelse med hinanden, pludselig falder i hak, så ville alkymisterne have sagt, at det var tryllekunstnerånden Merkurius, som var i arbejde. Husker du disse tegneserier, hvor en eller anden får en lys ide og det afbildes som en elektrisk pære, der pludselig lyser op over hans hoved? Det er Mercurius. I alkymien forbinder Mercurius det mandlige og det kvindelige og tillader substansens forvandling at fuldendes. Han kaldes Den Store Forvandler og afbildes som androgyn, dvs. mandlig og kvindelig på én gang. Han er den, som bygger bro mellem modsætninger. Bær over med os. Det kan lyde esoterisk; men det er vigtigt. For her ligger nøglen til Tvillingernes virkelige vej i livet, det, som mennesker med Solen i Tvillingerne virkelig stræber mod. Det er igangsætteren, oversætteren, budbringeren. Men for at udføre dette arbejde som mellemmand må Tvillingerne først finde veje til at bygge bro mellem modsætningerne i sig selv. Han har behov for at kunne acceptere både manden og kvinden i sig selv, forstanden og følelserne, det spirituelle og det materielle, det lyse og det mørke. Tvillingen vandrer ofte i en stor del af sit liv i en splittet og usammenhængende tilstand, hvor han først prøver den ene modsætning og så den anden, før han lærer, at han kan være begge dele. Hvis du står i midten mellem to stridende modsætninger, vil du opdage, at det, du troede var en konflikt, i virkeligheden ikke er det. Det er en komplementaritet, hvor den ene ting hjælper og støtter den anden, i stedet for at de gensidigt udelukker hinanden. Modsætninger er i virkeligheden slet ikke fjender. De er dele af et enkelt helhedssyn på livet. Og det er det, Tvillingerne i virkeligheden er ude efter.

♊ Skyggen

Hvilken slags skygge kaster guden med de bevingede sandaler? Som man kunne forvente, synes der at være to klart adskilte Tvillingeskygger. Nogle viser dem begge og andre kun den ene. Den første vil vi kalde Det Uansvarlige Barn syndromet. Den anden vil vi kalde Komplotmageren. Den første kan vi illustrere med en virkelig dia-

log, som fandt sted under et selskab mellem en af mine veninder og en Tvilling:

TVILLING: Lad mig alligevel fortælle dig mit syn på, hvordan dette land burde ledes. Jeg er frem for alt virkelig modstander af det materialistiske samfund. Jeg tror, folk er totalt forvirrede med hensyn til deres værdinormer. Alt, hvad de er ude efter, er større huse og større biler og flere møbler, og ingen bekymrer sig overhovedet om, hvad der sker med deres medmennesker. Jeg tror, vi skal vende tilbage til individuel selvtilstrækkelighed.

VENINDE: For resten, hvad bestiller du? (Idet hun har lagt mærke til den dyre skræddersyede skjorte og den store, solide guldring.)

TVILLING: Hvem, mig? Altså, jeg har ikke lyst til at tale om mig selv. Når nogen stiller dig det spørgsmål under et selskab, så siger de i virkeligheden: »Hvor meget tjener du?« Vi talte om, hvad der er galt med samfundet. Hvis du virkelig gerne vil vide det, så skriver jeg lidt sange og sådan noget.

VENINDE: Men hvad lever du af, siden du er imod den konventionelle livsform med et almindeligt job?

TVILLING: Åh, jeg klarer mig. Jeg kan bare ikke fordrage den mentalitet, som går på at arbejde fra ni til fem, betale terminer og blive helt hængt op i det bureaukratiske samfunds regler og værdinormer. For resten, giver du en cigaret?

Den afgørende sætning er det sidste spørgsmål. Tvillingeskyggen forventede oprigtigt, efter at have udbredt sig veltalende om, hvad der var galt med den materialistiske verden, at min veninde rundhåndet ville give noget, som hun havde tjent til i et af disse kedelige ni-til-fire-job. Hun sagde nej. Vores Tvillingeskygge blev rasende og klassificerede hende omgående som en selvisk, materialistisk spidsborger. Det er Det Uansvarlige Barn: Ligesom tyvenes og løgnernes gud ønsker vores Merkurstyrede skygge her kun at besidde den guddommelige tvilling og at skaffe sig af med den menneskelige.

Komplotmageren gør på en måde det modsatte. Han kan ikke finde sin guddommelige tvilling, så derfor føler han sig skrækkeligt isoleret og neurotisk det meste af tiden. Han kan ikke få kontakt med sig selv, så derfor føler han sig uden forbindelse til omverdenen. Man får følgende form for scenario:

VENINDE: (Ny veninde til Tvilling) Jeg ved ikke ret meget om dig. Fortæl mig om det sted, du kommer fra – var det ikke Penzance?

TVILLING: Åh, du kender det sikkert ikke, det er kun en landsby. Nå, jeg stikker lige ned i byen efter en morgenavis. (Senere.)

VENINDE: Du nævnede noget om en kontrakt. Sig mig, hvad er det egentlig, du laver? Jeg er virkelig interesseret.

TVILLING: Åh, det var bare en kontrakt. Tror du vi kan se »Nosferatu« i aften, jeg hører, at den skulle være virkelig flot og jeg elsker Herzogs film.

VENINDE: (Begynder at føle sig en lille smule irriteret) Jamen, du svarede ikke på mit spørgsmål.

TVILLING: Nej. Helt rigtigt. Det gjorde jeg ikke. Jeg iagttager bare dine reaktioner. Når der er noget, jeg ikke fortæller dig, bliver du bleg og nervøs. Jeg spekulerer på, hvorfor du vil vide så meget.

VENINDE: Vide så meget? Jeg vil bare gerne vide noget om dig. Nu er vi gået ud sammen i seks uger. Jeg har ret til at vide.

TVILLING: Brug ikke det ord, ret. Ingen har ret til at vide noget som helst om nogen som helst. Det er op til mig om jeg vælger at fortælle dig noget. Jeg formoder, at du er vant til at hive oplysninger ud af dine fyre, så du kan kontrollere dem. Du får ikke nogen af mig. Jeg kender det spil. Hvorfor går vi ikke bare hen og ser den film, ok?

Komplotmageren er Tvillingernes paranoide skygge. Han er ikke komplotmager på den måde, at han lægger planer imod andre; men fordi han er overbevist om, at alle ønsker noget af ham, udarbejder han lange, indviklede metoder til at undgå at give noget, hvad det så end måtte være. Det er karakteristisk for ham konstant at undvige og ofte også at lyve; og han har også været kendt for med vilje at prøve at fange dig i en fælde, når du forsøger at snuse i hans hemmeligheder, således at han kan retfærdiggøre den kendsgerning, at han har travlt med at gemme sig. Dette er en virkelig vanskelig side af Tvillingerne at have med at gøre og den stammer fra hans følelse af emotionel fremmedgjorthed. Da han har et problem med at relatere gennem følelser, har han ofte svært ved at vise tillid; og han vil udelukke selv den enkleste form for fortrolighed til en anden person, fordi han er overbevist om, at hvis du ved for meget, har du kontrol over ham. Tvillingerne er, når han er bedst, drilagtigt undvigende og bryder sig ikke om en masse snusen og boren. En Tvilling, som er røget ind i sin skyggeside, er yderst vanskelig, fordi han er i stand til at være meget sårende og til at bruge sin rappe tunges kastepile til at håne dig til tavshed, når alt, hvad du gjorde, blot var at vise interesse. Og når denne skyggeside af Tvillingerne kommer op til overfla-

den, skal du ikke tage det alt for bogstaveligt, for det er overvejende sandsynligt, at det er ment som en afledningsmanøvre, så han fortsat kan dække over noget, han ikke forstår.

For begge sider af Tvillingeskyggen ligger problemet ved roden. Det er problemet med modsætningerne og med at finde en måde at leve dem begge på. Når Tvillingerne er fortabt i sit guddommelige barn, kan han være charmerende, men en håbløs svamp over for andres penge og tid. Han tager det for en givet kendsgerning, at han er berettiget til det; husk at Fader Zeus gav ham udødelighed! Han er berettiget til specielle dispensationer. Efterhånden som han gradvist kommer til at indse, at han også må leve i verden og underkaste sig begrænsninger og ansvar, vokser han og forandrer sig og kan lægge noget af sin sorgløse tillid til livet i alt, hvad han gør og dermed gøre livet lysere for dem, han har omkring sig. Når Tvillingerne er fortabt i den jordiske side, frygter han livet. Han prøver ofte at analysere det sønder og sammen i håb om, at han vil blive skånet for at blive såret, og han udvikler en dyb mistillid til andre menneskers motiver. Han mister sin gnist og bliver simpelthen udspekuleret. Efterhånden som han gradvist opdager noget i sig selv, som er værd at elske, noget som gør ham enestående og anderledes, kan han åbne sig lidt, fordi han så ikke føler sig så skrækkeligt sårbar. Og hvadenten han er din lokale avissælger eller John F. Kennedy, endnu en Tvilling, så vil det være lykkedes ham at opretholde broen mellem to områder, således at andre kan passere over den og smage lidt af begge verdener.

♊ Tvillingerne som elsker

I den traditionelle astrologi siges Tvillingerne at komme bedst ud af det sammen med de andre to lufttegn, Vægten og Vandmanden. Det lyder storartet på papiret; men ingen person er blot et enkelt tegn og det er heller ikke altid, at ligesindede tiltrækker hinanden. Somme tider keder de hinanden. Og mens Tvillingerne har en masse til fælles med de andre lufttegn og kan kommunikere godt med dem på ideernes plan, er han uimodståeligt tiltrukket af vandtegnene – Fiskene, Skorpionen og Krebsen. Det skyldes, at Tvillingerne som regel har

temmelig svært ved både at vide, hvad han subjektivt føler om en ting og at udtrykke disse følelser over for andre. Når han er i nærheden af disse vandtyper, løsner han op. Han er ofte fascineret af deres manglende interesse i rationelle forklaringer og charmeret (eller alternativt, skrækslagen) over deres mangel på forlegenhed over deres egne følelser. Vi har sagt lidt om luft-vand-parforhold. De producerer ofte damp. Tåge. Dis. Slud. Og andre manifestationer af to tvivlsomt forenelige og alligevel gensidigt magnetisk tiltrukne elementer.

En af mine Tvillingevenner kaldte diskussioner om emotionelle anliggender for »sumprejser«. Dette præciserer meget nydeligt Tvillingernes karakteristiske holdning til parforhold, når de begynder at blive lidt krævende. Ligesom en sump: fugtige, kvælende, farlige, mørke, fyldt med ting som bider og trækker dig ned i dyndet. Den typiske Tvilling bliver ofte skræmt fra vid og sans over følelsesmæssige krav. Alligevel er han tilbøjelig til igen og igen at strande i parforhold med personer, som grundlæggende er følelsesorienterede mennesker. Og disse mennesker er ofte fulde af beundring og fascination for Tvillingernes alsidige forstand, men behøver alligevel en mere instinktiv form for samspil for deres egen tilfredsstillelses skyld.

Det er næsten, som om Tvillingerne, den evige sommerfugl, ved at prøve at løse mysteriet bag sin følelse af at være flere personer, giver udtryk for en længsel efter et pålideligt og følelsesmæssigt trygt parforhold, som kan hjælpe ham med at føle sig lidt mindre splittet. Hvis han kan finde en person, som elsker alle disse forskellige ansigter, han har i sig, så vil han måske, håber han, lære selv at elske dem. Tvillingernes parforhold kan, når de er af denne art, udvikle sig i to forskellige retninger. Den venstre gren ender med, at partneren føler sig følelsesmæssigt frustreret, udhungret efter hengivenhed og nærhed, forkastet og lukket ude. Tvillingerne føler sig på sin side undertrykt, kvalt, kedet og buret inde. Det er et bedrøveligt scenario, som er ladet med tung skyldfølelse på begge sider – selv om du ikke ofte vil høre Tvillingerne beklage sig højlydt om sine emotionelle omskiftelser. Han vil som oftest gøre grin med det hele eller komme med en ironisk og vittig bemærkning og holde hele historien stille begravet sammen med andre foruroligende konfrontationer, som han ikke tør grave i for at forstå. Og han vil sandsynligvis komme ud af det med lidt mindre tillid til sin egen pålidelighed – som alligevel aldrig er

særlig stor – og vil så gå videre til det næste parforhold, uden helt at erkende, hvad der gik galt.

Den højre forgrening på denne vej er langt mere lykkelig. Givet tid og kommunikation (ethvert parforhold må for Tvillingerne indebære kommunikation) og forståelse, kan Tvillingerne ofte give sig selv en lidt bedre jordforbindelse igennem et parforhold og lære at se lidt mere ind i sig selv. Han kan begynde at afdække sine egne behov og sarte punkter, som han ofte overser, og denne opdagelse – at han også har følelser – hjælper ham af med sin vanemæssige fordømmelse af andre menneskers behov som værende opslugende og besidderiske. Alt for ofte tiltrækker han meget moderlige typer, som kvæler ham i ivrig omsorg og lettere nedladende moderkærlighed. Ikke noget under, at Tvillingerne alt for ofte bliver ved med at være en lille dreng – eller lille pige – med en hemmelig, mørk side.

Fælles med de to andre lufttegn har Tvillingerne som regel en høj etisk standard i sine parforhold. Selv om han ofte er undvigende og ikke kan lide at få sine hemmeligheder kulegravet, så lyver han sædvanligvis ikke med vilje og mister ikke sin ubestikkelighed i samspillet med andre. Luftelementet har sit eget principsystem og dets principper er faste. Mange Tvillinger prøver med næsten overmenneskelig anstrengelse at leve op til deres etiske kodeks og mislykkes, fordi den etiske kodeks ikke tillader nogen at reagere på en inkonsekvent måde og så bryde sammen under en såret partners vrede. Tvillingerne tager uhæderlighedens vej, når der ikke er andre veje at gå. Men der er som regel ingen anden vej, fordi han simpelthen ikke kan forstå følelsernes sprog. Hvordan kan du gøre dig selv forståelig ansigt til ansigt med en beskyldning, du simpelthen ikke forstår? Hvis du stiller et krav til Tvillingerne – såsom: »Du har ignoreret mig hele aftenen« – vil han sandsynligvis af princip give et undvigende svar, fordi han er bevidst om så mange mulige svar og så ubevidst om sine virkelige følelser. Som regel vil han end ikke vide, hvad du taler om. Det hele forekommer ham at være helt i orden.

En af de vanskeligste tegnkombinationer er Tvillingerne og Skorpionen, hvadenten du finder den i en enkelt persons horoskop – den ene Solen, den anden Ascendanten – eller mellem to horoskoper. De personificerer smukt luft og vands modstående poler. Skorpionen er et vandtegn og derfor yderst subjektiv, med følelsesbaserede reaktioner. Og den typiske Skorpion vil sjældent finde sig i undvigemanøvrer, eftersom hans natur tvinger ham til at grave ned til bunden af

enhver sag for at afdække dens skjulte rødder og motiver. Tvillingerne kan ikke holde ud at blive psykoanalyseret; hovedsageligt fordi han er skrækslagen ved tanken om det, han måtte finde under overfladen. Mange Tvillinger foragter hele området psykologisk udforskning, fordi de har talent for at analysere ting og regne med, at når man en gang har givet et problem navn, så forsvinder det stille og roligt. Selvfølgelig gør det ikke det, eftersom intellektuel analyse ikke er til nogen hjælp for følelserne. Tvillingerne vil ofte ryge ud af flippen, når nogen beskylder dem for at have et mørkt og indpakket motiv. Eller han vil finde på noget. Eller han vil blive kold og simpelthen ikke svare eller gå sin vej. Sandheden er, at han ikke kender det og det, han ikke kender, skræmmer ham. Hav medfølelse. Tvillingerne søger ofte hjælp i intellektuelle oversigter, systemer og strukturer i sine forsøg på at finde ud af, hvad han egentlig føler for tingene.

Der findes Tvillinger, både mandlige og kvindelige, som altid forbliver børn i både ordets bedste og værste forstand. De er de evige sommerfugle, forgyldte og charmerende, delikate og omtrent lige så solide som den italienske dessert Zabagilione. Hvis du indlader dig med denne mere yderliggående Tvillingetype, som aldrig har fundet sig til rette med den anden tvilling, så god fornøjelse; men hold øjnene åbne. Tvillingerne har behov for en meget lang line. Han vil måske eller måske ikke hænge sig med den; men forpligtende engagementer er skrækindjagende for denne Tvillingetype og han er sædvanligvis ikke parat til at kigge ned under den sprudlende og mousserende overflade på sin forstand, som er fuld af tværgående strømme, krusninger og illusioner, for at se, hvad hverken hans eller dine behov virkelig er. Det er simpelthen for problematisk. Hvis du er en udpræget moderlig type, som Tyren eller Krebsen eller den blide, følsomme type som Fiskene eller den intense og jaloux type som Skorpionen, så vær meget omhyggelig med at sørge for, at du har plads til lidt af dig selv, så du ikke forventer, at Tvillingerne vil bære alle dine emotionelle behov for dig. Det kan han ganske enkelt ikke. Og måske kan du lære noget af ham eller hende: Såsom hvordan man giver slip og tillader Tvillingerne at få den luft, som han har så hårdt brug for. Tvillingerne bliver helt sikkert psykologisk astmatiske, når de ikke kan undvige.

Og hvis du er heldig nok til at finde en af disse Tvillinger, som har en lille smule selvforståelse, så er du virkelig heldig. For selv om

Tvillingerne altid vil være undvigende og udfordrende og aldrig vil se venligt på at skulle forklare motiver og grunde og kun sjældent lærer at nyde dramatiske, følelsesladede scener, så vil han møde dig midtvejs. Så er han i sandhed alkymiens Merkurius, oversætteren og forvandleren; for han kan med sit vids tryllestav vise dig de fjerne bjergtinder, hvor luften er klar.

♊ Den mandlige Tvilling

Flere af Tvillingemandens egenskaber er bemærkelsesværdige. For at nævne en ting, så er han som regel i konstant bevægelse. Somme tider fysisk: Han er tilbøjelig til at være rastløs og selv når han ikke er nervøs, flakker hans øjne i almindelighed temmelig hvileløst omkring for at kontrollere alt i værelset og inspicere enhver person med umådelig stor nysgerrighed. Den timelange stirren i intens, lidenskabelig stilhed, som siger alt, er helt enkelt ikke Tvillingemandens stil. Mange Tvillinger kan simpelthen ikke opretholde deres opmærksomhed så længe og desuden bryder de sig heller ikke om at blive »gjort skæve« af, at nogen stirrer dem i øjnene.

En anden ting, som er umiddelbart iøjnefaldende, er Tvillingernes konversationstalent. Det er en sjælden Tvilling, som ikke besidder et kvikt vid og en overfladisk viden om næsten alt, hvilket sætter ham i stand til, i hvert fald for et øjeblik, at snakke med stort set alle og forekomme interesseret. Tvillingen er også lidt af en sladrekælling – jo, dette karaktertræk dukker op hos Tvillingemanden, såvel som hos Tvillingekvinden – og et mindre behageligt tillægsord til betegnelse af den intense nysgerrighed, hvormed han tilnærmer sig andre mennesker, kunne være indiskret. Han elsker at finde frem til interessante ting; ikke fordi han er på udkig efter at få magt over dig, sådan som en Skorpion ville være, men fordi det tilfældigvis er interessant. Han er dygtig til meget hurtigt at uddrage adskillige rammende og interessante kendsgerninger om dig og så, når du stiller ham et par spørgsmål at manøvrere dem med snilde, mens han behændigt skifter emne til bladlusens mærkelige parringsvaner.

Tvillingernes kontakt med mennesker er altid ubesværet. Han er

hverken hårdhændet eller intens. Det er sjældent at se ham give udtryk for intense følelser, og hvis det sker, er det mest sandsynligt, at det sker i form af et brev fuldt af morsomme anekdoter og sladder. Nogle mennesker finder denne berøringslethed foruroligende; den synes ikke at stikke ret dybt og at være overfladisk. Men det er den i virkeligheden ikke. Den er faktisk en gave, som Tvillingerne tilbyder – evnen til at kommunikere og udveksle følelser samtidigt med, at man bevarer en vis humoristisk sans og et vist perspektiv. Tvillingerne kan være romantisk; men det er ikke den form for romantik, som findes i den tunge operatragedie. Det er den form for let, intetsigende stof, som egner sig til dejlige sommeraftener, hvor man drikker champagne i rosenhaven; men det er ikke Romeo og Julie, der gør det. Trods alt fik Romeo og Julie et tragisk endeligt, hvilket ikke rigtig er en romantisk vision, som appellerer til Tvillingerne.

Absolut hengivenhed af den art, som danner optakt til aldrig at tale med eller se på en anden kvinde er heller ikke Tvillingernes stil. Han er interesseret i mennesker og mennesker er interesserede i ham. Desuden kan han være en charmerende flirt, hvad der blot er endnu en del af den måde, hvorpå han tilnærmer sig livet. Sommerfuglen flirter med selve livet, så du kan ikke forvente, at han vil spille Otello for din Desdemona. Han viser kun sjældent jalousi (den befinder sig helt i det ubevidste sammen med alle de andre mere rædselsvækkende følelser) og forventer, at du heller ikke gør det. Og det er umuligt at få ham til at blive ved din side under et selskab, fordi hele pointen med et selskab er at snakke med folk. Folk betyder andre mennesker end en selv og ens partner. Det er også pinligt for Tvillingerne at finde sig selv knyttet til en enkelt person; det ødelægger billedet af den slag- og kårdebærende, mystiske, hemmelige agent, som han somme tider morer sig med at projicere. Mange Tvillinger gør deres bedste for at give det udseende af at være uden partner, selv hvis de er kommet ind ad døren sammen med dig; blot fordi det er sjovt at prøve den rolle. Det er en sjælden Tvilling, som fører sig selv frem som værende den ene halvdel af et tæt par; og har han prøvet det en gang, er det som regel nok.

Ord fascinerer Tvillingerne. Følelser gør det ikke; medmindre de kan udtrykkes i ord. Jo mere velformuleret du er, desto bedre synes han om det. Og han har noget med at skrive – kærlighedsbreve, historier, breve, vittigheder, hvad som helst. Tvillingeheltetyper på film og i litteraturen (som f.eks. Errol Flynn) opnår ikke deres charme gennem hårdhændet følelsesmæssig intensitet eller fysisk tapperhed. De opnår den fra en vis verdensmandselegance, et præg af kultur, smag for god vin, elsker af ballet eller teater, øje for en god bog, en poleret og alsidig forstand. Hvis du ønsker at få benene slået fysisk væk under dig og blive ført til alters af stærke arme, så undgå Tvillingerne.

Tvillingemanden er frem for alt interessant og holder af at være sammen med andre mennesker, som er interessante. Det betyder, at hans partner må være interesseret og interessant; ellers har han en meget lav kedsommelighedstærskel og vides at have opsøgt sine interesser andet steds med en vis hyppighed. Dette betyder ikke, at man nødvendigvis skal være en højt intellektuelt begavet person for at passe godt sammen med Tvillingerne. Men det betyder at ens forstand må være levende. Hvis du taler til ham hele dagen om, hvad babyen har spist, får du problemer. Ingen kan selvfølgelig være noget, de ikke er. Men hvis din forestilling om partnerskab er at sidde stille foran pejsen og holde i hånden og nippe til en æggesnaps, så prøv en Tyr eller en Krebs. Du vil lægge mærke til signalerne med det samme, når Tvillingen når sin kedsomhedstærskel. Han bliver urolig. Hans øjne flakker meget. Han ser længselsfuldt på telefonen – et kommunikationsinstrument, som mange Tvillinger elsker, fordi det giver dem mulighed for at sludre uden ubehaget ved følelsesmæssig konfrontation – og venter med en helt skræmmende iver på, at posten skal komme. Når du ser sådanne tegn, må du enten skærpe dit eget vid eller tage ham med i teateret. Sommerfuglen forbereder sig på at lette.

Det mest pragtfulde ved Tvillingemanden, det, som gør hans besynderlige sindsstemninger og vanskelige undvigetilbøjeligheder udholdelige, er den kendsgerning, at han er virkelig interessant. Nuvel, for nogle mennesker lyder det måske ikke af ret meget. Men for dem, som har fået en rimeligt mættende dosis af kedelige og sløve mennesker, som lever kedelige og sløve liv, hvor fantasien aldrig kommer på vingerne og humoren aldrig slår gnister og alting er skrækkeligt alvorligt og ansvarligt og man aldrig, aldrig, aldrig opfører sig vanvittigt eller uforudsigeligt eller barnligt, er Tvillingerne at ligne med en slurk eliksir. Han minder dig om, at livet er nyt og sjovt og noget fascinerende, som må udforskes. Og når du har brugt lidt tid i nærheden af sommerfuglen, opdager du måske endda, at du har fået vinger.

♊ Den kvindelige Tvilling

Hvis du synes, at alle kvinder burde være søde, følelsesbetonede skabninger uden ret megen intelligens og at deres sande rolle i livet er at føde børn og hellige sig deres ægtemager, så skulle du for det første ikke være i færd med at læse denne bog. Og du skulle i særdeleshed ikke være i færd med at læse om lufttegnene, eftersom kvinder, der er født i dette element er endnu mindre tilbøjelige, end nogen som helst andre til at ville indfri dette yndige, traditionelle billede. Lufttegnskvinder tænker; og Tvillingekvinden kan sammen med sine Vandmand- og Vægtkusiner overgå de fleste af dem, du kender, i tænkning, såvel mandlige som kvindelige. Hendes tænkning er muligvis ikke altid hverken videnskabelig eller konsekvent; men hun er et idemenneske, som har behov for mental stimulation og interessante mennesker i sit liv. Det forholder sig ikke sådan, at Tvillingekvinden ikke er i stand til at være kærlig, moderlig og huslig. Det er bare sådan, at disse ting som regel ikke står øverst på prioritetslisten. Tvillingerne, hvadenten mandlig eller kvindelig, må nødvendigvis have luft til at ånde og råderum, som kan udforskes.

Der er ofte noget raffineret over Tvillingekvinden. Hvadenten du møder hende i en lille landsby i færd med at passe sit hjem og sine børn eller ved en fernisering på et kunstgalleri i New York, så vil hun som regel være den, som læser alt, hvad hun kan få fat i, om stort set et hvilket som helst emne du kan forestille dig. Hun ved måske noget om iransk politik og persisk mytologi, strikkemønstre, sjældne sommerfugle og hesteopdræt. En ting hun ikke er, er provinsiel. Hun har behov for selskab og stimulation, og du kan ikke forvente, at hun vil være lykkelig med et liv i streng rutine. Og hun har behov for ikke alene at blive værdsat som kvinde, men også som værende en interessant person. Mange Tvillingekvinder bliver neurotiske og forfærdeligt ulykkelige, fordi de prøver at tilpasse sig til nogle andres – samfund, familie, ægtemand – forestilling om, hvordan de bør opføre sig og undervurderer deres egen mangesidighed og rastløshed.

Ja, rastløshed. Tvillingekvinden har ligesom Tvillingemanden ofte behov for to jobs eller en række gøremål eller regelmæssige efteruddannelseskurser eller gruppediskussioner, for at hun kan blive ved med at føle sig lykkelig. Hendes ønske om at lære er en af hendes

stærkeste motivationer og det har brug for at blive udviklet og opmuntret – hvadenten det betyder at gå på universitetet eller følge aftenkurser i et eller to emner, som interesserer hende, eller bare at gå hyppigt ned på det lokale bibliotek. I karrieremæssig henseende er Tvillingekvinden ofte en glimrende sagfører, ledende medarbejder i reklame- eller marketingbranchen, translatør, lærer, journalist eller fotograf – og hele verden af medier, film, radio og fjernsyn passer hende fortrinligt. Hun har også behov for kontakt med mere end en enkelt person. En Tvillingekvinde, som er begrænset til kun at tale med mand og børn, vil ofte lufte sin frustration ved at blive en utålelig sladrekælling, fordi hun simpelthen bliver nødt til at kommunikere.

Problemer med at udtrykke følelser er karakteristisk for Tvillingekvinden, ligesom det er det for Tvillingemanden. Det gælder for alle lufttegnene. Den medfødte tendens til at tilbageholde følelser, at benægte dem, at analysere dem væk betyder ofte, at Tvillingekvinden lever et liv i en form for nærmest hysterisk tilstand, bestående i at løbe og løbe væk fra følelser af at være ensom og ulykkelig. Et godt eksempel herpå er Marilyn Monroe, som måske kunne have været sparet for den tragiske afslutning af sit liv, hvis hun havde været mere ærlig over for sig selv med hensyn til sine følelser. Hendes tiltrækningkraft lå lige så meget i hendes vid og hendes gnist, som i hendes udseende, for Tvillingerne udstråler en form for fascination, uanset om han eller hun er tiltrækkende i konventionel forstand eller ej.

Man ser ofte Tvillingekvinder, som et meget stressede og nervøse. Det er en karakteristisk Tvillingereaktion på undertrykte følelser. Det må have med den der anden tvilling at gøre, som vi talte om tidligere. For Tvillingekvinden gælder, at polariteten i hendes natur ofte består af hendes feminine selv og hendes intellekt, som hyppigt er i konflikt med hinanden. Hun vil have det samme blandingsforhold mellem de behov og drifter, som motiverer enhver kvinde, såvel som Tvillingernes intellektuelle drifter. Og de kommer ikke altid for godt ud af det sammen, disse to sider, for hvis du dyrker forstanden med alle dens sommerfuglevæverier og -drejninger, er der ikke plads til at engagere sig i hverken kærlighed eller moderskab. Det er en hård knude at løse for Tvillingekvinden. Hun føler sig ofte mere hjemme i samtaler med mænd, end med hendes eget køn; og medmindre hendes børn er interessante og i stand til at blive ved med at fascinere hendes forstand, finder hun ofte den ordløse kommunikation med

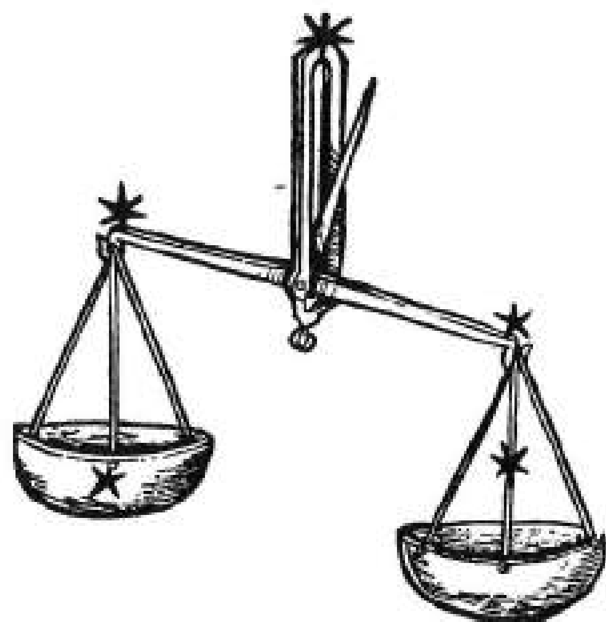
børn vanskelig. Mange Tvillingekvinder stiller store akademiske forventninger til deres børn; især hvis de ikke har udviklet sig i denne retning; og det er sandsynligvis en mere fornuftig øvelse for Tvillingekvinden først at tilfredsstille sin egen kærlighed til at lære og til at rejse og til spænding, før hun forsøger at opfostre en familie. Ellers kan denne lave kedsomhedstærskel og uviljen imod rutine blive temmelig vanskelig at have med at gøre.

Intet astrologisk tegn er mangelfuldt med hensyn til grundlæggende, menneskelige behov eller udtryksformer. Det forholder sig blot således, at hvert tegn antyder en hang, en disposition for at læne sig mere i én retning end i en anden. For Tvillingerne, som styres af Merkur, er behovet for viden og erfaring og stimulation ofte større, end behovet for tryghed. Det er et spørgsmål om at prøve at skaffe plads i sit liv til at tilfredsstille alle sine behov. Det er grunden til, at Tvillingerne, som tegn for en kvinde, kræver masser af plads til personlig frihed, udvikling af ideer og sociale kontakter ud over familiekredsen. Lufttegn behøver, som vi allerede har sagt flere gange, luft.

Egenskaben, forfinet romantik, eksisterer i Tvillingekvinden, såvel som i Tvillingemanden. Det er ikke en tung eller stærkt følelsespræget romantik; den er let, kultiveret og luftig. Tvillingerne har behov for at pjatte, og kærlighed må for Tvillingerne rumme en vis mængde humor og pjatteri, såvel som mere intense følelser. Det er også nødvendigt, at der bliver talt om det. Tvillingekvinden elsker ord lige så meget, som Tvillingemanden gør, hvilket betyder, at den stiltiende formodning, at din tilstedeværelse taler for din kærlighed, ikke udretter mirakler. Tvillingekvinden sætter pris på en mand, som kan formulere sig, især vedrørende sine følelser. Og Tvillingerne holder også af et par lege; ting bør ikke være skånselsløst ærlige eller nøgterne eller uden stil.

Somme tider ser man en stærk, æstetisk følsomhed hos Tvillingekvinden. God smag er vigtig for hende. Hun er ofte modebevidst og bevidst om, hvilken vej udviklingen går. Hun er sjældent af den gammeldags type, for hvem sentimentale minder om den Viktorianske epoke er tilstrækkelige. Hun er oftere meget moderne i sin smag, rækkende fra tøj og biler til de film, hun nyder og de bøger hun læser. Nostalgi er et Krebsetræk, ikke et Tvillingetræk.

Tvillingekvinden kan være en fascinerende skabning. Hun kan også være svær at definere og meget forvirrende, hvis du forsøger at sætte hende i bås. Hun er især forvirrende, hvis du forventer, at hendes sindsstemninger er konsekvente og hendes interesser er fokuserede. Men husk endnu en gang sommerfuglen. Sommerfugle er ikke fra naturens hånd skabt af nyttebetonede grunde, sådan som vore næringskilder eller træ, som vi bygger huse af, er. Uanset, hvad naturen havde tænkt sig, nyder vi sommerfugle på grund af deres skønhed, deres yndefuldhed, deres frihed, deres farveklarhed. For at strække analogien ud over, hvad den kan bære, så udvinder vi dog et nyttigt produkt fra dette naturriges anstrengelser: Silke, det mest raffinerede og luksuriøse og eksotiske klæde. Tvillingerne er ofte ligesom silke: Du kan ikke forvente, at du kan reparere din bil med silke eller at du kan udsætte det for en vaskemaskines brutalitet; men hvis det behandles forsigtigt og værdsættes for sin skønhed, er det det højest skattede materiale i verden.

Vægten

En af de mest velkendte Vægte med nutidig berømmelse er Brigitte Bardot. Hun tjener som en påmindelse om, at Vægtens herskerplanet er Venus, gudinden for kærlighed og skønhed i den klassiske mytologi. Man skulle tro, Vægten ville være det mest selvindlysende og nemmeste tegn at forstå. Alt, hvad de behøver, er kærlighed, ikke sandt? Forkert.

Husk, at Vægten er et lufttegn. Og lufttegn handler frem for alt om ideer og principper. Kærlighed, ja, selvfølgelig. Enhver Vægt sætter stor pris på kærlighed, akkurat ligesom han sætter stor pris på alt, som har med forholdet til andre mennesker at gøre. Men det operative ord her er: Tænk. Vægtens ide om kærlighed er ikke nødvendigvis din ide om et varmt, hyggeligt, dejligt stævnemøde. Det er mere sandsynligt, at det vil være en af hans mange teorier om kærlighedens natur og om ægteskab, hans idealer vedrørende det perfekte parforhold, hans begreber med hensyn til, hvordan mennesker burde opføre sig over for hinanden, hans bydende nødvendige vision af en verden, hvor alting er absolut afbalanceret, poleret, perfekt, symmetrisk, harmonisk. Det kan gøre dig rasende. Dette tegn, hvis symbol er en vægt, har mindre at gøre med ordinære, svedige, menneskelige sammenkoblinger, end noget andet tegn har. Hvad? Vægten få snavs på fingrene? Aldrig. Kærlighed skal for Vægten finde sted i den passende stil: Et ritual af høvisk kærlighed, komplet med de rette fagter, de rette ord, den rette parfume, de rette satinlagner, de rigtigt duftende stearinlys, de rigtige blomster. Vær forsigtig. Vægten er dyrekredsens store perfektionist. Ikke Jomfruen, som du måske har hørt. Kærlighed, åh, ja, kærlighed får for Vægten verden til at løbe rundt. Men hans kærlighed er en teoretisk kærlighed. Han ved mindre om kærlighed, end noget andet tegn gør, selv om han tænker mere på den. Det er grunden til, at han altid søger efter den i de mest muligt idealiserede former. Ligesom for Vandmanden og Tvillingerne er Vægtens emotionelle natur ofte barnlig og naiv.

Planeten Venus symboliserer i astrologien trangen til at indgå i relationer. Lad os se nærmere på dette ord. At relatere en ting til en anden indebærer ikke nødvendigvis følelser. Det er sammenligningens kunst, kunsten at se forskel på ting og at skabe afbalancerede og symmetriske mønstre. Relationer er en integreret del af dans, af geometri, af matematik eller krigsførelse. Relation kan betyde en forfinet og mesterlig fornemmelse for, hvilke farver, der går sammen. Eller hvorvidt en Porche 928's linier er en Ferraris linier overlegne i stil. Det er det, Vægten virkelig handler om. Ægteskab, ja. De fleste Vægte tænker også meget på ægteskab. Det er sjældent at møde en Vægt, som forbliver ugift i længere tid. Der er noget ved ritualet, ceremonien, samhørighedsfølelsen, ringene, som appellerer til den forfinede stiliseringssans i Vægtens natur. Det er ægteskabet mellem modsætninger, afbalanceringen af ting, som er uforenelige og som gensidigt udelukker hinanden, afpudsningen af skarpe kanter, ordningen af mønsteret. For Vægten er ægteskab ofte som en dans fra det 16. århundrede. Ethvert trin, enhver bevægelse har en ritualiseret mening. Vægten er det fornemme ritualtegn. Og husk, at Vægtens symbol, vægten, er en genstand, som ikke er levende. Vægte forsøger at løfte det almindelige jordiske liv op på de platoniske idealers plan. Det er ikke, fordi han ikke er i stand til at være erotisk eller dybt sanselig; men ofte må selve den seksuelle akt ritualiseres; ellers mister han gejsten.

Du vil høre ordene »fair« og »ligeværdig« nævnt mange gange i samtaler med Vægte. Vægtens sans for, hvad der er ret og rimeligt er så markant, at han kan udpege en ubalance på flere kilometers afstand. Han tror lidenskabeligt på retfærdighed og det forårsager, at

han ofte føler sig temmelig ulykkelig, fordi livet og mennesker ikke altid er retfærdige. Hans idealisme støder igen og igen sammen med en verden, som er ude af balance og fuld af ufuldkommenheder og skarpe kanter.

Vægten tror også lidenskabeligt på lighed; især i parforhold. Hvis du gør ham en tjeneste, gør han dig en tjeneste. Hvis du betaler middagen, betaler han teaterbilletterne. På mange måder er han en ægte oplyst sjæl, når det drejer sig om relationer mellem det mandlige og det kvindelige, for han forstår på en meget reel måde, hvad lighed og ærligt spil betyder og vil ikke have sex til at forstyrre ligevægten. Også her møder der ham ofte triste skuffelser, fordi det at finde et parforhold, hvor begge partnere giver nøjagtigt lige meget og tager nøjagtigt lige meget, hvor den ene ikke er lidt stærkere end den anden, eller den ene elsker lidt mere end den anden, er som at finde en enhjørning. Men Vægten tror også på enhjørninger og kan ofte ses bevæge sig fra et parforhold til et andet, fra et job til et andet, fra ét land til et andet, idet han tror og tror og tror på, at en dag, en skønne dag vil han finde denne fuldkomne partner, denne fuldkomne karriere, disse fuldkomne omgivelser, hvor ingen grimhed eller ufinhed eller menneskelig tragedie kan trænge ind.

Vægten søger ligesom Sokrates Det Gode, Det Sande og Det Smukke. Selv den Vægt, som har lært at bruge sin berygtede charme til at manipulere folk og situationer med, søger stadigvæk disse ting. Han søger dem på hvilket som helst livsområde, og i hvilket som helst parforhold, han går ind i. Når han har nået midten af 30'erne, ved han som regel, at Det Gode, Det Sande og Det Smukke mere er begreber og symboler, end noget virkeligt, som han har nogen chance for at møde på gaden. Men han vil blive ved at forsøge. Og en af de smukkeste egenskaber ved dette mærkelige tegn er, at han, i sine evige bestræbelser på at forandre verden og gøre den til et sted, hvor Det Gode, Det Sande og Det Smukke kan finde husly, ofte lykkes med at gøre livet bare lidt bedre, lidt smukkere og lidt mere harmonisk, end det ellers ville have været. Ligesom hans herskerplanet, Venus, har han evnen til at skabe stil og ynde og harmoni, hvor end han går. Ofte værdsætter mere jordiske sjæle ikke Vægtens specielle talent; men de, som ved, at hyacinter er lige så vigtige for sjælen, som 100 kroner mere om ugen på lønchecken er, værdsætter Vægten.

Vægten har en evne til at sætte ting i gang, et behov for at have mål, som tegnet har fælles med Vædderen, Krebsen og Stenbukken.

Alle disse tegn har som et grundlæggende kendetegn et behov for at arbejde sig frem mod noget. Vægten arbejder som regel for at skabe orden, fuldkommenhed, ideelle relationer mellem mennesker. Da han altid er opmærksom på andre menneskers synspunkter, udviser han sjældent aggressivitet eller pågåenhed i sine kontakter med andre. Men glem ikke, at han besidder akkurat lige så meget initiativ, som hans mere utilslørede fætre, født i Vædderen og Stenbukken. Han er altid på jagt efter noget. Forskellen er, at for virkelig at have tillid til, at han vil opnå det, behøver han en partner. Hvis du tilbringer lidt tid sammen med en Vægt, vil du lære at genkende det kongelige »vi«. Vædderen siger ganske enkelt: »Jeg vil have det. Gør det.« Vægten er langt mere diplomatisk, langt mere snedig. Han er født med en ligefrem skræmmende bevidsthed om, at verden er fuld af mennesker, som har meninger, der er forskellige fra hans egne. Han lytter altid til andres meninger og er hyppigt enig i dem, for at opmuntre sin partner eller opponent til at sige noget mere. Til syvende og sidst gør han præcis, hvad der passer ham. Men på en eller anden måde lykkes det ham altid at give indtryk af, at han har gjort det takket være din medvirken. Du kan faktisk endda gå fra ham og tro, at det i virkeligheden var din ide, og at du fik ham med. I stedet for »Gør det«, vil Vægten meget hellere nærme sig forsigtigt med sit berømte, charmerende smil og sige: »Du ved, jeg har tænkt på, at det ville være virkelig rart for alle her, hvis vi… « Og så sidder du på krogen. Hvor er han dog betænksom. Hvor ægte engageret i andres behov og ideer. Hvor uselvhævdende. Hvor anderledes. Jamen, du vil da med glæde gøre det. Du har jo endda selv tænkt på det. Du er så glad for at få hans støtte…

Det er ikke noget under, at Vægten har ry for at være en dygtig diplomat og en mesterlig statsmand. Han besidder en sjælden evne til at opnå, hvad han ønsker med et minimum af anstød. Hvordan kan du blive fornærmet på nogen, som altid forhører sig om dine meninger? Her ser vi kunsten at relatere Venusisk i sin mest letflydende form.

Problemet med dette er selvfølgelig, at mere direkte sjæle ikke tror en døjt på det. De opfatter Vægten som en kronisk hykler og smigrer. Fra et vist synspunkt er det somme tider sandt; Vægte vides at have smilet sødt og givet dig en vindende kompliment, samtidigt med at de hader den jord, du går på. De er også tilbøjelige til at være på din side i et skænderi, når de indtager deres plads som mæglere – »Ja,

jeg er helt enig med dig, han er aldeles gyselig« – for derefter at vende sig om og gøre det samme til din modpart – »Ja, jeg er helt enig med dig, hun opfører sig forfærdeligt«. Det er hårdt, hvis du er den type person, som holder af venner, som er parat til hellere at forbløde og dø for din skyld, end at vise det mindste tegn på illoyalitet, at lære at stole på Vægten, som hellere vil være venner med hvem som helst end forbløde eller dø for noget som helst. Og mere mistænksomme typer som Skorpion og Stenbukken sætter heller ikke pris på Vægtens evne til at smigre. Disse tegn har i al almindelighed ikke tillid til komplimenter og de har helt bestemt ikke tillid til nogen, som altid møder dem med et »Du ser vel nok vidunderlig ud i dag«, når du ved, at du ser rædselsfuld ud. Set fra den anden side af stakittet, gør Vægten ikke indtryk af at være specielt troværdig. Det gør diplomater aldrig.

Men på den anden side (en vending, som du hyppigt vil høre fra Vægte) er dette ikke hykleri og det er heller ikke uærlighed. Fra Vægtens synspunkt er det altsammen sandt. Han vil meget hellere komplimentere dig end fornærme dig; ikke bare fordi han kan lide, at man kan lide ham, men fordi han er tilbøjelig til at se efter det smukke og positive i folk og i livet. Ja, diplomaten er i arbejde. Men somme tider er det rarere at blive kurtiseret af en diplomat, end at blive slået oven i hovedet af en af disse typer, hvis overdrevne kærlighed til sandheden får ham til brutalt at ødelægge dine sarteste drømme og behov. Vægtfotografen vil for eksempel sædvanligvis bruge en blødt fokuserende linse og en flatterende belysning til at fremhæve en kvindes udseende med, fordi han ved, at de fleste kvinder kan lide at fremstå som smukke; du vil kun sjældent finde ham inden for den barske, realistiske skole, som insisterer på at afbilde hver eneste plet, rynke og overflødigt hår, fordi det er at være trofast over for livet. For Vægten er sandt liv tonet med hans vision af den skønhed, det kunne rumme. Selv hvis han bor i en mørk, kedelig 1-værelses kælderlejlighed, vil han gøre sit bedste for at camouflere dens begrænsninger med et par blomster, nogle strålende farver og en dygtig anvendelse af design. Og når du er der, får du illusionen om, at den er større, lysere, mere luksuriøs, end det fysisk store, lyse, luksuriøse hjem tilhørende folk med en ringere smag. Hvad er virkeligheden?

Vægtens kongelige »vi« er heller ikke rent hykleri. Selvfølgelig er diplomaten også i arbejde her, fordi Vægten er klog nok til at vide, at

du kan få langt mere udrettet, når folk står på din side, end når de kæmper imod dig. Og han hader helt klart skænderier og følelsesmæssige uvejr, og han er skrækslagen ved tanken om, at man ikke kan lide ham. Det ryster ham at vide, at nogen afskyr ham. Han vil ofte gøre alt, hvad der står i hans magt – hvilket er en hel del – for at vinde en modstander for sin sag. Men bortset fra diplomaten har Vægten også en ægte interesse i andre menneskers ideer og følelser. Han er virkelig engageret, selv om graden varierer med den enkelte Vægtperson. Den interesserede lytter lytter ikke bare, fordi han ved, at det får dig til at synes bedre om ham. Han er også reelt interesseret. Og hvis han ikke viser sin uenighed, ja, så skyldes det heller ikke udelukkende hykleri; han er også klog nok til at vide, at selv hvis han var uenig, ville det alligevel ikke ændre din opfattelse, så hvorfor bekymre sig om det? Meget rarere at have det rart.

Et interessant tilfælde i denne sammenhæng er Alexander den Store, en af historiens mere indflydelsesrige Vægtpersoner. Han er i almindelighed kendt for at have erobret det meste af den kendte verden. Men Alexander var ikke den sædvanlige standarddiktator, som ragede land til sig på grund af magtbrynde. Han var trods alt Vægt. Han var en udpræget idealist og bevarede hele livet igennem sin tro på, at den antikke verdens adskilte folkeslag – grækere, persere, indere – kunne blande sig med hinanden og gifte sig indbyrdes og skabe en forenet verden under en enkelt konge, og hvor forskellige skikke og religioner kunne leve lykkeligt sammen side om side. Selv giftede han sig med den slagne persiske konges datter for at sætte et eksempel og arrangerede ægteskaber mellem sine makedoniske soldater og persiske kvinder. En rigtig drøm for et Vægtmenneske. Alexanders tragedie var, som enver anden idealists, at efter alt dette slidsomme arbejde, så hadede grækerne stadigvæk perserne og perserne hadede stadigvæk inderne og ildtilbederne hadede jordtilbederne og folk ønskede stadigvæk at voldtage, røve og plyndre.

Alexanders militærtaktik er også ren Vægt. Han kastede sig ikke bare hovedløst ud i kamp for at forsøge at vinde med brutal magt. Hans genialitet lå i hans strategi. Gang på gang fandt han ud af, hvad fjenden agtede at gøre ved at sætte sig ind i hans psykologi og siden spille på denne viden. Han ledede også sine mænd med sand Vægtpræget elegance; han spiste med dem, drak med dem, sultede med dem, kendte alle deres navne og satte sig aldrig over dem. In-

gen almindelig erobrer, denne her, men et vidunderligt eksempel på mange Vægtegenskaber i arbejde.

Med alle disse talenter er den, som lider, hyppigt Vægtpersonen selv. Det skyldes, at, hvis du agter at bruge dit liv på den form for intens bevidsthed om alle andre mennesker, som Vægten har, så får du ikke ret tit nogen chance for at udtrykke dine egne følelser ærligt. Og det er Vægtens største problem. Han finder ofte sine egne følelser meget pinefulde at have med at gøre, fordi de så hyppigt modsiger hans idealforestilling om Det Gode, Det Sande og Det Smukke. Vægten vil gerne tro, at følelser altid bør være behagelige, tilforladelige, kærlige og harmoniske. Når han føler ting som vrede, had, jalousi, intenst begær, skræmmer det ham. Man bør ikke føle sådan noget. Han bærer ofte rundt på et temmelig omfangsrigt skyldkompleks over alle disse slemme ting, som huserer i hans skjulte sjæl. Som f.eks.den kendsgerning, at han ikke virkelig elsker alle mennesker, når det kommer til stykket. Set i en nøddeskal undertrykker Vægten ofte sine følelser nådesløst; både fordi de er i konflikt med hans billede af, hvordan mennesker bør være og fordi de bringer ham i vanskeligheder (i den forstand, at folk somme tider bliver vrede på ham), når han viser sine sande følelser. Hans uvirkelige verden af fuldkommen harmoni og kammeratskab bliver ofte så uvirkelig, at det er umuligt for ham at håndtere almindelige, menneskelige konflikter. Og fortrængte følelser som disse kommer før eller senere op til overfladen på en mangfoldighed af ubehagelige og indirekte måder – såsom depressioner og fysiske sygdomme. Eller som hemmelige og uforsætlige sniglløb mod de mennesker, som han allermest ihærdigt forsøger at behage. Så siger han de værst tænkelige ting på de værst mulige tidspunkter og er endda ikke klar over, hvad han har gjort. Hans tilbageholdte vrede og fjendtlighed er kommet ud på en indirekte måde og han er som regel den sidste til at vide, at han gør det, indtil han har mistet alle sine venner undervejs i processen.

Vægten, den store sandhedselsker, er ofte følelsesmæssigt uærlig både over for sig selv og over for andre. Det er ikke med vilje. Det forholder sig bare sådan, at denne følsomme idealist, med et perfekt billede af verden raslende rundt i sin særdeles formående hjerne, er længe om at tilpasse sig til de mere barske strømme i livets hav. Og alt for tit vil han blot vige uden om den udfordring, der ligger i at tilpasse sin idealistiske natur til en mere grov verden ved at prøve at gemme sig bag et parforhold, som kan beskytte ham og give ham et

varmt, trygt puppehylster, så han ikke behøver at tage sig af sådanne vanskelige sager. Kort sagt, Vægten er ofte skrækkeligt afhængig af sine venner og sine kære, fordi han ønsker at blive beskyttet imod livet. Problemet er bare, at han har så megen charme, at du ikke kan lade være med at beskytte ham og dermed fortsætte den onde cirkel i det uendelige.

Vægten har også tit et stort problem med det, han kalder sin selviskhed. Det er svært for ham at vurdere sine egne ønsker uden først at spørge alle og enhver til råds. Nuvel, Vægten er temmelig berygtet for den berømte ubeslutsomhed, som han siges at være i besiddelse af. Men det er ikke virkelig ubeslutsomhed – det er ikke, som om han ikke havde nogen ideer med hensyn til sine ønsker eller sin smag. Overladt til sig selv kan Vægten være temmelig hurtig til at træffe valg. Der er bare det ved det, at når han er i nærheden af andre mennesker, bliver han ved med at prøve at tilpasse sit valg med henblik på at opnå størst muligt samarbejde. Det skyldes til dels, at han ofte ikke er så lidenskabeligt engageret i at få, hvad han ønsker; det er mere vigtigt for ham at have selskab. Han har truffet sit valg og det er at ville have harmoni. Til dels føler han sig også ofte svagt skyldig over at ønske noget, da det kunne være selvisk. Derfor gør han sig umage med at tage den anden person i betragtning og ender op med at blive fanget et sted midt imellem. Og til dels tænker han højt. Vægte finder ofte ud af, hvad de tænker ved at tale med andre; til syvende og sidst træffer de deres egne beslutninger; men deres tanker udkrystalliseres ofte i samtaler. Det er ikke en god ide at tage en Vægtpersons udtalelser for bogstaveligt, når du er midt i en diskussion. Han er som regel i færd med at prøve sine tanker af. Senere, når han er alene, finder han ud af, hvad han egentlig synes.

Men, når du bliver udsat for den klassiske Vægtfremgangsmåde med »Hvad har du lyst til at lave i aften, skat?« besvaret med »Jeg er ligeglad, hvad som helst du vil«, så fald ikke i den fælde, som består i at forsøge at tvinge ham til at give dig et endeligt svar. Hans endelige svar er, at han ville foretrække, at du bestemte – ikke fordi han ikke er i stand til det; men fordi han vil få en meget rarere aften sammen med dig, hvis han ved, at du er lykkelig, end hvis han påduttter dig sine egne ønsker. Hvis du er den type, som kan lide at få sine beslutninger truffet for sig, så prøv en Vædder eller en Løve. Det er simpelthen ikke fair over for den stakkels Vægt at forvente af ham,

at han skal spille den rolle, når hans virkelige talent ligger i at finde en gylden middelvej.

Somme tider ser man Vægten blive trættekær. Han viser ofte denne side af sin natur i diskussioner. Hvis du tager et standpunkt, tager han det modsatte. Men se godt efter. Hvis du skifter over og begynder at være enig med ham, glider han over og tager det standpunkt, du startede med. Og du opdager, at han ikke diskuterer rigtigt; han prøver at finde midtpunktet mellem jer. Nogle Vægte viser deres behov for ligevægt ved at være uenige i alt, hvad du siger. Det er deres metode til både at finde ud af, hvad de mener og til at prøve at håndtere deres medfødte tendens til altid at være enige. Somme tider overkompenserer de ligesom alle andre. Men den sande Vægtnatur er ikke diskuterelysten. Den er heller ikke passiv og føjelig. Det er bare sådan, at Vægten ikke kan lide yderligheder. Og samarbejde er virkelig en gud for ham.

Det er en pudsig ting ved Vægtpersoner al denne polarisering, som foregår i dem: Folk enten elsker eller hader dem. Det er sjældent en mellemting. Enten falder du for deres charme eller også er du sikker på at Vægten spiller et bedragerisk, hyklerisk spil. Og det mønster passer også på Vægten, fordi alting kommer til ham i par. Han er altid fanget midt imellem yderligheder, idet han først prøver den ene side og så den anden, altid søgende efter den fuldkomne balance. Måske kender han en hemmelighed ved livet, som andre ikke kan se: At det er muligt at være mere, end vi er, bedre, mere Gode, mere Sande, mere Smukke.

♎ Myten

Der findes masser af myter og eventyr om ægteskab og dets problemer og de har alle sammen noget at gøre med Vægten. Men der findes en græsk myte, som hjælper os med at få en vis indsigt i, hvad Vægtens virkelige livsrejse handler om.

Den græske myte om Tiresias, den blinde profet, har også en vis relation til Vægten. Det er en besynderlig myte og her vil vi kun behandle en del af den, den del, som vedrører vores besynderlige emne.

Da Tiresias har gudinde Heras gunst, får han lejlighed til at se et mirakel: To slanger i færd med at parre sig i gudindens hellige lund. Han spørger gudinden om, hvem af dem der oplever den største nydelse; og da hun ikke kan svare, skænker hun ham den gunstbevisning, der består i at leve en del af sit liv som kvinde, således at han selv kan opleve begge køn. Ved slutningen af hans transseksuelle initieringsperiode vender han tilbage til sin mandlige form og bliver kaldt frem for Zeus og Hera og spurgt om, hvilket køn der oplever den største nydelse – det mandlige eller det kvindelige. Først prøver han med diplomati, fordi han ved, at uanset hvilket svar han giver, kan han ikke undgå at fornærme nogen. Men til slut siger han sandheden – at kvinden oplever den største nydelse – hvorpå Zeus, vred over denne fornærmelse mod den maskuline forfængelighed gør ham blind.

I den græske mytologi er blindhed ofte et symbol på indre syn. Alle de store profeter og skjalde fremstår i almindelighed som blinde på enten et eller begge øjne. Ødipus gør sig selv blind, da han gør den store opdagelse om sin egen oprindelse – det vil sige, at han endelig opnår et indre syn. Således er resultatet af Tiresias' oplevelser også, at han nu har indre syn og bliver profet.

Hvad har det med Vægten at gøre? Det er polariteten. Mandlig og kvindelig er lige så gådefuldt et par, som godt og ondt eller fuldkommen og ufuldkommen. Det er pudsigt, men mange Vægtmænd sætter stor pris på den kvindelige side af livet – skønhed og kultur, kunst, harmoni, relationer. Ikke at de er kvindagtige. Dette strejf af kunstner gør dem faktisk ofte djævelsk tiltrækkende for kvinder. Men det er, som om behovet for ligevægt blandt andet betyder, at de også forsøger at skabe balance mellem kønnene i sig selv. Det er her Tiresias kommer ind i billedet – han afprøver dem begge. Nogle Vægtpersoner gør det selvfølgelig bogstaveligt. Det sker oftere på en psykologisk måde – en interesse i kvinder og i de feminine ting i livet. Og mange Vægtkvinder besidder en usædvanlig stor andel af maskuline talenter – et godt intellekt, talent for strategi, for statsmandskab, for organisation. Margaret Thatcher er med Solen i Vægten et strålende eksempel. Hendes manerer er fuldstændigt feminine, hun er altid diplomatisk og taler elskværdigt og raffineret. Men hendes forstand kan fungere med lige så megen styrke og klarhed,

som samfundet traditionelt har ment, at kun mænds forstand kunne. Uanset om hun bliver hadet eller elsket, uanset ens politiske overbevisning er denne side af Vægten tydelig i hendes personlighed. Mange Vægtprægede kvinder har dette talent for et klart syn, en klar logik og et klart intellekt samt behov for et livsområde, hvor de kan bruge deres evner ud over hjemmets og familiens sfære. Og der har vi så Tiresias igen – optrædende på begge sider af stakittet.

Vi bør huske, at dette ikke er et seksuelt anliggende i den fysiske forstand. Det handler om forstandens egenskaber – for med Vægten har vi altid med forstanden at gøre. Men kendsgerningen er, at Vægten ofte udviser stærke egenskaber og talenter, som sædvanligvis forbindes med det modsatte køn og ofte på den mest yndefulde måde og uden at det sker på bekostning af hans eller hendes seksualitet. Det er en del af Vægtens charme; og også en del af grunden til, at så mange Vægtmænd og Vægtkvinder kommer bedre ud af det med det modsatte køn, både som venner og som elskere.

Jo længere Vægten går ind i sit elfenbenstårn af perfektionisme og isolation fra den ordinære, menneskelige tilværelse, desto hårdere falder han og desto mere pinefuld bliver den udvikling, som til sidst gør det muligt for ham at skabe forbindelse mellem hans idealers verden og virkeligheden omkring ham. Somme tider finder denne rejse sted gennem et ægteskab. Det er helt almindeligt for den idealistiske Vægt at finde fejl hos en ufuldkommen partner og drømme om idealet og ofte finde idealet i form af en elsker for kun at opdage, at de begge er mennesker og at begge er ufuldkomne. Vægtens virkelige lektie i livet, hans virkelige opgave handler om kærlighed – og om at bringe kærligheden ned fra planet af intellektuel træning til hjertets plan. Eller måske skulle jeg sige, at bringe den op til dette plan. For Vægten sætter ofte hovedet over mere almindelige, menneskelige manifestationer af hengivenhed. Og det skyldes ikke, at Vægten ikke har behov for hengivenhed, eller at han ikke er i stand til give den. Det er bare sådan, at han ofte stiller unødvendige kvalitetskrav til den baseret på sine idealer vedrørende, hvordan kærlighed bør udtrykkes.

Og hvad med gudernes vrede i myterne? Jo, den kan være lidt besnærende; men den synes virkelig nok: Denne egenskab hos Vægten, som består i at sammensmelte og afbalancere modsætninger, forårsager ofte umådelig stor jalousi. Mange Vægtmennesker har det svært med det i forbindelse med deres eget køn, fordi de så ofte har

dyb sympati for det modsatte. Det er noget, jeg har hørt igen og igen fra Vægtprægede venner og klienter: I stedet for den typiske »bliv i din egen lejr« holdning, som så mange mænd og kvinder har over for deres eget køn, så skifter de lejr og sympatiserer åbenlyst med det andet synspunkt. Mange Vægtmænd er som regel sympatisk indstillet over for kvinders problemer i samfundet, over for kvinders kamp for lighed og accept som individer. Til deres mere chauvenistiske kammeraters rædsel, kan man høre dem åbent udtale deres forræderiske synspunkter. Og mange Vægtkvinder, som er gladere for mænds selskab, end for deres eget køns, viser ofte stor sympati og forståelse for de problemer og udfordringer i verden, som mænd bliver nødt til at se i øjnene. Og de bliver som regel ikke takket for det af deres eget køn, som føler, at det er forræderi.

Tiresiasmyten er en dybtgående myte og den viser en dybtgående side af Vægtens rejse. For Vægten handler ikke kun om at finde den fuldkomne kærlighed, det fuldkomne ægteskab og det fuldkomne samfund. Den handler om at forene modsætninger, at bringe mennesker og ting sammen, som ellers ville bekæmpe hinanden uden nogen forståelse. Med dette store talent for diplomati kan Vægten skræve over hegnet og forstå begge sider og fungere som mægler, fordi han erkender begge sider i sig selv. Han er muligvis ikke særlig ligevægtig; men ligevægt er det, han til syvende og sidst stræber efter. Jo hurtigere han klatrer ned fra det elfenbenstårn, som er hans beskyttelse mod følelsesmæssig smerte og desillusionering, desto hurtigere kan han begynde på sit egentlige arbejde, som er først at vie de indbyrdes stridende modsætninger i sig selv. Hvadenten det er hans intellekt og hans følelser, hans mandlighed og hans kvindelighed eller hans spiritualitet og hans materialisme, vil Vægten altid finde dybe konflikter i sig selv, som repræsenterer de dybe konflikter i livet. Og efterhånden som han får gravet den gyldne middelvej til sig selv, kan han virkelig blive bæreren af Det Gode, Det Sande og Det Smukke – for de eksisterer nu ikke kun i hans hoved.

♎ Skyggen

Med alt dette Gode, Sande og Smukke, som foregår i Vægten, kunne man forvente, at dens skyggeside måtte være Ond, Falsk og Grim. I virkeligheden er Vægtskyggen lidt mere forfinet, end det. Vi kunne kalde den for den Kokette Ungmø's syndrom. Nuancer af det kan ses i Scarlett O'Haras skikkelse i »Borte Med Blæsten«. Det, det handler om, er en person i hvem al denne tørsten efter kærlighed og accept er blevet så oppustet, at alle menneskelige relationer bliver til konkurrencer, hvor målet er at få offeret til at forelske sig i dig. Derefter bliver de forkastet, og du kan skære endnu et hak i din sengestolpe.

Det er lidt vanskeligt at skildre dette i form af et scenario, fordi det sandsynligvis ville kræve en roman. Faktisk afspejler et antal romaner det, ikke kun i Scarlett O'Hara, men også i skikkelser som Madame Bovary og i mænd som Casanova (som faktisk har levet, men som under alle omstændigheder fik sit liv til at se ud som en roman). Det, denne skygge virkelig hviler på, er en række manøvrer, som er iøjnefaldende hos både mandlige og kvindelige Vægtmennesker og hvis mål ikke så meget er seksuel erobring, som beundring. Det ligner lidt den følgende replik fra eventyret Snehvide:

Lille spejl på væggen der,
hvem er skønnest i verden her?

Og for Vægtskyggen er alle andre et spejl. For at opnå disse mål trækker Vægtskyggen på alle Vægtens bedste egenskaber. Charmen, evnen til at flirte, talentet for at smigre, den instinktive viden om, hvad den anden person tænker og ønsker – alle er sat i tjeneste hos skyggen. Når du bliver charmeret af en af disse Vægtpersoner, så vær meget forsigtig. De har et enestående talent for at virke, som om de tror, at du er den eneste ene. De udtaler små vemodige bemærkninger som: »Det ville være vidunderligt, hvis vi kunne rejse væk sammen... Men jeg ved, at det aldrig vil kunne lade sig gøre.« De udviser en sand genialitet med hensyn til at tage et skridt frem og to tilbage – for hvis du viser for megen begejstring, bliver du pludselig konfronteret med den flygtighed og kølighed, som også er karakteristisk for luft og som Vægten er god til at bruge. Det er kendt inden

for branchen som at spille vanskelig at få fat i, og ingen kan spille det så godt, som Den Kokette Ungmø, som er Vægtens skygge. De udviser også en imponerende evne til at overbevise dig om, at du er den eneste mand/kvinde, som virkelig kan fyre op under deres medfødte seksualitet, som skjuler sig under hele denne kølige, æstetiske afstandtagen.

Yndigt stof. Problemet er, at ikke et ord af det betyder noget, fordi der ikke ligger nogen rigtige følelser i det. Den Vægtperson, som er røget ind i sin skygge på denne måde, vil som regel ikke bevidst være klar over, hvad han laver, da det ville være for pinefuldt – han ville være nødsaget til at se den kendsgerning i øjnene, at han har en skygge, som alle på den ene eller den anden måde har, men som for den idealistiske Vægt ikke er velkommen som en af tilværelsens kendsgerninger. Han vil som regel, mens han spiller Koket Ungmø (og Vægtmænd gør dette lige så strålende som Vægtkvinder), overbevise sig selv om, at han virkelig er interesseret i dig. Men det er besynderligt, så hurtigt al denne opmærksomhed opløses i blege, kølige småskyer i samme øjeblik, du faktisk er opnåelig. Det er dog ikke det, legen virkelig handler om. Og Vægtskyggen er på ægte Scarlett O'Hara-maner helt i stand til at starte skænderier mellem konkurrenterne, blot for at få skabt lidt spænding. At spille en person ud mod en anden er almindelig praksis for Vægtskyggen. Det tager enten form i en let henkastet bemærkning – »Åh, John hang over mig under hele selskabet; han blev ved med at forsøge at overtale mig til at forlade dig og rejse væk med ham. Det var svært at sige nej; han er jo trods alt meget smuk.« Eller et overlagt omend ubevidst arrangement, hvor den ene konkurrent støder ind i den anden, når de er i færd med henholdsvis at forlade og ankomme til lejligheden; eller hvor der er gået kludder i aftalerne, således at to personer møder op samtidigt; eller... Ja, du kender spillet. Når du er part i det, er det yderst pinefuldt. Når du er den Vægtperson, som er blevet så utryg, at du bliver nødt til at bruge dine relationsevner til at manipulere folk på denne måde, er det ikke særligt flatterende. Og når du er iagttageren, ja, måske føler du en blanding af medfølelse og afsky, afhængigt af dit synspunkt.

Hvad handler det egentlig om? Det stammer til dels fra Vægtens stærke længsel efter accept. Behovet for hengivenhed og accept fra andre er et grundlæggende Vægtbehov og det ses tydeligst igennem den kendsgerning, at Vægtpersoner hader at være alene. De ønsker

og behøver partnerskab, ikke alene af den romantiske slags, men også i form af venskab. Denne flirteleg og konkurrence er ikke kun begrænset til seksuelle forbindelser. Vægtmennesker gør det over for deres venner, deres forretningspartnere, selv deres forældre. Det er almengyldigt og ikke kun begrænset til seksuel utryghed. Den eneste måde, hvorpå Vægten virkelig kan konfrontere denne skygge, er først at se den i funktion, tænke over, hvordan det føles selv at blive sat i situationen, overveje, hvor fair det er (eftersom intet nogen sinde trænger ind i hovedet på en Vægt uden at være relevant ud fra hans principper) og prøve at holde lidt mere af sig selv, så han ikke er afhængig af en hel hær af beundrere til at udføre hans holden af for ham. Hvilket bringer os til sagens kerne: Vægtens tilbøjelighed til at værdsætte sig selv for lidt og andre for meget. Den Kokette Ungmø er det uundgåelige resultat af en person, som blot er for utryg til at tro på, at en enkelt elsker, en enkelt ven er nok til at overbevise ham om, at han er værd at elske.

Den anden grund til dette besynderlige spil er Vægtens tendens til at identificere sig med og sympatisere så meget med det modsatte køn. Mange Vægtpersoner stiller som et resultat heraf spørgsmålstegn ved deres egen seksualitet. Vægten føler sig ofte, ligesom Tvillingerne, et andet tegn, som drejer sig om modsætninger, adskilt fra sit eget køn. Det kan i særlig grad forholde sig sådan, fordi Vægten er et forfinet tegn og fordi de grovere aspekter af både maskulinitet og femininitet kan være fornærmende. Men at frigøre sig fra sit eget køn har sin pris og den er en uklar følelse af seksuel utryghed. I og med Vægtpersoner er så forstandsorienterede, som de er, er de ikke altid tilfredse med deres kroppe og føler sig ofte utiltrækkende eller grimme, fordi en eller anden detalje ikke er helt, som den skulle være. Derfor bliver alle andre et spejl, som kan overbevise Vægten om, at han er den kønneste i verden.

Selv Alexander havde dette problem. Det havde Napoleon også, en Løve med Vægtascendant. Det har mange andre berømte Vægte også både inden for kunsten og den politiske verden – de to områder, hvor man oftest møder dem.

Vægtskyggen er ikke Slem, Falsk eller Grim, når det kommer til stykket. Men kan være lidt for God, Sand og Smuk til at tjene sit eget bedste. Enhver, som spiller denne rolle, finder også temmelig hurtigt ud af, at man bliver nødt til at blive ved med at bevæge sig fra beundrer til beundrer, fordi hvis man bliver for længe sammen med en, så kunne det være, at spejlet pludselig vågnede op en morgen dødtræt af at sige: »Du er den kønneste i verden her«, og sige noget ubehageligt i retning af: »Hvordan er du egentlig?« Så er legen slut og Vægten bliver nødt til at konfrontere et rigtigt parforhold. Hvilket jo trods alt også er det, hans rejse virkelig drejer sig om.

♎ Vægten som elsker

Det meste af det, vi har talt om gælder Vægten som elsker, fordi Vægten altid i en vis forstand er en elsker – selv hvis det er et land, han bejler til. Men det vil sikkert være i orden med yderligere et par kommentarer. En vigtig ting at nævne er, at Vægten – mand eller kvinde – viser sine bedste egenskaber i et parforhold, som rummer masser af harmoni og kommunikation. Da hans behov og talenter alle ligger i området for fred og harmoni og samspil, gør du i den forkerte hundegård, hvis du er et af disse mennesker, som holder af stormfulde, voldsomme scener med smækkende døre og smadret porcelæn og masser af tårer og sønderrevne klæder. Selv om det helt bestemt er muligt at drive en Vægtperson til dette punkt, så kræver det et stort arbejde, og når du har opnået det, opdager du som regel, at Vægtpersonen langtfra nyder det, men hader hvert eneste øjeblik af det, hader dig, hader sig selv for at have nået dette uværdigt dyriske adfærdsniveau og aldrig glemmer det. Og næste gang er han endnu mere diplomatisk og mere undvigende og mindre sandfærdig end før.

Hvis du ønsker at diskutere kærlighedsproblemer med Vægten, så må du virkelig diskutere dem. Du kan ikke behandle dem følelsesmæssigt. Og vær sikker på, at du punkterer dine ondartede anklager med en god portion »Ja, jeg ved, at denne del er min fejl«, da hans retfærdighedssans ellers vil insistere på, at han ikke bærer hele skylden. Han vil med glæde påtage sig 50 procent; men prøv ikke at læsse det hele over på ham, for så vil han tage det modsatte standpunkt og sige, at det hele er din skyld. Ret skal være ret, og Vægten tror på lige store portioner.

Det kan blive alt for intellektuelt for nogle personer. Vægten er i

stand til at bruge timer på at diskutere et parforhold – hvad der er galt med det, hvad der er godt i det, hvordan det kan justeres, hvordan »vi« kan gøre det bedre. Til syvende og sidst viser han en overraskende lille evne til virkelig at handle på basis af disse erkendelser; han erkender dem måske og forstår dem; men det er svært for ham at vise dem på en følelsesmæssig måde. Husk, at Vægtens følelsesmæssige natur er temmelig barnlig, ofte meget stærk og som regel undertrykt. Og når han er forfærdelig fornuftig og diskuterer det som en politisk debat med for'er og imod'er og lovforslag og lovændringer, så får du lyst til at gøre noget så enkelt og grundlæggende som at slå ham ned med en kølle eller flå tøjet af ham. En sådan form for opførsel har som regel den effekt, at den frembringer et nedladende, tolerant ansigtsudtryk og en udtalelse som: »Når du er kommet lidt mere til fornuft min kære, kan vi diskutere det«.

At have en fornuftig elsker kan være en stor velsignelse. Det betyder, at du kan snakke fornuft med ham eller hende. På den anden side, er der tidspunkter, hvor fornuften ikke hører hjemme i kærligheden og det er ofte Vægtens sværeste og mest smertelige lektie på det område, som handler om menneskelige relationer. Man kan ofte vente længe på, at Vægten giver en ægte og spontan følelsesmæssig reaktion, som ikke er blevet gennemtænkt og vejet for og imod i timevis i forvejen. Men lidt forståelse for Vægtens behov for harmoni og fred og et sted, hvor livet kan være lykkeligt og romantisk og uden afvisninger og mørke, gør ofte en stor forskel. Somme tider kan Vægten i en tillidsfuld atmosfære forsigtigt lokkes til at stole på sine følelser. Hvad han ikke kan, er at blive en anden, hvilket betyder, at hvis du ikke kan acceptere hans medfødt tilforladelige og harmonielskende natur, bør du prøve noget lidt mere eksplosivt som en Vædder eller en Skorpion. Vægten er i stand til at lægge en enorm mængde tid og energi i parforhold, hvilket er noget, man kun sjældent ser; og han eller hun er som regel villig til at forsøge tilpasning og kompromis, fordi det ligger i Vægtens medfødte natur at forstå behovet for tilpasning. Behovet for partnerskab gør også Vægten overordentlig egnet til at indgå i partnerskab, og hvis du er den voldsomt selvstændige type, som holder af at gøre alting på egen hånd, så vil du sandsynligvis få det svært sammen med en Vægt, som holder af at gøre alting sammen. Nogle Vægtmennesker driver dette samvær til sådanne yderligheder, at du begynder at spekulere på, om de vil falde helt fra hinanden, hvis man forventer af dem, at

de lejlighedsvis spiser eller sover alene. Nogle Vægtmennesker falder virkelig fra hinanden på denne måde. Men det er i almindelighed en fejltagelse at tro, at det er et svagt tegn. Det er et menneskeelskende tegn og selv den mere stille og indadvendte Vægtperson har behov for en mage og partner, som han kan dele sine drømme og idealer med.

Vægtpersoner ved en masse om parforhold og partneren er den, som nyder godt af det. Det er en ganske stor gevinst, især hvis du har haft erfaringer af den modsatte slags. Men først og sidst er Vægten et lufttegn, ikke et vandtegn og det kan godt være, at du bliver nødt til at lære din Vægtpartner, at det at diskutere kærlighed ikke er det samme som at vise den eller føle den. Pyt med det. For verdens romantikere er det også en fornøjelse.

♎ Den mandlige Vægt

En af de mest bemærkelsesværdige ting ved den mandlige Vægt er, at han har en ganske god smag og også er temmelig forfængelig. Den typiske Vægtmand er ikke en af disse machotyper, som er lige til at gå til og som skifter skjorte hver tredje uge og lejlighedsvis ser sig i et spejl for at kontrollere, om han har skåret sig under barberingen. Vægtmænd er som regel optagede af, hvordan de ser ud, hvilket enten kan frembringe en virkelig velklædt og tiltrækkende mand, som ser godt ud og dufter godt og holder af kvalitet og luksus i alt eller frembringe en pyntesyg påfugl. Du vil sandsynligvis kunne se nuancer af begge dele. Men det er forståeligt, eftersom skønhed altid er vigtigt for Vægten – smukke ideer, om ikke smukke former.

Han er også forfærdelig påvirkelig af smukke omgivelser og som med alt andet har det sine plusser og sine minusser. Det sted, hvor han bor, vil i almindelighed være smagfuldt og behageligt og ofte luksuspræget; og han er ikke manden, som lever i en svinesti og forventer, at du gør den ren, når du kommer. Hvis du bor sammen med en Vægtmand, vil han ofte ønske at være med til at indrette lejligheden eller huset; hvis ikke du gør det, vil han som regel ikke bo i en traditionel ungkarlehybel, men vil omgive sig med en ligefrem im-

ponerende samling bekvemmeligheder. Han er også en person, som værdsætter andre menneskers omhu med deres udseende, og Vægtmænd føler sig ikke forlegne eller kejtede ved at give komplimenter. Den rareste side af alt dette er, at du virkelig kan føle dig værdsat og det ikke kun i de første to uger af parforholdet.

Den mørke side af al denne kærlighed og skønhed er, at Vægtmanden ofte ikke er i stand til at komme ud over sin forgabelse i fysisk fuldkommenhed. Han er ofte den, der lader sig narre af et smukt ansigt og som kun kan bejle til smukke kvinder og som hyppigt narres og såres slemt; fordi han troede, at det, som så Godt, Sandt og Smukt ud, også virkelig var det. Det tager lang tid, somme tider et helt liv, for Vægten at erkende, at overfladen ikke nødvendigvis er en god indikation på personligheden. Hans ideer om skønhed er også hyppigt udvalgt blandt populære, kollektive holdninger, eftersom han lægger ret meget mærke til andre menneskers meninger. Hvis alle gutterne på kontoret synes, hun er smuk, gør han det også. Han har det ofte meget slemt med at skulle definere sin egen personlige smag.

Problemet med at elske skønhed og at være ude af stand til at se den i andet end kollektive og konventionelle former viser sig af og til på de besynderligste måder; såsom store vanskeligheder med at acceptere eller finde menneskelegemets ordinære manifestationer tiltrækkende – pukler og buler og hudorm og hår og kropslugte og periodiske smerter og andre ting, som gør os til mennesker og menneskeligt elskelige. Vægtmandens billede af kvinder er ofte noget, som er steget lige ud af siderne i tidsskriftet »Vogue«, polerede, udsøgte og perfekte. Ingen ser selvfølgelig sådan ud, undtagen på fotografier. De smukkeste kvinder i verden sveder stadigvæk og får mørke ringe under øjnene. Vægtmanden elsker kvinder, som er stolte af deres kvindelighed og som gør alt, hvad de kan, for at fremhæve den. Han sætter som regel ikke pris på et »naturligt« udseende.

Som en kyniker engang sagde om nudistlejre: »Folk ser faktisk bedre ud med tøj på«. Dette er ofte Vægtmandens synspunkt. Hvis du er den kvindetype, som kan lide tøj og sminke, så vil denne mand ikke grine af dig eller kræve, at du ser ud som en nyvasket malkepige fra landet. Han kan lide stil.

Åh ja, den berømte ødselhed. Han holder så meget af stil, at han til tider er parat til at ruinere sig selv for den. Vægten har ry for sin ødselhed og det er ikke uden grund. Det er ikke ud fra de samme moti-

ver som Løven, den anden af dyrekredsens storforbrugere, eller som Skytten. Løven kan lide at gøre indtryk; hans hensigt er få fat i de mest anderledes, de mest enestående, de mest imponerende ting. Skytten nyder blot at bruge penge, fordi han ikke kan tage sig af almindelige jordiske ting som budgettering. Vægten bruger penge for skønhedens skyld. Han vil bruge penge på skønhed, før end han gør det på nødvendigheder; det er ikke ualmindeligt, at se en Vægtmand, som har brugt hele sin opsparing på en smuk bil og ikke har råd til mad i resten af ugen. På den anden side bruger han også penge på sine venner og sine elskerinder. Vægten er sædvanligvis gavmild. Han er ikke noget tossehoved; men hvis du ikke udnytter ham (husk, ret skal være ret), er han som regel rundhåndet med penge og ærgrer sig aldrig over penge, som han har brugt på fornøjelse eller luksus eller skønhed eller underholdning.

Du møder måske en af disse Vægtmænd, hvor skyggen har taget magten. De er en katastrofe for alle, fordi deres konstante spillen svær at få fat i kan nedbryde selv den mest selvsikre kvinde. Denne Vægttype er en uhelbredelig Don Juan, så hvis det er troskab, du er på udkig efter, så glem det. Det er mere sandsynligt, at du vil blive underholdt med historier om, hvor mange kvinder der har jagtet ham om eftermiddagen, end med hvor attråværdig du er for ham. Men den mere afbalancerede Vægtmand er sædvanligvis helt indstillet på at etablere et parforhold i modsætning til blot at opleve en eskapade, fordi han holder af partnerskab og ønsker mere end blot en god tur i høet. Han har trods alt en forstand og ofte tilmed en god en, og han har også behov for venskab og intellektuelt partnerskab. Vægtmennesker er ofte indstillet på ægteskab og mange Vægtmænd gifter sig meget tidligt. De gifter sig ofte mere end én gang, eftersom det første ægteskab ikke er fuldkomment. Og hvis din livsvej handler om at lære at relatere, så er et parforhold ofte nødvendigt for at lære. Hyppigheden af brudte ægteskaber mellem Vægtmennesker bør ikke betragtes som en fiasko. Hvis du søger at uddybe en bestemt livserfaring, bliver du nødt til at prøve en masse ting for at udforske den.

Vægtmanden er også en rigtig romantiker. Han forstår sig på blomster, blød musik, stille aftener på intime restauranter, elegante selskaber. Han har for meget brug for dem selv til ikke også at genkende kvindens behov for dem. Og hvad han ikke kan holde til er en uromantisk partner, en partner, som ikke har tid til hans længsler ef-

ter drømmelivet. Uanset hvor længe du er sammen med en Vægt, vil han stadigvæk være tilhænger af den kurtiserende kærligheds grundprincipper. Tag ham aldrig for givet. Han vil som regel heller ikke tage dig for givet, medmindre du har knust hans romantikglæde ved at være for platfodet og prosaisk og ved at trampe på hans drømme. Så vil han søge romantikken et andet sted og vise sin mere kølige side, den som holder sammen på ægteskabet, fordi det er bekvemt.

Det er bestemt ikke nogen nem mand at komme ud af det med, hvis du er meget enkel af natur. Og han har også en tilbøjelighed til at trække sig tilbage rent mentalt i en sådan grad, at du ikke aner, hvad han taler om. Han kan blive temmelig abstrakt eller blot drage af sted til et indre, teoretisk landskab, som efterlader dig med en stærk følelse af at være lukket ude og alene. Men alle lufttegnene gør dette og de gør det til overmål, når de bliver følelsesmæssigt truede. Det er svært for dem at forblive i verden mellem andre menneskers fysiske og emotionelle problemer og begær. Vægten har af og til behov for at flygte til sit elfenbenstårn, uanset hvilken form det nu måtte have. Og enhver, som har et forhold til en Vægt, må give plads til det, da det er en del af hans natur. Selvfølgelig under forudsætning af, at der er en rimelig balance i tingene. Og hvis der ikke er det, kan du ikke hive ham ned fra det. Du kan kun lokke ham, være fornuftig og tro på, at hans behov for at relatere til sidst vil føre ham tilbage til verdenen af menneskeligt samspil, uanset til hvilke luftige højder han måtte være klatret.

♎ Den kvindelige Vægt

Med den besynderlige polaritetsmagi, som optræder i dette tegn, har Vægtkvinden ofte, selv om hun har kærligheden til skønhed, stil og elegance til fælles med Vægtmanden, en forstand som en stålsnare. Denne dame er ikke et vagt, dunet bundt pelsværk og fnis, som stirrer med åben mund på din mentale akrobatik. Hun har meget sandsynligt enten en stribe af akademiske grader eller kunne have haft

det og hun har på omkring ti minutter fundet ud af det, som du netop har været to timer om.

Vægtkvinder kan godt tage modet fra en. De udviser ofte dette tegns enorme paradoks igennem modsætningen mellem deres udseende og deres virkelige natur. Somme tider møder du en Vægtkvinde, som er faldet i den anden grøft og er det modsatte af at være omhyggelig med sit ydre. Det er ofte de kvinder, du møder i de (såkaldte) maskuline erhverv og som foretrækker at finde deres skønhed og elegance i ideernes verden. Men selv her kan du se hendes stil og diplomatiske evner i funktion. Og Vægtkvinden er sædvanligvis meget bevidst om sit udseende. Men hendes udseende giver ofte et forkert indtryk af hendes intellekts omfang og formåen. Hun er imidlertid i almindelighed for taktfuld og diplomatisk til at lade dette skinne igennem. Faktisk kan det vare år, før du opdager det.

Der findes ofte en stærk intellektuel fremdrift i Vægtkvinden, hvadenten den viser sig som kærlighed til viden på et teoretisk plan eller som kærlighed til at organisere. Vægtkvinder har ofte behov for en markant karriere til at give mulighed for at udtrykke deres talenter. Og der forekommer ofte et virkeligt talent for at arbejde med grupper, til at samle folk til samarbejdsprojekter. Somme tider forekommer der også et virkeligt talent for politik og et engagement i menneskelig velfærd. Den maskuline livspol kommer til udtryk i Vægtkvinden igennem en evne til at arbejde med strukturer, former, organisationer og begreber. Det kan tage modet fra mange mænd, da dette sædvanligvis er en kvinde, som gladeligt bruger en dag i en skønhedssalon på at forkæle sig selv og som ikke har noget imod at bruge en formue på tøj. Men ingen hverken mandlig eller kvindelig Vægt er plat.

Tendensen til at undertrykke følelser findes såvel i den kvindelige som i den mandlige Vægt. Det er sværere for kvinder, eftersom samfundet forventer, at de er følelsesbetonede. Den ubundne og ofte intellektuelle holdning, som mange Vægtkvinder udviser over for andre, er acceptabel, når den ses hos deres maskuline modparter, mens Vægtkvinden bliver bebrejdet herfor. Et rigtigt Vægtmenneske er ikke en følelsesbetonet skabning; og uanset de biologiske og sociologiske forskelle mellem kønnene er det i almindelighed lettere for Vægtkvinden at tænke sig til tingene, end det er at reagere ud fra instinkt. Dette er både en stor velsignelse og et stort problem. En velsignelse i den forstand, at det rummer et potentiale for at udrette no-

get; et problem, fordi på hjemmefronten, hvor Vægtkvinden må tage sig af børn og ægteskab, kan hun føle sig dårligt tilpas og finde det vanskeligt både at vise sine følelser spontant og at reagere på andres følelsesmæssige udbrud eller demonstrationer af behov.

Nøglen her er endnu en gang romantik. Vægtens stramt korsetterede følelser kan som regel nås gennem den rituelle bejlens romantik; hvis følelse passerer igennem denne tonede linse, som løfter den op på et andet plan, så føler Vægten sig tryg og tillader nogen følelse at komme til udtryk. Og Vægtkvinden er helt bestemt romantiker, selv hvis du ser hende i færd med at udtrykke disse skræmmende rationelle tilbøjeligheder og erklære sig som en logisk, fornuftig person. En enkelt rose når langt, en enkelt kompliment når endnu længere.

Der synes i virkeligheden at findes to typer Vægtkvinder: de, som uden skam er det bundt af modsætninger, som tegnet rummer og de, som overkompenserer for deres intense behov for parforhold ved at trække sig tilbage til intellektet. Sidstnævnte er som regel en skræmt Vægt, som finder det for pinefuldt at tage sig af sine følelsesmæssige behov. Kærlighed og accept udretter undere for Vægten, og selv den pinefuldt tillukkede Vægt med sine følelser gemt sikkert væk i en bankboks vil i sidste ende udvise den blide og hengivne side af Vægtens natur. Problemet er, at et godt intellekt, som er almindeligt for både mandlige og kvindelige Vægte, kan virke skræmmende, når det dukker op i en person, som ser ud, som om hun burde være indhyllet i pelsværk i skæret fra parfumerede stearinlys; og det synes som om, at hvis du ønsker at relatere til en Vægtkvinde, så bliver du nødt til at acceptere både manden og kvinden i hende. For hun besidder begge og den Vægtkvinde, som har fundet balancen, befinder sig godt i begge verdener – forstandens og hendes kvindeligheds.

Vandmanden

Når Månen står i syvende hus
og Jupiter er i konjunktion med Mars,
så vil fred herske over planeterne
og kærlighed vil herske over stjernerne.
Det er morgengryet for Vandmandens Tidsalder.

Disse linier er fra rock-musical'en *Hair*, som blev et hit, da Blomsterbørnene herskede i Amerika i slutningen af 1960'erne, og som – måske lidt anakronistisk – blev lavet som film i slutningen af 1970'erne. I en periode snakkede alle om Vandmandens Tidsalder som en form for ny dispensation, en tid, hvor krige ville ophøre og alle ville elske alle og det nye utopia ville opstå, set igennem en tåge af marihuanarøg og narkotikaregnbuer.

Nu, et årti senere, snakker folk stadigvæk om Vandmandens Tidsalder, men med en vis uro. Nu synes den at bestå af ting som terrorisme, revolution i Iran, den arabisk-israelske konflikt, et aftagende forråd af brændsel til verden og almindelig sygelighed. Faldt Vandmandens Tidsalder pladask på halen? Opstod den i det hele taget?

Og handler Vandmanden i virkeligheden om kærlighed, broderskab og Blomsterbørn.

Jo, Vandmanden handler til dels om kærlighed og broderskab. Eller måske vi mere nøjagtigt skulle sige, at den handler om idealer – og idealerne om kærlighed og broderskab er et par idealer blandt mange, som er formuleret i det fremadskuende Vandmandsind. Især idealer om gruppesamhørighed, menneskehedens velfærd, samfundets fremtid.

Vandmanden handler også i bredeste forstand om videnskab og viden og opfindelser og opdagelser, som vil forbedre menneskets skæbne i de kommende generationer. Fraternité, egalité, liberté – råbet fra den franske revolution – er på mange måder et skrig fra Vandmandens hjerte. De ædleste menneskelige visioner er spundet af dette sidste lufttegn, som i sin allerdybeste betydning symboliserer genialiteten i den menneskelige opfindsomhed strakt til sin yderste grænse og anvendt til at kontrollere naturen ved hjælp af menneskets vilje og til at strukturere menneskeheden i et civiliseret samfund.

Så hvad skete der med kærlighedens og broderskabets tidsalder? Det samme som sker med mange Vandmænd. Idealet var forud for sin tid, således som mange Vandmænd alt for ofte er det. Idealet røg ind i et frontalt sammenstød med den menneskelige naturs realiteter, som ikke rigtig kan forklares og styres alene med idealer. Uden idealer kunne ingen fremskridt af nogen art finde sted. Men forankringen af et ideal kræver tid og fleksibilitet og følsomhed over for den menneskelige naturs begrænsninger. Vandmanden er ikke overdrevent talentfuld med hensyn til nogen af disse tre ting. Han er sædvanligvis utålmodig og ønsker at se idealet manifestere sig fysisk lige nu i dette øjeblik. Han er ikke særlig fleksibel, omend en stor elsker af sandhed. Og han har meget lidt forståelse for eller tålmodighed med de dårligere sider af den menneskelige natur.

Her kan du se dilemmaet, Vandmandens gave og forbandelse. Hans symbol er Vandbæreren. Læg omhyggeligt mærke til, at han bærer sin krukke for at skænke livets vand til menneskeheden – men han bliver ikke selv våd på hænderne. Da Vandmanden er et lufttegn, finder han sin virkelighed i sine idealer. Da han er engageret i temaer, som vedrører gruppen mere end individet, kan du se den traditionelle Vandmand knytte sig til velfærd og menneskerettigheder. Områder som samfundstjeneste og undervisning og politik er

naturlige for den fremadskuende Vandmand, som ønsker at bringe verden i orden. Det er virkelig frihedens, demokratiets og den menneskelige ligheds tegn. Og Vandmanden er, for så vidt hans idealer angår, sædvanligvis ægte demokratisk. En af hans smukkeste egenskaber er hans retfærdigheds- og værdighedssans. Han har en temmelig fint pudset samvittighed, som ofte er så følsom, at den gør hans liv uudholdeligt. Han er hundeangst for at være, hvad han kalder »selvisk«, hvilket er meget ædelt, men ikke særlig psykologisk sundt. Uanset, hvad han kan lide og ikke lide, kan hans troskab over for det, han tror på, ikke rystes. Og hans troskab vier han ofte til det objektive perspektiv, det brede lærred, en etisk kodeks eller princippet, efter hvilke han tror, han bør leve. Og selvfølgelig er han ofte tro mod Sandheden. Ja, ordet Sandheden er skrevet med stort S. For Vandmanden er der i almindelighed kun en enkelt Sandhed.

Bryd dig ikke om, hvorvidt han hader dig bittert. Fair er fair. Vandmanden vil alligevel behandle dig med værdighed; for omend du er en ussel skabning, er du dog stadigvæk et menneske og alle mennesker besidder visse medfødte, grundlæggende rettigheder. Somme tider ville du ønske, at han ville udvise lidt ærlig uretfærdighed. Men nej. Fair er fair.

Se på nogle af fortidens berømte Vandmandskikkelser. Abraham Lincoln er en af de bedst kendte. Selvfølgelig måtte det være en Vandmand som erklærede lighed mellem sorte og hvide i en tidsalder med slaveri, og som afskaffede slaveriet med den amerikanske borgerkrig som resultat. Han blev skudt for sin ulejlighed. Mange Vandmænd lider under samfundets mere konservative elementers gengældelse for deres bidrag, som hyppigt mistænkeliggøres. Blandt navnene på ærværdige Vandmænd vil du også finde skikkelser som Thomas Edison – store tænkere og opfindere, hvis opdagelser ikke havde til hensigt at skabe personlig tilfredsstillelse eller vinding, men at gavne den menneskelige race. Deres troskab er absolut; prøv at finde ud af noget om deres privatliv og du vil blive forbløffet over at opdage, at de ikke synes at have noget privatliv. Hele deres energi og alle deres evner er optagede af deres troskab over for målet, idealet.

Listen over ædle, modige, dedikerede idealister er meget lang for Vandmandens vedkommende. Det er lister over videnskabsmænd og filosoffer også. Kan vi overhovedet sige noget dårligt om dette tegn?

Selvfølgelig kan vi det. For, når vi nærmer os enden af dyrekredsen, bliver tegnene mere og mere sammensatte. Deres yderligheder bliver mere og mere yderliggående. Når vi når til Vandmanden og Fiskene, har vi med et enormt stort spektrum af evner og svagheder at gøre. Der er en ting ved Vandmanden, som kun kan beskrives som intellektuel intolerance. Den modige fastholden af idealer kan blive til stædig fanatisme – den usmidige, rationelle videnskabsmand uden hjerte, som er en karikatur i vores moderne tidsalder. Det er fyren, som opfinder et nyt våben, fordi det er videnskabeligt interessant og umådeligt effektivt, uden den fornødne kløgt til at erkende, at folk ikke besidder den psykologiske modenhed til at håndtere sådan en ting med nogen form for ansvarlighed. Går vi lidt nærmere på ham, er han fyren, som ikke bekymrer sig om det par mennesker, som eventuelt måtte blive skadet af en defekt atomreaktor – eller som dækker over det virkelige procentiske indhold af radioaktivitet i atmosfæren – fordi, ja, de er jo kun nogle få småfolk, og de har ikke rigtig noget at gøre med store, betydningsfulde anliggender som vores lands forsvar og magt.

I de mere skyggefulde områder af Vandmanden kan man også finde den grassate kommunist, som tror på en utopisk stat, hvor al velstand er ligeligt fordelt og alle mennesker er lige – uden hensyntagen til den kendsgerning, at mennesker er fundamentalt forskellige og følelsesmæssigt ude af stand til at klare dette. George Orwells *1984* er en rædselshistorie om en Vandmandtidsalder, som er gået amok. For ikke, at vi skal tro, at idealerne om kærlighed og broderskab, således som de fortolkes af tegnets mere fanatiske tilhængere, er svaret, gennemtvunget af en totalitærstat, så læs og genlæs denne lille bog, som engang blev betragtet som science fiction og nu i skrækkelig grad ligner profeti.

Og hvad med den individuelle Vandmandperson? Jo, han rummer typisk disse to yderligheder – ægte kærlighed til og omsorg for gruppens velfærd og personlig intellektuel intolerance. Hans idealer og ægte fornemmelse for demokrati er udmiddelbart synlige. Selv den upolitiske Vandmandperson, som lever et almindeligt liv og ikke engagerer sig i bevægelser, vil ofte ses forsvare de underordnede i sin virksomhed. Vandmandens idealer får ham ofte til at rage et hoved op over mængden. Han tænker på andre mennesker, på deres behov og muligheder. Eller måske skulle vi sige, at han virkelig tænker – en sjælden vare i en slagordenes og de færdige meningers tidsalder.

På den anden side bryder han sig ikke ret meget om det enkelte menneske. Vandmanden er et menneske, som elsker menneskeheden og ikke bryder sig om mennesker. Han kan være brysk, kølig, ufølende, ufølsom, usmidig, dogmatisk og ligefrem stupid, når det kommer til de mere raffinerede elementer i menneskelige relationer. Han kan stå fast på sine principper, når principper er det mindst relevante i situationen. Hans retfærdighedssans kan udløse blindt raseri, når det, der er størst behov for, er en lille smule partiskhed. I sådanne typiske situationer, hvor du er blevet såret af en eller andens henkastede bemærkning og henvender dig til din Vandmand for at få lidt sympati og så får en udtalelse, som er egnet for en retssag, hvor rimeligheden af den pågældende bemærkning diskuteres punkt for punkt, er det et under, at der ikke hver dag myrdes flere Vandmænd.

Vandmanden føler sig ofte pinligt berørt af følelser, og finder dem smagløse både hos sig selv og andre. Jeg har kendt en hel del kvindelige Vandmænd, som anser det for at være skammeligt at græde; dette tegn er stolt og selvkontrolleret og at vise følelser opfattes som en svaghed. Disse tårer, som ifølge kærlighedsromanerne smelter selv de hårdeste mænds hjerter, virker ikke særligt godt på Vandmænd. Efter at du har snøftet forsigtigt i dit kniplingslommetørklæde og set op på ham med dine fugtige, uskyldige øjne, vil du måske opdage, at han enten stille har forladt rummet under dit anfald, eller at han har taget sin avis frem og er i færd med at læse om den politiske situation i Uganda. Eller måske sidder han stille og iagttager dig og så, når du er sikker på, at han skal til at fortælle dig, at han trods alt elsker dig eller at han forstår dig eller at han er ked af, at han har såret dig, åbner han munden og siger: »Godt, nu hvor du er færdig, kan vi diskutere dette fornuftigt. Jeg bryder mig virkelig ikke om det, når du bliver irrationel på denne måde«. Og når du skal til at kyle tepotten efter ham i skrigende raseri, fordi han overhovedet ikke har forstået noget, og han så ser køligt på dig og siger: »Lav nu ikke en ny scene, det er virkelig selvisk, ved du nok. Skal vi ikke snakke om noget andet? Folk lider og dør over hele verden. Vidste du, at de tanzanianske tropper ventede i tre dage uden for Kampala, så indbyggerne kunne flygte? Jeg synes virkelig, at det var menneskekærligt af dem«. Efter først at have fået dig til at føle dig ynkeligt skyldig over

at have været så følelsesladet, kan han svælge i dydsiret selvtilfredshed, fordi det lykkedes ham at fastholde tankerne på de virkeligt vigtige ting.

Det er klart, at ikke alle Vandmænd er så ufølende. Især kvindelige Vandmænd har en umådelig stor formåen til at vise hengivenhed og loyalitet. Men også her er den så knyttet sammen med deres ideer og deres etik, at de sjældent er særligt gode til at tilpasse sig forandringer og nuancer i parforhold. Og hvad der er det mest vigtige er, at de med hele denne besættelse vedrørende andre menneskers rettigheder og hvad de ikke bør gøre og være, glemmer sig selv – i en sådan grad, at de hakker deres egne følelser i småstumper ved ikke at give udtryk for dem.

Her følger en dialog til at illustrere pointen med. Vi kunne kalde dette den Ædle Sjæls syndrom:

VANDMAND: (Til ven) Jeg har det fint, tak. Lidt træt, det er det hele. Det var et skrækkeligt stort arbejde at flytte ind i det nye hus og få gjort ungerne klar til deres nye skole.

VEN: Jamen, sidst jeg så dig, troede jeg, du sagde, du ikke kunne lide det hus. Du ville ikke have det.

VANDMAND: Jo, det ligger mere bekvemt i forhold til Johns arbejde. Det tager ham kun 20 minutter. Fra det andet sted ville det have taget 1 1/2 time i transport.

VEN: Men hvad med dig? Du sagde du hadede det kvarter og at butikkerne ikke er særligt gode og...

VANDMAND: Åh, jeg var bare dum. Selvisk, du ved. Jeg er skrækkelig selvisk med sådan noget. Jeg skulle ikke have fremturet på den måde. John kommer altid først. Når det kommer til stykket, hvor ville vi så være henne, hvis jeg altid tænkte på mig selv? Min mor sagde altid, at jeg ikke måtte være selvisk, det er det værste, man kan være. En god mor tænker altid først på sin mand og sine børn. Nej, huset er det helt rigtige for John.

Dette er meget ædelt. Virkelig godt. Men hvis du ser vores Vandmand et par år senere, vil hun sandsynligvis have det skidt. Hun er måske på Librium for at holde nerverne i ro. Hun har måske for højt blodtryk eller har udviklet et par nervøse vaner, såsom en nervøs ansigtstrækning eller rengøringsvanvid. Hele den naturlige aggressivitet er blevet fortrængt. Og hvis du følger hende op i alderdommen, har hun måttet gøre sig utroligt stivsindet for at holde alt dette nede i så mange år. Til den tid er hun blevet kold. Det er på det tidspunkt

Vandmandpersoner bliver fanatiske. Når år efter år er gået med at være uselvisk og klynge sig til den rette opførsel, har dette forvandlet deres spontanitet og kærlighed til livet til hundeæde.

Vandmanden har ofte et vidunderligt talent for logik. Han kan diskutere ting fornuftigt, rationelt og ofte meget intelligent. Så når du udfordrer ham – eller præsenterer ham for en følelsesbetonet beklagelse – har han det hele på det rene fra starten. Han kan finde ud af det på en rationel og analytisk måde. Han har alle svarene. Han har en vis evne til at analysere den menneskelige karakter – mange Vandmænd opnår fremtrædende positioner inden for psykologien – så han kan helt nøjagtigt fortælle dig, hvad dine motiver er, hvad hans er, hvorfor du sagde dit, hvorfor du sagde dat, og hvad løsningen på problemet er. Det er så nydeligt, fikst og færdigt, at det får dig til at besvime af beundring. Problemet er bare, at der ikke er plads til nogen følelser i det. Jeg har haft diskussioner med psykologisk »bevidste« Vandmænd, som har fattet interesse for hele den menneskelige psykes område. De kan opstille lister over deres komplekser, bruge hele det nyeste fagsprog, optegne de nyeste psykologiske diagrammer. Mennesket fungerer ligesom en flyvemaskine eller en bil eller et velorganiseret samfund på basis af visse grundlæggende principper. Der er ikke plads til tilfældigheder eller flossede kanter. Følelser har flossede kanter. For Vandmanden er folk mekanismer – vidunderlige, guddommelige mekanismer,men ikke desto mindre mekanismer. Og denne belæst Vandmand, som ved alt det sidste nye om psyken og som, samtidigt med at han kan diskutere det strålende begavet, ofte overhovedet ikke kender sig selv. Det skyldes, at han ikke aner, hvad han føler – det hele er en ide. Hans ide om, hvad han mener, han føler, hvad han mener, han burde føle, hvad han mener, han burde og ikke burde føle og hvad han mener, du måtte mene om, hvad han mener, han føler. Forvirret? Du bør forstå Vandmanden i lyset af alt dette. Enkle sætninger som: »Jeg elsker dig« eller »Jeg hader dig« eller »Jeg er forbandet vred på dig« falder ham meget svære.

Sagen er, at Vandmænd er meget dybtgående og sammensatte naturer. Det er ikke sådan, at de ikke har nogen følelser. Det forholder sig sådan, at de ofte er bange for deres følelser. Vandmanden er et ægte lufttegn. Det, som kan forstås med forstanden, er trygt, fordi man kan tænke sig til det. Det, som ikke kan forstås bliver ofte forvist til fantasiens eller følelsernes verden, fortrængt med frygt eller

simpelthen med forstanden. Er der plads til nogen romantik i dette afskrækkende temperament? Ja, men den er som regel ubevidst. Vandmanden føler sig ofte meget forlegen og kejtet – man kan måske endda se ham rødme – når emnet skifter over til romantiske anliggender. Dette er fyren, som af ren og skær forlegenhed forsømmer at give sin kvinde blomster igennem 20 års ægteskab. Ofte kan han ikke forstå behovet for smiger, komplimenter, sentimentale hengivenhedstilkendegivelser. Alt skal have en fornuftig grund. Han kan muligvis elske højt – men han vil ikke vise det ret tit og især ikke på de små, banale måder, som gør et kærlighedsforhold dejligt. Han er i stand til at ofre sit liv for en, han har kær; men somme tider har den kære lyst til at sige: »Det er meget pænt sagt; men blomster ville have sagt det bedre«.

Jeg kendte engang en mandlig Vandmand, hvis kone forlod ham efter seks års ægteskab. De havde to børn, et stort hus, en overdådig livsstil og han var yderst succesrig i sit erhverv. Hans arbejde medførte en hel del rejseaktivitet, som betød, at der var lange perioder, hvor hans kone var overladt til sig selv. Det faldt ham aldrig ind, at hun kunne have noget imod det, for det faldt ham aldrig ind at spørge. Han kunne klare det; han slukkede blot for kontakten på sådanne rejser, noget Vandmænd synes at have let ved. De lukker simpelthen forretningen og skifter til en anden afdeling. Han fandt det også yderst vanskeligt at vise sin kone lidt hengivenhed under normale omstændigheder. For ham forekom det overflødigt. Han havde bevist sin kærlighed ved at gifte sig med hende, givet hende to børn, drog omsorg for hende og var rimeligt trofast over for hende. Under en af hans rejser, stak hun af med en ven, som havde vundet hendes udhungrede hjerte ved at skrive nogle kærlighedsdigte til hende. Min Vandmandklient var ude af sig selv af chok, sorg og forvirring. »Hun blev ved med at fortælle mig, at det var kærlighedsdigtene«, sagde han forbløffet. »Hvorfor? Hvilken forskel gør det, at nogen skriver kærlighedsdigte til hende?«

Hans kone vendte aldrig tilbage. Endnu i dag er det umuligt for ham at fatte, at for hende var digtene symboler på noget – en anerkendelse af, at hun besad følelser, at hun var romantisk anlagt, at hun havde et hjerte. For ham var det hele forfærdeligt ufornuftigt.

Jeg har set flere Vandmandsægteskaber gå denne vej. Når det er den anden vej rundt med en kvinde som Vandmand, er der et andet grundlag. Der er beklagelsen på mandens vegne ofte: »Hun er så

god, så retfærdig, så selvdisciplineret. Hun får mig til at føle mig uansvarlig og selvisk«. Og trist nok er den uudtalte del af dette, at hun kan være temmelig kedsommelig. Enhver, som hele tiden er uselvisk og principstyret, vil drive en mere dødelig person ud i nogle temmelig grimme handlinger for blot at få en almindelig, menneskelig reaktion.

Hvad kan Vandmanden så gøre? Måske erkende, at hans abstrakte kærlighed til menneskeheden bør udstrækkes til også at omfatte ham selv og hans kære. Dette enkle punkt smutter ofte for ham. Følelsesmæssig gavmildhed over for sig selv og de nærmeste er en del af kærlighedens ideal; Vandmanden mangler ofte denne del. Nogle af dyrekredsens tegn har talent for at relatere personligt, andre har det ikke. Vandmanden har måske større vanskeligheder, end noget andet tegn, fordi han ofte har så lidt sans for det personlige – inklusive hans egen person. Vandmandens idealer betyder ofte for meget for ham, da han ikke har nogen fornemmelse af sig selv. Historisk set kan vi finde undskyldninger for verdens Lincoln'er og Edison'er. Set i bakspejlet er vi glade for, at de var personlige fiaskoer, fordi deres resultater på menneskekærlighedens område var tilsvarende store. Måske det er det, der er Vandmandens rolle i den menneskelige familie. Men med lidt balance kan du, hvis du da ikke er en Lincoln eller en Edison, også være menneskelig.

⊜ Myten

Der er en enkelt skikkelse i den klassiske mytologi, som er indbegrebet af Vandmandens bestemmelse og betydning. Denne skikkelse er Prometeus, som stjal ild fra guderne. Hans inspiration og lidelse er en del af Vandmandens myte.

Zeus, gudernes konge, var jaloux på jordiske menneskers evner og formåen. Derfor tilbageholdt han ilden, så mennesket ikke kunne bruge den, fordi ild – symbolet på den skabende ånd – ville have gjort dem for lige med guderne.

Men Prometeus, som selv var en gud eller mere præcist en Titan, fattede medlidenhed med mennesket; for han kunne se menneskets

potentiale og vidste, at Zeus' holdning var grundlæggende forkert og uretfærdig. Derfor stjal han ild fra himlen og gav den til mennesket. Zeus blev rasende; for når først gaven var givet, kunne den ikke trækkes tilbage. Men han tog hævn over Prometeus ved at lænke ham til en klippe. Hver dag kom en ørn og hakkede Prometeus' lever ud. Hver nat voksede den ud igen, således at hans dødskvaler fortsatte, indtil Herkules steg ned i underverdenen og satte ham fri.

Denne myte rummer mange temaer, som er fundamentalt vigtige for Vandmandens dybeste betydning. Den ædle impuls er tegnets mest strålende side – en uselvisk impuls, som Prometeus ikke kan forvente at opnå nogen personlig vinding fra. Hans gave blev givet, fordi han så potentialet i den indtil da underudviklede menneskerace, og fordi han følte, at det var uretfærdigt, at deres potentielle guddommelighed blev holdt tilbage fra dem. Hans betaling er også vigtig for tegnets psykologi, for den indebærer, at ildens gave – uanset om vi tolker den som viden, skabende kraft eller erkendelse af det guddommelige – koster dyrt. Naturen tager det ilde op at blive frarøvet sine hemmeligheder; eller formuleret på en anden måde, guderne ønsker ikke at dele deres guddommelighed med nogen. Et ekko efter Prometeusmyten kan findes i myten om Paradisets Have, hvor Gud jaloux vogter over sin guddommelighed ved at forbyde Adam og Eva at spise af kundskabens træ – og livets træ – af frygt for, at de skal komme til at ligne guder. Prometeus er også slangen, den inspirator, som insisterer på, at viden er bedre end blind tro. For Vandmanden er viden altid overordnet blind tro. Vandmanden har ikke noget tilovers for overtroisk hengivenhed og har heller ikke nogen langmodighed over for ubegrundet autoritet. For ham bør alle individer til syvende og sidst være deres egne, endegyldige dommere. Og han vil om nødvendigt bekæmpe guderne for at få fat i deres hemmeligheder.

Den dedikerede videnskabsmand, som lodder materiens og universets hemmeligheder, er en sand Vandmandtype. I tidligere tider ville en person med dette dybdeborende sind, som har viet sig til sandheden, være blevet brændt på bålet som kætter, fordi han satte sig op mod de religiøse autoriteter. For den nutidige verden er det at trodse religiøse trossystemer stadigvæk kætteri, selv om tiderne ændrer sig, efterhånden som vi går ind i Vandmandens Tidsalder. Men menneskets behov for at vide mere om universet omkring sig, at trænge ind til hemmelighederne om meningen med livet, er en del af

den bedre side af vores Videnskabens Tidsalder. Og Prometeus giver frivilligt sit offer og udstår sine dødskvaler, som trods alt ikke varer evigt.

Der knytter sig et endnu mere dybtgående budskab til denne Prometeusskikkelse. Med risiko for at læse ting ind i myten, kunne vi simpelthen formode, at den straf, som Prometeus påkalder sig, kommer inde fra ham selv. Den pris, som Vandmanden betaler for sin søgen efter sandheden, er med andre ord en dybtliggende og rodfæstet skyldfølelse. For der er en side af Vandmanden, som er konventionel og knyttet til lov og orden. Vandmanden har to tegnherskere: Saturn og Uranus. Saturn, symbolet for struktur og orden, giver Vandmandens sind disse egenskaber. Derfor elsker Vandmanden principper og har behov for en veldefineret etisk kodeks, hvormed han kan styre sit liv. Det er grunden til, at så mange Vandmænd kan være intellektuelt usmidige i deres ideer såvel som selvdisciplinerede. Saturn strukturerer deres tænkning og giver også hengivenhed over for fortiden, traditioner og orden.

Den anden hersker, Uranus, er opfinderen, magikeren, befrieren. Det er denne planet, som symboliserer Vandmandens stærke trang til at finde frihed, til at gennemtrænge mysteriernes slør, til at ryste forbenede strukturer. Den Uraniske side er fremherskende i mange Vandmænd og de er billedstormere på den ene eller den anden måde. De anstifter oprør – billedligt eller bogstaveligt – fordi Uranus driver dem til at søge frihed. Det er ikke noget under, at Vandmanden er sådan et sammensat tegn! Disse to herskerplaneter støder ofte sammen. Vandmanden sønderrives ofte mellem sin kærlighed til sandhed og sin respekt for tradition.

Vi bør omtale en myte mere, som har relevans for Vandmanden. Det er myten om Pandora, som åbner den forbudne æske og slipper hele samlingen af menneskelige sygdomme og lidelser løs, sammen med håbet. Også her kan man aflæse Vandmandens dybereliggende betydning. Med sit dybdeborende intellekt og sin nysgerrighed vedrørende livet, forårsager han ofte mere ødelæggelse end godt er; for hans opfindelser og hans viden giver os kræfter, som vi er dårligt udrustet til at håndtere. Men med Vandmanden er der også altid håb; for han besidder en dybtliggende og rodfæstet tro på det menneskelige potentiale og den menneskelige natur. Dette er til dels grunden til, at så mange Vandmænd foretrækker en demokratisk eller socialistisk regeringsform – de tror på, at individet i sidste ende

er i stand til at træffe sine egne valg og til at drage ædel omsorg for sine medmennesker. Hvorvidt Vandmanden har ret eller tager fejl i sine formodninger, er et spørgsmål, som fortsætter med at hærge i alle verdens lande. Men fra dette idealistiske tegns synspunkt er der altid håb.

Skyggen

Som man måtte forvente, udspringer Vandmandens mørke side, den hemmelige side, som han ofte ikke kan se i øjnene, fra hans fuldstændige helligen sig sin etiske kodeks i den daglige tilværelse. Hvor Vandmanden bevidst stræber efter uselviskhed, er hans skyggeside fuldstændigt selvcentreret; hvor hans helligen sig andre mennesker ofte er fejlfri i den daglige tilværelse, helliger hans skygge sig opretholdelsen af en position, hvor han har kontrol over tingene.

Man kan især se denne skygge titte frem i de situationer, hvor han rider sin ideologiske kæphest. Se ham erobre scenens midtpunkt og skubbe enhver til side, som måtte være uenig med ham. Idet han som regel er rimeligt forstående over for fejl, driver al denne fortrængte længsel efter i sig selv at være en speciel person ham til en temmelig besynderlig opførsel. Resultatet er, at han især i personlige relationer sjældent kan praktisere det, som han prædiker. Lighed er fint for menneskeheden, men ikke for ham.

Der er en anden side af Vandmandens skygge, som er forbundet med den første. Det er den hemmelige længsel efter at blive elsket og beundret af alle – i en sådan grad, at han ofte føler sig i konflikt med sine principper af frygt for, hvad andre måtte mene om ham. Det kaldes somme tider karaktersvaghed eller slaphed. Og det er temmelig overraskende, når man ser det stå side om side med den form for overbevisningens mod, som er mere almindelig for hans adfærd.

Det, som alt dette kan koges ned til, kan formuleres i et enkelt, temmelig ubehageligt ord: Hykleri. Dette er den største fare, den største svaghed i Vandmandens karakter. Han siger en ting og gør ofte noget andet uden at være bevidst om det. Og det er ofte dem, der står ham nærmest, som lider under det. Tag hans lighedsidealer

for eksempel. Du vil høre mange Vandmænd udbrede sig veltalende om dette tema. Hvadenten det er lighed mellem racer eller frihed til at dyrke det, der behager en eller ligeret mellem kønnene, kan Vandmanden fortsætte med dette emne i timevis, når først han er varmet op. Men man vil ofte se en udtalt ulighed demonstreret i hans privatliv – især over for dem, der viser deres følelser eller irrationelle tænkning, som han frygter og foragter. Hans kone får ofte ikke nogen virkelig »lighed« – han gider simpelthen ikke lytte til noget, som ikke præsenteres i en logisk form. Hans børn får ofte ikke nogen virkelig »lighed« – deres krav er for selviske eller for følelsesbetonede for hans smag. Hans virkelige lighed er reserveret til verbale debatter, hvor han altid vil give sin modstander ret til at tale. Men at vise lighed på hjertets plan falder ham ofte svært, fordi hans begreb om lighed er begrænset til ideernes og intellektets område.

En anden forgrening af denne besynderlige skyggeside hos Vandmanden er hans tilbøjelighed til at reformere alle og enhver. Dette er også i modstrid med hans tro på, at alle mennesker er berettigede til deres egne overbevisninger. Det oversættes til at betyde, at alle mennesker bør indrømmes retten til at vælge frit, så længe de er enige med ham. Iagttag en nidkær Vandmand forfægte sit yndlingsemne – hvadenten det er kvindefrigørelse, socialisme, fordelingen af velstand, økologi eller hvad det nu kan være. Hans kæphest drejer sig som regel om en eller anden gruppes fordel. Men hvis du tilfældigvis ikke er enig med ham, får du kort taletid. Ingen lighed til dig. Du er uenig og selvfølgelig findes der kun én sandhed, ikke? Ofte kan Vandmanden ikke se paradokset i sin adfærd. Indbegrebet af det findes i det Marx kaldte dialektisk materialisme. Eller måske i demokrati, et ideal, som manifesterede sig i større målestok samtidigt med opdagelsen af Vandmandens hersker, Uranus, hvilket fandt sted i perioden imellem den amerikanske og den franske revolution. Demokrati: Regering ved folket, af folket, for folket. Og hvis du ikke går ind for det, så skal du ved Gud tvinges til det. Den medfødte selvmodsigelse i alt dette undviger Vandmandens forstand. Den arbejder, for hvem revolutionen udkæmpes, tvinges ind i et adfærdsmønster og et liv, som ikke rummer en tøddel af frihed – til hverken at dyrke sine religiøse tilbøjeligheder, sin kreative foretagsomhed eller sin ytringsfrihed. Alligevel blev slaget udkæmpet for hans friheds skyld. Det er temmelig svært at lade være med at kommentere hykleriet i denne holdning.

Vandmandskyggens hykleri er ikke bevidst tilstræbt. Han ser det virkelig ikke, ved intet om det. Hvis han gjorde, ville han blive ynkeligt chokeret – da det ikke er hans hensigt at være uretfærdig. Man kunne sige, at denne mærkelige skyggeside opstår, fordi han er så fastlåst i sine forventninger til sig selv og til andre. Hans forsøg på at reformere den menneskelige natur er på mange måder en projektion af hans tro på, at han burde reformere sin egen. Men ofte erkender han ikke, at alle sådanne forsøg må begynde hjemme, ligesom klarheden.

En anden facet af dette er gør-som-du-prædiker-øvelsen. Vandmænd bruger den som regel ikke. Denne Vandmandtype ses tydeligst inden for de højtuddannedes erhverv. Han ved en hel del om de diagrammer, modeller, teknikker, mekanismer og adfærdsmønstre, som tilhører hans foretrukne forskningsemne: Mennesket. Men ofte kan han ikke lære at anvende dem på sine egne adfærdsmønstre. Da han så ofte ikke har nogen kontakt med sine følelser, sniger de sig ind på ham bagfra og får ham til at gøre ting, han ikke kan se eller forstå. Vrede, bitterhed, jalousi, længsel, behov, hjælpeløshed, angst – det almindelige register over menneskelige svagheder – er ofte ting, som han simpelthen ikke vil anerkende, fordi de gør ham nervøs. Han har dem, ligesom alle andre. Han ser dem bare ikke. Men på den anden side er det typisk for ethvert tegns skygge. Du ser ikke altid den skygge, du kaster bag dig, fordi lyset er foran dig og du er optaget af at se på lyset.

Ingen har noget vidnesudsagn om, hvad fru Lincoln mente om sin mand. Eller hvad fru Edison mente. Vi kan kun gætte. Men man kan se Vandmandens skygge en masse steder: Vandmandpolitikeren som drager i felttog for lighed samtidigt med, at han ignorerer sin familie og nægter dem enhver form for frihed; Vandmandpsykologen, som kender alle teorierne, men som ikke har udpeget sine egne følelsesmæssige behov; Vandmandlægen, som vier sin tid og energi til sine patienter, mens hans kære må søge behandling på en klinik... Listen er lang. Løsningen? Som alle tegnenes skyggeproblemer kræver dette opmærksomhed. Det betyder også, at for at idealer kan være noget værd, må de ikke alene modereres med medfølelse, men med realisme. Den menneskelige natur er bare ikke fuldkommen endnu – bestemt ikke fuldkommen nok til at opføre sig på den måde, som mange Vandmænd kræver. Total uselviskhed er ganske enkelt en umulighed. Ligesom de andre lufttegn glemmer Vandmanden ofte,

at selv om vores hoveder er i himlen, er vores fødder på jorden, og at vores kroppe har udviklet sig op gennem dyreriget. For Vandmænd er mennesket ikke en tosidig skabning; det er gudernes søn. Som Menande sagde, er intellektet i ethvert menneske Gud. Når Vandmanden forstår, at ethvert menneskes følelser og visioner og krop også er Gud, så kan han blive det, han virkelig er inderst inde: Seer og profet, racens tjener, bidragyder til menneskehedens velfærd i stort og småt.

♒ Vandmanden som elsker

Vi har allerede sagt en hel del om Vandmandens emotionelle dispositioner. Måske lidt repetition vil være på sin plads. Husk, hvad vi sagde om lufttegn generelt: De lever i ideernes verden og er tilbøjelige til at være bange for følelser. Dette er mere sandt for Vandmanden, end for de to andre lufttegn, fordi Vandmanden er et såkaldt fast tegn. Det betyder præcis, hvad det siger. Fasthed kan også oversættes til styrke, stædighed eller usmidighed afhængigt af, hvor ekstremt det er og hvorvidt denne fasthed er i overensstemmelse med dig eller ej.

Derfor er Vandmanden tilbøjelig til at fortrænge sine følelser. Han opfatter ofte sine følelser som svagheder, noget pinligt. Man kunne heraf udlede, at han ikke er verdens mest romantiske eller overstrømmende elsker. Han er ofte charmerende naiv i hjerteanliggender og udviser en indtagende kejtethed, som udgør et underligt kontrapunkt til hans sædvanligvis raffinerede ideer. På visse måder er det herligt, fordi han som regel ikke er i stand til at spille Don Juan, medmindre han virkelig mener det. Og så vil han sandsynligvis spille en Don Juan, som ikke ligefrem har verdensmandspræg. Vandmandens talenter er ikke kendte for at falde inden for området, bejlen og sværmeri.

Vi kan tælle følelsesmæssig og loyalitetsmæssig oprigtighed med blandt hans dyder. Da han generelt set er kejtet med hensyn til sine følelser, mener han som regel, hvad han siger, hvis han overhovedet nogen sinde fortæller dig, at han elsker dig. Vandmanden er også

sandhedsnarkoman. Det betyder på den ene side, at han ikke kan lide at lyve, så du kan for det meste stole på ham. På den anden side betyder det, at du bør være forsigtig med ikke at spørge efter disse små følelsesmæssige forsikringserklæringer, som elskere har behov for. I stedet for en kompliment eller en forsikring kan du risikere at få en udtalelse som: »Jo, for at være helt ærlig så elsker jeg dig faktisk ikke lige i dette øjeblik.« Jeg kendte engang en mandlig Vandmand, som følte sig forpligtet til på forskellige tidspunkter af dagen at annoncere, hvorvidt han elskede mig eller ikke elskede mig – ikke af nogen speciel grund, bortset fra at han følte, at jeg til hver en tid burde kende sandheden. Det kan virke temmelig nedslidende på ens ego, for at sige det mildt.

Vandmandens loyalitet udspringer også fra en tvedelt kilde. På den ene side er han sandsynligvis mere end noget andet tegn i stand til at holde et givet løfte. Så hvis han lover troskab og mener det, vil han meget sandsynligt være trofast – fordi han er loyal over for idealet. Og han besidder virkelig en masse selvdisciplin. På den anden side, udspringer hans loyalitet også fra den kendsgerning, at romantiske eskapader ikke rigtig er hans stil. Han er akavet og usikker på sig selv på dette område og finder det ofte mere afslappende og mindre besværligt at forblive loyal, fordi han kan fortsætte med det, han nyder mest – ting, der vedrører forstanden. Det er ikke sådan, at Vandmanden mangler lidenskab. Slet ikke. Men han er ikke særligt sanselig og bruger sjældent ret megen tid på sine erotiske fantasier, sådan som man ville forvente det af Tyren og Skorpionen og endda Fiskene. Han har travlt med at tænke på verden og på, hvad der kan gøres ved den.

For at skabe en balance, der er mere til hans fordel, er Vandmanden en virkelig interessant partner og han ved også mere end andre tegn om at være en god ven. Dette bør ikke undervurderes. Venskab betyder ofte mere for Vandmanden, end kærlighed; til dels fordi han ikke forstår kærlighed – den er for kompliceret og problematisk og han har problemer med at definere den – og til dels fordi venskabsidealer er nemmere at opretholde. Derfor kan Vandmanden, mand som kvinde, være en vidunderlig ven i alle dette ords betydninger. Han er loyal og retskaffen og i stand til at udvise megen selvopofrelse, han føler omsorg for andre mennesker, og så længe du ikke forventer af ham, at han tager del i dine emotionelle scener, er han en vidunderlig lytter og en omhyggelig, objektiv rådgiver. Ingen ven

kan være mere venlig eller tolerant eller forstående. I et ægteskab eller et kærlighedsforhold er denne evne til at indgå i et ubundet og kravløst venskab ofte en sand velsignelse. Det betyder, at du kan have dine egne ideer, tænke dine egne tanker, diskutere ting, have partnerskab og kammeratskab uden et virvar af rolleforventninger eller en masse følelsesmæssig besiddertrang. Selv om Vandmanden har lige så meget jalousi i sig, som alle andre har, er det kun sjældent, at han viser den. Han vil endda sjældent indrømme det. Han forekommer at være den mindst besiddende af alle elskere. Lad dog ikke dette narre dig. Men på den anden side griber det ikke forstyrrende ind. Hvis han tror på at lade sin partner have frihed, så vil han ved Gud sikre sig at han skænker den, selv hvis det ubevidst hakker hans indvolde i småstykker.

Hvis du leder efter meget føleri og sværmeri, så hold dig væk fra Vandmanden. Det er mere sandsynligt, at du vil få langtrukne politiske og ideologiske diskussioner og meget sjældent få hvisket søde ligegyldigheder. På den anden side, hvis du søger efter en ven som elsker, gør Vandmanden alle de andre tegn til skamme. Han har en ægte interesse i mennesker og en ægte interesse i dig. Forsøg bare ikke den tungt følelsesladede tilnærmelse. Og køb blomster til dig selv.

♒ Den mandlige Vandmand

Det synes, som om det maskulines psykologi udgør en meget fin kombination med Vandmanden med hensyn til at give udtryk for tegnets intellektuelle skråsikkerhed. Så indbegrebet af den mandlige Vandmand er tænkeren, drømmeren, filosoffen, videnskabsmanden. Også det problem, mænd generelt har i vores samfund med at konfrontere følelsesladede situationer, forstærkes for Vandmanden. Kvindelige Vandmænd er som regel i det mindste bevidste om deres følelser, selv om de ikke håndterer dem særligt godt. Men ingen har mindre kontakt med sine følelser, end den typiske mandlige Vandmand.

Derfor er den mandlige Vandmand ofte et af de mest irriterende mennesker, du nogen sinde vil møde, når det drejer sig om parfor-

hold. Først og fremmest er kulden i hans holdning irriterende – og bedragerisk. Husk, at dette tegn er meget stolt. Følelsesmæssig kontrol er meget vigtig for Vandmanden. Uanset hvor såret han måtte være, vil han sjældent tilstede dig den tilfredsstillelse, der ligger i at få kendskab hertil, medmindre han er på randen af et sammenbrud.

Et andet problem, han har, er, at han ofte opfatter følelser som et krav. Husk, at Vandmanden lægger megen vægt på frihedstanken. Dette føres ofte ud i fantastiske yderligheder i personlige relationer. Typisk for dette er den mandlige Vandmand, som nægter at fortælle dig på hvilken dag og hvilket klokkeslæt, du ser ham igen – fordi han ikke »tror på« tid. Eller den mandlige Vandmand, som »tror på« åbne parforhold og som fortæller dig, som sandt er (fordi han tror på sandhed og føler, at alt bør være åbent mellem jer), om de tre andre elskerinder, du må konkurrere med. Ikke fordi du har spurgt om det. Det er bare sådan, at han tror på sandhed og ikke forstår, hvorfor du bliver såret og laver en scene. Det er urimeligt og besidderisk og du bør ikke være så selvcentreret. Han vil sige til dig, at alle drager fordel af det. Bør vi ikke allesammen elske hinanden? Hvis du elsker ham, burde du også elske hans andre veninder, fordi de også elsker ham og han... Ja, du kender historien. Det kan få selv den mest tolerante elsker til at udvikle selvmordstanker.

Der findes også den type Vandmand, som simpelthen nægter at diskutere personlige følelser. Eller han fortæller dig, at du er meget »tung« at have med at gøre og for følelsesbetonet. Problemet er, at han ofte er groft hyklerisk vedrørende alt dette. Når rollerne er byttet om, er han i stand til at opføre sig lige så meget som Otello, som nogen Skorpion er. Men han vil ikke være så ærlig om det, fordi han vil inddrage ting som ærlighed og loyalitet og andre begreber, som forbander din opførsel uden at indrømme, at den egentlige rod til hans ophidselse er hans følelser, ikke hans principper.

Den eneste måde at håndtere denne type Vandmand på er at overgå ham i at være Vandmandagtig. Det betyder at udfordre hans overbevisninger, så han kan finde ud af, om han virkelig tror på dem eller ej. Det betyder selv at være lidt uforudsigelig eller at kræve din frihed til at opføre dig, som det passer dig. Husk, at dette er et fast tegn. Faste tegn er ikke gode til at tilpasse sig, de tilpasser sig ikke nemt andre mennesker. De har deres egen verden, deres egne værdinormer. De bryder sig ikke om at blive skubbet til. Dette reformationsinstinkt fungerer simpelthen ikke i Vandmanden, når du forsøger at reformere ham. Du bliver nødt til selv at være temmelig ubundet og til selv at have en kilde til kreativitet i dit liv, hvis du ønsker at få et forhold til en Vandmand til at fungere. Han er ikke indstillet på at lægge så meget i et parforhold på det følelsesmæssige område. Det må du simpelthen vænne dig til og lære at læse hans signaler, ikke hans ord. En stor del af tiden bør det, Vandmanden siger om sine følelser, ikke tages bogstaveligt. Du kan tage hans ord for det vedrørende hans ideologiske synspunkter eller hans specielle studieemner. Der er han temmelig pålidelig og ved som regel, hvad han gør. Om sine følelser ved han som regel kun meget lidt. Lær at bruge dine instinkter, og lær lidt telepati. Men forvent ikke en ærlig udtryksform, du vil få det, han kalder ærlighed, hvilket sædvanligvis intet har med ærlighed at gøre, fordi på dette område er han ikke ret ærlig over for sig selv.

På den anden side, forvent ret meget ubevidst følelsesmæssig afhængighed. Denne uafhængige ånd med forstanden oppe i skyerne og øjnene rettet mod fremtiden er mere følsom, end han nogen sinde vil blive klar over. Han er følelsesmæssig sårbar, temmelig barnlig, hvilket er grunden til at han gør sig så stor umage med at maskere sine følelser for enhver, inklusive sig selv. Han ville anse det for at være en svaghed. Hvis du har behov for åbenlyse demonstrationer af følelser, så undgå Vandmanden. Hvis du har selvtillid nok til at vide, at du er værd at elske og kan værdsætte det venskab, som denne mand tilbyder, så har du det godt. Og hvem ved? Du kan måske endda lave ham om, inden for rimelighedens grænser.

♒ Den kvindelige Vandmand

Der findes to typer kvindelige Vandmænd. De har alle de grundlæggende Vandmandegenskaber så som styrke, uafhængighed og original tænkning til fælles. Vores type forvandler tegnets enorme selvdisciplin og evne til at vie sig til noget, til at være noget strengt personligt. Den anden type går ud i verden for at prøve kræfter med samfundet. I begge tilfælde er dette ikke nogen hjælpeløs, føjelig

skabning. Hendes selvopofrelse er udelukkende selvmotiveret og skyldes hendes idealer, ikke dine ønsker.

Mange kvindelige Vandmænd finder, at hjemmets og familiens sfære er utilstrækkelig til at træne deres intellektuelle evner og tilfredsstille deres interesse i større grupper. Derfor finder man talrige kvindelige Vandmænd på det politiske område og inden for rådgivningssektoren, hvorved de kombinerer deres vidtrækkende ideer og deres omsorgsfuldhed over for andre med deres medfødte kvindelighed. Det typiske erhverv her er socialrådgiver eller psykolog. Også lærer og underviser. Husk, at det kan være Vandmanden på Ascendanten, vi taler om her. Men hvor som helst, man finder denne kvinde i erhvervslivet, vil hun være motiveret af sine idealer.

Som man måtte forvente, er Vandmanden ikke et tegn, som ligefrem bidrager til seksuelle rollespil i parforhold.

Mange kvindelige Vandmænd er faktisk stærkt engagerede i Kvindebevægelsen, for det er en naturlig ting for dette tegn. Dens logik og nødvendighed er indlysende for Vandmanden, hvor den muligvis ikke er det for de mere personorienterede tegn som Krebsen, Tyren og Jomfruen. Ganske mange kvindelige Vandmænd må nødvendigvis på et eller andet tidspunkt i deres liv blive engageret i en sag af en eller anden art, selv om den kun vedrører de tre familier på den gade, de bor på. Og denne måde at hellige sig en sag på bringer det bedste frem i tegnet.

Det er lidt mere vanskeligt på det emotionelle område. Kvindelige Vandmænd har somme tider lige så svært ved at udtrykke følelser som mandlige. Somme tider er det erkendt, men holdt tilbage – og man får en form for stivhed, usmidighed, stivnakket stolthed. Somme tider er følelserne fuldkommen ubevidste og i så fald ser man tilsynekomsten af kulde, fjernhed og reservation i de personlige relationer. »Bind mig ikke« syndromet er lige så typisk for den kvindelige Vandmand, som for den mandlige. På grund af uviljen imod rollespil ses ofte en stor rundhåndethed i den kvindelige Vandmands seksuelle adfærd. Disse kvinder er meget mere tilbøjelige til ærligt at erkende deres biseksualitet, deres behov for mere end et enkelt parforhold, deres behov for rent seksuelle affærer og eskapader uden for ægteskabet. Vandmanden er et maskulint tegn; det forenes med mere eller mindre ynde med den feminine psyke, enten i et rigtigt ægteskab, som frembringer den talentfulde tænker, som også har et hjerte, eller i en forbindelse, hvor man har kvinden, som grundlæggende er forlegen over sin egen kvindelighed. Dette kan ofte være et problem med den kvindelige Vandmand, eftersom »kvindelig« somme tider forekommer hende at betyde svaghed, sentimentalitet eller at være offer for maskulin dominans og undertrykkelse. Ikke et let tegn at bære på den rigtige måde for en kvinde. Med med lidt anstrengelse har du kvinden, som kan være både mand og kvinde, trofast over for sit eget kvindelige selv og alligevel med en stærk maskulin kvalitet, som tillader hende at engagere sig i sager, der rækker ud over hendes egen personlige tilfredsstillelse.

Af alt dette fremgår det klart, at Vandmanden ikke er den kvinde, du skal vælge, hvis du ønsker a) den hengivne og tavse medhjælper, som tilbeder dig og lytter ukritisk til alt, hvad du siger, eller b) husdyret, som kun interesserer sig for dig, dine måltider, dit arbejde, dine børn og din vask og strygning. På den anden side, for dem, som virkelig er i stand til at acceptere kvinder som mennesker, kan Vandmanden være en inspirerende partner og medhjælper og ven, såvel som en person i sig selv. Fra denne synsvinkel har Vandmandens Tidsalder en masse med Kvindebevægelsen at gøre – og intet tegn er nærmere til denne bevægelses forpost, end Vandmanden i både dens mere voldsomme og dens mere rimelige manifestationer. Og hvad som helst du måtte have at beklage dig over vedrørende den kvindelige Vandmand – hvadenten det er hendes usmidighed, hendes helligen sig sine principper, hendes stædighed, hendes ubundethed eller hendes nægten at betragte sin elskede som den næstsidste helt, så må du indrømme, at denne kvinde er interesseret og interessant. Mænd, som er bange for intelligente kvinder, bør holde sig væk.

Vandelementet

> En sentimental person tror, at ting vil vare ved. En romantisk person klamrer sig til håbet om, at det ikke vil.
>
> F. SCOTT FITZGERALD

Vand er, fortæller videnskaben os, det enkleste af elementerne: To brintatomer og et iltatom og straks har vi vand. Vand er også det mest formløse af elementerne: Temperaturen kan ændre dets beskaffenhed til is eller damp, genstande påfører det deres form. Størstedelen af den menneskelige krop – noget i retning af 85 procent – består af vand. Vand, livets kilde, findes overalt omkring os. Vand dækker to tredjedele af jordens overflade. Og fra vand begynder alt liv, fortæller Koranen os.

Astrologisk set er vandelementet det mest gådefulde af alle elementerne. Det er det mest »primitive« i og med, at det er fjernest fra det rationelle område, som vi har fornøjelsen at kalde den menneskelige tanke. Se på symbolikken for de tre vandtegn, Krebsen, Skorpionen og Fiskene. De er alle tre koldblodede skabninger i naturen, som på den udviklingsmæssige stige er meget langt fra de varmblodede pattedyrs rige, som har frembragt sin tvivlsomme frugt i form af mennesket. De bebor alle tre områder på jorden, hvor mennesket ikke kan leve: havets dyb, de nøgne kyster, ørkenen. Da vi undersøgte luftelementets symbolik, så vi, at der ikke var nogen dyreskikkelser blandt dem. Tvillingerne, Vægten, Vandbæreren. Et fravær af »dyr«. Når vi ser på vand, ser vi et fravær af »menneske«. Det betyder ikke, at vandtegnene er »koldblodede« i den betydning, vi i daglig tale mener det. Langtfra. Men det kan betyde – blandt andet – at strukturerne, teorierne og principperne i den opdelte, menneskelige tanke ikke er den måde, hvorpå disse mangetydige tegn fungerer. Vandtegnene bevæger sig ligesom deres naturområde: instinktivt, følende sig hjemme med det, som er irrationelt, uforklarligt og somme tider magisk. De motiveres alle af følelser – og følelser er ikke, som alle undtagen nogle få besættelsespræget fanatisk materialistiske videnskabsmænd vil indrømme, noget man kan måle med statistik, definere med hypoteser, rumme i rationelt forståelige love.

> Hvor findes virkeligheden? I den største
> fortryllelse, du nogen sinde har oplevet.

Disse ord er digteren Hugo von Hofmannsthals. De beskriver en af vandtegnenes grundlæggende holdninger til livet: Det, som føles, er virkeligt. Og fordi det, som føles, er noget skrækkeligt intimt og subjektivt, er det kun indlysende for den person, som oplever det. Vandtegn er aldrig særligt gode til at forklare sig over for andre mennesker. Generelt set prøver de ikke, men stoler på at deres sikre instinkter vil føre dem igennem indviklede situationer. De kan kun sjældent fortælle dig, »hvorfor« de har gjort noget, ud fra et rationelt synspunkt. Når vandpersonligheder bliver presset, vil de enten blive mutte og tavse eller begynde at give nogle meget halvbagte og vitterligt absurde rationelle forklaringer. Hjertets sprog lader sig ikke oversætte.

Det er morsomt at spekulere over ting som sprogets og den rationelle tankes udvikling. Vi i Vesten lægger stor vægt på intellektets processer. Vores arv stammer hovedsagelig fra oldtidens Grækenland med dets koncentration af filosofi og mening og balance og rationalitet. Det klassiske Grækenland, som udgør grundpillerne i vores moderne lov- og uddannelsessystemer, er et lufttegnsfænomen. Vi har glemt, at der findes andre sprog, andre kommunikationsformer. Berøring for eksempel. Følelser. Billeder og symboler. Farve og musik. Alle disse tilhører vandtegnenes område. Mange vandmennesker tænker ikke begrebsmæssigt, men forestiller sig tingene i billeder. Man kan se dem som børn udmærke sig inden for sprog, kunst, historie og have store vanskeligheder med at mestre algebra, logik, kemi og fysisk. Det er ikke, fordi de mangler intelligens. Det skyldes, at deres begavelse er mere talentfuld på andre områder. I dag anser vi det barn for »dygtigt«, som klarer sig godt i intelligensprøver. Men som en af mine vandtegnsvenner engang sagde, er intelligensprøver glimrende til bestemmelse af, hvor godt en person klarer en intelligensprøve. Intet mere.

For vandtegnene er følelser det vigtigste i verden og især følelsernes genstand – hvilket sædvanligvis er mennesker. Forhold til andre mennesker er livsvigtigt for vandtegnene. De frygter ensomhed og

isolation mere, end noget andet element. De har behov for konstant kontakt med andre mennesker, den konstante strøm af følelser, trygheden ved kærlighed og relationer. Et vandtegn, som har vendt sig ind i sig selv og trukket sig væk fra andre, er en bedrøvelig skabning. For mange vandtegn er andre mennesker det vigtigste i livet – deraf følger deres somme tider temmelig kvælende tendens til at leve igennem andre på bekostning af sig selv.

Lad os tage et typisk eksempel på denne tilbøjelighed til at leve igennem andre. Carl Jung bruger en interessant analogi i sit arbejde gående på, at et parforhold er en kombination af to faktorer: en beholder og en, der er indeholdt i beholderen. Forestil dig det på denne måde. Den ene person er som regel noget i retning af et større hus med mange rum, hvoraf de fleste er uudforskede. Den anden person minder om en lille, bekvem, selvstændig lejlighed i dette hus. Begge personer er for en tid tilfredse med at blive i den lille lejligheds varme. Den er tryg. Den er hyggelig, den fremmede verden udenfor kan ikke trænge ind. Den er tryg og uforanderlig. Man kender dens grænser.

Men den person, som befinder sig i beholderen, bliver klar over, at huset i virkeligheden er meget større, end nogen troede. Han – eller hun – begynder at blive rastløs. Hvad findes der i alle disse uudforskede rum? Hvordan er verden udenfor? Den er givetvis ukendt og sandsynligvis utryg. Men netop derfor er den fascinerende. Derfor begynder beholderen at blive nervøs og til sidst rejser han sig og beslutter sig til, udstyret med en lommelygte og et reb, at udforske kælderen. Den indeholdte person går i panik. Kommer han tilbage? Vil han ryste deres verdens fred og tryghed? Hvad vil der ske?

Den indeholdte person i et parforhold er sædvanligvis et vandtegn. I deres egen verden kan de skabe alting; for forestillingsevne er som regel en af dette elements største talenter. Vandmennesker har en vidunderlig forestillingsevne. De er også følsomme, har en fin opfattelsesevne og er dybsindige. Det er sjældent, at man møder en person med en stærk betoning på vand i sit horoskop, som er fladpandet og overfladisk. Men de er bange for alt, som vil kunne forstyrre redens fred.

Det er ikke, fordi vandmennesker aldrig forandrer sig. De forandrer sig hele tiden – med en hurtighed, som især er foruroligende for lufttegnene. Men det er deres følelser, som skifter og forandrer sig. Den ene dag er de oppe, den næste nede. De fleste vandtegnsmennesker lider af humørsvingninger. Humørsyge er noget, vi er tilbøjelige til at betragte som neurotisk. Det er igen vores lufttegnsuddannelse, som etablerer normer for konsekvent adfærd. I virkeligheden er den følelsesmæssige natur i enhver person ikke konsekvent.

Følelser er som vand. Det flyder og forandrer sig og antager ny form afhængigt af, hvad det møder. Og vandtegn, i det mindste dem, som er modige nok til at udtrykke deres virkelige selv over for andre, har ikke nogen konsekvent sindsstemning. Det bekymrer dem aldrig. De er vant til det; og op- og nedture er ikke skræmmende. Det er vrede eller angst, kærlighed eller had heller ikke. Men disse ting virker foruroligende på de mere rationelle typer, som ikke kan klare deres egne skiftende følelser.

Vand er også et utroligt fintfølende element. Ingenting er blot sort eller hvidt for vandtegnene. Hvis du ser en typisk cowboyfilm, som er et årti gammel, så kan du se den form for værdinormer, som lufttegn skaber: Der er gode drenge og slemme drenge. For vandtegnene er tingene ikke så enkle. Gode drenge har ofte et hemmeligt, ondt præg og slemme drenge er i stand til at udføre ædle gerninger. For vand er mennesker sammensatte og må tages, som de er; ikke som man ideelt set ville kunne lide eller synes, at de burde være. Det er på denne måde, at vandtegnene er de mest realistiske af alle tegn – det vil sige med hensyn til den menneskelige natur. De gør muligvis ikke et stort nummer ud af det. Men de ved besked. Intet menneske er kun en enkelt ting.

Der er af denne grund en slags relativ egenskab ved vandtegnenes værdiopfattelse. De kan have stærke sympatier og antipatier – og det er et af deres typiske kendetegn. Vandtegn er tilbøjelige til at reagere øjeblikkeligt på andre mennesker. Ja, jeg kan godt lide ham. Nej, jeg kan ikke. Ofte kan de ikke forklare hvorfor. Her følger en typisk dialog mellem luft og vand:

LUFT: Nå, hvad synes du om min bror?

VAND: Jeg kan ikke lide ham.

LUFT: Ikke lide ham? Jamen, han er min bror. Hvorfor ikke?

VAND: Det ved jeg ikke. Jeg kan bare ikke lide ham. Jeg ville foretrække ikke at se ret meget til ham. Der er bare noget ved ham.

LUFT: Hvad mener du »Noget ved ham«? Hvad er det for noget at sige? Du må da have en grund. Altså, han er virkelig en fin fyr. Han har altid hjulpet mig, når jeg har været i vanskeligheder. Han giver en masse penge til velgørenhed og stemmer på Socialdemokratiet.

Han er god ved sine børn og trofast over for sin kone. Hvordan kan du lade være med at kunne lide ham?

VAND: Jeg kan simpelthen bare ikke lide ham, ok? Jeg er ligeglad med, hvad han gør eller ikke gør. Det gør mig ondt, at han er din bror. Jeg synes ikke, han er særlig ærlig. Måske er det hans sko. Jeg ved det ikke.

LUFT: Sikken en dum, irrationel ting at sige.

Dum og irrationel. Det er i almindelighed den holdning, mere rationelle mennesker udtrykker, når vandtegnene afsiger deres umiddelbare, følelsesmæssige domme. Men vand er demokratisk nok til at vide, at hans egen reaktion ikke er almengyldig. De fleste vandtegn vil ikke sige: »Han er et ondt menneske.« De vil indrømme den kendsgerning, at det er deres egne følelser. Det er bare: »Jeg kan ikke lide ham.« Og sådan er det.

Følelser har imidlertid deres egen logik. Og vandtegnenes værdiopfattelser er akkurat lige så sammensatte, lige så forfinede, lige så omhyggeligt opbyggede af associationer og nuancer, som lufttegnenes teorier og idealer. Der er bare det ved det, at processen ikke finder sted i deres hoveder. Den finder, populært sagt, sted i deres tarme. Vandpersonen er som regel ikke bevidst om processen. Hele den indviklede mekanisme, som består i at etablere et sæt værdinormer og i at måle noget i forhold til disse værdinormer forløber et eller andet sted i psykens dybder. De ved ikke hvorfor. De føler bare det ene eller det andet. Behageligt eller ubehageligt, smukt eller grimt, bekvemt eller ubekvemt: Det er ligesom resultatet, der dukker op i det lille vindue på computeren. Beregningen er sket indvendigt, igennem processer, som trodser intellektet. Det irriterende ved det er, at de sædvanligvis har ret i deres vurderinger.

En anden facet af denne besynderlige evne til at »snuse sig til« den følelsesmæssige kvalitet i en person eller en situation er noget, vi kalder smag. Smag er noget, der er meget vanskeligt at definere. Det står i forbindelse med alle mulige ting såsom æstetik og kunst og skønhed. Disse »ting« er så håbløst relative, at du kan rende ind i et rigtig godt, flammende skænderi om det til hver en tid. Smag er en dybt personlig sag. Men god smag synes at være noget, som vandtegnene besidder i overmål. Kendskab til de æstetiske teorier har de måske ikke. Men kendskab til de æstetiske teorier frembringer ofte en uhyrlig smag.

Jeg overværede engang et foredrag med lysbilleder om de værker, som var frembragt af en bestemt kunstskole. Der blev vist »moderne« produkter af en bestemt klasse sammen med begrundelserne for hvert enkelt kunstværk. Disse kunstværker var – ud fra kunstnernes definition – primært kommentarer til sociale og politiske temaer. De kom med stærke og vigtige erklæringer vedrørende affolkningen af bysamfundene, undertrykkelsen af arbejderklassen og andre ideologiske holdninger. Værre, de var smagløse. Der udspandt sig en voldsom debat blandt publikum efter lysbilledfremvisningen. Adskillige mennesker protesterede ved at hævde, at disse lysbilleder måske var gyldige og vigtige socialpolitiske udsagn; men at definere dem som kunst var farligt. Det kunne de være eller ikke være afhængigt af, hvem der så på dem. Fire af personerne blandt tilhørerne gav særligt højrøstet udtryk for deres afsky. Jeg spurgte dem senere om deres fødselstegn. De var alle vandtegn. Kunstværkerne havde fornærmet deres smag. De kunne acceptere dem på planet af politiske og sociale erklæringer. Men de var grimme, de var en fornærmelse mod øjet. Her ser vi den subjektive dom: Jeg kan ikke lide det, det behager mig ikke. Det er en forenklet, men god illustration af forskellen.

Vand og luft ser meget forskellige virkeligheder og vurderer tingene meget forskelligt. For lufttegnene betyder ideen alt. Følelserne må underlægges ideens dominans. For vandtegnene betyder følelserne alt og ideerne må bøje sig for følelserne. Luft er af denne grund tilbøjelig til at være mere frisindet i sin politik – til tider overdrevet meget. »Menneskeheden« er altid en vigtig sag for lufttegnene. Vand er tilbøjeligt til at være mere konservativ i sin politik – til tider overdrevet meget. »Menneskeheden« er ikke et relevant begreb for vandtegnene. Den betyder ikke noget. Fru Jensen som bor på den anden side af gaden og er firs år gammel og som ikke kan betale sine brændselsregninger, fordi hendes pension er for lille – ja, det er en realitet, under forudsætning af, at du kender fru Jensen. En enkelt fru Jensen er nok til at påvirke et vandtegns politiske synspunkter.

Du kan diskutere i evigheder med disse to. De har begge ret; de ser hver sin side af en mønt. Vand ser det, som er her og nu, realiteten i smerten, lidelsen, ensomheden, andre menneskers drømme og behov. Luft ser det, som burde være, som skulle være, som fra et idealistisk synspunkt kunne være. Da vandtegnene ikke har særlig nemt ved at fatte vidtgående principper, kan de ofte blive småfanatiske. Sjældent i voldsom grad, fordi de ikke interesserer sig for det store overblik. Men hvis en enkelt sort eller en enkelt jøde eller en enkelt

araber fornærmer et vandtegn, vil han ofte udvikle en fordom imod hele den pågældende race eller nationalitet. Hvorfor? Fordi han personligt har haft en dårlig oplevelse.

Vandtegnene kender som regel den mørkere side af den menneskelige natur temmelig godt. Da de fra naturens hånd er medfølende, betror andre mennesker sig til dem og de får således kendskab til en masse hemmeligheder. De er også yderst følsomme over for alle de følelsesmæssige understrømme i et andet menneske, uanset om der er sat ord på eller ej. De har en mærkelig evne til at føle, hvad en anden føler og uden vanskelighed gå ind i hans følelsesmæssige tilstand. Af denne grund bliver mange vandtegn vidunderlige præster, læger, rådgivere og lærere. Vandtegnenes blide, forsigtige berøring stikker eller presser aldrig. Den viser blot indlevelse og forståelse. Og det åbner hjerter. Problemet er bare, at der bliver nødt til at finde en direkte, personlig kontakt sted. At diskutere menneskelig lidelse på et abstrakt plan har ingen mening for vand. Vis ham et individ, som har problemer, så vil han reagere.

Med alle disse dyder kunne man forvente nogle temmelig store laster. De kan formuleres i et enkelt, simpelt ord: Fornuft. Vandtegn har problemer med at tænke fornuftigt. Jeg gentager, at dette intet har med intelligens at gøre. Intelligens er noget, som fungerer på mange forskellige måder. Man kan for eksempel møde en person, som er en strålende matematiker og som er fuldkommen uvidende med hensyn til andre mennesker. Eller man kan møde en, som besidder en vidunderlig indsigt i mennesker, men som ikke kan bidrage til at redde sit eget liv. Der findes alle mulige former for intelligens. Den ene er sandsynligvis ikke bedre, end den anden. For vandtegnenes vedkommende ligger intelligensen i hjertet. De er intelligente vedrørende mennesker, hvad de har behov for, hvad de føler; men vand er ikke et særlig objektivt element. Det er svært at se ud over havemuren.

Som følge heraf er vandprægede personer ofte ufornuftige. Ofte er de også uretfærdige, hvad der kan gøre lufttegnene rasende. De vil ganske hæmningsløst sætte en norm for sig selv og en anden for andre. Og du kan ikke diskutere det med dem, for de kan ikke diskutere. Hvis de prøver, vil du opleve den mest forbløffende strøm af andenhåndsmeninger, surrogatideer, »de siger« og »enhver ved«, tredjehåndscitater fra ulæste aviser og en masse fuldstændigt uansvarlige erklæringer, som måske har rod i virkeligheden, måske ikke.

Vand er med andre ord i stand til at bøje sandheden, for da »sandhed« er noget abstrakt, kendes den kun af luftelementet. For vandtegnene findes der en masse sandheder, afhængigt af hvilken side af æblet, du bider i.

Nogle vandtegn er charmerende barnlige med hensyn til de abstrakte ideers verden. Dette er den »hjælpeløs kvinde« type af begge køn, som ikke ved »noget om alt dette her politiske stof«, fordi det simpelthen bare er så forfærdelig kompliceret og kedeligt. Disse mennesker – og det bør understreges, at de ikke kun er kvinder, eftersom jeg også har hørt det fra flere vandtegnmænd under forklædningen: »Jeg er kun en simpel arbejdsmand, som arbejder for at tjene til livets opretholdelse« – nægter at anerkende, at »samfundet« ikke er en eller anden abstrakt ting, som banker på døren, når tiden er inde til at betale skat, men en sammensmeltning af individer. Sagt med ét ord kan vand være temmelig uansvarlig på et bredt socialt plan. Jeg har hørt en historie om en vandtegnskvinde, som blev ven med en IRA-terrorist, som var eftersøgt af politiet. Hun kendte ikke noget til hans udenomsaktiviteter i begyndelsen. Da hun opdagede dem, gjorde hun overhovedet ikke noget ved det til trods for en vag og urolig følelse af, at han var den, som var ansvarlig for tolv personers død. Da hun blev spurgt om hvorfor, svarede hun: »Jamen, han er sådan en rar mand. Han har altid været sød over for mig. Hvis det andet er sandt, så kommer det ikke mig ved, vel?« Charmerende. Men det giver stof til eftertanke.

I stedet for rationel tænkning får du meninger. I stedet for objektiv samtale får du sladder. I stedet for uinteresseret observation får du blind tilbedelse. Dette er den grimme side af vandtegnene. Den følges side om side med medfølelsen, blidheden, visdommen, forståelsen. Men som ethvert vandtegn kan fortælle dig, er ingen kun en enkelt ting.

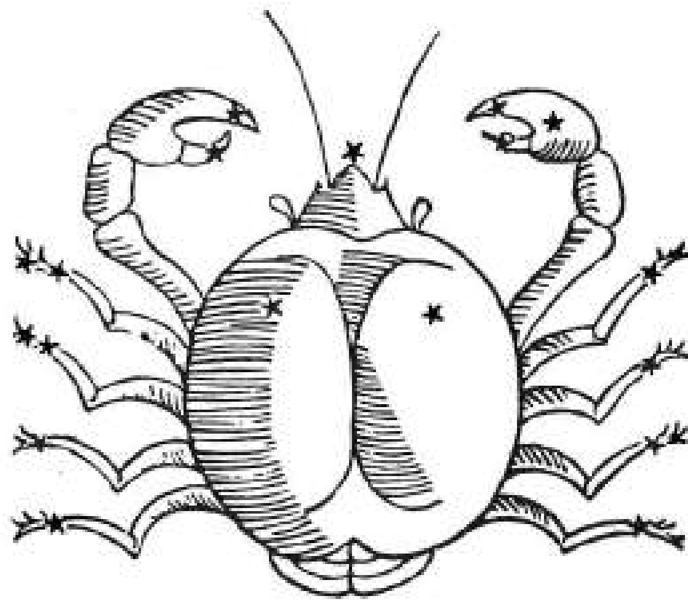
Vands største problem i parforhold er, at han ofte ikke kan se andet end parforholdet. Det kan oversættes til enten kvælende ensomhed eller omklamringstilbøjelighed eller besiddertrang. Nuvel, det afhænger tydeligvis af din smag. Vandtegnenes konstante opmærksomhed på deres kære er en gave, som ikke skal undervurderes. Mange lufttegn, som er frosne i deres egen følelsesmæssige natur, misfortolker denne ømhed og omsorg som vammel besiddertrang – ikke fordi det virkelig er det; men fordi de ikke kan svare igen eller modtage gaven på en yndefuld måde. Men sandheden i det er, at

somme tider er vand lidt vammelt. Når den man elsker er det mest vigtige i ens liv, kan det være lidt svært for den elskede – for det første fordi han aldrig kan slippe væk fra dig og for det andet fordi du har gjort ham ansvarlig for din lykke. Det er en temmelig stor belastning. Vandtegnsforælderen, som hader at se sit barn blive voksen, er typisk. Når de er spædbørn, har de behov for denne kærlighed og opmærksomhed. Og vandtegn har behov for, at man har behov for dem. Det er et grundlæggende karaktertræk i deres natur. Det bedste i dem fremkaldes af en andens behov. De er bogstaveligt talt i stand til at ofre deres liv for en person, de elsker. Luft vil ofre sig for et ideal; vand for en elsket person. Men når barnet bliver voksen, ønsker han at trække frisk luft, at fjerne sig ind i sin egen verden. Det er ofte på det tidspunkt, at vandtegnet bliver bange og begynder at klynge sig til barnet. Hvad, vil du lade mig være alene tilbage? Efter alt, hvad jeg har gjort for dig? De tunge forpligtelser, de lægger på deres kære, kan være dødbringende. Hvis du ofrer dit liv for nogen, så vil han føle sig temmelig skyldig over det. Ni ud af ti gange vil han betale dig tilbage med vrede, fordi ingen bryder sig om at føle sig så skyldig. Det er vigtigt for vandtegnene at lære at give slip en gang imellem. Og, hvad der er endnu mere vigtigt, selv at tage for at skabe balance. Hvis du altid er giveren, er det et temmelig skævt arrangement. Den anden person får aldrig en chance for at give sig selv og efter et stykke tid vil han begynde ikke at kunne lide sig selv for at være så selvisk.

Selv om vandtegnet altid vil være der for at hjælpe, hvis du har behov for det, føler han sig somme tider forkastet, hvis du ikke har brug for ham. Det er en fortvivlet og vanskelig situation. Det at føle, at der er brug for ham, er det, der får hans hjerteblod til at strømme. Hvad kan han gøre? Han vil måske selv gå ud af parforholdet på grund af den »kulde«, som han bliver behandlet med. Så er det i armene på en anden elsker – kun for med bedrøvelse at finde ud af, at den nye elsker har det samme ansigt, som den gamle. Vandtegn er tilbøjelige til at blive fascinerede og tiltrukkede, såvel som irriterede, af lufttegnene. Vand beundrer lufts ubundethed, hans kølighed, hans kultiverede optræden, hans fjernhed, hans reservation. Mange vandmennesker har en fantasiforestilling om, at denne kølige, ubundne, luftprægede partner i det skjulte er et følelsesmæssigt barn, som virkelig blot behøver en masse kærlighed. Sandt nok. Men

det kan være temmelig fornærmende, hvis du er tredive eller fyrre og din partner stadigvæk opfører sig som en mor for dig.

Uden vand ville der ikke findes nogen menneskelige relationer, ingen hengivenhed, ingen kærlighed. Men med for meget vand drukner vi. Måske kunne vi have brug for at drukne bare lidt på dette tidspunkt i historien, eftersom vi er blevet påvirkede til at føle os så skamfulde over vores behov og følelser, at vi føler os skyldige, hvis blot vi er inkonsekvente. Måske har enhver behov for lidt af »det smås kunst«. Og derfor har vandtegnene et vigtigt budskab til os. En hjerne uden hjerte enten ruster ind i en solid lammelse eller ødelægger verden, ligesom tinmanden i »Troldmanden fra Oz«.

Krebsen

»Smid ikke den der gamle plasticflaske ud«, sagde en Krebseven engang til mig. »Det kunne være, den kunne bruges til noget en skønne dag.« Dette lille råd er et eksempel på, hvordan Krebs er (en miniaturekopi af en meget større virkelighed). Hvadenten det er en gammel plasticflaske, en gammel elsker, et gammelt hus, en gammel tro, en gammel stump snor, et gammelt minde... Hold fast på det, siger Krebsen. Man ved aldrig, hvornår man kunne få brug for det igen. Ikke fordi Krebsen er et specielt »praktisk« tegn på den måde, som vi har mødt praktisk snilde hos jordelementet. Krebs har alt for megen fantasi, er for fordybet i en verden af drømme og længsler og fine følelsesmæssige strømninger til at behandle alting ud fra, hvad det i bogstaveligste forstand er værd. Men en af de stærkeste drifter i dette vandtegn er trangen til tryghed. Til hvad der er kendt og bekendt, beroligende og sikkert. Det er en emotionel motivation, ikke en praktisk. Jeg kendte engang en Krebsemand, som holdt en gammel skotøjsæske låset nede i en skrivebordsskuffe. I den fandtes det mest bizarre udvalg af ting samlet sammen, som jeg nogen sinde har set: gammelt tyggegummipapir (heldigvis manglede tyggegummiet), stumper af snor, gamle fotografier, kniplingsstumper, møtrikker og

skruer og brugte, bøjede søm, dele af tidsskriftsartikler, en tørret blomst af ukendt oprindelse og hvad der var mest vanskeligt at tro, et gammelt (og brugt) kondom. På dette tidspunkt gad jeg, da jeg havde kendskab til astrologi, ikke engang spørge om hvorfor, jeg kendte svaret.

Dette temmelig ekstreme eksempel på Krebsens forkærlighed for at gemme ting er lidt sygeligt. Men du kan være sikker på, at enhver Krebs har en symbolsk skotøjsæske et eller andet sted, hvor ting fra fortiden gemmer sig. Bag Krebsens besynderlige og ofte foruroligende forkærlighed for ikke at give slip – på noget som helst – ligger et af de mest følsomme og sårbare af alle dyrekredsens tegn. Krebsen styres af Månen, og Månens faser, som konstant skifter og forandrer sig, er et passende billede på den konstante ebbe og flod i sindsstemninger, ønsker, følelser, frygt og intuition, som skyller igennem dette tilsyneladende solide og konservative temperament. Ja, konservative. Tænk på, hvad ordet betyder. Krebsen ved alt om konservering. Spild ikke. Kræv ikke. Med hele en skottes (Skotland siges faktisk at være styret af Krebsen) snedighed nærer og beskytter Krebsepersonen omhyggeligt disse sarte følelser bag en strittende, befæstet mur af souvenirer, huskesedler, aktiebeviser, forsikringspolicer, gamle fotografier, familiestøtte, tradition og en kraftig tendens til at bevare status quo. Det vil sige så længe status quo beskytter »mig og mine«.

Traditionelt er Krebsen familiens tegn. Det betyder ikke nødvendigvis, at enhver Krebs ønsker eller bør have en familie i den konventionelle forstand. Masser af Krebs er i modstrid med den populære opfattelse ikke huslige. De behøver ikke at have blodbånd. Men følelsen af sammenhæng med fortiden er skrækkeligt vigtig for Krebsen. Fortiden er ofte mere virkelig for Krebsen, end nutiden, fordi den er kendt og derfor tryg. Krebsens rødder stikker dybt ned i jorden. Hvor der er en fortid, kan der være en tryg fremtid. Med sine rødder dybt i jorden kan Krebsen hengive sig til sin kærlighed til udforskning, sit flakkende instinkt, sin omskiftelighed. Han ved, at der er noget at komme tilbage til. Krebsen kan være noget majestætisk i sin opførsel. Han er bevidst om, at han stammer fra noget, og også om sit ansvar for at frembringe efterkommere. Kærlighed til historie, som er typisk for dette tegn, er en del af behovet for sammenhæng. En Krebs, som er afskåret fra sine rødder, er en trist skabning – indtil han lærer at sætte nye rødder, enten en ny familie eller en vennegruppe eller et arbejdsprojekt. Et eller andet. Uden disse ting træk-

ker Krebsen sig stadigt tættere ind i sin skal, indtil han er helt spærret inde af sin frygt for fremtiden og sin skræk for det ukendte.

Krebsen er et instinktivt dyr at iagttage, hvis du vil lære noget om Krebsen. For det første bevæger den sig aldrig direkte hen til noget, den ønsker. Den går altid først rundt om det for at få det til at se ud, som om den egentlig er på vej i en helt anden retning. »Hva'beha'r, mig? Interesseret i det der? Vær nu ikke dum. Det var det sidste, jeg kunne drømme om.« Men når den griber efter belønningen og disse klosakse lukker sig, er du praktisk taget nødt til at slå den ihjel for at få den til at give slip. Den vil ikke slås; krebs er ikke aggressive dyr. Den finder sig i at blive dunket, skubbet og puffet, enhver form for behandling, du kan give den. Den hænger simpelthen fast, indtil du bliver træt og går din vej.

Iagttag en Krebsekvinde under et selskab, når hun får øje på en mand, hun føler sig tiltrukket af. Gå direkte til sagen og begynde en samtale? Aldrig. Hun vil bevæge sig rundt i rummet og omhyggeligt ignorere det ønskede objekt. Hun vil sludre begavet med enhver inden for rækkevidde. Hun vil på en eller anden måde finde på en grund til at slutte sig til en gruppe i nærheden. Det vil måske lykkes hende at spilde sin drink en tomme fra hans buksseben og sandsynligvis ikke engang være bevidst beregnende i, hvad hun gør. Krebsen er et instinktivt tegn, kan ikke lide at analysere sine egne motiver. Men direkte at tage initiativet? Aldrig. Det ville udsætte hende for at blive afvist, ydmyget eller at se latterlig ud. Hvis du virkelig ønsker at se en Krebs blive skrækslagen, så udsæt ham for disse ting: afvisning, ydmygelse eller tab af ansigt. Krebsen er så følsom, så sårbar over for andres meninger om ham, så lammet af offentligt omdømme, at han kun sjældent vil bringe sig selv i en udsat position, hvis han overhovedet kan undgå det. Som følge heraf fejltolkes han ofte som kølig. Krebsen er ikke kølig; men han er umådelig selvbeskyttende. Det er aldrig Krebsen, som bliver fuld med lampeskærmen på hovedet og dermed udstiller sig selv. Det vil sige, medmindre han stoler absolut på enhver, der er til stede. I så fald kan alt ske.

Det er blevet sagt, at Krebs er manipulerende. Det er fuldstændig rigtigt. Men lad os udforske dette manipulerende karaktertræk nærmere. Det har nogle ret sammensatte kilder. Krebsen er et vandtegn. Hans store talent er hans evne til at arbejde med følelser på en raffineret måde – hans egne følelser eller andres. Han planlægger det ikke som en strategi, sådan som et lufttegn ville gøre. Han opererer

med en vidunderlig, instinktiv ynde, som tilpasser sig den øjeblikkelige situation. I stedet for at arbejde aggressivt og åbenlyst på at nå et mål – husk denne frygt for afvisning og ydmygelse – vil han hellere bearbejde atmosfæren og andre menneskers følelser for at styre dem ind på sine mål. Uanset, hvad man måtte mene om Præsident Jimmy Carters politiske eller religiøse sympatier, må man indrømme, at han er en god forhandlingsleder. Han er Krebs. Hans evne til at arbejde for at udglatte skænderier og bringe folk til enighed er et vidunderligt talent, når man har med børn at gøre. Krebs vil aldrig være brutale over for børn eller anvende »tung autoritet« uden grund. Den tilnærmelse, som går på »gør det, fordi jeg siger det«, er ikke et af Krebsens værktøjer, sådan som det er det for Skorpionen, Vædderen eller Løven. Krebsen vejleder blidt, således at du halvdelen af tiden tror, at ideen kom fra dig. Evnen til at arbejde med dybereliggende, finere følelser er en af Krebsens væsentligste egenskaber.

Dette er, ligesom ethvert andet talent i den menneskelige natur, tveægget. Den grimme side viser sig, når Krebsen anvender det blide pres, der ligger i følelsesmæssig afpresning, for at få dig til at gøre tingene på sin måde. De fleste mennesker i vores kultur er skrækkeligt sårbare over for skyld. Det er nedfældet i vores judæisk-kristne arv. At være selvisk er en synd, som er næsten lige så slem som arvesynden. Og Krebsen er en tidligere mester i kunsten at stimulere skyldfølelse. En utryg Krebs, som meget gerne vil holde fast i en person eller situation, som giver ham tryghed, vil ofte bruge dette dødbringende redskab for at få sin vilje. Vi kunne kalde denne rolle for »Martyren«. Det ligner noget i retning af følgende:

PUBERTETSDRENG TIL KREBSEMODER: Jo, Mor, nu har jeg endelig besluttet, hvad jeg vil lave til næste år. Jeg vil rejse til udlandet, tage til Paris og studere sprog på Sorbonne.

KREBSEMODER: (Efter nogen tavshed, hvori hun fordøjer, a) at hendes barn »forlader hende«, b) hvad hun kan gøre for at stoppe ham) Paris? Ja, jeg formoder, Paris er et dejligt sted. Jeg har aldrig selv været i Paris. Jeg har aldrig haft tid eller penge til det. (Et bedrøvet, martyragtigt udtryk går over hendes ansigt. Alle verdens lidelser hviler på hende.) Det vil blive skønt for dig. Jeg ville ønske, jeg kunne have taget til Paris i din alder. Men jeg skulle jo både passe børn og gå på arbejde på én gang. Og din far tjente aldrig ret mange penge og ville aldrig tage mig med nogen steder hen. Jeg sled mine

fingre ned til knoglerne for at sørge for jer børn og passe hjemmet. Og så kom krigen og alt det. Jeg ville have elsket at komme til Paris.

BARN: (Begynder at føle sig svagt skyldig over at være lykkelig og over at have en fremtid for sig, omend usikker på hvorfor egentlig) Når jeg har fået indrettet mig dernede, så kan du komme og besøge mig.

KREBSEMODER: Besøge Paris? Åh nej, det kunne jeg ikke. Jeg har ikke noget at tage på og jeg er så træt for tiden, jeg må jo holde huset i orden og vaske og stryge tøjet... Men selvfølgelig, hvis du ventede et år, ville Julie være gammel nok til at tage et job... Men du skal selvfølgelig af sted til næste år. Det ville nu alligevel have været dejligt. Men jeg bliver her og passer din far. (Langt suk, kendt som Krebsesukket). Her vil blive skrækkeligt ensomt. Men jeg formoder, at livet kun handler om at ofre sig, ikke? Hvis man virkelig elsker, så må man ofre sig.

BARN: (Føler sig endnu mere skyldig) Vil du ikke have at jeg rejser?

KREBSEMODER: (Ivrigt protesterende) Selvfølgelig vil jeg det. Hvordan kan du spørge om sådan noget? Jeg synes, det er vidunderligt, at I unge kan få frihed og penge til at gøre, hvad I har lyst til. Sådan var det ikke, da jeg var ung og ens forældre kom i første række... Jeg formoder, at folk bare er mere selviske nu om dage... Jeg tænkte bare på disse ensomme aftener herhjemme, du ved, nu om dage er der altid telefon til dig, alle mine venner er flyttet ud af byen og jeg har aldrig tid til at besøge dem, da jeg har så travlt med at gøre rent og købe ind...

Det skulle ikke være nødvendigt at fortælle, at enden på historien ikke blev en tur til Paris. Ikke næste år og heller ikke året efter. Hvis man endnu en gang kommer på tværs af denne Krebsetype, vil hun ikke tøve med at udvikle et dårligt hjerte, migræne eller den fra gammel tid ærede frase: »Ønsker du at slå mig ihjel?« Der var engang, hvor dette også var kendt som »Jødemodersyndromet«. De kvikke hoveder vil have bemærket, at man ikke behøver hverken at være jøde eller moder for spille dette spil. Ægtemænd spiller det, børn spiller det, hustruer spiller det, venner og veninder spiller det, selv arbejdstagere spiller det. Når Krebs trues af isolation eller tabet af deres kære – gennem uafhængighed, afstand eller enhver anden ting – vil de ofte ty til martyren. Ikke nogen smuk mekanisme.

Sagen er, at Krebs virkelig har brug for at være ønsket. Og at elske

og nære og skatte. Og at spille moderrollen i en eller anden form. (Det gælder også mandlige Krebs.) Det vigtige er at finde barnet på andre planer end det rent biologiske. Når først børnene er blevet voksne, har Krebsen brug for andre udtryksformer, fortrinsvis nogle kreative. Dette uudgrundelige og forfinede tegns følsomhed, blidhed og forsigtige berøring kan være lige så nyttigt og produktivt, når det placeres i et projekt, en forretning, et hjem, et kunstværk, et digt, et dyr, en have. Hvis det hele øses ud over den elskede person, vil det være temmelig naturligt for den pågældende enten at gøre oprør eller at vende sig ind i sig selv i sydende irritation uden helt at forstå hvorfor. Krebsen betaler en tragisk pris for sin følelsesmæssige afpresning: Til sidst at opnå den elskedes fjendskab. Vi bør lægge mærke til to ting til vedrørende krebsen for at gøre vores indledende skildring af Krebsen komplet. Krebsen udvikler sig på en cyklisk måde. Det gælder også Krebsemennesker. Jeg havde engang et par eremitkrebs som kæledyr. Disse skabninger er særligt interessante, fordi de i stedet for at have deres egne hårde skaller bærer skaller fra døde bløddyr og camouflerer dem. Der findes en slags krebs, hvis skal er vraget af andre, såvel som en slags, som selv skaber den. Når en eremitkrebs vokser fra sin skal – hvad den uundgåeligt gør – må den finde en større og foretage skiftet i fuldkommen sikkerhed. Inde under skallen er krebsen en forsvarløs og aldeles sårbar skabning. Der er en periode, hvor krebs må skjule sig i sandet, mens den nye skal hærdner. De må holde sig skjult, da de ellers bliver en færdigret for den nærmeste måge, uden at den så meget som beder pænt om forlov. Krebsemennesker gennemgår også disse cykler, hvor de må trække sig tilbage efter et skifte og en periode med ny vækst. Overrasker du dem eller trænger dig ind på dem, når de gennemgår deres stille, private stunder, kan du risikere at skade dem uigenkaldeligt. Hvis man beskadiger dem i barndommen, vil de trække sig ind i en alt for lille skal, nogen gange for aldrig at komme ud igen. Det tager lang tid for Krebsen at glemme det, når den en gang er blevet såret.

Endelig – og måske mest vigtigt, eftersom det fører til vores diskussion af Krebsens myte – er der Krebsens naturlige miljø. Han er hverken et vanddyr eller et landdyr; han bebor grænseområdet mellem vand og jord. Lad os oversætte det til menneskelige forhold. På den ene side findes den virkelige verdens tørre land – regninger, ejendom, ansvar, forpligtelser, kendsgerninger. Det er det ene af

Krebsens behov. Det andet er de uudgrundelige dybder i hans forestillingsevnes hav. Krebsen tilhører begge verdener. Han må have tid til at give begge noget – tid til at nære sine hemmelige drømme og længsler i sin dybtgående, indre naturs skiftende vande og tid til at opbygge et sted i verden, hvor han er i ly og i sikkerhed. Et sammensat tegn, Krebsen. Og en sammensat personlighed. Det er næsten umuligt at få en Krebs til at analysere sig selv eller til at kramme ud med sine dybeste hemmeligheder. Populærastrologien anser sædvanligvis Krebsen for at være det mest hemmelighedsfulde af tegnene. Men Skorpionen er hemmelighedsfuld med vilje. Han ved, at hans sikkerhed ligger i røgslør. Krebsen er hemmelighedsfuld i anden række. Han er fuld af halvspirede frø, som behøver det mørke og den tryghed, der ligger i ro og privatliv. Hans tilbagetrækning er naturlig, ikke udspekuleret. Det må respekteres. Den kreative frugt, som han frembringer er værd at vente på.

♋ Myten

Vi kan sammenfatte Krebsemyten i et enkelt ord. Moder. Og sikken et sammensat ord! Moder er ikke alene den kvinde, som fødte dig, ernærede dig, opdragede dig. Det er også det, som dybdepsykologien kalder en arketype – det vil sige et symbol på en medfødt livserfaring, som er fælles for alle. Moder betyder forskellige ting for forskellige mennesker. Det kan betyde den tryghed og glæde og varme, som ligger i en tryg barndom. Det kan betyde den fortærende, besiddende følelse, som truer med at kvæle en. Det kan være stærkt og støttende. Det kan være ødelæggende og mørkt. Men vi stammer alle fra mødre. For Krebsen er modererfaringen i alle sine former rodfæstet i hans indre liv. Han undslipper aldrig helt Moder, for han skal lære at blive Moder. Ved begyndelsen og slutningen af hans liv står denne magtfulde skikkelse – repræsenterende de følelser, den fortid, den barndom og den tryghed, som han stræber så intenst efter. Moder er altid en gåde for Krebsen. Man kan finde Krebs, som synes slet ikke at have nogen familiefølelse – »familie« er noget, som gør dem forlegne, overhovedet ikke noget, som de klynger sig til. Du kan i disse tilfælde være temmelig sikker på, at barndommen rummer nogle erindringer, som Krebsen helst ville glemme. Mange Krebs er evige flakker, som altid leder efter rødder et andet sted. De flygter ofte – fra fortiden, fra barndommen, fra Moder.

Lad os se lidt nærmere på de klassiske myter, som handler om Moder. Før der nogen sinde fandtes guder på Olympen eller helte til at udkæmpe den Trojanske Krig, fandtes Modergudinden. Verdens alderældste religioner begyndte med tilbedelsen af Moderen. For disse urfolk betød Moder Moder Jord. Det betød høstens frugter og selve den jord, som mennesker levede af. Over alt i landene i Middelhavsområdet og den Nære Orient, hvorfra vores vestlige kultur udspringer, var tilbedelsen af Moderen tilbedelsen af jordens evne til at give og tilbageholde liv.

Nu er vi lidt tilbøjelige til at være arrogante over for den »overtro«, hvormed vores forfædre tilbad jorden og bad om rige afgrøder og en god høst. Vi besidder en enorm og imponerende samling af moderne teknologi, hvormed vi tror, vi styrer jorden. Vi formilder ikke længere Moderen med udførlige, mystiske ritualer. Mennesket tror, han er et ophøjet væsen, og at jorden blot er der for at blive udnyttet, og himlen med for den sags skyld. Tænk dog på barndommen. Moderen forekommer barnet at være lige så magtfuld, som Moder Jord engang var det for vores forfædre. Hun er kæmpemæssig, enorm, mystisk – kilden til mad og liv, den, der giver eller tilbageholder kærlighed og trøst. Intet, som mennesket møder, vil nogen sinde være så stort igen, som Moder var, da han var et spædbarn, der fik bryst. Tror du, vi glemmer så let? Og hvis barnet er en Krebs – følsom, åben, bevidst om alle de skjulte følelsesstrømme, som passerer frem og tilbage mellem ham og hans familie – vil han helt bestemt ikke glemme. Han kan udviske erindringen om den, fordi det skræmmer ham, at noget kan besidde så megen magt. Men inderst inde forbliver Moder et mysterium, der er lige så magtfuldt, som de voksende afgrøders mysterium. Disse ting er noget, vi ikke kan håndtere med vores veltrænede, rationelle forstand.

Der findes nogle interessante, sideløbende historier til myterne om Den Store Moder. Først og fremmest havde hun altid en medsammensvoren. Denne medsammensvorne var både hendes søn og hendes elsker. I den klassiske mytologi findes der talrige eksempler på incesttemaer. Hvis vi opfatter dem symbolsk i stedet for bogstaveligt, betyder det, at Gudinden og hendes Elsker stammer fra den

samme kilde, den samme oprindelse. Og denne søn-elsker repræsenteres ofte i myterne af naturens skabende liv – kunstneren, den smukke, unge gud, som puster liv i de voksende planter, solguden, som bringer lys til verden om foråret. Påsken, vores store kristne, religiøse højtid til fejring af Kristi Genopstandelse, har sine rødder i en ældre fortid: Fejringen af den unge guds genopstandelse, som er vendt tilbage for at give livet tilbage til jorden efter den kolde vinter. Om efteråret dør han ifølge myterne – og jorden bliver bar og intet vokser og verden svøbes i nøgen kulde. Overalt i Middelhavslandene blev højtideligholdelsen af gudens død fejret af tusindvis af kvinder, som sørgede over hans bortgang, idet de græd og foretog ofringer. Om foråret frydede de sig.

Hvad betyder dette, når vi tager i betragtning, at det er en myte, som er tæt knyttet til Krebsen? Det er først og fremmest en myte om cykliske forløb. Hvorvidt myterne blev skabt for at forklare naturen eller de havde en dybere og mere grundlæggende betydning, er et diskussionsemne blandt arkæologer og psykologer. Men her har vi en myte om livets evige tiltagen og aftagen – ligesom Månen, som hersker i Krebsen. Krebsen er et tegn, der handler om faser, om cykliske forløb. Krebsemennesket oplever uophørligt igennem sit liv disse ebber og floder i livskraft, i kreativitet, i glæde og sorg. Han er i tættere kontakt med Moder Jords naturprocesser, end noget andet tegn; mange Krebs er faktisk yderst sårbare over for klima- og årstidsændringer og går i en form for dvale om vinteren. De kan være lettere deprimerede, sløve eller mangle energi. Og så, når foråret kommer, liver de op igen.

Der findes en anden dybere betydning af denne myte. Moderen og den unge gud, som symboliserer skabende liv: Her har du et billede af den måde, hvorpå kunstnerisk kreativitet fungerer. Mange Krebs er meget fantasifulde, kreative mennesker. Forfattere som Proust og Hesse med flere fylder op i rækken af kreative Krebs – malere som Van Gogh (Krebseascendant) osv. På en måde er den kreative Krebs en slags jordemoder: Han skaber noget, som han trækker op fra dybder, som han dårligt nok forstår og laver noget ud af det stof, som hans drømme, visioner, fantasier og følelser består af. Når det har fået form er denne fase overstået. For en tid kan han føle sig nedtrykt, tom. Det er vinteren. Derefter er han klar til at skabe igen. Det stof han trækker på er et mysterium. Ingen sand kunstner kan rigtigt forklare, hvor kilden til hans inspiration befinder sig. Den er ligesom

havet – enorm, uudgrundelig. Han bebor ligesom krabben den stribe af sand, som findes midt mellem det mystiske hav og det ordinære livs tørre landjord. Ideer og billeder kommer til ham, og han føder dem. Derefter trækker tidevandet sig tilbage og for en stund er han strandet. Og så begynder processen forfra igen.

Krebsen er et meget sammensat og dybtgående tegn. På overfladen kan du måske fange Krebsen i at spille en hvilken som helst rolle – han er en født skuespiller og hans sans for camouflage og selvbeskyttelse driver ham til at påtage sig en rolle i enhver social situation. Han kan være fjantet, fnisende, humørsyg, jamrende, vranten og sur, hengiven, lidenskabelig, indadvendt, ekstatisk. Man kan aldrig være sikker på, hvordan han er, når han vågner om morgenen. Men neden under kalejdoskopet af skiftende følelser og sindsstemninger, under det hårde rygskjold, som han viser den uvenlige verden, findes denne evige cyklus af død og genfødsel, af vinter, forår, sommer og efterår. Det er grunden til, at det er vigtigt for Krebsen at være kreativ, at udtrykke sig emotionelt på en eller anden måde. For hvis vi opfatter denne myte på sit dybeste plan, er Krebsen både Moderen og Sønnen, og han vil sandsynligvis ikke være i stand til at forklare de mystiske rytmer han følger – havets, Månens og tidevandets rytmer. Forvent ikke, at Krebsen vil være konsekvent. Det er ikke sandsynligt, at han vil være det, medmindre han har valgt konsekvens som en maske, fordi han føler presset fra andres meninger. Den ægte Krebseperson er en humørsyg skabning, som er ude af stand til altid at kunne forklare, hvorfor han føler, som han gør. Men på den anden side, hvorfor skulle han forklare? Naturen skylder os ingen forklaringer. Enten accepterer vi den, eller også mister vi noget meget værdifuldt.

♋ Skyggen

Det er på tide at se på de mindre behagelige sider af krebsen. Vi har allerede kikket lidt på nogle af de kneb, Krebsen bruger til at opretholde parforhold med. Men de fleste Krebs er, omend nok så uklart, bevidste om, at de til tider spiller nogle emotionelle spil. De indrøm-

mer eller diskuterer det måske ikke. Et af Krebsens yndlingsudtryk er: »Skal vi absolut tale om alting? Visse ting er det bedre at fortie.« Men Krebsen er ikke blind. Med sit ufejlbarlige instinkt kan Krebsen udmærket opfatte følelsesmæssige strømninger – selv sine egne.

Ethvert tegns ukendte side ligger, som vi har set, i dets modstående tegn. Da vandtegn er familieorienterede, har de en skjult side som ligner lufttegnene. Krebsens blide, følsomme, medfølende egenskaber – tegnets dejligste sider – bærer en mærkelig skygge med sig. Vi kan sammenfatte den i en enkelt vending: Destruktiv kritik.

Lyt engang til en ægte Krebsepersons almindelige, dagligdags samtale. De er almindeligvis fulde af sympati – åh, vær nu ikke for hård ved den stakkels mand, han kan ikke gøre for det; hvordan kan du afvise sådan en ynkelig, hjemløs killing? Jo, jeg ved godt, hun udnytter situationen, men hun er gammel og ensom... osv. Krebsen er hurtig til at undskylde andres allervanskeligste, adfærdsmæssige karaktertræk, især inden for familien, på grund af denne medfølelse og evne til at anerkende andre menneskers behov. Men lyt engang til en Krebs, som er i gang med en god, gammeldags omgang sladder. Nogle af de mest infame og nedrige ting, du nogen sinde har hørt vælter ud. Små, ubetydelige ting – ikke uenighed om meninger eller en ærlig debat eller tydelige mishagsytringer – for denne side af Krebsen repræsenteres af bridgeklubdamerne, som samles og kritiserer en veninde sønder og sammen bag hendes ryg for så at smile sødt til hende, næste gang de møder hende og undre sig over, hvorfor i alverden hun dog skulle blive fornærmet, da de jo ikke rigtigt mente det ... eller Krebsefaderen, som uden at ville være bidsk, fortæller sit barn, hvordan det skal være: »Hvorfor kan du ikke være ligesom lille Johnny længere nede ad vejen, han viser altid sin far respekt?«... eller Krebsemoderen, som, idet hun er lidt jaloux på sin datter, før et vigtigt bal siger: »Jo, du ser dejlig ud, skat... så dejlig, som det nu er muligt, alt taget i betragtning«... Dette er den tilslørede fornærmelse, den forklædte kritik, konstrueret til at ramme under bæltet, at nedgøre, såre og mobbe. Krebsens skygge kunne afbildes som en myg eller en hveps med en lille brod. Og det meste af tiden er de ikke klare over det. Kritisere? Aldrig. Mange Krebs, som viser denne skygge til andre, vil protestere. De vil gerne opfatte sig selv som venlige, medfølende, forstående. Men ethvert vandtegns skyggeside er hensynsløs og kan være brutal eller kold. Det gælder alle

tre vandtegn. For Krebsens vedkommende taler skyggen gennem munden.

Hvad er de egentlige motiver bag dette? Eftersom vi her vader igennem plumrede vande, så lad os se grundigt efter. Husk, hvad vi sagde om vandtegnene. Det vigtigste for dem er relationer til andre mennesker. Vandtegn kan ikke lide at være alene; de kan ikke bære isolation eller afvisning. Krebsen, et tegn med intense følelsesmæssige behov, har en udtalt tilbøjelighed til at leve igennem sine kære. Evig troskab. Krebsen er et besidderglad tegn – lige så besidderglad, som Skorpionen traditionelt anses for at være. Men Krebsen går mere stille med det. Så for at sammenfatte det kan vi sige, at Krebsen ofte finder hele meningen med livet igennem de mennesker, som står ham nær. Og der er noget dybt inde i ham, som gør oprør.

Vrede – stille, sydende, tilbageholdt, tavs vrede – er et af de største følelsesmæssige problemer for alle vandtegnene. For Krebsens vedkommende kan denne vrede nå et niveau af ædel kunst. Et eller andet sted dybt nede mellem alle de kærlige og medfølende følelser findes en nagende følelse af, at du ikke virkeligt lever dit eget liv. Det gælder især, når Krebsen giver og ofrer og giver og ofrer og den elskede ikke er indstillet på at komme, når snoren til sidst strammes. Den dertil hørende vrede bliver til negativ kritik. Det er en hævnakt. Husker du, den tilbøjelighed vandtegn har til at have fastlåste ideer begravet dybt i deres sind? Ideen her er: Jeg har givet ham (eller hende) alt. Nu skylder han mig noget til gengæld. Og hvis gaven ikke gengældes, ja, så fortjener han at blive banket lidt på plads.

Det kan lyde lidt grimt. Det er det. Men hvis Krebsen kan nå ned til roden af sin vrede og handle ud fra den – handle positivt, ikke med negativ kritik – så vil hans relationer til andre mennesker blive sundere og mere trygge. At handle positivt betyder at undgå for meget martyrium. Ikke alle er et barn, som har behov for at blive voldsomt beskyttet. Nogle mennesker – måske alle mennesker – har behov for, at man giver slip på dem en gang imellem. Og Krebsen har brug for at lære at nære sig selv, sine egne behov, sine egne ønsker. Jo mere han gør dette, desto mindre vrede vil han bære med sig. Og så holder skyggen sig nede i kælderen, hvor den hører hjemme.

En anden besynderlig side af skyggen er, at Krebsen kan vende sig imod sig selv på samme måde, som Krebs sluger populære meninger uden at undersøge kendsgerningerne bag dem. Giv dem en eller to små relevante oplysninger, og de vil blive brugt til at bære den fulde

vægt af deres følelser og fordomme og danne grundlag for deres dom.

Negativ kritik indebærer også dom. Og Krebsens domme vil, da de er baserede på halvfordøjede meninger af denne art, sandsynligvis være ikke alene forkerte, men destruktive. Det kan kaldes påståelighed. Lyt efter dette »De siger« eller »Enhver ved«. Det er Krebseskyggens mest almindelige stemme. Og denne øvelses virkelige genstand er: Jeg beskytter mig og mine. Alt udenfor er mistænkeligt.

Hvordan håndterer man en Krebseskygge, når først den er sluppet løs? Somme tider er det bedst at ignorere den. Når det kommer til stykket, har den ikke til hensigt at være ondskabsfuld. Somme tider er det bedst at konfrontere den og bringe lidt sandheder ind i diskussionen. Men det vigtigste er, at det er bedst at lægge mærke til den. Disse små pigge og hentydninger, som ikke bemærkes, går dybt. Krebsen har en umådelig stor emotionel styrke, fordi han er så god til at opfatte andres følelser. Og uanset skyggen så er lyset der også – medfølelsen, den fine opfattelsesevne, blidheden, omsorgsfuldheden. Det er meget værd.

Krebsen som elsker

For en ægte Krebseperson handler kærlighed meget om tryghed. Den handler også meget om hengivenhed og venlighed og medfølelse. Og den handler meget om Moder-begrebet.

Krebs kan være lige så intenst lidenskabelige som Skorpioner. Men da Krebsen er et mere sårbart tegn, er den tilbøjelig til at udvise en større skelneevne med hensyn til, hvor denne lidenskab udtrykkes, og meget sen til at indrømme det, fordi tillid er skrækkelig vigtigt for alle vandtegnene.

Folk, som er forelskede, er til at begynde med tilbøjelige til at opføre sig ens. Men hvis en Krebs bliver virkelig engageret, er det sandsynligt, at modermyten vil begynde at komme ind i billedet. Det kan betyde, at den har behov for at blive behandlet som af en moder – og det kan gælde både mænd og kvinder. Mange Krebsekvinder leder efter temmelig moderlige mænd – mænd, som er rare

og blide over for dem. Det betyder lige så tit, at Krebsen ønsker at være den, som drager moderlig omsorg for partneren. Vis din smerte, din hjælpeløshed, din svaghed, dit behov og du har vundet Krebsen, hvor dine styrker muligvis ville interessere ham meget mindre. Husk, at Krebs behøver at blive behøvet. Og forvent ikke, at alt bliver udtalt. Det er en sjælden Krebs, som bærer sit hjerte uden på skjorten, så alle kan se det. Du bliver nødt til at lære at tyde signaler, hvis du har noget med en Krebs at gøre. Og blive en dygtig tolker af sindstilstande. Mut surhed betyder, at han føler sig forkastet. Klynger han sig til dig, betyder det, at han har behov for forsikringer. Jamren betyder, at han har ondt af sig selv i dag. Surmuleri betyder, at han ikke føler sig værdsat. Og så fremdeles. Men hvis du forsøger at konfrontere sagen, vil Krebsen glide væk fra dig. Han forstår som regel ikke selv, hvad der foregår. Det er blot en humørgrille.

Krebsen er tilbøjelig til at være loyal i parforhold. Det skyldes, at tryghed er vigtig. Men det er et foranderligt tegn; og loyaliteten kan klare meget pufferi på overfladen. Krebsen er kendt for at opretholde hjemmebasen og samle på spændende oplevelser på rejsen. På den anden side, hvis han føler sig tilstrækkeligt tryg, vil han som regel være bevidst om sine prioriteter. Alt, hvad der kan sætte trygheden i parforholdet over styr, kommer ikke på tale.

Skilsmisse er ofte en rædselsvækkende oplevelse for Krebs. Mange Krebs vil undgå at forpligte sig, fordi de fornemmer, hvor opslidende en oplevelse en adskillelse ville være. En forstyrrelse af reden er et sandt traume for Krebs, hvor en Skytte muligvis gladeligt ville pakke en enkelt stor kuffert og gå sin vej, eller en Jomfru ville rydde pænt op i sine økonomiske anliggender før hun/han gik. Ingen adskillelse er let for en Krebs, selv hvis han inderst inde længes efter frihed. En gang til, du bliver nødt til at lære at tolke tegnene. En gradvis følelsesmæssig tilbageholdenhed, seksuel kulde eller impotens er den måde, hvorpå Krebsen siger: »Få mig ud her fra.« Men Krebsen vil kun sjældent være den, som træffer beslutningen om at gå. Det er først og fremmest, fordi den emotionelle konfrontation er for skrækindjagende. Og for det andet er andre menneskers meninger for skrækindjagende. Krebsen vil meget hellere stille og gradvist blive mere ubehagelig; indtil det er dig, som må smide ham/hende ud. Så behøver han ikke at føle sig skyldig.

Det kræver dog meget. Det kræver, at man tramper på hans følelser, er ufølsom eller kold, ryster hans drømme, hundser med ham,

forventer at han er stærk, når hans styrke ligger i camouflage og sejlivethed. Tillidssvigt påvirker vandtegnene dybt. På et rationelt plan kan de undskylde det. Emotionelt gør de det aldrig.

Reden er fra naturens hånd vigtig for Krebsen. Det er et vanens tegn. Selv en Krebs, som ikke er faldet til ro, og som plejer en løs forbindelse, vil som regel falde omkuld i den samme stol i dagligstuen og fordybe sig i de samme spise- og drikkeritualer. Forbindelsen er muligvis ikke permanent; men dette behov for rødder og tryghed kan give fornemmelsen af kontinuitet i selv det mest kortvarige og løse af de parforhold en Krebseperson måtte indgå i.

Det er meget let at elske Krebsen for hans blidhed, hans sensitivitet, hans forestillingsevne, hans underfundighed, hans besynderlige form for mod, når det, han elsker, trues. Det er vanskeligere at udholde humørsvingningerne og den medfødte selvoptagethed hos det barn, som altid er til stede i dette sammensatte tegn. Hvadenten Krebsen spiller rollen som mor eller barn – eller begge – er det konstante behov for bekræftelse altid til stede. Hvis du er en af disse emotionelle naturer, som er køligt selvtilstrækkelig og ikke kan lide at vise hengivenhed – især når den måske ikke bliver gengældt på grund af en eller anden sindsstemning – så er det bedst at holde sig væk fra Krebs. Hvis du har et varmt hjerte og forståelse for, hvordan livet opfattes fra indersiden af denne omskiftelige, skrøbelige og barske drømmer, bliver du måske overrasket. Krebsens største gave i parforhold er hans dybe, instinktive forståelse af den menneskelige natur og menneskelig smerte. Og det er ikke noget, man tit finder på markedet nu om stunder.

♋ Den mandlige Krebs

»Tænk aldrig«, skrev digteren Rainer Maria Rilke, »at der findes mere i livet end det, som kan rummes i barndommen.« Vi kunne mere præcist sige om Krebsen, at der ikke findes mere i livet end det, som kan rummes i Moder. Og der har du Krebsemandens største styrke og også hans største svaghed i kærlighedsforhold. Denne mand er

på den ene eller den anden måde – igennem kærlighed eller igennem had og ofte igennem begge – knyttet til Moder.

Det kan lyde som en overforenkling at sige, at alle Krebsemænd har en moderbinding. Men det ville være tæt på sandheden. Husker du, hvad vi sagde vedrørende de myter, som er forbundet med Krebsen? Og i særdeleshed myten om Den Store Moder? Der findes en prøve, som enhver Krebsemand møder og som han før eller senere i livet render ind i. Han kan enten selv rumme Moderen – hvilket ikke nødvendigvis er ensbetydende med at skifte bleer – eller han kan lede efter en mor igennem hele sit liv. Da vores verden er, hvad den er, med så lidt opmærksomhed på menneskets indre liv og motivationer, vælger de fleste Krebsemænd den sidstnævnte vej.

Hvis du tænker over det, vil du forstå, at det er naturligt. Krebsen er et tegn, der handler om følelser og dybe, emotionelle behov og ofte afhængighed. Det klynger sig. Det bryder sig ikke om at stå alene. I barndommen vil dette behov for tilknytning og varme naturligt koncentrere sig om moderen. Problemet er, at selv når Krebsemænd bliver voksne, leder de stadigvæk efter denne næringsgivende, beskyttende kvinde, som altid tilgiver dem, altid forstår dem, drager omsorg for dem og giver dem husly. Man kunne spørge: »Hvorfor ikke?« Men Krebsen, som er et feminint tegn, har svært ved at integrere den maskuline psyke. I ethvert menneskes underbevidsthed, begravet dybt inde i ham, findes myten om helten. Hvordan kan en helt blive ved med at løbe tilbage til mors skørter for at få trøst og forståelse? Psykologien postulerer, at båndet mellem moder og søn er en af de vanskeligste ting, som et menneske må affinde sig med i livet. Hvis han ikke gør noget ved det – som mange Krebsemænd ikke gør – så vil hans parforhold lide under det.

Der findes som regel et scenario, som følger med dette tema og som er temmelig almindeligt i Krebseægteskaber. For at nævne en enkelt ting gifter Krebsemænd sig sædvanligvis tidligt. Det vil sige, hvis de ikke hader mødre. Disse typer gifter sig som regel temmelig sent, hvis de overhovedet gifter sig. De ved ikke, at de hader deres mor. De er bange for kvinder – og som følge heraf mangler de evnen til at forpligte sig. Men dette er en forvrænget Krebsetype, en Krebs, som er på flugt fra sin egen emotionelle afhængighed. Du kan se en masse af dem løbe omkring med ekstra hårde skaller på og aldrig virkelig lade dig se den sårbare person inden under. Hvis du forsøger at trænge ind til dem, snapper de efter dig som rigtige krebs.

Den mere åbne Krebsemand vil til gengæld som regel have en familie, når han har nået de 25. På grund af deres blidhed er de glimrende fædre, så længe de ikke er jaloux på den moderlige omsorg, deres egne børn får. Men senere, i trediverne eller måske i fyrrerne, er det mønster, som Krebsen skaber, tilbøjeligt til at udvikle sig skævt. Han vil som regel være knyttet til en stærk kvinde – en af disse formående typer, ofte intellektuel, som enten åbent eller fordækt må tage ansvaret for forholdets emotionelle styrke. Hans humørsyge, omskiftelighed, bidskhed, angst – alt må forstås og pylres om. Men det er naturligt for enhver pubertetsdreng at lange ud efter sin mor. Det er en del af opvækstprocessen. Til sidst må også Krebsen blive voksen, fordi han er en mand. Du kan forestille dig, hvad der så sker. Hvem langes der ud efter? Jo, erstatningsmoderen selvfølgelig. Hvis det sker for dig, er det ikke rart. Selv om Krebsen ikke er et tegn, der er disponeret for skilsmisse – når det kommer til stykket, er et ægteskab en form for tryghed, ikke? – kan Krebsemænd være flakker par excellence. De kommer altid tilbage igen. Men spørgsmålet er, om du så vil have dem.

Dette er et tegn med en masse indbygget konflikt for en mand. For at nævne en enkelt ting passer hans følsomhed og forestillingsevne ikke godt til samfundets macho-forventninger til mænd. Hørte jeg dig sige, at tiderne har forandret sig, kvinder er blevet frigjorte osv.? Måske i London, Paris, Amsterdam, New York. Men det meste af den øvrige verden ligger midt imellem. Når der ses bort fra sofistikerede verdensbyer, er det stadigvæk lidt vanskeligt for en humørsyg, følsom, indadvendt, fantasifuld mand at slippe af sted med at være sig selv. Han må lære at camouflere sig. Krebsens to mest almindelige camouflager er, som vi har set, den hårde skal og den »gode drikkekammerats« muntre, udadvendte ansigt. Men disse ting kræver deres pris af personens indre, medmindre han har temmelig meget selvtillid. Hvor mange mennesker kender du, som har det?

For at nævne en anden ting så er moderproblemet ikke nemt at løse. Moderskabet er både helligt og profant; det er både en biologisk kendsgerning, der ikke knytter sig megen forherligelse til og en arketypisk oplevelse. At holde sig på måtten mellem voldsomt kritiserende kvinder – og kvinders materielle side – og i den grad at overforherlige det, at ens mor ikke kan gøre noget forkert, er en vanskelig opgave. At leve i Moderens skygge og være så meget i kontakt med de kræfter og strømme, som skyller op på det ordinære livs

strande, er en stor og psykologisk sindsoprivende opgave for en mandlig Krebs. De fleste vil helst slet ikke tænke på det. Men dette tegns dybtliggende kreativitet kan ikke rigtig komme til syne uden en vis forståelse af dets myte og dets opgave. Krebsemanden er aldrig en nem elsker eller ægtemage. For det første er han for sammensat og i modstrid med det stereotypiserede billede af det maskuline, som vores samfund er præget af. For det andet er han undvigende og indirekte og jo dybere en følelse eller et problem er, desto mindre sandsynligt er det, at du hører om det. Han kan være sur og indesluttet det ene øjeblik og overstrømmende sentimental og hengiven i næste øjeblik. Men frem for alt har han følelser og han er i live. Da han er nysgerrig over for næsten alt, er han sjældent usmidigt intellektuel, men vil sandsynligvis lagre alt, hvad der interesserer ham, i sin ekstraordinært klare hukommelse og fremdrage det for at fortælle en anekdote eller illustrere en pointe.

Donald Sutherland er en typisk Krebsepræget skuespiller. Han er kendt for ikke at bryde sig om interviews, for sin evne til at undvige, sin mangesidighed, sin humørsyge. Alligevel er han yderst maskulin på sin egen facon. Måske ikke Burt Reynolds-typen. Men Krebsemandens dejligste egenskaber er hans ømhed og varme. De giver ikke rigtig noget udbytte nu om dage, men hvis du investerer din tillid kan du få dem frem i lyset. Hvem vil have Burt Reynolds, når det kommer til stykket?

♋ Den kvindelige Krebs

Der findes to typer Krebsekvinder. De, som er Mødre og de, som er Evige Børn. De blander sig ofte, så man kan se dem begge i en person. Krebsen er ofte indbegrebet af det feminine – humørsyg, ikke-rationel, skiftevis kærlig og brutal, uforudsigelig, blid, blød, i stand til at udvise en overraskende hensynsløshed og yderst gådefuld og fuld af mystik.

Tro ikke, at hun er den hjemmegående type, fordi hun kan lave mad. Eller at hun er føjelig og ikke har nogen personlige ambitioner, fordi hun holder af børn. Krebsekvinder kan være intenst besidder-

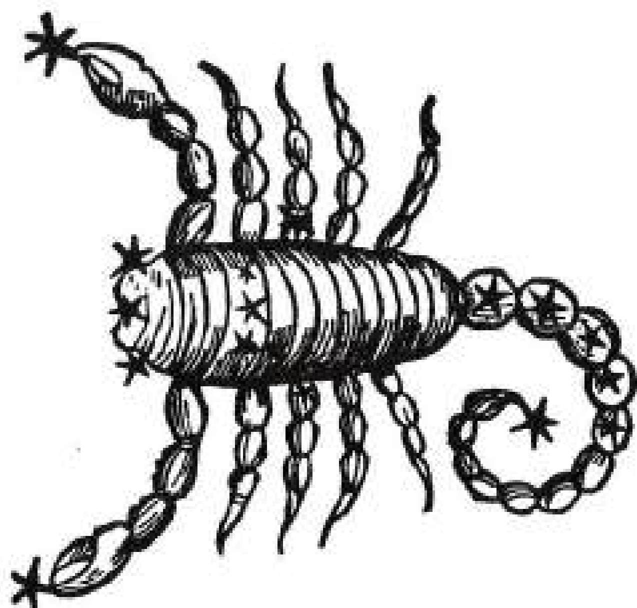
glade, driftige, ambitiøse mennesker. Det forholder sig bare sådan, at de er tilbøjelige til at leve det ud igennem en anden: ægtemanden, elskeren eller barnet.

Mange Krebsekvinder vælger frivilligt at spille rollen som Moder. De besidder et vidunderligt talent for at indrette et hjem, for at skabe en varm, kærlig atmosfære, for med blidhed at håndtere alle de øretæver – fysiske eller emotionelle – som dem, de elsker, pådrager sig. Men glem ikke, at Modergudinden i myten har mere end et enkelt ansigt. Hendes huslige side healer, giver næring, støtter. Hendes mørke side er vild som mænaderne, der danser Dionysos' hellige dans på bjergtoppen og lemlæster den faun, de fanger. Der findes skjulte dybder med emotionelle uvejr og en mærkelig matriarkalsk bevidsthed i Krebsekvinden. Nogle Krebsekvinder udviser denne urgamle holdning ved grundlæggende at opfatte mænd som kilder til at avle børn. De vender tilbage til gamle dage, hvor Moderen herskede og kongen blev ofret hvert femte år. For denne Krebsetype er alle mænd i alt det væsentlige børn, som de kan forkæle, elske og blive gjort gravide af.

Et parforhold med denne Krebsetype er både skræmmende og en stor udfordring. Skræmmende, fordi det kan kastrere en mand. Hvis du altid bliver behandlet som en dreng, bliver du ved med at være en dreng, og hvis du ikke var det før, bliver du det. På den anden side, hvis du møder det som en udfordring af din maskulinitet, kan det føre til en vidunderligt dynamisk, lidenskabelig og konstant stimulerende kærlighed. I de klassiske myter er det den helt, som udfordrer Moderens magt – ikke ved at ringeagte eller bemægtige sig eller fornægte hendes rettigheder, men blot ved at hævde sin mandighed og sin egen skæbne – der er den sande helt. Der er en fascinerende egenskab ved mange Krebsekvinder på grund af denne mørke side af tegnet, som er meget synlig hos Krebsekvinder. Den lokker, den fascinerer, den tiltrækker, den frastøder. Men tryg og tæmmet er den ikke. Tænk igen. Madlavningen kan være storartet; men du bliver nødt til at forstå kvinden.

Også Krebsekvinden må skabe. Hendes kreativitet udtrykkes som regel ved at føde børn. Men midtvejs i livet, når børnene er begyndt at vokse væk og har mere behov for en ven, end for en Moder, lider mange Krebseprægede kvinder under en dyb identitetskrise. Hvem er jeg? Hvad handler mit eget liv om? Dette er den største udfordring, som kan overgå en Krebsekvinde. I en vis forstand begynder

Krebsekvinders virkelige liv ikke før dette trin på rejsen. Den første del af livet er ofte knyttet til hjemmet og familien, det naturlige og rette og instinktive udtryk for al dette tegns kvindelighed og kreativitet. Men senere må verden nødvendigvis blive større og familien må blive større – måske grunden til, at mange Krebsekvinder er sådan nogle strålende lærere, rådgivere og terapeuter. Denne kreativitet må flyttes til andre planer end det biologiske – måske grunden til, at så mange Krebsekvinder midtvejs i livet bliver sådan nogle strålende malere, romanforfattere, skuespillere med dybde og underfundighed. Krebsekvindens dybde og rigdom viser sig i sin mest ægte form efter 35. Det er et tegn, som modnes langomt. Krebs racer ikke af sted som en greyhound. Men Krebsekvinden kan mere i lighed med en østers end en krebs bruge et halvt liv på at udvikle sin perle – hendes visdom vedrørende den menneskelige natur og dybden af hendes kærlighed til mennesker og livet. Måske er dette den mest mystiske af alle Moderens sider: Sophia, som på græsk betyder visdom. Og visdom kommer fra hjertet, ikke fra intellektet.

Skorpionen

Det siges, at man kan kende en Skorpion på hans blik. Dette famøse blik er ligefrem blevet berygtet i almindelige astrologibøger og Soltegnsspalter. Gådefuld, gennemtrængende, udforskende uden at røbe noget, tilsyneladende fjendtlig og hensynsløs. Manden med røntgenøjnene. Dette lille karakterstudium sammen med den berygtede lidenskabelighed, som sædvanligvis tilskrives dette tegn, har strakt sig vidt i retning af at gøre livet temmelig vanskeligt for Skorpionmennesker. Det må indrømmes, at, når nogen under et selskab spørger dig om, hvilket tegn du er, og du ser (gennemborende) på dem og svarer: »Skorpion« og de udstøder et lille gisp og trækker sig væk i angst eller omgående spørger om, hvad du skal lave senere, ja, så kan det godt blive lidt... vanskeligt.

Skorpionen er uden tvivl det mest foruroligende og måske også det mindst forståede af alle dyrekredsens tegn. Skorpionerne gør ikke selv noget for at gøre dette problem mindre, eftersom de virkelig er tilbøjelige til at spille den gådefulde, mystiske type, når de føler sig usikre i en situation og undersøger strømmene. Lad os forlade forudfattede meninger og starte fra begyndelsen. Hvad er der med det ottende tegn, som synes at fremkalde så megen forvirring, fascination og gru? Hvis du åbner en middelalderastrologibog og hvis du er stærkt Skorpionpræget – Sol, Måne eller Ascendant i Skorpionen – så kan du lige så godt kaste dig på hovedet ud fra Golden Gate Bridge eller melde dig til politiet med det samme, før du begår vold eller voldtægt mod nogen. Beskrivelserne er så slemme. Magtstyrede, sexgale, voldelige, krigeriske, hævngerrige, snu; et temmelig skrækindjagende image. Det moderne sidestykke er ikke meget bedre. Det er virkelig irriterende at skulle leve op til Mata Hari (som var Skorpion) eller Don Juan. Trættende kunne man sige. Hvordan er Skorpionen i virkeligheden?

Ligesom Krebsen og Fiskene er dette et vandtegn. Tidligere snakkede vi om vand som det element, der er mest forbundet med livets følelsesmæssige side. Det betyder, at Skorpionen uanset sine vanemæssige røgslør – og tag ikke fejl af det, Skorpionen har de bedste røgslør af alle tegnene – er et tegn med dybe følelser og stor sensitivitet, og som let påvirkes af de følelsesmæssige strømninger i ham selv og i omgivelserne, og som er overfølsom over for andres følelser, sårbar, forstående, medfølende, ofte udpræget ensom og drevet af et næsten glubende behov for parforhold. Tag dig ikke af det der »enspænder« snak, som er blevet hæftet på tegnet. Inderst inde er Skorpionen ikke en enspænder. Tværtimod. Han længes efter en virkelig dybtgående, tæt forening. Der er bare det ved det, at han er temmelig kritisk med hensyn til, hvem han lukker ind i sit psykiske felt, i og med at han er så intenst følsom. Han er også, ja, man kunne sige lidt mistænksom over for andre mennesker.

Lad os tale om denne mistillid. Skorpionen ville nok foretrække at kalde den realistisk forsigtighed. Ligesom de andre vandtegn nærer Skorpionen ingen illusioner om, at de varer, der udstilles i butiksvinduet, svarer til dem, der findes i butikken. Skorpionen besidder en fabelagtig evne til at opfatte ting, som andre ikke ønsker skal blive kendt. Ofte ved de det ikke selv, hvad der gør det endnu mere ubehageligt. Det er meget enerverende at føle, at nogen ved noget om dig, som du ikke selv ved. Lige fra den tidlige barndom ser Skorpionen igennem hykleri og humbug med sin besynderlige sans for understrømme. Da han er vandpræget, vil han ofte ikke være i stand til at formulere disse sanseindtryk i ord. Det er mere sandsynligt, at han vil udtrykke stærke, umiddelbare, instinktive reaktioner på andre mennesker. Og du kan være temmelig sikker på, at hvis han lug-

ter svovl, så er han tilbøjelig til at ramme plet. Problemet er, at han lugter svovl næsten overalt.

Ser du, Skorpionen er hemmeligt medvidende om en af de mest dybtliggende og foruroligende hemmeligheder i den menneskelige natur: Alle individer bærer en mørk side inde i sig. Skorpionen har ikke råd til at være romantisk, fordi han udmærket godt ved, at ved siden af menneskehedens ædelhed og storhed er mennesket også stadigvæk et dyr og det ikke på en særligt tiltrækkende måde. Vi har nævnt, at luftelementet er idealistisk. I princippet er mennesket fundamentalt godt. Vandelementet er mere realistisk. Principper er smukke, men livet er anderledes. Ikke noget under, at Skorpionen somme tider forekommer udpræget kynisk. Hvordan kunne han være anderledes, når han konstant bombarderes af det uvelkomne og utilbudte syn af alles snavsede sengetøj, inklusive sit eget?

En af Skorpionens største vanskeligheder i livet er at lære tolerance. Medfølelse har han rigeligt af, selv om han kan være hensynsløs, når det er nødvendigt og i modsætning til sine Fiske- og Krebsekammerater er langt mindre tilbøjelig til at lade sig anfægte af en trist historie, hvis fortælleren ikke har gjort sig nogen umage for at hjælpe sig selv. Men selv med al denne medfølelse ser man som regel, at Skorpionen er intolerant på grund af svaghed. Lidelse reagerer han på; han har den dybeste medfølelse over for smerte og ensomhed. Et stort antal Skorpioner kan findes inden for hjælpeerhvervene, både lægegerning og psykologisk rådgivning, fordi de er så tæt forbundne med menneskers smerte og den kamp, som de mennesker, der er fanget i deres eget mørke, må kæmpe. Men dovenskab og svaghed kan ikke tolereres af Skorpionen. Hans holdning er, at uanset hvilken slags vanskeligheder du befinder dig i, kan du gøre noget ved det og få det ud af livet, du vil. Til den tid, hvor Skorpionen er parat til at forlade dette liv, vil han som regel have fundet hemmeligheden ved at udføre denne lille selvforvandlingsakt. Hvorfor, ræsonnerer han, kan andre så ikke også? Det, som det ikke lykkes for ham at erkende, er, at mennesker er skabt forskellige og at ikke enhver besidder evnen til hensynsløs selvdisciplin. Desuden er det ikke alles vej igennem livet. Skorpionens berømte, djævelske stolthed gør, at det bliver værst for ham selv og forhindrer ham i at erkende, at det nogen gange er nødvendigt og endda modigt at vige tilbage.

Hvilket fører os til en anden vigtig side af Skorpionens natur. Vi vil gå mere i detaljer med det længere fremme. Lad det her være tilstrækkeligt at sige, at Skorpionen har et stort problem med at give afkald på at have kontrol over tingene. Det betyder kontrol på mange planer. Det kan være at kontrollere spontane, emotionelle udtryk udadtil – vi kender alle den type, som selv efter et par flasker vin og en femtedel af en flaske whisky stadigvæk opretholder sit jerngreb på sig selv og som aldrig, aldrig tillader sig at virke tåbelig eller pløret i andres nærværelse. Det kan handle om at kontrollere andre mennesker – og det er et virkeligt problem i Skorpionens nære relationer. Det kan handle om at kontrollere selve livet – hvor du finder disse ærkemanipulatører, som trækker i marionetdukkesnorene overalt omkring sig for at holde verden på plads. Uanset hvilken karakter det har, så har enhver Skorpion et eller andet sted i sit liv en stor nøgle, som passer til en stor jerndør, bag hvilken der ligger... Ja, du ville i virkeligheden ikke bryde dig om at vide det, vel? Tag al denne indsigt og umådelige sensitivitet, tilføj et rundhåndet stænk indædt stolthed og beslutsomhed med hensyn til at skabe sin egen vej igennem livet, smid en dosis almindelig mistillid til andre menneskers motiver i og du vil ikke ende op med, hvad der i daglig tale kaldes en afslappet person. Somme tider frembringer dette en tiltrækkende og fascinerende ulmende egenskab – vink om uudgrundelige dybder. Du er heldig, hvis du kan lodde dem. Somme tider frembringer det en ligefrem paranoid person.

Det er ofte blevet sagt, at Skorpionen på grund af sin store viljestyrke, tålmodighed, udholdenhed og indsigt kan lykkes med alt, hvad han sætter sig for. Det er generelt set korrekt. Skorpionen er svær at slå, når først han har besluttet, at han vil opnå noget. Fordi dette er et følelsestegn, engagerer Skorpionen sig emotionelt i alt, hvad han gør. Ellers gider han ikke. Hvadenten det drejer sig om at blive nationens leder (som Charles de Gaulle, en berømt Skorpion) eller at udskifte en elektrisk pære, så vil det aldrig blive et lunkent job, hvis det interesserer ham. Det vil blive udført med hjerte, sjæl og krop lagt i. Når du er virkelig emotionelt engageret i noget, så lægger du alle dine talenter og ressourcer i det. Bjerge flyttes uden besvær på denne måde. Indsigt gør det muligt for Skorpionen at foretage undvigemanøvrer, at undgå eller at snøre – eller om nødvendigt nedtromle – dem, som måtte ønske at svække ham, længe før nogen erkender, at en konfrontation er på vej. Martin Luther var Skorpion. Hvem andre end en Skorpion kunne sætte sig op mod hele den Ka-

tolske Kirke? Teddy Roosevelt, en anden berømt Skorpion, havde et yndlingsudtryk, som var hans opskrift på succes:

Gå stille og tag en stor kæp med.

Og dette faste tegns stadige kontrol gør det muligt for Skorpionen at vente i årevis om nødvendigt på at nå sit mål, ikke at overse noget, ikke at glemme noget. Det er en bemærkelsesværdig opskrift på succes.

Det forholder sig sådan, at succes sædvanligvis ikke er det, som motiverer Skorpionen. Der findes helt bestemt dem, der er født i dette tegn, som, idet de er frustrerede i deres følelsesliv, gør absolut magt til deres endegyldige mål. Men det er en sygelig udtryksform for tegnet, ikke en ægte. Enhver person, som udsættes for tilstrækkelig meget smerte af en anden, vil forsøge at finde styrke til at kompensere for den. Den virkelige nøgle til Skorpionens enorme beslutsomhed med hensyn til at få noget ud af sig selv ligger dybt begravet i hans egen skjulte sjæl. Hans hjerte er altid en slagmark; for de maskuline og feminine elementer i ham er konstant i krig med hinanden og tvinger ham til at grave langt dybere ned i sine egne motivationer, end vores udadvendte samfund anser for sundt. Han besidder hele vandtegnenes sensitivitet og føleevne og alligevel styres han af Mars, krigsguden, og Pluto, dødens herre. Meget tidligt i den vestlige kultur lærer vi, at Skorpionens form for indadskuen er »rugende« og at fortabe sig i den er fundamentalt set neurotisk og egoistisk. Men Skorpionen opfatter det på en anden måde. Og når det kommer til stykket, har han sandsynligvis ret, i det mindste for så vidt hans egen vej angår. For ham er det ikke neurotisk rugen. Det er en måde at forsøge at finde sandheden om sig selv og livet på. For Skorpionen er det at skøjte af sted på overfladen fornærmende. Han hader overfladiskhed næsten lige så meget, som han hader karaktersvaghed. Han bliver nødt til at forstå, hvorfor han føler, som han gør, hvorfor han handler, som han gør, hvorfor andre handler og føler, som de gør. Han graver og borer dybt ned i områder, som ville sende de andre tegn på vild flugt til strandene og diskotekerne. Skorpionen må til sidst forstå sig selv og komme til en vis form for våbenstilstand mellem de hinanden bekrigende kræfter i hans natur, som ikke lader ham få fred.

Alle Skorpioner bærer et eller andet sår med sig inde i sig selv, et følelsesmæssigt eller seksuelt problem eller en konflikt eller en frustration, som – uanset, hvor ihærdigt han forsøger – nægter at lade

sig løse. Han skaber som regel selv dette problem. Han har trods alt en forkærlighed for at skabe kriser og så stille sig op mod fjenden i en højdramatisk stil. Der er mere end blot et anstrøg af teater ved Skorpionen. Dette er hemmeligheden om Skorpionens selvødelæggende tendens. Dette er grunden til, at han virkelig læderer sig selv, mobber sig selv for noget, som han ikke kan overvinde. Det ansporer ham til at opnå noget inde i sig selv, som til syvende og sidst er langt mere vigtigt for ham, end ydre resultater. Han kan måske citere følgende linier fra William Ernest Henleys digt for sig selv:

Jeg er herre over min skæbne,
jeg er min sjæls kaptajn.

♏ Myten

Lad os først se på den skikkelse, som symboliserer Skorpionen. I den oldgamle astrologi – den ægyptiske, den kaldæiske og den hebraiske – var Skorpionen ikke repræsenteret ved den velkendte skorpion, men ved slangen. Den er et grundlæggende symbol, som fortæller os en masse om Skorpionen. For det første skifter slangen periodevist sin ham og oldtidens mennesker troede, at den var udødelig og i stand til konstant at forny sig selv. Nuvel, dette mønster med at vokse fra sit skin, smyge det af sig og frembringe et nyt er et gennemgående tema i Skorpionens liv. Hans liv falder ofte i tydeligt adskilte kapitler, efterhånden som han bevæger sig gennem den ene cyklus efter den anden. Alt kommer til en endegyldig destruktion. Derefter bygger han sig selv op igen og begynder på ny.

I den klassiske mytologi er slangen også et symbol på selve jordens visdom – tidløs, urgammel, og kender alle tings skjulte liv. Han bevæger sig nær jorden og hører alle røddernes hemmeligheder. I bibelsk lærdom er slangen Djævelen, løgnens fader, som fristede Eva i Paradisets have. Han er Lucifer, den faldne engel. Du kan se, at han har to ansigter. Du kan opfatte ham som mørk eller lys, god eller ond, for han rummer begge dele. Og det gør Skorpionen også. Han har lige store evner for godt og ondt, healing og destruktion. Goethe

(som havde Ascendanten i Skorpionen) skabte en typisk Skorpionskikkelse i Faust, som var fanget imellem himlens og helvedes yderpunkter.

I den nyere udvikling, som kan spores tilbage til græsk astrologi, er skorpionen på flere måder et dyr, som er mindre velegnet til at beskrive Skorpionen med; men den kan give os visse værdifulde indikationer vedrørende dette tegns temperament. For det første er han et isoleret dyr. Man ser ikke flokke af skorpioner strejfe omkring i ørkenen og gnaske fluer i sig i fællesskab. Skorpionen, i den menneskelige udgave, er heller ikke en kollektiv skabning. Han bryder sig som regel ikke om folkeskarer, er mistænksom over for larmende, udadvendte selskaber og foretrækker en lille kreds af troværdige venner eller en enlig elskerinde. For det andet er skorpionen, til trods for at den er en dødbringende skabning (ikke alle varianter har et dødeligt stik, men de giver alle nogle grimme bid), fuldstændigt ikke-aggressiv. Skorpioner angriber ikke andre dyr. På den anden side, hvis du er dum nok til at træde på en, ja, så er det dit problem, ikke? Du burde have set dig for. Hvis du angriber dette meget lille dyr, så vil det gå i krig for at dræbe dig, uanset hvor meget større du måtte være. Skorpionmennesker har en udtalt retfærdighedssans. De tror ikke et øjeblik på alt det der sentimentale vrøvl om at vende den anden kind til. Man slår lige så hårdt igen, som man bliver slået; for det er den eneste måde at overleve på. Skorpioner er ikke gode martyrer – medmindre, selvfølgelig, som for Gandhi, at denne holdning er nødvendig for at bevise en pointe.

Der findes en fascinerende legende om skorpionen: Hvis du trænger den op i en krog og ikke giver den nogen mulighed for at undslippe, så vil den stikke sig selv ihjel. Det lyder som en lidt tvivlsom historie. Men jeg har set det ske. I Sydfrankrig iagttog jeg engang en gruppe børn omringe en lille brun skorpion med kæppe, således at den var fuldstændigt spærret inde. Den begik selvmord. Budskabet her er, at Skorpionen hellere vil destruere sig selv og bukke under i flammer for egen hånd – bogstaveligt eller psykologisk – end underkaste sig en andens ultimatum eller kontrol. Det er denne forbandede stolthed igen. »Det er bedre at regere i helvede«, som Lucifer siger i Miltons *Paradise Lost* (*Det Tabte Paradis*) (Milton havde Ascendanten i Skorpionen), »end at tjene i himlen.« Hvis en Skorpion nogen sinde virkelig bøjer hovedet, så har han lært en af de mest værdifulde lektier i sit liv. Det er mere sandsynligt, at han vil bukke sig i

forstillelse og så senere hævne sig trefoldigt. Han vil som regel til sidst underkaste sig; men kun det, som han betragter som sine guder. Og somme tider har han nogle temmeligt besynderlige guder, denne gådefulde fyr. Hvis du møder en Skorpion, som er blevet apatisk og som har underkastet sig udadtil, så vil du se en person, som er ædt op indefra af voldsom vrede og jalousi. Ofte er han ikke selv klar over det. Så vil du blive konfronteret med virkelig destruktionstrang af værste slags – som man ser det i disse »lykkelige« familier, hvor konen stille saboterer sin mands maskulinitet og belæsser sine børn med skyldfølelse som hævn for sit ulevede liv. Fortrængt Skorpionvrede er ikke smuk. Ingen har lovet, at den ville være det. Men enhver Skorpion besidder det mod, det kræver, at se hvad som helst, der måtte findes i ham, i øjnene og forvandle det. Som vi sagde tidligere, nærer Skorpionen ingen illusioner om tilværelsen.

Der findes en berømt myte, som i særlig stor grad passer på Skorpionen. Det er en af Herkules' tolv prøver. I denne specielle prøve får han besked på at dræbe Den Lernæiske Hydra. Denne myte beskriver den egentlige Skorpionskæbne, som ligger bag ydre succes og magt. Herkules bliver sendt ud for at dræbe et stort, dødsensfarligt væsen, kaldet en hydra, som bor i en mørk hule i en sump og som lever af mennesker, som bor i det omkringliggende land. Hydraen er et slangelignende uhyre med ni slangehoveder, som hver er udstyret med dødbringende giftige hugtænder. En form for flerhovedet kobraslange, kunne man sige. Og den har en virkelig infam egenskab: Hvis man hugger et af dens hoveder af, vokser der omgående tre nye ud i stedet.

Herkules prøver til at begynde med at slå hydraen ihjel med sin kølle og derefter at skære dens hoveder af. Han er på nippet til at give op, eftersom dette resulterer i en hastig forøgelse af antallet af hoveder. Men så kommer han i tanke om et råd, som han fik af en viis lærer. Hydraen kan ikke tåle lys. Derfor knæler Herkules og løfter bæstet op i solskinnet. Den kryller sig sammen og begynder at dø. Der bliver kun et enkelt hoved tilbage, for det er udødeligt, og gemt inde i det findes en kostbar juvel. Men det er en nem sag for Herkules at klare et enkelt hoved. Han begraver det simpelthen under en stor sten.

Forklaringen på denne myte er ikke rigtigt nødvendig for Skorpioner. De kommer som regel før eller senere i deres liv til det punkt, hvor de opdager hydraen i sig selv. Men en vis forklaring kunne må-

ske være værdifuld for de mindre indadskuende tegn. Vi kan sige, at hydraen kan betyde mange ting: jalousi, hævngerrighed, bitterhed, vrede, frustreret seksualitet, voldelighed. Skorpionen er et tegn med stærke begær, og hydraens mange hoveder kan betyde det uciviliserede, menneskelige hjertes mange begær. Når de overlades til at vokse i mørket, kan de blive giftige og begynde at destruere andre. Men de kan ikke håndteres med fortrængning. De må forstås og holdes op i lyset og respekteres som en del af en selv. Og selv om de overvindes, er det en god ide at huske dette ene udødelige hoved. For Skorpionen bærer alle menneskers frø til både godt og ondt i sig. Det onde er ikke noget abstrakt eller en andens skyld; det findes i enhver. Skylden for menneskelig brutalitet kan ikke lægges over på samfundet, men i sin yderste konsekvens kun på en selv. Det er relevant at erkende, at Freud, den berømte grundlægger af den moderne dybdepsykologi, havde Ascendanten i Skorpionen. Deri ligger den mest fundamentale betydning af Skorpionens myte: Kom overens med hydraen i dig selv, og du forløser verden.

♏ Skyggen

Hvad kan vi sige om Skorpionens mørke side, når han allerede kender sit eget mørke så godt? Det er et vandtegn: Fuld af følelser, subjektiv i sin tilnærmelse til livet og andre mennesker. Skorpionen har mod til at se alle tings udtryksmåder i øjnene; men de befinder sig sædvanligvis på det emotionelle plan. Det, som han ofte ikke kan se i øjnene er den grad, hvori hans reaktioner er styret af hans meninger. Vi sagde tidligere, at vandtegnene som gruppe betragtet er tilbøjelige til at være påståelige, fordi de så ofte ikke er bevidste om deres egne tankeprocesser. At være så subjektiv og optaget af sine egne, personlige værdinormer gør det vanskeligt at se tingene i et klart, retfærdigt fugleperspektiv. Og her findes en af Skorpionens største, blinde pletter. Han kan være ligefrem fanatisk i sine synspunkter på andre mennesker og på livet. Og denne fanatisme kan på det forkerte sted og det forkerte tidspunkt drive ham til nogle temmelig ubehagelige handlinger baseret på tendentiøse eller forvrængede domme.

Lad os tage et eksempel på dette fra hverdagen. Lad os se på en Skorpionkvinde, som er blevet såret i en række parforhold. Al hendes indsigt og sensitivitet til trods vil du opdage, at mange Skorpionkvinder har dannet sig nogle fastlåste, stivnede meninger om det modsatte køn. Store, brede generaliseringer. Såsom: »Alle mænd er nogle dumme svin« eller »Man kan ikke stole på mænd« eller »Alle mænd er utro«.

Her følger en typisk scene. Vi kunne kalde det »Othellosyndromet«:

SKORPIONKVINDE: Hvor har du været i aften? Du sagde, at du ville være hjemme igen klokken otte. Nu er det midnat. (Dette siges uvægerligt i et bebrejdende tonefald, som gør det aldeles klart, at uanset hvilken forklaring, der gives, er der kun en, som vil blive troet.)

LUFTMAND: Beklager, kære. Jeg havde en vanvittig dag på kontoret og derefter brød bilen sammen, så jeg måtte bruge to timer på at ordne en utæt køler. Det har bare været en af de her dage. (Et forsvarstonefald sniger sig ind. Irritation over at blive mistænkt. Forberedelse til at blive indesluttet, hvis presset.)

SKORPIONKVINDE: (Tavshed. Atmosfæren bliver tydeligvis kølig. Der danner sig istapper under middagen. Når han forsøger at røre kærligt ved hende, trækker hun sig. For sig selv tænker hun: Han bedrager mig. Det dumme svin. Det gør de allesammen før eller senere. Jeg vil fanden ta' mig ikke lade ham udnytte mig på den måde. Nemlig. Nul sex i en måned.)

LUFTMAND: Hva' er der i vejen, kære? Jeg har jo sagt det. Jeg kunne ikke gøre for det.

SKORPIONKVINDE: Der er ikke noget i vejen, kære. (Forstenet blik. Hun forestiller sig, at han ved, at hun ved og prøver at få ham til at føle sig passende skamfuld. Han har ikke den fjerneste ide om, hvad der foregår i hendes hoved.)

Hvis du giver en af disse en uge, et år, ti år, så har du en virkelig rædselsforestilling, taget lige ud af »Hvem er bange for Virginia Woolf?« Skorpionen kan ødelægge et ægteskab, en kærlighedsaffære, et hjem med denne form for adfærd. Det er ikke tilstrækkeligt blot at sige, at det er et jaloux tegn. Der findes mange former for jalousi. Besidderglad, ja, men det er alle vandtegn. Men Skorpionens

sygelige jalousi er ikke bare frygt for at miste en elsket person. Det frygter vi alle. Under overfladen vil du finde et eller andet bittert livssyn, en sort tro på en fundamental råddenskab i alle mænd/kvinder eller hvad som helst. Skorpionens skygge er hans negativitet, som iklædt usmidige meninger, lurer under overfladen og ofte piner ham i de øjeblikke, hvor han skulle føle sig lykkeligst.

Det tager lang tid for Skorpionen at lære at have tillid og at tilgive. Han har sædvanligvis lært denne mistillid tidligt i livet, ved at se de mørke skygger, som står bag ved hans forældre og gennem hans religiøse opdragelse og uddannelse. Og det tager lang tid for såret at hele.

Det er ikke hævngerrigheden, som er det egentlige problem i disse situationer. Selv om vi har lært, at det ikke er kristent, så er en lille smule ærlig hævn ofte sundere, end udadtil at vise sig føjelig, når man indadtil fortrænger en vrede, som siver ud igennem indirekte kanaler, som så mange af os kalder at være »god«. Desuden gør det somme tider en person særdeles godt at trække det tilbage, som han netop har disket op med; det kunne måske forhindre ham i at gøre det igen.

Det, som virkelig er forkert her, er, at Skorpionen aldrig giver den anden person tvivlens fordel. Meningen er allerede dannet, færdigpakket ligesom frosne grøntsager, parat til at blive krammet ud og hæftet på modstanderen, uanset om den er sand eller ej og uden at kende situationens kendsgerninger. Vandtegn har det skidt med kendsgerninger. Kendsgerninger forvirrer sagen, som for vand primært er, hvad han føler og ikke hvad der i virkeligheden skete. Skorpionens skyggeside ignorerer fuldstændigt den anden persons synspunkt.

Dette er temmelig svært at leve med. Man kan ikke alene se dets spor i individer, men også i politiske og religiøse ideologier. Visse astrologer mener, at Tyskland traditionelt set styres af Skorpionen. Hvor ellers end i et Skorpionland kunne man se en enkelt fanatisk ide – antisemitismen – rejse sig med en sådan styrke og fuldstændig beherske en nation med så omfattende ødelæggelser i sit kølvand? Den Skorpion, som ikke kan håndtere hydraen i sig selv, vil projicere den på verden og se den i andre. Så har vi de forfølgere, som tror på deres mission bestående i at frelse menneskeheden med trusler om magtanvendelse. Paulus siges at have været Skorpion. Megen af den blodsudgydelse, som igennem tiderne er blevet begået i Kristi navn,

stammer fra hans fortolkning af Kristendommen. Glem aldrig, at Skorpionen er et tegn med overordentlig stor magt – til at gøre godt eller ondt. Ingen Skorpion, uanset hvor tilsyneladende betydningsløs han måtte være, mangler indflydelse på dem, som står ham nær. Kan du se den lille mand der ovre i det grå jakkesæt, som læser Børsen? Han tænker måske ikke på ting som heksejagt og paradokset i at øve vold i Jesu navn. Han har måske ikke læst *Faust* eller *Det Tabte Paradis*; men han er Skorpion. Han har indsigt og styrke, uanset hvor undertrykt den måtte være. Og han kan gøre hvad som helst med sit liv, han måtte ønske.

♏ Skorpionen som elsker

Der er skrevet nok om Skorpionens berømte sanselighed og erotiske tilbøjeligheder til at gøre yderligere beskrivelser overflødige. Ikke blot overflødige, de er heller ikke strengt korrekte. Lidenskab, det ejer Skorpionen til overflod. Men denne lidenskab kommer ikke nødvendigvis ud på en iøjnefaldende måde. Seksualitet er for Skorpionen mere et spørgsmål om følelser – et symbol, en måde at nå et andet oplevelsesplan på. Det er ikke kun en fysisk forløsning. Tyren er i virkeligheden tegnet for den rene, jordiske sanselighed, ikke Skorpionen. Mange Skorpioner har en dybtliggende, mystisk følelse vedrørende sex, og sex og kærlighed er forbundet med en længsel efter en form for oplevelse, som et almindeligt parforhold aldrig kan give. Kald det, hvad du vil – en mystisk oplevelse, en smag af dybderne, en overgivelse eller hvad det nu kan være. Det har mindre med kroppen og mere med sjælen at gøre.

Man kunne godt kalde Skorpionen erotisk i stedet for sanselig. Der er en verden til forskel. Tag et hvilket som helst eksemplar af bladet »Playboy«, og du vil se primitiv seksualitet i sin mest udprægede form. Det er kroppen, som er det æggende. Erotik er anderledes; det er tonen, farven, atmosfæren, den underliggende følelse. Se en film som den japanske »Empire of the Senses« (Sansernes Imperium). Den er ikke seksuel, den er erotisk. Hvis du forstår forskellen, forstår du Skorpionens seksualitet. Somme tider har den nogle mør-

kere undertoner – en anelse brutalitet, et strejf af masochisme, nogle fantasier, som medfører ting, som vores bedstemødre foregav ikke eksisterede. Eksperimenteren er noget Skorpionen gladeligt indlader sig på – under forudsætning af at det er erotisk, ikke mekanisk. »Hvordan-blade« keder ham. Han behøver ikke at lære hvordan. Hans nysgerrighed er som regel levende fra treårsalderen. Det er noget andet han søger.

Da Skorpionen er et fast tegn, besidder det evnen til varig løyalitet og kærlighed. Det kan til tider tage form af udpræget selvopofrelse. Den fanatisme, som vi somme tider ser i Skorpionens religiøse og politiske synspunkter, kan også gennemsyre hans parforhold. På den negative side kan hans fasthed blive til absolut besiddelse. I begge tilfælde er der ikke noget lunkent over Skorpionelskeren. Det vil sige, hvis han er forelsket. Hvis han ikke er det og den magiske port til de øvre (eller nedre) regioner ikke er synlig, så vil du sandsynligvis blive mødt med denne kølige egenskab, som alle vandtegn udviser, når deres følelser ikke er engagerede. Beklager. Ingen hjemme.

Skorpionens største problem som elsker – mandlig eller kvindelig – er, du har gættet det, hans behov for at bevare kontrollen. Det indbefatter den berømte jalousi, såvel som den dybe og varige kærlighed. Men han må nødvendigvis til hver en tid være spillets mester. Dette kan til tider vise sig på nogle temmelig ynkelige måder. Ligesom at være for stolt til at undskylde, når han har gjort noget virkelig dumt, fordi det betyder, at du har scoret et point på hans bekostning. Eller ved at finde små onskabsfulde måder at prøve dig på, så du altid har en følelse af, at du er undværlig. På den anden side har Skorpionen paradoksalt nok kun lidt respekt for en person, som ikke vil slås med ham. Det er, når det kommer til stykket, svaghed. Så derfor er du fanget i et net. Han skal vinde; men han bliver sur, hvis du ikke giver ham lidt ros for det. Kampe er temmelig almindeligt i parforhold med Skorpioner. Det vil sige, hvis du ikke har fået en af de undertrykte Skorpioner, hvor alting syder indeni, ligesom en hed vulkan, der koger; men hvor alt, hvad du ser, er en lejlighedsvis dampsky fra toppen. Hvis du har fået en af dem, så pas på. Send din Skorpion til en konfrontationsgruppe for at løse op for trykket. Det er ikke særlig morsomt, hvis det eksploderer i hovedet på dig.

Kriser og eksplosioner er temmelig almindelige spil i Skorpionrelationer. Vrede som ikke kan hægtes op på noget og at straffe dig for enhver fornærmelse – sand eller indbildt – er andre gevinster på den mindre behagelige side. Hvad med fordelene?

Det, som er virkelig specielt ved Skorpionen som elsker, er, at han har et virkeligt talent for at forstå den anden person. Da han sjældent går glip af ret meget, ved han som regel en forfærdelig masse om dig på meget kort tid. Til dem, som ikke kan lide denne form for ærlighed, vælg et andet tegn. Men hvis parforhold betyder mere end at holde til i et diskotek sammen, så prøv en Skorpion. Hans måde at køre et parforhold på – hvis det bliver til et parforhold og ikke blot en enkelt nats eksperiment – har altid dybde. Han kan tyde et andet menneskes behov – og vil, hvis han ikke bliver truet, gøre sit yderste for at tilfredsstille dem. Alle vandtegn lever af at blive behøvet. Skorpionen er ikke nogen undtagelse.

Det skal indrømmes, at du muligvis ikke bryder dig om omfanget af, hvor meget han eller hun ved om dig. Men at undersøge tingene til bunds er Skorpionens rolle. Du kan ikke forvente at dette tegn vil lege med fernis. Han vil måske bevare sine hemmeligheder; men du vil ikke få lov til at bevare dine. Skorpionen er ikke hævet over at se telefonnumrene i din lille sorte bog igennem, mens du er i bad eller over at undersøge kvitteringerne i din tegnebog. Både mandlige og kvindelige Skorpioner gør dette. Alligevel kan denne holdning, der går på, at »du er min og dermed basta« være umådeligt flatterende. Skorpionen siges – især af lufttegn – at være for »tung«. Men den form for tyngde er en smagssag. Hvad end der foregår, ved du, at parforholdet er skrækkelig vigtigt for Skorpionen. Jobbet, svigerforældrene, drengene i klubben kommer ikke først. Og der kan siges ganske meget til fordel for en person, som betragter et parforhold som noget, der er aktuelt og vigtigt, i stedet for som noget, der kan lægges på hylden, mens han foretager sig noget andet.

Der findes en masse aktuelle meninger om og definitioner på jalousi. Fra kosmopolitiske tidsskrifter til lærde psykologibøger er jalousi beskrevet som en af de mest forvirrende og evigt tilbagevendende menneskelige følelser. Nogle mennesker tror, at jalousi er en naturlig del af livet, det sure med det søde. Andre mener, det er sygeligt, et tegn på utryghed. Andre tror, at det har noget med ældre moralnormer at gøre. Atter andre mener, at det er moralsk forkert og ikke en del af den idealiserede tilstand af selvfornægtende kærlighed, som siger: »Hvad som helst, der gør dig lykkelig, gør mig lykkelig.«

Du vil ikke høre en Skorpion udtale den slags sentimentalt pladder. Det er mere sandsynligt, at han vil sige: »Hvad som helst, der gør dig lykkelig uden mig, kommer du til at undgælde for.« Jalousi er i nogen mennesker uden tvivl et symptom på dyb utryghed og mistillid. Som den smukke fotomodel, der engang kom til mig for at få lagt sit horoskop og som var sikker på, at hendes kæreste var interesseret i alle andre piger, fordi hun ikke syntes, at hun overhovedet var noget værd. En vis grad af besiddderglæde er på den anden side temmelig naturligt. Ingen ønsker at miste noget, som de er blevet knyttet til. For Skorpionen er besidderglæde lige så naturlig som at trække vejret. Hans følelser er stærke. Han giver ikke let slip. Sådan er han simpelthen skabt. Bortset fra de Skorpioner der bevidst har hærdet deres følelser på grund af frygt for at engagere sig, finder du ikke mange Skorpioner, som deltager i konebytteri. Hvis du møder en enkelt, kan du være temmelig sikker på, at han er på flugt fra sin egen dybeste evne til at elske af frygt for, at den vil gøre ondt.

Dobbeltmoral er ofte en del af Skorpionens spil – mandlig som kvindelig. Det, der er godt for ham, vil han ikke tolerere hos dig. Mange Skorpioner tror – med al den emotionelle fasthed, som de kan mønstre – at de har ret til at flirte eller til at lave sidespring – men ikke du. »Det er noget andet«, siger de gladeligt. Og det er ikke mandschauvinisme; jeg har også hørt dette fra Skorpionkvinder. Hvis du ønsker ens normer, så må du dressere din Skorpion. Det betyder, at du må bære rustning, hjelm, hagebøsse og lanse. Det betyder også, at du må være forberedt på nogle gudsjammerlige skænderier, mange tårer, nogle temmelig krydrede ord og temmelig mange sårede følelser – med kun en lille chance for at opnå forståelse til sidst. Ellers må du acceptere tingene, som de er. Er det det værd? Jeg kendte engang en kvinde, som giftede sig med en Skorpionmand og som måtte stå for hele mosten – jalousien, dobbeltmoralen, de små pigge med modhager, humørsygen, hele molevitten. Jeg spurgte hende, hvorfor hun blev hos ham. Hun svarede: »Fordi han er ualmindelig. Han er sig selv. Han er også ærlig over for sig selv. Selvfølgelig er han somme tider et dumt svin. Men han er et individ. Det respekterer jeg.« Der har vi det. For mange mennesker – og så kan de beklage sig, så meget de vil – kan Skorpionens stærke individualitet kun indgyde respekt – og ofte kærlighed.

Ingen oplever et parforhold med en Skorpion uden at forandre sig. De kommer ud af det mere selvbevidste og til tider lidt skræmte, men med et meget mere dybtgående syn på tilværelsen. Forvent ikke ærligt spil og sødme og lys. Husk Miltons Lucifer – bedre at regere i helvede, end at tjene i himlen. Men det er blevet sagt af nogle meget vise mennesker igennem mange tidsaldre, at livet består af både lys og mørke og at kun en tåbe tror, at det er anderledes. Og Skorpionen er ikke nogen tåbe.

♏ Den mandlige Skorpion

Lad os fjerne den overfladiske glans og se, hvad der findes nedenunder. Husk, at dette er et vandtegn. Al dets store styrke og mod til trods ligner Skorpionmandens følelsesmæssige behov meget Fiskemandens og Krebsemandens. Hengivenhed, accept, bekræftelse, kærlighed, partnerskab. I store mængder. Ufortyndet af kritik. Værende et vandtegn kan Skorpionen ikke bære kulde. De er skrækkeligt sensitive. Denne maske af ligeglad upåvirkelighed er en maske. Husk det. Ingen Skorpion vil reklamere med den kendsgerning, at han er såret eller føler sig overset. Du bliver nødt til at lære telepati. Men husk, at dette er et vandpræget, feminint, sårbart tegn. Feminint, spørger du? Hvordan kan denne skabning være feminin? Men der er et besynderligt paradoks ved Skorpionen. Det modsatte, seksuelle element er meget stærkt i personer af begge køn. Humørsygen, sentimentaliteten, erotikken og subjektiviteten er typiske facetter af Skorpionens kvindelige side. Det er besidderglæden også. Mange Skorpionmænd er udpræget forlegne over, at de har så mange følelser. Det er derfor, de bliver lærebøgernes handlekraftige, hensynsløse, ambitiøse Skorpioner. Men tænk på, hvad det krævede af dem at blive sådan. Kan man blødgøre dem? Måske, måske ikke. Til syvende og sidst er det sandsynligvis op til Skorpionen selv.

Dette er ikke nogen nem mand at leve sammen med. For at nævne en enkelt ting, så får du ikke direkte svar, hvis du stiller nærgående spørgsmål som: »Elsker du mig?« På den anden side kan du få et møgfald, når du mindst ønsker det – såsom en ondsindet, timelang analyse af dine motiver til at flirte med hr. AQ under selskabet og hvorfor det stammer fra din seksuelle utilstrækkelighed og din fars

afvisning af dig. Han kan skære dybt, når han vil og så går ærlighed forud for medfølelse. Det er det direkte svar, som du ikke ønsker at høre – især hvis han er i det destruktive hjørne og beslutter at han vil slå igen til gengæld for nogle sår, som du har tilføjet ham uden endda at være klar over det. Fortælle dig, at du har såret hans følelser? Sandsynligvis ikke. Og ofte vil han heller ikke sige undskyld. For at leve sammen med denne mand må du forstå ham; og for virkelig at forstå ham må du holde af ham. Ja, jeg mener holde af ham. Og respektere ham – hvad han er lavet af, hvad der driver ham frem, hvad hans ensomhed betyder, hvad de følelsesmæssige dybder gør ved ham i et samfund, som kræver, at mænd er frigjorte, hvad hans følsomhed betyder i en verden, som ikke værdsætter den. Hvis du kan holde af ham, så lad ham være i fred, for du kan aldrig, aldrig lave ham om. Og det er meget sandsynligt, at han vil gøre det stik modsatte, hvis du forsøger.

Hvis du tilhører den type, som har noget imod at indordne sig – eller at give det udseende af at gøre det – så hold dig væk. Denne mand egner sig ikke for den uafhængige kvinde af den mere højrøstede type. På den anden side respekterer han styrke og hvis du giver plads til hans stolthed, som ikke tillader ham at indrømme en fejl eller at tabe en kamp, så er ingen elsker mere hengiven, medfølende, indsigtsfuld og blid. Vis Skorpioner din smerte og de vil gøre alt for dig. Vis din arrogance, behandl dem overfladisk, angrib dem og du har ikke en chance for at få noget som helst igen – undtagen deres ubehageligheder, som kan være temmelig ubehagelige. Driv ikke gæk med dem. En Skorpion, som tror man laver grin med ham, kan være den vanskeligste person i verden. Hans stolthed vil ikke tillade det.

Hvad med jalousi? Jo, lad os være realistiske. Den forsvinder ikke. Hans følelse af at have ret til at flirte, lave sidespring og til at gøre hvad som helst, han har lyst til, mens du ikke har det, eftersom du er hans, forsvinder heller ikke. Hvis du absolut skal have andre forhold, må du være både smart og diskret. Ellers kan du regne med at helvede bryder løs; for det er svært for denne mand at tilgive at blive bedraget. Det er det værste, du kan gøre imod ham. Det bedste er at tro på ham – og at stå ved hans side, når han går igennem en af sine verden-forstår-mig-ikke-perioder. Skorpionen har kun tillid til få personer, fordi kun få personer har tillid til ham. Dette begynder i

barndommen, for han er aldrig virkelig et barn – alligevel behandles han som et og det ofte langt ud over rimelighedernes grænse.

♏ Den kvindelige Skorpion

Der er to nøgleord, som du bør huske vedrørende Skorpionkvinden: dybde – i den betydning, at hendes karakter er forfinet, sammensat og aldrig iøjnefaldende, og vilje – i den betydning, at denne kvinde ikke agter at bøje sig for nogen eller noget, medmindre det er midlertidigt nødvendigt for at opnå et mål. Du bør også huske andre Skorpionegenskaber: den berømte besiddergIæde, intensitet, stolthed, loyalitet. Ingen Skorpion er hverken let at forstå eller nem at leve sammen med; men på den anden side, hvis du ønskede noget, som var let og intetsigende og tilbageholdende, så ville du leve sammen med en anden, ikke?

Lad os se nærmere på spørgsmålet om dybde. Skorpionen er et tegn, som aldrig anlægger et overfladisk syn på livet; det er så godt som umuligt for Skorpionkvinden at acceptere noget på basis af dets umiddelbare udseende. Det kan strække sig over et temmelig stort område, fra den karikerede Skorpion, som, når du siger: »Godmorgen«, spekulerer på, hvad du helt nøjagtigt mente med det, til den Skorpion, hvis motivation og dybeste behov er at forstå – både sig selv og menneskene omkring hende. Kort sagt er dette en kvinde, som forventer noget mere af et parforhold end overfladiske tilkendegivelser. Kærlighed er for Skorpionen mere end demonstration af hengivenhed eller tryghed eller seksuel tilfredsstillelse eller endda intellektuelt kammeratskab. Det er et bånd, som – forhåbentlig, fra hendes synspunkt – berører sjælen og betyder, at man ikke har nogen hemmeligheder for hinanden. Ingen hemmeligheder betyder dog ikke den overfladiske måde at tolke det på, som for eksempel, hvor var du klokken fem, torsdag eftermiddag. Det betyder, at hun forventer karaktermæssig hæderlighed. Skorpionen har, i og med at den er et vandtegn, en masse medfølelse, som sædvanligvis stammer fra hendes egen forkærlighed for at pine sig selv. Skorpionkvinden er sandsynligvis bedre end nogen anden i stand til både at forstå og

acceptere menneskelige svagheder og menneskeligt mørke. Hun er ikke bange for grimhed, indre eller ydre, fordi for Skorpionen gør mørke og lys tilværelsen interessant. Hvad hun ikke kan fordrage er hykleren, personen, som lever i forstillelse. Hvis du ikke kan undvære dine masker og dine krykker, så hold dig væk fra denne kvinde; for disse røntgenøjne vil se durk igennem det hele; og hun vil endda ikke lade det blive ved kun at se. Skorpionen har en udtalt tilbøjelighed til at ville lave andre mennesker om og Skorpionkvinden vil ofte påtage sig, bevidst eller ubevidst, at hjælpe med at lave dig om – især hvis du har en masse at skjule.

Uheldigvis for hende er der ret mange mænd, som flakker omkring i verden, og for hvem ideen om at være følelsesmæssig ærlig eller ligefrem med hensyn til at afsløre deres motiver er rædselsvækkende.

Ikke fordi det er så forkasteligt. Det er ikke nemt at se sig selv i spejlet, ikke i den grad, som Skorpionen synes, du burde gøre det. Men dette er det ene område, hvor Skorpionkvinden viser sin intolerance. Hun kan acceptere alt i enhver, undtagen det, hun betragter som karaktersvaghed – det vil sige, en person, som ikke har styrke nok til at se sig selv i øjnene. Og hun kan være temmelig hånlig og temmelig barsk, hvis hun føler sig svigtet.

Denne hang til dybde er et tveægget sværd. På den ene side gør det hende til en sjælden kvinde, fordi hun ikke alene er i stand til at se, men også til at tage del i din smerte og dine drømme og dine byrder, og hendes enorme viljestyrke og loyalitet er upåvirkelig, selv når du begynder at blive lidt mat i sokkerne. Men hendes forventninger er høje og det er ikke nemt at leve op til dem. Grundlæggende forventer hun, at du ligesom hun selv er konstant engageret i det store alkymiske forvandlingsarbejde, intet mindre. Hvis du tilfældigvis foretrækker at sejle og se cowboyfilm frem for at se ind i dig selv, så kan det måske blive nødvendigt for dig at give en forklaring. Din eneste chance består i at overbevise hende om det retfærdige i din ret til at være dig selv. Retfærdighed er noget Skorpionkvinden forstår. Hendes retfærdighedssans er så skarp og så følsom, at den er praktisk talt ubøjelig. Hvis hun tror, du har ret, er hun i stand til fuldstændigt at tilsidesætte sine egne ønsker og meninger. Hvis hun tror, du har uret og du ikke undskylder det eller ændrer synspunkt, så vil hun gøre gengæld.

Lad os tale om at gøre gengæld, eftersom du vil blive nødt til at

vænne dig til dette begreb, hvis du har med en Skorpion at gøre. Skorpionens retfærdighedssans, som vi omtalte tidligere, er temmelig skarp. Det er dog ikke en intellektuelt baseret dømmekraft som Vægtens; det er en magtfuld, følelsesbaseret, emotionel reaktion på enhver situation, hvori hun føler, at hun er blevet misbrugt eller fejlbehandlet. Det kan strække sig fra at blive afvist eller fornærmet – hvilket i den mere paranoide Skorpions tilfælde kan betyde en indbildt afvisning eller fornærmelse – til forræderi. Forræderi er måske det, hun frygter og hader mest. Og hvis hun føler sig forrådt, er det mere sandsynligt, at hun vil slå igen, end at hun vil vende den anden kind til. Pæn kristen tålmodighed og mildhed er ikke, jeg gentager ikke, egenskaber, som du skal prøve at finde i Skorpionen. Det er gode, primitive sager – øje for øje og alt det der. Aldrig ondskabsfuldt eller med brutalitet. Bare nok til at give dig en lærestreg.

Lyder det lidt hårrejsende? Ja, det afhænger af, hvordan du ser på det. Skorpionkvindens følelser er dybe og stærke og hun bryder sig ikke om, at de bliver taget let. Hun bliver nemt såret på grund af denne intensitet og sensitivitet, selv om hun ikke rigtig kan blive såret af mennesker i almindelighed – kun af de få, som hun virkelig holder af. Skorpionen er yderst kræsen med hensyn til kærligheds- og venskabsforhold. Alle andre kan gå ad helvede til. Hun lader sig ikke skræmme af hverken offentlig misbilligelse eller nedsættende bemærkninger eller sladder bag hendes ryg. Kun kritik eller afvisning fra de mennesker, hun elsker, kan såre hende. Men så sårer det også for alvor. Og uanset om du argumenterer filosofisk om det rigtige eller det forkerte i det, så er det hendes ståsted. Hvis du sårer hende, sårer hun dig igen, hvis det overhovedet er muligt. Medmindre, selvfølgelig, du kom til det ved et uheld. Så vil hun glemme det omgående, fordi det er ikke det samme.

Skorpionen har en langtrækkende hukommelse for både godt og ondt. Hjælp hende, giv hende opmuntring og hun vil altid huske det. Forråd hende og hun vil aldrig have tillid til dig igen. Det er i virkeligheden ikke særlig sandsynligt, at hun vil have tillid til dig til at begynde med eller til nogen anden for den sags skyld, fordi hendes følsomme og praktisk taget mediale fornemmelse for den menneskelige karakter fortæller hende, at ingen, uden undtagelse, er en helgen. Hun er altid på vagt over for livet og over for andres skyggesider og over for de mere indviklede former for angst og begær i hende selv. Det tager lang tid, før en Skorpion falder til ro i et parfor-

hold. Det kan se ud, som om hun gør det; men hun vil være på vagt i lang tid for at være sikker på, at du er, hvad du siger, du er.

Til hvilken nytte, kunne du meget vel spørge, er denne form for oversensitivitet? Hvorfor ikke blot gå ud og nyde livet og tage det bitre med det søde? Det er udmærket, hvis du er Skytte eller Tvilling, men ikke hvis du er Skorpion. Og nytten af det – hvis »nytte« er det ord, vi ønsker – er, at det, at tilbringe megen tid i nærheden af en Skorpion, lærer dig at være mere bevidst. Bevidst om dig selv, bevidst om dine motiver, bevidst om dine egne behov, bevidst om, hvad der motiverer andre, bevidst om hele psykens usynlige område, som vi almindeligvis i vores udadvendte, ubehændige, vestlige kultur overser. Hvorfor være bevidst? Jo, hvis du ikke er det, så kommer du ud for nogle grimme ting – såsom at man uden at ville det kommer til at såre eller skade andre mennesker og sig selv og på et bredere, kollektivt plan skade hele kulturelle grupper og samfund. Hvis vi alle besad Skorpionens indsigt, ville vi meget sandsynligt ikke se meget til menneskelig brutalitet, fordi vi ville have stoppet den i forvejen i os selv.

Men for denne form for dybde betaler Skorpionkvinden en pris; og prisen er, at det er svært for hende at være frivol og tage livet let. Her har hun behov for en partners hjælp og en masse ømhed og forståelse. Hun har altid sine hemmeligheder. Det har alle Skorpioner. Men at se en Skorpion komme ud af sit indviklede rugeri og ud i solskinnet er en dejlig oplevelse, for så bliver vandelementets varme og gavmildhed tilgængelig for andre mennesker.

Så var der det andet ord, vilje. Det er klogt, når man har med Skorpioner at gøre, at huske at bede om i stedet for at udstede ordrer. Dette er vigtigt at huske, hvis man har et barn, en kollega eller en Skorpionkvinde, fordi (bare en venlig påmindelse) Skorpionens to tegnherskere er Pluto, underverdenens herre, og Mars, krigsguden.

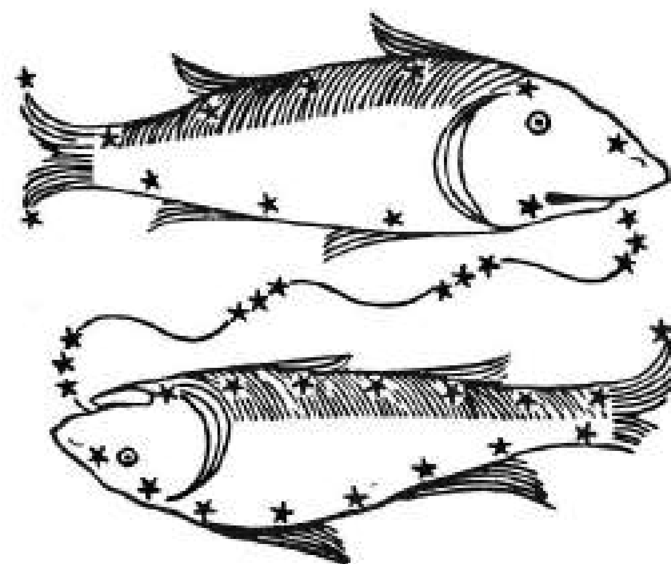
Det er ikke, fordi Skorpionen ikke er et feminint tegn. Kan du huske Mata Hari? Hun var en klassisk Skorpion. Der er en mystisk og ofte fascinerende egenskab ved Skorpionkvinder; ofte oser de af sanselighed og en tyndt tilsløret og svagt kontrolleret lidenskab, som kan virke stærkt magnetisk. De indgyder også ofte frygt og mistillid, fordi man aldrig kan være helt sikker på, hvad der foregår bag disse øjne. Men de to magtfulde tegnherskere, Mars og Pluto, peger på, at der ud over tegnets intenst feminine egenskab også findes en masse ild og en masse mod og en masse stolthed. Forsøg ikke at smadre

stoltheden. Du vil blive meget alvorligt stukket, hvis du gør det. Skorpionen forlanger respekt og det gælder både den mandlige og den kvindelige Skorpion. Hun er en person, som hviler i sig selv; hun er ikke nogens mage, tjener eller ejendom. Hvis hun får chancen for at give sig selv frivilligt, er hun i stand til at vie sit liv til dig. Men hvis du kræver hende eller tager hende for givet, vil du blive mødt med enten et koldt, stivnet blik og hun vil med fuldt overlæg give dig det stik modsatte af, hvad du forlangte, eller du vil pludselig få en skrigende og råbende valkyrie løbende mod dig med et spyd. Hun kan være temperamentsfuld.

Skorpionkvinden har behov for en arena, hvor hun kan udløse Mars' kampegenskaber. At udløse dem i et parforhold er ikke altid særlig behageligt og hun har virkelig behov for et ordentligt slagsmål en gang imellem. Tegnets krigeregenskab er tilbøjelig til at finde en sag eller andre menneskers kamp at slås for. Man kan ofte se Skorpionkvinden forsvare de svage eller de misbrugte, hvadenten det sker på den politiske, lægevidenskabelige eller psykologiske arena. Men hun har brug for et teater at arbejde på; og da hun trives med kriser, skal hun have plads til at fremme dem, til at tilfredsstille sin tørst efter forvandling og forandring. Ellers kan du selv regne ud, hvem der må stå for skud. Skorpionen bryder sig ikke om, at livet er for fredsommeligt i for lang tid; hun nærer mistillid til for megen tilfredshed. Hun leder altid efter ormen i æblet, og hvis livet er for stille i for lang tid, så vil hun begynde at få mistanke om, at der foregår noget under overfladen. Så vil hun endevende hele æblevognen og starte et skænderi eller lave en scene eller provokere dig til at gøre det for at finde ormen. Pyt med det. Når det viser sig, at der alligevel ikke er nogen orm, så ærgrer hun sig ikke det mindste. Hun opnåede det, hun i virkeligheden var ude på: En forandring i parforholdet, et nærmere eftersyn, et nyt udtryk for sine følelser. Hun vil hellere se dig rasende end udtryksløs og uengageret.

Lufttegnene synes, at hun er fascinerende, men en plage, fordi hun synes at rumme alle disse dybder, som de er så fascinerede af, men rædselslagne over; og hun trækker dem ind i deres følelser, hvilket er det vanskeligste sted i verden at være på for luftelementet. De andre vandtegn forstår hende som regel; men også de er tilbøjelige til at være bange for hendes gennemborende øjne, som ser for meget. Jord, som er snusfornuftig og realistisk, forstår hende sjældent. Jordprægede mennesker elsker måske hendes dybde og snedighed, men

går glip af den grundlæggende pointe og finder så pludselig, at de har mistet jordforbindelsen, idet de stirrer ind i en virkelighed, som de ikke troede eksisterede. Og ild reagerer på hendes medfødte teatralskhed, men ryger ofte ind i virkeligt dramatiske scener og store ildebrande. Ingen andre tegn kan virkelig undertrykke eller tæmme Skorpionen; alt hvad du kan gøre er at beslutte, om du kan forstå og elske hende og hvis det er tilfældet, så tage med på rideturen, fordi det med sikkerhed fører dig ind i nogle temmelig besynderlige kvarterer. En ting bliver det i hvert fald aldrig: overfladisk og kedeligt.

Fiskene

Afstanden fra Einstein til rækkerne af narkomaner, som står i kø på Piccadilly Cirkus efter deres ugentlige metadon, er temmelig stor. Det er afstanden også fra den Fisk, som i totusinde år har symboliseret Kristusmysteriet, til den triste, derangerede, uvirksomme skikkelse, som Vivian Robson engang i en astrologibog beskrev som »dyrekredsens skraldespand«. Men denne bizarre kombination af paradokser er typisk for Fiskene.

I et forsøg på at forstå Fiskepersonens virkelige motivationer (noget, som lige fra starten er umuligt, men som man alligevel uimodståeligt må forsøge) spurgte jeg engang en Fiskeven om, hvad han mente om det.

»Jo,« svarede han med et gravalvorligt ansigtsudtryk, »det er en velkendt kendsgerning, at enhver Fisk i al hemmelighed længes efter at få fisketegn til alle skraldespandene på Oxford Street.«

Der har vi det. Tag skraldespanden bogstaveligt eller symbolsk, som det passer dig. Det, som resten af menneskeheden smider ud, ringeagter, overser eller ikke kan forstå, det efterstræber Fiskene. Midt blandt spildet og vragstumperne fra menneskelige drømme og de skuffede fantasiers højder dér fisker... og fisker... og fisker han.

Fiskene styres af Neptun, som i den klassiske mytologi er havets gud og guden over jordens underjordiske vandårer. Dryppende af tang og svingende sin trefork er han uforudsigelig i sin adfærd: til tider venlig over for sømænd, idet han giver dem smult vande og rolige vinde, til andre tider mærkværdigt fjendtlig, idet han rejser ødelæggende uvejr og fremkalder uhyrer fra havets dybder. Neptunskikkelsen fortæller os umiddelbart noget om Fiskene. Dette tegn er forbundet med et område, som ikke har nogen grænser, ingen målbare dybder. »Alt liv kommer fra vand«, fortæller Koranen os. Og intet mindre end selve livets kilde er den egentlige hemmelighed, som Fiskene fisker efter. Intet under, at han derfor, hvis det ikke lykkes, falder tilbage i rollen som den desillusionerede, vildledte eskapist.

Det siges til tider, at Fiskene, dyrekredsens sidste tegn, rummer en lille smule af hvert af de andre tegn. Og når man iagttager en typisk Fiskeperson, synes dette helt bestemt at være sandt. Ingen er så meget kamæleon, som Fiskene, som fra naturens hånd er skuespiller. Teater- og filmverdenen er fuld af fiskearter, som spiller deres roller. Der er en vidunderlig flydeevne og sammensathed ved Fiskemennesker, som skiftevis kan virke stimulerende og irriterende; for de er så mange forskellige personer, at man begynder at spekulere på, hvornår den virkelige Fisk vil træde frem. Hemmeligheden er, at der ikke findes nogen »virkelig« Fiskeperson. Han er i virkeligheden alle. Og hvis du tror, at det er nemt at leve sammen med den form for indlevelsesevne og identifikation med den menneskelige race, så tænk om igen.

Det siges også, at Fiskene inkarnerer for enten at tjene eller lide. Også dette synes på sin vis at være sandt, selv om det er lidt yderliggående. Men den tendens, Fiskepersoner har til at blive et med de mennesker, som de er stærkt engagerede i, gør, at mange af dem lader sig indordne. Somme tider henviser bøgerne til Fiskene som værende udvandede på grund af deres passivitet, en form for træghed i disse mennesker, som tydeligst viser sig, når de er i krise. Iagttag en Fisk, som befinder sig i et dilemma, som kræver hurtig beslutningstagning og handling. Du vil blive gråhåret af at vente på en sådan aktiv handling. At tage en beslutning betyder, hvis det skal gå stærkt, at du bliver nødt til at udelukke en valgmulighed til fordel for en anden. For Fiskene er problemet, at der findes så mange valgmuligheder; og hvis du undersøger dem alle omhyggeligt, ja, så in-

deholder de alle noget sandt. Hvordan bærer man sig ad med at vælge, når ethvert valg er rigtigt – og forkert?

Dette er en af nøglerne til Fiskenes ofte gådefulde adfærd: Alt er relativt. Ligesom alle de andre af dyrekredsens karaktertræk, som vi har udforsket, er dette tveægget. At kunne forstå sandhedens relativitet er en stor gave, fordi den avler tolerance. Hvis mennesket ned igennem historien havde besiddet lidt flere sande Fiskeegenskaber, så ville der ikke have været nogen spansk inkvisition, intet nazistisk holocaust, ingen heksejagter, intet bigotteri og ingen menneskeforfølgelser. Hvis alt er relativt, så kan man ikke fordømme andre for deres synspunkter. Problemet med denne holdning er, at den kan være utrolig slap. Fiskene er til tider blevet beskyldt for at være umoralske. Men det er ikke helt sandt; for at være umoralsk må du have en moral, som du kan overtræde. Og den rolige, viise ligegladhed, hvormed Fiskene hilser menneskers usømmelige overskridelser af moralen, gælder ikke kun hans egne. Han vil blive siddende stille og roligt, mens hans kone forlader ham og børnene fornærmer ham, hans arbejdsgiver misbruger ham, skattevæsenet tager halvdelen af hans indtægt og husværten smider ham ud af hans lejlighed. Det kan drive dig til vanvid – at se den fuldstændigt blanke accept, hvormed så mange Fiskemennesker accepterer ulykke – som om de var født til det, forventer det, byder det velkommen. Og måske ved de noget, de andre tegn ikke ved – at al denne lidelse, al denne ulykke kun betyder lidt, hvis du ikke er knyttet for stærkt til livet.

Fiskene er mystikerens tegn. Og dette mystiske præg betyder flere ting. For at nævne en enkelt er mange Fiskemennesker dybt religiøse – omend ikke nødvendigvis på en ortodoks måde. Men de længes efter og har en fornemmelse af en eller anden anden virkelighed, noget transcendentalt, magisk, uhåndgribeligt, som gør den almindelige tilværelse kedelig og meningsløs. I sandhed en jammerdal. For at nævne en anden ting besidder Fiskene en dyb visdom vedrørende det forgæves i så mange menneskelige begær. Store ambitioner, stærk lidenskab, begærlighed, grådighed – de almindelige menneskelige motiver, som driver os alle – passerer igennem ham og ud igen; for ingen af dem har ret meget magt over ham. Han er lige så meget i stand til at rumme disse følelser, som ethvert andet tegn er; men på en eller anden måde, et eller andet sted dybt inde i ham selv, tager han dem ikke så forfærdelig alvorligt. Når det kommer til stykket er det kun »maya«, som de siger i Østen – kun illusion.

Fiskepersoner synes at besidde denne mærkelige og kyniske visdom vedrørende livet og mennesker helt fra barndommen. Fiskene tilhører vandelementet og er, som Krebsen og Skorpionen, meget følsom over for de skjulte understrømme, som ligger bag den almindelige, menneskelige adfærds maske. Det er svært at narre en Fisk. Men forskellen mellem Fisken og hans to vandkammerater er, at Krebsen og Skorpionen vil, da de er stærkere knyttede til deres egne følelser, handle på deres reaktioner. Når Krebsen føler, at nogen er lidt mistillidsvækkende, vil han handle med henblik på at beskytte sig selv og sine kære. Når Skorpionen føler det samme, vil han som regel angribe fjenden for at give ham en lærestreg eller trække sig tilbage med foragt. Fiskene vil kigge, forstå, blive ked af det og tilgive. Og vil i almindelighed lade sig blive udnyttet eller snydt på trods af sin indsigt. Hvorfor? Jeg har spurgt nogle Fiskemennesker om det, når de er røget ind i dem klassiske Fiskerolle, som består i at være taberen. »Det gør egentlig ikke så meget«, siger de. Eller »Han har mere behov for det, end jeg har«. Eller en anden bemærkning, som atter minder dig om, at denne verden ikke er den virkelige verden for Fiskene. Han hører stemmer fra en anden verden.

Fisken er en skabning, som lever under vandet. Og Fiskene gør det også. Han bevæger sig i en verden, som er vanskelig at lodde, hvis du er en luftig, jordisk, rationel type. Alt ses dobbelt eller firedobbelt: intet er nogen sinde enkelt eller klart. Enhver tanke og handling har tusindvis af associationer, som breder sig som ringe i vandet ud i uendeligheden. Fiskene forstår ikke grænser. Man kan se det i den almindelige Fisks vaner. Han vil hyppigt spise, indtil han bliver dårlig eller drikke, indtil han bryder sammen eller bliver så højrøstet og udadvendt, at han fornærmer enhver eller bliver så stille og tilbagetrukken, at han skræmmer enhver. Alt i overmål. Det skyldes, at han ikke rigtig kan skelne, sætte grænser, træffe valg. Hvis du nogen sinde har haft et akvarium med tropiske fisk, vil du vide, at du ikke bare kan give dem en uges foderration på én gang og tage væk på ferie. En fisk vil simpelthen spise og spise, hvad der er foran ham, indtil han har slået sig selv ihjel. Fiskene har ingen sans for moderation. Hvordan kunne han også have det? Han er et væsen fra en anden verden, som er usikker på og uvant med de love, som styrer den klare, kolde verden, som består af fysisk stof og kendsgerninger.

Det, han kompenserer denne temmelig forstyrrende fejl med, er en ubegrænset forestillingsevne. For heller ikke her har Fiskene nogen

grænser. Han kan forestille sig alt. Einstein var Fisk og et godt eksempel på, hvor langt et strålende intellekt kan gå, når det ikke er forstokket af konventioner og dogmer. Mange store musikere og malere har været Fisk: deres fantasi kender ingen grænser. Alt er muligt. Fiskene ejer hemmeligheden om livets kilde, drømmenes og fantasiens verden. Psykologien kalder den det ubevidste. Fiskene har en nøgle til denne verden – en nøgle, som han fik ved fødslen som gave. Han kan komme og gå, som det passer ham. Problemet er, at han ofte finder det svært at komme tilbage igen.

Fiskene har et virkeligt problem med at håndtere virkeligheden. Det vil sige med den virkelighed, som er begrænset af tid og rum, struktur og kendsgerninger. Selv om hans intuition kan være lynhurtig og hans forstand strålende, vil han ofte overse simple ting såsom elregningen. Fiskene har et dårligt ry med hensyn til penge. Det er ikke, fordi han er »upraktisk« i ordets gængse forstand. Han kan endda udvise anfald af ondskabsfuldhed og have nogle temmelig durkdrevne, snedige ideer om, hvordan man laver penge. Det skyldes mere, at han ikke kan – og ikke vil – finde sig i begrænsninger. Hele forestillingen om at være begrænset af tid, rum og andre mennesker er yderst irriterende for Fiskene. Han er optaget af mere betydningsfulde ting.

Det kan være rasende irriterende for mere jordiske typer eller lufttyper, som holder af alt, hvad der er planlagt, struktureret og forklaret. Selv om Fiskene, i og med, at det er et vandtegn, ofte finder sig selv i parforhold med lufttegnene, så ser de virkeligheden på meget forskellige måder. For Fiskene er disse ting ikke vigtige. Han vil hellere træffe en beslutning på et øjebliks inspiration om at tage en hurtig flyvemaskine til Tahiti eller om at købe en Porche, end han et halvt år i forvejen vil planlægge at købe en færdigpakket ferie og en fornuftig, lille bil, som bruger mindre benzin og koster mindre i forsikring. Alt dette har ført til, at Fiskene kaldes barnligt uansvarlige. Det er temmelig uretfærdigt. Han er ansvarlig nok med de ting, som han interesserer sig for. Der er bare det ved det, at hans forestilling om, hvad der er virkeligt, kan afvige fra andre menneskers. Temmelig radikalt.

Fiskene er også en uhelbredelig romantiker. Han kan have mange forsvarsmekanismer til at skjule sine medfødte tilbøjeligheder; men romantiker er han, og som romantiker vil han dø. Og romantik handler ikke blot om kærlighedsaffærer. Den vedrører alt. Det hus

han bor i må nødvendigvis være et slot med voldgrav og sænkebro; bilen skal være eksotisk, sengen skal være en drejescene med tribuner og kulørt lys... ja, du forstår tankegangen. Han lever i sin fantasiverden. I den er alt ikke alene som kulisser fra »Stjernekrigen«; men alt ændrer sig konstant. Fiskene har nemmere ved at kede sig, end noget andet tegn. Havdybdernes konstant skiftende landskab er ikke let at erstatte med livets uforanderlige banalitet på den tørre landjord. Fiskene har behov for lidt teater i deres liv. Hvis du ikke kan byde på det, vil han skabe det. Ofte til skade for sig selv. Men også det har en dramatisk klang.

Hvis du holder af tilregnelige, solide mennesker, som altid mener, hvad de siger og også mener det om en uge og ugen efter, så hold dig væk fra Fiskene. Det eneste, som er virkelig gennemført konsekvent ved ham, er hans forkærlighed for og længsel efter forandring. Dette og den nære tilknytning han har til drømmeverdenen, som er langt mere vigtig for ham, end velfærdstatens »realiteter«, hvor mad, husly og gratis lægehjælp plus et besøg på det lokale værtshus hver anden aften, betyder lykke. Ikke for Fiskene. Giv ham hyacinter til sjælen til hver en tid. Han er bemærkelsesværdigt tilpasningsdygtig og kan klare sig med et loftskammer; men loftskamre er romantiske. Det er kommunalt boligbyggeri ikke.

♓ Myten

I mange eventyr findes der en besynderlig og forhekset skikkelse, som somme tider kaldes en vandnymfe eller en havfrue, som lever i havets dyb eller i en stor sø, og som forelsker sig i en dødelig mand. Denne legende kan også ses i eventyret om The Swan Prince – selv om væsenet fra »den anden verden« her bærer fjer i stedet for skæl. Og disse gamle historier har i alle deres forskellige former det samme grundlæggende tema: Foreningen af en dødelig, et almindeligt menneske af kød og blod, med noget fra et andet virkelighedsplan. Dette møde er ladet med problemer. Der knytter sig altid betingelser til dem. Og det ender som regel med en katastrofe eller nogle vanskeligheder; ikke fordi det er dømt til at mislykkes fra starten, men

på grund af den dødeliges uegnethed, idet han forsøger at påtvinge sine egne love eller værdinormer på sin mystiske partner fra en anden verden.

Hun indvilliger sædvanligvis i at leve på den tørre landjord og i at leve i en menneskelig krop, så længe hendes partner overholder en enkelt særlig betingelse. Der er et bestemt spørgsmål, han ikke må stille hende eller en bestemt æske, han ikke må kigge i eller et bestemt rum, han ikke må gå ind i. Der skal med andre ord herske respekt om denne anden verdens mysterier. Og drevet af almindelig menneskelig nysgerrighed og manglende respekt for denne magiske dimension, stiller den dødelige mand uundgåeligt spørgsmålet eller åbner æsken. Dermed brydes båndet, hunvæsenet forsvinder igen i havets dyb og han sidder sørgende tilbage. Eller nogle gange trækker hun ham med ned i dybet, idet hun drukner ham i sit favntag.

Dette motiv, som vi kan møde i adskillige myter og eventyr, er en historie, som har en særlig betydning for Fiskene. Som vi har set, er Fiskene det sidste tegn, cyklens fuldkommengørelse. Alle tegnene efterlader sit spor i Fiskene. Det er ikke så meget, fordi der findes et specielt Fiskedilemma, som fordi Fiskene indeholder det menneskelige dilemma. I dette sidste af dyrekredsens tegn repræsenteres menneskets hele hjælpeløshed, hans længsler, hans drømme, hans behov, hans magtesløshed over for universet, hans storhedsideer, hans længsel efter kærlighed, hans fornemmelse af noget mystisk eller en guddommelig kilde, som han stræber efter, men ikke helt kan nå uden store ofre.

Man kunne sige, at der i enhver Fisk, symboliseret ved de to fisk, som prøver at svømme i hver sin retning, men bundet sammen af en gylden tråd, findes dette dilemma, som består i mødet mellem to forskellige dimensioner. Der er den ordinære dødelige side, som bruges til kendsgerninger og realiteter af håndgribelig art. Spise, sove, elske og dø – eller brød og skuespil, som romerne plejede at sige. Og så er der havnymfen – eller for kvindelige Fisk det maskuline modstykke – som bor i de mørke dybder og som lejlighedsvis lader sin hale baske i vandoverfladen for at fange solskinnet og fortrylle den dødelige mand inde på stranden. Hvordan denne historie håndteres, er historien om ethvert Fiskemenneskes liv. Nogle Fiskemennesker følger blot efter havfruen ned i dybet, idet han glemmer, at menneskelunger ikke kan overleve under vandet. Her har vi menneskehedens vrag, narkomanerne og de kroniske alkoholikere og dem, der ikke

har noget håb, de fortabte, de fortvivlede, de udstødte. Det er dem Kristus i den kristne mytologi erklærede for velsignede, for de havde ofret alt tilhørende det almindelige liv og havde gennem deres lidelser fortjent at få nøglen til en anden verden.

For andre Fiskemennesker har eventyret en anden slutning. Det er her vi kan se sådanne menneskers genialitet som Einsteins – hvor havnymfen, glimtet af andre verdener og af et univers, som i sin majestætiske ophøjethed og uendelighed knapt kan forstås af den almindelige forstand – blive oversat af den menneskelige hjerne og give verden et kort over de ukendte vande.

Tydeligvis er ikke enhver Fiskeperson en Einstein eller en drukkenbolt. Men måske er det enhver Fiskepersons opgave på en eller anden måde at finde sig til rette med det transpersonlige område og at have mod til at være dets mundstykke. Her finder vi digterne og musikerne, de store skuespillere og dramatikere, de visionære og mystikerne, som forsøger at bringe glimt af noget andet til den almindelige tilværelse. Det kan være igennem et kunstværk eller det kan bestå i det mest ydmyge udtryk for menneskelig kærlighed.

Det er måske ikke nemt at være født som Fisk. Mange Fisk kan simpelthen ikke acceptere udfordringens omfang. Og når det kommer til stykket, hvem kan så bebrejde dem det? Det er ikke nemt at slutte fred med en havfrue; og vores uddannelse hjælper os ikke, eftersom den er tilbøjelig til at understrege, at enhver, som lever Fiskenes hemmelige liv, i bedste fald må være en doven dagdrømmer eller i værste fald en person, som er emotionelt forstyrret. Den eventyrverden, som mange Fiskebørn lever i, bliver kritiseret, latterliggjort, moppet og argumenteret ud af dem meget tidligt. Og her er det vigtigt at huske, at Fiskene er et foranderligt – det vil sige et bevægeligt – tegn, føjeligt, let påvirkeligt, ofte sultent efter at behage. Fiskene er lettere at fordreje, lettere at presse til noget af fjendtlige omgivelser, end noget andet tegn. Derfor kalder havfruen uden at blive hørt fra sjælens dyb og den almindelige Fiskeperson gemmer sig for sig selv ved at anlægge en rationalistisk holdning til livet.

Et andet vigtigt, mytologisk motiv, som fortæller os noget om Fiskene, er selve den kristne myte. Når jeg her bruger ordet »myte«, er det ikke min mening at give udtryk for, at noget er sandt eller usandt; men jeg bruger det i den forstand, at alle myter er åbninger til en anden verden. Hvis man er kristen, er Det Ny Testamente sandt, mens andre trosretningers religiøse symboler er myter. Hvis

man enten ikke er kristen eller er fritænker, kan man se, at alle myter beskriver Gud. Så lad os se på den kristne myte.

Den kristne tidsalder kaldes somme tider Fiskenes Tidsalder. Uden at gå ind i langtrukne forklaringer af præcisionen af jævndøgnspunkterne og andre astronomiske fænomener, så lad os blot sige, at hvert totusinde år farver et nyt dyrekredstegn menneskets historie og kultur. Man kan især se dette tegns spor i funktion i de religiøse symboler, som dukker op i løbet af den tid, tegnet er ved magten. Fisken er et af kristendommens betydeligste symboler; og i dette symbol kan man finde mange vigtige temaer, som vedrører Fiskenes tegn, både i denne bredere forstand og i det individuelle liv for den person, som er født i tegnet.

For det første er der denne stræben. Før kristendommens komme var Gud og menneske to forskellige ting; der kunne finde en kommunikation sted imellem dem, der kunne være fjendskab eller venskab; men mennesket lignede ikke Gud og Gud lignede ikke mennesket og de to kunne ikke mødes. Men en af de essentielle betydninger af den kristne myte er, at Gud inkarnerer som menneske, at der findes et midtvejspunkt, en mellemproportional, en bro mellem de to verdener. Vi er tilbage til vores ven havnymfen igen. Men i stedet for havnymfe, så læs sjæl eller ånd. Derfor kan vi, hvis vi ønsker at overveje Fiskenes religiøse side, sige, at der i mange Fiskemennesker findes en stærk bevidsthed, især i de mere mystiske, om dem selv – og om hele menneskeheden – som værende et midtvejshus mellem det dyriske og det guddommelige.

Du kan sikkert forestille dig, at dette skaber problemer. At være bevidst om to forskellige dimensioner på denne måde er temmelig forvirrende; især når den ene er tilbøjelig til at dukke op, når den anden burde være i funktion. Intet under, at Fiskene siges at være forvirrede en stor del af tiden.

Næst efter denne higen kommer trangen til selvopofrelse. Nuvel, den kan være af den ædleste slags og en af de karakteristiske udtryksformer herfor kan ses i helgenernes liv. Disse skikkelser er – hvadenten man tror på helgener eller ej – på en måde indbegrebet af denne side af Fiskene. Alt ofres til idealet – hvadenten det er en gud, et land, et folk, de fattige, de lidende eller hvad det nu kan være. Fiskene ses ofte i færd med desperat at søge efter en god sag, som han kan hengive sig til eller endda ofre sig for. Det er en ekstase, som de andre tegn ikke ønsker at have nogen del i, eftersom de alle har be-

varet en antydning af en personlig fornemmelse af deres »jeghed«. Det har Fiskene ikke. Det er cyklens fuldkommengørelse, afslutningen. Og der eksisterer en meget stærk tilbøjelighed til at ville opgive alt, ofre det, gå i opløsning, forsvinde.

Medfølelse og kærlighed af en upersonlig, fordomsfri art er også Fiskedyder, som prises i denne sidste tidsperiode. Elsk din næste som dig selv, vend den anden kind til – det er noget Fiskene stræber efter. Selvfølgelig må du huske på, at der også indgår en anden fisk i parret. Men en stor del af religionshistorien over de sidste totusinde år har glemt den anden fisk. Den er låst inde i kælderen og kaldes ofte Djævelen.

Du kan sikkert se billedet. Vi kan se objektivt på grækernes, romernes, ægypternes eller hvem som helsts myter og se, hvordan nogle af disse mytiske helte og motiver passer til bestemte dyrekredstegn. Hvis vi kan lægge vores fordomme fra os og huske, at hver tidsalder har anset sin lære for at være den eneste sande, så kan vi fatte, at vi i Kristusskikkelsen har en model af Fiskene – sådan som tegnet gerne ville være. Og i Djævleskikkelsen har vi den mørke fisk, den anden fisk, som vi nu vil se nærmere på.

♓ Skyggen

Du ved selvfølgelig, at intet kun er lyst. Med al denne smukke stræben og længsel efter renhed, hengivenhed, godhed, barmhjertighed, medfølelse og selvopofrelse, må der nødvendigvis findes en stor bums af en skygge nede i kælderen. Sådan er det selvfølgelig altid. Og denne grundlæggende lov i livet – at alt kommer i modsætningspar – er ingen steder mere sandt, end for tegnet Fiskenes vedkommende.

Husker du, at vi sagde, at Fiskene ikke kender til begrænsninger? Det gælder helt bestemt hans stræben. Intet mindre end forening med det guddommelige, livets kilde, kan gøre det. Hvadenten dette opnås gennem religiøs længsel, kreative udtryksformer eller heroin er ikke så vigtigt, som selve oplevelsen. Har jeg ret? Det er rigtigt for

Fiskene i hvert fald. Og den mørke Fisk kender heller ingen grænser. Hans navn er magt.

I mange almindelige situationer er Fiskene tilbøjelig til at være offeret. Vi kan møde denne figur i mange Fiskemennesker – det er dem, der bliver udnyttet, brugt, tappet for penge og medfølelse, holdt fangne gennem deres medfølelse, bringes til at føle sig forpligtede gennem deres tilbøjelighed til at føle, at de er skyldige i alle mulige andres synder. Det er næsten uvægerligt Fiskene, som bliver sammen med den voldelige ægtemand, plejer den skizofrene hustru, opdrager det retarderede barn, støtter den skrantende moder økonomisk, opgiver både det ene og det andet for at hjælpe nogen andre. Somme tider er det meget svært at afgøre, om de er de ædleste eller dummeste af alle mennesker og om de er sande helgener eller om de udøver en enorm magt ved at få andre til at føle sig håbløst forpligtede. Ingen har helt så megen magt, som en martyr. Måske er det lidt af begge dele.

I *The Iceman Cometh* (Ismanden kommer) af Eugene O'Neill er der en person, som hedder Harry: En almindelig type mand med det sædvanlige udvalg af dyder og laster. Harry og hans kone, som, selv om vi ikke ved om Eugene O'Neill interesserede sig for astrologi, helt sikkert må være Fisk. Harrys kone tilgiver ham alt. Uanset hvor meget han misbruger hende og hvor dårligt han behandler hende, hæver hun aldrig stemmen i vrede, eller gør oprør eller viser lidt ondskabsfuldhed selv. Hun tilgiver altid, altid. Og det gør selvfølgelig Harry værre. Hvis du får nogen til at føle sig skyldig, bliver de bitre på dig og hvis de bliver bitre på dig, vil de behandle dig endnu værre næste gang. Derfor behandler Harry konen værre og værre, fra dårligt til afskyeligt. Det varer ikke længe, før han tæver hende, tager andre kvinder med hjem og udøver andre af det virkeligt dumme svins yndlingstidsfordriv. Og Harrys kone gør det for Fiskene naturlige, hun tilgiver. Hun forstår. Hun har medfølelse. Hun får Harry til at føle sig så skyldig, så forfærdelig, at han selvfølgelig til sidst bliver nødt til at slå hende ihjel. Han bliver simpelthen nødt til det. Det er grunden til at helgener altid bliver martyrer. De er muligvis helgener; men de får os andre til at føle os sortere. Og enhver, som udgiver sig for at være helgen, skulker fra sin andel af det fælles onde og høster det trefold.

Der er en interessant morale i Harrys historie om Fiskene. For det første viser den, hvor meget magt dette »magtesløse« tegn kan ud-

øve. For det andet viser den, hvor meget magt Fiskene ofte gerne vil have. Ydre passivitet er et farligt dyr, da viljen må gå et andet sted hen. Og nu og da ser man den bryde ud og møde besynderlige Fiskepersoner som Atatyrk og Julius Cæsar, som, værende ubegrænset som altid, nødvendigvis må erobre verden.

Mange Fiskepersoner har denne slags hemmelige fantasier. Samtidigt med at de føler sig som de mest magtesløse af alle dødelige, ser de i al hemmelighed sig selv som herskere over alle. Det er forståeligt nok. Det er problemfyldt og endda farligt, hvis det ikke bemærkes og kontrolleres. Da Attatyrk overtog magten i Tyrkiet i 1930, massakrerede han en hel nation af armeniere, som stod i vejen for ham. Denne type universal kejser, som ser sig i stand til at udslette folkemasser, er den modsatte yderlighed til den kristne, som ædes af løven i arenaen. Somme tider byttes rollerne om og løven bliver faktisk den kristne.

Hvis man er tilstrækkeligt brutal over for den følsomme Fisk – og det sker ofte, fordi folk er tilbøjelige til i dem at se afspejlinger af deres egne frygtede svagheder og deres egen sårbarhed – kan han selv finde på at gribe til brutalitet for at afreagere. Dette er en forvirrende egenskab ved nogle Fiskepersoner, som aldrig diskuteres i astrologibøgerne, af den simple grund, at det er for foruroligende. Og dog er det nok så almindeligt, fra det ubetydelige eksempel med skoleeleven, som piner sine kammerater eller sine dyr til det mere betydningfulde eksempel med den psykotiske. Men hvori består denne form for brutalitet? Igen må vi huske på, at Fiskene ikke så meget repræsenterer en persontype, som en udtrykform for den menneskelige natur. Fiskene omfatter os alle. Det er grunden til, at han så ofte indtager offerrollen. Det er overdrevet, men det er der. Hvis du lægger mærke til en Fiskepersons livsmønster, vil du se en afspejling af ethvert menneskes mønster; fordrejet, overdrevet, men et sandt spejlbillede. Det siges, at Fiskemennesker egner sig til at være healere, præster, læger og rådgivere. Det er uden tvivl korrekt, for de besidder den fornødne, medfødte medfølelse, visdom og indsigt. De kan også heale, fordi de har prøvet at blive såret og fordi der ikke findes ret meget i den menneskelige natur, som de ikke allerede har oplevet glimt af i sig selv.

Men en Fisk, der er for passiv, er et farligt dyr. Den mørke fisk vil nødvendigvis før eller senere bryde ud, enten i en ægte psykose eller i selvdestruktion – hvadenten det sker gennem den hurtige eller

langsomme form som stofmisbrug eller alkoholisme – eller gennem en skjult, ubemærket destruktion af et andet menneske i lighed med Harrys kone i *The Iceman Cometh*. Det foregår sjældent i det åbne, medmindre den pågældende Fisk har en mere aggressiv Ascendant som Vædderen eller Løven eller en stærk Mars, sker det altsammen under overfladen; for Fiskene er et geni med hensyn til understrømme.

Der findes en anden side af Fiskeskyggen, som er forbundet med den første. Vi kan kalde den »Det Misforståede Genis« syndrom.

VEN TIL FISK: Hvad har du så bedrevet i den senere tid? Jeg har ikke set dig i et par år.

FISK: Jeg arbejder på en virkelig god roman. Jeg er lige blevet færdig med de første tyve sider; men jeg kan se hele historien for mig. Det bliver århundredets største litterære værk. Jeg har altid vidst, at jeg havde stof i mig til at skrive en stor roman.

VEN: Men var du ikke startet på omkring tre andre, da vi mødtes sidst? Jeg troede...

FISK: (Pinligt berørt og begynder at føle det, som om vennen beskylder ham for et eller andet) Åh, de var bare prøvekørsler. Denne her er den ægte vare. Jeg ville sandsynligvis have været færdig med den nu, hvis det ikke havde været for det forbandede deltidsjob, jeg har fået på biblioteket. Jeg bliver så træt, at jeg ikke kan skrive om aftenen.

VEN: Hvor tit arbejder du der?

FISK: Åh, kun en dag om ugen. Men, ser du, der er så meget at ordne i lejligheden og så er der min læsning. Jeg mener, man kan ikke skrive en roman, uden at læse andre folks bøger og jeg ser også meget TV og mange film og...

VEN: (Begynder at tvivle) Nå, held og lykke med den.

FISK: (I forsvarsposition) Du tror ikke på, at jeg vil gøre den færdig, vel? Jeg formoder, at du mener, at jeg ikke har noget talent. Men det har jeg, kan du tro. Bare vent. Ingen forstår. Jeg har skrevet et par småsager til nogle ugeblade, men redaktørerne er sådan nogle fjolser; de udgiver kun bras; de ved ikke, hvad der er godt, når de ser det. Bare vent. En skønne dag vil du høre om mig. Så vil du fortryde.

VEN: Selvfølgelig, det var ikke min mening... Nå, lige meget, held og lykke.

Det Misforståede Geni, som ofte er Fisk eller har Ascendanten i Fiskene, mangler helt afgjort ikke talent. Det han mangler er realisme.

Fiskene er, med deres rige, overstrømmende, ubegrænsede fantasi, ofte i bitter konflikt med de begrænsninger, som ligger i tid og rum. Og disse strålende ideer, som lyner igennem hans hoved som en fisk, der glimter i vandet, er ofte virkelig begavede. Det han mangler er den udholdenhed, disciplin, sammenhæng og almindelige respekt for hårdt arbejde og godt håndværk, som har drevet mangen en middelmådig forfatter med langt færre evner frem til berømmelse og succes. Fiskene præsenterer ofte sig selv som den nye digter, den nye forfatter, den nye filmmand, den nye profet. En skønne dag... når verden forstår ham... Men verden er somme tider så irriterende. Den forventer, at HAN... skal knokle som almindelige mennesker, have et ordinært arbejde, betale banale huslejeregninger og elregninger, syge- og bilforsikring, når livet burde gøres lettere for ham, for, når det kommer til stykket, hvis de bare vidste, hvilke talenter han har og hvor meget han kunne gøre for verden... En velkendt og trist historie. Og det mest bedrøvelige ved det hele er, at ofte er Fiskene ikke i stand til at finde den gyldne middelvej, balancepunktet mellem at værdsætte sine drømme og at tage sig tid til at give dem fysisk form. Han bliver simpelthen forbitret, desillusioneret og giver op i afsky. Derfor bliver denne visionære person den mest prosaiske og mest kyniske af alle mennesker og skriver aldrig en linie mere eller foragter denne kasse med malegrej, som ligger på loftet og samler støv. Og han kan sige til sine børnebørn: »Ja, jeg drømte engang om at blive maler... Men... men... noget gik galt.« Hvad? Konfrontationen med virkeligheden, mødet mellem havfruen og den dødelige. Enten ekstrem fiasko: At drukne i vandet eller at miste drømmen, fordi den bliver vist frem for tidligt uden den fornødne tro på, at den vil kunne realiseres.

Fiskene kaldes til tider for selvudslettelsens tegn. Og det er vigtigt at huske, at det drejer sig om sand selvudslettelse for Fiskenes vedkommende, aldrig udslettelse af andre. Fiskene besidder ofte et sådant væld af talenter og visioner, at han er en af de mest velsignede af alle mennesker. Og alligevel er hans liv ofte en fiasko. Og det skyldes hans skygge: Hans selvforherligende visioner er ofte for omfattende, alt for enorme til nogen sinde at blive indfriet og derfor er han dømt til at skuffe og foragte sig selv. Og hans bitterhed over for livet kan slide ham ned, fordi han føler sig forrådt af det. Hvis han kan begynde at forstå, at han er det, at der ikke findes nogen »verden«, som er fjendtlig over for ham, at han simpelthen bliver nødt til at

forstå både de guddommelige og de dødelige sider af sig selv og tage sig af dem begge, så vil han i sandhed være ubegrænset. Og sikke nogen mærkværdige børn et ægteskab med en havfrue kan frembringe!

♓ Fiskene som elsker

Man kunne forvente, at alle disse egenskaber, som vi har omtalt vedrørende Fiskene, ville udgøre et helt overflødighedshorn i hans kærlighedsliv, for Fiskene er som regel altid forelsket. Om ikke i et andet menneske så i en god sag eller i Gud; men forelsket er han som regel altid. Det ligger i hans natur at give, og eftersom dette er et vandtegn, et følelsestegn, er det umuligt for Fiskene at forestille sig et liv alene – medmindre det drejer sig om den form for ensomhed, som munken eller nonnen vælger på bekostning af en forening af en anden slags.

Du kan måske se følsomheden, blidheden, tendensen til hengivenhed i overflod. Du kan måske også se mange Fisks overkompensation med hensyn til deres behov for andre mennesker komme til udtryk i kølighed og en ubundethed, som gennemtvinges med overlæg. Du kan måske se Fiskepersonens tilbøjelighed til altid at sætte den anden persons ønsker højest og til at blomstre under enhver udvisning af hengivenhed og ømhed. Eller du kan måske se, skyggen tage overhånd, hvor partneren altid må indtage positionen som tjeneren, der serverer maden efter herrens forgodtbefindende. I begge tilfælde er roden den samme. Hvis Fiskene kan have tillid, vil han give alt. Ikke nødvendigvis i morgen eller næste år. Troskab og struktur er ikke dele af hans natur. Men nu, i dag, i dette øjeblik. Og hvis du laver en lang kæde af øjeblikke, vil du måske opdage, at det er blevet til et helt liv.

En af de mere foruroligende egenskaber hos Fiskene er, at han er så rede til at indgå i et forhold til næsten hvem som helst på et vist overfladisk plan, at folk misforstår hans motiver. Han er ikke virkeligt engageret; han lytter med sympati. Han er også nem at forføre, ikke nødvendigvis kun bogstaveligt. Man kan ikke sætte Fiskene i

bur; hans udadvendte side strømmer så let ud til andre mennesker, at du lige så godt kan vænne dig til det. Men husk, dette er en viis sjæl. Han ser meget hurtigt igennem andre mennesker. Og selv om han ofte på den ene eller den anden måde lader sig lede på grund af sympati eller smiger eller af en stærk personlighed, er han i stand til at erkende, hvad der virkelig er af værdi for ham.

Fisken er sandsynligvis ikke en elsker, som kun lægger mærke til en enkelt mand eller en enkelt kvinde. Det er umuligt for Fiskene; han er ikke alene interesseret i alle mennesker, han er ofte tiltrukket af dem. Hans moral er hans egen; du må hellere finde ud af, hvordan den er, så du ikke på et senere tidspunkt bliver overrasket. Tag den ikke for givet. Men den besynderlige ubundethed hos dette tegn kommer endda til syne i disse krævende situationer; når han siger, at det ikke betød noget, så betød det sandsynligvis ikke noget og det ville være bedst, hvis det heller ikke betød noget for dig. Hvis du tilhører den virkeligt besidderglade type, har du lidt af et problem. Teknisk set kan han være trofast; men hans fantasi er det bestemt ikke og vil aldrig blive det. Det er heller ikke sandsynligt, at han vil være det. Men det afhænger af, om du lægger vægt på teknisk troskab eller på dybtgående forståelse og uudtalt samhørighed, som intet andet tegn kan tilbyde.

Der findes også en egenskab hos Fisken, der ligesom hos Jomfruen – det modstående tegn – i det væsentlige er uberørt og som ikke kan besiddes, uanset hvor formel kontrakten måtte være, uanset hvor længe du har kendt ham. En del af Fiskene vil altid tilhøre kosmos, hans eget indre selv og ikke dig. I modsætning til de mere enkle tegn såsom Vædderen eller Tyren er Fiskene simpelthen ikke i stand til at sige: »Her er jeg, en enkel sjæl og et enkelt hjerte, jeg er din.« Han kan måske give dig 45 af de 68 selver, han har opdaget i ugens løb. Forvent ikke at få dem alle. Der vil være drømme, visioner, som han aldrig vil kunne kommunikere. Hvis du bliver ved med at spørge en Fisk om, hvad han tænker på, hver gang han får dette fjerne, drømmende udtryk i øjnene, vil du drive både ham og dig selv til vanvid og aldrig få nogen tilfredsstillende svar. Den virkelige sandhed er sandsynligvis, at han ikke ved det; han forsvandt bare og hvis han bare overlades til sig selv, kommer han utvivlsomt tilbage igen. Mange af Fiskenes måder at kommunikere på er ordløse; det er ikke et tegn, som udmærker sig ved at diskutere og forsvare sig selv. Mange Fiskepersoner er helt ude af stand til at gøre sig selv eller deres følelser forstået. De hæfter lid til berøring, atmosfære og en dybtliggende samhørighedsfølelse, som næsten er telepatisk. Hvis du prøver at forcere dem til firkantede forklaringer og definitioner, føles det lige som at holde fast i en håndfuld vand; den glider ud mellem dine fingre og går tabt.

Svævende er et ord, som ofte bruges til at beskrive Fiskene. Det gælder også ordet bedrageriskhed. Men det er ikke Stenbukkens beregnende form for statsmandskab eller Skorpionens overlagte hemmelighedsfuldhed eller Tvillingernes mentale gymnastik. Når du ser 30 forskellige ting, hvordan kan du så nøjes med at forklare en enkelt? Især når sandsynlighden er, at den anden person ikke engang kan fatte, hvad det vil sige at se 30? Og tvetydige følelser – ja, det er lige så vanskeligt. Hvordan skal man forklare, at man elsker og hader nogen, at de er smukke og grimme, at alting skifter og ændrer sig og antager en ny form hurtigere, end du kan sige kamæleon? Af alle disse grunde med flere er Fiskene en ubestemmelig partner. Man må tage følelserne, som de kommer og lade dem gå, som de går. At forsøge at definere dem og fastfryse dem i en struktur er halsløs gerning. Mange mennesker bliver alvorligt sårede af Fiskene; ikke fordi tegnet er koldt og ufølsomt, men fordi den anden person forventer en konventionel, retlinet måde at udtrykke kærlighed på, som for eksempel: »Jeg elsker dig, jeg vil altid elske dig, sådan er det bare«, når en sådan frase er direkte latterlig for Fiskene, som ved, at kærlighed er en meget omskiftelig tilstand, at den har mange forskellige betydninger, som alle ændrer sig hele tiden, at alt er relativt, at man ikke kan planlægge fremtiden osv., osv.

Men hvis du kender nok til verden og til dig selv til at give plads for bevægelse i stedet for stilstand, kan det at ligge og sole sig i Fiskepersonens strøm af følelser være det mest healende og regenererende forhold, du nogen sinde vil opleve. Fidusen er måske aldrig nogen sinde at trampe på hans drømme, ej heller nogen sinde at tro, at du kan forstå ham fuldt ud. Netop som du måtte gøre det, forandrer han sig. Hvis du ikke bryder dig om forandringer, så vælg en Tyr eller en Løve. Men hvis du kan lide uudforskede områder og ubestegne bjerge og en fremtid, som er indhyllet i tåge og antydninger og trylleslotte med uudforskede skatte, så behøver du ikke være bange for Fiskene. Du skal bare ikke tro, at du kun har fået en enkelt person. Du har fået dem alle. Et præg af tusindvis af mennesker. Hvilken bedre måde findes der til at lære noget om livet på?

♓ Den mandlige Fisk

Du har måske observeret, at Fiskene er et udpræget feminint tegn. Feminint, det vil sige med hensyn til dets følelsesmæssige dispositioner, dets forestillingsevne, dets blødhed, dets medfølelse. Mange Fiskemænd er yderst maskuline og fuldstændigt i stand til det, Jung kalder, at vide hvad du vil have og at gøre, hvad du bliver nødt til at gøre for at få det. Men alt i alt er det at være både mand og Fisk ikke en helt nem opgave. Igen stort set på grund af kollektive påvirkninger og sociale forventninger.

Der findes ganske mange vendekåber blandt mandlige Fisk. De kompenserer for at være Fisk på tusindvis af måder. Nogle af dem flygter fra dybderne i deres undervandsvisioner til en ekstrem og skrøbelig form for fornuft, som kræver statistikker, definitioner og beviser. De er de dogmatiske, materialistiske videnskabsmænd, som forsøger at udslette det i andre, som de frygter i sig selv. De har ingen tolerance over for det, de kalder »følelsesladethed« og kan ikke udstå andres humørsyge, fordi deres egen truer med at overmande dem.

Men hvis en Fiskemand har det fornødne mod til at se sin sårbarhed i øjnene og kan forstå, at den kan leve lykkeligt side om side med hans mandighed, så har du en sjælden skabning. Og hvis han er i stand til at bevare sin mandighed uden at forsvinde under vandet, det vil sige for at søge flugt. Det er helten fra så mange bøger og film, antihelten, den blide kæmper, den følsomme elsker. Denne mandemyte er måske tættere på vores moderne forestilling om manden, end nogen anden myte er, eftersom den repræsenterer et pudsigt ægteskab mellem det mandlige og det kvindelige. Den Fiskemand, som har opnået dette, har en sjælden karisma, noget dramatisk over sig, som gør ham uendeligt fascinerende for både mænd og kvinder.

Desværre er der mange flere Fiskemænd, som rammer yderlighederne. Vi har nævnt rationalisten, den Fisk, som hader at være Fisk og som desperat ønsker at beskytte sin sensitivitet. Den modsatte type er også nok så almindelig. Det er den fyr, som elsker stærke kvinder, især kvinder, som kan støtte ham økonomisk, som kan passe ham, mens han skriver på sin evige, halvfærdige roman, mens han spekulerer på det job, som han aldrig vil påtage sig. Han er det passive offer, som bliver misbrugt og forrådt af en kold, brutal hustru,

idet han søger medlidenhed og sympati og spiller op så godt han formår, til de moderlige instinkter hos den stakkels tåbelige kvinde, som tror, at al hans romantiseren er ægte ømhed og følelser. Det er nogle ynkelige Fisk, og deres koner og kærester er frustrerede kvinder, som bliver nødt til at være mænd det meste af tiden og som raser voldsomt imod det. Mange Fiskemænd af denne type tiltrækkes af de stærke tegn hos kvinder: Løven, Vædderen, Skorpionen, Stenbukken. De har ikke selv nogen styrke og søger den derfor i et partnerskab.

Som du måske har gættet, er Fiskene tilbøjelige til at gå til yderligheder. Det er sjældent, man møder en neutral Fisk. Det er som regel enten den ene eller den anden yderlighed.

Fiskemanden har som regel mere behov for at føle sig forstået, end for noget som helst andet. Det er ikke så meget et tegn, der drejer sig om stærk, fysisk lidenskab, som det er et sensuelt tegn, et overdådigt tegn. At slæbe kvinden af sted ved håret til hulen er normalt ikke Fiskenes stil. At tillade sig at anslå en varm, sympatisk konversation og derefter tillade sig at blive forført af god vin, blid musik, satinlagener og sexet undertøj er meget mere hans stil. Fiskene er lige så glad for at være den passive elsker, som for både symbolsk og bogstaveligt at være på toppen. Det er hans specielle form for maskulinitet. Han vil ofte påtage sig rollen som bajads, klovn, offer, for han fungerer meget på basis af medfølelse og indlevelse. Kvinder elsker at beskytte ham. Han er udmærket i stand til at beskytte sig selv; men det er ikke altid i hans interesse at lade dig det vide.

Hvis du viser ham tillid, vil du bringe det bedste frem i ham. Hvis du kun ser hans skyggeside, vil han have helvedes svært ved at have tillid til sig selv. Han stoler alligevel aldrig på sig selv; han er hensynsløst realistisk neden under alle disse visioner. Han har behov for andre menneskers tillid og loyalitet for at få disse egenskaber frem i sig selv – det vil sige en realistisk tillid. Hvis du beskylder ham for noget, vil han gladeligt gå ud og gøre det blot for at behage dig. Hans måde at kæmpe på består i ikke at kæmpe; den består i at læne sig så meget bagover, at du falder, så lang du er. Magtesløshed er også en af hans kampmetoder. Heri kan du se tegnets feminine side i stærke farver. Passiv modstand er en teknik, som står Fiskenes hjerte nær.

Du kunne måske tro, at han er let at dominere. Tænk dig om en gang til. I virkeligheden omfatter hans verden ikke begreber som do-

minans og underkastelse. Han vil agere føjelig på overfladen, fordi det er nemmere, fordi det ikke er så ofte, at det er vigtigt nok til at udgyde blod. Under denne medgørlige overflade er det ikke, fordi han har behov for at kontrollere; han ønsker blot at være i fred. Hvis du prøver på at dominere ham, vil du opdage, at du er tomhændet. Han er simpelthen bare flydt væk uden noget postyr.

Hvis du hører til den type, som ønsker alle dine beslutninger taget for dig, skal du ikke vælge en Fisk. På den anden side, hvis du ønsker en hønemor, så må du også hellere lade Fiskene gå videre. Nu ser du ham, nu ser du ham ikke. Intet løfte eller nogen ægteskabskontrakt betyder noget for ham, hvis parforholdets grundlæggende værdier er blevet misbrugt. Og han vil temmelig hurtigt gennemskue alle knebene. Han vil bare ikke være der næste morgen. Intet brev, ingen telefonopringning. Bare væk. Ligesom fisken.

Men hvis du ønsker et parforhold, som mere ligner den ideelle vision om, hvad den såkaldt »frigjorte« kvinde søger (og de er også nogle sjældne dyr), så vil du opdage, at Fiskene ikke er en af dine stokkonservative mandschauvinister. Da han selv er udpræget følelsesbetonet, har han som regel en enorm indføling med kvinder. Han kommer som regel bedre ud af det med dem, end med mænd. Og med hans dybtgående forståelse af den menneskelige natur vil du sandsynligvis heller ikke få rollen som husbestyrerinde eller som sexobjekt. Du vil blive en person. Og det er meget værd.

♓ Den kvindelige Fisk

Der er blevet skrevet mange lovord til Fiskekvinden for hendes mystik, hendes blidhed, hendes medfølelse, hendes flygtige charme, hendes hemmelighedsfulde tavshed. Og hun kan virkelig være den arketypiske kvindelighed. Den yndige, graciøse prinsesse på eventyrslottet, som venter på at frieren skal redde hende og elske og beskytte hende, er skabt med Fiskene som model. Fiskekvinden har en enestående evne til at få en mand til at føle sig skrækkeligt maskulin, fordi hun så ofte synes at behøve beskyttelse, kærlighed og ømhed. Da hun har sådan et foranderligt register og dybde i sine følelser, giver hun ofte indtryk af at være en anelse ufærdiggjort. Det bringer Pygmaliontendenserne frem i enhver, der gerne vil være håndværker. Mange mænd tror, at de kan formgive hende til, hvad de vil. Det er til dels rigtigt. Egenskaber som hengivenhed, blidhed og blødhed findes i overmål i mange Fiskekvinder. Men et ubeskrevet blad er hun ikke.

Ligesom Fiskemanden er hun uudgrundelig og besidder en sjæl, som ingen til syvende og sidst kan nå. Selv om hun er ivrig efter at behage og sjældent diskussionslysten, ejer hun også talentet for at forsvare sig gennem at underkaste sig. Nu ser du hende, nu ser du hende ikke. Hun kan forsvinde fysisk, som regel med en elsker; men det er mere sandsynligt, at hun vil være fysisk til stede og blot forsvinde psykologisk, draget ned i sin undervandsverden eller til en anden mand i fantasien. Det er en højst besynderlig følelse, når hun er væk. Ingen hjemme.

Romantik står højt på listen for Fiskekvinden. Hun forventer og har behov for den poesi og ømhed og stil, som enhver eventyrprinsesse fortjener. Udsulter du hende på disse områder, vil du enten drive hende til en anden elsker eller ind i sig selv, hvor hun måske vil forvandle sig til martyr. Giver du hende disse ting, vil din prinsesse blive til en dronning. Enkelt. Alligevel forbløffende vanskeligt for mange mænd, eftersom Fiskene, i og med det er et vandtegn, synes at tiltrække lufttyper, som tror, de kan imponere hende med deres funklende intellekt, og som længes efter den tilkendegivelse af følelser, som hun selv tilbyder uden at erkende, at de kun kan gives i en gensidig udveksling.

Og tag ikke fejl, Fiskekvinden vil, hvis hun bliver skuffet, ikke tøve med at bedrage. Husker du Elizabeth Taylor og Richard Burton? At være god mod hende er ikke nok. Du må gå ind i hendes drømme sammen med hende. Hvis du ignorerer dem, ser ned på dem, så gør du det for egen risiko. Der findes et udtalt teatralsk element i Fiskekvinden. Hun har et enestående talent for at rode sig ind i de mest forfærdelige dilemmaer og kriser, som ingen overhovedet kan hjælpe hende med og så gå rundt til sine venner og bede om råd, som hun aldrig følger, eftersom hendes behov for at lide og ofre sig næres af dette dilemma. En forvirrende skabning.

Men møder du hende senere i livet, bærer al den medfølelse og visdom, som stammer fra at have set vrangen af stort set alt, frugt i form af en glød og rigdom, som er langt mere meningsfuld, end det

utilhuggede marmor, som Pygmalion ser i hende i slutningen af hendes teenageår og begyndelsen af tyverne. I dette, det sidste af tegnene, fremstår den vise kvinde – med hele hendes køns instinktive visdom og hele hendes tegns menneskelige indsigt. Ofte er hun næsten medial og foretrækker at beskytte sig fra livet, fordi denne evne er så tvivlsom og så vanskelig at bære. Der er også mere end blot et anstrøg af en heks i Fiskene; hvorvidt det er hvidt eller sort afhænger af om hun er blevet hårdt såret og hvor alvorligt. En Fiskekvinde, som det er gået skævt for, er en vampyr, som spiller på andres fantasiliv og tapper deres styrke. Undervurdér hende aldrig, fordi hun ikke udtaler sig eller er tilbageholdende med at gøre sig selv forstået. Neptun er en gådefuld gud. At elske ham er at elske havet for alle dets sindsstemninger og omskiftelighed, dets vrede og dets fredsommelighed, dets destruktive evner og dets skønhed.

Nogle afsluttende bemærkninger

Lad os nu se på et typisk scenario for parforhold mellem luft og vand. Vi kan kalde det den Intellektuelle og den Loyale Hjælper.

Det begynder sædvanligvis, som alle gode kærlighedsaffærer, med masser af løfter. Den intellektuelle har som regel temmelig høje tanker om sig selv, fordi resten af verden bliver ved med at fortælle ham, at det er vidunderligt at være en intellektuel person. Han har muligvis lært at kontrollere eller undertrykke sin medfødte ensomhed og sin manglende evne til at relatere til andre mennesker. Han har lært – lad os sige omkring 25-årsalderen – at leve primært i sit hoved. Og sikken et imponerende hoved det er! Han kan være lærer på et godt universitet. Han kan være økonom eller politiker. Det, han laver, er betydningsfuldt. Det er i det mindste, hvad alle hele tiden har fortalt ham. Hans forældre gjorde det, fordi det fik dem til at føle sig betydningsfulde at have sådan en begavet dreng i familien. Hans lærere gjorde det, fordi de havde lært, at intelligens var det samme som intellektualitet. Han er fuldstændig uegnet til menneskelige relationer – med et enkelt ord: Groft ufølsom. Han ved ikke, hvordan man giver en kompliment for at redde livet. Han er genert, kejtet og klodset over for kvinder, så derfor kompenserer han ved at være arrogant og antage, at de er dumme. Desuden har han vigtigt arbejde at udføre.

Ikke noget tiltrækkende dyr, kunne man sige. I virkeligheden kender du måske ikke ret mange af dem. Det er sædvanligvis ikke dem, der kommer til de middagsselskaber, du holder om lørdagen. De har travlt med at passe regeringen, udforme lovene i det land, du bor i, fastlægge uddannelsespolitikken, udarbejde sundhedsprogrammer og generelt set kontrollere alting i verden omkring dig. Som jeg sagde, de har vigtigt arbejde at udføre. Den kendsgerning, at vores begavede dreng ikke ved en høstblomst om, hvad folk føler, har ikke noget med sagen at gøre. Han har fjorten universitetsgrader og kan bevise alt gennem statistiske analyser. Gud hjælpe os.

Vel, en dag møder vores begavede dreng et passende parti. Hun er

som regel en person, som hans familie har arrangeret, at han skulle møde, selv om duksedrenge somme tider gifter sig »uden for deres klasse«, hvilket betyder med en person, som familien ikke har arrangeret. Nuvel, det rette parti er som regel en varm, sød, sympatisk og charmerende kvinde. Da hun primært er en følelsestype, er hun ikke blevet opmuntret til at gøre noget ud af sit liv. Når det kommer til stykket, er det kun duksedrenge og duksepiger, som bør stræbe efter en karriere. Det passende parti forventes som regel at blive godt gift, at være en god hustru og moder og at tilsidesætte sine egne ønsker og sin individualitet til fordel for at holde sammen på hjemmet, mens manden tager af sted til sit vigtige arbejde.

Da vores passende parti sædvanligvis undervurderer sin egen intelligens – noget, der er karakteristisk for vandtegnene, som hurtigt tilegner sig en populær opfattelse af, hvad der kendetegner en intelligent person – vil hun gå ind for den slags ævl uden at stille ret mange spørgsmål. Desuden er hun kun 19, så hvad kan man forvente? Da hendes følelser er så vigtige for hende, vil hun også gøre praktisk taget alt for at holde sammen på et parforhold. Hun er sædvanligvis temmelig hengiven over for sin familie. Hun hader at såre nogen. Hun er vidunderlig til at tage sig af hjemløse katte. Engang overvejede hun at udrette noget inden for hjælpeerhvervene – f.eks. sygepleje eller socialarbejde eller måske endda en eksamen i psykologi. Hørte jeg dig sige eksamen? Hun er helt og aldeles i stand til det; men vandtyperne er som regel prægede af deres mangel på intellektuel skarpsindighed. »Åh, nej«, vil du høre hende sige, »jeg er sikker på, at jeg aldrig ville kunne klare det. Alt det akademiske arbejde forekommer så svært.«

Under alle omstændigheder, de gifter sig. Han, fordi han tror, at hun er det perfekte parti. For det første er hun attraktiv, for det andet er hun passende, for det tredje er det helt tydeligt, at hun idealiserer hans strålende intelligens og lytter, virkelig lytter, til alt, hvad han siger. Og det, han siger, er så betydningsfuldt. Deres samtaler består i almindelighed af hans synspunkter vedrørede, hvordan verden kan laves om eller af den kemiske formel, som frembringer mutationer i bananfluer eller af en nyfortolkning af J.D. Smiths politiske teorier. Hendes bidrag består af begejstrede »Virkelig? Nej, hvor vidunderligt!« og en stærk indre følelse af, at han bare er et stort forvokset barn, som spiller voksen. Ja, det er han. Hun er fuld af ømhed og ideel kærlighed.

Se på dem et par år senere. Mange år senere. Hun har fået de obligatoriske 2,5 børn – til dels fordi hun virkelig holder af børn, de er så hjælpeløse og kære og de behøver hende. Hun er begyndt at lære, at det gør duksedrengen ikke. I det mindste ikke på nogen synlig måde. Hans vigtige arbejde holder ham i arbejde til sent på aftenen og det er hans undskyldning for at være træt, ufølsom, en stud og ubetænksom, når han kommer hjem. Når han ankommer, forventer han, at hun altid er varm, sød og charmerende, akkurat som hun var, da de lige havde mødt hinanden, samt at han får et veltillavet måltid, at atmosfæren er dejlig varm, at børnene er opmærksomme og veldisciplinerede og ikke kræver for meget af ham og altid er pæne og præsentable. Han forventer også, at hun står til rådighed, når og hvis han er interesseret i sex. (Duksedrenge er ikke kendte for deres lidenskabelighed, som synes at være reguleret til kun at komme til udtryk på lørdagsaftener, dog undtagen før valg eller når der er fodbold i TV.)

Og hun? Vel, hun syder, ligefrem koger af forbitrelse. Det er så hedt og eksplosivt, at hendes hænder ryster. Er hun klar over det? Sandsynligvis ikke. For det første ville det være for smerteligt at erkende, at der er noget alvorligt galt med deres forhold. Hendes følelsesmæssige behov er ikke på nogen måde blevet mødt. Hun har materiel tryghed, men ingen hengivenhed. Det ville kræve, at hun gik, og at splitte et parforhold, især et gammelt, etableret et, er ligefrem en dødskamp for vandtyper. Så er det bedre at holde det ud og yde de fornødne ofre. For det andet ville det indebære en konfrontation. Og vandtegn er ikke særlig gode til diskussioner og konfrontationer; hovedsageligt fordi deres følsomhed over for atmosfærer og deres behov for harmoni, gør diskussioner til et mareridt. Selv et lille skænderi er en tortur.

Så går der lidt længere tid. Duksedrengens venner er næsten udelukkende indblandede i hans vigtige arbejde; han inviterer dem kun hjem til vigtige middage, hvor hun er henvist til rollen som den gode værtinde. Hendes venner er sædvanligvis andre gifte kvinder, med hvem hun snakker om børnene, tøj, sladder og hans vigtige arbejde (som hun aldrig rigtig har taget sig mere tid til at sætte sig ind i, end han har taget sig tid til at fortælle hende om det).

Hvad mener du? Resultatet er forudsigeligt. Hun har den fornødne affære.

Duksedrengen har på sin side ikke haft nogen affærer. Han har

haft, hvad der ømt kaldes en lejlighedsvis bolletur – som regel på forretningsrejser og som regel en meningsløs, trist forestilling med et ukendt ansigt på puden om morgenen og den sædvanlige studse ufølsomhed, når han går. Han har ikke plads til følelser – kun til sentimentalitet. Den loyale hjælper er på den anden side tilbøjelig til at blive alvorligt engageret i folk som naboen eller en venindes mand. Det skyldes, at de er så forstående – kendte, familiære, medfølende. Naboen kikker ind en dag (for at låne en kop sukker?) og hun bryder sammen i tårer og det hele vælter ud, om hvor dårligt han behandler hende, hvor kold han er, hvor ufølsom han er over for børnene, og det næste, der sker, er, at de på en eller anden måde ender i soveværelset og så kender du resten. Naboen er imidlertid som regel selv gift. Men det er et helt andet scenario.

Hvis han er ugift, får vi den lange, pinefulde proces med: »Hvordan kan jeg forlade ham? Hvad med børnene?« Det er lidelse og selvopofrelse hele vejen igennem. Sandheden – den kolde, brutale sandhed – er, at hun ikke ønsker at forlade vores duksedreng. Hun ønsker, at han skal give hende det, hun har behov for og som han ikke er i stand til. Det vil sige, medmindre han åbner øjnene. Som regel bliver hans øjne åbnet igennem afsløringen af affæren eller springturen. Så spiller han den bedragne. Den bedragne har hele tiden vidst, at kvinder fundamentalt er upålidelige skabninger, de er krævende og besidderiske osv. I virkeligheden taler han om sin egen indre kvinde – den undertrykte, nedtrådte, følelsesmæssige side af hans væsen, som han aldrig virkelig har taget sig af. Hun er den uretfærdigt behandlede hustru – og han bliver syndebukken for alt det, hun ikke har gjort i sit liv. Så følger bodelings-, underholdsbidrags- og børnepengescenariet, som er for ubehageligt til selv at skrive om.

Lyder det kynisk? Hvor har du ret. En forfærdelig masse ægteskaber mellem luft- og vandtyper ender på denne måde. Findes der noget alternativ? Selvfølgelig gør der det. Som følger.

Duksedrengen må for det første kaste et grundigt og ærligt blik på sig selv undervejs, fra en anden synsvinkel, end den han er opdraget med. Er hans strålende intelligens virkelig en undskyldning for den fuldstændige slagside i hans natur? Nej, det er den ikke. Den er muligvis socialt acceptabel; men psykologisk set er den usund og før eller senere må prisen for en sådan krænkelse af naturen betales. Han kan prøve, og at prøve betyder meget, at forstå sine egne følelser såvel som andre menneskers, at blive mere bevidst om det følelsesmæssige plan i livet og at respektere det, han ikke forstår, selv hvis det ikke er i overensstemmelse med hans egne værdinormer. Han kan lære at erkende, at behovet for hengivenhed over morgenkaffen er lige så vigtigt arbejde, som hvad det nu måtte være, han agter at gøre for at frelse verden. Vigtigt, fordi hvad er verden ud over det, vi ser igennem vores egne øjne? Og han kan gøre en indsats for at holde af og forstå kvinder som venner og endda som intellektuelle partnere, uden den sædvanlige foragt, som er så karakteristisk for denne type.

Den loyale hjælper kan på sin side opdage, at hun også er en person og at hun kan være en interessant person med et interessant liv. Hun behøver ikke at retfærdiggøre sit liv med den kendsgerning, at hun elsker. Hun kan også tænke, arbejde, skabe, rejse og afsløre sin individualitet. Hun kan også gøre noget ved sin mentale dovenskab i stedet for at forvente, at alle andre gør det for hende. Såsom at finde ud af, hvad hun mener om tingene i stedet for at gylpe andre menneskers halvfordøjede meninger op. Hun kan gøre en indsats for at forstå, at duksedrengen, uanset hans fejl, har nogle idealer, som virkelig er vigtige for ham; at han er noget mere end et stort, forvokset barn, som har behov for regelmæssige måltider. Han har behov for venskab og partnerskab, ikke moderlig omsorg.

Enkle ting, men svære, fordi de betyder, at begge disse to mennesker har behov for at forstå noget af den andens virkelighed. Hvad kan de så give hinanden? Vand kan give luft healing og kærlighed, varme og hengivenhed, menneskelige relationer og menneskelig virkelighed til at afbalancere det krystalklare intellekt med menneskelige værdier og hjerte. Luft kan give vand objektivitet, en vision af den større verden, den stimulans, der ligger i ideer og diskussioner og en erkendelse af, at mennesker er forskellige og tænker forskelligt og har forskellige behov. Hvis du så på dem om nogle år, ville du ikke finde dem i opposition til hinanden, men at de mødtes et eller andet sted på midten, og at de havde beriget hinandens tilværelser. Hvorfor skal det være så svært? Sandsynligvis fordi de fleste af os ikke gider at tage den tid, det kræver.

Konklusion

Dette lille, astrologiske overblik har ikke været udelukkende venligt. Det har mange steder været meget kynisk og, håber jeg, desillusionerende. Nu om dage er der ikke ret meget tid til den luksus, der ligger i at opretholde hellige køer – især ikke når totusinde års blindhed har drevet os til det punkt, hvor omfanget af sindslidelser, emotionelle forstyrrelser, ægteskabelige og seksuelle kriser er så enormt stort. Det er temmelig nytteløst at skyde skylden på tiderne, regeringen eller samfundet. Som Jung engang skrev:

Hvis der er noget galt med samfundet, er der noget galt med det enkelte menneske. Og hvis der er noget galt med det enkelte menneske, er der noget galt med mig.

Men den kynisme, hvormed de astrologiske typer er blevet skildret, er ikke ægte kynisme. Den er ment som en brod, en spore til at få dig til at se.

Astrologi er, som vi har set, en rettesnor, en retningsviser for den menneskelige adfærd. Vi kommer ikke ind i verden som ubeskrevne blade, som er parate til at blive skrevet på af forældre, samfund og uddannelsessystemet. Vi kommer ind som individer – uanset hvor lille gnisten måtte være. Noget i ethvert menneske er specielt ham, enestående og ikke lig nogen anden. Der er også noget i enhver person, som, om du vil, er guddommeligt – eller hvis du foretrækker den mere prosaiske måde at se det på, så har ethvert menneskes liv en mening eller et formål, som det er op til ham at udforske og afsløre. At arbejde sig udefra og ind har i 7000-8000 års historie vist sig ikke at være til megen hjælp. At arbejde sig indefra og ud er ikke rigtig blevet prøvet. Måske det er den eneste løsning, vi har tilbage.

Og astrologien har heller ingen moral. Det er ikke hverken godt eller dårligt at være Vædder eller Tyr, et lufttegn eller vandtegn. Hver af dem rummer en lille del af sandheden, et lille stykke af virkeligheden. Hver af dem er ufuldstændige. Uanset hvad du starter med, er det op til dig, hvor du ender. Nogle af de typiske mønstre, de triste scenarier, som er beskrevet, er ikke skæbnebestemte. De er, hvad vi

får, når vi er blinde, dumme og menneskelige. De kan alle skrives om, lidt eller meget. Hvorfor er vi så bange for at erkende, at vi spiller en rolle i kosmos og at kosmos spiller en rolle i os?

En af den moderne psykologis læresætninger er, at ethvert individ rummer et medfødt behov for at være hel, for at være fuldkommen. Det er også ganske iøjnefaldende, hvis man ser på mennesker, at vi ikke er hele eller fuldkomne. Vi befinder os i en tidsalder med specialisering – Renæssancens universalmenneske var et ideal, som hurtigt døde midt i den tvivlsomt navngivne Oplysningens Tidsalder.

Vi bliver også uddannede til ikke at være hele. I stedet øger vi den naturlige slagside, hvormed vi fødes, ved at forstærke det, vi er gode til og ved at foregive at ignorere det, vi ikke er gode til. Og vi forelsker os i de fleste tilfælde i mennesker, som muligvis akkurat kunne erstatte det, der mangler. Modsætninger tiltrækker hinanden, som det gamle mundheld siger. Man skulle tro, at det ville udgøre et ægteskab indstiftet i himlen. Det ville det også, hvis det ikke var for den lidt oversete kendsgerning, at modsætninger også frastøder hinanden. Når man konfronteres med en modsætning, er der et lige så stort ønske om at omvende den som om at forene sig med den. Lav den person om, siger vi, for at få ham til at se livet mere på den måde, jeg gør.

Måske ligger løsningen hverken i at omvende sig selv (ligesom den Loyale Hjælper) for at behage modsætningen eller i at behandle modsætningen nedladende, fordi den er for dum til at være, som man selv er. Og måske er det heller ikke så god en ide at forvente, at modsætningen vil rydde op i dit rod (ligesom den Evige Yngling) eller at tro, at den eneste ene mening med livet er at passe et andet menneske (ligesom Moder Jord). Ambrose Bierce skrev engang:

»En egoist er en person, som har den frækhed at tro, at han er vigtigere, end jeg er. Måske ligger løsningen i at finde et sted i midten, hvor man kan mødes. Og selv hvis det ikke lykkes for dig på en ideel måde – for eventyr bliver ikke uden videre til virkelighed med de indviklede problemer, der findes i menneskelige relationer – bliver dit liv beriget så meget desto mere ved at forsøge.

Andre mennesker er et mysterium. De opfører sig, som de gør, på grund af deres egen indre logik, ikke din. Deres virkelighed er anderledes, deres hjerter er anderledes, deres idealer er anderledes. Nogle er naturligvis mere åndsbeslægtede. Vi kan ikke virkelig elske alle. Men vi kan forstå, og her har astrologien en meget høj og vigtig

stemme. Mere end noget andet hjælper den til forståelse, og af forståelse kommer ægte (ikke nedladende) tolerance, samt medfølelse, som er en af kærlighedens grundlæggende byggesten. Hvis du ved noget om de andre tegn, de andre elementer, vil du opdage, at verden er meget større, end du troede og langt mere interessant.

Og for dem, som ikke ønsker den større, som ønsker at bevare den lille og eksklusiv, således at der kun findes en enkelt sandhed, en enkelt virkelighed – ja, skyd ikke skylden, for hvad der sker, på skæbnen. Jeg ønsker jer held og lykke; men selve livet er imod jer.«

At forstå de dybere planer i et kærlighedsforhold kan ofte være vanskeligt men nødvendigt for at udvikle sig selv og hinanden i forholdet.

Med sin enestående evne til at forene psykologiens og astrologiens sprog fortæller Liz Greene klart, indfølende og provokerende om, hvilke udfordringer og muligheder de forskellige stjernetegn rummer. Med udgangspunkt i de fire elementer og deres forenelighed beskrives det enkelte tegns karaktertræk, arketype og skyggeside, samt hvilke behov elskeren, manden og kvinden i tegnet har.

Bogen er et unikt redskab til at trænge ind til kernen af de problemer og de styrker, som dit valg af partner indebærer og henvender sig til astrologiinteresserede på alle niveauer. Det er ikke nødvendigt at kende det personlige horoskop for at få noget ud af bogen, men til hjælp for dem, som ikke kender deres Ascendant, findes en let tilgængelig tabel, der hurtigt kan fastslå Ascendanttegnet.

Liz Greene er den nyere astrologis førstedame. Med en baggrund som Jungiansk analytiker og praktiserende astrolog har hun gennem en række internationalt anerkendte bøger bygget bro mellem de to områder.

ISBN 87-418-6506-5
9 788741 865065

Borgens Astrologi Bibliotek